

วิศวกรรมสถานแห่งประเทศไทย
ในพระบรมราชูปถัมภ์

กฎหมายและระเบียบควบคุมอาคาร

พร้อมด้วย

กฎหมายอื่นๆที่เกี่ยวข้อง

แก้ไขปรับปรุงครั้งที่ 1

รวบรวมโดย
นิคม ปราชญ์นคร

THAI NATIONAL ASSEMBLY LIBRARY

3961128969

วิศวกรรมสถานแห่งประเทศไทย
ในพระบรมราชูปถัมภ์

กฎหมายและระเบียบควบคุมอาคาร

พร้อมด้วย

กฎหมายอื่นๆที่เกี่ยวข้อง

รวบรวมโดย

นิคม ปราชญ์นคร

วศ.บ. M.S.E. (U. of Michigan)

พิมพ์ครั้งที่ 1

พิมพ์ครั้งที่ 2 (แก้ไขปรับปรุงครั้งที่ 1)

กุมภาพันธ์ 2524

เมษายน 2528

ต้นฉบับเป็นหน้าว่าง

บทนำ

ตามที่คุณนิคม ปราชญ์นคร กรรมการวิชาการ สาขาวิศวกรรมโยธา วิศวกรรมสถานแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์ พ.ศ. 2523—2524 ได้รวบรวมกฎหมายและระเบียบควบคุมอาคาร พร้อมด้วยกฎหมายอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง เมื่อปี พ.ศ. 2524 มอบให้วิศวกรรมสถานแห่งประเทศไทย ฯ พิมพ์จำหน่ายแก่สมาชิกและผู้สนใจ และปรากฏว่าหนังสือเล่มนี้ได้จำหน่ายหมดไป ในระยะเวลาที่สั้นเกินความคาดหมาย วิศวกรรมสถานแห่งประเทศไทย ฯ จึงได้ขออนุญาตคุณนิคม ปราชญ์นคร จัดพิมพ์ครั้งที่สอง ตามคำเรียกร้องของสมาชิก

คุณนิคม ปราชญ์นคร ได้พิจารณาแล้วเห็นว่า ขณะนี้กฎหมายและระเบียบต่าง ๆ ได้เปลี่ยนแปลงและปรับปรุงแก้ไขไปมาก สมควรจะแก้ไขให้ทันต่อเหตุการณ์ปัจจุบัน จึงได้สละเวลาอันมีค่ามาปรับปรุงแก้ไขหนังสือเล่มนี้ และมอบให้วิศวกรรมสถานแห่งประเทศไทย ฯ จัดพิมพ์จำหน่ายเป็นวิทยาทาน

การที่คุณนิคม ปราชญ์นคร ได้เสียสละเวลาอันมีค่ามาเขียนและปรับปรุงหนังสือเล่มนี้ เป็นการเสียสละเพื่อประโยชน์ส่วนรวมของประเทศชาติ สมควรได้รับคำชมเชยเป็นอย่างยิ่ง วิศวกรรมสถานแห่งประเทศไทย ฯ จึงขออวยพรให้ คุณนิคม ปราชญ์นคร ประสบแต่ความสุขความเจริญยิ่ง ๆ ขึ้นไป

อนึ่ง วิศวกรรมสถานแห่งประเทศไทย ฯ ขอขอบคุณคุณปลิว ตริวิศวะเวทย์ ที่ได้เอื้อเฟื้อในค่าใช้จ่ายทั้งหมด เพื่อจัดพิมพ์หนังสือเล่มนี้มอบให้วิศวกรรมสถานแห่งประเทศไทย ฯ จัดจำหน่ายเพื่อนำรายได้มาใช้จ่ายในกิจกรรมของ วิศวกรรมสถานแห่งประเทศไทย ฯ วิศวกรรมสถานแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์ ขออวยพรให้คุณปลิว ตริวิศวะเวทย์ ประสบความสุข ความเจริญ และก้าวหน้าในกิจการงานสืบไป

นายบุญเยี่ยม มีสุข

นายกวิศวกรรมสถานแห่งประเทศไทย ฯ

ต้นฉบับเป็นหน้าว่าง

คำนำในการพิมพ์ครั้งที่สอง

ตามที่ข้าพเจ้าเคยได้รับมอบหมายให้จัดทำหนังสือ “กฎหมายและระเบียบควบคุมอาคารพร้อมด้วยกฎหมายอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง” เพื่อเป็นเอกสารการสัมมนาทางวิชาการในหัวข้อพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 ซึ่งได้จัดให้มีขึ้นเมื่อเดือนเมษายน 2524 และหลังการสัมมนา ได้มอบหนังสือจำนวนหนึ่งให้แก่วิศวกรรมสถานแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์ เพื่อจัดจำหน่ายนำรายได้บำรุงวิศวกรรมสถาน ๆ ปรากฏว่าหนังสือดังกล่าวได้รับการสนใจอย่างกว้างขวาง และจำหน่ายหมดในเวลาอันรวดเร็วเกินกว่าที่คาด

ข้าพเจ้าได้รับการติดต่อจากประธานสาขาวิศวกรรมโยธา คืออาจารย์ปราโมทย์ ธาราศักดิ์ ขอให้ปรับปรุงแก้ไขหนังสือ “กฎหมายและระเบียบควบคุมอาคาร พร้อมด้วยกฎหมายอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง” เพื่อจัดพิมพ์ขึ้นเป็นครั้งที่สอง โดยวิศวกรรมสถานแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์จะขอนำไปจัดพิมพ์เอง ในการปรับปรุงแก้ไขครั้งนี้ ข้าพเจ้าได้พยายามรวบรวมเพิ่มเติมให้สมบูรณ์ที่สุด เท่าที่จะกระทำได้ ขอออกตัวว่า ข้าพเจ้าเป็นวิศวกร มิใช่ นักกฎหมาย อาจยังมีข้อบกพร่องอีกมากและใคร่ขอเรียนย้ำว่า กฎหมายและระเบียบต่าง ๆ นั้น มีการออกใหม่ ยกเลิก แก้ไข และเพิ่มเติมอยู่เสมอ ซึ่งผู้สนใจจะต้องคอยติดตาม

บัดนี้การปรับปรุงแก้ไขได้เสร็จเรียบร้อยแล้ว ข้าพเจ้าหวังว่าหนังสือ “กฎหมายและระเบียบควบคุมอาคาร พร้อมด้วยกฎหมายอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง” ซึ่งจัดพิมพ์ขึ้นครั้งที่สองนี้ จะเป็นประโยชน์แก่ผู้สนใจตามสมควร ความดีทั้งหลายอันจะเกิดจากหนังสือเล่มนี้ ข้าพเจ้าขอมอบแต่ท่านอาจารย์ของข้าพเจ้าทุก ๆ ท่าน

นิคม ปราษญ์นคร

ผู้อำนวยการกองก่อสร้างและบูรณะ

สำนักการโยธา กรุงเทพมหานคร

6 เมษายน 2528

ต้นฉบับเป็นหน้าว่าง

คำนำ

(ในการพิมพ์ครั้งแรก)

ในโอกาสที่วิศวกรรมสถานแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์ จะจัดให้มีการประชุมสัมมนาทางวิชาการในหัวข้อ พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 ในฐานะผู้เขียนเองเป็นกรรมการวิชาการสาขาวิศวกรรมโยธา ได้รับมอบหมายให้จัดทำเอกสารเพื่อการสัมมนาในครั้งนี้ จึงได้มีโอกาสรวบรวม “กฎหมายและระเบียบควบคุมอาคาร พร้อมด้วยกฎหมายอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง” เพื่อเป็นเอกสารในการสัมมนา

เนื่องจากผู้รวบรวมหนังสือเล่มนี้ เคยปฏิบัติหน้าที่เกี่ยวกับงานด้านควบคุมอาคารมานาน เคยได้รับการปรารภจากเพื่อน ๆ สถาปนิกวิศวกร และผู้เกี่ยวข้องในวงการก่อสร้างอาคารว่า กฎหมายและระเบียบควบคุมอาคารนั้น หากได้มีการรวบรวมจัดทำเป็นรูปเล่ม เพื่อเป็นคู่มือแก่สถาปนิกวิศวกร ช่างก่อสร้าง นิสิต นักศึกษา และผู้สนใจทั่วไปก็จะเป็นการดี เพราะที่ผ่านมา นั้น เป็นที่รู้และทราบกันเฉพาะในวงแคบ คือกลุ่มของผู้ปฏิบัติหน้าที่เกี่ยวกับงานด้านควบคุมอาคารเท่านั้น ทำให้สถาปนิก วิศวกร ผู้ออกแบบประสบปัญหา เมื่อยื่นเรื่องราวขออนุญาตปลูกสร้างอาคาร ยังมีข้อบกพร่องต้องแก้ไขอยู่เสมอ ทำให้ต้องเสียเวลาทั้งฝ่ายออกแบบ เจ้าของอาคาร และเจ้าหน้าที่ ผู้รวบรวมเองเข้าใจในปัญหานี้ และเคยคิดที่จะดำเนินการ แต่เวลาและหน้าที่ราชการไม่เอื้ออำนวย ในการรวบรวม “กฎหมายและระเบียบควบคุมอาคาร พร้อมด้วยกฎหมายอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง” ครั้งนี้ ผู้รวบรวมได้อาศัยเอกสารต่าง ๆ ที่ได้รวบรวมไว้เป็นคู่มือในขณะที่ปฏิบัติหน้าที่เกี่ยวกับงานด้านควบคุมอาคาร และโดยเฉพาะในช่วงที่ได้รับมอบหมายหน้าที่พิเศษให้เป็นผู้กลั่นกรองงานด้านควบคุมอาคาร ของสำนักการโยธากรุงเทพมหานคร ในช่วงปี 2521 — 2524 ขอออกตัวว่าผู้รวบรวมเองเป็นวิศวกร มิได้เป็นนักกฎหมาย หนังสือที่รวบรวมนี้อาจยังมีข้อบกพร่องอีกมาก โดยเฉพาะในภาคผนวกที่ได้คัดลอกบางหมวดบางมาตรา หรือบางข้อของกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องกับการควบคุมอาคาร หรือที่ได้กล่าวสรุปไว้ ข้อเท็จจริงอาจยังมีกฎหมายอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องอีกมากที่ยังมิได้คัดลอกหรือกล่าวสรุปไว้

กฎหมายควบคุมอาคาร ซึ่งมีพระราชบัญญัติ กฎกระทรวง ฯ ข้อบัญญัติ ฯ เทศบัญญัติ ฯ รวมทั้งระเบียบข้าราชการต่าง ๆ นั้น มีการออกใหม่ ยกเลิกแก้ไข และเพิ่มเติมอยู่เสมอ หนังสือเล่มนี้นับว่าทันต่อเหตุการณ์ในช่วงที่รวบรวมเท่านั้น เป็นหน้าที่ของผู้เกี่ยวข้องต้องติดตามรับทราบการเปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ และเป็นหน้าที่ของหน่วยราชการที่เกี่ยวข้องต้องประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนทราบ เท่าที่ผ่านมากการฝ่าฝืนพระราชบัญญัติควบคุมอาคารนั้น นอกจากเป็นการกระทำส่วนหนึ่งที่มาจากเจตนาแล้ว ยังมีข้อผิดพลาดอีกส่วนหนึ่งมาจากการขาดความรู้ความเข้าใจ กฎหมายและระเบียบเกี่ยวกับควบคุมอาคาร หากสถาปนิก วิศวกร ช่างก่อสร้าง ผู้ออกแบบ ผู้ควบคุมงาน รวมทั้งเจ้าของอาคาร มีความรู้ความเข้าใจกฎหมายและระเบียบดีแล้ว ความผิดพลาดต่าง ๆ เกี่ยวกับการก่อสร้างอาคารจะลดน้อยลง สิ่งสำคัญอีกประการหนึ่งที่จะงดกล่าวเสียมิได้ คือเจ้าหน้าที่ของรัฐที่ปฏิบัติหน้าที่เกี่ยวกับงานด้านควบคุมอาคาร ซึ่งเป็นงานที่ละเอียดอ่อนต้องเป็นข้าราชการที่ตั้งมั่นอยู่ในความซื่อสัตย์สุจริต มีอุดมการณ์ มีบุคลิกเหมาะสม มีมนุษยสัมพันธ์ที่จะอำนวยความสะดวกแก่ประชาชน โดยเฉพาะผู้รับผิดชอบระดับหน่วยงาน ต้องเป็นผู้ที่มีความสนใจ มีความรู้ความสามารถ มีประสิทธิภาพและความชำนาญ เหมาะสมกับหน้าที่ที่รับผิดชอบ นั่นคือการ "PUT THE RIGHT MAN TO THE RIGHT JOB"

ผู้รวบรวมหวังว่าหนังสือเล่มนี้จะเป็นประโยชน์แก่ผู้เข้าสัมมนา สถาปนิก วิศวกร ช่างก่อสร้าง นิสิต นักศึกษา และผู้สนใจทั่วไปตามสมควร หากหนังสือเล่มนี้มีส่วนติดอยู่บ้าง ผู้รวบรวมขอให้เป็นความดีของ วิศวกรรมสถานแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์ และกรุงเทพมหานคร

นิลม ปราษณ์นคร

กรรมการวิชาการ สาขาวิศวกรรมโยธา

วิศวกรรมสถานแห่งประเทศไทย ฯ

22 กุมภาพันธ์ 2524

สารบัญ

ภาคหนึ่ง

กฎหมายควบคุมอาคาร

	หน้า
1. บทนำ	3
2. พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522	13
3. กฎกระทรวง ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522	49
4. ข้อบัญญัติกรุงเทพมหานคร เรื่องควบคุมการก่อสร้างอาคาร พ.ศ. 2522	75
5. ข้อบัญญัติกรุงเทพมหานคร เรื่องอาคาร จอctrถยนต์ พ.ศ. 2521	115
6. เทศบัญญัติของเทศบาลนครกรุงเทพ เรื่องกำหนดบริเวณซึ่งอาคารบางชนิดจะปลูกสร้างชั้นมิได้	121
7. ข้อบัญญัติกรุงเทพมหานคร เรื่องกำหนดบริเวณซึ่งอาคารบางชนิดจะปลูกสร้างชั้นมิได้ และเรื่องกำหนดบริเวณห้ามก่อสร้าง ดัดแปลงใช้หรือเปลี่ยนการใช้ อาคารบางชนิดหรือบางประเภท ในท้องที่บางแห่ง	137
8. กฎกระทรวง ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมการก่อสร้างอาคาร พุทธศักราช 2479	166

ภาคสอง

ระเบียบกรุงเทพมหานคร เกี่ยวกับควบคุมอาคาร

1. ระเบียบกรุงเทพมหานคร ว่าด้วยวิธีปฏิบัติเกี่ยวกับการขออนุญาต และการควบคุมการก่อสร้างอาคาร พ.ศ. 2525	225
2. คำสั่งกรุงเทพมหานคร เรื่องขั้นตอนและวิธีดำเนินการเกี่ยวกับ การก่อสร้างหรือดัดแปลงอาคาร ตามพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522	233

(ข)

หน้า

3. ประกาศกรุงเทพมหานคร เรื่องชี้แจงเอกสารประกอบการยื่นขออนุญาต
ปลูกสร้างอาคาร 237
4. ประกาศกรุงเทพมหานคร เรื่องคำแนะนำเกี่ยวกับการขออนุญาต
ปลูกสร้างอาคาร ที่อยู่ในข่ายที่จะต้องมีการจัดรถยนต์ 252
5. ประกาศกรุงเทพมหานคร เรื่องกำหนดบริเวณซึ่งอาคารบางชนิด
ปลูกสร้างชั้นมิได้ 254
6. ประกาศกรุงเทพมหานคร เรื่องกำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับระยะร่นโดยรอบ
อาคาร 256
7. ประกาศกรุงเทพมหานคร เรื่องกำหนดหลักเกณฑ์การอนุญาตปลูกสร้าง
อาคารแถวอยู่อาศัย 258
8. ประกาศกรุงเทพมหานคร เรื่องต้นท่อน้ำดับเพลิงตามมาตรฐาน
ของกองตำรวจดับเพลิง 260
9. ระเบียบกรุงเทพมหานคร ว่าด้วยการขออนุญาตซ่อมหรือสร้าง
ทางเท้าฝั่งที่ระบายน้ำ และสร้างสะพานชั่วคราว 263
10. ระเบียบกรุงเทพมหานคร ว่าด้วยการขออนุญาตตัดคันหินทางเท้า
ในที่สาธารณะ 268
11. ระเบียบกรุงเทพมหานคร ว่าด้วยการขออนุญาตติดตั้งป้ายโฆษณา 271
12. ระเบียบกรุงเทพมหานคร ว่าด้วยหลักเกณฑ์การตั้งสถานบริการ
จำหน่ายน้ำมัน พ.ศ. 2519 278
13. ระเบียบกรุงเทพมหานคร ว่าด้วยหลักเกณฑ์การตั้งสถานบริการ
จำหน่ายแก๊ส พ.ศ. 2525 283
14. ระเบียบกรุงเทพมหานคร ว่าด้วยการสุขาภิบาล เกี่ยวกับ
การขออนุญาตและการควบคุมการก่อสร้างชั่วคราว พ.ศ. 2527 285

(ค)

หน้า

ภาคสาม

กฎหมายวิชาชีพวิศวกรรมและกฎหมายวิชาชีพสถาปัตยกรรม

1. พระราชบัญญัติ วิชาชีพวิศวกรรม พ.ศ. 2505	291
2. พระราชบัญญัติ วิชาชีพสถาปัตยกรรม พ.ศ. 2508	375

ภาคสี่

กฎหมายอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง

1. ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 286 เรื่องการจัดสรรที่ดิน	429
2. พระราชบัญญัติ อาคารชุด พ.ศ. 2522	461
3. พระราชบัญญัติ การประกอบอาชีพงานก่อสร้าง พ.ศ. 2522	503
4. ประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่องความปลอดภัย
ในการทำงานก่อสร้าง	535

ภาคผนวก

สรุปย่อกฎหมายบางฉบับที่เกี่ยวข้องกับการควบคุมอาคาร

1. พระราชบัญญัติบางฉบับ	550
2. ข้อบัญญัติกรุงเทพมหานครบางฉบับ	580
3. สรุปข้อแนะนำสำหรับการขออนุญาตปลูกสร้างอาคาร
ในเขตกรุงเทพมหานคร	592

ต้นฉบับเป็นหน้าว่าง

ภาคหนึ่ง

กฎหมายควบคุมอาคาร

ต้นฉบับเป็นหน้าว่าง

บทนำ

1. ความเป็นมา

เดิมก่อน พ.ศ. 2476 ยังไม่มีกฎหมายหรือพระราชบัญญัติเกี่ยวกับการควบคุมอาคารหรือควบคุมการก่อสร้างอาคารโดยตรง แต่อย่างไรก็ตาม ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์รวมทั้งประมวลกฎหมายอาญาบางมาตรา ได้มีระบุเกี่ยวข้องกับการก่อสร้างอาคาร และมีกฎหมายอื่นที่บางมาตราระบุไว้ เช่น พระราชบัญญัติการเดินทางเรือในน่านน้ำไทย พระพุทธศักราช 2456 ตาม หมวด ค. มาตรา 117 ได้ระบุไว้ห้ามมิให้ผู้ใดปลูกสร้างอาคารหรือสิ่งใดล่วงล้ำลำน้ำ เพื่อเป็นการรักษาแนวอาคารที่ต่อเนื่องกับแม่น้ำลำคลอง ในบางโอกาสก็ได้ออกพระราชกฤษฎีกาเพื่อการตัดถนน ขยายถนน และกำหนดแนวอาคารให้เป็นระเบียบเรียบร้อยขึ้นแต่ละท้องที่ นอกจากนี้ยังมีกฎหมายอื่น ๆ ที่ระบุขอบเขตการกระทำบางอย่างที่เป็นการควบคุมอาคารโดยทางอ้อม

พระราชบัญญัติป้องกันภยันตรายอันเกิดแต่การเล่นมหรสพ พระพุทธศักราช 2464 ก็เป็นกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการควบคุมอาคารทางอ้อม ซึ่งออกมาโดยมีจุดประสงค์ที่จะบัญญัติระเบียบการตรวจตราอาคารที่เป็นโรงมหรสพ เพื่อป้องกันมิให้มีอัคคีภัยหรือการระเบิดอันอาจเกิดขึ้น และเพื่อจัดสถานที่ให้ต้องด้วยลักษณะอันพึงจะป้องกันประชาชนให้พ้นจากความเสียหาย

2. พระราชบัญญัติควบคุมการก่อสร้างอาคารในเขตเพลิงไหม้ พุทธศักราช 2476

เมื่อ พ.ศ. 2476 ได้ประกาศใช้กฎหมายควบคุมอาคารในเขตเพลิงไหม้ขึ้น โดยมีจุดประสงค์ในขณะนั้นเพื่อสถานที่บางแห่ง เมื่อได้เกิดเพลิงไหม้ขึ้นแล้ว เป็นการสมควรให้มีการควบคุมการก่อสร้างอาคารบริเวณนั้นเพื่อจะได้ป้องกันและระงับอัคคีภัย เพื่อความมั่นคงแข็งแรงและเพื่อประโยชน์อนามัย นับเป็นกฎหมายแม่บทฉบับแรกที่เกี่ยวข้องกับการควบคุมการก่อสร้างอาคารโดยตรง จากแม่บทดังกล่าว ได้มีการแก้ไขโดยพระราชบัญญัติควบคุมการก่อสร้างอาคาร (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2496 และออกกฎกระทรวง ฯ พ.ศ. 2498 และกฎกระทรวง ฯ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2512 กำหนดรายละเอียดเงื่อนไขต่าง ๆ ขึ้นเพื่อใช้

ในการควบคุมการก่อสร้างอาคารในเขตเพลิงไหม้ แต่ต่อมากฎหมายฉบับนี้ได้ถูกยกเลิกโดยพระราชบัญญัติควบคุมอาคารพุทธศักราช 2522 เพราะได้มีการปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการควบคุมการก่อสร้างอาคาร และกฎหมายว่าด้วยการควบคุมการก่อสร้างอาคารในเขตเพลิงไหม้เสียใหม่และรวมกฎหมายสองฉบับเข้าเป็นฉบับเดียวกัน

8. พระราชบัญญัติควบคุมการก่อสร้างอาคารพุทธศักราช 2479

ในปี พ.ศ. 2479 ได้มีการประกาศใช้พระราชบัญญัติควบคุมการก่อสร้างอาคารพุทธศักราช 2479 ซึ่งเป็นกฎหมายควบคุมอาคารโดยตรง มีจุดประสงค์เห็นสมควรที่จะควบคุมการก่อสร้างอาคารต่าง ๆ เพื่อประโยชน์แห่งความมั่นคงแข็งแรง การอนามัย การสุขาภิบาล การป้องกันอัคคีภัย และการผังเมือง จากพระราชบัญญัติดังกล่าวได้มีการแก้ไขรวม 2 ครั้ง โดยพระราชบัญญัติ ควบคุมการก่อสร้างอาคาร (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2504 และประกาศคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 192

พระราชบัญญัติควบคุมการก่อสร้างอาคาร พุทธศักราช 2479 นับว่า เป็นแม่บทใหญ่ในการออกเทศบัญญัติ ฯ กฎกระทรวง ฯ และข้อบัญญัติ ฯ เพื่อกำหนดรายละเอียดขึ้นใช้ควบคุมการก่อสร้างอาคารในเขตชุมชนหรือบริเวณที่เห็นสมควร ซึ่งได้ออกพระราชกฤษฎีกาใช้พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร อันได้แก่ กรุงเทพมหานคร เทศบาลต่าง ๆ ทั่วประเทศ สุขาภิบาลหรือบริเวณที่สมควร และนอกจากนั้นยังได้กำหนดบริเวณ ซึ่งอาคารบางชนิดจะปลูกสร้างขึ้นมิได้ เทศบัญญัติ ฯ, กฎกระทรวง ฯ และข้อบัญญัติ ฯ ต่าง ๆ มีดังนี้คือ

1. เทศบัญญัติ ของเทศบาลนครกรุงเทพ เรื่องควบคุมการก่อสร้างอาคาร พุทธศักราช 2483 และเทศบัญญัติ ฯ แก้ไขเพิ่มเติมรวม 11 ฉบับ ซึ่งทั้งหมดได้ถูกยกเลิกแล้ว โดยข้อบัญญัติกรุงเทพมหานคร เรื่องควบคุมการก่อสร้างอาคาร พ.ศ. 2522 เมื่อวันที่ 29 มีนาคม พ.ศ. 2522

2. เทศบัญญัติ ของเทศบาลนครธนบุรี เรื่องควบคุมการก่อสร้างอาคาร พุทธศักราช 2489 และเทศบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติม รวม 2 ฉบับ ทั้งหมดได้ถูกยกเลิกโดยข้อบัญญัติกรุงเทพมหานคร เรื่องควบคุมการก่อสร้างอาคาร พ.ศ. 2522 เช่นเดียวกัน

3. เทศบัญญัติ ของเทศบาลนครกรุงเทพ เรื่องกำหนดบริเวณซึ่งอาคารบางชนิดจะปลูกสร้างขึ้นมิได้ พุทธศักราช 2491 และเทศบัญญัติ ฯ แก้ไขและเพิ่มเติมที่ได้กำหนดโซนพักอาศัยต่าง ๆ รวม 9 ฉบับ

4. กฎกระทรวง ฯ (พ.ศ. 2498) ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมการก่อสร้างอาคาร พุทธศักราช 2479 พร้อมด้วยกฎกระทรวง ฯ แก้ไขและเพิ่มเติม รวม 8 ฉบับซึ่งใช้บังคับเขตควบคุมอาคารนอกเขตกรุงเทพมหานคร และนอกเขตเทศบาลต่าง ๆ ยกเว้นกฎกระทรวงฉบับที่ 7 เกี่ยวกับที่จอดรถยนต์ซึ่งใช้บังคับทั่วไปทุกบริเวณที่ออกพระราชกฤษฎีกาใช้พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร

5. เทศบัญญัติ ของเทศบาลต่าง ๆ ทั่วประเทศ เรื่องควบคุมการก่อสร้างอาคาร ซึ่งแต่ละท้องถิ่นได้ตราเทศบัญญัติขึ้น เพื่อควบคุมการก่อสร้างอาคาร ตามสภาพความเหมาะสมของท้องถิ่น

6. ข้อบัญญัติกรุงเทพมหานคร เรื่องอาคารที่จอดรถยนต์ พ.ศ. 2521 ซึ่งเป็นข้อบัญญัติตราขึ้นเพื่อกำหนดรายละเอียด เพื่อควบคุมอาคารที่จอดรถยนต์ในเขตกรุงเทพมหานครโดยเฉพาะ

7. ข้อบัญญัติกรุงเทพมหานคร เรื่องกำหนดบริเวณซึ่งอาคารบางชนิดจะปลูกสร้างขึ้นมิได้ พ.ศ. 2521 และฉบับที่ 2 พ.ศ. 2522 รวม 2 ฉบับ

8. ข้อบัญญัติกรุงเทพมหานคร เรื่องควบคุมการก่อสร้างอาคาร พุทธศักราช 2522 ซึ่งเป็นข้อบัญญัติหลังสุด ซึ่งออกโดยอาศัยแม่บทตามพระราชบัญญัติ ควบคุมการก่อสร้างอาคารพุทธศักราช 2479 ซึ่งมีจุดประสงค์เนื่องจากเดิมในเขตกรุงเทพมหานครได้มีเทศบัญญัติและกฎกระทรวงใช้บังคับอยู่หลายฉบับ กล่าวคือ ในเขตเทศบาลนครกรุงเทพ เดิมใช้เทศบัญญัติของเทศบาลนครกรุงเทพ ในเขตเทศบาลนครธนบุรีเดิมใช้เทศบัญญัติของเทศบาลนครธนบุรี และในพื้นที่กรุงเทพมหานครส่วนที่อยู่นอกเขตเทศบาลเดิมใช้กฎกระทรวง พ.ศ. 2498 และประกอบกับเทศบัญญัติและกฎกระทรวงดังกล่าวไม่เหมาะสมกับสภาพปัจจุบัน จึงได้ตราข้อบัญญัติขึ้นใหม่เพื่อใช้บังคับเพื่อมิให้แต่ละท้องที่ของกรุงเทพมหานคร ใช้กฎหมายแตกต่างกันและเพื่อแก้ไขให้ทันสมัยยิ่งขึ้น

4. พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522

ในปี พ.ศ. 2522 ได้ประกาศใช้พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 ซึ่งเป็นการปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยควบคุมการก่อสร้างอาคาร และกฎหมายว่าด้วยควบคุมการก่อสร้างอาคารเขตเพลิงไหม้รวมเป็นกฎหมายฉบับเดียวกัน ด้วยเหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้คือ เนื่องจากพระราชบัญญัติควบคุมการก่อสร้างอาคาร พุทธศักราช 2479 และพระราชบัญญัติควบคุมการก่อสร้างอาคารในเขตเพลิงไหม้ พุทธศักราช 2476 ได้ประกาศใช้มานานแล้วแม้ว่าได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมกันอยู่ตลอดมา แต่ปัจจุบันบ้านเมืองก็ได้เจริญก้าวหน้าและขยายตัวมากขึ้น ฉะนั้นเพื่อให้เหมาะสมและสอดคล้องกับสถานะการปัจจุบัน และเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในด้านการควบคุมเกี่ยวกับความมั่นคงแข็งแรง ความปลอดภัย การป้องกันอัคคีภัย การสาธารณสุข การรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม การผังเมือง การสถาปัตยกรรม และการอำนวยความสะดวกแก่การจราจร สมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการควบคุมการก่อสร้างอาคาร และกฎหมายว่าด้วยการควบคุมการก่อสร้างอาคารในเขตเพลิงไหม้เสียใหม่ และสมควรรวมกฎหมายทั้งสองฉบับเข้าเป็นฉบับเดียวกัน จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัติฉบับนี้ขึ้น

พระราชบัญญัติ ควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 มีผลบังคับตั้งแต่วันที่ 15 พฤษภาคม 2522 เป็นผลให้กฎหมายควบคุมการก่อสร้างอาคารที่มีมาก่อนต้องถูกยกเลิกแต่อย่างไรก็ตามได้มีการระบุไว้ว่า บรรดากฎหมายกระทรวงมหาดไทย ขอบัญญัติจังหวัด กฎข้อบังคับ ประกาศ หรือคำสั่งซึ่งได้ออกโดยอาศัยอำนาจตามกฎหมายเดิม ให้คงใช้บังคับต่อไปเพียงเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับบทแห่งพระราชบัญญัติฉบับใหม่ และท้องที่ใดที่ได้มีพระราชกฤษฎีกา ให้ใช้บังคับตามกฎหมายเดิม อยู่ก่อนวันที่พระราชบัญญัติฉบับใหม่ใช้บังคับ ถือว่ามีพระราชกฤษฎีกาให้ใช้บังคับพระราชบัญญัติฉบับนี้ในท้องที่นั้นแล้ว

การดำเนินการตามพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 มีส่วนแตกต่างกับพระราชบัญญัติควบคุมการก่อสร้างอาคารพุทธศักราช 2479 ในสาระสำคัญคือพระราชบัญญัติควบคุมการก่อสร้างอาคาร พุทธศักราช 2479 มุ่งควบคุมเฉพาะการก่อสร้างอาคารเท่านั้น ส่วนพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 มุ่งควบคุม การ

ก่อสร้าง การตัดแปลง การรื้อถอน เคลื่อนย้ายและการใช้สอยอาคารด้วย บทกำหนดโทษ ตามกฎหมายเดิมมีเฉพาะโทษปรับ แต่ตามกฎหมายฉบับใหม่มีโทษจำคุกด้วย และนอกจาก จะมีเจ้าหน้าที่ท้องถิ่น หรือเจ้าพนักงานท้องถิ่นเป็นผู้อนุญาตและรักษาการให้เป็นไปตาม กฎหมายแล้วกฎหมายฉบับใหม่ยังมี คณะกรรมการควบคุมอาคารซึ่งประกอบด้วยอธิบดี กรมโยธาธิการ เป็นประธานกรรมการ ผู้แทนกระทรวงสาธารณสุข ผู้แทนกระทรวง อุตสาหกรรม ผู้แทนกรมการปกครอง ผู้แทนกรมทางหลวง ผู้แทนกรมอัยการ ผู้แทน สำนักผังเมือง ผู้แทนสำนักคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ผู้แทนกรุงเทพมหานคร ผู้แทนคณะกรรมการควบคุมการประกอบวิชาชีพวิศวกรรม ผู้แทนคณะกรรมการควบคุม การประกอบวิชาชีพสถาปัตยกรรม และผู้ทรงวุฒิอีกไม่เกินสี่คน คณะกรรมการมีหน้าที่ ให้คำแนะนำรัฐมนตรี ในการออกกฎกระทรวงให้ความเห็นชอบในการออกข้อบัญญัติท้องถิ่น และให้คำแนะนำในด้านวิชาการ

พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 นี้เป็นแม่บทของกฎหมายที่ให้ อำนาจรัฐมนตรี ในการออกกฎกระทรวงโดยคำแนะนำของคณะกรรมการควบคุมอาคารเพื่อ ควบคุมอาคารในสาระสำคัญ ดังนี้คือ

1. ลักษณะ แบบ รูปทรง สัดส่วน เนื้อที่และที่ตั้งของอาคาร
2. การรับน้ำหนัก ความต้านทาน ความคงทน ตลอดจนลักษณะและคุณสมบัติของวัสดุที่ใช้
3. การรับน้ำหนัก ความต้านทาน และความคงทนของอาคารหรือ พื้นดินที่รองรับอาคาร
4. แบบและวิธีการเกี่ยวกับการติดตั้งระบบการประปา ไฟฟ้า ก๊าซและการป้องกันอัคคีภัย
5. แบบและจำนวนของห้องน้ำและห้องส้วม
6. ระบบการจัดแสงสว่าง การระบายอากาศ การระบายน้ำ และการกำจัดขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล
7. ลักษณะ ระดับ เนื้อที่ของที่ว่างภายนอกอาคาร หรือแนวอาคาร
8. ระยะ หรือระดับระหว่างอาคารกับอาคารหรือเขตที่ดิน ของผู้อื่นหรือระยะระหว่างอาคารกับถนน ตรอก ซอย ทางเท้า หรือที่สาธารณะ

9. พื้นที่หรือสิ่งก่อสร้างขึ้นเพื่อใช้เป็นที่จอดรถ ที่กัลบรถ และทางเข้าออกของรถ สำหรับอาคารบางชนิด หรือบางประเภท ตลอดจนลักษณะและขนาดของพื้นที่ที่สร้างขึ้นดังกล่าว

10. บริเวณห้ามก่อสร้าง ดัดแปลง รื้อถอน เคลื่อนย้าย และใช้หรือเปลี่ยนแปลงใช้อาคารชนิดใดหรือประเภทใด

11. หลักเกณฑ์วิธีการและเงื่อนไขในการก่อสร้าง ดัดแปลง รื้อถอนเคลื่อนย้าย ใช้หรือเปลี่ยนแปลงใช้อาคาร

12. หลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขในการขออนุญาต การอนุญาตการต่ออายุใบอนุญาต การออกใบรับรอง และการออกใบแทนตามพระราชบัญญัตินี้

13. หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการทำแบบแปลนรายการประกอบแบบแปลนและรายการคำนวณ ของผู้ได้รับอนุญาต ให้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรม

14. การกำหนดประเภทของอาคารอื่น ๆ นอกจาก อาคารคลังสินค้า, โรงแรม โรงแรม สถานพยาบาล อาคารพาณิชย์กรรม อุตสาหกรรม การศึกษา การสาธารณสุข เพื่อให้เป็นอาคารประเภทควบคุมการใช้

15. วิธีการและเงื่อนไขที่เจ้าพนักงานท้องถิ่น จะยึดและเก็บรักษาวัสดุก่อสร้างจากการรื้อถอนอาคาร ที่สร้างไม่ถูกต้องและไม่สามารถแก้ไขให้ถูกต้องได้ซึ่งอาจขายหรือถือเงินไว้แทนตัวทรัพย์สิน

16. ข้อกำหนดในการควบคุมอาคารบางประเภทเช่น ศูนย์การค้า เป็นต้น

นอกจากการออกกฎกระทรวง ตามสาระสำคัญรวม 17 ประการดังได้กล่าวแล้ว ท้องถิ่นต่าง ๆ เช่น กรุงเทพมหานคร และเทศบาลต่าง ๆ อาจออกข้อบัญญัติ กำหนดเรื่องต่าง ๆ ตามข้อ 1-12 ได้เท่านี้ ไม่ขัดหรือแย้งกับกฎกระทรวง แต่ถ้ามีความจำเป็นหรือเหตุผลพิเศษเฉพาะส่วนท้องถิ่นที่ต้องขัดหรือแย้งกับกฎกระทรวงก็อาจออกข้อบัญญัติได้ โดยได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการควบคุมอาคารและได้รับอนุมัติจากรัฐมนตรี

5. การทำความเข้าใจเกี่ยวกับพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522

ด้วยพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 เป็นกฎหมายซึ่งมีบทลงโทษปรับผู้กระทำความผิดในอัตราสูง โดยที่เป็นกฎหมายที่ประชาชนยังไม่ค่อยเข้าใจและยังมี

ข้อผิดพลาดอยู่เสมอในการปลูกสร้างอาคารในท้องที่ซึ่งได้ออกพระราชกฤษฎีกาใช้กฎหมายควบคุมอาคาร ซึ่งข้อผิดพลาดส่วนใหญ่ จะเป็นข้อผิดพลาดเกี่ยวกับการปลูกสร้างต่อเติมอาคารไปก่อนโดยมิได้รับอนุญาต การปลูกสร้างอาคารผิดไปจากแบบแปลน ตลอดจนการใช้อาคารผิดประเภทจากที่ได้รับอนุญาตเป็นต้น ฉะนั้นจำเป็นที่จะต้องให้ประชาชนเข้าใจ และป้องกันการกระทำผิดดังกล่าว หน่วยงานของรัฐต่าง ๆ ที่รับผิดชอบตามพระราชบัญญัติควบคุมอาคารควรได้ประชาสัมพันธ์ ให้ประชาชนทราบโทษของผู้ฝ่าฝืนพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522

ผู้ใดกระทำการก่อสร้างต่อเติมหรือดัดแปลงอาคารโดยมิได้รับอนุญาตหรือก่อสร้างอาคารผิดไปจากแบบแปลนที่ได้รับอนุญาต เจ้าพนักงานท้องถิ่นอันได้แก่ ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร ผู้ว่าราชการจังหวัด นายกเทศมนตรี ประธานกรรมการสุขาภิบาล หรือผู้ได้รับมอบอำนาจ จะแจ้งความตำรวจดำเนินคดีซึ่งมีโทษปรับไม่เกิน 10,000 บาท พร้อมทั้งออกคำสั่งให้เจ้าของหรือผู้ครอบครอง ผู้ดำเนินการ หรือผู้ควบคุมงานระงับการก่อสร้าง และถ้าอาคารนั้นอาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพ ชีวิต ร่างกายหรือทรัพย์สินก็จะสั่งห้ามมิให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารใช้ หรือยินยอมให้บุคคลใดใช้อาคารทั้งหมดหรือบางส่วน หากมีการฝ่าฝืนเจ้าพนักงานท้องถิ่นจะส่งเรื่องแจ้งความให้ตำรวจดำเนินคดีซึ่งจะมีโทษปรับอีกวันละ 500 บาท ตลอดเวลาที่ยังมีการฝ่าฝืนคำสั่ง และถ้าปรากฏว่าอาคารที่ก่อสร้างต่อเติม หรือดัดแปลงนั้นไม่สามารถแก้ไขหรือเปลี่ยนแปลงให้ถูกต้องตามกฎหมายหรือข้อบัญญัติเจ้าพนักงานท้องถิ่นจะออกคำสั่งให้รื้อถอนอาคารนั้นทั้งหมดหรือบางส่วนของอาคารภายใน 30 วัน เมื่อผู้ที่ได้รับคำสั่งให้รื้อถอนไม่ปฏิบัติตาม เจ้าพนักงานท้องถิ่นจะส่งเรื่องให้พนักงานอัยการฟ้องศาลบังคับให้รื้อถอนต่อไป ถ้าการกระทำผิดนั้นเป็นการกระทำผิดเกี่ยวกับอาคารเพื่อการพาณิชย์กรรมอุตสาหกรรม การศึกษา หรือสาธารณสุข หรือเป็นการกระทำในทางการค้าเพื่อให้เช่า ใช้เช่าซื้อ ขาย หรือจำหน่ายโดยมีค่าตอบแทนซึ่งอาคารใด ผู้กระทำต้องระวางโทษ จำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับเป็นสิบเท่าของโทษที่บัญญัติไว้สำหรับความผิดนั้น ๆ หรือทั้งจำทั้งปรับ

ผู้ใดมีความประสงค์จะปลูกสร้าง ต่อเติมหรือตัดแปลงอาคารในเขตกรุงเทพมหานคร เขตเทศบาล เขตสุขาภิบาล และท้องที่ซึ่งได้มีพระราชกฤษฎีกาใช้กฎหมายควบคุมอาคาร ไม่ควรดำเนินการไปก่อนได้รับอนุญาต เพราะจะมีความผิดตามพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น ฉะนั้นประชาชนควรปฏิบัติให้ถูกต้องตามกฎหมาย เพื่อมิให้เกิดความเสียหายแก่ประชาชนเอง

6. บริเวณที่พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 มีผลบังคับ

พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 นั้น มีข้อแตกต่างจากกฎหมายอื่นๆ กล่าวคือ เมื่อประกาศใช้แล้วมิได้มีผลบังคับทั่วไป กฎหมายควบคุมอาคารนี้มีผลบังคับเฉพาะในท้องที่ซึ่งได้ออกพระราชกฤษฎีกาให้ใช้พระราชบัญญัติควบคุมอาคารตามที่ระบุไว้ในมาตรา 2 ซึ่งระบุไว้ว่า พระราชบัญญัตินี้จะใช้บังคับในท้องที่ใด มีบริเวณเพียงใด ให้ตราเป็นพระราชกฤษฎีกา และนอกจากนั้นในมาตรา 80 ระบุว่า ท้องที่ใดได้มีพระราชกฤษฎีกาให้ใช้บังคับพระราชบัญญัติควบคุมการก่อสร้างอาคาร พุทธศักราช 2479 หรือพระราชบัญญัติควบคุมเพลิงไหม้ พุทธศักราช 2476 อยู่ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ถือว่าได้มีพระราชกฤษฎีกาให้ใช้บังคับพระราชบัญญัตินี้ในท้องที่นั้นแล้ว

จากมาตรา 2 และมาตรา 20 แห่งพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 ดังกล่าวแล้ว พอสรุปบริเวณที่พระราชบัญญัติควบคุมอาคารมีผลบังคับได้ดังนี้คือ.—

1. เขตกรุงเทพมหานครทั้งหมด
2. เขตเทศบาลต่างๆ ทั่วประเทศ ได้แก่ เทศบาลนคร เทศบาลเมือง และเทศบาลตำบล หรือเขตสุขาภิบาลบางแห่ง
3. บริเวณต่างๆ นอกเหนือจากตามข้อ 1 และ 2 ซึ่งได้มีพระราชกฤษฎีกาให้ใช้บังคับพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พุทธศักราช 2479 เช่น ตำบลแสนสุข ตำบลบ้านบึก ตำบลอ่างศิลา อำเภอเมืองชลบุรี ตำบลบางละมุง ตำบลนาเกลือ ตำบลหนองปรือ อำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี และตำบลบางปูใหม่ ตำบลท้ายบ้าน ตำบลแพรกษา อำเภอเมืองสมุทรปราการ

4. บริเวณริมทางหลวงสายหลักในเขต 4 จังหวัด คือ จังหวัดนครปฐม, สมุทรสาคร, นนทบุรี และสมุทรปราการ โดยถือระยะข้างละ 250 เมตร จากทางหลวงเพชรเกษม, เศรษฐกิจ, ติวานนท์, สุขุมวิท และระยะข้างละ 100 เมตร จากถนนพุทธมณฑลสาย 4 และสาย 5

5. บริเวณตามบัญชีแนบท้ายพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 ซึ่งได้จัดพิมพ์ไว้รวม 14 แห่ง (ดูท้ายพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522) และคาดว่าจะเพิ่มขึ้นตามลำดับ

7. การออกกฎกระทรวงตามพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522

ตามพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย มีอำนาจออกกฎกระทรวงตามมาตรา 5, มาตรา 7 และมาตรา 8 ตามมาตรา 5 เป็นการออกกฎกระทรวงเพื่อกำหนดค่าธรรมเนียม, กำหนดแบบคำขออนุญาต, ใบอนุญาต, ใบรับรอง ใบแทน และคำสั่งต่างๆ ตามมาตรา 7 เป็นการออกกฎกระทรวงเพื่อยกเว้นผ่อนผันหรือกำหนดเงื่อนไขตามพระราชบัญญัติของอาคาร ราชการ โบราณสถาน วัฒนาอาราม องค์การระหว่างประเทศ สถานทูต และอาคารชั่วคราว ตามมาตรา 8 ซึ่งเป็นกฎกระทรวงมีสาระสำคัญเพื่อความมั่นคงแข็งแรง ความปลอดภัย การป้องกันอัคคีภัย การสาธารณสุข การรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม การผังเมือง การสถาปัตยกรรม การอำนวยความสะดวกแก่การจราจร ตลอดจนการอื่นที่จำเป็น โดยคำแนะนำของคณะกรรมการควบคุมอาคาร

ขณะนี้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ได้ออกกฎกระทรวงแล้ว รวม 5 ฉบับ การควบคุมอาคารตามจุดประสงค์ของกฎหมายจึงยังไม่สมบูรณ์ จำเป็นต้องอาศัยกฎกระทรวง เทศบัญญัติ ข้อบัญญัติ และคำสั่งต่างๆ ซึ่งออกตามพระราชบัญญัติควบคุมการก่อสร้างอาคาร พุทธศักราช 2479 เพียงเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับมหาดไทย แห่งพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร 2522 ไปก่อน จนกว่าจะมีการออกกฎกระทรวงให้สมบูรณ์

ต้นฉบับเป็นหน้าว่าง

พระราชบัญญัติ ควบคุมอาคาร

พ.ศ. 2522

ต้นฉบับเป็นหน้าว่าง

พระราชบัญญัติ

ควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ 8 พฤษภาคม พ.ศ. 2522

เป็นปีที่ 34 ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการควบคุมการก่อสร้างอาคารและกฎหมายว่าด้วยการควบคุมการก่อสร้างในเขตเพลิงไหม้ และรวมเป็นกฎหมายฉบับเดียวกัน

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่รัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา 1 พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522”

มาตรา 2 พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา และจะใช้บังคับในท้องที่ใด มีบริเวณเพียงใด ให้ตราเป็นพระราชกฤษฎีกา

มาตรา 3 ให้ยกเลิก

(1) พระราชบัญญัติควบคุมการก่อสร้างอาคาร พุทธศักราช 2479

(2) พระราชบัญญัติควบคุมการก่อสร้างอาคาร (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2504

(3) ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 192 ลงวันที่ 31 กรกฎาคม พ.ศ. 2515

(4) พระราชบัญญัติควบคุมการก่อสร้างในเขตเพลิงไหม้ พุทธศักราช 2476

(5) พระราชบัญญัติควบคุมการก่อสร้างในเขตเพลิงไหม้ (ฉบับที่ 2)

พ.ศ. 2496

มาตรา 4 ในพระราชบัญญัตินี้

“อาคาร” หมายความว่า ดึก บ้าน เรือน โรง ร้าน แพ คลังสินค้า สำนักงานและสิ่งที่สร้างขึ้นอย่างอื่น ซึ่งบุคคลอาจเข้าอยู่หรือเข้าใช้สอยได้ และหมายความรวมถึง

(1) อัฒจันทร์หรือสิ่งที่สร้างขึ้นอย่างอื่นเพื่อใช้เป็นที่ชุมนุมของประชาชน

(2) เชื้อน สะพาน อุโมงค์ ทางหรือท่อระบายน้ำ อุโมงค์ คานเรือ ทำน้ำท่าจอดเรือ รั้ว กำแพง หรือประตู ที่สร้างขึ้นติดต่อกับหรือใกล้เคียงกับที่สาธารณะหรือสิ่งที่สร้างขึ้นให้บุคคลทั่วไปใช้สอย

(3) บ้ายหรือสิ่งที่สร้างขึ้นสำหรับติดหรือตั้งบ้าย

(ก) ที่ติดหรือตั้งไว้เหนือที่สาธารณะและมีขนาดเกินหนึ่งตารางเมตร หรือมีน้ำหนักรวมทั้งโครงสร้างเกินสิบกิโลกรัม

(ข) ที่ติดหรือตั้งไว้ในระยะห่างจากที่สาธารณะซึ่งเมื่อวัดในทางราบแล้วระยะห่างจากที่สาธารณะมีน้อยกว่าความสูงของบ้ายนั้นเมื่อวัดจากพื้นดิน และมีขนาดหรือมีน้ำหนักเกินกว่าที่กำหนดในกฎกระทรวง

(4) พื้นหรือสิ่งที่สร้างขึ้นเพื่อใช้เป็นที่จอดรถ ที่กับลรถ และทางเข้าออกของรถสำหรับอาคารที่กำหนดตามมาตรา 8 (9)

(5) สิ่งที่สร้างขึ้นอย่างอื่นตามกำหนดในกฎกระทรวง

ทั้งนี้ ให้หมายความรวมถึงส่วนต่าง ๆ ของอาคารด้วย

“ที่สาธารณะ” หมายความว่า ที่ซึ่งเปิดหรือยินยอมให้ประชาชนเข้าไปหรือใช้เป็นทางสัญจรได้ ทั้งนี้ ไม่ว่าจะมีการเรียกเก็บค่าตอบแทนหรือไม่

“แผนผังบริเวณ” หมายความว่า แผนที่แสดงลักษณะที่ตั้ง และขอบเขตของที่ดิน และอาคารที่ก่อสร้าง ดัดแปลง เคลื่อนย้าย ใช้หรือเปลี่ยนการใช้รวมทั้งแสดงลักษณะและขอบเขตของที่สาธารณะและอาคารในบริเวณที่ดินที่ติดต่อกันโดยสังเขปด้วย

“แบบแปลน” หมายความว่า แบบเพื่อประโยชน์ในการก่อสร้าง คัดแปลง รื้อถอน เคลื่อนย้าย ใช้หรือเปลี่ยนการใช้อาคาร โดยมีรูปแสดงรายละเอียดส่วนสำคัญ ขนาดเครื่องหมายวัสดุและการใช้สอยต่าง ๆ ของอาคาร อย่างชัดเจนพอที่จะใช้ในการดำเนินการได้

“รายการประกอบแบบแปลน” หมายความว่า ข้อความชี้แจงรายละเอียดเกี่ยวกับคุณภาพและชนิดของวัสดุ ตลอดจนวิธีปฏิบัติหรือวิธีการสำหรับการก่อสร้าง คัดแปลง รื้อถอน เคลื่อนย้าย ใช้หรือเปลี่ยนการใช้อาคารเพื่อให้เป็นไปตามแบบแปลน

“รายการคำนวณ” หมายความว่า รายการแสดงวิธีการคำนวณกำลังของวัสดุ การรับน้ำหนัก และกำลังต้านทานของส่วนต่าง ๆ ของอาคาร

“ก่อสร้าง” หมายความว่า สร้างอาคารขึ้นใหม่ทั้งหมด ไม่ว่าจะเป็นการสร้าง^{ขึ้น}แทนของเดิมหรือไม่

“ดัดแปลง” หมายความว่า เปลี่ยนแปลงต่อเติม เพิ่ม ลด หรือขยายซึ่ง ลักษณะขอบเขต แบบ รูปทรง สัดส่วน น้ำหนัก เนื้อที่ ของโครงสร้างของอาคารหรือ ส่วนต่าง ๆ ของอาคารซึ่งได้ก่อสร้างไว้แล้วให้ผิดไปจากเดิม และมีใช้การซ่อมแซมหรือ การดัดแปลงที่กำหนดในกฎกระทรวง

“ซ่อมแซม” หมายความว่า ซ่อมหรือเปลี่ยนส่วนต่าง ๆ ของอาคารให้คงสภาพเดิม

“รื้อถอน” หมายความว่า รื้อส่วนอันเป็นโครงสร้างของอาคารออกไป เช่น เสา คาน ตง หรือส่วนอื่นของโครงสร้างตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

“เขตเพลิงไหม้” หมายความว่า บริเวณที่เกิดเพลิงไหม้อาคารตั้งแต่สามสิบหลังคาเรือนขึ้นไปหรือมีเนื้อที่ตั้งแต่หนึ่งไร่ขึ้นไป รวมทั้งบริเวณที่อยู่ติดต่อกายในระยะสามสิบ เมตร โดยรอบบริเวณที่เกิดเพลิงไหม้ด้วย

“ผู้ควบคุมงาน” หมายความว่า ผู้ซึ่งรับผิดชอบในการอำนวยความสะดวก หรือควบคุมดูแลการก่อสร้าง คัดแปลง รื้อถอน หรือเคลื่อนย้ายอาคาร

“ผู้ดำเนินการ” หมายความว่า เจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารซึ่งกระทำการก่อสร้าง ดัดแปลง รื้อถอน หรือเคลื่อนย้ายอาคารด้วยตนเอง และหมายความรวมถึงผู้ซึ่งตกลงรับกระทำการดังกล่าวไม่ว่าจะมีค่าตอบแทนหรือไม่ก็ตาม และผู้รับจ้างช่วง

“นายตรวจ” หมายความว่า ผู้ซึ่งเจ้าพนักงานท้องถิ่นแต่งตั้งให้เป็นนายตรวจ

“นายช่าง” หมายความว่า วิศวกรหรือสถาปนิกของกรมโยธาธิการ หรือผู้ซึ่งเจ้าพนักงานท้องถิ่นแต่งตั้งให้เป็นนายช่าง

“ราชการส่วนท้องถิ่น” หมายความว่า เทศบาล สุขาภิบาล องค์การบริหารส่วนจังหวัด กรุงเทพมหานคร เมืองพัทยา และองค์การปกครองท้องถิ่นอื่นที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดให้เป็นราชการส่วนท้องถิ่นตามพระราชบัญญัตินี้

“ข้อบัญญัติท้องถิ่น” หมายความว่า กฎซึ่งออกโดยอัยการอำนาจนิติบัญญัติของราชการส่วนท้องถิ่น เช่น เทศบัญญัติ ข้อบังคับสุขาภิบาล ข้อบัญญัติจังหวัด ข้อบัญญัติกรุงเทพมหานคร หรือข้อบัญญัติเมืองพัทยา เป็นต้น

“เจ้าพนักงานท้องถิ่น” หมายความว่า

- (1) นายกเทศมนตรี สำหรับในเขตเทศบาล
- (2) ประธานกรรมการสุขาภิบาล สำหรับในเขตสุขาภิบาล
- (3) ผู้ว่าราชการจังหวัด สำหรับในเขตองค์การบริหารส่วนจังหวัด
- (4) ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร สำหรับในเขตกรุงเทพมหานคร
- (5) ปลัดเมืองพัทยา สำหรับในเขตเมืองพัทยา
- (6) หัวหน้าผู้บริหารท้องถิ่นขององค์การปกครองท้องถิ่น ที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดให้เป็นราชการส่วนท้องถิ่นตามพระราชบัญญัตินี้ สำหรับในเขตราชการส่วนท้องถิ่นนั้น

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา 5 ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกกฎกระทรวง

- (1) กำหนดค่าธรรมเนียมไม่เกินอัตราท้ายพระราชบัญญัตินี้ หรือยกเว้นค่าธรรมเนียม
- (2) กำหนดแบบคำขออนุญาต ใบอนุญาต ใบรับรอง ใบแทน ตลอดจนแบบของคำสั่งหรือแบบอื่นใดที่จะใช้ในการปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้
- (3) กำหนดกิจการอื่นเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้

หมวด 1

บททั่วไป

มาตรา 6 พระราชบัญญัตินี้ ไม่ใช้บังคับแก่พระที่นั่งหรือพระราชวัง

มาตรา 7 ให้รัฐมนตรีมีอำนาจออกกฎกระทรวงยกเว้น ผ่อนผัน หรือกำหนดเงื่อนไขในการปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ ไม่ว่าทั้งหมดหรือบางส่วนเกี่ยวกับอาคาร ดังต่อไปนี้

- (1) อาคารของกระทรวง ทบวง กรม ที่ใช้ในราชการหรือใช้เพื่อสาธารณประโยชน์
- (2) อาคารของราชการส่วนท้องถิ่น ที่ใช้ในราชการหรือใช้เพื่อสาธารณประโยชน์
- (3) อาคารขององค์การของรัฐที่จัดตั้งขึ้นตามกฎหมาย ที่ใช้ในกิจการขององค์การหรือใช้เพื่อสาธารณประโยชน์
- (4) โบราณสถาน วัดวาอาราม หรืออาคารต่าง ๆ ที่ใช้เพื่อการศาสนา ซึ่งมีกฎหมายควบคุมการก่อสร้างไว้แล้วโดยเฉพาะ
- (5) อาคารที่ทำการขององค์การระหว่างประเทศ หรืออาคารที่ทำการของหน่วยงานที่ตั้งขึ้นตามความตกลงระหว่างรัฐบาลไทยกับรัฐบาลต่างประเทศ
- (6) อาคารที่ทำการสถานทูตหรือสถานกงสุลต่างประเทศ

(7) อาคารชั่วคราวเพื่อใช้ประโยชน์ในการก่อสร้างอาคารถาวรหรืออาคารเพื่อใช้ประโยชน์เป็นการชั่วคราว ที่มีกำหนดเวลาการรื้อถอน

มาตรา 8 เพื่อประโยชน์แห่งความมั่นคงแข็งแรง ความปลอดภัย การป้องกันอัคคีภัย การสาธารณสุข การรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม การผังเมือง การสถาปัตยกรรม และการอำนวยความสะดวกแก่การจราจร ตลอดจนการอื่นที่จำเป็นเพื่อปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ ให้รัฐมนตรีโดยคำแนะนำของคณะกรรมการควบคุมอาคาร มีอำนาจออกกฎกระทรวงกำหนด

(1) ลักษณะ แบบ รูปทรง สัดส่วน เนื้อที่ และที่ตั้งของอาคาร

(2) การรับน้ำหนัก ความต้านทาน ความคงทน ตลอดจนลักษณะและคุณสมบัติของวัสดุที่ใช้

(3) การรับน้ำหนัก ความต้านทาน และความคงทนของอาคาร หรือพื้นดินที่รองรับอาคาร

(4) แบบและวิธีการเกี่ยวกับการติดตั้งระบบการประปา ไฟฟ้า ก๊าซ และการป้องกันอัคคีภัย

(5) แบบและจำนวนของห้องน้ำและห้องส้วม

(6) ระบบการจัดแสงสว่าง การระบายอากาศ การระบายน้ำ และการกำจัดขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล

(7) ลักษณะ ระดับ เนื้อที่ของที่ว่างภายนอกอาคาร หรือแนวอาคาร

(8) ระยะหรือระดับระหว่างอาคารกับอาคารหรือเขตที่ดิน ของผู้อื่น หรือระหว่างอาคารกับถนน ตรอก ซอย ทางเท้า หรือที่สาธารณะ

(9) พื้นที่หรือสิ่งที่สร้างขึ้นเพื่อใช้เป็นที่จอดรถ ที่กักน้ำ และทางเข้าออกของรถ สำหรับอาคารบางชนิด หรือบางประเภท ตลอดจนลักษณะและขนาดของพื้นที่หรือสิ่งที่สร้างขึ้นดังกล่าว

(10) บริเวณห้ามก่อสร้าง ดัดแปลง รื้อถอน เคลื่อนย้าย และใช้หรือเปลี่ยนแปลงการใช้ อาคารชนิดใดหรือประเภทใด

(11) หลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขในการก่อสร้าง ดัดแปลง รื้อถอน เคลื่อนย้าย ใช้หรือเปลี่ยนการใช้อาคาร

(12) หลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขในการขออนุญาต การอนุญาต การต่ออายุใบอนุญาต การออกใบรับรอง และการออกใบแทนตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา 9 ภายใต้บังคับมาตรา 10 ให้ราชการส่วนท้องถิ่นมีอำนาจออกข้อบัญญัติท้องถิ่นกำหนดเรื่องต่าง ๆ ตามมาตรา 8 ได้เท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับกฎกระทรวงที่ออกตามมาตรา 8

มาตรา 10 ในกรณีที่มีความจำเป็นหรือมีเหตุผลพิเศษเฉพาะท้องถิ่น ราชการส่วนท้องถิ่น อาจออกข้อบัญญัติท้องถิ่นในเรื่องใด ขัดหรือแย้งกับที่กำหนดในกฎกระทรวงที่ออกตามมาตรา 8 ได้ เมื่อได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการควบคุมอาคารและได้รับอนุมัติจากรัฐมนตรี

มาตรา 11 ข้อบัญญัติท้องถิ่นที่ออกตามมาตรา 9 หรือมาตรา 10 เมื่อประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้

มาตรา 12 กฎกระทรวงที่ออกตามมาตรา 8 หรือข้อบัญญัติท้องถิ่นที่ออกตามมาตรา 9 หรือมาตรา 10 ถ้าขัดหรือแย้งกับกฎหมายว่าด้วยการผังเมืองให้บังคับตามกฎหมายว่าด้วยการผังเมือง

มาตรา 13 ในกรณีที่สมควรห้ามการก่อสร้างดัดแปลง รื้อถอน เคลื่อนย้าย และใช้หรือเปลี่ยนการใช้อาคารชนิดใดหรือประเภทใดในบริเวณหนึ่งบริเวณใด แต่ยังไม่มีการออกกฎกระทรวง หรือข้อบัญญัติท้องถิ่นกำหนดการตามมาตรา 8 (10) ให้รัฐมนตรีโดยคำแนะนำของอธิบดีกรมโยธาธิการหรือเจ้าพนักงานท้องถิ่น แล้วแต่กรณี มีอำนาจประกาศในราชกิจจานุเบกษาห้ามการก่อสร้าง ดัดแปลง รื้อถอน เคลื่อนย้าย และใช้หรือเปลี่ยนการใช้อาคารในบริเวณนั้นเป็นการชั่วคราวได้ และให้ดำเนินการออกกฎกระทรวง หรือข้อบัญญัติท้องถิ่นภายในหนึ่งปี นับแต่วันที่ประกาศนั้นมีผลใช้บังคับ

ถ้าไม่มีการออกกฎกระทรวง หรือข้อบัญญัติท้องถิ่นภายในกำหนดเวลาตามวรรคหนึ่งให้ประกาศดังกล่าวเป็นอันยกเลิก

หมวด 2

คณะกรรมการควบคุมอาคาร

มาตรา 14 ให้มีคณะกรรมการควบคุมอาคาร ประกอบด้วยอธิบดีกรมโยธาธิการ เป็นประธานกรรมการ ผู้แทนกระทรวงสาธารณสุข ผู้แทนกระทรวงอุตสาหกรรม ผู้แทนกรมการปกครอง ผู้แทนกรมทางหลวง ผู้แทนกรมอัยการ ผู้แทนสำนักผังเมือง ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ผู้แทนกรุงเทพมหานคร ผู้แทนคณะกรรมการควบคุมการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมและผู้แทนคณะกรรมการควบคุมการประกอบวิชาชีพสถาปัตยกรรมแห่งชาติหนึ่งคน และผู้ทรงคุณวุฒิอีกไม่เกินสี่คนซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งเป็นกรรมการ และให้หัวหน้าสำนักงานคณะกรรมการควบคุมอาคาร เป็นกรรมการและเลขานุการ

มาตรา 15 กรรมการซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งมีวาระอยู่ในตำแหน่งคราวละสามปี ในกรณีมีการแต่งตั้งกรรมการในระหว่างที่กรรมการ ซึ่งแต่งตั้งไว้แล้วยังมีวาระอยู่ในตำแหน่ง ไม่ว่าจะเป็นการแต่งตั้งเพิ่มขึ้นหรือแต่งตั้งซ่อม ให้ผู้ได้รับแต่งตั้งนั้นอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของกรรมการซึ่งได้แต่งตั้งไว้แล้วนั้น

กรรมการซึ่งพ้นจากตำแหน่งอาจได้รับแต่งตั้งอีกได้ แต่ต้องไม่เกินสองคราวติดต่อกัน

มาตรา 16 นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระตามมาตรา 15 กรรมการซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งพ้นจากตำแหน่ง เมื่อ

- (1) ตาย
- (2) ลาออก
- (3) รัฐมนตรีให้ออก
- (4) เป็นบุคคลล้มละลาย
- (5) เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ
- (6) ได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุด หรือคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมายให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่กระทำโดยประมาท หรือความผิดลหุโทษ

มาตรา 17 การประชุมของคณะกรรมการควบคุมอาคาร ต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมด จึงเป็นองค์ประชุม ถ้าประธานกรรมการไม่อยู่ หรือไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้กรรมการที่มาประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม

การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก

กรรมการคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากัน ให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

มาตรา 18 ให้คณะกรรมการควบคุมอาคารมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

- (1) ให้คำแนะนำในการออกกฎกระทรวงตามมาตรา 8
- (2) ให้ความเห็นชอบในการออกข้อบัญญัติท้องถิ่นตามมาตรา 9 หรือมาตรา 10
- (3) ให้คำปรึกษาแนะนำแก่เจ้าพนักงานท้องถิ่นในการปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้
- (4) ปฏิบัติการอื่นตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้

มาตรา 19 คณะกรรมการควบคุมอาคารอาจตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อพิจารณาหรือปฏิบัติการอย่างหนึ่งอย่างใดตามที่คณะกรรมการควบคุมอาคารมอบหมายได้

ให้นำมาตรา 17 มาใช้บังคับแก่การประชุมของคณะอนุกรรมการโดยอนุโลม

มาตรา 20 ให้จัดตั้งสำนักงานคณะกรรมการควบคุมอาคารขึ้นในกรมโยธาธิการ มีหน้าที่ปฏิบัติงานเกี่ยวกับงานวิชาการ และงานธุรการให้แก่คณะกรรมการควบคุมอาคาร ให้คำปรึกษาแนะนำแก่คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ ตลอดจนประสานงานและให้ความช่วยเหลือแก่ราชการส่วนท้องถิ่นในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้

หมวด 3

การก่อสร้าง คัดแปลง รื้อถอน เคลื่อนย้าย และใช้หรือเปลี่ยนการใช้อาคาร

มาตรา 21 ห้ามมิให้ผู้ใดก่อสร้างอาคาร เว้นแต่เจ้าของอาคารจะได้รับใบอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น

มาตรา 22 ห้ามผู้ใดตัดแปลงอาคาร เว้นแต่เจ้าของอาคารจะได้รับใบอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น

มาตรา 23 ห้ามผู้ใดรื้อถอนอาคารดังต่อไปนี้ เว้นแต่เจ้าของอาคารจะได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น

(1) อาคารที่มีส่วนสูงเกินสิบห้าเมตร ซึ่งอยู่ห่างจากอาคารอื่น หรือที่สาธารณะน้อยกว่าความสูงของอาคาร

(2) อาคารที่อยู่ห่างจากอาคารอื่นหรือที่สาธารณะน้อยกว่าสองเมตร

มาตรา 24 ห้ามผู้ใดเคลื่อนย้ายอาคาร เว้นแต่เจ้าของอาคารจะได้รับใบอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น

มาตรา 25 ในกรณีที่มีการก่อสร้าง ตัดแปลง รื้อถอน หรือเคลื่อนย้ายอาคารมีลักษณะ หรืออยู่ในประเภทที่ได้กำหนดเป็นวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมตามกฎหมายว่าด้วยวิชาชีพวิศวกรรม หรือเป็นวิชาชีพสถาปัตยกรรมควบคุมตามกฎหมายว่าด้วยวิชาชีพสถาปัตยกรรม ถ้าวิศวกรหรือสถาปนิกผู้รับผิดชอบในการนั้น ตามที่ระบุในคำขอไม่เป็นผู้ได้รับใบอนุญาตให้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม หรือวิชาชีพสถาปัตยกรรมควบคุมตามกฎหมายดังกล่าว แล้วแต่กรณี ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นปฏิเสธไม่รับพิจารณาคำขอนั้น

มาตรา 26 เมื่อได้รับคำขอตามมาตรา 21 มาตรา 22 มาตรา 23 หรือมาตรา 24 ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นตรวจพิจารณาและออกใบอนุญาต หรือมีหนังสือแจ้งคำสั่งไม่อนุญาตพร้อมด้วยเหตุผลให้ผู้ขอรับใบอนุญาตทราบภายในสี่สิบห้าวัน นับแต่วันที่ได้รับคำขอ

ในกรณีมีเหตุจำเป็นที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นไม่อาจออกใบอนุญาต หรือยังไม่อาจมีคำสั่งไม่อนุญาตได้ภายในกำหนดเวลาตามวรรคหนึ่ง ให้ขยายเวลาไปได้อีกไม่เกินสองคราวคราวละไม่เกินสี่สิบห้าวัน แต่ต้องมีหนังสือแจ้งการขยายเวลาและเหตุจำเป็นแต่ละคราวให้ผู้ขอรับใบอนุญาตทราบก่อนสิ้นกำหนดเวลาตามวรรคหนึ่ง หรือตามที่ ได้ขยายเวลาไว้วันนั้น แล้วแต่กรณี

ในกรณีที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นออกใบอนุญาตหรือมีคำสั่งไม่อนุญาต ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นแจ้งให้ผู้ขอรับใบอนุญาตทราบโดยไม่ชักช้า

มาตรา 27 ในการตรวจพิจารณาคำขอตามมาตรา 26 ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่งให้ผู้ขอรับใบอนุญาตแก้ไขเปลี่ยนแปลงแผนผังบริเวณ แบบแปลน รายการประกอบแบบแปลน หรือรายการคำนวณที่ได้ยื่นไว้ เพื่อให้ถูกต้องและเป็นไปตามกฎกระทรวงที่ออกตามมาตรา 8 หรือข้อบัญญัติท้องถิ่นที่ออกตามมาตรา 9 หรือมาตรา 10 และให้นำมาตรา 26 วรรคสามมาใช้บังคับโดยอนุโลม

ถ้าผู้ขอรับใบอนุญาตได้แก้ไขเปลี่ยนแปลงแผนผังบริเวณ แบบแปลน รายการประกอบแบบแปลน หรือรายการคำนวณตามคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นแล้วให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นตรวจพิจารณาและออกใบอนุญาตภายในสามสิบวัน แต่ถ้าผู้ขอรับใบอนุญาตได้แก้ไขเปลี่ยนแปลงในสาระสำคัญผิดจากคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่น ในกรณีนี้ให้ถือว่าเป็นการยื่นคำขอใหม่และให้ดำเนินการตามมาตรา 26 ต่อไป

มาตรา 28 ในกรณีที่ผู้คำนวณ แบบแปลน รายการประกอบแบบแปลน และรายการคำนวณที่ได้ยื่นมาพร้อมกับคำขอตามมาตรา 21 มาตรา 22 มาตรา 23 หรือมาตรา 24 เป็นผู้ได้รับใบอนุญาตให้เป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม ตามกฎหมายว่าด้วยวิชาชีพวิศวกรรมให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นตรวจพิจารณา แต่เฉพาะในส่วนที่ไม่เกี่ยวกับรายละเอียดตามหลักวิศวกรรมศาสตร์ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่กำหนดในกระทรวง

มาตรา 29 การขออนุญาตก่อสร้าง ดัดแปลง รื้อถอน หรือเคลื่อนย้ายอาคาร ผู้ขอรับใบอนุญาตต้องระบุชื่อผู้ควบคุมงานพร้อมกับหนังสือแสดงความยินยอมของผู้ควบคุมงานไว้ในคำขอรับใบอนุญาต

ผู้ควบคุมงานจะเป็นบุคคลใดหรือเป็นเจ้าของอาคารก็ได้ เว้นแต่จะเป็นการต้องห้ามตามกฎหมายว่าด้วยวิชาชีพวิศวกรรม หรือกฎหมายว่าด้วยวิชาชีพสถาปัตยกรรม

มาตรา 30 ถ้าผู้ได้รับใบอนุญาตจะบอกเลิกตัวผู้ควบคุมงานที่ระบุชื่อไว้ในใบอนุญาต หรือผู้ควบคุมงานจะบอกเลิกการเป็นผู้ควบคุมงาน ให้มีหนังสือแจ้งให้เจ้าพนักงาน

ท้องถิ่นทราบ แต่ทั้งนี้ ไม่เป็นการกระทบถึงสิทธิและหน้าที่ทางแพ่งระหว่างผู้ได้รับใบอนุญาตกับผู้ควบคุมงานนั้น

ในกรณีมีการบอกเลิกตามวรรคหนึ่ง ผู้ได้รับใบอนุญาตต้องระงับการดำเนินการตามที่ได้รับอนุญาตไว้ก่อน จนกว่าจะมีผู้ควบคุมงานคนใหม่ และได้มีหนังสือแจ้งพร้อมทั้งส่งมอบหนังสือแสดงความยินยอมของผู้ควบคุมงานคนใหม่ให้แก่เจ้าพนักงานท้องถิ่นแล้ว

มาตรา 31 ห้ามผู้ใดจัดให้มีการก่อสร้าง ดัดแปลง รั้วถอน หรือเคลื่อนย้ายอาคารให้ผิดไปจากแผนผังบริเวณ แบบแปลน และรายการประกอบแบบแปลนที่ได้รับอนุญาตตลอดจนวิธีการหรือเงื่อนไขที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นกำหนดไว้ในใบอนุญาต ทั้งนี้ เว้นแต่

(1) ไม่ขัดต่อกฎกระทรวงที่ออกตามมาตรา 8 หรือข้อบัญญัติท้องถิ่นที่ออกตามมาตรา 9 หรือมาตรา 10

(2) เป็นกรณีตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

ในกรณีที่มีการก่อสร้าง ดัดแปลง รั้วถอน หรือเคลื่อนย้ายอาคาร เป็นการฝ่าฝืนความในวรรคหนึ่ง ให้ถือว่าเป็นการกระทำของผู้ควบคุมงาน เว้นแต่ผู้ควบคุมงานจะพิสูจน์ได้ว่าเป็นการกระทำของผู้อื่น

มาตรา 32 อาคารประเภทควบคุมการใช้ คือ อาคารสำหรับใช้เพื่อกิจการดังต่อไปนี้

(1) คลังสินค้า โรงมหรสพ โรงแรม หรือสถานพยาบาล

(2) พาณิชยกรรม อุตสาหกรรม การศึกษา การสาธารณสุข หรือกิจการอื่น ทั้งนี้ตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

เมื่อได้รับใบอนุญาตให้ก่อสร้าง ดัดแปลง หรือเคลื่อนย้ายอาคาร ประเภทควบคุมการใช้ได้กระทำการนั้นเสร็จแล้ว ห้ามเจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารใช้หรือยินยอมให้บุคคลใดใช้อาคารนั้นเพื่อกิจการดังที่ระบุไว้ในใบอนุญาต เว้นแต่เจ้าพนักงานท้องถิ่น

ได้ออกใบรับรองว่าการก่อสร้าง คัดแปลง หรือเคลื่อนย้ายนั้นเป็นไปโดยถูกต้องตามที่ได้รับอนุญาตแล้ว

ห้ามเจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารตามวรรคสองใช้หรือยินยอมให้บุคคลใดใช้อาคารนั้นเพื่อกิจการใดตามวรรคหนึ่ง นอกจากที่ระบุไว้ในใบอนุญาตให้ก่อสร้าง หรือ คัดแปลงหรือเคลื่อนย้ายอาคารนั้น

มาตรา 33 ห้ามเจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารซึ่งไม่เป็นอาคารประเภทควบคุมการใช้ ใช้หรือยินยอมให้บุคคลใดใช้อาคารดังกล่าวเพื่อกิจการใดตามมาตรา 32 วรรคหนึ่ง เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น และให้นำมาตรา 26 และมาตรา 27 มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ให้นำวรรคหนึ่งมาใช้บังคับแก่การเปลี่ยนการใช้อาคารประเภทควบคุมการใช้สำหรับกิจการหนึ่งไปใช้เป็นอาคารประเภทควบคุมการใช้สำหรับอีกกิจการหนึ่งโดยอนุโลม

มาตรา 34 ห้ามเจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารที่ต้องมีพื้นที่หรือสิ่งที่สร้างขึ้นเพื่อใช้เป็นที่จอดรถ ที่กักน้ำ และทางเข้าออกของรถตามมาตรา 8 (9) คัดแปลงหรือใช้ที่จอดรถ ที่กักน้ำและทางเข้าออกของรถนั้นเพื่อการอื่น ทั้งนี้ ไม่ว่าทั้งหมดหรือบางส่วน เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น

มาตรา 35 ใบอนุญาตที่ออกตามมาตรา 21 มาตรา 22 มาตรา 23 หรือมาตรา 24 ให้ใช้ได้ตามระยะเวลาที่กำหนดในใบอนุญาต ถ้าผู้ได้รับใบอนุญาตประสงค์จะขอต่ออายุใบอนุญาต จะต้องยื่นคำขอก่อนใบอนุญาตสิ้นอายุ และเมื่อได้ยื่นคำขอดังกล่าวแล้ว ให้ทำการต่อไปได้จนกว่าเจ้าพนักงานท้องถิ่นจะสั่งไม่อนุญาตให้ต่ออายุใบอนุญาตนั้น

มาตรา 36 ใบอนุญาตที่ออกตามมาตรา 21 มาตรา 22 มาตรา 23 มาตรา 24 หรือมาตรา 33 จะโอนแก่กันมิได้ เว้นแต่ได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น

มาตรา 37 ในกรณีที่ผู้ได้รับใบอนุญาตตามมาตรา 21 มาตรา 22 มาตรา 23 มาตรา 24 หรือมาตรา 33 ตาย ทายาทหรือผู้จัดการมรดกของบุคคลดังกล่าว ซึ่งประสงค์จะทำการก่อสร้าง คัดแปลง รื้อถอน เคลื่อนย้าย ใช้หรือเปลี่ยนการใช้อาคารนั้นต่อไป

ต้องมีหนังสือแจ้งให้เจ้าพนักงานท้องถิ่น ทราบภายใน สามสิบวัน นับแต่วันที่ผู้ได้รับใบอนุญาตตาย ในกรณีเช่นว่านี้ ให้ถือว่าทายาทหรือผู้จัดการมรดกดังกล่าวเป็นผู้ได้รับใบอนุญาตนั้นแทน

มาตรา 38 ในระหว่างการก่อสร้าง ดัดแปลง รื้อถอน หรือเคลื่อนย้ายอาคารแล้วแต่กรณี ผู้ได้รับใบอนุญาตต้องเก็บใบอนุญาตแผนผังบริเวณ แบบแปลนและรายการประกอบแบบแปลนไว้ในบริเวณที่ได้รับอนุญาตให้กระทำการดังกล่าวหนึ่งชุด และพร้อมที่จะให้นายช่างหรือนายตรวจตรวจดูได้

ให้ผู้ครอบครองอาคารประเภทควบคุมการใช้ แสดงใบรับรองตามมาตรา 32 หรือใบอนุญาตตามมาตรา 33 ไว้ในที่เปิดเผยและเห็นได้ง่าย ณ อาคารนั้น

มาตรา 39 ในกรณีที่ใบอนุญาตหรือใบรับรองสูญหาย ถูกทำลาย หรือชำรุดในสาระสำคัญ ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตหรือใบรับรองยื่นคำขอรับใบแทนใบอนุญาตหรือใบแทนใบรับรองต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นภายในสิบห้าวัน นับแต่วันที่ ได้ทราบถึงการสูญหาย ถูกทำลาย หรือชำรุด

การขอรับใบแทนใบอนุญาตหรือใบแทนใบรับรอง และการออกใบแทนใบอนุญาตหรือใบแทนใบรับรอง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

ใบแทนใบอนุญาตหรือใบแทนใบรับรอง ให้มีผลตามกฎหมายเช่นเดียวกับใบอนุญาตหรือใบรับรอง แล้วแต่กรณี

หมวด 4

อำนาจหน้าที่ของเจ้าพนักงานท้องถิ่น

มาตรา 40 ในกรณีที่มีการฝ่าฝืนมาตรา 21 มาตรา 22 มาตรา 24 หรือมีการก่อสร้างดัดแปลงหรือเคลื่อนย้ายอาคารโดยฝ่าฝืนมาตรา 31 ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่งให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคาร ผู้ดำเนินการ หรือผู้ควบคุมงานแล้วแต่กรณี ระงับการกระทำนั้นได้และถ้าอาคารนั้นอาจเป็นอันตรายสุขภาพ ชีวิต ร่างกาย หรือ

ทรัพย์สิน เจ้าพนักงานท้องถิ่นจะห้ามมิให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารใช้ หรือยินยอมให้บุคคลใดใช้อาคารนั้นทั้งหมดหรือบางส่วนด้วยก็ได้

เมื่อได้มีคำสั่งตามวรรคหนึ่งแล้ว ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นพิจารณา และมีคำสั่งตามมาตรา 42 วรรคหนึ่ง หรือมาตรา 43 วรรคหนึ่ง แล้วแต่กรณี โดยมีชักช้า แต่ต้องไม่เกินสามสิบวันนับแต่วันที่ได้มีคำสั่งให้ระงับการกระทำดังกล่าว

มาตรา 41 ในกรณีที่มีการฝ่าฝืนมาตรา 23 หรือมีการรื้อถอนอาคารโดยฝ่าฝืนมาตรา 31 ให้นำมาตรา 40 วรรคหนึ่ง และมาตรา 43 มาใช้บังคับโดยอนุโลม แต่เจ้าพนักงานท้องถิ่นต้องมีคำสั่งตามมาตรา 43 วรรคหนึ่งโดยมิชักช้า แต่ต้องไม่เกินสามสิบวันนับแต่วันที่คำสั่งให้ระงับการรื้อถอนอาคาร

ในกรณีที่ไม่มีกรปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามวรรคหนึ่ง ถ้าเจ้าพนักงานท้องถิ่นเห็นว่าอาคารที่ถูกสั่งระงับการรื้อถอนไว้ นั้นอาจเป็นภัยอันตรายต่อสุขภาพ ชีวิต ร่างกายหรือทรัพย์สิน ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจดำเนินการรื้อถอนเอง และให้นำมาตรา 42 วรรคสาม วรรคสี่ และวรรคห้า มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา 42 ในกรณีที่มีการกระทำตามมาตรา 40 และการกระทำนั้นไม่สามารถแก้ไขเปลี่ยนแปลงให้ถูกต้องตามกฎหมายกระทรวงที่ออกตามมาตรา 8 หรือข้อบัญญัติท้องถิ่นที่ออกตามมาตรา 9 หรือมาตรา 10 ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่งให้รื้อถอนอาคารนั้นทั้งหมดหรือบางส่วนภายในระยะเวลาที่กำหนด แต่ต้องไม่น้อยกว่าสามสิบวัน ในกรณีที่มีเหตุอันสมควร เจ้าพนักงานท้องถิ่นจะขยายระยะเวลาออกไปอีกก็ได้

ผู้ซึ่งเจ้าพนักงานท้องถิ่นสั่งให้รื้อถอนอาคารตามวรรคหนึ่ง ต้องรื้อถอนอาคารโดยปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวงที่ออกตามมาตรา 8 (11) หรือข้อบัญญัติท้องถิ่นที่ออกตามมาตรา 9 หรือมาตรา 10

ถ้าไม่มีการปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามวรรคหนึ่งให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นร้องขอต่อศาลให้บังคับให้มีการรื้อถอน ถ้าข้อเท็จจริงในทางพิจารณาฟังได้ว่าการกระทำตามมาตรา 40 นั้นจริง ให้ศาลมีคำสั่งบังคับให้มีการรื้อถอน ในคำสั่งนั้นศาลจะกำหนดให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคาร ผู้ดำเนินการ ผู้ควบคุมงาน หรือเจ้าพนักงาน

ท้องถิ่นเป็นผู้มีหน้าที่ในการรื้อถอนก็ได้ตามควรแต่กรณี ในกรณีที่ศาลมีคำสั่งบังคับให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นเป็นผู้มีหน้าที่ในการรื้อถอน เจ้าพนักงานท้องถิ่นจะดำเนินการรื้อถอนได้เมื่อปิดประกาศกำหนดการรื้อถอนไว้ในบริเวณนั้นแล้วเป็นเวลาไม่น้อยกว่าเจ็ดวัน

ในกรณีที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นเป็นผู้ดำเนินการรื้อถอน ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นใช้ความระมัดระวังตามสมควรแก่พฤติการณ์ โดยผู้ใดจะเรียกร้องค่าเสียหายจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นไม่ได้ และเจ้าของอาคารต้องเป็นผู้เสียค่าใช้จ่ายในการนั้น

วัสดุก่อสร้างที่ถูกรื้อถอนรวมทั้ง สิ่งของที่ขนออกจากอาคารส่วนที่มีการรื้อถอน ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจยึดและเก็บรักษาไว้ หรือขายและถือเงินไว้แทนทรัพย์สินตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง และถ้าเจ้าของมิได้เรียกเอาทรัพย์สินหรือเงินนั้นภายในหนึ่งปีนับแต่มีการประกาศกำหนดการรื้อถอน ให้ทรัพย์สินและเงินดังกล่าวตกเป็นของแผ่นดิน

มาตรา 43 ในกรณีที่การกระทำตามมาตรา 40 ไม่ขัดกฎกระทรวงที่ออกตามมาตรา 8 หรือข้อบัญญัติท้องถิ่นที่ออกตามมาตรา 9 หรือมาตรา 10 หรือขัดแต่ยังสามารถแก้ไขหรือเปลี่ยนแปลงได้ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่งให้เจ้าของอาคารยื่นคำขอรับใบอนุญาตหรือสั่งให้เจ้าของอาคารหรือผู้ดำเนินการ ดำเนินการแก้ไขเปลี่ยนแปลงอาคารนั้นให้ถูกต้อง และแต่กรณีภายในระยะเวลาที่กำหนดแต่ต้องไม่น้อยกว่าสามสิบวัน ในกรณีที่มีเหตุอันสมควร เจ้าพนักงานท้องถิ่นจะขยายระยะเวลาออกไปอีกก็ได้

ในการตรวจคำขอรับใบอนุญาตตามวรรคหนึ่ง ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่งให้ผู้ขอรับใบอนุญาตแก้ไขเปลี่ยนแปลงแผนผังบริเวณ แบบแปลน รายการประกอบแบบแปลน หรือรายการคำนวณที่ได้ยื่นไว้เพื่อให้ถูกต้องและเป็นไปตามกฎกระทรวงที่ออกตามมาตรา 8 หรือข้อบัญญัติท้องถิ่นที่ออกตามมาตรา 9 หรือ มาตรา 10 ได้ภายในเวลาที่กำหนด

ถ้าเจ้าของอาคารไม่ยื่นคำขอรับใบอนุญาต หรือเจ้าของอาคารหรือผู้ดำเนินการไม่แก้ไขเปลี่ยนแปลงอาคารตามวรรคหนึ่ง หรือไม่แก้ไขเปลี่ยนแปลงคำขอรับใบอนุญาตให้

ถูกต้องตามวรรคสอง ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่งให้รื้อถอนอาคารดังกล่าวในส่วนที่เห็นสมควรได้ และให้นำมาตรา 42 วรรคสอง วรรคสาม วรรคสี่ และวรรคห้า มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา 44 ในกรณีที่มีการฝ่าฝืนมาตรา 32 หรือมาตรา 33 ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่งให้เจ้าของ หรือผู้ครอบครองอาคารระงับการใช้อาคารส่วนที่ยังไม่ได้รับใบรับรองหรือใบอนุญาตนั้นได้ จนกว่าจะได้มีการปฏิบัติตามมาตรา 32 หรือมาตรา 33 แล้วแต่กรณี

มาตรา 45 ในกรณีที่มีการฝ่าฝืนมาตรา 34 ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่งให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารระงับการกระทำดังกล่าว และถ้าเป็นการตัดแปลงพื้นที่ หรือสิ่งที่สร้างขึ้นเป็นที่จอดรถ ที่กั้นรถ และทางเข้าออกของรถ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่งให้ดำเนินการแก้ไขเปลี่ยนแปลงให้กลับคืนสภาพเดิมได้ภายในระยะเวลาที่กำหนด และให้นำมาตรา 42 มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา 46 ในกรณีที่อาคารซึ่งก่อสร้าง ตัดแปลง หรือเคลื่อนย้ายโดยได้รับอนุญาตตามพระราชบัญญัตินี้ หรือได้ก่อสร้าง ตัดแปลง หรือเคลื่อนย้ายก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ ใช้บังคับ มีสภาพหรือมีการใช้ที่อาจเป็นภัยอันตรายต่อสุขภาพชีวิต ร่างกาย หรือทรัพย์สิน หรืออาจไม่ปลอดภัยจากอัคคีภัย หรือก่อให้เกิดเหตุรำคาญ หรือกระทบกระเทือนต่อการรักษาคุณภาพ สิ่งแวดล้อม ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่งให้ดำเนินการแก้ไขตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

ในกรณีที่ ไม่มีการปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามวรรคหนึ่งและถ้าอาคารนั้นอาจเป็นภัยอันตรายอย่างร้ายแรงต่อสุขภาพ ชีวิต ร่างกาย หรือทรัพย์สิน ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่งให้รื้อถอนอาคารนั้นได้ โดยให้นำมาตรา 42 มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา 47 การสั่งหรือการแจ้งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ทำเป็นหนังสือส่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนให้ผู้ขอรับใบอนุญาตผู้ได้รับใบอนุญาต เจ้าของ

หรือผู้ครอบครองอาคาร ผู้ดำเนินการหรือผู้ควบคุมงาน ณ ภูมิลำเนาของผู้นั้น แล้วแต่กรณี หรือจะทำเป็นบันทึกและให้บุคคลดังกล่าวลงลายมือชื่อรับทราบก็ได้

ในกรณีที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นไม่อาจส่งหนังสือหรือทำบันทึกให้ลงลายมือชื่อรับทราบตามวรรคหนึ่งได้ ให้จัดการปิดคำสั่งหรือหนังสือแจ้ง แล้วแต่กรณี ไว้ในที่เปิดเผยและและเห็นได้ง่าย ณ อาคารหรือบริเวณที่ตั้งอาคารที่ทำการก่อสร้าง ดัดแปลง รั้วถอน เคลื่อนย้าย ใช้หรือเปลี่ยนการใช้นั้น และให้ถือว่าผู้ขอรับใบอนุญาต ผู้ได้รับใบอนุญาต เจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคาร ผู้ดำเนินการ หรือผู้ควบคุมงาน ได้ทราบคำสั่งหรือหนังสือแจ้งนั้นแล้วตั้งแต่เมื่อพ้นกำหนดเจ็ดวันนับแต่วันที่ปิดคำสั่ง หรือหนังสือแจ้งดังกล่าว

มาตรา 48 ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจเข้าไปในอาคารหรือบริเวณที่ตั้งอาคารที่มีเหตุอันสมควรสงสัยว่ามีการฝ่าฝืน หรือไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ ในเวลาระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นถึงพระอาทิตย์ตก หรือในเวลาทำการของสถานที่นั้น และเพื่อการนี้ให้มีอำนาจสอบถามข้อเท็จจริง หรือสั่งให้แสดงเอกสารหรือหลักฐานอื่นที่เกี่ยวข้องจากบุคคลที่อยู่หรือทำงานในสถานที่นั้น

มาตรา 49 ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจแต่งตั้งข้าราชการหรือพนักงานส่วนท้องถิ่นคนหนึ่งคนใดซึ่งมีความรู้ หรือคุณสมบัติตามที่กำหนดในกฎกระทรวงให้เป็นนายตรวจหรือนายช่างได้

หมวด 5

การอุทธรณ์

มาตรา 50 ให้มีคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์

(1) ในเขตกรุงเทพมหานครหรือในเขตองค์การบริหารส่วนจังหวัด ประกอบด้วยปลัดกระทรวงมหาดไทย เป็นประธานกรรมการ นายช่างใหญ่กรมโยธาธิการเป็นกรรมการและบุคคลอื่นซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งอีกไม่เกินหกคนเป็นกรรมการ และให้หัวหน้าสำนักงานคณะกรรมการควบคุมอาคารเป็นกรรมการและเลขานุการ

กรรมการ ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งต้องไม่เป็นผู้ซึ่งปฏิบัติหน้าที่ราชการของกรุงเทพมหานคร หรือองค์การบริหารส่วนจังหวัด หรือสมาชิกสภากรุงเทพมหานครหรือสภาจังหวัด

(2) ในเขตเทศบาล เขตสุขาภิบาล เขตเมืองพัทยา หรือเขตราชการส่วนท้องถิ่นอื่น ประกอบด้วยผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นประธานกรรมการ อัยการจังหวัด ผู้กำกับการตำรวจภูธรจังหวัด นายแพทย์ใหญ่จังหวัด และบุคคลอื่นซึ่งปลัดกระทรวงมหาดไทยแต่งตั้งอีกไม่เกินห้าคนเป็นกรรมการ และให้กรรมการพิจารณาอุทธรณ์เลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นเลขานุการ

กรรมการซึ่งปลัดกระทรวงมหาดไทยแต่งตั้ง ต้องไม่เป็นผู้ซึ่งปฏิบัติหน้าที่ราชการของราชการส่วนท้องถิ่นหรือสมาชิกสภาท้องถิ่น

ให้นำมาตรา 15 มาตรา 16 และมาตรา 17 มาใช้บังคับแก่คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์โดยอนุโลม

มาตรา 51 ให้คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

- (1) พิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์คำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามพระราชบัญญัตินี้
- (2) มีหนังสือเรียกบุคคลที่เกี่ยวข้องมาให้ถ้อยคำ หรือส่งให้บุคคลดังกล่าวส่งเอกสารหรือหลักฐานอื่นที่เกี่ยวข้องเพื่อประกอบการพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์
- (3) สอบถามข้อเท็จจริงหรือกระทำการใด ๆ เท่าที่จำเป็นเพื่อประกอบการพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์

ในการปฏิบัติหน้าที่ตาม (3) กรรมการพิจารณาอุทธรณ์ หรือผู้ซึ่งคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์มอบหมายจะเข้าไปในอาคาร หรือบริเวณที่ตั้งอาคารอันเป็นมูลนิธิแห่งการอุทธรณ์ ในเวลาระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นถึงพระอาทิตย์ตกก็ได้

มาตรา 52 ผู้ขอรับใบอนุญาต ผู้ได้รับใบอนุญาตและผู้ได้รับคำสั่งจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามมาตรา 26 วรรคหนึ่ง มาตรา 27 วรรคหนึ่ง มาตรา 41 วรรคหนึ่ง มาตรา 42 มาตรา 43 มาตรา 44 มาตรา 45 หรือมาตรา 46 ผู้ใด ไม่พอใจคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นมีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งดังกล่าวต่อคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ได้ โดยทำเป็นหนังสือยื่นต่อเจ้าพนักงาน ณ สำนักงานปลัดกระทรวงมหาดไทย สำหรับ

ในเขตกรุงเทพมหานครหรือในเขตองค์การบริหารส่วนจังหวัดหรือ ณ สำนักงานจังหวัดหรือสำนักงานอำเภอสำหรับในเขตเทศบาล เขตสุขาภิบาลเขตเมืองพัทยา หรือเขตราชการส่วนท้องถิ่นอื่นภายในสามสิบวันนับแต่วันทราบคำสั่ง

ให้คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์วินิจฉัยอุทธรณ์ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับอุทธรณ์ แล้วแจ้งคำวินิจฉัยเป็นหนังสือไปยังผู้อุทธรณ์และเจ้าพนักงานท้องถิ่น คำวินิจฉัยอุทธรณ์ให้เป็นที่สุด แต่ถ้าผู้อุทธรณ์ไม่เห็นด้วยกับคำวินิจฉัยอุทธรณ์ ให้เสนอคดีต่อศาลภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำวินิจฉัยอุทธรณ์

ในกรณีที่คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์หรือศาลได้มีคำวินิจฉัยหรือคำพิพากษาเป็นประการใด ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นปฏิบัติตามนั้น

ในระหว่างอุทธรณ์ ห้ามมิให้ผู้อุทธรณ์หรือเจ้าพนักงานท้องถิ่นกระทำการใดแก่อาคารอันเป็นมูลกรณีแห่งการอุทธรณ์ เว้นแต่อาคารนั้นจะเป็นภัยอันตรายต่อบุคคลหรือทรัพย์สิน หรือมีลักษณะซึ่งไม่อาจรอได้

ให้นำมาตรา 47 มาใช้บังคับแก่การแจ้งคำวินิจฉัยอุทธรณ์โดยอนุโลม

หมวด 6

นายช่างและนายตรวจ

มาตรา 53 ให้นายช่างหรือนายตรวจมีอำนาจเข้าไปในบริเวณที่มีการก่อสร้าง ดัดแปลง รื้อถอน หรือเคลื่อนย้ายอาคาร เพื่อตรวจสอบว่าได้มีการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้หรือไม่ และเพื่อการนี้ให้มีอำนาจสอบถามข้อเท็จจริงหรือสั่งให้แสดงเอกสารหรือหลักฐานอื่นที่เกี่ยวข้องจากบุคคลที่อยู่หรือทำงานในสถานที่นั้น

มาตรา 54 เมื่อมีเหตุผลอันควรสงสัยว่าอาคารใดซึ่งได้ก่อสร้าง ดัดแปลง รื้อถอน หรือเคลื่อนย้ายเสร็จแล้วนั้น ได้กระทำขึ้นโดยฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ หรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าอาคารใดมีการใช้ หรือเปลี่ยนการใช้โดยฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา 32 มาตรา 33 หรือมาตรา 34 หรืออาคารใดมีลักษณะตามมาตรา 46 ให้นายช่างมีอำนาจเข้าไปตรวจอาคาร และบริเวณที่ตั้งอาคารนั้นได้และเพื่อการนี้ให้มีอำนาจสอบถาม

ข้อเท็จจริงหรือสั่งให้แสดงเอกสารหรือหลักฐานอื่นที่เกี่ยวข้องจากบุคคลที่อยู่หรือทำงานในสถานที่นั้น

มาตรา 55 ในการปฏิบัติการตามมาตรา 53 หรือมาตรา 54 นายช่างหรือนายตรวจต้องกระทำการในเวลาระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นถึงพระอาทิตย์ตก หรือในเวลาทำการของสถานที่นั้นและในการนี้ให้นายช่างหรือนายตรวจแสดงบัตรประจำตัวเมื่อบุคคลที่เกี่ยวข้องร้องขอ

บัตรประจำตัวให้เป็นไปตามแบบที่กำหนดในกฎกระทรวง

หมวด 7

เขตเพลิงไหม้

มาตรา 56 เมื่อเกิดเพลิงไหม้ในบริเวณใดอันเข้าลักษณะเป็นเขตเพลิงไหม้ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นประกาศแสดงเขตเพลิงไหม้ไว้ ณ สำนักงานของราชการส่วนท้องถิ่นนั้น และบริเวณที่เกิดเพลิงไหม้ โดยมีแผนที่สังเขปแสดงแนวเขตเพลิงไหม้พร้อมทั้งระบุให้ทราบถึงการกระทำอันต้องห้ามตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา 57 ภายในสี่สิบห้าวันนับแต่วันที่เกิดเพลิงไหม้ ห้ามผู้ใดก่อสร้าง ตัดแปลง ซ่อมแซม รื้อถอน หรือเคลื่อนย้ายอาคารในเขตเพลิงไหม้ และให้ผู้ได้รับใบอนุญาตให้ทำการก่อสร้าง ตัดแปลง รื้อถอนหรือเคลื่อนย้ายอาคารในเขตดังกล่าวอยู่แล้วก่อนวันเกิดเพลิงไหม้ ระงับการกระทำตามที่ได้รับอนุญาตนั้นตามระยะเวลาดังกล่าวด้วย

ให้นำความในมาตรา 40 มาตรา 41 และมาตรา 42 มาใช้บังคับแก่การฝ่าฝืนบทบัญญัติวรรคหนึ่งโดยอนุโลม

บทบัญญัติในวรรคหนึ่ง ไม่ใช้บังคับแก่

- (1) การก่อสร้างอาคารชั่วคราวเพื่อประโยชน์ในการบรรเทาทุกข์ซึ่งจัดทำหรือควบคุมโดยทางราชการ
- (2) การตัดแปลงหรือซ่อมแซมอาคารเพิงเท่าที่จำเป็นเพื่อยุ่อาศัยหรือใช้สอยชั่วคราว

มาตรา 58 ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นพิจารณาว่า สมควรจะมีการปรับปรุงเขตเพลิงไหม้หรือไม่ โดยคำนึงถึงประโยชน์ในการป้องกันอัคคีภัยการสาธารณสุข การรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม การผังเมือง การสถาปัตยกรรม และการอำนวยความสะดวกแก่การจราจร และให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นเสนอความเห็นพร้อมด้วยแผนที่สังเขปแสดงแนวเขตเพลิงไหม้ต่อคณะกรรมการควบคุมอาคาร ในกรณีที่เขตเพลิงไหม้อยู่ในเขตอำนาจของเจ้าพนักงานท้องถิ่นมากกว่าหนึ่งท้องถิ่น ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นแห่งท้องถิ่นที่เกี่ยวข้องเป็นผู้ร่วมกันพิจารณาและเสนอความเห็น ทั้งนี้ภายในสี่สิบห้าวันนับแต่วันที่เกิดเพลิงไหม้

เมื่อคณะกรรมการควบคุมอาคารพิจารณาความเห็นของเจ้าพนักงานท้องถิ่นแล้ว ให้เสนอความเห็นพร้อมทั้งข้อสังเกตต่อรัฐมนตรี เพื่อสั่งให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นประกาศให้ประชาชนในเขตเพลิงไหม้ทราบว่า จะมีการปรับปรุงหรือไม่ ประกาศดังกล่าวให้ประกาศไว้ ณ สำนักงานของราชการส่วนท้องถิ่นนั้นและบริเวณที่เกิดเพลิงไหม้ภายในสี่สิบห้าวันนับแต่วันที่เกิดเพลิงไหม้

มาตรา 49 ในกรณีที่มีการประกาศไม่ปรับปรุงเขตเพลิงไหม้แล้วให้การห้ามตามมาตรา 57 วรรคหนึ่ง เป็นอันยกเลิก

ในกรณีที่มีการประกาศปรับปรุงเขตเพลิงไหม้แล้ว ให้มีการห้ามตามมาตรา 57 วรรคหนึ่ง ยังคงมีผลใช้บังคับต่อไปอีกเป็นเวลาหกสิบวันนับแต่วันที่มิประกาศปรับปรุงเขตเพลิงไหม้นั้น และให้สำนักงานคณะกรรมการควบคุมอาคารจัดทำแผนผังปรับปรุงเขตเพลิงไหม้เสนอต่อรัฐมนตรี เพื่อประกาศใช้บังคับแผนผังปรับปรุงเขตเพลิงไหม้ ในราชกิจจานุเบกษาภายในกำหนดเวลาดังกล่าว

มาตรา 60 เมื่อมีประกาศใช้บังคับแผนผังปรับปรุงเขตเพลิงไหม้แล้ว ห้ามผู้ใดก่อสร้าง ดัดแปลง รื้อถอน หรือเคลื่อนย้ายอาคารในเขตตามแผนผังปรับปรุงเขตเพลิงไหม้ให้ผิดไปจากที่กำหนดในแผนผังนั้น และบรรดาใบอนุญาตให้ทำการก่อสร้าง ดัดแปลง

รือตอน หรือเคลื่อนย้ายอาคารที่ได้ออกไว้ก่อนวันประกาศใช้บังคับแผนผังปรับปรุงเขต
เพลิงไหม้ซึ่งขัดกับแผนผังดังกล่าวให้เป็นอันยกเลิก

ให้นำความในมาตรา 40 มาตรา 41 และมาตรา 42 มาใช้บังคับแก่การฝ่าฝืน
บทบัญญัติวรรคหนึ่งโดยอนุโลม

มาตรา 61 ในกรณีที่มีความจำเป็นต้องจัดให้ได้มาซึ่งที่ดินหรืออสังหาริมทรัพย์
ใดเพื่อใช้ประโยชน์ตามที่กำหนดในแผนผังปรับปรุงเขตเพลิงไหม้ ให้ดำเนินการเวนคืน
ที่ดินหรืออสังหาริมทรัพย์นั้น โดยให้นำกฎหมายว่าด้วยการเวนคืนอสังหาริมทรัพย์มาใช้
บังคับโดยอนุโลม

มาตรา 62 เมื่อเกิดเพลิงไหม้ในท้องที่ใดอันเข้าลักษณะเป็นเขตเพลิงไหม้ ถ้า
ท้องที่นั้นยังไม่มีพระราชกฤษฎีกาให้ใช้พระราชบัญญัตินี้บังคับ ให้ถือว่าได้มีพระราช-
กฤษฎีกาให้ใช้พระราชบัญญัตินี้ในท้องที่นั้นตั้งแต่วันที่เกิดเพลิงไหม้ แต่ถ้าต่อมามีการ
ประกาศไม่ปรับปรุงเขตเพลิงไหม้ตามมาตรา 58 ให้ถือว่าพระราชกฤษฎีกาดังกล่าวเป็นอัน
ยกเลิกตั้งแต่วันที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีประกาศนั้น

หมวด 8

บทเบ็ดเสร็จ

มาตรา 63 ในการปฏิบัติหน้าที่ของกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ผู้ซึ่งคณะกรรมการ
พิจารณาอุทธรณ์มอบหมาย กรรมการเปรียบเทียบคดี เจ้าพนักงานท้องถิ่น นายช่าง
หรือนายตรวจตามพระราชบัญญัตินี้ ผู้ขอรับใบอนุญาต ผู้ได้รับอนุญาต เจ้าของหรือผู้
ครอบครองอาคาร ผู้ดำเนินการ ผู้ควบคุมงานหรือบุคคลที่เกี่ยวข้องซึ่งอยู่ในสถานที่นั้น
ต้องให้ความสะดวกและช่วยเหลือตามสมควร

มาตรา 64 ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้กรรมการพิจารณา
อุทธรณ์ผู้ซึ่งคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์มอบหมาย กรรมการเปรียบเทียบคดี เจ้า-
พนักงานท้องถิ่น นายช่าง และนายตรวจ เป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา

หมวด 9

บทกำหนดโทษ

มาตรา 65 ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา 21 มาตรา 22 มาตรา 23 มาตรา 24 มาตรา 31 มาตรา 32 มาตรา 33 มาตรา 34 มาตรา 42 วรรคสอง มาตรา 52 วรรคสี่ มาตรา 57 หรือมาตรา 60 ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท

นอกจากต้องระวางโทษตามวรรคหนึ่งแล้ว ผู้ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา 31 มาตรา 32 มาตรา 42 วรรคสอง หรือมาตรา 57 ต้องระวางโทษปรับอีกวันละห้าร้อยบาท ตลอดเวลาที่ยังฝ่าฝืน หรือจนกว่าจะได้ปฏิบัติตามให้ถูกต้อง สำหรับผู้ฝ่าฝืนมาตรา 34 ต้องระวางโทษปรับอีกวันละหนึ่งพันบาทตลอดระยะเวลาที่ยังฝ่าฝืน

มาตรา 66 ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา 30 วรรคหนึ่ง มาตรา 38 หรือมาตรา 39 ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท

มาตรา 67 ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา 30 วรรคสอง หรือฝ่าฝืนคำสั่งของเจ้าพนักงาน ท้องถิ่นตามมาตรา 40 วรรคหนึ่ง หรือมาตรา 44 ต้องระวางโทษปรับวันละห้าร้อยบาท ตลอดเวลาที่ยังฝ่าฝืน

มาตรา 68 ผู้ใด

(1) ไม่มาให้ถ้อยคำหรือส่งเอกสารตามหนังสือเรียกของคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ตามมาตรา 51 (2) โดยไม่มีเหตุอันสมควร หรือ

(2) ขัดขวางการปฏิบัติหน้าที่ของกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ ผู้ซึ่งคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์มอบหมาย เจ้าพนักงานท้องถิ่น นายช่าง หรือนายตรวจ ตามมาตรา 48 มาตรา 51 มาตรา 53 หรือมาตรา 54 หรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา 51 มาตรา 53 มาตรา 54 หรือ มาตรา 63 แล้วแต่กรณี

ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือนหรือปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 69 ถ้าการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ เป็นการกระทำของผู้ดำเนินการ ผู้กระทำต้องระวางโทษเป็นสองเท่าของโทษที่บัญญัติไว้สำหรับความผิดนั้น ๆ

มาตรา 70 ถ้าการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ เป็นการกระทำอันเกี่ยวกับอาคารเพื่อพาณิชย์กรรม อุตสาหกรรม การศึกษา หรือการสาธารณสุข หรือเป็นการกระทำในทางการค้าเพื่อให้เช่า ให้เช่าซื้อ ขาย หรือจำหน่ายโดยมีค่าตอบแทน ซึ่งอาคารใด ผู้กระทำต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับเป็นสิบเท่าของโทษที่บัญญัติไว้สำหรับความผิดนั้น ๆ หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 71 ในกรณีที่มีการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา 21 มาตรา 22 มาตรา 23 มาตรา 24 มาตรา 34 มาตรา 42 วรรคสอง มาตรา 52 วรรคสี่ มาตรา 57 หรือมาตรา 60 ให้ถือว่าเป็นการกระทำของเจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคาร ผู้ดำเนินการ ผู้ควบคุมงาน หรือผู้อุทธรณ์ ตามมาตรา 52 วรรคสี่ แล้วแต่กรณี หรือเป็นการกระทำตามคำสั่งของบุคคลดังกล่าววันแต่บุคคลนั้นจะพิสูจน์ได้ว่าเป็นการกระทำของผู้อื่น

มาตรา 72 ในกรณีที่นิติบุคคลกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ถือว่ากรรมการ หรือผู้จัดการทุกคนของนิติบุคคลนั้นเป็นผู้ร่วมกระทำผิดกับนิติบุคคลนั้น เว้นแต่จะพิสูจน์ได้ว่า การกระทำของนิติบุคคลนั้นได้กระทำโดยตนมิได้รู้เห็นหรือยินยอมด้วย

มาตรา 73 ในกรณีที่มีการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ให้ถือว่าเจ้าของหรือผู้ครอบครองที่ดิน หรืออาคาร ที่อยู่ใกล้ชิดหรือติดต่อกับอาคารที่มีการกระทำความผิดเกิดขึ้น หรือบุคคลซึ่งความเป็นอยู่หรือการใช้สอยที่ดินหรืออาคารถูกกระทบกระเทือนเนื่องจากการกระทำผิดดังกล่าว เป็นผู้เสียหายตามกฎหมายว่าด้วยพิจารณาความอาญา

มาตรา 74 ให้มีคณะกรรมการเปรียบเทียบคดี

(1) ในเขตกรุงเทพมหานคร ประกอบด้วยผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร ผู้แทนกรมอัยการ และผู้แทนกรมตำรวจ

(2) ในเขตจังหวัดอื่น ประกอบด้วยผู้ว่าราชการจังหวัด อัยการจังหวัด ซึ่งอธิบดีกรมอัยการมอบหมาย และผู้กำกับกับการตำรวจจังหวัด

บรรดาความผิดที่มีโทษปรับสถานเดียวตามพระราชบัญญัตินี้ หรือความผิดตามมาตรา 68 ให้คณะกรรมการเปรียบเทียบคดีมีอำนาจเปรียบเทียบ และเมื่อได้เสียค่าปรับตามที่เปรียบเทียบแล้ว ให้ถือว่าคดีเลิกกันตามกฎหมายว่าด้วยวิธีพิจารณาความอาญา

ในกรณีที่พนักงานสอบสวนพบว่าผู้ใดกระทำความผิดตามวรรคสอง และผู้นั้นยินยอมให้เปรียบเทียบปรับ ให้พนักงานสอบสวนส่งเรื่องมาให้แก่คณะกรรมการเปรียบเทียบคดีตามวรรคหนึ่ง ภายในเจ็ดวัน นับแต่วันที่ผู้นั้นแสดงความยินยอมให้เปรียบเทียบปรับ

บทเฉพาะกาล

มาตรา 75 บรรดาคำขออนุญาตใด ๆ ที่ได้ยื่นไว้ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับและยังอยู่ในระหว่างการพิจารณาของเจ้าพนักงานท้องถิ่นหรืออธิบดีกรมโยธาธิการ และการอนุญาตใด ๆ ที่ได้ให้ไว้ตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมการก่อสร้างอาคาร หรือกฎหมายว่าด้วยการควบคุมการก่อสร้างในเขตเพลิงไหม้ หรือการปฏิบัติของผู้ขอรับใบอนุญาตตามที่ได้รับใบอนุญาต แล้วแต่กรณี ให้ถือว่าเป็นคำขออนุญาตและการอนุญาตตามพระราชบัญญัตินี้โดยอนุโลม

ในกรณีที่การขออนุญาตหรือการพิจารณาดังกล่าวมีข้อแตกต่างไปจากการขออนุญาตหรือการพิจารณาอนุญาตตามพระราชบัญญัตินี้ ให้การขออนุญาตหรือการพิจารณาอนุญาตนั้นเป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ และให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีคำสั่งตามมาตรา 27 เพื่อให้ผู้ขอรับใบอนุญาตปฏิบัติตามให้ถูกต้องภายในเวลาสามสิบวัน ถ้าผู้ขอรับใบอนุญาตไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นภายในกำหนดเวลาดังกล่าว ให้คำขอรับใบอนุญาตนั้นเป็นอันตกไป

มาตรา 76 อาคารซึ่งได้รับใบอนุญาตให้ทำการก่อสร้างหรือตัดแปลง และได้กระทำการเสร็จแล้วก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับแม้จะเข้าลักษณะเป็นอาคารประเภทควบคุมการใช้ตามพระราชบัญญัตินี้ ก็ให้ได้รับยกเว้นไม่ต้องปฏิบัติตามมาตรา 32 วรรคสอง

มาตรา 77 ท้องที่ใดมีอาคารก่อสร้างขึ้นเป็นจำนวนมากในที่ดินที่เป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ และมีสภาพหรืออาจทำให้เกิดสภาพที่ไม่เหมาะสม หรือไม่ปลอดภัยในการอยู่อาศัย การป้องกันอัคคีภัย การสาธารณสุข การรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม การผังเมือง และการอำนวยความสะดวกแก่การจราจร เมื่อ

มีพระราชกฤษฎีกากำหนดเขตปรับปรุงอาคารในท้องถิ่นนั้นแล้ว ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีคำสั่งอย่างใดอย่างหนึ่งหรือหลายอย่าง ดังต่อไปนี้

(1) มีคำสั่งให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารหรือถอนอาคารนั้นภายในกำหนดเวลาไม่เกินหกเดือนนับแต่วันที่ได้รับคำสั่ง แต่การสั่งหรือถอนอาคารจะต้องกระทำเพื่อความ เป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง การพัฒนาท้องถิ่นหรือประโยชน์ในการใช้ที่สาธารณะ ของประชาชน

(2) มีคำสั่งภายในสามสิบวันนับแต่วันที่พระราชกฤษฎีกากำหนดเขตปรับปรุง อาคารมีผลใช้บังคับ ให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารแก้ไขเปลี่ยนแปลงอาคารให้ถูกต้อง ตามพระราชบัญญัตินี้ ภายในกำหนดเวลาไม่เกินหกเดือนนับแต่วันที่ได้รับคำสั่ง

(3) มีคำสั่งให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารดำเนินงานเพื่อขจัดหรือระงับเหตุ ที่ก่อให้เกิดหรืออาจก่อให้เกิดสภาพที่ไม่เหมาะสมหรือไม่ปลอดภัยในการอยู่อาศัย การบ่อน กั้นอค์คิภย การสาธารณสุข การรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม การผังเมือง และการอำนวยความสะดวก สะดวกแก่การจราจร ภายในกำหนดเวลาไม่เกินหกเดือนนับแต่วันที่ได้รับคำสั่ง

(4) มีคำสั่งให้เจ้าของอาคารทำสัญญาเช่าที่ดินกับเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามหลัก เกณฑ์วิธีการ เงื่อนไข และอัตราค่าเช่าที่กระทรวงมหาดไทยกำหนด

ถ้าเจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารผู้ใดปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่น ตามวรรคหนึ่งแล้ว ให้ผู้นั้นได้รับยกเว้นโทษ แต่ถ้าผู้นั้นไม่ปฏิบัติตาม ผู้นั้นต้องระวางโทษ ปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท และให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีคำสั่งให้ผู้นั้นหรือถอนอาคารนั้นเสียภายใน ระยะเวลาที่กำหนด ถ้าผู้นั้นไม่หรือถอนอาคารให้แล้วเสร็จภายในกำหนดดังกล่าวผู้นั้นต้อง ระวางโทษ ปรับเป็นรายวันอีกวัน ละหนึ่งพันบาทตลอดเวลาที่ยังฝ่าฝืนอยู่ หรือจนกว่า ผู้นั้นยินยอมให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นดำเนินการหรือถอนอาคารนั้นเอง ในกรณีหลังนี้ให้นำ มาตรา 42 วรรคสี่ และวรรคห้ามาใช้บังคับโดยอนุโลม

พระราชกฤษฎีกาตามวรรคหนึ่ง ให้มีแผนที่แสดงแนวเขตบริเวณที่กำหนดนั้น แนบท้ายพระราชกฤษฎีกาด้วย และให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจดำเนินการให้เช่าที่ดินใน

บริเวณนั้น เพื่อเป็นรายได้สำหรับบำรุงท้องถิ่นได้ แต่ที่ดินนั้นยังคงเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดิน

สัญญาเช่าที่ดินที่ทำขึ้นตามวรรคหนึ่ง (4) ให้มีระยะเวลาเช่าตามที่ตกลง แต่ต้องไม่เกินสิบปี การต่อระยะเวลาเช่าจะกระทำมิได้ เมื่อสิ้นกำหนดเวลาเช่าที่ดินแล้วเจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารผู้ใดไม่รื้อถอน ขนย้ายอาคารหรือสิ่งปลูกสร้างของตนออกจากบริเวณที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกา ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินสามหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ และต้องระวางโทษปรับเป็นรายวันอีกวันละหนึ่งพันบาท ตลอดเวลาที่ยังฝ่าฝืน หรือจนกว่าผู้นั้นยินยอมให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นเข้าดำเนินการรื้อถอนอาคารนั้นเอง ในกรณีหลังนี้ให้นำมาตรา 42 วรรคสี่และวรรคห้า มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา 78 ให้ถือว่าอุทธรณ์ตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมการก่อสร้างอาคารที่ได้ยื่นไว้ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ เป็นอุทธรณ์คำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นที่ได้ยื่นต่อคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา 79 บรรดากฎกระทรวง เทศบัญญัติ ข้อบัญญัติจังหวัด กฎ ข้อบังคับ ประกาศ หรือคำสั่งซึ่งได้ออกโดยอาศัยอำนาจตามพระราชบัญญัติควบคุมการก่อสร้างอาคาร พุทธศักราช 2479 หรือพระราชบัญญัติควบคุมการก่อสร้างในเขตเพลิงไหม้ พุทธศักราช 2476 ให้คงใช้บังคับได้ต่อไป ทั้งนี้ เพียงเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับบทแห่งพระราชบัญญัตินี้

มาตรา 80 ท้องที่ใดได้มีพระราชกฤษฎีกาให้ใช้บังคับพระราชบัญญัติควบคุมการก่อสร้างอาคาร พุทธศักราช 2479 หรือพระราชบัญญัติควบคุมการก่อสร้างในเขตเพลิงไหม้ พุทธศักราช 2476 อยู่ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ถือว่ามิมีพระราชกฤษฎีกาให้ใช้บังคับพระราชบัญญัติในท้องที่นั้นแล้ว

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

ถ. โทตระกิตต์

รองนายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ : — เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ เนื่องจากพระราชบัญญัติควบคุมการก่อสร้างอาคาร พุทธศักราช 2479 และพระราชบัญญัติควบคุมการก่อสร้างในเขตเพลิงไหม้ พุทธศักราช 2476 ได้ประกาศใช้มานานแล้ว แม้จะได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมกันอยู่ตลอดมา แต่ปัจจุบันบ้านเมืองได้เจริญก้าวหน้าและขยายตัวมากขึ้น ฉะนั้น เพื่อให้เหมาะสมและสอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบัน และเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในด้านการควบคุมเกี่ยวกับความมั่นคงแข็งแรง ความปลอดภัย การป้องกันอัคคีภัย การสาธารณสุข การรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม การผังเมือง การสถาปัตยกรรม และการอำนวยความสะดวกแก่การจราจร สมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการควบคุมการก่อสร้างอาคาร แลกกฎหมายว่าด้วยการควบคุมการก่อสร้างในเขตเพลิงไหม้เสียใหม่ และสมควรรวมกฎหมายทั้งสองฉบับดังกล่าวเข้าเป็นฉบับเดียวกัน จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้ขึ้น

อัตราค่าธรรมเนียม

(1) ใบอนุญาตก่อสร้าง	ฉบับละ 200 บาท
(2) ใบอนุญาตคัดแปลง	ฉบับละ 100 บาท
(3) ใบอนุญาตรื้อถอน	ฉบับละ 50 บาท
(4) ใบอนุญาตเคลื่อนย้าย	ฉบับละ 50 บาท
(5) ใบอนุญาตเปลี่ยนการใช้	ฉบับละ 200 บาท
(6) ใบรับรอง	ฉบับละ 50 บาท
(7) ใบแทนใบอนุญาตหรือใบแทนใบรับรอง	ฉบับละ 10 บาท
(8) การต่ออายุใบอนุญาตให้เป็นไปตามอัตราใน (1) ถึง (4)	
(9) การตรวจแบบแปลนก่อสร้าง หรือคัดแปลงอาคาร ให้คิดค่าธรรมเนียม
สำหรับการก่อสร้าง หรือสำหรับส่วนที่มีการตัดแปลงดังนี้	
(ก) อาคารซึ่งสูงไม่เกินสามชั้นหรือไม่เกิน
สิบห้าเมตรคิดตามพื้นที่ของ
พื้นอาคารแต่ละชั้นรวมกัน	ตารางเมตรละ 2 บาท
(ข) อาคารซึ่งสูงเกินสามชั้นหรือ
เกินสิบห้าเมตร คิดตามพื้นที่ของ
พื้นอาคารแต่ละชั้นรวมกัน	ตารางเมตรละ 4 บาท
(ค) อาคารประเภทซึ่งจะต้องมีพื้น
รับน้ำหนักบรรทุกทุกชั้นใดชั้นหนึ่ง
เกินห้าร้อยกิโลกรัมต่อหนึ่ง
ตารางเมตร คิดตามพื้นที่ของพื้น
อาคารแต่ละชั้นรวมกัน	ตารางเมตรละ 4 บาท

- (ง) บ้าย คิดตามพื้นที่ของบ้ายโดย
เอาส่วนกว้างที่สุด คูณด้วย
ส่วนยาวที่สุด ตารางเมตรละ 4 บาท
- (จ) อาคารประเภทซึ่งต้องวัดความยาว
เช่น เขื่อน ทางหรือท่อระบาย
น้ำ รั้วหรือกำแพง รวมทั้งประตูรั้ว
หรือกำแพง คิดตามความยาว เมตรละ 1 บาท

ในการคิดค่าธรรมเนียมการตรวจแบบแปลน เศษของตารางเมตรหรือเมตร
ตั้งแต่กึ่งหนึ่งขึ้นไปให้ถือเป็นหน่วยเต็ม ถ้าต่ำกว่ากึ่งหนึ่งให้ปัดทิ้ง

พระราชกฤษฎีกาให้ใช้พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522

พระราชกฤษฎีกาให้ใช้พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 ซึ่งได้ประกาศโดยอาศัยอำนาจตามมาตรา 2 แห่งพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2422 นั้น ได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว มีดังต่อไปนี้

1. พระราชกฤษฎีกาให้ใช้พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 ในเขตเมืองพัทธยา อำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี พ.ศ. 2523
2. พระราชกฤษฎีกาให้ใช้พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 ในเขตสุขาภิบาลชุมแพ อำเภอชุมแพ จังหวัดขอนแก่น ส.ศ. 2523
3. พระราชกฤษฎีกาให้ใช้พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 ในเขตสุขาภิบาลท่าพระ อำเภอเมืองขอนแก่น จังหวัดขอนแก่น พ.ศ. 2523
4. พระราชกฤษฎีกาให้ใช้พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 ในเขตสุขาภิบาลสันกำแพง อำเภอสันกำแพง จังหวัดเชียงใหม่ พ.ศ. 2523
5. พระราชกฤษฎีกาให้ใช้พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 ในเขตสุขาภิบาลแม่วิม อำเภอแม่วิม จังหวัดเชียงใหม่ พ.ศ. 2523
6. พระราชกฤษฎีกาให้ใช้พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 ในเขตสุขาภิบาลบ้านหลวง อำเภอจอมทอง จังหวัดเชียงใหม่ พ.ศ. 2523
7. พระราชกฤษฎีกาให้ใช้พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 ในเขตสุขาภิบาลเวียงฝาง อำเภอฝาง จังหวัดเชียงใหม่ พ.ศ. 2523
8. พระราชกฤษฎีกาให้ใช้พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 ในเขตสุขาภิบาลยุหว่า อำเภอสันป่าตอง จังหวัดเชียงใหม่ พ.ศ. 2523
9. พระราชกฤษฎีกาให้ใช้พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 ในท้องที่ตำบลบ้านกึ่ง ตำบลกระแซง ตำบลช้างน้อย ตำบลบ้านแบ่ง ตำบลสนามชัย ตำบลราชคราม ตำบลช้างใหญ่ ตำบลโพแดง ตำบลเชียงรากน้อย อำเภอบางไทร

ตำบลดปากกราน ตำบลดคลองตะเคียน ตำบลบ้านรุน ตำบลเกาะเรียน อำเภอพระ-
 นครศรีอยุธยา ตำบลบางประแดง ตำบลชนอนหลวง ตำบลบ้านกรด ตำบลคู้้งลาน
 ตำบลสามเวื่อน ตำบลบ้านสว่าง ตำบลตลาดเกียบ ตำบลบ้านโพ ตำบลวัดยม
 ตำบลบ้านหว้า ตำบลตลิ่งชัน ตำบลบ้านแป้ง ตำบลบ้านเลน ตำบลบ้านพลับ ตำบล
 เกาะเกิด ตำบลคลองจิก ตำบลกระส้น ตำบลเชียงรากน้อย อำเภอบางปะอิน และ
 ตำบลลำตาเสา ตำบลบ่อตาโล่ ตำบลลำไทร ตำบลพะยอม อำเภอวังน้อย จังหวัด
 พระนครศรีอยุธยา พ.ศ. 2524

10. พระราชกฤษฎีกาให้ใช้พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ ในท้องที่
 ตำบลกะเจ้า ตำบลกอบัว ตำบลบางยอ ตำบลบางน้ำผึ้ง ตำบลบางพึ่ง ตำบลตลาด
 ตำบลทรงคนอง ตำบลบางกระสอบ ตำบลบางหญ้าแพรก ตำบลสำโรงใต้ ตำบลบางครุ
 ตำบลบางหัวเสือ และตำบลบางจาก อำเภอพระประแดง จังหวัดสมุทรปราการ พ.ศ. 2524

**เรื่อง พระราชกฤษฎีกากำหนดเขตปรับปรุงอาคารตามมาตรา 77
แห่งพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522**

พระราชกฤษฎีกากำหนดเขตปรับปรุงอาคาร ตามมาตรา 77 แห่งพระราชบัญญัติ
ควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 ที่ได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว มีดังต่อไปนี้

1. พระราชกฤษฎีกากำหนดเขตปรับปรุงอาคารในท้องที่ตำบลบางละมุง ตำบล
นาเกลือ และตำบลหนองปรือ อำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี พ.ศ. 2522
2. พระราชกฤษฎีกากำหนดเขตปรับปรุงอาคารในท้องที่ ตำบลหัวหิน อำเภอ
หัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ พ.ศ. 2522

กฎกระทรวง

ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522

กฎกระทรวง

(พ.ศ. 2524)

ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 5 และมาตรา 49 แห่งพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ 1 ข้าราชการหรือพนักงานส่วนท้องถิ่นที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นจะแต่งตั้งให้เป็นนายตรวจได้ อย่างน้อยต้องมีความรู้หรือคุณวุฒิอย่างใดอย่างหนึ่ง ดังต่อไปนี้คือ

(1) ได้รับประกาศนียบัตรประโยคมัธยมศึกษาตอนปลายสายอาชีพ แผนกวิชาช่างก่อสร้าง แผนกวิชาช่างสำรวจ แผนกวิชาช่างโยธา และแผนกวิชาช่างเขียนแบบโยธา หรือ

(2) ได้รับประกาศนียบัตรตามที่ ก.พ. กำหนดว่าใช้เป็นคุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่งช่างโยธา 1 หรือเทียบเท่า

ข้อ 2 ข้าราชการหรือพนักงานส่วนท้องถิ่นที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นจะแต่งตั้งให้เป็นนายช่างได้ อย่างน้อยต้องมีความรู้หรือคุณวุฒิอย่างใดอย่างหนึ่ง ดังต่อไปนี้คือ

(1) ได้รับประกาศนียบัตรชั้นสูง แผนกวิชาช่างก่อสร้าง แผนกวิชาช่างสำรวจ แผนกวิชาช่างโยธา และแผนกวิชาช่างเขียนแบบโยธา

(2) ได้รับประกาศนียบัตรตามที่ ก.พ. กำหนดว่าใช้เป็นคุณสมบัติ เฉพาะสำหรับตำแหน่งช่างโยธา

(3) ได้รับประกาศนียบัตรวิชาช่างตรีตามหลักสูตรของทางราชการซึ่ง ก.พ. ได้รับรองแล้ว หรือได้รับอนุญาตพิเศษให้เป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมสาขา 1 วิศวกรรมโยธา ตามกฎหมายว่าด้วยวิชาชีพวิศวกรรม หรือ

(4) เป็นผู้มีความรู้หรือคุณวุฒิตามข้อ 1 แห่งกฎกระทรวงนี้ และเป็นข้าราชการหรือพนักงานส่วนท้องถิ่นตั้งแต่ระดับ 3 ขึ้นไป

ให้ไว้ ณ วันที่ 6 กรกฎาคม พ.ศ. 2524

พลเอก สิทธิ จิรโรจน์

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

หมายเหตุ:— เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ เนื่องจากมาตรา 49 แห่งพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 กำหนดให้ข้าราชการหรือพนักงานส่วนท้องถิ่นที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นจะแต่งตั้งให้เป็นนายตรวจหรือนายช่างต้องมีความรู้หรือคุณวุฒิตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

กฎกระทรวง

ฉบับที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๒๔)

ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕ และมาตรา ๕๕ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

บัตรประจำตัวนายช่าง และบัตรประจำตัวนายตรวจ ให้เป็นไปตามแบบท้ายกฎกระทรวงนี้

ให้ไว้ ณ วันที่ ๖ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๒๔

พลเอก สิทธิ จิรโรจน์

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

หมายเหตุ:— เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ เนื่องจากมาตรา ๕๕ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ กำหนดให้บัตรประจำตัวนายช่าง และบัตรประจำตัวนายตรวจเป็นไปตามแบบที่กำหนดในกฎกระทรวง จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้

แบบบัตรประจำตัวนายช่าง
ทำสกฏกระทรวง ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2524)
ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522

(ด้านหน้า)

6 ซม.

(ตราครุฑ)
บัตรประจำตัวนายช่าง
ตามพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522
ในท้องที่.....
วันออกบัตร...../...../.....
วันบัตรหมดอายุ...../...../.....

9.5 ซม.

(ด้านหลัง)

6 ซม.

รูปถ่ายครึ่งตัวแต่ง เครื่องแบบข้าราชการ หรือเครื่องแบบ เจ้าหน้าที่ส่วนท้องถิ่น หน้าตรงไม่สวมหมวก ขนาด 3x4 ซม.	เลขที่..... ชื่อ..... ตำแหน่ง..... สังกัด.....
.....
ลายมือชื่อผู้ถือบัตร	เจ้าพนักงานท้องถิ่น

9.5 ซม.

มีตราสำนักงานของราชการส่วนท้องถิ่นประทับที่มุมรูป

แบบบัตรประจำตัวนายตรวจ
ท้ายกฎกระทรวง ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2524)
ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522

(ด้านหน้า)

6 ซม.	(ตราครุฑ)
	บัตรประจำตัวนายตรวจ
	ตามพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522
	ในท้องที่.....
	วันออกบัตร...../...../.....
	วันบัตรหมดอายุ...../...../.....

9.5 ซม.

(ด้านหลัง)

6 ซม.	รูปถ่ายครึ่งตัวแต่ง	เลขที่.....
	เครื่องแบบข้าราชการ	ชื่อ.....
	หรือเครื่องแบบ	ตำแหน่ง.....
	เจ้าหน้าที่ส่วนท้องถิ่น	สังกัด.....
	หน้าตรงไม่สวมหมวก
	ขนาด 3x4 ซม.
	ลายมือชื่อผู้ถือบัตร	เจ้าพนักงานท้องถิ่น

9.5 ซม.

มีตราสำนักงานของราชการส่วนท้องถิ่นประทับที่รูป

กฎกระทรวง

ฉบับที่ 3 (พ.ศ. 2526)

ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 5 (3) และมาตรา 43 วรรคห้า แห่งพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ 1 ในกฎกระทรวงนี้

“วัสดุก่อสร้างและสิ่งของ” หมายความว่า วัสดุก่อสร้างที่ถูกรื้อถอน รวมทั้งสิ่งของที่ขนออกจากอาคารส่วนที่มีการรื้อถอน

ข้อ 2 การยึดและเก็บรักษาไว้ หรือขายซึ่งวัสดุก่อสร้างและสิ่งของ และถือเงินไว้แทนตัวทรัพย์สิน เจ้าพนักงานท้องถิ่นจะกระทำได้ เมื่อ

(1) ศาลได้มีคำสั่งบังคับให้มีการรื้อถอนโดยให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นเป็นผู้มีหน้าที่ในการรื้อถอน

(2) เจ้าพนักงานท้องถิ่นได้ปิดประกาศกำหนดการรื้อถอนไว้ในบริเวณที่จะรื้อถอนแล้วเป็นเวลาไม่น้อยกว่าเจ็ดวัน

(3) เจ้าพนักงานท้องถิ่นได้ดำเนินการรื้อถอนเมื่อครบกำหนดเวลาตามประกาศใน (2) แล้ว

ข้อ 3 การยึดวัสดุก่อสร้างและสิ่งของ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่น

(1) ทำประกาศการยึด วัสดุก่อสร้างและสิ่งของ แล้วปิดไว้โดยเปิดเผย ณ สถานที่ที่ยึด

(2) ทำบัญชีวัสดุก่อสร้างและสิ่งของ แล้วทำบันทึกการยึดไว้

(3) แจ้งการยึดวัสดุก่อสร้างและสิ่งของให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคาร ผู้ดำเนินการ หรือผู้ควบคุมงานทราบ แล้วแต่กรณี

ให้นำมาตรา 47 แห่งพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 มาใช้บังคับแก่การแจ้งการยึดโดยอนุโลม

การยึดวัสดุก่อสร้างและสิ่งของครอบคลุมไปถึงดอกผลแห่งวัสดุก่อสร้าง และสิ่งของนั้นด้วย

ข้อ 4 ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นแสดงให้เห็นโดยชัดแจ้งว่าวัสดุก่อสร้างและสิ่งของนั้นได้มีการยึดแล้ว โดยผูกแผ่นเลขหมายแล้วประทับตราครั้งหรือปิดแผ่นเลขหมายไว้ที่วัสดุก่อสร้างและสิ่งของที่ยึด หรือทำเครื่องหมายตามที่เห็นสมควรให้ตรงตามบัญชีวัสดุก่อสร้างและสิ่งของที่ยึด ถ้าสามารถเก็บรวมเข้าหีบหรือตู้ได้ ให้รวมไว้แล้วปิดหีบหรือตู้ประทับตราครั้งอีกชั้นหนึ่ง

ข้อ 5. บัญชีวัสดุก่อสร้างและสิ่งของที่ยึดให้แสดงรายละเอียด เช่น ชื่อประเภท ตัวแบบ ลักษณะ จำนวน ขนาด น้ำหนัก สภาพและราคาประมาณของวัสดุก่อสร้างและสิ่งของนั้น เป็นต้น

ถ้าวัสดุก่อสร้างและสิ่งของที่ยึดเป็นของหลายสิ่งและมีราคาเล็กน้อย จะมัดหรือกองรวมกันแล้วลงบัญชีเป็นรายการเดียวกันก็ได้

ถ้าวัสดุก่อสร้างและสิ่งของที่ยึดเป็นชุดหรือสำหรับ จะลงบัญชีรวมเป็นชุดเป็นสำหรับ หรือไม่รวมก็ได้

ข้อ 6 ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นเก็บรักษาวัสดุก่อสร้างและสิ่งของที่ยึดไว้ ณ สถานที่ที่ยึด หรือจะนำไปเก็บรักษาไว้ ณ สถานที่ใดก็ได้ตามที่เห็นสมควร หากมีความจำเป็นจะจ้างคนดูแลรักษาหรือเช่าสถานที่ที่เก็บรักษาก็ได้

ข้อ 7 ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นจดแจ้งไว้ในบัญชีวัสดุก่อสร้างและสิ่งของที่ยึดว่า
ได้เก็บรักษาวัสดุก่อสร้างและสิ่งของที่ยึดนั้นไว้อย่างไร รวมทั้งค่าใช้จ่ายในการยึดและเก็บ
รักษาด้วย

ข้อ 8 ให้เจ้าของทรัพย์สินมารับวัสดุก่อสร้างและสิ่งของที่ยึดคืนภายในสามสิบ
วันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งการยึดตามข้อ 3 (3) หากเจ้าของทรัพย์สินมิได้มาขอรับคืนภายใน
กำหนดเวลาดังกล่าวเจ้าพนักงานท้องถิ่นจะนำวัสดุก่อสร้างและสิ่งของที่ยึดนั้น ออกขาย
ทอดตลาดก็ได้

ในกรณีที่บุคคลหลายคนต่างคนต่างอ้างว่าเป็นเจ้าของทรัพย์สินหรือเงินที่ได้จาก
การขาย ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นสั่งให้ผู้อ้างเป็นเจ้าของทรัพย์สินทุกคนไปตกลงกันเองหรือ
นำคดีไปสู่ศาล หากไม่มีการตกลงกันหรือนำคดีไปสู่ศาลภายในหกสิบวันนับแต่วันที่เจ้า-
พนักงานท้องถิ่นมีคำสั่ง เจ้าพนักงานท้องถิ่นจะนำวัสดุก่อสร้างหรือสิ่งของที่ยึดนั้นออกขาย
ทอดตลาดก็ได้

ถ้าวัสดุก่อสร้างและสิ่งของเป็นของเสียหาย หรือถ้าหน่วงช้าไว้จะเป็นการเสี่ยง
ต่อความเสียหาย หรือค่าใช้จ่ายในการดูแลรักษาจะเกินส่วนกับค่าวัสดุก่อสร้างและสิ่งของ
เจ้าพนักงานท้องถิ่นจะนำวัสดุก่อสร้างและสิ่งของนั้นออกขายทอดตลาดหรือจะขายโดยวิธี
อื่นก่อนวันที่เจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคาร ผู้ดำเนินการ หรือผู้ควบคุม ได้ทราบการ
แจ้งการยึดตามข้อ 3 (3) ก็ได้

ข้อ 9 ถ้าเจ้าของทรัพย์สินมารับวัสดุก่อสร้างและสิ่งของที่ยึดคืนให้เจ้าของ
ทรัพย์สินชำระเงินค่าใช้จ่ายในการยึด ค่าเช่าสถานที่เก็บ ค่าจ้างดูแลรักษาและค่าใช้จ่ายอื่นๆ
ที่เกี่ยวกับการยึดและเก็บรักษาทรัพย์สินให้แก่เจ้าพนักงานท้องถิ่นก่อนที่จะรับวัสดุก่อสร้าง
และสิ่งของที่ยึดนั้นคืนไป

ถ้าเจ้าของทรัพย์สินไม่ชำระเงินหรือชำระเงินไม่ครบตามวรรคหนึ่งเจ้าพนักงาน
ท้องถิ่นจะนำวัสดุก่อสร้างและสิ่งของที่ยึดนั้นออกขายทอดตลาดก็ได้ และให้นำข้อ 19
วรรคหนึ่ง มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ข้อ 10 การขายทอดตลาดวัสดุก่อสร้างและสิ่งของที่ยึด ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่น
ทำประกาศโดยแสดงรายละเอียดเกี่ยวกับทรัพย์สินที่จะขายทอดตลาดเท่าที่จะระบุได้ เช่น
ชื่อเจ้าของทรัพย์สิน วัน เวลา และสถานที่ที่จะขายทอดตลาด ชื่อประเภท ตัวแบบ
ลักษณะ จำนวน ขนาด น้ำหนัก และสภาพของทรัพย์สินนั้น เป็นต้น

ข้อ 11 ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นปิดประกาศการขายทอดตลาดไว้โดยเปิดเผย ณ
สถานที่ที่มีการรื้อถอน สถานที่ที่จะขายทอดตลาด และที่ทำการของเจ้าพนักงานท้องถิ่น
นั้นก่อนวันขายทอดตลาดไม่น้อยกว่าเจ็ดวัน

ในกรณีที่ทราบตัวเจ้าของทรัพย์สินที่จะขายทอดตลาด ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่น
ส่งประกาศการขายทอดตลาดไปให้เจ้าของทรัพย์สินทราบก่อน วันขายทอดตลาดไม่น้อยกว่า
เจ็ดวัน

ให้นำมาตรา 47 แห่งพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 มาใช้บังคับ
แก่การส่งประกาศการขายทอดตลาดโดยอนุโลม

ในกรณีที่เห็นสมควร เจ้าพนักงานท้องถิ่นจะประกาศการขายทอดตลาดทาง
หนังสือพิมพ์หรือวิทยุกระจายเสียงก่อนวันขายทอดตลาดก็ได้

ในกรณีที่เจ้าของ ทรัพย์สินที่จะ ขายทอดตลาด ร้องขอทรัพย์สิน ก่อน หรือใน
ระหว่างการขายทอดตลาด ให้งดการขายทรัพย์สินนั้น

ข้อ 12 ถ้าทรัพย์สินที่จะขายทอดตลาดเป็นโบราณวัตถุหรือศิลปวัตถุ ตาม
กฎหมายว่าด้วยโบราณสถาน โบราณวัตถุ ศิลปวัตถุ และพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติให้
เจ้าพนักงานท้องถิ่นส่งประกาศการขายทอดตลาดไปยังกรมศิลปากรก่อน วันขายทอดตลาด
ไม่น้อยกว่าเจ็ดวัน

ข้อ 13 ถ้าทรัพย์สินที่จะขายทอดตลาดเป็นตู้নিরব্য หีบ หรือกำปั่นเหล็กเก็บ
ทรัพย์สิน และปรากฏว่ายังเปิดไม่ได้ ให้จัดการเปิดก่อนจึงจะขายทอดตลาดได้

ข้อ 14 ในการขายทอดตลาด เจ้าพนักงานท้องถิ่นจะตั้งเจ้าพนักงานคนใดให้
ทำหน้าที่เป็นเจ้าพนักงานผู้ขายก็ได้

ก่อนเริ่มขายทอดตลาด ให้เจ้าพนักงานผู้ขายอ่าน ประกาศการขายทอดตลาด ณ สถานที่ที่จะขายทอดตลาดโดยเปิดเผย และให้ปฏิบัติดังนี้

(1) ให้แสดงการตกลงขายด้วยวิธีเคาะไม้

(2) ให้ร้องขานจำนวนเงิน ที่มีผู้สุ้ราคาครั้งที่หนึ่ง 3 คน ถ้าไม่มีผู้สุ้ราคาสูงขึ้น ให้ร้องขานเป็นครั้งที่สองอีก 3 คน เมื่อไม่มีผู้สุ้ราคาสูงกว่านั้นและได้ราคาพอสมควรให้ลงคำสามพร้อมทั้งเคาะไม้ แต่ถ้าก่อนเคาะไม้มีผู้สุ้ราคาสูงขึ้นไปอีกให้ร้องขานราคาตั้งต้นใหม่ตามลำดับดังกล่าวแล้ว

(3) ถ้าผู้สุ้ราคาอนค่าสุ้ราคาของตนก่อนเคาะไม้ ให้ตั้งต้นร้องขานใหม่

(4) เมื่อเห็นว่าราคาที่มีผู้สุ้ราคาสูงสุ้ดนั้นยังไม่เพียงพอ เจ้าพนักงานผู้ขายอาจถอนทรัพย์สินจากการทอดตลาดได้

(5) เมื่อเคาะไม้ตกลงขายแล้ว ผู้ซื้อต้องชำระเงินทันที เว้นแต่ทรัพย์สินมีราคาตั้งแต่ห้าพันบาทขึ้นไป เจ้าพนักงานผู้ขายอาจผ่อนผันให้ผู้ซื้อวางเงินมัดจำไม่น้อยกว่าร้อยละสิบห้าของราคาซื้อและทำสัญญาใช้เงินที่ค้างชำระภายในเวลาไม่เกินสิบห้าวันก็ได้ เมื่อได้ชำระเงินครบถ้วนแล้วจึงให้โอนมอบทรัพย์สินนั้นแก่ผู้ซื้อไป

ข้อ 15 ให้เจ้าพนักงานผู้ขายทำบันทึกเหตุการณ์อันเกี่ยวกับการขายทอดตลาดไว้ ถ้าทรัพย์สินที่ขายทอดตลาดมีราคาตั้งแต่ห้าพันบาทขึ้นไปให้แสดงจำนวนบุคคลซึ่งมาฟังการขายทอดตลาด ผู้สุ้ราคา ตลอดจนจำนวนเงินที่สุ้ราคาเป็นลำดับไว้ด้วย

(16) เมื่อการขายทอดตลาดบริบูรณ์แล้ว ถ้าผู้ซื้อไม่ชำระเงิน ไม่วางเงินมัดจำ หรือไม่ใช้เงินที่ค้างชำระตามสัญญา ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นเอาทรัพย์สินนั้นออกขายทอดตลาดซ้ำอีก และแจ้งให้ผู้ซื้อทราบกำหนดวัน เวลา และสถานที่ที่จะขายทอดตลาดด้วย เมื่อขายทอดตลาดครั้งหลังได้เงินเท่าใดให้หักค่าใช้จ่ายในการขายทอดตลาดออกก่อน และถ้ายังไม่คุ้มราคาขายทอดตลาดครั้งก่อน ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นจัดการเรียกร้องให้ผู้ซื้อเดิมชำระเงินส่วนที่ยังขาดนั้น

(17) การขายโดยวิธีอื่นตามข้อ 8 วรรคสาม ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นขายตามวิธีที่เห็นสมควรและทำบันทึกเกี่ยวกับการขายนั้นไว้

ข้อ 18 ถ้าทรัพย์สินที่จะขายมีดอกผลเกิดในระหว่างการยึด ให้เจ้าพนักงาน
ท้องถิ่นขายดอกผลนั้นได้ด้วย

ข้อ 19 เมื่อได้เงินจากการขายแล้ว ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นหักค่าใช้จ่ายใน
การยึด ค่าเช่าสถานที่เก็บ ค่าจ้างดูแลรักษา และค่าใช้จ่ายอื่น ๆ ที่เกี่ยวกับการยึดและ
เก็บรักษาทรัพย์สินออกก่อน เหลือเท่าใดจึงคืนให้แก่เจ้าของทรัพย์สิน

ในกรณีที่เจ้าของทรัพย์สินไม่มารับคืน ให้ถือเงินไว้แทนตัวทรัพย์สินและนำ
ฝากคลังในลักษณะเงินนอกงบประมาณ โดยให้นำระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยการเก็บ
รักษาเงินและการนำเงินส่งคลังของส่วนราชการมาใช้บังคับโดยอนุโลม

ในกรณีที่เจ้าของทรัพย์สินมิได้เรียกร้องเอาเงินนั้นภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่
มีการประกาศกำหนดการริ้อถอน ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นนำส่งคลังตามระเบียบดังกล่าวโดย
มิชักช้า

ให้ไว้ ณ วันที่ 5 เมษายน พ. ศ. 2526

พลเอก สิทธิ จิรโรจน์

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

หมายเหตุ:— เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ ในกรณีที่เจ้าพนักงาน
ท้องถิ่นเป็นผู้ดำเนินการริ้อถอนอาคาร วัสดุก่อสร้างที่ถูกริ้อถอนรวมทั้ง
สิ่งของที่ขนออกจากอาคารส่วนที่มีการริ้อถอนนั้น มาตรา 42 วรรคห้า
แห่งพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 ได้บัญญัติให้เจ้าพนักงาน
ท้องถิ่นมีอำนาจยึดและเก็บรักษาไว้ หรือขายและถือเงินไว้แทนตัว
ทรัพย์สินตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง
จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้

กฎกระทรวง

ฉบับที่ 4 (พ.ศ. 2526)

ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร

พ.ศ. 2522

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 5 (3) และมาตรา 8 (11) แห่งพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยโดยคำแนะนำของคณะกรรมการควบคุมอาคารออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ 1 ในกฎกระทรวงนี้

“อาคารอยู่อาศัย” หมายความว่า อาคารซึ่งโดยปกติบุคคลใช้อาศัยได้ทั้งกลางวันและกลางคืนไม่ว่าจะเป็นการอยู่อาศัยอย่างถาวร หรือชั่วคราว

“ตึกแถว” หมายความว่า อาคารที่ก่อสร้างติดต่อกันเป็นแถวยาวตั้งแต่สองคูหาขึ้นไป มีผนังร่วมแบ่งอาคารเป็นคูหาและประกอบด้วยวัสดุทนไฟเป็นส่วนใหญ่

“อาคารพาณิชย์” หมายความว่า อาคารที่ใช้เพื่อประโยชน์ในการพาณิชย์กรรม หรือบริการธุรกิจ หรืออุตสาหกรรมที่ใช้เครื่องจักรที่มีกำลังการผลิตเทียบได้ไม่เกิน 5 แรงม้า และให้หมายความรวมถึงอาคารอื่นใดที่ก่อสร้างห่างจากถนนหรือสาธารณะไม่เกิน 20.00 เมตร ซึ่งอาจใช้เป็นอาคารเพื่อประโยชน์ในการพาณิชย์กรรม

“โรงงาน” หมายความว่า อาคารหรือส่วนหนึ่งส่วนใดของอาคารที่ใช้เป็นโรงงานตามกฎหมายว่าด้วยโรงงาน

“อาคารสาธารณะ” หมายความว่า อาคารที่ใช้เพื่อประโยชน์ในการชุมนุมคน ได้โดยทั่วไปเพื่อกิจกรรมทางราชการ การเมือง การศึกษา การศาสนา การสังคม การนันทนาการ หรือการพาณิชย์กรรม เช่น โรงมหรสพ หอประชุม โรงแรม โรงพยาบาล สถานศึกษา หอสมุด สนามกีฬากลางแจ้ง สถานกีฬาในร่ม ตลาด ห้างสรรพสินค้า ศูนย์การค้า สถานบริการ ท่าอากาศยาน อุโมงค์ สะพาน อาคารจอดรถ สถานีรถ ท่าจอดเรือ โป๊ะจอดเรือ สุสาน ฌาปนสถาน ศาสนสถาน เป็นต้น

“อาคารพิเศษ” หมายความว่า อาคารที่ต้องการมาตรฐานความมั่นคงแข็งแรง และความปลอดภัยเป็นพิเศษ เช่นอาคารดังต่อไปนี้

- (ก) โรงมหรสพ อัฒจันทร์ หอประชุม หอสมุด หอศิลป์ พิพิธภัณฑ์สถาน หรือศาสนสถาน
- (ข) อุโมงค์ คานเรือ หรือท่าจอดเรือ สำหรับเรือขนาดใหญ่เกิน 100 ตันกรอส
- (ค) อาคารหรือสิ่งที่สร้างขึ้นสูงเกิน 15.00 เมตร หรือสะพานหรืออาคารหรือโครงหลังคาช่วงหนึ่งเกิน 10.00 เมตร หรือมีลักษณะโครงสร้างที่อาจก่อให้เกิดภัยอันตรายต่อสาธารณชนได้
- (ง) อาคารที่เก็บวัสดุไวไฟ วัสดุระเบิด หรือวัสดุกระจายแพร่พิษหรือรังสี ตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น

ข้อ 2 หลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขในการก่อสร้าง ตัดแปลง รื้อถอน เคลื่อนย้าย ใช้หรือเปลี่ยนการใช้อาคาร ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวงนี้

หมวด 1

การก่อสร้างอาคาร

ข้อ 3 ในการก่อสร้างอาคาร ผู้ได้รับใบอนุญาตหรือผู้ดำเนินการให้เป็นไปตามเงื่อนไขแห่งการอนุญาต และต้องมีผู้ควบคุมงานตามที่ระบุชื่อไว้ในใบอนุญาตอยู่ ณ ที่ทำการก่อสร้าง ถ้าผู้ควบคุมงานไม่อยู่ ต้องตั้งตัวแทนไว้ ทั้งนี้ไม่ทำให้ผู้ควบคุมงานหลุด

พันความรับผิดชอบ การสอบถามข้อเท็จจริง หรือคำสั่งของนายช่างหรือนายตรวจที่ได้สอบถาม หรือสั่งแก่ผู้ควบคุมงานหรือตัวแทนนั้น ให้ถือได้ว่าสอบถามหรือสั่งแก่ผู้ได้รับใบอนุญาต หรือผู้ดำเนินการแล้ว

ข้อ 4 ในการก่อสร้างอาคารอยู่อาศัยสูงเกินสองชั้น ตึกแถว อาคารพาณิชย์ โรงงาน อาคารสาธารณะหรืออาคารพิเศษ ก่อนเริ่มลงมือก่อสร้าง ผู้ดำเนินการต้องติดป้ายขนาดกว้างไม่น้อยกว่า 0.50 เมตร ยาวไม่น้อยกว่า 1.00 เมตร ในบริเวณที่ได้รับอนุญาตให้ก่อสร้างอาคาร และสามารถเห็นได้โดยง่ายตลอดเวลาที่ก่อสร้าง โดยแสดงข้อความดังต่อไปนี้

การก่อสร้างอาคารชนิด.....
 จำนวน.....เพื่อใช้เป็น.....
 ใบอนุญาตเลขที่.....ลงวันที่.....
 กำหนดแล้วเสร็จในวันที่.....
 เจ้าของอาคาร.....
 ผู้ดำเนินการ.....
 ผู้ควบคุมงาน.....เลขทะเบียน ก.ว.....
 ผู้ควบคุมงาน.....เลขทะเบียน ก.ส.....

ข้อ 5 ในการก่อสร้างอาคารที่ติดต่อกับที่สาธารณะ ผู้ดำเนินการจะก่อสร้างได้เมื่อได้จัดให้มีสิ่งป้องกันวัสดุร่วงหล่นที่อาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพ ชีวิต ร่างกาย หรือทรัพย์สินแล้ว

ข้อ 6 ผู้ดำเนินการต้องตรวจสอบและบำรุงรักษาเครื่องมือเครื่องใช้ในการก่อสร้างให้อยู่ในสภาพที่เหมาะสมและปลอดภัยกับการใช้งานอยู่เสมอ

ในกรณีที่ผู้ควบคุมงานเห็นว่าเครื่องมือเครื่องใช้หรือวิธีการก่อสร้างที่ใช้ดำเนินการอยู่ อาจก่อให้เกิดอันตรายต่อสุขภาพ ชีวิต ร่างกาย หรือทรัพย์สินผู้ควบคุมงานต้องแจ้งให้ผู้ดำเนินการทราบเพื่อจัดการแก้ไขหรือเปลี่ยนแปลงเครื่องมือเครื่องใช้ หรือวิธีการก่อสร้างให้อยู่ในสภาพที่เหมาะสมและปลอดภัย

ข้อ 7 ผู้ดำเนินการจะต้องไม่กระทำใด ๆ อันอาจเป็นภัยอันตรายต่อสุขภาพ ชีวิต ร่างกาย หรือทรัพย์สิน

ในกรณีที่ผู้ดำเนินการได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นให้ติดตั้งกอง หรือ เก็บเครื่องมือเครื่องใช้ วัสดุก่อสร้าง หรือชิ้นส่วนโครงสร้างในที่สาธารณะเป็นการชั่วคราว ผู้ดำเนินการต้องจัดให้มีการป้องกันภัยอันตรายที่อาจเกิดต่อสุขภาพ ชีวิต ร่างกาย หรือทรัพย์สิน และติดตั้งไฟให้มีแสงสว่างเพียงพอในเวลาระหว่างพระอาทิตย์ตกถึงพระอาทิตย์ขึ้นด้วย

ข้อ 8 วัสดุที่ใช้ก่อสร้างอาคารที่เกี่ยวข้องกับการรับน้ำหนัก ความต้านทาน ความคงทน หรือความปลอดภัย ต้องมีลักษณะหรือคุณสมบัติตามที่กำหนดในแบบแปลน รายการประกอบแบบแปลน และรายการคำนวณที่ได้รับอนุญาต

ในกรณีที่มีเหตุอันควร สงสัยว่าจะมีการใช้วัสดุที่ไม่ถูกต้อง หรือมีลักษณะ และคุณสมบัติต่ำกว่าที่กำหนดไว้ ให้ผู้ได้รับใบอนุญาต ผู้ดำเนินการ หรือผู้ควบคุมงาน ส่งวัสดุก่อสร้างในปริมาณที่สมควร และโดยไม่คิดมูลค่าให้นายช่างตรวจสอบต่อไป

ข้อ 9 การทำฐานรากของอาคารโดยใช้เสาเข็มด้วยการเจาะกดหรือตอก และการขุดดิน ผู้ดำเนินการจะกระทำได้เฉพาะในเวลาระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นถึงพระอาทิตย์ตก ถ้าจะกระทำในเวลาระหว่างพระอาทิตย์ตกถึงพระอาทิตย์ขึ้นต้องได้รับอนุญาต เป็นหนังสือจากนายช่าง

ข้อ 10 ในการก่อสร้างอาคารที่มีความสูงตั้งแต่ 10.00 เมตร ขึ้นไปที่มีระยะราววัดจากแนวอาคารด้านนอกถึงที่สาธารณะ หรือที่ดินต่างเจ้าของหรือผู้ครอบครองน้อยกว่ากึ่งหนึ่งของความสูงของอาคารนั้น ผู้ได้รับใบอนุญาตหรือผู้ดำเนินการต้องจัดให้มีรั้วชั่วคราวสูงไม่น้อยกว่า 2.00 เมตร ปิดกั้นตามแนวเขตที่ติดต่อกับที่สาธารณะหรือที่ดินต่างเจ้าของหรือผู้ครอบครอง และมีสิ่งป้องกันวัสดุร่วงหล่นที่อาจเป็นภัยอันตรายต่อสุขภาพ ชีวิต ร่างกาย หรือทรัพย์สินด้วย

ในกรณีที่ก่อสร้างอาคารตามวรรคหนึ่งชนิดที่ดินต่างเจ้าของหรือผู้ครอบครอง หากได้รับความยินยอมเป็นหนังสือจากเจ้าของหรือผู้ครอบครองที่ดินนี้ว่าไม่ต้องจัดให้มีรั้วชั่วคราว ผู้รับใบอนุญาต หรือผู้ดำเนินการไม่ต้องจัดให้มีรั้วชั่วคราวดังกล่าว

เมื่อก่อสร้างอาคารแล้วเสร็จ ผู้ได้รับใบอนุญาตหรือผู้ดำเนินการต้องรื้อถอนรั้วชั่วคราวและสิ่งป้องกันวัสดุร่วงหล่นนั้นโดยพลัน

ข้อ 11 ในระหว่างการก่อสร้างอาคาร ผู้ดำเนินการต้องตรวจสอบความแข็งแรง และความปลอดภัยของนั่งร้านที่สร้างขึ้นเป็นประจำ โดยบันทึกผลการตรวจสอบ และลงลายมือชื่อไว้ทุกเดือนเก็บไว้ ณ สถานที่ที่ก่อสร้าง เพื่อให้นายช่างหรือนายตรวจตรวจดูได้ การสร้างนั่งร้านต้องอยู่ภายใต้เงื่อนไข ดังต่อไปนี้

(ก) นั่งร้านที่ใช้สำหรับการก่อสร้างอาคารที่สูงเกิน ห้าชั้น หรือมีความสูงเกิน 21.00 เมตร ผู้ดำเนินการต้องยื่นแผนผังบริเวณแบบแปลน และรายการประกอบแบบแปลนของนั่งร้าน ซึ่งออกแบบคำนวณโดยผู้ได้รับใบอนุญาตให้เป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมตามกฎหมายว่าด้วยวิชาชีพวิศวกรรมต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น หรือเป็นหลักฐานก่อน จึงจะสร้างนั่งร้านดังกล่าวได้

(ข) นั่งร้านที่สร้างด้วยโลหะรวมทั้งฐานรองรับนั่งร้านต้องรับน้ำหนักได้ไม่น้อยกว่าสองเท่าของน้ำหนักบรรทุกสูงสุดที่บรรทุกบนนั่งร้านนั้น และไม่น้อยกว่าสี่เท่าสำหรับนั่งร้านที่สร้างด้วยไม้

ข้อ 12 ก่อนเริ่มลงมือก่อสร้างอาคาร ผู้ดำเนินการต้องสำรวจรายละเอียดตำแหน่ง ความลึกและขนาดของโครงสร้างใต้ดิน ฐานรากอาคารข้างเคียง หรือสิ่งก่อสร้างอื่น ๆ เช่น ท่อประปา สายเคเบิล เป็นต้น และวางมาตรการอย่างหนึ่งอย่างใดเพื่อป้องกันมิให้เกิดภัยอันตรายต่อสุขภาพ ชีวิต ร่างกาย หรือทรัพย์สิน

ข้อ 13 เมื่อมีการขุดดินในบริเวณที่ติดต่อกับที่สาธารณะหรือในที่สาธารณะผู้ดำเนินการต้องจัดให้มีสิ่งกันตกหรือราวกันรอบบริเวณนั้น และติดตั้งป้ายเตือนอันตรายเพื่อความปลอดภัยของประชาชน รวมทั้งติดตั้งไฟให้มีแสงสว่างเพียงพอหรือไฟสัญญาณ

สีแดงกระพริบเตือนอันตรายจำนวนพอสมควรในเวลาระหว่างพระอาทิตย์ตกถึงพระอาทิตย์ขึ้นด้วย

ข้อ 14 เมื่อมีการขุดดินในบริเวณที่ใกล้หรือติดต่อกับที่สาธารณะห้ามผู้ดำเนินการขุดดินบนที่สาธารณะและขุดเจาะดินลึกเขตที่สาธารณะนั้น เว้นแต่จะได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น

ข้อ 15 เมื่อมีการขุดดินในบริเวณที่ใกล้หรือชิดอาคาร ถนนหรือกำแพง ลีกรจนอาจเป็นอันตรายแก่อาคาร ถนน หรือกำแพงนั้น ผู้ดำเนินการต้องจัดให้มีค้ำยัน เข็มพืด หรือฐานรากเสริมตามความจำเป็นเพื่อความปลอดภัย และต้องตรวจสอบแก้ไขค้ำยัน เข็มพืด และฐานราก ดังกล่าวให้มีสภาพมั่นคงและปลอดภัยอยู่เสมอ

ข้อ 16 การกองวัสดุ เช่น หิน ทราย หรือดิน เป็นต้น ในบริเวณที่ใกล้หรือชิดขอบบ่อที่ขุด ผู้ดำเนินการต้องกองห่างจากขอบบ่อพอสมควร เพื่อป้องกันมิให้ผนังบ่อเสียหายและมีให้วัสดุร่วงหล่นที่จะเป็นอันตรายแก่ผู้ขุดได้

ข้อ 17 ผู้ดำเนินการต้องจัดให้มีหมวกแข็ง ภายในหมวกต้องมีรองในหมวกที่ทำด้วยหนัง พลาสติก ผ้า หรือวัสดุอื่น เพื่อป้องกันภัยอันตรายต่อศีรษะให้แก่ผู้ซึ่งได้รับอนุญาตให้เข้าไปในบริเวณที่ก่อสร้างอาคาร

ข้อ 18 ห้ามผู้ดำเนินการนำเครื่องมือที่เป็นสื่อไฟฟ้าไปใช้ปฏิบัติงานใกล้สายไฟฟ้าแรงสูงหรืออุปกรณ์ไฟฟ้าแรงสูง เว้นแต่จะได้กระทำการอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้

- (ก) มีแผนฉนวนกันระหว่างส่วนที่มีกระแสไฟฟ้าแรงสูงกับเครื่องมือนั้น
- (ข) เครื่องมือนั้นได้ต่อสายดินไว้เรียบร้อยแล้ว
- (ค) สายไฟฟ้าแรงสูงหรืออุปกรณ์ไฟฟ้าแรงสูงนั้นได้หุ้มฉนวนอย่างดีแล้ว
- (ง) ได้ตัดกระแสไฟฟ้าออกจากสายไฟฟ้าแรงสูงหรืออุปกรณ์ไฟฟ้าแรงสูงนั้นแล้ว

ข้อ 19 ผู้ดำเนินการต้องใช้โซ่ เชือก ลวดสะลิง รอกที่ใช้งาน บันจันหรือลิฟต์ส่งของที่มีสภาพแข็งแรงและมีขนาดพอที่จะใช้ในการยก การวาง และยกน้ำหนักสิ่งของให้ลอยตัวอยู่จุดหนึ่งจุดใดโดยปลอดภัย

ข้อ 20 เมื่อหยุดการใช้บันจันหรือลิฟต์ส่งของประจำวัน ผู้ดำเนินการต้องจัดให้มีการป้องกันมิให้บันจันหรือลิฟต์ส่งของนั้นเลื่อน ล้ม หรือหมุน อันอาจเป็นภัยอันตรายต่อสุขภาพ ชีวิต ร่างกายหรือทรัพย์สิน

ข้อ 21 ผู้ดำเนินการต้องจัดให้มีผู้ควบคุมที่มีความชำนาญควบคุมการใช้เครื่องมือกล เครื่องกลจักร หรือเครื่องจักรกล และต้องตรวจสอบและบำรุงรักษาให้อยู่ในสภาพที่เหมาะสมและปลอดภัยกับการใช้งานอยู่เสมอ

หมวด 2

การคัดแปลงอาคาร

ข้อ 22 ให้นำหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการก่อสร้างอาคารตามหมวด 1 มาใช้บังคับแก่การตัดแปลงอาคารโดยอนุโลม

หมวด 3

การรื้อถอนอาคาร

ข้อ 23 ผู้ควบคุมงานต้องศึกษารายละเอียดโครงสร้างของอาคารที่จะรื้อถอนรวมทั้งสภาพแวดล้อมด้วยความรอบคอบ และต้องควบคุมการปฏิบัติงานของผู้ดำเนินการให้เป็นไปตามขั้นตอนวิธีการ และมีความปลอดภัยในการรื้อถอนอาคารตามที่ได้รับอนุญาต ถ้าผู้ดำเนินการปฏิบัติไม่ถูกต้องตามขั้นตอน วิธีการ หรืออาจก่อให้เกิดภัยอันตรายต่อสุขภาพ ชีวิต ร่างกาย หรือทรัพย์สิน ผู้ควบคุมงานต้องให้ผู้ดำเนินการแก้ไขให้ถูกต้องหรือให้ความปลอดภัย

ข้อ 24 ก่อนรื้อถอนอาคารส่วนใด ผู้ดำเนินการต้องตรวจสอบและหาวิธีการป้องกันสิ่งบริการสาธารณะ เช่น ไฟฟ้า โทรศัพท์ ประปา หรือท่อก๊าซ เป็นต้น และส่วนต่าง ๆ ของอาคารที่อาจตกหล่น เพื่อมิให้เกิดภัยอันตรายต่อสุขภาพ ชีวิต ร่างกาย หรือทรัพย์สินในขณะที่รื้อถอนอาคารส่วนนั้น

ข้อ 25 ในระหว่างการรื้อถอนอาคาร ผู้ดำเนินการต้องติดตั้งป้ายเตือนอันตราย และต้องแสดงขอบเขตการรื้อถอนอาคารพร้อมด้วยไฟสัญญาณสีแดงกะพริบเตือนอันตราย จำนวนพอสมควรไว้รอบบริเวณที่จะรื้อถอน เพื่อเตือนไม่ให้บุคคลอื่นซึ่งไม่มีหน้าที่เกี่ยวข้องเข้าไปในบริเวณนั้น และต้องจัดให้มีพนักงานสำหรับห้ามบุคคลซึ่งไม่มีหน้าที่เกี่ยวข้องเข้าไปในบริเวณดังกล่าว รวมทั้งดูแลความเรียบร้อยของป้ายเตือนอันตรายและไฟสัญญาณด้วย

การรื้อถอนอาคาร ผู้ดำเนินการจะกระทำได้เฉพาะในเวลาระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นถึงพระอาทิตย์ตก ถ้าจะกระทำในเวลาระหว่างพระอาทิตย์ตกถึงพระอาทิตย์ขึ้นต้องได้รับอนุญาตเป็นหนังสือ เจ้าพนักงานท้องถิ่น และต้องจัดให้มีแสงสว่างเพียงพอด้วย

ข้อ 26 การรื้อถอนอาคารที่ใกล้หรือติดต่อกับที่สาธารณะ อาคารอื่น หรือที่ดินต่างเจ้าของหรือผู้ครอบครองน้อยกว่า 2.00 เมตร ผู้ดำเนินการต้องจัดให้มีการป้องกันฝุ่นละอองและเศษวัสดุร่วงหล่นที่อาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพ ชีวิต ร่างกาย หรือทรัพย์สิน

ข้อ 27 การรื้อถอนอาคารที่มีความสูงเกิน 15.00 เมตร และอยู่ห่างจากทางหรือที่สาธารณะตามแนวราบน้อยกว่า 4.50 เมตร ผู้ดำเนินการต้องจัดให้มีสิ่งป้องกันวัสดุที่อาจร่วงหล่นคลุมทางหรือที่สาธารณะนั้น ถ้ามีทางเดินเท้าตามแนวทางหรือที่สาธารณะ ผู้ดำเนินการต้องสร้างหลังคาที่มั่นคงแข็งแรงขนาดใหญ่เพียงพอที่จะป้องกันเศษวัสดุที่อาจร่วงหล่นเป็นอันตรายต่อสุขภาพ ชีวิต ร่างกาย หรือทรัพย์สินตลอดแนวของอาคารที่จะรื้อถอนนั้นด้วย

ข้อ 28 การรื้อถอนผนังอาคารด้านนอกที่สูงจากพื้นดินเกิน 8.00 เมตร และอยู่ห่างจากอาคารอื่น ทาง หรือที่สาธารณะตามแนวราบน้อยกว่าความสูงของอาคาร ผู้ดำเนินการต้องจัดให้มีแผงรับวัสดุที่อาจร่วงหล่นจากการรื้อถอนตลอดแนวด้านนอกของผนังของอาคารด้านนั้น แผงรับวัสดุดังกล่าวต้องมีความมั่นคงแข็งแรงและขนาดใหญ่เพียงพอที่จะสามารถรองรับวัสดุที่ร่วงหล่นได้ และต้องติดตั้งให้เอียงลาดเพื่อป้องกันวัสดุที่ร่วงหล่นกระเด็นออกนอกแผงหรือกองค้างอยู่ในแผงรับนั้น

ข้อ 29 การขนถ่ายวัสดุที่รื้อถอนลงจากที่สูงมาสู่ที่ต่ำ ผู้ดำเนินการต้อง กระทำโดยใช้รางหรือสายพานเลื่อนที่มีความลาดเหมาะสมและปลอดภัยจากการตกลง สำหรับ การขนถ่ายวัสดุโดยลิฟท์ส่งของ หรือบันจัน หรือโยน หรือทิ้ง เป็นต้น ผู้ดำเนินการจะกระทำ ได้ต่อเมื่อได้จัดให้มีการป้องกันอันตรายต่อสุขภาพ ชีวิต ร่างกาย หรือทรัพย์สินแล้ว ห้ามผู้ดำเนินการกองวัสดุที่รื้อถอนไว้บนพื้นหรือส่วนของอาคารที่สูงกว่าพื้นดิน

หมวด 4

การเคลื่อนย้ายอาคาร

ข้อ 30 ผู้ควบคุมงานต้องศึกษารายละเอียดโครงสร้างของอาคารที่จะเคลื่อนย้าย รวมทั้งสภาพแวดล้อมด้วยความรอบคอบ และต้องควบคุมการปฏิบัติงานของผู้ดำเนินการให้เป็นไปตามขั้นตอน วิธีการ และมีความมั่นคง แข็งแรง และความปลอดภัยในการเคลื่อนย้ายอาคารตามที่ได้รับอนุญาต ถ้าผู้ดำเนินการปฏิบัติไม่ถูกต้องตามขั้นตอน วิธีการ หรืออาจก่อให้เกิดอันตรายต่อสุขภาพ ชีวิต ร่างกาย หรือทรัพย์สิน ผู้ควบคุมงานต้องให้ผู้ดำเนินการแก้ไขให้ถูกต้องหรือให้มีความปลอดภัย

ข้อ 31 ก่อนเคลื่อนย้ายอาคาร ผู้ดำเนินการต้องตรวจสอบและหาวิธีการป้องกันสิ่งบริการสาธารณะ เช่น ไฟฟ้า โทรศัพท์ ประปา หรือท่อก๊าซ เป็นต้น และส่วนต่าง ๆ ของอาคารที่อาจตกลงเพื่อมิให้เกิดอันตรายต่อสุขภาพ ชีวิต ร่างกาย หรือทรัพย์สินในขณะเคลื่อนย้ายอาคาร

ข้อ 32 ในระหว่างที่ดำเนินการเกี่ยวกับโครงสร้างของอาคาร เช่น ตัด สกัด รื้อ หรือถอน เป็นต้น เพื่อให้สามารถเคลื่อนย้ายอาคารไปจากที่ตั้งเดิม และในระหว่างที่เชื่อมต่อหรือติดตั้งโครงสร้างของอาคารที่เคลื่อนย้ายในสถานที่ใหม่ รวมทั้งในระหว่างการเคลื่อนย้ายอาคาร ผู้ดำเนินการต้องติดตั้งป้ายเตือนอันตรายพร้อมด้วยไฟสัญญาณสีแดง กระพริบเตือนอันตรายไว้รอบบริเวณดังกล่าว โดยมีจำนวนและระยะห่างจากอาคารพอสมควร เพื่อเตือนมิให้บุคคลซึ่งไม่มีหน้าที่เกี่ยวข้องเข้าไปในบริเวณนั้น และต้องจัดให้มีพนักงานสำหรับห้ามบุคคลซึ่งไม่มีหน้าที่เกี่ยวข้องเข้าไปในบริเวณดังกล่าว รวมทั้งดูแลความเรียบร้อยของป้ายเตือนอันตรายและไฟสัญญาณด้วย

การเคลื่อนย้ายอาคาร ผู้ดำเนินการจะกระทำได้เฉพาะในเวลาระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นถึงพระอาทิตย์ตก ถ้าจะกระทำในเวลาระหว่างพระอาทิตย์ตกถึงพระอาทิตย์ขึ้นต้องได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากนายช่าง

ข้อ 33 การเคลื่อนย้ายอาคารผู้ดำเนินการจะต้องไม่กระทำการใด ๆ อันอาจเป็นภัยอันตรายต่อสุขภาพ ชีวิต ร่างกาย หรือทรัพย์สิน

ในกรณีที่ผู้ดำเนินการได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นให้ติดตั้งกอง หรือเก็บเครื่องมือเครื่องใช้ วัสดุก่อสร้าง หรือชิ้นส่วนโครงสร้างในที่สาธารณะเป็นการชั่วคราว ผู้ดำเนินการต้องจัดให้มีการป้องกันภัยอันตรายที่อาจเกิดต่อสุขภาพ ชีวิต ร่างกาย หรือทรัพย์สิน และติดตั้งไฟให้มีแสงสว่างเพียงพอในเวลาระหว่างพระอาทิตย์ตกถึงพระอาทิตย์ขึ้นด้วย

หมวด 5

การใช้หรือเปลี่ยนการใช้อาคาร

ข้อ 34 เจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารประเภทควบคุมการใช้ ต้องดูแลรักษา และซ่อมแซมอาคารให้อยู่ในสภาพที่มั่นคง แข็งแรง ปลอดภัย ถูกสุขลักษณะ และมีไม่เกิดภัยอันตรายต่อสุขภาพ ชีวิต ร่างกาย หรือทรัพย์สินตลอดเวลาที่ใช้อาคารนั้น

ข้อ 35 เจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารประเภทควบคุมการใช้ต้องใช้ หรือยินยอมให้บุคคลใดใช้อาคารดังกล่าว โดยมีให้มีการกระทำที่อาจก่อให้เกิดเหตุรำคาญหรือกระทบกระเทือนต่อการรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมอันเป็นภัยอันตรายต่อสุขภาพ ชีวิต ร่างกาย หรือทรัพย์สิน

ข้อ 36 ในกรณีที่เจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารที่ไม่เป็นอาคารประเภทควบคุมการใช้ จะใช้หรือยินยอมให้บุคคลใดใช้อาคารดังกล่าวเป็นอาคารประเภทควบคุมการใช้ และได้รับใบอนุญาตแล้ว ให้นำข้อ 34 และข้อ 35 มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ให้นำวรรคหนึ่งมาใช้บังคับแก่การเปลี่ยน การใช้อาคาร ประเภทควบคุมการใช้
สำหรับกิจการหนึ่งไปใช้เป็นอาคารประเภทควบคุมการใช้สำหรับอีกกิจการหนึ่งโดยอนุโลม

ให้ไว้ ณ วันที่ 1 พฤศจิกายน พ.ศ. 2526

พลเอก สิทธิ จิรโรจน์

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

หมายเหตุ เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ เนื่องจากมาตรา 8 (11) แห่ง
พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 ได้บัญญัติให้รัฐมนตรีโดยคำแนะนำ
ของคณะกรรมการควบคุมอาคารมีอำนาจออกกฎกระทรวง กำหนดหลักเกณฑ์
วิธีการ และเงื่อนไขในการก่อสร้าง ตัดแปลง รื้อถอน เคลื่อนย้าย ใช้
หรือเปลี่ยนการใช้อาคาร เพื่อประโยชน์แห่งความมั่นคงแข็งแรง ความ
ปลอดภัย การป้องกันอัคคีภัย การสาธารณสุข การรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม
การผังเมือง การสถานปัตยกรรม และการอำนวยความสะดวกแก่การจราจร
ตลอดจนการอื่นที่จำเป็นเพื่อปฏิบัติตามพระราชบัญญัติควบคุมอาคารดังกล่าว
จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้

กฎกระทรวง

ฉบับที่ 5 (พ.ศ. 2527)

ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร

พ.ศ. 2522

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 5 (3) และมาตรา 32 (2) แห่งพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

- ข้อ 1 อาคารประเภทควบคุมการใช้ตาม มาตรา 32 (2) ตามกฎกระทรวงนี้ คือ
- (1) อาคารสำหรับใช้เพื่อกิจการพาณิชย์กรรม
 - (2) อาคารสำหรับใช้เพื่อกิจการอุตสาหกรรม
 - (3) อาคารสำหรับใช้เพื่อกิจการการศึกษา
 - (4) อาคารสำหรับใช้เป็นหอประชุม
 - (5) อาคารสำหรับใช้เป็นสำนักงานหรือที่ทำการ

ข้อ 2 อาคารสำหรับใช้เพื่อกิจการพาณิชย์กรรม ได้แก่ อาคารที่ใช้เพื่อประโยชน์ในการประกอบกิจการค้าหรือธุรกิจที่มีพื้นที่สำหรับประกอบกิจการตั้งแต่ แปดสิบตารางเมตรขึ้นไป

ข้อ 3 อาคารสำหรับใช้เพื่อกิจการอุตสาหกรรม ได้แก่ อาคารที่ใช้เพื่อประโยชน์ในการประกอบกิจการอุตสาหกรรมที่ใช้เครื่องจักรในการผลิตมีกำลังรวมกันหรือกำลังเทียบเท่าตั้งแต่ห้าแรงม้าขึ้นไป

ข้อ 4 อาคารสำหรับใช้เพื่อกิจการการศึกษา ได้แก่อาคารที่ใช้เป็นสถานที่เพื่อประโยชน์ในการให้การศึกษาที่มีพื้นที่สำหรับประกอบกิจการตั้งแต่แปดสิบตารางเมตรขึ้นไป

ข้อ 5 อาคารสำหรับใช้เป็นหอประชุม ได้แก่ อาคารที่ใช้เป็นที่ชุมนุมหรือประชุมที่มีพื้นที่ตั้งแต่สามร้อยตารางเมตรขึ้นไป

ข้อ 6 อาคารสำหรับใช้เป็นสำนักงานหรือที่ทำการ ได้แก่ อาคารที่ใช้เป็นสำนักงาน หรือที่ทำการที่มีพื้นที่ตั้งแต่สามร้อยตารางเมตรขึ้นไป

ข้อ 7 ในการคิดคำนวณพื้นที่ ให้นำพื้นที่ที่เกี่ยวข้องเนื่องกับกิจการและอยู่ภายในอาคารนั้นมารวมคำนวณด้วย

ในกรณีที่พื้นที่ตามวรรคหนึ่งอยู่ในดึกแถวหรือห้องแถว ให้นำพื้นที่ที่เกี่ยวข้องเนื่องกับกิจการในแต่ละห้องหรือแต่ละคูหาคำนวณรวมกัน

ให้ไว้ ณ วันที่ 5 มีนาคม พ.ศ. 2527

พลเอก สิทธิ จิรโรจน์

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

หมายเหตุ เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ โดยที่เป็นการสมควรกำหนดลักษณะของอาคารสำหรับใช้เพื่อกิจการพาณิชย์กรรม อุตสาหกรรมการศึกษา และเพื่อกิจการอื่น ที่จะให้เป็นอาคารประเภทควบคุมการใช้ตามพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 และโดยที่มาตรา 32 (2) แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าวบัญญัติให้กำหนดโดยกฎกระทรวง จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้

ข้อบัญญัติกรุงเทพมหานคร
เรื่องควบคุม การก่อสร้างอาคาร
พ.ศ. 2522

ต้นฉบับเป็นหน้าว่าง

ข้อบัญญัติกรุงเทพมหานคร เรื่อง ควบคุมการก่อสร้างอาคาร พ.ศ. 2522

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 15 แห่งพระราชบัญญัติควบคุมการก่อสร้างอาคาร พุทธศักราช 2479 โดยอนุมัติของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย และมาตรา 67 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกรุงเทพมหานคร พ.ศ. 2518 กรุงเทพมหานครโดยได้รับความเห็นชอบจากสภากรุงเทพมหานคร จึงตราข้อบัญญัติกรุงเทพมหานครขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ 1 ข้อบัญญัติกรุงเทพมหานครนี้เรียกว่า “ข้อบัญญัติกรุงเทพมหานคร เรื่อง ควบคุมการก่อสร้างอาคาร พ.ศ. 2522”

ข้อ 2 ข้อบัญญัติกรุงเทพมหานครนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาและกรุงเทพมหานครเป็นต้นไป

ข้อ 3 ให้ยกเลิก

(1) เทศบัญญัติของนครเทศบาลกรุงเทพ ฯ เรื่อง ควบคุมการก่อสร้างอาคาร พุทธศักราช 2483

(2) เทศบัญญัติของเทศบาลนครกรุงเทพ ฯ เรื่อง ควบคุมการก่อสร้างอาคาร (ฉบับที่ 2) พุทธศักราช 2488

(3) เทศบัญญัติของเทศบาลนครกรุงเทพ ฯ เรื่อง ควบคุมการก่อสร้างอาคาร (ฉบับที่ 3) พุทธศักราช 2491

- (4) เทศบัญญัติของเทศบาลนครกรุงเทพ ฯ เรื่อง ควบคุมการก่อสร้างอาคาร
(ฉบับที่ 4) พุทธศักราช 2504
- (5) เทศบัญญัติของเทศบาลนครกรุงเทพ ฯ เรื่อง ควบคุมการก่อสร้างอาคาร
(ฉบับที่ 5) พุทธศักราช 2505
- (6) เทศบัญญัติของเทศบาลนครกรุงเทพ ฯ เรื่อง ควบคุมการก่อสร้างอาคาร
(ฉบับที่ 6) พุทธศักราช 2505
- (7) เทศบัญญัติของเทศบาลนครกรุงเทพ ฯ เรื่อง ควบคุมการก่อสร้างอาคาร
(ฉบับที่ 7) พุทธศักราช 2508
- (8) เทศบัญญัติของเทศบาลนครกรุงเทพ ฯ เรื่อง ควบคุมการก่อสร้างอาคาร
(ฉบับที่ 8) พุทธศักราช 2509
- (9) เทศบัญญัติของเทศบาลนครกรุงเทพ ฯ เรื่อง ควบคุมการก่อสร้างอาคาร
(ฉบับที่ 9) พ.ศ. 2510
- (10) เทศบัญญัติของเทศบาลนครกรุงเทพ ฯ เรื่อง ควบคุมการก่อสร้างอาคาร
(ฉบับที่ 10) พ.ศ. 2511
- (11) เทศบัญญัติของเทศบาลนครธนบุรี เรื่อง ควบคุมการก่อสร้างอาคาร พุทธ
ศักราช 2489
- (12) เทศบัญญัติของเทศบาลนครธนบุรี เรื่อง ควบคุมการก่อสร้างอาคาร
(ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2503

บรรดาเทศบัญญัติ ข้อบังคับ ระเบียบ คำสั่งอื่น ๆ ในส่วนที่ได้บัญญัติไว้แล้ว
ในข้อบัญญัตินี้ หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับข้อบัญญัตินี้ ให้ใช้ข้อบัญญัตินี้แทน

หมวด 1

วิเคราะห์ศัพท์

ข้อ 4 ในข้อบัญญัติกรุงเทพมหานครนี้

(1) “อาคารที่พักอาศัย” หมายความว่า ดึก บ้าน เรือน โรง แพ ซึ่งโดย
ปกติบุคคลอยู่ทั้งกลางวันและกลางคืน

(2) “ห้องแถว” หมายความว่า อาคารที่พักอาศัยหรืออาคารพาณิชย์ ซึ่งปลูกสร้างติดต่อกันเป็นแถวเกินสองห้อง และประกอบด้วยวัตถุไม่ทนไฟเป็นส่วนใหญ่

(3) “ตึกแถว” หมายความว่า อาคารที่พักอาศัยหรืออาคารพาณิชย์ ซึ่งปลูกสร้างติดต่อกันเป็นแถวเกินสองห้อง และประกอบด้วยวัตถุทนไฟเป็นส่วนใหญ่

(4) “อาคารพาณิชย์” หมายความว่า อาคารที่ใช้เพื่อประโยชน์แห่งการค้าหรือโรงงานที่ใช้เครื่องจักรซึ่งเทียบได้ไม่เกิน 5 แรงม้า หรืออาคารที่ก่อสร้างห่างแนวทางสาธารณะหรือทางซึ่งมีสภาพเป็นสาธารณะไม่เกิน 20 เมตร ซึ่งอาจใช้เป็นอาคารเพื่อประโยชน์แห่งการค้าได้

(5) “โรงงานอุตสาหกรรม” หมายความว่า โรงงานสำหรับประกอบกิจการอุตสาหกรรม โดยใช้เครื่องจักรซึ่งเทียบได้เกิน 5 แรงม้าเป็นปัจจัย

(6) “อาคารสาธารณะ” หมายความว่า สถานที่ซึ่งกำหนดให้เป็นที่ชุมนุมชนได้ทั่วไป เช่น โรงมหรสพ หอประชุม โรงแรม โรงเรียน ภัตตาคาร หรือโรงพยาบาล เป็นต้น

(7) “อาคารเลี้ยงสัตว์” หมายความว่า สิ่งปลูกสร้างเพื่อให้สัตว์พาหนะ พักอาศัย เช่น ช้าง ม้า โค กระบือ เป็นต้น

(8) “อาคารชั่วคราว” หมายความว่า สิ่งปลูกสร้างซึ่งมีกำหนดเวลาที่จะรื้อถอน

(9) “อาคารพิเศษ” หมายความว่า อาคารดังต่อไปนี้

(ก) โรงมหรสพ อัฒจันทร์ หรือหอประชุม

(ข) อู่เรือ คานเรือ หรือท่าเรือสำหรับเรือขนาดใหญ่เกิน 100 ตัน และโป๊ะจอดเรือ

(ค) อาคารสูงเกิน 15 เมตร หรือสะพานช่วงหนึ่งยาวเกิน 10 เมตร

(10) “อาคารแฝงลอย” หมายความว่า โຕะ แท่น แลว่ มีหลังคาตั้งอยู่บนพื้นดินสามารถเคลื่อนที่ได้ขนาดไม่เกิน 4 ตารางเมตร ไม่มีฝาหรือผนังซึ่งใช้ประโยชน์แห่งการค้าย่อยโดยมีกำหนดเวลาเข้าใช้สอยและเลิกเป็นประจำวันและไม่ได้ใช้เป็นที่พักอาศัย

(11) “ผู้ออกแบบ” หมายความว่า ผู้รับผิดชอบในการคำนวณเขียนแบบ และกำหนดรายการเพื่อใช้ในการก่อสร้าง

(12) “ผู้ควบคุมงาน” หมายความว่า ผู้มีหน้าที่ควบคุมการก่อสร้างให้ผู้ได้รับอนุญาต

(13) “แผนผัง” หมายความว่า แผนที่แสดงลักษณะที่ดินบริเวณปลูกสร้างอาคารและที่ดินติดต่อดังกล่าว

(14) “แบบก่อสร้าง” หมายความว่า แบบของตัวอาคารเพื่อใช้ประโยชน์ในการปลูกสร้าง

(15) “รายงานก่อสร้าง” หมายความว่า ข้อความชี้แจงรายละเอียดเกี่ยวกับการก่อสร้างตามแบบก่อสร้าง

(16) “รายการคำนวณ” หมายความว่า รายละเอียดแสดงวิธีการคิดกำลังต้านทานของส่วนอาคารตามที่ปรากฏในแบบก่อสร้าง

(17) “แบบสังเขป” หมายความว่า แบบชนิดที่เขียนไว้พอเป็นประมาณ

(18) “แผนอาคาร” หมายความว่า แบบแสดงลักษณะส่วนรวมของอาคาร

(19) “รูปด้าน” หมายความว่า แบบแสดงลักษณะส่วนตั้งภายนอกของอาคาร

(20) “รูปตัด” หมายความว่า แบบแสดงลักษณะส่วนตั้งภายในของอาคาร

(21) “พื้นอาคาร” หมายความว่า เนื้อที่ส่วนรวมของอาคารซึ่งอยู่ภายในขอบเขตของคานหรือรอดที่รับพื้นหรือภายในพื้นนั้น หรือภายในขอบเขตของเสาอาคาร

(22) “ฝา” หมายความว่า ส่วนก่อสร้างในด้านกันซึ่งตั้งแบ่งพื้นอาคารให้เป็นห้อง ๆ

(23) “ผนัง” หมายความว่า ส่วนก่อสร้างในด้านตั้งซึ่งกันด้านนอกของอาคารให้เป็นหลังหรือหน่วยจากกัน

(24) “ผนังกันไฟ” หมายความว่า ผนังซึ่งทำด้วยวัสดุทนไฟและไม่มีช่องที่ไฟให้ไฟผ่านได้

(25) “หลังคา” หมายความว่า สิ่งปกคลุมส่วนบนของอาคารสำหรับบังแดดและฝน รวมทั้งสิ่งใดซึ่งประกอบขึ้นเพื่อยึดเหนี่ยวสิ่งปกคลุมนั้น ให้มั่นคงแข็งแรง

(26) “ฐานราก” หมายความว่า ส่วนรับน้ำหนักของอาคารนับจากใต้พื้นชั้นล่างลงไปจนถึงฝังอยู่ในดิน

(27) “เสาเข็ม” หมายความว่า เสาที่ตอกฝังลงไป在地ดินเพื่อช่วยรับน้ำหนักบรรทุกของอาคาร

(28) “ช่วงบันได” หมายความว่า ระยะตั้งบันไดซึ่งมีขั้นต่อกันโดยตลอด

(29) “ลูกตั้ง” หมายความว่า ระยะตั้งของขั้นบันได

(30) “ลูกนอน” หมายความว่า ระยะราบของขั้นบันได

(31) “บ่อตรวจระบายน้ำ” หมายความว่า ส่วนที่เปิดได้ของท่อระบายน้ำซึ่งกำหนดไว้ใช้ในการชำระล้างท่อ

(32) “บ่อพักขยะ” หมายความว่า ส่วนที่เปิดได้ของทางระบายน้ำที่กำหนดไว้เพื่อกักขยะไม่ให้ระบายไปกับน้ำ

(33) “เครื่องสุขภัณฑ์” หมายความว่า เครื่องประกอบอันใช้ประโยชน์ในการสุขาภิบาลของอาคาร

(34) “บ่ออำจม” หมายความว่า บ่อพักอุจจาระหรือสิ่งโสโครกอันไม่มีวิธีการระบายออกไปตามสภาพปกติ

(35) “ลิฟท์” หมายความว่า เครื่องใช้สำหรับบรรทุกบุคคลหรือของขึ้นลงระหว่างชั้นต่าง ๆ ของอาคาร

(36) “วัตถุทนไฟ” หมายความว่า วัตถุก่อสร้างที่ไม่เป็นเชื้อเพลิง

(37) “วัตถุถาวร” หมายความว่า วัตถุทนไฟซึ่งตามปกติไม่แปลงสภาพได้ง่ายโดยน้ำ ไฟ หรือดินฟ้าอากาศ

(38) “เหล็กหล่อ” หมายความว่า เหล็กที่ถลุงจากแร่เหล็กซึ่งจะใช้เชื่อมหรือชุบไม่ได้ผล

- (39) “เหล็กถ่วง” หมายความว่า เหล็กที่มีธาตุอื่นเจือปนน้อยที่สุดและจะใช้ชุบไม่ได้ผล
- (40) “เหล็กถ่าน” หมายความว่า เหล็กที่มีธาตุถ่านผสมทำให้เหนียวกว่าปกติอันจะใช้ชุบได้ผล
- (41) “เหล็กเสริม” หมายความว่า เหล็กถ่านที่ใช้สำหรับฝังในเนื้อคอนกรีตเพื่อเสริมกำลังขึ้น
- (42) “แรงประลัย” หมายความว่า แรงขนาดที่จะทำให้วัตถุชิ้นนั้นแตกแยกออกจากกันเป็นส่วน
- (43) “แรงดึง” หมายความว่า แรงที่จะทำให้วัตถุแยกออกห่างจากกัน
- (44) “แรงอัด” หมายความว่า แรงที่จะทำให้วัตถุหลายเข้าหากัน
- (45) “แรงเฉือน” หมายความว่า แรงที่ทำให้วัตถุขาดออกจากกันดุจกรรไกรตัด
- (46) “ส่วนปลอดภัย” หมายความว่า อัตราส่วนที่ใช้ทอนแรงประลัยลงให้ถึงขนาดที่จะใช้ได้ปลอดภัย
- (47) “น้ำหนักบรรทุก” หมายความว่า น้ำหนักที่กำหนดว่าจะเพิ่มขึ้นบนอาคารนอกจากน้ำหนักของตัวเอง
- (48) “...” หมายความว่า ส่วนระยะตั้งเทียบกับส่วนระยะยาวของฐาน
- ...” หมายความว่า ที่ดินที่ประชาชนมีสิทธิใช้เป็นทาง
- ...” หมายความว่า ทางสาธารณะที่ยอดยานผ่านได้
- ...” หมายความว่า ความสูงของยอดถนนสาธารณะใกล้
- ...” หมายความว่า ฝั่งน้ำไหลตามทางสาธารณะ

(53) “แนวถนน” หมายความว่า เขตถนนและทางเดินที่กำหนดไว้ให้เป็นทาง
สาธารณะ

(54) “ทางที่มีสภาพเป็นสาธารณะ” หมายความว่า ที่ดินที่เจ้าของยอมให้
ประชาชนใช้เป็นทางคมนาคมได้

(55) “ทางน้ำสาธารณะ” หมายความว่า ทางน้ำที่ประชาชนมีสิทธิใช้เป็นทาง
คมนาคมได้

(56) “แนวทางสาธารณะ” หมายความว่า แนวเขตที่กำหนดให้เป็นทางสา-
ธารณะทั้งทางบกและทางน้ำ

(57) “แนวทางที่มีสภาพเป็นสาธารณะ” หมายความว่า แนวเขตที่เจ้าของที่
ดินยอมให้ประชาชนใช้เป็นทางคมนาคมได้

หมวด 2

การอนุญาตปลูกสร้าง

ข้อ 5 บุคคลใดจะปลูกสร้างอาคารให้ยื่นคำขอรับอนุญาตจากผู้ว่าราชการกรุง-
เทพมหานคร

ผู้ขอรับอนุญาตต้องเป็นเจ้าของอาคารที่จะปลูกสร้าง หรือเป็นตัวแทนซึ่งได้รับ
มอบอำนาจโดยชอบด้วยกฎหมาย

ข้อ 6 คำขอรับอนุญาตให้ทำตามแบบ “อ. 1” ท้ายข้อบัญญัตินี้พร้อมด้วย
แผนผังแบบก่อสร้าง และรายการก่อสร้างอย่างละเอียด

ข้อ 7 การขอรับอนุญาตชั่วคราวนอกจากจะแสดงความประสงค์ในคำขอ ให้ผู้
ขอกำหนดชั้นของงานและระยะเวลาแล้วเสร็จในแผนผังแบบก่อสร้าง และรายการก่อสร้าง
ไว้ให้ชัดเจน

ข้อ 8 การอนุญาตให้ปลูกสร้างอาคารให้ใช้หนังสือตามแบบ “อ. 2” ท้ายข้อ
บัญญัตินี้

ข้อ 9 คำสั่งของผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครให้แก้ไขเปลี่ยนแปลงแผนผังแบบก่อสร้างหรือรายการก่อสร้าง ให้ใช้หนังสือตามแบบ “อ. 3” ท้ายข้อบัญญัตินี้ และจัดส่งให้ผู้ขอรับอนุญาตโดยให้ลงนามรับเป็นหลักฐาน ถ้าส่งไม่ได้ด้วยประการใดๆ ให้ปิดประกาศไว้ ณ ศาลาว่าการกรุงเทพมหานคร หรือ ณ ที่ทำการเขตท้องที่ที่ยื่นขอรับอนุญาต

ข้อ 10 การก่อสร้างอาคารตามมาตรา 14 แห่งพระราชบัญญัติควบคุมการก่อสร้างอาคาร พุทธศักราช 2479 ให้หน่วยงานเจ้าของอาคารหรือเจ้าอาวาส แจ้งเป็นหนังสือให้ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครทราบก่อนทำการก่อสร้างไม่น้อยกว่าสามสิบวัน พร้อมด้วยแผนผังและแบบก่อสร้างสองชุด

ถ้าผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครมีข้อแก้ไข ให้มีหนังสือแจ้งเหตุผลให้หน่วยงานเจ้าของอาคารหรือเจ้าอาวาสทราบภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้ง

หมวด 3

แผนผัง แบบก่อสร้าง รายการก่อสร้าง และรายการคำนวณ

ข้อ 11 แผนผังให้ใช้มาตราส่วนไม่เล็กกว่า 1 ใน 500 แสดงขอบเขตที่ดินบริเวณติดต่อและขอบนอกของอาคารที่มีอยู่แล้วกับอาคารที่ขอรับอนุญาตปลูกสร้างใหม่ด้วยลักษณะเครื่องหมายต่างกันให้ชัดเจนพร้อมด้วยเครื่องหมายที่ซ้อนถูกต้อง

ข้อ 12 ในแผนผังให้แสดงทางสาธารณะที่ติดต่อกับที่ดิน ปลูกสร้างและทางระบายน้ำออกจากอาคารที่จะปลูกสร้างจนถึงทางระบายน้ำสาธารณะและตามแนวทางระบายน้ำนั้นให้แสดงเครื่องหมายชี้ทิศทางน้ำไหลพร้อมด้วยส่วนลาด

ข้อ 13 ในแผนผังให้แสดงระดับของพื้นชั้นล่างของอาคารและความสัมพันธ์กับระดับถนนสาธารณะหรือระดับพื้นดินที่ปลูกสร้าง

ข้อ 14 แบบก่อสร้างให้ใช้มาตราส่วนไม่เล็กกว่า 1 ใน 100 แสดงแผนฐานรากอาคาร แผนผังชั้นต่างๆ ของอาคาร รูปตัดหน้า รูปตัดทางขวางและรูปตัดทางยาวไม่ต่ำกว่าสองด้าน รูปรายละเอียดส่วนสำคัญ ขนาด และเครื่องหมายแสดงวัสดุก่อสร้างอาคารชัดเจนพอที่จะคิดรายการและสอบรายการคำนวณได้

แบบก่อสร้างแสดงรูปด้านและแผนพื้นชั้นต่าง ๆ ของอาคารโรงงานอุตสาหกรรม จะใช้มาตราส่วนไม่เล็กกว่า 1 ใน 200 ก็ได้

ข้อ 15 แบบก่อสร้างอาคารพาณิชย์ อาคารสาธารณะ หรืออาคารที่ก่อสร้างด้วยวัสดุถาวรและวัสดุทนไฟเป็นส่วนใหญ่ ให้แนบรายการคำนวณกำลังของส่วนสำคัญต่าง ๆ ของอาคารไว้โดยครบถ้วน

แบบก่อสร้างอาคารพิเศษนอกจากต้องปฏิบัติตามกฎหมายที่มีข้อกำหนดควบคุมอยู่โดยเฉพาะแล้วให้แสดงรายการคำนวณโดยละเอียด

ข้อ 16 แบบก่อสร้างสำหรับต่อเติมหรือดัดแปลงอาคารที่มีอยู่แล้ว ให้แสดงแบบของส่วนเก่าและส่วนที่จะต่อเติมหรือดัดแปลงให้ชัดเจนต่างกัน

ข้อ 17 อาคารชั่วคราวเพื่อประโยชน์ในการปลูกสร้างอาคารถาวร หรือเพื่อประโยชน์อย่างอื่นจะเสนอแบบก่อสร้างเป็นแบบสังเขปกก็ได้ อาคารประเภทนี้ผู้ได้รับอนุญาตต้องรื้อถอนไปให้เสร็จสิ้นภายในกำหนดอายุหนังสืออนุญาตนั้น ถ้ายังมีความจำเป็นต้องใช้อยู่ต่อไป ให้ต่ออายุได้เป็นคราวๆ ไม่เกินคราวละหกเดือน

ข้อ 18 รายการก่อสร้างให้แสดงลักษณะของวัสดุก่อสร้างอันเป็นส่วนประกอบสำคัญของอาคารโดยละเอียดชัดเจน

ข้อ 19 มาตราส่วน ขนาด ระยะ น้ำหนักและหน่วยการคำนวณต่างๆ ของแผนผัง แบบก่อสร้าง รายการก่อสร้าง หรือรายการคำนวณนั้นให้ใช้มาตราเมตริก

ข้อ 20 แผนผัง แบบก่อสร้าง และรายการก่อสร้าง ให้ลงลายมือชื่อและแจ้งสำนักงานหรือที่อยู่ของผู้กำหนดแผนผัง ออกแบบก่อสร้าง ทำรายการก่อสร้าง และคิดรายการคำนวณไว้ด้วย พร้อมคุณสมบัติและใบอนุญาตประกอบวิชาชีพ

หมวด 4

ลักษณะอาคารต่างๆ

ข้อ 21 อาคารที่มีใต้ก่อสร้างด้วยวัสดุถาวรหรือวัสดุทนไฟเป็นส่วนใหญ่ควรวีไฟต้องอยู่นอกอาคารเป็นส่วนตัดต่างหาก ถ้าจะรวมควรวีไว้ในอาคารด้วยก็ได้ แต่ต้องลาดพื้น บุนนังฝา เพดาน ควรวีไฟด้วยวัสดุถาวรหรือวัสดุทนไฟเป็นส่วนใหญ่

ข้อ 22 อาคารที่มีใต้ก่อสร้างด้วยวัสดุถาวรหรือวัสดุทนไฟเป็นส่วนใหญ่ หรือก่อด้วยอิฐไม่เสริมเหล็กให้ปลูกสร้างได้ไม่เกินสองชั้น

ข้อ 23 อาคารสองชั้นที่มีใต้ก่อสร้างด้วยวัสดุถาวรหรือวัสดุทนไฟเป็นส่วนใหญ่ พื้นชั้นล่างของอาคารนั้นจะสูงกว่าระดับพื้นดินเกิน 1.00 เมตรไม่ได้

ข้อ 24 โรงมหรสพ หอประชุม หรืออาคารที่ปลูกสร้างเกินสองชั้น ให้ทำด้วยวัสดุถาวรและวัสดุทนไฟเป็นส่วนใหญ่

โรงมหรสพหรือหอประชุมที่ปลูกสร้างเกินหนึ่งชั้น หรืออาคารที่ปลูกสร้างเกินสามชั้น นอกจากมีบันไดตามปกติแล้ว ต้องมีทางลงหนีไฟโดยเฉพาะอย่างน้อยอีกหนึ่งทางตามลักษณะแบบของอาคารที่จะกำหนดให้

ข้อ 25 ห้องแถวและตึกแถว ต้องมีความกว้างจากเส้นกึ่งกลางของผนังด้านหนึ่งไปยังเส้นกึ่งกลางของผนังอีกด้านหนึ่งไม่น้อยกว่า 3.50 เมตร ความลึกของห้องต้องไม่น้อยกว่า 3.50 เมตร และต้องมีประตูหรือทางให้คนเข้าออกได้ทั้งด้านหน้าและด้านหลัง ในกรณีที่ เป็นตึกแถวผนังต้องทำด้วยวัสดุถาวรและวัสดุทนไฟ ถ้าก่อด้วยอิฐหรือคอนกรีตไม่เสริมเหล็กหรือวัสดุทนไฟอย่างอื่น ผนังนี้ต้องหนาไม่น้อยกว่า 10 เซนติเมตร

ห้องแถวและตึกแถวซึ่งปลูกสร้างติดต่อกันเป็นแนวยาว ให้มีผนังกันไฟหนาไม่น้อยกว่า 20 เซนติเมตร ตั้งแต่ระดับพื้นดินขึ้นไปสูงเหนือหลังคาอาคารไม่น้อยกว่า 50 เซนติเมตร ทุกระยะไม่เกินห้าห้อง และในกรณีที่ห้องแถวหรือตึกแถวดังกล่าวปลูกสร้างในแนวเดียวกัน ไม่ว่าจะ เป็นโครงสร้างเดียวกันหรือต่างโครงสร้างกัน และไม่ว่าจะเป็นของเจ้าของเดียวกันหรือไม่ ให้เว้นระยะห่างระหว่างไม่น้อยกว่า 4.00 เมตร โดยไม่มีสิ่งกีดขวางและปกคลุมทุกระยะยี่สิบห้องที่ติดกัน

ตึกแถวที่สูงสามชั้นต้องมีพื้นชั้นสองหรือชั้นสามสร้างด้วยวัสดุทนไฟชั้นใดชั้นหนึ่งเป็นอย่างน้อย ถ้าสูงเกินสามชั้นต้องสร้างพื้นด้วยวัสดุทนไฟทุกชั้น

ข้อ 36 อาคารทุกชนิดจะปลูกสร้างบนที่ดินซึ่งถมด้วยขยะมูลฝอยมิได้ เว้นแต่ขยะมูลฝอยนั้นจะไต่กลายสภาพเป็นดินแล้ว หรือได้ทับด้วยดินกระทุ้งแน่นไม่ต่ำกว่า 30 เซนติเมตร และมีลักษณะไม่เป็นอันตรายแก่อนามัยและมั่นคงแข็งแรง

ข้อ 27 รั้วหรือกำแพงกันเขตให้ทำได้สูงเหนือระดับถนนสาธารณะไม่เกิน 3.00 เมตร และต้องให้คงสภาพได้ตั้งอยู่เสมอไป ประตูรั้วหรือกำแพงซึ่งเป็นทางรถเข้า-ออก ถ้ามีคานบนให้วางคานนั้นสูงจากระดับถนนสาธารณะไม่น้อยกว่า 3.00 เมตร

ข้อ 28 บ้ายโฆษณาที่เป็นอาคารต้องติดตั้งโดยไม่บังช่องลมหน้าต่างหรือประตู และต้องติดตั้งด้วยวัสดุอันถาวรและมั่นคงแข็งแรง

ข้อ 29 สะพาน สำหรับรถข้ามได้ต้องมีช่องกว้างเป็นทางจราจรไม่น้อยกว่า 3.50 เมตร และลาดชันลงไม่ชันกว่าร้อยละแปด ถ้ามีหลังคาคลุมต้องวางคานบนสูงไม่ต่ำกว่า 3.00 เมตรจากระดับพื้นสะพาน

ข้อ 30 การปลูกสร้างโดยต่อเติม หรือดัดแปลงอาคารดังต่อไปนี้จะต้องได้รับอนุญาตก่อน คือ

(1) เพิ่มชั้นหรือขยายพื้นที่ชั้นหนึ่งชั้นใดรวมตั้งแต่หกตารางเมตรขึ้นไป

(2) เปลี่ยนหลังคาหรือขยายหลังคาให้ปกคลุมเนื้อที่มากขึ้นกว่าเดิม อันเป็นการเพิ่มน้ำหนักแก่หลังคาเดิมเกินร้อยละสิบ

(3) เพิ่มหรือลดจำนวนเสาหรือคาน

(4) เปลี่ยนเสา คาน บันได ผนัง หรือเพิ่มผนังหรือส่วนประกอบอื่นอันเป็นการเพิ่มน้ำหนักแก่อาคารเดิมเกินร้อยละสิบ

หมวด 5

ส่วนต่าง ๆ ของอาคาร

ข้อ 31 ห้องที่ใช้เป็นที่พักอาศัยในอาคารให้มีส่วนกว้างหรือยาวไม่ต่ำกว่า 2.50 เมตร กับรวมเนื้อที่พื้นที่ทั้งหมดไม่น้อยกว่าเก้าตารางเมตร

ข้อ 32 ห้องนอนหรือห้องที่ใช้เป็นที่พักอาศัยในอาคาร ให้มีช่องประตู และหน้าต่างเป็นเนื้อที่รวมกันไม่น้อยกว่าร้อยละสิบของพื้นที่ของห้องนั้น โดยไม่รวมนับส่วนประตูหรือหน้าต่างอันติดต่อกับห้องอื่น

ข้อ 33 ช่องทางเดินภายในอาคารสำหรับบุคคลใช้สอยหรือพักอาศัย ต้องกว้างไม่น้อยกว่า 1.00 เมตร กับมิให้มีเสากีดกันส่วนหนึ่งส่วนใดแคบกว่ากำหนดนั้น ทั้งให้มีแสงสว่างแลเห็นได้ชัด

ข้อ 34 ยอดหน้าต่างและประตูในอาคาร ให้ทำสูงจากพื้นไม่น้อยกว่า 1.80 เมตร และบุคคลซึ่งอยู่ในห้องต้องสามารถเปิดประตูหน้าต่างและออกจากห้องนั้นได้โดยสะดวก

ข้อ 35 ระยะดิ่งระหว่างพื้นถึงเพดาน ยอดฝ้า หรือยอดผนังของอาคารตอนต่ำสุดต้องไม่ต่ำกว่าที่กำหนดไว้ตามตารางต่อไปนี้

ประเภทการใช้อาคาร	มีระบบปรับอากาศ	ไม่มีระบบปรับอากาศ
1. ที่พักอาศัย ห้องเรียนนักเรียนอนุบาล	2.40 เมตร	2.40 เมตร
2. สำนักงาน ห้องพักในโรงแรม ห้องคนใช้พิเศษ	2.40 เมตร	3.00 เมตร
3. ห้องเรียน ห้องอาหาร ห้องโถง ภัตตาคาร	2.70 เมตร	3.00 เมตร
4. ห้องขายสินค้า เก็บสินค้า โรงงาน ห้องประชุม ห้องคนใช้รวม โรงครัว และอื่น ๆ ที่คล้ายกัน	3.00 เมตร	3.50 เมตร
5. ห้องแถว ตึกแถว		
5.1 ชั้นล่าง	3.50 เมตร	3.50 เมตร
5.2 ตั้งแต่ชั้นสองขึ้นไป		
5.2.1 ห้องเก็บสินค้าหรือประกอบการค้า	3.00 เมตร	3.50 เมตร
5.2.2 ห้องพักอาศัย	2.40 เมตร	3.00 เมตร
6. ครัวไฟสำหรับอาคารพักอาศัย	2.40 เมตร	2.40 เมตร
7. อาคารเลี้ยงสัตว์ คอกสัตว์ซึ่งมีคนพักอาศัยอยู่ข้างบน	3.50 เมตร	3.50 เมตร
8. ห้องน้ำ ห้องส้วม ระเบียงช่องทางเดินในอาคาร	2.00 เมตร	2.00 เมตร

ความสูงสุทธิของอาคารส่วนที่ใช้จอดรถยนต์หมายถึง ความสูงจากพื้นถึงใต้คานหรือท่อหรือสิ่งคล้ายคลึงกันต้องไม่น้อยกว่า 2.10 เมตร

สำหรับห้องที่มีการสร้างพื้นระหว่างชั้นของอาคารต้องมีความสูงจากระดับบนของพื้นห้องถึงระดับต่ำสุดของเพดานไม่ต่ำกว่า 5.00 เมตร โดยพื้นระหว่างชั้นของอาคารดังกล่าวต้องมีความสูงจากระดับของพื้นห้องไม่ต่ำกว่า 2.25 เมตร และต้องมีเนื้อที่ไม่เกินร้อยละสี่สิบของพื้นที่ทั้งหมดของห้องนั้น ๆ ห้ามกันริมของพื้นระหว่างชั้นสูงเกิน 90 เซนติเมตร เว้นแต่กรณีที่มีการจัดระบบการปรับอากาศ

ข้อ 36 พื้นชั้นล่างของอาคารที่พักอาศัยต้องมีระดับอยู่เหนือพื้นดินปลูกสร้างไม่ต่ำกว่า 75 เซนติเมตร แต่ถ้าเป็นพื้นซีเมนต์ อิฐ หิน หรือวัสดุแข็งอย่างอื่นที่สร้างต้น ต้องมีระดับอยู่เหนือพื้นดินปลูกสร้างอาคารไม่ต่ำกว่า 10 เซนติเมตร และถ้าเป็นอาคารตั้งอยู่ริมทางสาธารณะ ความสูงจะต้องวัดจากระดับทางสาธารณะนั้น

ข้อ 37 ห้ามมิให้มีประตูหน้าต่างหรือช่องลมจากครัวไฟเปิดเข้าสู่ห้องส้วมหรือห้องนอนอาคารได้ โดยตรง

ข้อ 38 เตาไฟสำหรับการอุตสาหกรรมหรือการพาณิชย์ ต้องมีผนังเตาก่อด้วยอิฐดินเผา หรืออิฐทนไฟกำบังความร้อนมิให้เกิดอันตราย ไฟไหม้ส่วนอาคารที่ต่อเนื่องกับเตา และต้องตั้งอยู่ในอาคารที่ประกอบด้วยวัสดุทนไฟ ทั้งนี้เตาต้องตั้งห่างจากผนังอาคาร หรือสิ่งที่เป็นเชื้อไฟอบรัศมีไม่ต่ำกว่า 4.00 เมตร โครงหลังคาวัสดุทนไฟหลังคาปล่องระบายควันไฟ และเพดานส่วนประกอบเพดาน ถ้ามีต้องเป็นวัสดุทนไฟ และต้องทำปล่องระบายควันไฟมิให้ฝาผนังหรือหลังคารับความร้อนจัด โดยความสูงของปล่องต้องสูงกว่าหลังคาอาคารข้างเคียงภายในระยะโดยรอบ 25.00 เมตร ไม่น้อยกว่า 1.00 เมตร และมีความกว้างของปล่องโดยวัดเส้นผ่าศูนย์กลางไม่น้อยกว่า 20 เซนติเมตร

ข้อ 39 ประตูสำหรับอาคารสาธารณะ โรงงานอุตสาหกรรมหรืออาคารพาณิชย์ ถ้ามีธรณีประตูต้องเรียบเสมอกับพื้น

ข้อ 40 บันไดสำหรับอาคารที่พักอาศัยต้องทำขนาดกว้างไม่น้อยกว่า 90 เซนติเมตร ช่วงหนึ่งสูงไม่เกิน 3.00 เมตร ลูกตั้งสูงไม่เกิน 20 เซนติเมตร และลูกนอนกว้างไม่น้อยกว่า 22 เซนติเมตร

ข้อ 41 บันไดสำหรับอาคารสาธารณะ โรงงานอุตสาหกรรมและอาคารพาณิชย์ ต้องทำขนาดกว้างไม่น้อยกว่า 1.50 เมตร ช่วงหนึ่งสูงไม่เกิน 4.00 เมตร ลูกตั้งสูงไม่เกิน 19 เซนติเมตร และลูกนอนกว้างไม่น้อยกว่า 24 เซนติเมตร

ข้อ 42 บันไดซึ่งมีช่วงระยะสูงกว่าที่กำหนดไว้ให้ทำที่พักมีขนาดกว้างยาวไม่น้อยกว่าส่วนกว้างของบันไดนั้น ถ้าตอนใดต้องทำเลี้ยวมีบันไดเวียนส่วนแคบที่สุดของลูกนอนต้องกว้างไม่น้อยกว่า 10 เซนติเมตร

อาคารที่มีบันไดติดต่อกันตั้งแต่สี่ชั้นขึ้นไป พื้น ประตู หน้าต่าง วงกบของห้องบันได บันไดและสิ่งก่อสร้างโดยรอบบันได ต้องก่อสร้างด้วยวัสดุทนไฟ

หน้าต่าง หรือช่องระบายอากาศ หรือช่องแสงสว่างซึ่งทำติดต่อกันสูงเกิน 10.00 เมตร ต้องสร้างด้วยวัสดุทนไฟ

ข้อ 43 ลิฟท์สำหรับบุคคลใช้สอย ให้ทำได้แต่ในอาคารซึ่งประกอบด้วยวัสดุทนไฟเป็นส่วนใหญ่ และโดยเฉพาะส่วนต่อเนื่องกับลิฟท์นั้นต้องเป็นวัสดุทนไฟทั้งสิ้น ส่วนปลอดภัยของลิฟท์ต้องมีอยู่ไม่น้อยกว่าสี่เท่าของน้ำหนักที่กำหนดให้

ข้อ 44 วัสดุผนังหลังคาให้ทำด้วยวัสดุทนไฟ เว้นแต่อาคารซึ่งตั้งอยู่ห่างอาคารอื่น ซึ่งมุงด้วยวัสดุทนไฟ หรือห่างเขตที่ดินหรือทางสาธารณะเกิน 40.00 เมตร จะใช้วัสดุอื่นก็ได้

ข้อ 45 ส่วนฐานรากของอาคารซึ่งอยู่ใต้ดินต่อเนื่องกับทางสาธารณะ จะล้ำทางสาธารณะเข้าไปไม่ได้

ฐานรากของอาคารต้องทำเป็นลักษณะถาวรมั่นคง พอที่จะรับน้ำหนักของอาคาร และน้ำหนักที่จะใช้บรรทุกได้โดยปลอดภัย ในกรณีที่เห็นว่าการกำหนดฐานรากยังไม่มั่นคงเพียงพอให้เรียกรายการคำนวณจากเจ้าของอาคารเพื่อประกอบการพิจารณาได้

ข้อ 46 อาคารที่ปลูกสร้างสูงเกินเจ็ดชั้น ให้มีพื้นที่ลาดฟ้าเพื่อให้เป็นทางหนีไฟทางอากาศตามสภาพที่เหมาะสม

หมวด 6

กำลังวัตถุและน้ำหนักบรรทุก

ข้อ 47 อาคารและส่วนต่าง ๆ ของอาคารจะต้องมีความมั่นคงแข็งแรงที่จะรับน้ำหนักตัวอาคารเอง และน้ำหนักบรรทุกที่อาจเกิดขึ้น หรือเกิดขึ้นจริงโดยไม่ให้ส่วนใด ๆ ของอาคารต้องรับแรงเกินที่ระบุไว้ในหมวดนี้ เว้นแต่มีเอกสารแสดงผลการทดลองของผู้ชำนาญหรือสถาบันที่เชื่อถือได้

ข้อ 48 ในการคำนวณส่วนของอาคารที่ประกอบด้วยอิฐหรือคอนกรีตบล็อกประสานด้วยวัสดุก่อ ให้ใช้ค่าหน่วยแรงอัดได้ไม่เกิน 8 กิโลกรัมต่อตารางเซนติเมตร

ข้อ 49 ในการคำนวณกำลังส่วนของอาคารที่ประกอบด้วยคอนกรีตไม่เสริมเหล็กให้ใช้หน่วยแรงอัดได้ไม่เกินร้อยละ 33 ของแรงประลัยของคอนกรีตอายุ 28 วัน แต่ต้องไม่เกิน 60 กิโลกรัมต่อตารางเซนติเมตร

ข้อ 50 ในการคำนวณกำลังส่วนของอาคารที่ประกอบด้วยคอนกรีตเสริมเหล็กตามทฤษฎีอัสติค หรือหน่วยแรงปลอดภัย ให้ใช้ค่าหน่วยแรงอัดของคอนกรีตไม่เกินร้อยละ 37.5 ของแรงประลัยของคอนกรีตอายุ 28 วัน แต่ต้องไม่เกิน 65 กิโลกรัมต่อตารางเซนติเมตร

ข้อ 51 ในการคำนวณกำลังส่วนของอาคารที่ประกอบด้วยคอนกรีตเสริมเหล็กตามทฤษฎีอัสติค หรือหน่วยแรงปลอดภัย ให้ใช้ค่าหน่วยแรงของเหล็กเสริมคอนกรีตได้ไม่เกินอัตราดังกล่าวต่อไปนี้

(1) แรงดึง

(ก) เหล็กเส้นธรรมดาซึ่งไม่มีผลทดสอบกำลังดึงให้ใช้ไม่เกิน 1,200 กิโลกรัมต่อตารางเซนติเมตร

(ข) เหล็กข้ออ้อยให้ใช้ร้อยละ 50 ของกำลังคลาก แต่ต้องไม่เกิน 1,500 กิโลกรัมต่อตารางเซนติเมตร

(ค) เหล็กข้ออ้อยซึ่งมีกำลังคลากไม่น้อยกว่า 4,250 กิโลกรัมต่อตารางเซนติเมตรให้ใช้ไม่เกิน 1,700 กิโลกรัมต่อตารางเซนติเมตร

(ง) เหล็กขั้วให้ใช้ร้อยละ 50 ของกำลังพิสูจน์ แต่ต้องไม่เกิน 2,400 กิโลกรัมต่อตารางเซนติเมตร

(2) แรงอัดในเสาคอนกรีตเสริมเหล็ก

(ก) เสาเหล็กปลอกเกลียว เหล็กเส้นธรรมดา ให้ใช้ไม่เกิน 1,200 กิโลกรัมต่อตารางเซนติเมตร ส่วนเหล็กข้ออ้อยและเหล็กขั้วให้ใช้ร้อยละ 40 ของกำลังคลาก แต่ต้องไม่เกิน 2,100 กิโลกรัมต่อตารางเซนติเมตร

(ข) เสาเหล็กปลอกเดี่ยวใช้ร้อยละ 85 ของค่าที่กำหนดสำหรับเสาปลอกเกลียว แต่ต้องไม่เกิน 1,750 กิโลกรัมต่อตารางเซนติเมตร

(ค) เสาแบบผสมเหล็กรูปพรรณ ให้ใช้ไม่เกิน 1,250 กิโลกรัมต่อตารางเซนติเมตร

(ง) เหล็กหล่อให้ใช้ไม่เกิน 700 กิโลกรัมต่อตารางเซนติเมตร

(3) แรงอัดในคานและพื้นคอนกรีตเสริมเหล็กที่ใช้เหล็กเสริมรับแรงอัดในการคำนวณกำลังให้แปลงพื้นที่หน้าตัดเหล็กเสริมรับแรงอัดเป็นคอนกรีต โดยคูณด้วยสองเท่าของอัตราส่วนโมดูลัสของเหล็กต่อคอนกรีต แต่หน่วยแรงที่คำนวณต้องไม่เกินหน่วยแรงดังตาม (1)

ข้อ 52 ในส่วนของอาคารที่ประกอบด้วยคอนกรีตเสริมเหล็กให้มีช่องว่างระหว่างเหล็กที่ขนานกัน และคอนกรีตที่หุ้มเหล็กมีความหนาดังนี้

(1) ให้มีช่องว่างระหว่างเหล็กที่ขนานกันไม่น้อยกว่า 2.5 เซนติเมตร และไม่ต่ำกว่าขนาดเส้นผ่าศูนย์กลางของเหล็กเสริมนั้น

(2) คานที่มีเหล็กเสริมตั้งแต่สองชั้นขึ้นไป ให้มีช่องว่างระหว่างเหล็กไม่น้อยกว่า 2.5 เซนติเมตร

(3) เหล็กเสริมในพื้นหรือผนังต้องมีระยะห่างกันไม่เกิน 3 เท่าของความหนาของพื้นหรือผนังนั้น และต้องไม่เกิน 30 เซนติเมตร

(4) ช่องว่างระหว่างเหล็กเสริมของเสาต้องไม่น้อยกว่า 4 เซนติเมตร และไม่น้อยกว่า 1.5 เท่าของเส้นผ่าศูนย์กลางของเหล็กเสริมนั้น

(5) ฐานรากและส่วนสำคัญของอาคารที่อยู่กับดินโดยตรง ความหนาของคอนกรีตที่หุ้มเหล็กเสริมวัดจากผิวเหล็กไม่น้อยกว่า 6 เซนติเมตร

(6) ส่วนของอาคารที่อาจถูกแดดฝนหรือสัมผัสดิน เหล็กเสริมที่มีขนาดเส้นผ่าศูนย์กลางตั้งแต่ 14 มิลลิเมตรขึ้นไป ต้องมีคอนกรีตหุ้มไม่น้อยกว่า 4 เซนติเมตร เหล็กเสริมที่มีขนาดเส้นผ่าศูนย์กลางต่ำกว่า 15 มิลลิเมตร ต้องหุ้มไม่น้อยกว่า 3 เซนติเมตรนับจากผิวเหล็ก

(7) ส่วนของอาคารที่ไม่ถูกแดดฝนหรือสัมผัสดิน สำหรับพื้นและผนังต้องมีคอนกรีตหุ้มไม่น้อยกว่า 1.5 เซนติเมตร นับจากผิวเหล็ก และสำหรับคานต้องไม่น้อยกว่า 3 เซนติเมตร

(8) เสาต้องมีคอนกรีตหุ้มหล่อเป็นเนื้อเดียวกับแกน และหนาไม่น้อยกว่า 3 เซนติเมตร

ข้อ 53 ในการคำนวณกำลังส่วนของอาคารที่ประกอบด้วยคอนกรีตเสริมเหล็กตามทฤษฎีแรงปฏิกิริย การจัดน้ำหนักบรรทุกต้องให้สามารถรับน้ำหนักประลัยดังต่อไปนี้

(1) สำหรับส่วน ของอาคารที่ไม่คิดแรงลม โครงสร้างจะต้องสามารถรับน้ำหนักประลัยได้ดังนี้

$$\text{นป.} = 17 \text{ นค.} + 2 \text{ นบ.}$$

(2) สำหรับส่วนของอาคารที่คิดแรงลมด้วย โครงสร้างจะต้องสามารถรับน้ำหนักประลัยได้ดังนี้

$$\text{นป.} = 0.75 (1.7 \text{ นค.} + 2 \text{ นบ.} + 2 \text{ รล.}) \text{ หรือ}$$

$$\text{นป.} = 0.9 \text{ นค.} + 1.3 \text{ รล.}$$

โดยให้ใช้ค่าน้ำหนักประลัยที่สูงสุด แต่ทั้งนี้ต้องไม่ต่ำกว่าค่าน้ำหนักประลัยใน

(1) ด้วย

นป. = น้ำหนักบรรทุกประลัยที่สามารถรับได้

นค. = น้ำหนักคงที่ของอาคาร

นบ. = น้ำหนักบรรทุกที่กำหนดคืบด้วยแรงกระทำ

รล. = แรงลม

(ข้อ) 54 ในการคำนวณกำลังส่วนของอาคารซึ่งประกอบด้วยคอนกรีตเสริมเหล็กตามทฤษฎีแรงประลัย ให้ใช้ค่าหน่วยแรงอัดประลัยของคอนกรีตไม่เกิน 150 กิโลกรัม ต่อตารางเซนติเมตร

ข้อ 55 ในการคำนวณกำลังส่วนของอาคารที่ประกอบด้วยคอนกรีตเสริมเหล็กตามทฤษฎีแรงประลัย ให้ใช้ค่าหน่วยแรงประลัยของเหล็กเสริมไม่เกินอัตราดังต่อไปนี้

(1) เหล็กเส้นธรรมดา ซึ่งไม่มีผลทดสอบกำลังดึง ให้ใช้ไม่เกิน 2,000 กิโลกรัม ต่อตารางเซนติเมตร

(2) เหล็กเสริมอื่น ๆ ให้ใช้ร้อยละ 85 ของกำลังคลาก แต่ต้องไม่เกิน 4,200 กิโลกรัม ต่อตารางเซนติเมตร

ข้อ 56 ในการคำนวณกำลังส่วนของอาคารที่ประกอบด้วยคอนกรีตอัดแรง การจัดน้ำหนักบรรทุกต้องให้สามารถรับน้ำหนักประลัยได้เช่นเดียวกับข้อ 53

ข้อ 57 ในการคำนวณกำลังส่วนอาคารที่ประกอบด้วยคอนกรีตอัดแรงค่าหน่วยแรงอัดที่ยอมให้ของคอนกรีตต้องไม่เกินอัตราดังต่อไปนี้

(1) หน่วยแรงอัดในคอนกรีตชั่วคราวทันทีที่ถ่ายแรงมาจากเหล็กเสริมอัดแรงก่อนการหดตัวและล้าของคอนกรีตต้องไม่เกินร้อยละ 60 ของกำลังอัดของคอนกรีต

(2) หน่วยแรงอัดที่ใช้ในการคำนวณออกแบบหลังการหดตัวและล้าของคอนกรีตต้องไม่เกินร้อยละ 45 ของกำลังอัดของคอนกรีต

ข้อ 58 ในการคำนวณกำลังส่วนของอาคารที่ประกอบด้วยคอนกรีตอัดแรงค่าหน่วยแรงดึงของเหล็กเสริมอัดแรงต้องไม่เกินอัตราดังต่อไปนี้

(1) หน่วยแรงขณะดึงต้องไม่เกินร้อยละ 80 ของกำลังประลัยของเหล็กเสริมอัดแรง

(2) หน่วยแรงทันทีที่ถ่ายแรงไปให้คอนกรีต ต้องไม่เกินร้อยละ 70 ของกำลังประลัยของเหล็กเสริมอัดแรง

(3) หน่วยแรงใช้งานต้องไม่เกินร้อยละ 60 ของกำลังประลัยหรือร้อยละ 80 ของกำลังคลากของเหล็กเสริมอัดแรง โดยให้ใช้อัตราที่ต่ำกว่า

ข้อ 59 ส่วนของอาคารที่เป็นคอนกรีตอัดแรง ตำแหน่งเหล็กเสริมอัดแรงและความหนาของคอนกรีตหุ้มให้เป็นที่ดังนี้ คือ

(1) ระยะระหว่างผิวเหล็กเสริมอัดแรงแต่ละเส้นหรือแต่ละกลุ่มต้องไม่น้อยกว่าสี่เท่าของเส้นผ่าศูนย์กลาง

(2) ความหนาของคอนกรีตหุ้มเหล็กเสริมส่วนที่สัมผัสกับดินวัดจากผิวเหล็กต้องไม่น้อยกว่า 5 เซนติเมตร

(3) ความหนาของคอนกรีตหุ้มเหล็กเสริมของคานต้องไม่น้อยกว่า 3.5 เซนติเมตร

(4) ความหนาของคอนกรีตหุ้มเหล็กเสริมของพื้น ที่สัมผัสกับอากาศภายนอกต้องไม่น้อยกว่า 2.5 เซนติเมตร

(5) ความหนาของคอนกรีตหุ้มเหล็กเสริมของพื้นภายใน ต้องไม่น้อยกว่า 2 เซนติเมตร

ข้อ 60 ในการคำนวณกำลังส่วนของอาคารที่ประกอบด้วยเหล็กรูปพรรณ ให้ใช้ค่าหน่วยแรงของเหล็กดังต่อไปนี้

(1) เหล็กทั่วไปที่ไม่มีผลการทดสอบกำลัง สำหรับเหล็กหนาไม่เกิน 40 มิลลิเมตร ให้ใช้กำลังคลากไม่เกิน 2,500 กิโลกรัมต่อตารางเซนติเมตร สำหรับเหล็กซึ่งหนากว่า 40 มิลลิเมตร ให้ใช้กำลังคลากไม่เกิน 2,200 กิโลกรัมต่อตารางเซนติเมตร

(2) หน่วยแรงดึง แรงอัด และแรงตัด ให้ใช้ไม่เกินร้อยละ 60 ของกำลังคลากเหล็กทั่วไปที่ไม่มีผลการทดสอบกำลัง สำหรับเหล็กหนาไม่เกิน 40 มิลลิเมตร ให้ใช้ไม่เกิน 1,500 กิโลกรัมต่อตารางเซนติเมตร สำหรับเหล็กซึ่งหนากว่า 40 มิลลิเมตร ให้ใช้ไม่เกิน 1,320 กิโลกรัมต่อตารางเซนติเมตร

(3) หน่วยแรงเฉือนให้ใช้ไม่เกินร้อยละ 40 ของกำลังคลากเหล็กทั่วไปที่ไม่มีผลการทดสอบกำลัง สำหรับเหล็กหนาไม่เกิน 40 มิลลิเมตรให้ใช้ไม่เกิน 1,000 กิโลกรัมต่อตารางเซนติเมตร สำหรับเหล็กซึ่งหนากว่า 40 มิลลิเมตรให้ใช้ไม่เกิน 880 กิโลกรัมต่อตารางเซนติเมตร

ข้อ 61 ในการคำนวณกำลังส่วนของอาคารที่ประกอบด้วยไม้ชนิดต่าง ๆ ให้ใช้ค่าหน่วยแรงไม่เกินอัตราตามตารางต่อไปนี้ คือ

ชนิดไม้	แรงอัด กิโลกรัมต่อ ตารางเซนติเมตร	แรงอัดขนาน เสี้ยนกิโลกรัม ต่อตาราง เซนติเมตร	แรงอัดขวาง เสี้ยนกิโลกรัม ต่อตาราง เซนติเมตร	แรงเฉือนขนาน เสี้ยนกิโลกรัมต่อ ตารางเซนติเมตร
ไม้เนื้ออ่อนมาก	60	45	12	6
ไม้เนื้ออ่อน	80	60	16	8
ไม้เนื้อปานกลาง	100	75	22	10
ไม้เนื้อแข็ง	120	90	30	12
ไม้เนื้อแข็งมาก	150	110	40	15

ข้อ 62 หน่วยน้ำหนักบรรทุกของอาคารประเภทต่าง ๆ นอกเหนือจากน้ำหนักของตัวอาคารหรือส่วนของเครื่องจักร หรืออุปกรณ์อย่างอื่นที่แนบชุด ให้คำนวณเป็นประมาณเฉลี่ยไม่ต่ำกว่าอัตราดังต่อไปนี้

ประเภทการใช้อาคาร	น้ำหนักบรรทุก เป็นกิโลกรัม ต่อตารางเมตร
1. หลังคา	50
2. กันสาดหรือหลังคาคอนกรีต	100
3. ที่พักอาศัย โรงเรียนอนุบาล ห้องน้ำ ห้องส้วม	150
4. ห้องแถว ตึกแถว อาคารชุด หอพัก โรงแรม และห้องคนไข้พิเศษ ของโรงพยาบาล	200
5. สำนักงาน ธนาคาร	250
6. (ก) อาคารพาณิชย์ ส่วนของห้องแถว ตึกแถวที่ใช้เพื่อการพาณิชย์ มหาวิทยาลัย วิทยาลัย และโรงเรียน	300
(ข) ห้องโถง บันได ช่องทางเดิน ของอาคารชุด หอพัก โรงแรม โรงพยาบาล สำนักงาน และธนาคาร	300
7. (ก) ตลาด ห้างสรรพสินค้า หอประชุม โรงมหรสพ ภัตตาคาร ห้องประชุม ห้องอ่านหนังสือในหอสมุด ที่จอดหรือเก็บ รถยนต์นั่ง	400
(ข) ห้องโถง บันได ช่องทางเดิน ของอาคารพาณิชย์ มหาวิทยาลัย วิทยาลัย และโรงเรียน	400
8. (ก) คลังสินค้า โรงกีฬา พิพิธภัณฑ์ อิมเจอร์ โรงงานอุตสาหกรรม โรงพิมพ์ ห้องเก็บเอกสารและพัสดุ	500
(ข) ห้องโถง บันได ช่องทางเดิน ของตลาด ห้องสรรพสินค้า หอประชุม โรงมหรสพ ภัตตาคาร และหอสมุด	500
9. ห้องเก็บหนังสือของหอสมุด	600
10. ที่จอดหรือเก็บรถยนต์บรรทุกเปล่าและรถอื่น ๆ	800

ข้อ 63 ในการคำนวณออกแบบพื้นอาคาร หากปรากฏว่าพื้นที่ส่วนใดต้องรับน้ำหนักเครื่องจักรหรืออุปกรณ์ หรือน้ำหนักบรรทุกอื่น ๆ ที่มีน้ำหนักมากกว่าน้ำหนักบรรทุกที่ระบุไว้ในข้อ 62 ให้ใช้น้ำหนักจำนวนที่มากกว่าเฉพาะส่วนที่ต้องรับน้ำหนักเพิ่มขึ้น

ข้อ 64 ในการคำนวณออกแบบโครงสร้างอาคารให้ค้ำเนื่องถึงแรงลมด้วย หากจำเป็นต้องคำนวณและไม่มีเอกสารใดอ้างอิงที่เชื่อถือได้ ให้ใช้หน่วยแรงลมดังต่อไปนี้

ความสูงของอาคารหรือส่วนของอาคาร	หน่วยแรงลมอย่างน้อย กิโลกรัมต่อหนึ่งตารางเมตร
ส่วนของอาคารที่สูงไม่เกิน 10 เมตร	50
ส่วนของอาคารที่สูงกว่า 10 เมตร แต่ไม่เกิน 20 เมตร	80
ส่วนของอาคารที่สูงกว่า 20 เมตร แต่ไม่เกิน 40 เมตร	120
ส่วนของอาคารที่สูงกว่า 40 เมตร	160

ข้อ 65 ในการคำนวณน้ำหนักบรรทุกที่ย่อมให้บนชั้นดินเดิมหากไม่มีเอกสารแสดงผลการทดสอบคุณสมบัติของดิน ให้ใช้น้ำหนักบรรทุกไม่เกิน 2 ตันต่อหนึ่งตารางเมตร

ข้อ 66 ในการคำนวณน้ำหนักถ่ายลงเสาและฐานราก ให้ใช้น้ำหนักของอาคารเต็มอัตรา ส่วนน้ำหนักบรรทุกให้ใช้ตามที่ระบุไว้ในข้อ 62 โดยให้ลดส่วนลงได้ตามชั้นของอาคารดังต่อไปนี้

การรับน้ำหนักของพื้น	อัตราการลดน้ำหนักบรรทุกบนพื้น แต่ละชั้นเป็นร้อยละ
หลังคาหรือดาดฟ้า	0
ชั้นที่หนึ่งถัดจากหลังคาหรือดาดฟ้า	0
ชั้นที่สองถัดจากหลังคาหรือดาดฟ้า	0
ชั้นที่สามถัดจากหลังคาหรือดาดฟ้า	10
ชั้นที่สี่ถัดจากหลังคาหรือดาดฟ้า	20
ชั้นที่ห้าถัดจากหลังคาหรือดาดฟ้า	30
ชั้นที่หกถัดจากหลังคาหรือดาดฟ้า	40
ชั้นที่เจ็ดถัดจากหลังคาหรือดาดฟ้า และชั้นต่อไป	50

สำหรับโรงมหรสพ หอประชุม หอสมุด พิพิธภัณฑ์ อัจฉรินทร์ ครังสินคำ โรงงานอุตสาหกรรม อาคารจอดรถยนต์หรือเก็บรถยนต์ ให้คือน้ำหนักบรรทุกเต็มอัตราทุกชั้น

ข้อ 67 ในการคำนวณฐานรากบนเสาเข็ม ถ้าไม่มีเอกสารแสดงผลการทดสอบคุณสมบัติของดิน และกำลังแบกทานสูงสุดของเสาเข็ม ให้ใช้ค่าหน่วยแรงผิวดินดังนี้

(1) สำหรับดินที่อยู่ในระดับลึกไม่เกิน 7 เมตร ได้ระดับน้ำทะเลปานกลาง ให้ใช้ค่าหน่วยแรงผิวดินได้ไม่เกิน 600 กิโลกรัมต่อตารางเมตร ของพื้นผิวประสิทธิภาพของเสาเข็ม

(2) สำหรับดินที่มีความลึกเกินกว่า 7 เมตร ได้ระดับน้ำทะเลปานกลาง ค่าหน่วยแรงผิวดินเฉพาะส่วนที่ลึกเกินกว่า 7 เมตรลงไปให้คำนวณตามสมการต่อไปนี้

$$\text{หน่วยแรงผิวดินเป็นกิโลกรัมต่อตารางเมตร} = 800 + 200 \text{ ย.}$$

ย. = ความยาวของเสาเข็มเป็นเมตรเฉพาะส่วนที่ลึกกว่า 7 เมตร ได้ระดับน้ำทะเลปานกลาง

ข้อ 68 ในการคำนวณฐานรากบนเสาเข็มที่มีเอกสารทดสอบคุณสมบัติของดิน หรือมีการทดสอบหาลำดับแบกทานของเสาเข็มในบริเวณก่อสร้างหรือข้างเคียง ให้ใช้กำลังแบกทานของเสาเข็มไม่เกินอัตราดังต่อไปนี้

(1) กำลังแบกทานของเสาเข็มที่คำนวณจากการทดสอบคุณสมบัติของดิน ให้ใช้กำลังแบกทานได้ไม่เกินร้อยละ 40

(2) กำลังแบกทานของเสาเข็มที่คำนวณจากสูตรการคอกเสาเข็ม ให้ใช้กำลังแบกทานได้ไม่เกินร้อยละ 40

(3) กำลังแบกทานของเสาเข็มที่ได้จากการทดสอบกำลังแบกทานสูงสุด ให้ใช้กำลังแบกทานได้ไม่เกินร้อยละ 50

ในการทดสอบกำลังแบกทานสูงสุดของเสาเข็ม ให้มีการทุบตัวได้ไม่เกิน 0.25 มิลลิเมตรต่อน้ำหนักแบกทาน 1,000 กิโลกรัม และหลังจากเอาน้ำหนักแบกทานออกหมดแล้ว เป็นเวลา 24 ชั่วโมง การทุบตัวที่ปรากฏต้องไม่เกิน 6 มิลลิเมตร

หมวด 7

แนวอาคารและระยะต่าง ๆ

ข้อ 69 ห้ามมิให้บุคคลใดปลูกสร้างอาคารหรือส่วนของอาคารยื่นออกมาในหรือเหนือทางหรือที่ดินสาธารณะ

ข้อ 70 ดึกแถว ห้องแถว อาคารพาณิชย์ โรงงานอุตสาหกรรม และอาคารสาธารณะที่ได้รั่นแนวห่างจากเขตทางสาธารณะไม่เกิน 2.00 เมตร ท้องกันสาดของพื้นชั้นแรกต้องสูงจากระดับทางเท้าที่กำหนด 3.25 เมตร ระบียงด้านหน้าอาคารมิได้ตั้งแต่ระดับพื้นชั้นที่สามขึ้นไป และยื่นได้ไม่เกินส่วนยื่นสถาปัตยกรรม

ห้ามระบายน้ำจากกันสาดด้านอาคารและจากหลังคา ลงในที่สาธารณะหรือในที่ดินที่ได้รั่นแนวอาคารจากเขตทางสาธารณะโดยตรง แต่ให้มีรางระบายหรือท่อระบายรับน้ำจากกันสาดหรือหลังคาให้เพียงพอลงไปถึงพื้นดินแล้วระบายลงสู่ท่อสาธารณะหรือบ่อพัก

อาคารตามวรรคหนึ่งที่ได้รั่นแนวห่างจากเขตทางสาธารณะเกิน 2.00 เมตร หากมีกันสาดระบียงหรือส่วนยื่นสถาปัตยกรรมใดยื่นออกมาในระยะ 2.00 เมตร จากเขตทางสาธารณะต้องปฏิบัติตามสองวรรคแรกด้วย

ข้อ 71 ห้ามมิให้ปลูกสร้างอาคารสูงกว่าระดับพื้นดินเกินสองเท่าของระยะจากผนังด้านหน้าของอาคารจดแนวถนนฟากตรงข้าม

ข้อ 72 อาคารปลูกสร้างริมทางสาธารณะที่มีความกว้างไม่ถึง 6.00 เมตร ให้รั่นแนวอาคารห่างจากศูนย์กลางทางสาธารณะอย่างน้อย 3.00 เมตร

ดึกแถว ห้องแถว อาคารพาณิชย์ โรงงานอุตสาหกรรม และอาคารสาธารณะที่ปลูกสร้างริมทางสาธารณะที่มีความกว้างน้อยกว่า 10.00 เมตร ให้รั่นแนวอาคารห่างจากศูนย์กลางทางสาธารณะอย่างน้อย 6.00 เมตร

ดึกแถว ห้องแถว อาคารพาณิชย์ โรงงานอุตสาหกรรม และอาคารสาธารณะที่ปลูกสร้างริมทางสาธารณะที่มีความกว้างตั้งแต่ 10.00 เมตรขึ้นไป ให้รั่นแนวอาคารห่าง

จากแนวนนอย่างน้อย 1 ใน 10 ของความกว้างของแนวนน สำหรับริมทางสาธารณะ ที่กว้างกว่า 20.00 เมตร ให้ร่นแนวอาคารห่างจากแนวนนอย่างน้อย 2.00 เมตร

ข้อ 73 สำหรับอาคารหลังเดียวกันซึ่งมีถนนสองสายขนานอยู่ และถนนสองสายนั้นขนาดไม่เท่ากัน เมื่อส่วนกว้างของอาคารนั้นไม่เกิน 15 เมตร อนุญาตให้ปลูกสร้างสูงได้สองเท่าของแนวนนที่กว้างกว่าได้ทั้งหลัง

สำหรับอาคารหลังเดียวกันซึ่งอยู่ที่มุมถนนสองสายขนาดไม่เท่ากัน อนุญาตให้ปลูกสร้างได้สูงสองเท่าของแนวนนที่กว้างกว่า ลึกไปตามถนนที่แคบกว่าไม่เกิน 15.00 เมตร อาคารส่วนที่ลึกเกินนั้นให้อธิกเกณฑ์ตามข้อ 71

ข้อ 74 อาคารที่ปลูกในที่ดินเอกชนให้ผนังด้านที่มีหน้าต่าง ประตู หรือช่องระบายอากาศอยู่ห่างเขตที่ดินได้สำหรับชั้นสองลงมาระยะไม่น้อยกว่า 2.00 เมตร สำหรับชั้นสามขึ้นไประยะไม่น้อยกว่า 3.00 เมตร

สำหรับอาคารที่มีระเบียงด้านชิดที่ดินเอกชน ริมระเบียงต้องห่างจากเขตที่ดินตามวรรคหนึ่ง

ข้อ 75 อาคารที่ปลูกสร้างชิดเขตที่ดินต่างผู้ครอบครอง อนุญาตให้เฉพาะฝาหรือผนังที่ไม่มีประตูหน้าต่างและช่องระบายอากาศอยู่ชิดเขตได้พอดี แต่มิให้ส่วนหนึ่งส่วนใดของอาคารรุกล้ำเขตที่ดินข้างเคียง ตัวแถวที่มีคานฟ้าสร้างชิดเขตให้สร้างผนังปิด้านชิดเขตสูงไม่ต่ำกว่า 1.50 เมตร

ในกรณีชายคาอยู่ชิดเขตที่ดินข้างเคียง ต้องมีการป้องกันน้ำจากชายคาไม่ให้ไหลตกลงในที่ดินนั้นด้วย

ข้อ 76 อาคารประเภทต่าง ๆ จะต้องมีที่ว่างอันปราศจากหลังคา หรือสิ่งปกคลุม ไม่น้อยกว่าส่วนที่กำหนดไว้ดังต่อไปนี้

(1) อาคารที่พักอาศัยแต่ละหลังให้มีที่ว่างอยู่ 30 ใน 100 ส่วนของพื้นที่

(2) อาคารพาณิชย์ โรงงานอุตสาหกรรม และอาคารสาธารณะซึ่งไม่ได้ใช้เป็นที่พักอาศัย ให้มีที่ว่างอยู่ 10 ใน 100 ส่วนของพื้นที่ แต่ถ้าใช้เป็นที่พักอาศัยด้วย ให้มีที่ว่างอยู่ 30 ใน 100 ส่วนของพื้นที่

(3) ห้องแถว ตึกแถว อาคารพาณิชย์ โรงงานอุตสาหกรรม และอาคารสาธารณะสูงไม่เกินสามชั้น และไม่อยู่ริมทางสาธารณะต้องมีที่ว่างด้านหน้าอาคารไม่น้อยกว่า 6.00 เมตร ถ้าสูงเกินสามชั้นต้องมีที่ว่างด้านหน้าอาคารไม่น้อยกว่า 12.00 เมตร

ในกรณีที่อาคารหันหน้าเข้าหากันให้มีที่ว่างร่วมกันได้

ในกรณีที่หันหน้าตามกัน ให้ที่ว่างด้านหน้าของอาคารแถวหลังเป็นทางเดินหลังอาคารของอาคารแถวหน้าด้วย

(4) ห้องแถว ตึกแถว อาคารพาณิชย์ โรงงานอุตสาหกรรม และอาคารสาธารณะจะต้องมีที่ว่างโดยปราศจากสิ่งปกคลุมเป็นทางเดินหลังอาคารได้ถึงกันกว้างไม่น้อยกว่า 2.00 เมตร โดยให้แสดงเขตดังกล่าวให้ปรากฏด้วย

ในกรณีที่อาคารหันหลังเข้าหากัน จะต้องเว้นทางเดินหลังไม่น้อยกว่า 4.00 เมตร

(5) ห้องแถว ตึกแถว และอาคารพาณิชย์ ที่ตั้งอยู่มุมถนนสองสายตัดกัน และมีทางออกสู่ด้านหน้าทั้งองสายในระยะไม่เกิน 15 เมตร จากมุมถนนสองสาย หรือตั้งอยู่ริมทางสาธารณะสองสายขนานอยู่ ทางสายใดสายหนึ่งกว้างไม่น้อยกว่า 10.00 เมตร ทางขนานกันนั้นห่างจากกันไม่เกิน 15.00 เมตร และได้รับแนวอาคารตามข้อ 72 แล้ว จะไม่มีที่ว่างหรือทางเดินหลังอาคารก็ได้

ข้อ 77 ห้องแถว ตึกแถว และอาคารพาณิชย์ ต้องมีช่องหน้าต่างหรือประตูเปิดสู่ภายนอกได้ไม่น้อยกว่า 20 ใน 100 ส่วนของพื้นที่อาคารทุกชั้น

ช่องหน้าต่างหรือประตูเปิดสู่ภายนอก หมายถึง ช่องเปิดของผนังด้านทางสาธารณะ หรือด้านที่ห่างที่ดินเอกชนสำหรับอาคารชั้นสองลงมาไม่น้อยกว่า 2.00 เมตร สำหรับชั้นสามขึ้นไปไม่น้อยกว่า 3.00 เมตร

ข้อ 78 อาคารซึ่งใช้เป็นสถานที่บริการอัดฉีดน้ำมันยานยนต์ นอกจากจะต้องปฏิบัติตามพระราชบัญญัติ ระเบียบ ข้อบังคับนั้น ๆ แล้วต้องห่างเขตที่ดินไม่น้อยกว่า 5.00 เมตร และมีการป้องกันมิให้ละอองน้ำมันเข้าไปเขตที่ดินข้างเคียงได้ด้วย

อาคารแฝงลอย ต้องมีระยะห่างกันไม่น้อยกว่า 2.00 เมตร

ข้อ 79 อาคารที่ก่อสร้างเพื่อกระทำการหรือใช้ประโยชน์เพื่อกิจการดังกล่าวในข้อนี้ต้องอยู่ห่างเขตที่ดินสาธารณะ ทางน้ำสาธารณะหรือที่ดินต่างเจ้าของ และมีที่ว่างอันปราศจากหลังคาหรือสิ่งใดปกคลุมโดยรอบอาคารนั้นไม่น้อยกว่า 20 เมตร ทุกด้าน คือ

- (1) โรงฟอกหนัง
- (2) โรงทำไม้ขีดไฟ
- (3) โรงทำแซลแต็ค
- (4) โรงต้มกลั่นสุรา เบียร์ หรือแอลกอฮอล์
- (5) โรงทำเต้าหู้
- (6) โรงทำวันเส้น เส้นหมี่ ขนมหจีน ก๋วยเตี๋ยว และเกี๊ยมอี
- (7) โรงทำน้ำตาล หรือเบ๊แซ
- (8) โรงถลุงแร่ หลอมโลหะ ยกเว้นการหลอมเงิน ทอง นาค หรือ ทอง

คำขาว

- (9) โรงหลอมแก้ว
- (10) โรงเคี้ยวไซสัตว์ หนังสัตว์ หรือเอ็นสัตว์
- (11) โรงย้อมผ้าซึ่งมีคณงานตามปกติตั้งแต่ห้าคนขึ้นไป
- (12) โรงทำเนยเทียม
- (13) โรงทำดินเผา
- (14) โรงทำสบู่
- (15) โรงทำน้ำเคย กะปิ น้ำปลา ไตปลา เต้าเจี้ยว ซีอิ้ว หรือหอยดอง
- (16) โรงเผาเปลือกหอก
- (17) โรงเก็บเขาสัตว์ หนังสัตว์ กระดุกสัตว์ หรือขนสัตว์
- (18) โรงทำและตากปลาเค็ม เนื้อเค็ม เบ็ดเค็ม หนังหมู กุ้งแห้ง หรือ

เลือดแห้ง

(19) โรงนึ่งปลาและต้มปลาซึ่งใช้แทนการนึ่ง เว้นการนึ่งหรือต้มในภัตตาคาร โรงแรง หรือร้านข้าวแกง เพื่อปรุงอาหารในนั้น และการนึ่งหรือต้มเพื่อปรุงอาหาร เว้นขายด้วยตนเอง

(20) โรงปั่นฝ้ายหรือนุ่นด้วยเครื่องจักร

(21) โรงทำแป้งต่าง ๆ

(22) โรงเลื่อยไม้หรือซอยไม้ด้วยเครื่องจักร

(23) โรงสีข้าวด้วยเครื่องจักร

(24) โรงทำน้ำแข็ง

(25) โรงทำรูป

(26) โรงเคี้ยวหรืออัดเอาน้ำมันทุกชนิด

(27) โรงล้าง รม เคี้ยว หรือเก็บยาง

(28) อาคารที่ใช้เพื่อทำการหรือใช้ประโยชน์เพื่อการอุตสาหกรรมและพาณิชย์ ซึ่งต้องใช้เตาไฟเพื่อกิจการนั้น เว้นแต่มีไว้เพื่อประกอบอาหารในภัตตาคาร โรงแรมหรือร้านขายข้าวแกง

ข้อ 80 อาคารที่ก่อสร้างเป็นอาคารพาณิชย์หรือโรงงานอุตสาหกรรม ซึ่งมีเตาไฟหรือเครื่องจักรเพื่อใช้ประโยชน์ในกิจการนั้นต้องมีที่ว่างอันปราศจากหลังคา หรือสิ่งใดปกคลุมโดยรอบอาคารนั้นไม่น้อยกว่า 10 เมตรทุกด้าน

ข้อ 81 อาคารที่ก่อสร้างเพื่อใช้เก็บของสำหรับพาณิชย์กรรมหรืออุตสาหกรรม ต้องมีที่ว่างอันปราศจากหลังคาหรือสิ่งใดปกคลุมไม่น้อยกว่า 10.00 เมตร สองด้าน ส่วนด้านอื่นถ้าด้านใดห่างจากเขตที่ดินน้อยกว่า 5.00 เมตร ให้ทำผนังทับด้วยอิฐหรือคอนกรีตหนาไม่น้อยกว่า 20 เซนติเมตร

ข้อ 82 ภายใต้บังคับข้อ 28 การติดตั้งป้ายโฆษณา ตัวป้ายและโครงสำหรับติดตั้งป้ายให้เป็นไปตามเกณฑ์ดังต่อไปนี้

(1) ป้ายหรือโครงป้ายที่ติดตั้งบนอาคารต้องห่างจากเขตทางหรือที่สาธารณะไม่น้อยกว่า 6.00 เมตร

(2) บ้ายหรือโครงบ้ายที่ติดตั้งที่ผนังของอาคาร ห้ามติดตั้งสูงกว่าตัวอาคารและห้ามยื่นล้ำออกไปเหนือหรือในเขตทางหรือที่สาธารณะ

(3) ห้ามติดตั้งบ้ายหรือโครงบ้ายใต้กันสาดชั้นล่างของอาคารเว้นแต่บ้ายแจ้งชื่อร้านที่ติดตั้งแนบผนังด้านหน้าของอาคาร

ข้อ 83 อาคารที่ก่อสร้างมาก่อนข้อบัญญัตินี้ มีแนวอาคารและระยะขั้วข้อบัญญัตินี้ห้ามต่อเติมหรือขยาย เว้นแต่ซ่อมแซมหรือตัดแปลงเพื่อความเป็นระเบียบเรียบร้อยและสวยงาม

หมวด 8

การสุขาภิบาล

ข้อ 84 อาคารที่จะปลูกสร้างต้องมีระบบระบายน้ำฝนและระบายที่ใช้แล้ว หรือน้ำโสโครกได้โดยสะดวกและเพียงพอ

ข้อ 85 ทางระบายน้ำจากอาคารไปสู่ทางระบายน้ำสาธารณะ ต้องให้มีส่วนลาดไม่ต่ำกว่า 1 ใน 200 ตามแนวตรงที่สุดที่จะจัดทำได้ ถ้าใช้ท่อกลมเป็นทางระบายต้องมีบ่อตรวจระบายน้ำทุกระยะไม่เกิน 12.00 เมตร ทุกมุมเหลี่ยมและที่จุดก่อนออกจากที่ดินเอกชนไปสู่ทางระบายน้ำสาธารณะ

ข้อ 86 ทางระบายน้ำใช้แล้วในบริเวณอาคาร ต้องมีขนาดกว้างไม่น้อยกว่า 10 เซนติเมตร ก่อระบายลงสู่ทางระบายน้ำสาธารณะต้องมีบ่อตรวจระบายน้ำและตะแกรงดักขยะอยู่ในที่สามารถตรวจสอบได้สะดวก และเจ้าของอาคารต้องจัดเปลี่ยนให้มีสภาพดีอยู่เสมอ

ข้อ 87 น้ำใช้แล้วจากโรงงานอุตสาหกรรม โรงพยาบาล ตลาดสด ภัตตาคาร อาคารชุด หอพัก และอาคารที่เกี่ยวกับกิจการค้าที่น่ารังเกียจ ซึ่งมีการระบายน้ำใช้แล้วจากกิจการนั้นต้องมีระบบกักน้ำใช้แล้วก่อนจะระบายลงสู่ทางระบายน้ำสาธารณะ

ข้อ 88 อาคารที่บุคคลอาจเข้าพักอาศัยหรือใช้สอยได้ ให้มีเครื่องสุขภัณฑ์ไว้ตามจำนวนอันสมควร แต่ต้องไม่น้อยกว่าอัตราที่กำหนดไว้ต่อไปนี้

ประเภทอาคาร	ส้วม	ที่บัสสภาวะ	อ่างล้างหน้า
อาคารที่พักอาศัยต่อหนึ่งหลัง	1	—	—
อาคารชุดต่อหนึ่งหน่วย	1	—	1
ห้องแถว ตึกแถว สูงไม่เกิน 3 ชั้นต่อ 1 คูหา	1	—	1
ตึกแถวสูงเกิน 3 ชั้นต่อ 1 คูหา	2	1	1
โรงแรมต่อ 1 ห้อง	1	—	1
หอพักต่อ 50 ตารางเมตร	1	—	1
อาคารสำนักงาน โรงเรียน โรงพยาบาล และอาคารพาณิชย์ ต่อ 75 ตารางเมตร	1	1	1
หอประชุม โรงมหรสพ ต่อ 250 ตารางเมตร	1	1	1
โรงงานอุตสาหกรรม ต่อ 400 ตารางเมตร เศษของพื้นที่ถ้าเกินกึ่งหนึ่งให้คิดจำนวนเต็ม	1	1	1

ข้อ 89 ห้องส้วมต้องมีขนาดเนื้อที่ภายในไม่น้อยกว่า 0.90 ตารางเมตร และต้องมีความกว้างภายในไม่น้อยกว่า 0.90 เมตร ถ้าเป็นห้องอาบน้ำด้วยต้องมีเนื้อที่ภายในไม่น้อยกว่า 1.50 ตารางเมตร มีลักษณะที่จะรักษาความสะอาดได้ง่าย และต้องมีช่องระบายอากาศไม่น้อยกว่าร้อยละสิบของพื้นที่ห้อง หรือมีพัดลมระบายอากาศ

ข้อ 90 ส้วมต้องเป็นชนิดชำระสิ่งปฏิกูลด้วยน้ำลงบ่อเกรอะ บ่อซึม การสร้างส้วมภายในระยะ 20.00 เมตร จากเขตคูคลองสาธารณะ ต้องสร้างเป็นส้วมถังเก็บชนิดน้ำซึมไม่ได้

ข้อ 91 อาคารชุดพักอาศัย อาคารขนาดใหญ่ที่มีใช้ตึกแถว ห้องแถว ซึ่งมีพื้นที่เกิน 2,000 ตารางเมตร หรือโรงแรม ต้องจัดให้มีที่ทิ้งขยะอันไม่ก่อให้เกิดความเดือดร้อนรำคาญแก่ผู้อยู่ใกล้เคียง

หมวด 9

การตรวจควบคุมการปลูกสร้าง

ข้อ 92 ผู้ได้รับอนุญาตปลูกสร้างอาคารต้องเก็บรักษาหนังสืออนุญาตแผนผังแบบก่อสร้าง และรายการก่อสร้างไว้หนึ่งชุด ณ บริเวณที่ปลูกสร้าง เพื่อให้นายช่างที่ตรวจการปลูกสร้างขอตรวจดูได้เสมอในเวลากลางวัน และต้องทำการปลูกสร้างให้เสร็จภายในเวลาที่กำหนดไว้ในหนังสืออนุญาต

ข้อ 93 ให้มีผู้ควบคุมงานรับผิดชอบการปลูกสร้างเพื่อให้เป็นไปตามที่ได้รับอนุญาตและให้เป็นการปลอดภัยแก่คนงานหรือผู้ที่เกี่ยวข้อง ถ้าผู้ควบคุมงานไม่อยู่ประจำจะต้องมีผู้ปฏิบัติการแทนไว้เสมอ คำสั่งของนายช่างที่ตรวจการปลูกสร้างซึ่งมอบให้กับผู้ควบคุมงานหรือผู้ปฏิบัติการแทน ให้ถือว่าได้ให้ไว้กับเจ้าของอาคาร

ข้อ 94 ถ้านายช่างตรวจพบการปลูกสร้างอาคารผิดจากแผนผัง แบบก่อสร้าง รายการก่อสร้าง หรือเงื่อนไขตามที่ระบุไว้ในหนังสืออนุญาต ให้รายงานต่อผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครเพื่อแจ้งให้เจ้าของอาคารหรือผู้ปลูกสร้างจัดการแก้ไขให้ถูกต้องภายในกำหนดเวลา เมื่อพ้นกำหนดเวลาแล้วการแก้ไขยังไม่เสร็จเรียบร้อย ให้ดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมการก่อสร้างอาคาร

ข้อ 95 วัตถุประสงค์ของการปลูกสร้างอาคารต้องมีคุณภาพตามกำหนดของรายการก่อสร้างและรายการคำนวณ ถ้านายช่างเห็นว่ามีความสงสัยในคุณภาพของวัตถุอย่างไร ให้ขอตรวจดูหนังสือสำคัญแสดงผลการทดลองจากเจ้าของอาคารหรือผู้ปลูกสร้าง หรือเรียกตัวอย่างวัตถุตามปริมาณสมควร เพื่อตรวจสอบโดยการทดลองตามหลักวิชา ซึ่งเจ้าของอาคารจะต้องจัดการส่งให้ตามต้องการโดยไม่คิดมูลค่า

ข้อ 96 การตอกเข็มเจาะดินเพื่อทำฐานรากของอาคาร ให้ทำได้เฉพาะเวลากลางวันถ้ารายการคำนวณของฐานรากไม่แน่ว่าจะถูกตอก นายช่างอาจให้เจ้าของอาคารทำการทดลองบรพทุกหน้าหน้าบนส่วนฐานรากได้ตามสมควร และเจ้าของอาคารจะปลูกสร้างต่อไปมิได้ จนกว่าจะปรากฏผลการทดลองว่ามีความมั่นคงปลอดภัยตามหลักวิชา

ข้อ 97 อาคารที่ปลูกสร้างติดกับทางสาธารณะจะลงมือปลูกสร้างได้ต่อเมื่อได้นัดหมายให้นายช่างทราบและตกลงกำหนดเวลาแล้ว เพื่อให้เป็นการปลอดภัยต่อผู้ใช้

ทางสาธารณะนั้น ผู้ปลูกสร้างจะต้องแสดงวิธีการและขั้นตอน ของงาน จนเป็นที่พอใจของ นายช่าง และต้องสร้างสิ่งป้องกันสิ่งของร่วงหล่นที่จะเป็นอันตรายแก่ผู้สัญจร

ข้อ 98 เมื่อนายช่างประสงค์จะเข้าตรวจอาคารที่ปลูกสร้างเสร็จแล้วว่าถูกต้อง หรือไม่ให้แจ้งต่อเจ้าของอาคารหรือผู้ครอบครองทราบ เจ้าของอาคารหรือผู้ครอบครอง ต้องให้ความสะดวกตามสมควร

ข้อ 99 เมื่อนายช่างตรวจพบอาคารซึ่งไม่ถูกต้องอันน่าจะเป็นอันตรายต่อร่างกายชีวิต หรือทรัพย์สิน ให้รายงานผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครหรือผู้ว่าราชการ กรุงเทพมหานครจะสั่งให้เจ้าของอาคารเปลี่ยนแปลง แก้ไข หรือรื้อถอนตามแบบ อ. 4 ท้ายข้อบัญญัตินี้ได้

ข้อ 100 ผู้ได้รับอนุญาตให้ปลูกสร้างอาคารพักอาศัยสูงเกิน 2 ชั้น ตึกแถว อาคารพาณิชย์ โรงงานอุตสาหกรรม อาคารสาธารณะ หรืออาคารพิเศษ เมื่อลงมือทำการ ปลูกสร้างต้องติดตั้งป้ายขนาดกว้างไม่น้อยกว่า 0.50 เมตร ยาวไม่น้อยกว่า 1.00 เมตร ระบุ ข้อความตามตัวอย่างข้างท้ายนี้ และติดตั้งอยู่ที่ดินที่จะทำการปลูกสร้างที่สามารถเห็นได้ โดยง่ายตลอดเวลาที่ทำการปลูกสร้าง

อาคารที่ทำการปลูกสร้าง.....จำนวน.....ห้อง, หลัง
ได้รับอนุญาตตามหนังสืออนุญาตเลขที่.....ลงวันที่.....
เจ้าของอาคาร.....ผู้ควบคุมงาน.....
สถาปนิก.....วิศวกร.....

หมวด 10

ค่าธรรมเนียมการตรวจแบบก่อสร้าง และการออกหนังสืออนุญาต

ข้อ 101 ค่าธรรมเนียมให้เรียกเก็บสำหรับอาคารพักอาศัยซึ่งทำด้วยอิฐคอนกรีต หรือเหล็กเป็นส่วนใหญ่ ตารางเมตรละ 10 สตางค์ ตามขนาดของพื้นที่ในอาคารนั้นทุกชั้น สำหรับอาคารพักอาศัยซึ่งทำด้วยไม้หรือวัสดุไม่ถาวรเป็นส่วนใหญ่ ตารางเมตรละ 5 สตางค์ ตามขนาดของพื้นที่ในอาคารนั้นทุกชั้น

ข้อ 102 ค่าธรรมเนียมสำหรับรั้ว กำแพง เขื่อน ทำน้ำ ท่อหรือรางระบายน้ำ ให้เรียกเก็บตามระยะยาวเมตรละ 20 สตางค์

ข้อ 103 ค่าธรรมเนียมสำหรับอุ้เรือ กานเรือ บ้ายโฆษณา สะพาน ให้เรียกเก็บตารางเมตรละ 40 สตางค์

ข้อ 104 ค่าธรรมเนียมสำหรับอาคารอย่างอื่นนอกจากอาคารตามข้อ 101 ข้อ 102 และข้อ 103 ให้เรียกเก็บตามเนื้อที่ของพื้นอาคารทุกชั้นตารางเมตรละ 40 สตางค์ ถ้าวัดพื้นที่ไม่ได้ ให้เรียกเก็บตามระยะยาวเมตรละ 20 สตางค์

ข้อ 105 อาคารชั่วคราวให้ยกเว้นไม่เรียกเก็บค่าธรรมเนียม

ข้อ 106 ในการคิดค่าธรรมเนียม เศษของเมตรหรือตารางเมตร ให้เรียกเก็บเท่าหน่วยเต็ม

บทเฉพาะกาล

ข้อ 107 การขออนุญาตปลูกสร้างอาคารที่ได้ยื่นคำขอไว้ก่อนข้อบัญญัตินี้ใช้บังคับปฏิบัติตามเทศบัญญัติและกฎกระทรวงที่ใช้อยู่เดิม

ข้อ 108 ให้ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครรักษาการให้เป็นไปตามข้อบัญญัตินี้

ประกาศ ณ วันที่ 8 มีนาคม พ.ศ. 2522

ชโลม ธรรมศิริ

ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร

หมายเหตุ:— เหตุผลในการประกาศใช้ข้อบัญญัติฉบับนี้ คือ เนื่องจากขณะนี้การควบคุมการก่อสร้างได้มีเทศบัญญัติและกฎกระทรวงใช้บังคับอยู่หลายฉบับ กล่าวคือ ในเขตเทศบาลนครกรุงเทพเดิมใช้เทศบัญญัติของเทศบาลนครกรุงเทพ ในเขตเทศบาลนครธนบุรีเดิมใช้เทศบัญญัติของเทศบาลนครธนบุรี และในพื้นที่กรุงเทพมหานครส่วนที่อยู่นอกเขตเทศบาลเดิมใช้กฎกระทรวง พ.ศ. 2498 ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมการก่อสร้างอาคาร พุทธศักราช 2479 ประกอบกับเทศบัญญัติและกฎกระทรวงดังกล่าวไม่เหมาะสมกับสภาพปัจจุบัน จึงจำเป็นต้องตราข้อบัญญัติกรุงเทพมหานครนี้ขึ้น

หนังสือขออนุญาตปลูกสร้างอาคาร

อ. 1

เขียนที่.....

วันที่.....

ข้าพเจ้า.....อยู่บ้านเลขที่.....ตรอก/ซอย.....

ถนน.....ตำบล/แขวง.....อำเภอ/เขต.....

จังหวัด.....

ขออนุญาตปลูกสร้างอาคารต่อผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครตามข้อต่อไป

เพื่อปลูกสร้างเป็นอาคาร.....ที่บ้านเลขที่.....

ตรอก/ซอย.....ถนน.....แขวง.....เขต.....

ในโฉนดที่.....เลขที่ดิน.....เป็นที่ดินของ.....

เพื่อใช้.....โดย.....เป็นเจ้าของ โดย.....

เป็นสถาปนิก.....โดย.....เป็นวิศวกร โดย.....

เป็นผู้ควบคุมงาน กำหนดแล้วเสร็จ.....วัน

ขอได้ออกหนังสืออนุญาตให้ข้าพเจ้าปลูกสร้างอาคารตามแผนผังแบบก่อสร้าง
และรายการก่อสร้าง ซึ่งได้ยื่นให้ตรวจสอบแล้วเสร็จ

(ลงลายมือชื่อ).....ผู้ขออนุญาต

หนังสืออนุญาตให้ปลูกสร้างอาคาร

อ. 2

ที่.....

วันที่.....

อนุญาตให้.....อยู่บ้านเลขที่.....ตรอก/ซอย.....

ถนน.....ตำบล/แขวง.....อำเภอ/เขต.....

จังหวัด.....ได้ตามกำหนดต่อไปนี้

ให้ปลูกสร้างอาคาร.....ที่บ้านเลขที่.....

ตรอก/ซอย.....ถนน.....แขวง.....เขต.....

ในโฉนดที่.....เลขที่ดิน.....เป็นที่ดินของ.....

เพื่อใช้.....โดย.....เป็นเจ้าของตามแผนผัง

และแบบก่อสร้างแนบท้ายหนังสืออนุญาตนี้ จำนวน.....แผ่น

ขนาดอาคารรวม.....ตารางเมตร ค่าธรรมเนียม.....บาท

หนังสืออนุญาตนี้มีกำหนดอายุถึงวันที่.....เป็นหมดกำหนดเวลาและจะ
ต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขต่อท้ายซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของหนังสืออนุญาตนี้

(ลงลายมือชื่อ).....ผู้อนุญาต

ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร

เงื่อนไข

.....
.....

คำสั่งเปลี่ยนแปลงหรือแก้ไขแบบอาคาร

อ. 3

ที่.....

วันที่.....

แจ้งความมายัง.....อยู่บ้านเลขที่.....

ต.รอก/ชอย.....ถนน.....ตำบล/แขวง.....

อำเภอ/เขต.....จังหวัด.....

ตามหนังสือขออนุญาตปลูกสร้างอาคารของท่านลงวันที่.....

เพื่อปลูกสร้างที่บ้านเลขที่.....ต.รอก/ชอย.....ถนน.....

แขวง.....เขต.....เป็นอาคาร.....

ในโฉนดที่.....เลขที่ดิน.....เป็นที่ดินของ.....

ปรากฏว่ามีลักษณะยังไม่ถูกต้องตามข้อบัญญัติควบคุมการก่อสร้างตั้งข้อความต่อ

ไปนี้

ให้ท่านจัดการแก้ไขหรือเปลี่ยนแปลงแผนผัง แบบก่อสร้าง และรายการก่อสร้าง
ให้ถูกต้อง แล้วยื่นขอให้ตรวจใหม่ภายใน.....วัน เมื่อพ้นกำหนดนี้แล้วถือว่าท่าน
ไม่ประสงค์จะปลูกสร้าง และระงับการขออนุญาตปลูกสร้างอาคารรายนี้

(ลงลายมือชื่อ).....

ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร

คำสั่งเปลี่ยนแปลงหรือแก้ไขอาคาร

อ. 4

ที่.....

วันที่.....

แจ้งความมายัง.....อยู่บ้านเลขที่.....

ต.รอก/ซอย.....ถนน.....ตำบล/แขวง.....

อ.เภอ/เขต.....จังหวัด.....

ด้วยปรากฏว่าอาคาร.....

ปลูกสร้างอยู่ที่บ้านเลขที่.....ต.รอก/ซอย.....ถนน.....

แขวง.....เขต.....เพื่อใช้.....

โดย.....เป็นเจ้าของในโฉนดที่.....

เลขที่ดินของ.....เป็นที่ดินของ.....

มีลักษณะยังไม่มั่นคงแข็งแรงหรือปลอดภัย ตามพระราชบัญญัติควบคุมการ

ก่อสร้างอาคาร พุทธศักราช 2479 คือ

ให้ท่านจัดการ.....

ให้แล้วเสร็จเรียบร้อยภายในกำหนดวันที่.....ต่อไป

(ลงลายมือชื่อ).....

ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร

ต้นฉบับเป็นหน้าว่าง

ข้อบัญญัติ กรุงเทพมหานคร
เรื่องอาคาร จอดรถยนต์

ต้นฉบับเป็นหน้าว่าง

ข้อบัญญัติกรุงเทพมหานคร เรื่อง อาคารจอดรถยนต์ พ.ศ. 2521

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 15 แห่งพระราชบัญญัติควบคุมการก่อสร้างอาคาร พุทธศักราช 2479 โดยอนุมัติของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย และมาตรา 67 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกรุงเทพมหานคร พ.ศ. 2518 กรุงเทพมหานครโดยได้รับความเห็นชอบจากสภากรุงเทพมหานคร จึงตราข้อบัญญัติกรุงเทพมหานครขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ 1. ข้อบัญญัติกรุงเทพมหานครนี้เรียกว่า “ข้อบัญญัติกรุงเทพมหานครเรื่อง อาคารจอดรถยนต์ พ.ศ. 2521”

ข้อ 2. ข้อบัญญัติกรุงเทพมหานครนี้ ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาและกรุงเทพมหานครเป็นต้นไป

ข้อ 3. บรรดาเทศบัญญัติ ข้อบัญญัติ ระเบียบ คำสั่งอื่น ๆ ในส่วนที่ได้บัญญัติไว้แล้วใน ข้อบัญญัตินี้ หรือ ซึ่งขัดหรือแย้งกับ ข้อบัญญัตินี้ ให้ใช้ ข้อบัญญัตินี้แทน นอกนั้นให้เป็นไปตามเทศบัญญัติหรือข้อบัญญัติเรื่องควบคุมการก่อสร้างอาคารและกฎหมาย

ข้อ 4. ในข้อบัญญัติกรุงเทพมหานครนี้

“รถยนต์” หมายความว่ารถซึ่งเดินด้วยกำลังเครื่องจักร เครื่องกลเว้นแต่ที่เดิน

บนราง

“อาคารจอดรถยนต์” หมายความว่าอาคารหรือส่วนของอาคารที่ใช้สำหรับจอด

รถยนต์

ข้อ 5. อาคารจอร์ถยนต์ที่อยู่ในบังคับตามข้อบัญญัตินี้ เป็นอาคารที่มีที่จอร์ถจำนวนตั้งแต่เจ็ดคันขึ้นไป

ข้อ 6. อาคารจอร์ถยนต์ต้องสร้างด้วยวัสดุทนไฟทั้งหมด

ข้อ 7. อาคารจอร์ถยนต์ให้สร้างได้สูงไม่เกินสิบชั้น จากระดับพื้นดินเว้นแต่จะเป็นอาคารที่มีระบบยกรถยนต์ด้วยเครื่องจักรเป็นส่วนประกอบอีกทางหนึ่งด้วย

อาคารจอร์ถยนต์ที่สูงเกินหนึ่งชั้น เหนือระดับพื้นดินต้องเปิดโล่งอย่างน้อยสองด้าน ส่วนเปิดโล่งต้องมีพื้นที่ไม่น้อยกว่าครึ่งหนึ่งของพื้นที่ผนังด้านนั้น และส่วนที่เปิดโล่งทั้งหมดรวมกันต้องไม่ต่ำกว่าร้อยละสิบของพื้นที่อาคารชั้นนั้น ๆ เว้นแต่กรณีตามข้อ 8

ข้อ 8. อาคารจอร์ถยนต์ที่อยู่ต่ำกว่าระดับพื้นดิน ต้องจัดให้มีเครื่องระบายอากาศซึ่งสามารถเปลี่ยนอากาศภายในชั้นนั้น ๆ ได้หมดในเวลาสิบห้านาที

ข้อ 9. ส่วนเปิดโล่งของอาคารจอร์ถยนต์ต้องมีขอบหรือราวกันตกที่แข็งแรงให้ความปลอดภัยแก่รถยนต์และบุคคลได้

ข้อ 10. ผนังของอาคารจอร์ถยนต์ที่อยู่ห่างเขตที่ดินของผู้อื่น หรืออาคารอื่นน้อยกว่า 3.00 เมตร ต้องเป็นผนังกันไฟหนาไม่น้อยกว่า 20 เซนติเมตร หรือคอนกรีตเสริมเหล็กหนาไม่น้อยกว่า 15 เซนติเมตร และห้ามทำช่องเปิดใดๆ ในผนังนั้น

ข้อ 11. ให้มีที่ว่างอันปราศจากหลังคาหรือสิ่งใดปกคลุม กว้างไม่น้อยกว่า 3.00 เมตร ตลอดด้านของอาคารจอร์ถยนต์อย่างน้อยสองด้าน และยาวรวมกันไม่น้อยกว่าครึ่งหนึ่งของความยาวรอบอาคาร

ข้อ 12. อาคารจอร์ถยนต์ที่มีการใช้ประเภทอื่นรวมอยู่ด้วย ส่วนกันแยกประเภทการใช้อาคารต้องเป็นผนังกันไฟหนาไม่น้อยกว่า 20 เซนติเมตร หรือเป็นผนังคอนกรีตเสริมเหล็กหนาไม่น้อยกว่า 15 เซนติเมตร ให้มีช่องเปิดเฉพาะประตูทำด้วยวัสดุทนไฟกว้างไม่เกิน 2.00 เมตร ไม่เกินสองประตู

ข้อ 13. ระยะตั้งระหว่างพื้นดินถึงส่วนต่ำสุดของคาน หรือเพดาน หรือสิ่งอื่นที่ติดกับคานหรือเพดานต้องไม่น้อยกว่า 2.10 เมตร

ข้อ 14. น้ำหนักบรรทุกของอาคารจอดรถยนต์ เพื่อใช้คำนวณออกแบบต้องไม่ต่ำกว่า 400 กิโลกรัมต่อตารางเมตรสำหรับรถยนต์ที่มีน้ำหนักไม่เกิน 2,000 กิโลกรัม และไม่ต่ำกว่า 800 กิโลกรัมต่อตารางเมตรสำหรับรถยนต์ที่มีน้ำหนักเกิน 2,000 กิโลกรัม

ข้อ 15. ทางลาดขึ้นลงสำหรับรถยนต์ระหว่างชั้นต่าง ๆ ลาดชันได้ไม่เกินร้อยละสิบห้า

ทางลาดช่วงหนึ่ง ๆ ต้องสูงไม่เกิน 5.00 เมตร ทางลาดที่สูงเกิน 5.00 เมตร ให้ทำที่พักมีขนาดยาวไม่น้อยกว่า 6.00 เมตร เว้นแต่ทางลาดแบบเวียนที่ชันไม่เกินร้อยละสิบ จะไม่มีที่พักก็ได้ปลายทางลาดต้องลาดมุดยาวไม่น้อยกว่า 2.50 เมตร

จุดที่ลาดขึ้นหรือลงที่ระดับพื้นดินต้องอยู่ห่างจากเขตทางสาธารณะไม่น้อยกว่า 6.00 เมตร สำหรับทางลาดในอาคารจุดที่ลาดขึ้นหรือลงต้องอยู่ห่างจากปากทางออกของอาคารนั้นอย่างน้อย 6.00 เมตร

ให้มีบันไดกว้างไม่น้อยกว่า 1.00 เมตร อย่างน้อยหนึ่งบันไดสำหรับพื้นที่ในชั้นนั้น ๆ ทุก 1,000 ตารางเมตร หากต้องมีเกินหนึ่งบันไดแต่ละบันไดต้องห่างกันไม่น้อยกว่า 30.00 เมตร

ข้อ 16. อาคารจอดรถยนต์ที่จอดรถยนต์ได้เกินห้าสิบคัน แต่ไม่เกินสองร้อยคัน ต้องมีห้องส้วม ที่บีบสวะ และอ่างล้างมือ ดังนี้

ก. ส้วมชายหนึ่งที่ บีบสวะสองที่ อ่างล้างมือหนึ่งที่

ข. ส้วมหญิงหนึ่งที่ อ่างล้างมือหนึ่งที่

อาคารที่จอดรถยนต์ได้ตั้งแต่สองร้อยคันขึ้นไป ต้องมีห้องส้วม ที่บีบสวะและอ่างล้างมือ ในอัตราดังกล่าวข้างต้นทุก ๆ สองร้อยคันที่เพิ่มขึ้น เศษของสองร้อยคันให้นับเป็นสองร้อยคัน

ห้องส้วมต้องกว้างไม่น้อยกว่า 90 เซนติเมตร และมีเนื้อที่ไม่ต่ำกว่า 1.40 ตารางเมตร มีเครื่องระบายอากาศซึ่งสามารถเปลี่ยนอากาศภายในห้องได้หมดในเวลาสามสิบนาที

ข้อ 17. ให้มีท่อประปาพร้อมทั้งอุปกรณ์ปิดเปิดน้ำ เพื่อใช้สำหรับล้างพื้นอาคารอยู่ในที่เหมาะสมทุกชั้นที่ใช้จอตรยยนต์

ข้อ 18. ให้มีระบบระบายน้ำจากอาคารทุกชั้นอย่างเพียงพอและให้ต่อตรงกับระบบระบายน้ำที่ระดับพื้นดิน

ข้อ 19. ทุกส่วนของอาคารจอตรยยนต์ต้องให้มีแสงสว่างแลเห็นได้ชัดทั้งกลางวันกลางคืน

ข้อ 20. ให้มีเครื่องดับเพลิงเคมีหนึ่งเครื่องต่อจำนวนที่จอตรยยนต์ทุกๆ ทำสิบคัน และให้มีไว้ทุกชั้นที่ใช้จอตรยยนต์อย่างน้อยชั้นละหนึ่งเครื่อง

ข้อ 21. ให้มีท่อคั้นน้ำดับเพลิงตามมาตรฐานของกองตำรวจดับเพลิงในจำนวนที่เพียงพอเพื่อดับเพลิงได้ทุกส่วนของอาคาร

ข้อ 22. ให้ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครรักษาการตามข้อบัญญัตินี้

ประกาศ ณ วันที่ 10 พฤษภาคม พ.ศ. 2521

ชลอ ชรรมศิริ

(นายชลอ ชรรมศิริ)

ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร

หมายเหตุ เหตุผลในการประกาศใช้ข้อบัญญัติฉบับนี้ คือ เนื่องจากยังไม่มีข้อบัญญัติอาคารจอตรยยนต์ชั้นใช้บังคับในเขตกรุงเทพมหานคร เป็นเหตุให้ต้องนำข้อบังคับเกี่ยวกับลักษณะอาคารชนิดอื่นมาใช้บังคับ ซึ่งไม่เหมาะสมและเพื่อให้เหมาะสมกับความเจริญในสภาพปัจจุบัน จึงจำเป็นต้องตราข้อบัญญัติกรุงเทพมหานครเกี่ยวกับอาคารจอตรยยนต์ชั้น

เทศบัญญัติ ของเทศบาลนครกรุงเทพ
เรื่อง กำหนด บริเวณซึ่งอาคารบางชนิดจะปลูกสร้างขึ้นมิได้
(เฉพาะที่ยังมีผลบังคับ)

ต้นฉบับเป็นหน้าว่าง

เทศบัญญัติของเทศบาลนครกรุงเทพ
เรื่อง กำหนดบริเวณซึ่งอาคารบางชนิดปลูกสร้างชั้นมิได้
(ฉบับที่ 2) พุทธศักราช 2502

โดยอนุมัติของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ซึ่งอาศัยอำนาจตามความใน มาตรา 15 แห่งพระราชบัญญัติควบคุมการก่อสร้างอาคาร พุทธศักราช 2479 เทศบาลนครกรุงเทพออกเทศบัญญัติไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของสภาเทศบาลนครกรุงเทพ และโดยอนุมัติของผู้ว่าราชการจากจังหวัดพระนคร ดังต่อไปนี้

ข้อ 1 เทศบัญญัตินี้ให้เรียกว่า “เทศบัญญัติเรื่องกำหนดบริเวณซึ่งอาคารบางชนิดจะปลูกสร้างชั้นมิได้ (ฉบับที่ 2) พุทธศักราช 2502”

ข้อ 2 ให้ใช้เทศบัญญัตินี้ตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ 3 ห้ามมิให้บุคคลใดปลูกสร้างห้องแถว, ดึกแถว, อาคารพาณิชย์, โรงงานอุตสาหกรรม, อาคารสาธารณะ หรืออาคารอื่นใด นอกจากอาคารที่พักอาศัย อาคารที่เป็นส่วนหนึ่งของอาคารที่พักอาศัย, รั้ว, กำแพง, ท่อระบายน้ำ, รางระบายน้ำ, เขื่อนและสะพาน ภายในบริเวณดังต่อไปนี้ เว้นแต่คณะเทศมนตรีจะพิจารณาอนุญาตโดยมีเหตุผลอันสมควรเกี่ยวกับหลักวิชาการผังเมือง คือ

ก. บริเวณที่ 1

จากจุดบรรจบของคลองอรชากับคลองบางกระบือไปตามคลองบางกระบือทางทิศตะวันออกจนถึงกับทางรถไฟสายชองนนทบุรี จากจุดนี้ไปตามทางรถไฟสายชองนนทบุรีทาง

เทศบัญญัติของเทศบาลนครกรุงเทพ เรื่องกำหนดบริเวณซึ่งอาคารบางชนิดจะปลูกสร้างชั้นมิได้ พุทธศักราช 2491 ซึ่งเป็นฉบับแรกถูกยกเลิกแล้ว โดยข้อบัญญัติกรุงเทพมหานคร เรื่องกำหนดบริเวณซึ่งอาคารบางชนิดจะปลูกสร้างชั้นมิได้ พ.ศ. 2521

ทิศใต้จนจดกับคลองไม้สิงห์โต เลี้ยวไปตามคลองไม้สิงห์โตทางทิศตะวันตกจนบรรจบกับ
คลองอรชร จากจุดนี้ไปตามคลองอรชรทางทิศเหนือจนบรรจบกับคลองบางกระบือ

ข. บริเวณที่ 2

จากจุดบรรจบของถนนพระรามที่ 4 กับเส้นขนานซึ่งห่างจากถนนสีลมมาทาง
ทิศใต้ 100 เมตรไปตามถนนพระรามที่ 4 ทางทิศตะวันออกเฉียงใต้จนบรรจบกับเส้น
ขนานซึ่งห่างกับถนนสาทรใต้ไปทางทิศใต้ 100 เมตร จากจุดนี้ไปตามเส้นขนานนี้จน
บรรจบกับเส้นต่อแนวถนนสุรศักดิ์ เลี้ยวเข้าถนนสุรศักดิ์ ไปตามถนนสุรศักดิ์จนบรรจบ
เส้นขนานกับถนนสีลมซึ่งห่างจากถนนสีลมมาทางทิศใต้ 100 เมตร และไปตามเส้น
ขนานนี้ทางทิศตะวันออกเฉียงเหนือจนบรรจบถนนพระรามที่ 4

ตามแผนที่ท้ายเทศบัญญัติ

ข้อ 4 อาคารซึ่งสร้างมาก่อนและขัดกับข้อ 3 แห่งเทศบัญญัตินี้ ห้ามทำการ
ต่อเติม ขยาย ดัดแปลง หรือแปลงอาคารที่พักอาศัยเป็นอาคารเพื่อประโยชน์อย่างอื่น เว้น
แต่การดัดแปลงเพื่อความเป็นระเบียบเรียบร้อยและสวยงาม หรือการต่อเติม ขยาย โดยมี
เหตุผลอันสมควรเกี่ยวกับวิชาการผังเมือง คณะเทศมนตรีจะได้พิจารณาอนุญาตตามความ
เหมาะสม

ข้อ 5 ให้นายกเทศมนตรีนครกรุงเทพ มีหน้าที่รักษาการให้เป็นไปตามเทศ-
บัญญัตินี้

ประกาศ ณ วันที่ 24 พฤศจิกายน 2504

ชำนาญ สุบุรณ์

นายกเทศมนตรีนครกรุงเทพ

อนุมัติ

นายพันตำรวจเอก ล. กฤษณามระ

ผู้ว่าราชการจังหวัดพระนคร

เทศบัญญัติของเทศบาลนครกรุงเทพ

เรื่อง กำหนดบริเวณซึ่งอาคารบางชนิดจะปลูกสร้างชั้นมิได้

(ฉบับที่ 3) พุทธศักราช 2503

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 15 แห่งพระราชบัญญัติควบคุมการก่อสร้างอาคาร พุทธศักราช 2479 มาตรา 75 แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พุทธศักราช 2496 และพระราชกฤษฎีกากำหนดให้เทศบาลนครกรุงเทพและเทศบาลนครธนบุรีอยู่ในความควบคุมดูแลของกระทรวงมหาดไทย พุทธศักราช 2502 เทศบาลนครกรุงเทพออกเทศบัญญัติไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของสภาเทศบาลนครกรุงเทพ และโดยอนุมัติของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยดังต่อไปนี้

ข้อ 1 เทศบัญญัตินี้ให้เรียกว่า “เทศบัญญัติเรื่องกำหนดบริเวณซึ่งอาคารบางชนิดจะปลูกสร้างชั้นมิได้ (ฉบับที่ 3) พุทธศักราช 2503”

ข้อ 2 ให้ใช้เทศบัญญัตินี้ตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ 3 ห้ามมิให้บุคคลใดปลูกสร้างอาคารที่พักอาศัย, ห้องแถว, ตึกแถว, อาคารพาณิชย์, โรงงานอุตสาหกรรม, อาคารสาธารณะ, โรง, กระโจม, เเพง, รั้ว, บ้าย, ภายในบริเวณดังต่อไปนี้

ก. ที่ดินระหว่างถนนกรุงเกษมกับคลองผดุงกรุงเกษม

ข. ที่ดินระหว่างถนนมหาพฤฒารามกับคลองผดุงกรุงเกษม

ข้อ 4 อาคารซึ่งสร้างมาก่อนและขัดกับข้อ 3 แห่งเทศบัญญัตินี้ ห้ามทำการต่อเติมขยาย หรือตัดแปลง เว้นแต่การตัดแปลงเพื่อความเป็นระเบียบเรียบร้อยหรือมีเหตุผล

อันสมควรเกี่ยวกับการดำเนินการตามหลักวิชาการผังเมืองซึ่งคณะมนตรีจะได้พิจารณา
อนุญาตตามความเหมาะสม

ข้อ 5 ให้นายกเทศมนตรีนครกรุงเทพมีหน้าที่รักษาการให้เป็นไปตามเทศ
บัญญัตินี้

ประกาศ ณ วันที่ 14 มีนาคม พ.ศ. 2503

บ้านาญ สุวบูรณ์

นายกเทศมนตรีนครกรุงเทพ

อนุมัติ

พลเอก ป. จารุเสถียร

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

เทศบัญญัติของเทศบาลนครกรุงเทพ

เรื่อง กำหนดบริเวณซึ่งอาคารบางชนิดจะปลูกสร้างชั้นมิได้

(ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2505

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 15 แห่งพระราชบัญญัติควบคุมการก่อสร้างอาคาร พุทธศักราช 2479 มาตรา 75 แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. 2496 และพระราชกฤษฎีกากำหนดให้เทศบาลนครกรุงเทพและเทศบาลนครธนบุรีอยู่ในความควบคุมดูแลของกระทรวงมหาดไทย พ.ศ. 2502 เทศบาลนครกรุงเทพออกเทศบัญญัติไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของสภาเทศบาลนครกรุงเทพ และโดยอนุมัติของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ดังต่อไปนี้

ข้อ 1 เทศบัญญัตินี้ให้เรียกว่า “เทศบัญญัติเรื่องกำหนดบริเวณซึ่งอาคารบางชนิดจะปลูกสร้างชั้นมิได้ (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2505”

ข้อ 2 ให้ใช้เทศบัญญัตินี้ตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ 3 ห้ามมิให้บุคคลใดก่อสร้างอาคารที่พักอาศัย ห้องแถว อาคารพาณิชย์ อาคารสาธารณะ โรงงานอุตสาหกรรม โรง กระท่อม เพิง รั้ว และอาคารแฝงลอย ซึ่งมีได้ประกอบด้วยวัตถุทึบไฟเป็นส่วนใหญ่ภายในบริเวณระยะ 30 เมตร ห่างจากเขตถนนเพชรบุรีทั้งสองฟาก ตั้งแต่แยกตัดกับถนนราชปรารภไปทางทิศตะวันออกจนสุดถนนตามแผนที่ท้ายเทศบัญญัตินี้

ข้อ 4 อาคารซึ่งสร้างมาก่อนและขัดกับข้อ 3 แห่งเทศบัญญัตินี้ ห้ามทำการต่อเติม ขยาย หรือตัดแปลง เว้นแต่เป็นการซ่อมแซมหรือตกแต่งตามสภาพเดิม เพื่อความเรียบร้อยเรียบร้อยขึ้นกว่าของเดิม

ข้อ 5 ให้นายกเทศมนตรีนครกรุงเทพมีหน้าที่รักษาการให้เป็นไปตามเทศบัญญัตินี้

ประกาศ ณ วันที่ 2 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2505

ข้าพเจ้า สุวบูรณ์

นายกเทศมนตรีนครกรุงเทพ

อนุมัติ

พลเอก ป. จารุเสถียร

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

เทศบัญญัติของเทศบาลนครกรุงเทพ
เรื่อง กำหนดบริเวณซึ่งอาคารบางชนิดจะปลูกสร้างขึ้นมิได้
(ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2505

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 15 แห่งพระราชบัญญัติควบคุมการก่อสร้างอาคาร พุทธศักราช 2479 มาตรา 75 แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. 2496 และพระราชกฤษฎีกากำหนดให้เทศบาลนครกรุงเทพและเทศบาลนครธนบุรี อยู่ในความควบคุมดูแลของกระทรวงมหาดไทย พ.ศ. 2502 เทศบาลนครกรุงเทพออกบัญญัติได้โดยคำแนะนำและยินยอมของสภาเทศบาลนครกรุงเทพ และโดยอนุมัติของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ดังต่อไปนี้

- ข้อ 1 เทศบัญญัตินี้ให้เรียกว่า "เทศบัญญัติเรื่องกำหนดบริเวณซึ่งอาคารบางชนิดจะปลูกสร้างขึ้นมิได้ (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2505"
- ข้อ 2 ให้ใช้เทศบัญญัตินี้ตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป
- ข้อ 3 ห้ามมิให้บุคคลใดปลูกสร้างห้องแถว ตึกแถว อาคารพาณิชย์ โรงงานอุตสาหกรรม อาคารสาธารณะ หรืออาคารอื่นใด นอกจากอาคารที่พักอาศัย หรืออาคารที่เป็นส่วนหนึ่งของอาคารที่พักอาศัย รั้ว กำแพง ท่อระบายน้ำ รางระบายน้ำ เขื่อน และสะพานภายในบริเวณดังต่อไปนี้ เว้นแต่คณะเทศมนตรีจะพิจารณาอนุญาตโดยมีเหตุผลอันสมควรเกี่ยวกับหลักวิชาการผังเมือง คือ

ก. บริเวณที่ 1 เริ่มจากจุดบรรจบของคลองสามเสนกับทางรถไฟสายเหนือไปทางทิศเหนือตามทางรถไฟสายเหนือจนจดกับคลองบางซื่อฝั่งใต้ จากจุดนี้เลยขวาไปทางทิศตะวันออกตามคลองบางซื่อฝั่งใต้ จนบรรจบเส้นขนานซึ่งห่างจากเขตถนนพหลโยธิน

ฝั่งทิศตะวันตกไปทางทิศตะวันออก 100 เมตร จากจุดนี้เลี้ยวขวาไปตามเส้นขนานนี้ลงมาทางใต้จนบรรจบกับคลองสามเสนฝั่งเหนือ จากจุดนี้เลี้ยวขวาไปตามคลองสามเสนฝั่งเหนือจนบรรจบกับทางรถไฟสายเหนือ

2. บริเวณที่ 2 เริ่มจากจุดบรรจบของคลองสามเสนฝั่งเหนือ กับเส้นขนานซึ่งห่างจากเขตถนนพหลโยธินฝั่งตะวันออกมาทางทิศตะวันออก 100 เมตร ไปตามเส้นขนานนี้ไปตามทิศเหนือจนบรรจบกับคลองบางซื่อฝั่งใต้ เลี้ยวขวาไปตามคลองบางซื่อฝั่งใต้ ทางทิศตะวันออกจนบรรจบกับเส้นขนานซึ่งห่างจากเขตถนนพหลโยธินฝั่งตะวันออก 1,000 เมตร จากจุดนี้เลี้ยวขวาไปตามเส้นขนานถนนพหลโยธินนี้ลงมาทางใต้จนบรรจบกับเส้นขนานซึ่งอยู่ห่างจากถนนดินแดงมาทางทิศเหนือ 100 เมตร จากจุดนี้เลี้ยวขวาไปตามเส้นขนานนี้จนบรรจบกับคลองสามเสนฝั่งเหนือเลี้ยวขวาไปตามคลองสามเสนฝั่งเหนือ จนบรรจบกับเส้นขนานซึ่งอยู่ห่างจากถนนพหลโยธินฝั่งตะวันออกมาทางทิศตะวันออก 100 เมตร

ตามแผนที่ท้ายเทศบัญญัตินี้

ข้อ 4 อาคารซึ่งสร้างมาก่อนและขัดกับข้อ 3 แห่งเทศบัญญัตินี้ ห้ามทำการต่อเติมขยาย ดัดแปลงหรือแปลงอาคารที่พักอาศัยเป็นอาคารเพื่อประโยชน์อย่างอื่น เว้นแต่การดัดแปลงเพื่อความเป็นระเบียบเรียบร้อยและสวยงาม หรือการต่อเติม ขยายโดยมีเหตุผลอันสมควรเกี่ยวกับหลักวิชาการผังเมือง คณะเทศมนตรีจะได้พิจารณาอนุญาตตามความเหมาะสม

ข้อ 5 ให้นายกเทศมนตรีนครกรุงเทพมีหน้าที่รักษาการให้เป็นไปตามเทศบัญญัตินี้

ประกาศ ณ วันที่ 21 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2506

พลตำรวจโท ประจวบ กิริดิบุตร

เทศมนตรี ผู้ทำการแทน

นายกเทศมนตรีนครกรุงเทพ

อนุมัติ

พลเอก ป. จารุเสถียร

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

เทศบัญญัติของเทศบาลนครกรุงเทพ
เรื่อง กำหนดบริเวณซึ่งอาคารบางชนิดจะปลูกสร้างขึ้นมิได้
(ฉบับที่ 6) พ.ศ. 2509

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 15 แห่งพระราชบัญญัติควบคุมการก่อสร้างอาคาร พุทธศักราช 2429 มาตรา 75 แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. 2496 และพระราชกฤษฎีกากำหนดให้เทศบาลนครกรุงเทพและเทศบาลนครธนบุรีอยู่ในความควบคุมดูแลของกระทรวงมหาดไทย พ.ศ. 2502 เทศบาลนครกรุงเทพออกเทศบัญญัติไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของสภาเทศบาลนครกรุงเทพ และโดยอนุมัติของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ดังต่อไปนี้

ข้อ 1 เทศบัญญัตินี้ให้เรียกว่า “เทศบัญญัติเรื่องกำหนดบริเวณซึ่งอาคารบางชนิดจะปลูกสร้างขึ้นมิได้ (ฉบับที่ 6) พ.ศ. 2509”

ข้อ 2 ให้ใช้เทศบัญญัตินี้ตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ 3 ห้ามมิให้บุคคลใดปลูกสร้าง เเพิง แผงลอย โรงเก็บสินค้า โรงงานอุตสาหกรรมและอาคารซึ่งมิได้ประกอบด้วยวัสดุทนไฟเป็นส่วนใหญ่ภายในบริเวณดังต่อไปนี้

ก. ภายในระยะ 30 เมตร จากริมถนนสุขุมวิท ซอย 71 ทั้งสองฟาก ตั้งแต่สะพานข้ามคลองคันถึงทางแยกไปถนนลาดพร้าวเว้นแต่บริเวณที่แสดงสีนํ้านานาชาติ

ข. ภายในระยะ 30 เมตร จากเขตบริเวณที่แสดงสีนํ้านานาชาติ เฉพาะด้านที่ไม่ติดถนน

ตามแผนที่ท้ายเทศบัญญัตินี้

ข้อ 4 อาคารซึ่งสร้างมาก่อนและขัดกับข้อ 3 แห่งเทศบัญญัตินี้ ห้ามทำการต่อเติม ขยาย ดัดแปลง หรือแปลงอาคารที่พักอาศัยเป็นอาคารเพื่อประโยชน์อย่างอื่น เว้นแต่การดัดแปลงเพื่อความเป็นระเบียบเรียบร้อยและสวยงาม หรือการต่อเติม ขยาย โดยมีเหตุอันสมควรเกี่ยวกับหลักวิชาการผังเมือง คณะเทศมนตรีจะได้พิจารณาอนุญาตตามความเหมาะสม

ข้อ 5 ให้นายกเทศมนตรีนครกรุงเทพมหานครมีหน้าที่รักษาการให้เป็นไปตามเทศบัญญัตินี้

ประกาศ ณ วันที่ 17 มีนาคม พ.ศ. 2509

อำนาจ สุวรรณ

นายกเทศมนตรีนครกรุงเทพ

อนุมัติ

ท. แกรงขำ

รัฐมนตรีช่วยว่าการฯ ทำการแทน

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

เทศบัญญัติของเทศบาลนครกรุงเทพ

เรื่อง กำหนดบริเวณซึ่งอาคารบางชนิดจะปลูกสร้างขึ้นมิได้

(ฉบับที่ 7) พ.ศ. 2509

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 15 แห่งพระราชบัญญัติควบคุมการก่อสร้างอาคารพุทธศักราช 2479 มาตรา 75 แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. 2496 และพระราชกฤษฎีกากำหนดเทศบาลนครกรุงเทพและเทศบาลนครธนบุรีอยู่ในความควบคุมดูแลของกระทรวงมหาดไทย พ.ศ. 2502 เทศบาลนครกรุงเทพออกเทศบัญญัติไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของสภาเทศบาลนครกรุงเทพ และโดยอนุมัติของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ดังต่อไปนี้

ข้อ 1 เทศบัญญัตินี้ให้เรียกว่า “เทศบัญญัติเรื่องกำหนดบริเวณซึ่งอาคารบางชนิดจะปลูกสร้างขึ้นมิได้ (ฉบับที่ 7) พ.ศ. 2509”

ข้อ 2 ให้ใช้เทศบัญญัตินี้ตั้งแต่วันถัดจากประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ 3 ห้ามมิให้บุคคลใดก่อสร้างอาคารที่พักอาศัย ห้องแถว อาคารพาณิชย์ อาคารสาธารณะ โรงงานอุตสาหกรรม โรง กระท่อม เพิง รั้ว และอาคารแฝงลอย ซึ่งมีได้ประกอบด้วยวัสดุทนไฟเป็นส่วนใหญ่ ภายในบริเวณดังต่อไปนี้

ก. ภายในบริเวณระยะ 30 เมตร ห่างจากถนนสุขุมวิท ซอย 63 ด้านทิศตะวันออกตั้งแต่ตอนที่ยบรรจบกับคลองแสนแสบไปทางทิศเหนือจนบรรจบกับถนนเพชรบุรี

ข. ภายในบริเวณระยะ 30 เมตร ห่างจากถนนสุขุมวิท ซอย 63 ด้านทิศตะวันตกตั้งแต่ตอนที่บรรจบกับคลองแสนแสบไปทางทิศเหนือ จนถึงระยะซึ่งห่างจากเขตถนนเพชรบุรีฝั่งใต้ 30 เมตร

ค. ภายในบริเวณระยะ 30 เมตร ห่างจากเขตถนนเพชรบุรีทั้งสองฟากตั้งแต่ตอนที่บรรจบกับถนนสุขุมวิท ซอย 63 ไปทางทิศตะวันออกจนบรรจบกับถนนสุขุมวิท ซอย 71

ทั้งนี้ ตามแผนที่ท้ายเทศบัญญัตินี้

ข้อ 4 อาคารซึ่งสร้างมาก่อนและขัดกับข้อ 3 แห่งเทศบัญญัตินี้ห้ามทำการต่อเติมขยาย หรือตัดแปลง เว้นแต่เป็นการซ่อมแซมหรือตกแต่งตามสภาพเดิม เพื่อความเป็นระเบียบเรียบร้อยขึ้นกว่าของเดิม

ข้อ 5 ให้นายกเทศมนตรีนครกรุงเทพ มีหน้าที่รักษาการให้เป็นไปตามเทศบัญญัตินี้

ประกาศ ณ วันที่ 16 กันยายน พ.ศ. 2509

อำนาจ สุวรรณ

นายกเทศมนตรีนครกรุงเทพ

อนุมัติ

ท. แกรงขำ

รัฐมนตรีช่วยว่าการ ฯ ทำการแทน

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

เทศบัญญัติของเทศบาลนครกรุงเทพ

เรื่อง กำหนดบริเวณซึ่งอาคารบางชนิดจะปลูกสร้างขึ้นมิได้

(ฉบับที่ 8) พ.ศ. 2509

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 15 แห่งพระราชบัญญัติควบคุมการก่อสร้างอาคาร พุทธศักราช 2479 มาตรา 75 แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. 2496 และพระราชกฤษฎีกากำหนดให้เทศบาลนครกรุงเทพและเทศบาลนครธนบุรี อยู่ในความควบคุมดูแลของกระทรวงมหาดไทย พ.ศ. 2502 เทศบาลนครกรุงเทพออกเทศบัญญัติไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของสภาเทศบาลนครกรุงเทพ และโดยอนุมัติของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ดังต่อไปนี้

ข้อ 1 เทศบัญญัตินี้ให้เรียกว่า “เทศบัญญัติเรื่องกำหนดบริเวณซึ่งอาคารบางชนิดจะปลูกสร้างขึ้นมิได้ (ฉบับที่ 9) พ.ศ. 2509”

ข้อ 2 ให้ใช้เทศบัญญัตินี้ตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ 3 ให้กำหนดบริเวณภายในระยะ 14.00 เมตร จากเขตถนนศรีอยุธยาทั้งสองฟาก ตั้งแต่ทางแยกตัดกับถนนราชปรารภไปทางทิศตะวันตกจนแยกกับถนนพระรามที่ 6 ตามแผนที่ท้ายเทศบัญญัตินี้ เป็นบริเวณซึ่งอาคารบางชนิดดังต่อไปนี้จะปลูกสร้างขึ้นมิได้

(1) ห้างแถว

(2) ดึกแถว

- (3) อาคารพาณิชย์
- (4) อาคารสาธารณะ
- (5) โรงงานอุตสาหกรรม
- (6) โรง
- (7) กระท่อม
- (8) เฝิง
- (9) อาคารแฝงลอย

(10) รั้วหรืออาคารที่พังก่ออาศัยหรือส่วนของอาคารที่พังก่ออาศัย ซึ่งมีได้ประกอบด้วยวัสดุทนไฟเป็นส่วนใหญ่

ข้อ 4 อาคารซึ่งสร้างมาก่อนและขัดกับ ข้อ 3 แห่งเทศบัญญัตินี้ห้ามทำการต่อเติมขยาย ดัดแปลงหรือแปลงอาคารที่พังก่ออาศัยเป็นอาคารเพื่อประโยชน์อย่างอื่นเว้นแต่การดัดแปลงเพื่อความเป็นระเบียบเรียบร้อยและสวยงาม หรือการต่อเติมโดยมีเหตุผลอันสมควรเกี่ยวกับหลักวิชาการผังเมือง คณะเทศมนตรีจะได้พิจารณาอนุญาตตามความเหมาะสม

ข้อ 5 นายกเทศมนตรีนครกรุงเทพ มีหน้ารั้งราชการให้เป็นไปตามเทศบัญญัตินี้

ประกาศ ณ วันที่ 16 กันยายน พ.ศ. 2509

บ้านาญ ยุวบูรณ์

นายกเทศมนตรีกรุงเทพ

อนุมิตติ

ท. แรงขำ

รัฐมนตรีช่วยว่าการ ฯ ทำการแทน

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

ข้อบัญญัติกรุงเทพมหานคร

เรื่องกำหนดบริเวณ ซึ่งอาคารบางชนิดจะปลูกสร้างขึ้นมิได้

และ

เรื่องกำหนดบริเวณห้ามก่อสร้าง ดัดแปลง ใช้หรือเปลี่ยนแปลง
อาคารบางชนิดหรือบางประเภทในท้องที่บางแห่ง

ต้นฉบับเป็นหน้าว่าง

ข้อบัญญัติกรุงเทพมหานคร

เรื่อง กำหนดบริเวณซึ่งอาคารบางชนิดจะปลูกสร้างชั้นมิได้ พ.ศ. 2521

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 15 แห่งพระราชบัญญัติควบคุมการก่อสร้างอาคาร พุทธศักราช 2479 โดยอนุมัติของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย และมาตรา 67 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกรุงเทพมหานคร พ.ศ. 2518 กรุงเทพมหานครโดยได้รับความเห็นชอบจากสภากรุงเทพมหานคร จึงตราข้อบัญญัติกรุงเทพมหานครขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ 1 ข้อบัญญัติกรุงเทพมหานครนี้เรียกว่า “ข้อบัญญัติกรุงเทพมหานคร เรื่องกำหนดบริเวณซึ่งอาคารบางชนิดจะปลูกสร้างชั้นมิได้ พ.ศ. 2521”

ข้อ 2 ข้อบัญญัติกรุงเทพมหานครนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาและกรุงเทพมหานครเป็นต้นไป

ข้อ 3 ให้ยกเลิกเทศบัญญัติของเทศบาลนครกรุงเทพ เรื่องกำหนดบริเวณซึ่งอาคารบางชนิดจะปลูกสร้างชั้นมิได้ พุทธศักราช 2491 และเทศบัญญัติของเทศบาลนครกรุงเทพ เรื่อง กำหนดบริเวณซึ่งอาคารบางชนิดจะปลูกสร้างชั้นมิได้ (ฉบับที่ 9) พ.ศ. 2510

ข้อ 4 ห้ามมิให้บุคคลใดปลูกสร้างอาคารภายในเขตกรุงเทพมหานครเพื่อทำการ (1) ฟอกหนัง (2) ทำไม้ขีดไฟ (3) ทำแชลแล็ค (4) ต้มกลั่นแอลกอฮอล์หรือสุราหรือเบียร์ (5) ทำเต้าหู้ (6) ทำวันเส้น (7) ทำน้ำตาล (8) ถลุงแร่ (9) หลอมโลหะ ยก

เว้นการหลอมเงิน ทอง นาค หรือทองคำขาว (10) หลอมแก้ว (11) เคี้ยวยาง (12) ย้อมผ้า ซึ่งมีคนงานตามปกติตั้งแต่ 5 คนขึ้นไป

ข้อ 5 ห้ามมิให้บุคคลใดก่อสร้างอาคารเพื่อทำการเลื่อยไม้โดยใช้เครื่องจักรสีข้าว โดยใช้เครื่องจักร ทำน้ำแข็ง หรือเป็นอาคารที่ใช้เพื่อทำการหรือใช้ประโยชน์เพื่อการอุตสาหกรรมและการพาณิชย์ ซึ่งต้องใช้เตาไฟเพื่อกิจการนั้น เว้นแต่มีไว้เพื่อประกอบอาหารในภัตตาคาร โรงแรม ร้านอาหาร ภายในบริเวณดังต่อไปนี้

ด้านเหนือวัดจากปากคลองสามเสนด้านเหนือไปทางทิศเหนือ 40 เมตร และจากที่นี้ในระยะห่างจากคลองสามเสน 40 เมตร ขนานไปกับคลองสามเสนไปจนถึงถนนพระราม 6 และจากที่นี้ในระยะห่างจากถนนพระราม 6 ไปทางทิศตะวันออก 40 เมตร ขนานไปกับถนนพระราม 6 ไปจนถึงถนนราชวิถี และจากที่นี้ในระยะห่างจากถนนราชวิถีไปทางทิศเหนือ 40 เมตร ขนานไปกับถนนราชวิถีไปจนถึงถนนราชปรารภ และจากที่นี้ในระยะห่างจากถนนราชปรารภไปทางทิศตะวันออก 40 เมตร ขนานไปกับถนนราชปรารภไปถึงถนนราชดำริ และจากที่นี้ในระยะห่างจากถนนราชดำริไปทางตะวันออก 40 เมตร ขนานไปกับถนนราชดำริไปจนถึงถนนเพลินจิตต์ และจากที่นี้ในระยะห่างจากถนนเพลินจิตต์ไปทางทิศเหนือ 40 เมตร ขนานไปกับถนนเพลินจิตต์ไปจนถึงถนนวิทญู และจากที่นี้ในระยะห่างจากถนนวิทญูไปทางทิศตะวันออก 40 เมตร ขนานไปกับถนนวิทญูไปจนถึงถนนสารใต้ และจากที่นี้ในระยะห่างจากถนนสารใต้ไปทางทิศใต้ 50 เมตร ขนานไปกับถนนสารใต้ไปจนถึงถนนเจริญกรุง และจากที่นี้ในระยะห่างจากถนนเจริญกรุงไปทางทิศตะวันออก 40 เมตร ขนานไปกับถนนเจริญกรุงไปจนถึงแม่น้ำเจ้าพระยา แล้วเลียบขึ้นมตามริมแม่น้ำเจ้าพระยาฝั่งตะวันออกไปทางทิศเหนือจนบรรจบกับเส้นเขตที่ปากคลองสามเสนด้านเหนือ

ข้อ 6 ในเขตกรุงเทพมหานครภายในบริเวณดังต่อไปนี้

1. บริเวณภายในระยะ 14 เมตร ห่างจากแนวทางสาธารณะหรือแนวทางซึ่งมีสภาพเป็นสาธารณะ ซึ่งมีขนาดกว้างตั้งแต่ 10 เมตรขึ้นไป

ทั้งนี้ มิให้ใช้บังคับแก่บริเวณซึ่งกำหนดไว้ตามเทศบัญญัติของเทศบาลนคร-
 กรุงเทพฯ เรื่อง กำหนดบริเวณซึ่งอาคารบางชนิดจะปลูกสร้างชั้นมิได้ (ฉบับที่ 4) พ.ศ.
 2505 เรื่อง กำหนดบริเวณซึ่งอาคารบางชนิดจะปลูกสร้างชั้นมิได้ (ฉบับที่ 6) พ.ศ. 2509
 เรื่องกำหนดบริเวณซึ่งอาคารบางชนิดจะปลูกสร้างชั้นมิได้ (ฉบับที่ 7) พ.ศ. 2509 และ
 เรื่อง กำหนดบริเวณซึ่งอาคารบางชนิดจะปลูกสร้างชั้นมิได้ (ฉบับที่ 8) พ.ศ. 2509

2. บริเวณภายในระยะ 14 เมตร ห่างจากแนวเขตแม่น้ำเจ้าพระยา

3. บริเวณภายในระยะ 14 เมตร ห่างจากแนวเขตคลองบางลำภู คลอง
 ใ้องอ่า คลองมหานาค คลองผดุงกรุงเกษม และคลองแสนแสบเริ่มจากจุดบรรจบของ
 คลองแสนแสบกับถนนราชดำริไปทางทิศตะวันออกจนถึงจุดบรรจบกับคลองตัน

4. บริเวณภายในระยะ 20 เมตร รอบอนุสาวรีย์ชัยสมรภูมิจากเขตที่ได้
 มีพระราชบัญญัติเวนคืนแล้ว

ห้ามมิให้บุคคลใดปลูกสร้างห้องแถว อาคารแฝงลอย หรืออาคารบางชนิดซึ่ง
 มิได้ประกอบด้วยวัตถุทนไฟเป็นส่วนใหญ่ คือ อาคารพาณิชย์ โรงงานอุตสาหกรรม
 อาคารสาธารณะ โรง กระท่อม หรือเพิง

ข้อ 7 อาคารซึ่งสร้างมาก่อนและขัดกับข้อ 4 ข้อ 5 และข้อ 6 แห่งข้อบัญญัติ
 นี้ห้ามทำการต่อเติม ขยาย หรือดัดแปลง เว้นแต่การดัดแปลงหน้าร้าน ซึ่งทำเพื่อความ
 เป็นระเบียบเรียบร้อยและสวยงาม หรือได้รับอนุญาตจากผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครโดย
 มีหลักเกณฑ์ดังนี้

(1) มีเหตุผลที่เหมาะสม เพื่อประโยชน์แก่การเศรษฐกิจของประเทศ
 เพื่อความมั่นคงของชาติ หรือเพื่อการพัฒนาอุตสาหกรรมในเขตกรุงเทพมหานครซึ่ง
 กระทรวงอุตสาหกรรมได้ให้ความเห็นชอบ สำหรับกรณีที่ขอรับส่งเสริมการลงทุนต้อง
 ได้รับอนุมัติจากคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนแล้วด้วย

(2) การต่อเติม ขยาย หรือดัดแปลงอาคารต้องอยู่ภายในเขตที่ดินที่มีอยู่
 เดิมเพื่อการอุตสาหกรรมนั้น

(3) กระทรวงสาธารณสุขรับรองว่าไม่ทำให้เกิดความเดือดร้อน รำคาญ และคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติให้ความเห็นว่าไม่ทำให้สิ่งแวดล้อมเป็นพิษ และ

(4) ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครได้พิจารณาเห็นว่าไม่ทำให้ปัญหาในเรื่องที่อยู่อาศัย และสภาวะแวดล้อมเสื่อมโทรม

ข้อ 8 ภายใต้บังคับข้อ 7 บริเวณภายในระยะ 14 เมตร ห่างจากแนวทางสาธารณะหรือแนวทางซึ่งมีสภาพเป็นสาธารณะ ห้ามมิให้บุคคลใดก่อสร้างอาคารใด ๆ นอกจากแบบก่อสร้างที่ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครเห็นชอบ หรือจะได้กำหนดให้เพื่อรักษาแนวอาคาร และเพื่อประโยชน์สถาปัตยกรรมตามความในมาตรา 10 แห่งพระราชบัญญัติควบคุมก่อสร้างอาคาร พุทธศักราช 2479

ข้อ 9 ให้ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครรักษาการตามข้อบัญญัตินี้

ประกาศ ณ วันที่ 9 พฤศจิกายน พ.ศ. 2521

ชโลม ธรรมศิริ

ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร

หมายเหตุ — : เหตุผลในการประกาศใช้ข้อบัญญัติกรุงเทพมหานครฉบับนี้ คือ เนื่องจากรัฐบาลมีนโยบายในอันที่จะเร่งรัด และส่งเสริมการพัฒนาเศรษฐกิจของชาติทางด้านอุตสาหกรรมให้เจริญก้าวหน้ามากยิ่งขึ้น จึงเห็นสมควรกำหนดหลักเกณฑ์ในการอนุญาตให้มีการต่อเติม ขยาย หรือดัดแปลงโรงงานที่มีอยู่เดิมในเขตกรุงเทพมหานคร ตามความเหมาะสมกับสภาพเศรษฐกิจ และสังคมในปัจจุบัน จึงจำเป็นต้องตราข้อบัญญัติกรุงเทพมหานครนี้

ข้อบัญญัติกรุงเทพมหานคร

เรื่อง กำหนดบริเวณซึ่งอาคารบางชนิดจะปลูกสร้างขึ้นมิได้

(ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2522

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 15 แห่งพระราชบัญญัติควบคุมการก่อสร้างอาคาร พุทธศักราช 2479 โดยอนุมัติของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย และมาตรา 67 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกรุงเทพมหานคร พ.ศ. 2518 กรุงเทพมหานคร โดยได้รับความเห็นชอบจากสภากรุงเทพมหานคร จึงตราข้อบัญญัติกรุงเทพมหานครขึ้นไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ 1 ข้อบัญญัติกรุงเทพมหานครนี้เรียกว่า “ข้อบัญญัติกรุงเทพมหานคร เรื่องกำหนดบริเวณซึ่งอาคารบางชนิดจะปลูกสร้างขึ้นมิได้ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2522”

ข้อ 2 ข้อบัญญัติกรุงเทพมหานครนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาและกรุงเทพมหานครเป็นต้นไป

ข้อ 3 ห้ามมิให้บุคคลใดปลูกสร้างอาคารดังต่อไปนี้ ในบริเวณโดยรอบอนุสาวรีย์ชัยสมรภูมิ ตามแผนที่ท้ายข้อบัญญัติกรุงเทพมหานครนี้ คือ

(1) อาคารที่มีความสูงเกิน 16 เมตร ภายในรัศมี 200 เมตร จากจุดศูนย์กลางอนุสาวรีย์ชัยสมรภูมิ

(2) อาคารที่มีความสูงเกิน 24 เมตร ภายในรัศมีเกิน 200 เมตร แต่ไม่เกิน 300 เมตร จากจุดศูนย์กลางอนุสาวรีย์ชัยสมรภูมิ

ข้อ 4 อาคารซึ่งสร้างมาก่อนและขัดกับข้อ 3 แห่งข้อบัญญัติกรุงเทพมหานคร
นี้ ห้ามทำการต่อเติม ขยายหรือดัดแปลง เว้นแต่เป็นการซ่อมแซมหรือตกแต่งตามสภาพ
เดิม เพื่อความเป็นระเบียบเรียบร้อย

ข้อ 5 ให้ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครรักษาการตามข้อบัญญัติกรุงเทพมหานคร
นี้

ประกาศ ณ วันที่ 22 มกราคม พ.ศ. 2522

ชโลม ธรรมศิริ

ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร

หมายเหตุ : — เหตุผลในการประกาศใช้ข้อบัญญัติฉบับนี้ คือ เนื่องจากว่าเทศบัญญัติและ
ข้อบัญญัติของกรุงเทพมหานครที่มีอยู่เกี่ยวกับ เรื่อง กำหนดบริเวณซึ่ง
อาคารบางชนิดจะปลูกสร้างขึ้นมิได้ มิได้ห้ามปลูกสร้างอาคารที่มีความสูง
โดยรอบอนุสาวรีย์ชัยสมรภูมิ เพื่อเป็นการอนุรักษ์อนุสาวรีย์ชัยสมรภูมิ
ซึ่งเป็นสิ่งก่อสร้างที่มีคุณค่าทางศิลปกรรม สถาปัตยกรรม และประวัติ-
ศาสตร์จึงกำหนดให้บริเวณโดยรอบอนุสาวรีย์ชัยสมรภูมิภายในรัศมี 300
เมตร จากจุดศูนย์กลาง เป็นบริเวณห้ามปลูกสร้างอาคารที่มีความสูงมาก
อันจะบดบังความสง่างามของอนุสาวรีย์ และทำให้สภาพแวดล้อมบริเวณ
อนุสาวรีย์เสียไป จึงจำเป็นต้องตราข้อบัญญัติกรุงเทพมหานครนี้

ข้อบัญญัติกรุงเทพมหานคร

เรื่อง กำหนดบริเวณห้ามก่อสร้างหรือตัดแปลงอาคารบางชนิดหรือบางประเภท

พ.ศ. 2524

โดยที่เป็นการสมควรมีข้อบัญญัติกรุงเทพมหานคร เรื่องกำหนดบริเวณห้าม
ก่อสร้างหรือตัดแปลงอาคารบางชนิดหรือบางประเภท

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 9 แห่งพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ.
2522 และมาตรา 67 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกรุงเทพมหานคร พ.ศ.
2518 กรุงเทพมหานคร โดยได้รับความเห็นชอบจากสภากรุงเทพมหานคร จึงตราข้อ
บัญญัติกรุงเทพมหานครขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ 1 ข้อบัญญัติกรุงเทพมหานครนี้เรียกว่า “ข้อบัญญัติกรุงเทพมหานคร
เรื่อง กำหนดบริเวณห้ามก่อสร้างหรือตัดแปลงอาคารบางชนิดหรือบางประเภท พ.ศ.
2524”

ข้อ 2 ข้อบัญญัติกรุงเทพมหานครนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศใน
ราชกิจจานุเบกษาและกรุงเทพมหานครกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ 3 ห้ามมิให้บุคคลใดก่อสร้างห้องแถวหรือตึกแถว ภายในระยะ 15 เมตร
จากเขตถนนทั้งสองฟากของถนนเจ้าพระยา ตั้งแต่ถนนเจริญกรุงไปจนถึงทางแยกตัดกับ
ถนนนางลิ้นจี่ ภายในแนวเขตตามแผนที่ท้ายข้อบัญญัติกรุงเทพมหานครนี้

ข้อ 4 ห้องแถวหรือตึกแถวที่ก่อสร้างมาก่อน ข้อบัญญัติกรุงเทพมหานครนี้ ใช้
บังคับและอยู่ภายในบริเวณตามข้อ 3 ห้ามทำการตัดแปลง

ข้อ 5 ให้ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครรักษาการตามข้อบัญญัติกรุงเทพมหานครนี้

ประกาศ ณ วันที่ 29 กันยายน 2524

เกษม มกรานนท์

ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร

หมายเหตุ เหตุผลในการประกาศใช้ข้อบัญญัติฉบับนี้ คือ เนื่องจากได้มีประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่อง กำหนดบริเวณห้ามก่อสร้าง ดัดแปลง อาคารชนิดใดหรือประเภทใดริมถนนเจ้าพระยาทั้งสองฟาก ลงวันที่ 15 พฤษภาคม 2524 ซึ่งมีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ 6 มิถุนายน 2524 และตามมาตรา 13 แห่งพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 บัญญัติว่า ถ้าไม่มีการออกกฎกระทรวงหรือข้อบัญญัติท้องถิ่น ภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่ประกาศนั้น มีผลใช้บังคับให้ประกาศดังกล่าวเป็นอันยกเลิก จึงจำเป็นต้องตราข้อบัญญัติกรุงเทพมหานคร
นชน

ข้อบัญญัติกรุงเทพมหานคร

เรื่อง กำหนดบริเวณห้ามก่อสร้าง คัดแปลง ใช้หรือเปลี่ยนแปลงใช้อาคารบางชนิดหรือบางประเภท ในท้องที่แขวงบางไผ่ แขวงบางแคเหนือ และแขวงคลองขวาง เขตภาษีเจริญ กรุงเทพมหานคร พ.ศ. 2525

โดยที่เป็นการสมควรมีข้อบัญญัติกรุงเทพมหานคร เรื่อง กำหนดบริเวณห้ามก่อสร้าง คัดแปลง ใช้หรือเปลี่ยนแปลงใช้อาคารบางชนิดหรือบางประเภท ในท้องที่แขวงบางไผ่ แขวงบางแคเหนือ และแขวงคลองขวาง เขตภาษีเจริญ กรุงเทพมหานคร

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 9 แห่งพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 และมาตรา 67 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกรุงเทพมหานคร พ.ศ. 2518 กรุงเทพมหานคร โดยได้รับความเห็นชอบจากสภากรุงเทพมหานคร จึงตราข้อบัญญัติกรุงเทพมหานครขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ 1 ข้อบัญญัติกรุงเทพมหานครนี้เรียกว่า “ข้อบัญญัติกรุงเทพมหานคร เรื่อง กำหนดบริเวณห้ามก่อสร้าง คัดแปลง ใช้หรือเปลี่ยนแปลงใช้อาคารบางชนิดหรือบางประเภท ในท้องที่แขวงบางไผ่ แขวงบางแคเหนือ และแขวงคลองขวาง เขตภาษีเจริญ กรุงเทพมหานคร พ.ศ. 2525”

ข้อ 2 ข้อบัญญัติกรุงเทพมหานครนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาและกรุงเทพกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ 3 ห้ามมิให้บุคคลใดก่อสร้างอาคารอื่นใดภายในบริเวณดังต่อไปนี้

- (1) ภายในระยะ 70 เมตร จากเขตถนนทั้งสองข้างของถนนบางแวก
- (2) ภายในระยะ 100 เมตร จากเขตถนนทั้งสองข้างของถนนพุทธ-
มณฑลสายสองและแนวถนนวงแหวนสายนอก

ทั้งนี้ ตามแผนที่ท้ายข้อบัญญัติกรุงเทพมหานครนี้

ข้อ 4 พื้นที่นอกบริเวณตามข้อ 3 ซึ่งอยู่ในแนวเขตตามแผนที่ท้ายข้อ
บัญญัติกรุงเทพมหานครนี้ ห้ามมิให้บุคคลใดก่อสร้าง ดัดแปลง ใช้หรือเปลี่ยนการใช้
อาคารอื่นใด เว้นแต่อาคารดังต่อไปนี้

- (1) อาคารเลี้ยงสัตว์
- (2) อาคารเกี่ยวเนื่องกับการเกษตรกรรม เช่น โรง โรงนา ยุ้งข้าว

เป็นต้น

ข้อ 5 ห้ามมิให้บุคคลใดทำการดัดแปลงอาคารที่สร้างมาก่อนและขัดกับข้อ 3
และข้อ 4 หรือเปลี่ยนการใช้อาคารดังกล่าวเป็นอาคารประเภทอื่น

ข้อ 6 ข้อบัญญัติกรุงเทพมหานครนี้มิให้ใช้บังคับแก่การก่อสร้างหรือดัดแปลง
อาคาร ดังต่อไปนี้

- (1) อาคารหรือสถานที่ของทางราชการ
- (2) โรงเรียน หรือสถานพยาบาลที่ไม่มีเตียงสำหรับผู้ป่วยค้างคืน
- (3) อาคารที่พักอาศัยไม่เกิน 2 ชั้น และมีความสูงไม่เกิน 8 เมตร
ซึ่งไม่ใช่ห้องแถวหรือตึกแถว
- (4) อาคารร้านค้าไม่เกิน 3 ชั้น และมีความสูงไม่เกิน 12 เมตร ซึ่ง
ไม่ใช่ห้องแถวหรือตึกแถว และมีพื้นที่ชั้นล่างไม่เกิน 100
ตารางเมตร
- (5) เชื้อน สะพาน อุโมงค์ ทางหรือท่อระบายน้ำ รั้ว กำแพง หรือ
ประตูที่สร้างขึ้นติดต่อกับหรือใกล้เคียงกับที่สาธารณะ หรือสิ่งที่
ก่อสร้างขึ้นให้บุคคลทั่วไปใช้สอย

ข้อ 7 อาคารที่ได้รับใบอนุญาตให้ก่อสร้างก่อนข้อบัญญัติกรุงเทพมหานครนี้
ใช้บังคับให้ดำเนินการต่อไปตามที่ได้รับใบอนุญาตได้ แต่ห้ามดัดแปลงให้ผิดไปจากใบ
อนุญาต

ข้อ 8 ให้ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครรักษาการตามข้อบัญญัติกรุงเทพมหานครนี้

ประกาศ ณ วันที่ 30 สิงหาคม พ.ศ. 2525

พลเรือเอก เทียม มกรานนท์

ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร

หมายเหตุ เหตุผลที่ประกาศใช้ข้อบัญญัติกรุงเทพมหานครฉบับนี้ คือ เนื่องจากว่าได้มี
ประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่อง กำหนดบริเวณห้ามก่อสร้าง ดัดแปลง ใช้
หรือเปลี่ยนแปลงใช้อาคารชนิดใดหรือประเภทใด ในท้องที่แขวงบางไผ่ แขวง
บางแคเหนือ และแขวงคลองขวาง เขตภาษีเจริญ กรุงเทพมหานคร และ
มาตรา 13 แห่งพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 บัญญัติว่า ถ้า
ไม่มีการออกกฎกระทรวงหรือข้อบัญญัติท้องถิ่นภายใน 1 ปี นับตั้งแต่วันที่
ประกาศนั้นมีผลใช้บังคับให้ประกาศฯ ดังกล่าวเป็นอันยกเลิก จึงจำเป็นต้อง
ตราข้อบัญญัติกรุงเทพมหานครนี้

ข้อบัญญัติกรุงเทพมหานคร

เรื่อง กำหนดบริเวณห้ามก่อสร้าง ดัดแปลง ใช้หรือเปลี่ยนแปลงการใช้อาคารบางชนิดหรือบางประเภทในท้องที่เขตมีนบุรี แขวงคลองสิบ แขวงคูฝั่งเหนือ เขตหนองจอก และแขวงคลองสามประเวศ แขวงลำปลาทิว แขวงลาดกระบัง เขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร พ.ศ. 2525

โดยที่เป็นการสมควรมีข้อบัญญัติกรุงเทพมหานคร เรื่อง กำหนดบริเวณห้ามก่อสร้าง ดัดแปลง ใช้หรือเปลี่ยนแปลงการใช้อาคารบางชนิดหรือบางประเภท

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 9 แห่งพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 และมาตรา 67 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกรุงเทพมหานคร พ.ศ. 2518 กรุงเทพมหานคร โดยได้รับความเห็นชอบจากสภากรุงเทพมหานคร จึงตราข้อบัญญัติกรุงเทพมหานครขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ 1 ข้อบัญญัติกรุงเทพมหานครนี้เรียกว่า “ข้อบัญญัติกรุงเทพมหานคร เรื่อง กำหนดบริเวณห้ามก่อสร้าง ดัดแปลง ใช้หรือเปลี่ยนแปลงการใช้อาคารบางชนิดหรือบางประเภท ในท้องที่เขตมีนบุรี แขวงคลองสิบ แขวงคูฝั่งเหนือ เขตหนองจอก และแขวงคลองสามประเวศ แขวงลำปลาทิว แขวงลาดกระบัง เขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร พ.ศ. 2525”

ข้อ 2 ข้อบัญญัติกรุงเทพมหานครนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาและกรุงเทพมหานครเป็นต้นไป

ข้อ 3 ห้ามมิให้บุคคลใดก่อสร้างอาคารอื่นใด นอกจากอาคารหรือสถานที่ทำการของทางราชการ อาคารอยู่อาศัยประเภทบ้านเดี่ยว ยุ้งข้าว ถนน เขื่อน สะพาน

อุโมงค์ ทางหรือท่อระบายน้ำ ทำน้ำ ทำจอดเรือ รั้ว กำแพง ประตู บ้าย เสาไฟฟ้า
 ท่อประปา ท่อส่งแก๊สธรรมชาติ ภายในบริเวณจากจุดบรรจบของแนวถนนหทัยราษฎร์
 ถึงตะวันออกกับเส้นแบ่งเขตกรุงเทพมหานครกับจังหวัดปทุมธานี ไปทางทิศตะวันออกตาม
 เส้นแบ่งเขตกรุงเทพมหานครกับจังหวัดปทุมธานีนี้ จนจดคลองสีบฝั่งตะวันตก จากจุดนี้
 เลี้ยวขวาไปทางทิศใต้ตามคลองสีบ ต่อคลองลำหิน ต่อคลองลำต้นไทรจนจดคลองกอไผ่ฝั่งใต้
 จากจุดนี้เลี้ยวซ้ายไปทางทิศตะวันออกตามคลองกอไผ่จนจดคลองลำปลาทิวฝั่งตะวันตก จาก
 จุดนี้เลี้ยวขวาไปทางทิศใต้ตามคลองลำปลาทิวจนจดเส้นแบ่งเขตกรุงเทพมหานครกับจังหวัด
 สมุทรปราการ จากจุดนี้เลี้ยวขวาไปทางทิศตะวันตกตามเส้นแบ่งเขตกรุงเทพมหานครกับ
 จังหวัดสมุทรปราการนี้จนจดถนนประชาราษฎร์อุทิศฝั่งตะวันออก จากจุดนี้เลี้ยวขวาไป
 ทางทิศเหนือตามถนนประชาราษฎร์อุทิศจนจดถนนสุขุมวิท 77 ฝั่งใต้ จากจุดนี้เลี้ยวขวา
 ไปทางทิศตะวันออก ตามถนนสุขุมวิท 77 จนจดถนนร่วมเกล้าฝั่งตะวันออก จากจุดนี้
 เลี้ยวซ้ายไปทางทิศเหนือตามถนนร่วมเกล้าจนจดถนนรามคำแหงฝั่งใต้ จากจุดนี้เลี้ยวขวา
 ไปทางทิศตะวันออกเฉียงเหนือตามถนนรามคำแหงจนจดถนนสุวินทวงศ์ฝั่งเหนือ จากจุดนี้
 เลี้ยวซ้ายไปทางทิศตะวันตกเฉียงเหนือตามถนน สุวินทวงศ์จนจดถนน นิมิตรใหม่ฝั่งตะวัน
 ออก จากจุดนี้เลี้ยวขวาไปทางทิศเหนือตามถนนนิมิตรใหม่จนจดแนวคันดินซึ่งอยู่ห่างจาก
 ขอยสุขใจฝั่งใต้มาทางทิศใต้ 30 เมตร จากจุดนี้เลี้ยวซ้ายไปทางทิศตะวันตกตามแนวคัน
 ดินนี้จนจดถนนหทัยราษฎร์ฝั่งตะวันออก จากจุดนี้เลี้ยวขวาไปทางทิศเหนือตามถนน
 หทัยราษฎร์ต่อแนวถนนหทัยราษฎร์จนจดเส้นแบ่งเขตกรุงเทพมหานครกับจังหวัดปทุมธานี
 โดยไม่รวมพื้นที่ของการนิคมอุตสาหกรรมลาดกระบังและพื้นที่ในบริเวณระหว่างทิศเหนือ
 จดคลองประเวศบุรีรมย์ ทิศใต้จดเส้นขนานซึ่งห่างจากเขตถนนสุขุมวิท 77 (ถนนอ่อน
 นุช—ลาดกระบัง) มาทางทิศใต้ 40 เมตร ทิศตะวันออกจดคลองห้วยตะเข้ ทิศตะวันตก
 จดคลองหนองปรือ

ทั้งนี้ ตามแผนที่ท้ายข้อบัญญัติกรุงเทพมหานครนี้

ข้อ 4 ห้ามมิให้บุคคลใดก่อสร้างโรงงานอุตสาหกรรมภายในบริเวณระหว่างทิศ
 เหนือจดคลองประเวศบุรีรมย์ ทิศใต้จดเส้นขนานซึ่งห่างจากเขตถนนสุขุมวิท 77 (ถนน

อ่อนนุช—ลาดกระบัง) มาทางทิศใต้ 40 เมตร ทิศตะวันออกจากคลองหัวตะเข้ ทิศตะวันตกจดคลองหนองปรือ

ข้อ 5 ห้ามมิให้บุคคลใดทำการตัดแปลงอาคารที่ก่อสร้างมาก่อน และขัดกับข้อ 3 และข้อ 4 แห่งข้อบัญญัติกรุงเทพมหานครนี้ หรือเปลี่ยนการใช้อาคารดังกล่าวเป็นอาคารประเภทอื่น

ข้อ 6 ข้อบัญญัติกรุงเทพมหานครนี้มีให้ใช้บังคับแก่การก่อสร้างหรือตัดแปลงอาคารโรงงานอุตสาหกรรม ภายใต้เงื่อนไขดังต่อไปนี้

(1) เป็นโรงงานอุตสาหกรรมที่ได้รับอนุญาตจากกระทรวงอุตสาหกรรม และดำเนินการอยู่แล้วหรือยังไม่ได้ดำเนินการแต่ได้รับอนุญาตให้ก่อสร้างอาคารโรงงานอุตสาหกรรม ก่อนวันที่ประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่อง กำหนดบริเวณห้ามก่อสร้าง ตัดแปลงใช้หรือเปลี่ยนการใช้อาคารชนิดใดหรือประเภทใด ในท้องที่เขตมีนบุรี แขวงคลองสิบ แขวงคูฝั่งเหนือ เขตหนองจอก และแขวงคลองสามประเวศ แขวงลำปลาทิว แขวงลาดกระบัง เขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร ลงวันที่ 10 กรกฎาคม 2524 มีผลใช้บังคับ และ

(2) เป็นการก่อสร้าง หรือตัดแปลงอาคารลงในที่ดินแปลงเดียวกัน หรือติดต่อกัน เป็นแปลงเดียวกันกับแปลงที่ดินที่เป็นที่ตั้งของโรงงานอุตสาหกรรมเดิม และเจ้าของโรงงานอุตสาหกรรมนั้นต้องเป็นผู้ถือกรรมสิทธิ์อยู่ก่อนวันที่ประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่อง กำหนดบริเวณห้ามก่อสร้าง ตัดแปลง ใช้หรือเปลี่ยนการใช้อาคารชนิดใดหรือประเภทใด ในท้องที่เขตมีนบุรี แขวงคลองสิบ แขวงคูฝั่งเหนือ เขตหนองจอกและแขวงคลองสามประเวศ แขวงลำปลาทิว แขวงลาดกระบัง เขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร ลงวันที่ 10 กรกฎาคม 2524 มีผลใช้บังคับ

ข้อ 7 ให้ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครรักษาการตามข้อบัญญัติกรุงเทพมหานครนี้

ประกาศ ณ วันที่ 22 กรกฎาคม พ.ศ. 2525

พลเรือเอก เทียม มกรานนท์

ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร

หมายเหตุ — เหตุผลที่ประกาศใช้ข้อบัญญัติกรุงเทพมหานครฉบับนี้ คือ เนื่องจากได้มีประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่อง กำหนดบริเวณห้ามก่อสร้าง ดัดแปลงใช้หรือเปลี่ยนแปลงการใช้อาคารชนิดใด หรือประเภทใดในท้องที่เขตมีนบุรี แขวงคลองสีป แขวงคูฝั่งเหนือ เขตหนองจอก และแขวงคลองสาม-ประเวศ แขวงลำปลาทิว แขวงลาดกระบัง เขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร ลงวันที่ 10 กรกฎาคม 2524 และฉบับแก้ไขเพิ่มเติม ลงวันที่ 28 ตุลาคม 2524 ซึ่งมีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ 28 กรกฎาคม 2524 และมาตรา 13 แห่งพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 บัญญัติให้ดำเนินการออกข้อบัญญัติท้องถิ่นภายในหนึ่งปีนับตั้งแต่วันที่ประกาศ กระทรวงมหาดไทยมีผลใช้บังคับ จึงจำเป็นต้องตราข้อบัญญัติกรุงเทพมหานคร^{๕๕}นี้ขึ้น

ข้อบัญญัติกรุงเทพมหานคร

เรื่อง กำหนดบริเวณห้ามก่อสร้าง ดัดแปลง ใช้หรือเปลี่ยนแปลงการใช้อาคาร บางชนิด หรือบางประเภท ในท้องที่แขวงฉิมพลี แขวงบางระมาด แขวงบางเชือกหนัง และแขวงบางพรหม เขตคลองสาน กรุงเทพมหานคร

พ.ศ. 2525

โดยที่เป็นการสมควรมีข้อบัญญัติกรุงเทพมหานคร เรื่อง กำหนดบริเวณห้ามก่อสร้าง ดัดแปลง ใช้หรือเปลี่ยนแปลงการใช้อาคารบางชนิดหรือบางประเภท ในท้องที่แขวงฉิมพลี แขวงบางระมาด แขวงบางเชือกหนัง และแขวงบางพรหม เขตคลองสาน กรุงเทพมหานคร

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 9 แห่งพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 และมาตรา 67 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกรุงเทพมหานคร พ.ศ. 2518 กรุงเทพมหานคร โดยได้รับความเห็นชอบจากสภากรุงเทพมหานคร จึงตราข้อบัญญัติกรุงเทพมหานครขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ 1 ข้อบัญญัติกรุงเทพมหานครนี้เรียกว่า “ข้อบัญญัติกรุงเทพมหานคร เรื่อง กำหนดบริเวณห้ามก่อสร้าง ดัดแปลง ใช้หรือเปลี่ยนแปลงการใช้อาคารบางชนิด หรือบางประเภท ในท้องที่แขวงฉิมพลี แขวงบางระมาด แขวงบางเชือกหนัง และแขวงบางพรหม เขตคลองสาน กรุงเทพมหานคร พ.ศ. 2525”

ข้อ 2 ข้อบัญญัติกรุงเทพมหานครนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา และกรุงเทพกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ 3 ห้ามมิให้บุคคลใดก่อสร้างอาคารอื่นใดภายในบริเวณ ดังต่อไปนี้

- (1) ภายในระยะ 70 เมตร จากเขตถนนทั้งสองข้างของถนนฉิมพลี
- (2) ภายในระยะ 100 เมตร จากเขตถนนทั้งสองข้างของถนนพุทธมณฑลสายหนึ่ง ถนนพุทธมณฑลสายสอง ถนนบางกอกน้อย—นครชัยศรี และแนวถนนวงแหวนสายนอก

ทั้งนี้ ตามแผนที่ท้ายข้อบัญญัติกรุงเทพมหานครนี้

ข้อ 4 พื้นที่นอกบริเวณตามข้อ 3 ซึ่งอยู่ภายในแนวเขตตามแผนที่ท้ายข้อบัญญัติกรุงเทพมหานครนี้ ห้ามมิให้บุคคลใดก่อสร้าง ดัดแปลง ใช้หรือเปลี่ยนการใช้อาคารอื่นใด เว้นแต่อาคารดังต่อไปนี้

- (1) อาคารเลี้ยงสัตว์
- (2) อาคารเกี่ยวเนื่องกับการเกษตรกรรม เช่น โรง โรงนา ยุ้งข้าว เป็นต้น

ข้อ 5 ห้ามมิให้บุคคลใดทำการดัดแปลงอาคารที่สร้างมาก่อนและขัดกับข้อ 3 และข้อ 4 หรือเปลี่ยนการใช้อาคารดังกล่าวเป็นอาคารประเภทอื่น

ข้อ 6 ข้อบัญญัติกรุงเทพมหานครนี้มีให้ใช้บังคับแก่การก่อสร้าง หรือดัดแปลงอาคาร ดังต่อไปนี้

- (1) อาคารหรือสถานที่ของทางราชการ
- (2) โรงเรียน หรือสถานพยาบาลที่ไม่มีเตียงสำหรับผู้ป่วยค้างคืน
- (3) อาคารที่พักอาศัยไม่เกิน 2 ชั้น และมีความสูงไม่เกิน 8 เมตร ซึ่งไม่ใช่ห้องแถวหรือตึกแถว
- (4) อาคารร้านค้าไม่เกิน 3 ชั้น และมีความสูงไม่เกิน 12 เมตร ซึ่งไม่ใช่ห้องแถวหรือตึกแถว และมีพื้นที่ชั้นล่างไม่เกิน 100 ตารางเมตร
- (5) เชื้อน สะพาน อุโมงค์ ทางหรือท่อระบายน้ำ รั้ว กำแพง หรือประตูที่สร้างขึ้นติดต่อกับหรือใกล้เคียงกับที่สาธารณะ หรือสิ่งที่ก่อสร้างขึ้นให้บุคคลทั่วไปใช้สอย

ข้อ 7 อาคารที่ได้รับใบอนุญาตให้ก่อสร้างก่อนข้อบัญญัติกรุงเทพมหานครนี้
ใช้บังคับ ให้ดำเนินการต่อไปตามที่ได้รับใบอนุญาตได้ แต่ห้ามดัดแปลงให้ผิดไปจากใบ
อนุญาต

ข้อ 8 ให้ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครรักษาการตามข้อบัญญัติกรุงเทพมหานครนี้

ประกาศ ณ วันที่ 30 สิงหาคม พ.ศ. 2525

พลเรือเอก เทียม มกรานนท์

ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร

หมายเหตุ เหตุผลที่ประกาศใช้ข้อบัญญัติกรุงเทพมหานครฉบับนี้ คือ เนื่องจากว่าได้มี
ประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่อง กำหนดบริเวณห้ามก่อสร้าง ดัดแปลง ใช้
หรือเปลี่ยนแปลงใช้อาคารชนิดใด หรือประเภทใด ในท้องที่แขวงฉิมพลี แขวง
บางระมาด แขวงบางเชือกหนัง และแขวงบางพรหม เขตตลิ่งชัน กรุงเทพมหานคร
และมาตรา 13 แห่งพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 บัญญัติ
ว่า ถ้าไม่มีการออกกฎกระทรวงหรือข้อบัญญัติท้องถิ่นภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่
ประกาศนั้นมีผลใช้บังคับให้ประกาศ ฯ ดังกล่าวเป็นอันยกเลิก จึงจำเป็นต้อง
ตราข้อบัญญัติกรุงเทพมหานครนี้

ข้อบัญญัติกรุงเทพมหานคร

เรื่อง กำหนดบริเวณห้ามก่อสร้าง คัดแปลง ใช้หรือเปลี่ยนแปลง
อาคารบางชนิดหรือบางประเภท ในท้องที่แขวงถนนนครไชยศรี
แขวงวชิรพยาบาล แขวงดุสิต แขวงสวนจิตรลดา แขวงสี่แยก
มหานาค เขตดุสิต แขวงทุ่งพญาไท แขวงสามเสนใน เขตพญาไท
แขวงวัดโสมนัส เขตบ่อนปราบศัตรูพ่าย และแขวงวัดสามพระยา
แขวงบางขุนพรหม เขตพระนคร กรุงเทพมหานคร

พ.ศ. 2526

โดยที่เป็นการสมควรมีข้อบัญญัติกรุงเทพมหานคร เรื่อง กำหนดบริเวณห้าม
ก่อสร้าง คัดแปลง ใช้หรือเปลี่ยนแปลงอาคารบางชนิดหรือประเภท ในท้องที่แขวง
ถนนนครไชยศรี แขวงวชิรพยาบาล แขวงดุสิต แขวงสวนจิตรลดา แขวงสี่แยกมหานคร
เขตดุสิต แขวงทุ่งพญาไท แขวงสามเสนใน เขตพญาไท แขวงวัดโสมนัส เขตบ่อน-
ปราบศัตรูพ่าย และแขวงวัดสามพระยา แขวงบางขุนพรหม เขตพระนคร กรุงเทพมหาน-
คร

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 9 และมาตรา 13 แห่งพระราชบัญญัติควบคุม
อาคาร พ.ศ. 2522 และมาตรา 63 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกรุงเทพ-
มหานคร พ.ศ. 2518 กรุงเทพมหานครโดยได้รับความเห็นชอบจากสภากรุงเทพมหานคร
จึงตราข้อบัญญัติกรุงเทพมหานครขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ 1 ข้อบัญญัติกรุงเทพมหานครนี้เรียกว่า “ข้อบัญญัติกรุงเทพมหานคร เรื่อง กำหนดบริเวณห้ามก่อสร้าง ดัดแปลง ใช้หรือเปลี่ยนแปลงใช้อาคารบางชนิดหรือบางประเภท ในท้องที่แขวงถนนนครไชยศรี แขวงวชิรพยาบาล แขวงดุสิต แขวงสวนจิตรลดา แขวงสี่แยกมหานาค เขตดุสิต แขวงทุ่งพญาไท แขวงสามเสนใน เขตพญาไท แขวงวัดโสมนัส เขตบ่อนปรามศัตรูพ่าย และแขวงวัดสามพระยา แขวงบางขุนพรหม เขตพระนคร กรุงเทพมหานคร พ.ศ. 2526”

ข้อ 2 ข้อบัญญัติกรุงเทพมหานครนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาและกรุงเทพมหานครเป็นต้นไป

ข้อ 3 ในข้อบัญญัติกรุงเทพมหานครนี้

(1) “บริเวณที่ 1” หมายความว่า พื้นที่ในบริเวณระหว่างทิศเหนือจดถนนสุขุทัย ซอยสุคันธารามและคลองสามเสนทิศตะวันออกจดถนนพระรามที่ 6 ทิศตะวันออกเฉียงใต้จดทางรถไฟสายตะวันออก ทิศใต้จดถนนหลานหลวงและถนนกรุงเกษม ทิศตะวันตกจดถนนสามเสนและถนนพระรามที่ 5

(2) “บริเวณที่ 2” หมายความว่า พื้นที่ในบริเวณระหว่างทิศเหนือจดถนนนครไชยศรี และคลองสามเสน ทิศตะวันออกจดถนนพระรามที่ 6 ซอยวัดมะกอก ซอยเสนารักษ์ เส้นตรงจากจุดบรรจบที่ถนนโยธีกับซอยเสนารักษ์ผ่านถนนศรีอยุธยาข้ามทางรถไฟสายตะวันออกและซอยวิทยาลัยครูเพชรบุรี ทิศใต้จดถนนเพชรบุรี ถนนหลานหลวง ถนนจักรพรรดิพงษ์ ถนนวิสุทธิกษัตริย์และถนนท่าเกษม ทิศตะวันตกจดแม่น้ำเจ้าพระยา ออกเว้นบริเวณที่ 1

ทั้งนี้ ตามแผนที่ท้ายข้อบัญญัติกรุงเทพมหานคร

ข้อ 4 ภายในบริเวณที่ 1 ห้ามมิให้บุคคลใดก่อสร้างหรือดัดแปลงอาคารอื่นใด เว้นแต่อาคารที่พักอาศัยประเภทบ้านเดี่ยว โรงเรียน สถานพยาบาล ศาสนสถาน อาคารหรือสถานที่ทำการของทางราชการ ซึ่งมีความสูงไม่เกิน 12 เมตร โดยวัดจากระดับถนนหรือขอบทางเท้าที่ใกล้ที่สุดถึงส่วนที่สูงที่สุดของอาคาร

ข้อ 5 ภายในบริเวณที่ 2 ห้ามมิให้บุคคลใดก่อสร้างหรือดัดแปลงอาคารอื่นใด เว้นแต่อาคารที่พักอาศัยประเภทบ้านเดี่ยว อาคารแถวอยู่อาศัย อาคารชุดอยู่อาศัย อาคารพาณิชย์ ซึ่งมีใช้ห้องแถวหรือตึกแถว โรงเรียน สถานพยาบาล ศาสนสถาน อาคารสาธารณะ อาคารหรือสถานที่ทำการของทางราชการ ซึ่งมีความสูงไม่เกิน 20 เมตร โดยวัดจากระดับถนนหรือขอบทางเท้าที่ใกล้ที่สุดถึงส่วนที่สูงที่สุดของอาคาร

ข้อ 6 อาคารที่ก่อสร้างมาก่อนและขัดกับข้อ 4 หรือข้อ 5 ห้ามมิให้ทำการดัดแปลง เว้นแต่จะเป็นการดัดแปลงเพื่อให้อาคารนั้นไม่ขัดกับข้อ 4 หรือข้อ 5

ข้อ 7 อาคารที่ก่อสร้างมาก่อนและขัดกับข้อ 4 หรือข้อ 5 และเป็นอาคารประเภทควบคุมการใช้มาตรา 32 แห่งพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 ห้ามมิให้เปลี่ยนแปลงการใช้อาคาร เว้นแต่เป็นการเปลี่ยนการใช้อาคารเพื่อให้อาคารนั้นไม่ขัดกับข้อ 4 หรือข้อ 5

ข้อ 8 ข้อบัญญัติกรุงเทพมหานครนี้ให้ใช้บังคับแก่การสร้างเขื่อน สะพาน อุโมงค์ทางหรือท่อระบายน้ำ รั้วหรือกำแพง

ข้อ 9 อาคารที่ได้รับใบอนุญาตให้ก่อสร้างหรือดัดแปลงก่อนวันที่ข้อบัญญัติกรุงเทพมหานครนี้ใช้บังคับและยังก่อสร้างหรือดัดแปลงไม่แล้วเสร็จ ให้ดำเนินการตามที่ได้รับอนุญาตต่อไปได้ แต่ห้ามมิให้ดัดแปลงอาคารนั้นให้ขัดกับข้อ 4 หรือข้อ 5

ข้อ 10 ให้ว่าราชการกรุงเทพมหานครรักษาการตามข้อบัญญัติกรุงเทพมหานคร

ประกาศ ณ วันที่ 24 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2526

พลเรือเอก เทียม มกรานนท์

ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร

หมายเหตุ :— เหตุผลในการประกาศใช้ข้อบัญญัติกรุงเทพมหานครฉบับนี้ คือ เนื่องจาก ได้มีประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่อง กำหนดบริเวณห้ามก่อสร้าง ตัดแปลง ใช้หรือเปลี่ยนแปลงอาคารบางชนิดหรือบางประเทศ ในท้องที่ แขวงถนนนครไชยศรี แขวงวชิรพยาบาล เขตดุสิต แขวงสวนจิตรลดา แขวงสี่แยกมหานาค เขตดุสิต แขวงทุ่งพญาไท แขวงสามเสนใน เขตพญาไท แขวงวัดโสมนัส เขตบ่อนปราบศัตรูพ่าย และแขวงวัดสามพระยา แขวงบางขุนพรหม เขตพระนคร กรุงเทพมหานคร และมาตรา 13 แห่งพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 บัญญัติว่า ถ้าไม่มีการออกกฎกระทรวงหรือข้อบัญญัติท้องถิ่นภายใน 1 ปี นับตั้งแต่วันที่ประกาศนั้น มีผลใช้บังคับให้ประกาศดังกล่าวเป็นอันยกเลิก จึงจำเป็นต้องตราข้อบัญญัติกรุงเทพมหานครนี้

ประกาศกระทรวงมหาดไทย

เรื่อง กำหนดบริเวณห้ามก่อสร้าง คัดแปลง ใช้หรือเปลี่ยนแปลงใช้อาคาร
บางชนิดหรือประเภท ภายในบริเวณกรุงรัตนโกสินทร์ชั้นใน
ในท้องที่แขวงพระบรมมหาราชวัง เขตพระนคร กรุงเทพมหานคร

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 13 แห่งพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ.
2522 รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย โดยคำแนะนำของผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร
ในฐานะเจ้าพนักงานท้องถิ่นในเขตกรุงเทพมหานคร ออกประกาศไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ 1 ในประกาศกระทรวงมหาดไทยนี้

“บริเวณกรุงรัตนโกสินทร์ชั้นใน” หมายความว่า พื้นที่ในบริเวณระหว่างแนว
กึ่งกลางคลองคูเมือง (คลองหลอดเดิม) กับแนวกึ่งกลางแม่น้ำเจ้าพระยา

“บริเวณที่ 1” หมายความว่า พื้นที่ในบริเวณกรุงรัตนโกสินทร์ชั้นใน เว้น
แต่บริเวณที่ 2 และบริเวณที่ 3

“บริเวณที่ 2” หมายความว่า พื้นที่ในบริเวณระหว่างทิศเหนือจดถนน
พระจันทร์ ทิศใต้จดถนนหน้าพระลาน ทิศตะวันออกจดถนนมหาราช ทิศตะวันตกจด
แนวกึ่งกลางแม่น้ำเจ้าพระยา

“บริเวณที่ 3” หมายความว่า พื้นที่ในบริเวณระหว่างทิศตะวันออกเฉียงเหนือ
จดถนนมหาราช ทิศตะวันตกเฉียงเหนือจดถนนท้ายวัง ทิศตะวันตกเฉียงใต้จดแนวกึ่ง
กลางแม่น้ำเจ้าพระยา ทิศตะวันออกเฉียงใต้จดซอยสหกรณ์ 4

ทั้งนี้ ตามแผนที่ท้ายประกาศกระทรวงมหาดไทยนี้

ข้อ 2 ภายในบริเวณที่ 1 ห้ามมิให้บุคคลใดก่อสร้างหรือตัดแปลงอาคาร หอ้ง แลว ตึกแถว โรงงานตามกฎหมายว่าด้วยโรงงาน อาคารพาณิชย์ อาคารสาธารณะหรืออาคารอื่นโดยกเว้นอาคารทางศาสนา อาคารที่ทำการของทางราชการ โดยให้มีความสูงได้ไม่เกินความสูงของอาคารเดิม และจะต้องไม่เกิน 16 เมตร ทั้งนี้ ให้วัดจากระดับถนนหรือขอบทางเท้าที่ใกล้ที่สุดถึงส่วนที่สูงที่สุดของอาคาร

ข้อ 3 ภายในบริเวณที่ 2 และบริเวณที่ 3 ห้ามมิให้บุคคลใดก่อสร้างหรือตัดแปลงอาคารบางชนิดหรือบางประเภทดังต่อไปนี้

- (1) โรงงานตามกฎหมายว่าด้วยโรงงาน
- (2) อาคารที่ใช้ประกอบการค้า ซึ่งเป็นที่น่ารังเกียจหรืออาจเป็นอันตรายแก่สุขภาพตามกฎหมายว่าด้วยสาธารณสุข
- (3) สถานบริการตามกฎหมายว่าด้วยสถานบริการ
- (4) โรงแรมตามกฎหมายว่าด้วยโรงแรม
- (5) โรงมหรสพตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันภัยอันตรายอันเกิดแก่การเล่นมหรสพซึ่งเอกชนเป็นผู้ดำเนินการ
- (6) สถานที่เก็บสินค้า อาคาร หรือส่วนหนึ่งส่วนใดของอาคาร หรืออาคารที่มีลักษณะในทำนองเดียวกันที่ใช้เป็นที่สำหรับเก็บ พัก หรือขนถ่ายสินค้าหรือสิ่งของเพื่อประโยชน์ทางการค้า
- (7) หอประชุม เว้นแต่หอประชุมของทางราชการ โรงเรียน มหาวิทยาลัย
- (8) หอ้งแถว หรือตึกแถว
- (9) ฌาปนสถาน
- (10) สถานที่เก็บและจำหน่ายน้ำมันเชื้อเพลิงตามกฎหมายว่าด้วยการเก็บรักษาน้ำมันเชื้อเพลิง
- (11) อาคารหรือส่วนหนึ่งส่วนใดของอาคารที่ใช้เป็นที่ใช้เป็นที่ฝึกซ้อมหรือแข่งขันกีฬาเพื่อประโยชน์ทางการค้า
- (12) บ้าย เว้นแต่บ้ายซื้อถนน ตรอก ซอย บ้ายทางราชการหรือบ้ายซื้อสถานประกอบกิจการที่มีพื้นที่รวมกันไม่เกิน 5 ตารางเมตร

(13) อาคารที่มีความสูงเกิน 16 เมตร โดยวัดจากระดับถนนหรือขอบทางเท้าที่ใกล้ที่สุดถึงส่วนที่สูงที่สุดของอาคาร

ข้อ 4 ภายในบริเวณกรุงรัตนโกสินทร์ชั้นใน อาคารที่ได้รับอนุญาตให้ก่อสร้างหรือดัดแปลงเป็นอาคารประเภทไม่ควบคุมการใช้ ห้ามมิให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารใช้ หรือยินยอมให้บุคคลใดใช้อาคารนั้นเป็นอาคารประเภทควบคุมการใช้ตามมาตรา 32 วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522

ทั้งนี้ เว้นแต่สถานพยาบาลที่ไม่มีเตียงรับผู้ป่วยไว้ค้างคืน หรือสถานศึกษาซึ่งมีระดับการศึกษาไม่เกินประถมศึกษา

ข้อ 5 ภายในบริเวณกรุงรัตนโกสินทร์ชั้นใน อาคารที่ได้รับอนุญาตให้ก่อสร้างหรือดัดแปลงเป็นอาคารประเภทควบคุมการใช้ตามมาตรา 32 วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 ห้ามมิให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารดังกล่าวเปลี่ยนการใช้อาคารให้ผิดไปจากที่ระบุไว้ในใบอนุญาตให้ก่อสร้างหรือดัดแปลงอาคารนั้น

ข้อ 6 อาคารที่ก่อสร้างหรือที่มีการใช้มาก่อนแล้ว และขัดกับประกาศกระทรวงมหาดไทย ห้ามดัดแปลง และห้ามเจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารเปลี่ยนการใช้หรือยินยอมให้บุคคลใดเปลี่ยนการใช้อาคารนั้น

ข้อ 7 ประกาศกระทรวงมหาดไทยนี้มิให้ใช้บังคับแก่การก่อสร้างเขื่อน สะพาน อุโมงค์ ทางหรือท่อระบายน้ำ รั้ว หรือกำแพง

ข้อ 8 อาคารที่ได้รับอนุญาตให้ก่อสร้างหรือดัดแปลงก่อนวันที่ประกาศกระทรวงมหาดไทยนี้ใช้บังคับและยังก่อสร้างหรือดัดแปลงไม่แล้วเสร็จ ให้ดำเนินการตามที่ได้รับอนุญาตต่อไปได้

ข้อ 9 ประกาศกระทรวงมหาดไทยนี้ ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ 29 มีนาคม พ.ศ. 2527

พลเอก สิทธิ จิรโรจน์

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

ประกาศกระทรวงมหาดไทย

เรื่อง กำหนดบริเวณห้ามก่อสร้าง ดัดแปลง ใช้หรือเปลี่ยนแปลงใช้อาคารบางชนิดหรือบางประเภท ริมนนรัชดาภิเษกทั้งสองฟากในท้องที่แขวงสามเสนนอก แขวงห้วยขวาง เขตห้วยขวาง และแขวงลาดยาว เขตบางเขน กรุงเทพมหานคร

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 13 แห่งพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยโดยคำแนะนำของผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร ในฐานะเจ้าพนักงานท้องถิ่นในเขตกรุงเทพมหานคร จึงประกาศกำหนดบริเวณห้ามก่อสร้าง ดัดแปลง ใช้หรือเปลี่ยนแปลงใช้อาคารบางชนิดหรือบางประเภทริมนนรัชดาภิเษกทั้งสองฟาก ในท้องที่แขวงสามเสนนอก แขวงห้วยขวาง เขตห้วยขวาง และแขวงลาดยาว เขตบางเขน กรุงเทพมหานคร ดังต่อไปนี้

ข้อ 1 ห้ามมิให้บุคคลใดก่อสร้างห้องแถว ตึกแถว อาคารพาณิชย์ โรงภาพยนตร์ โรงแรม ศูนย์การค้า คลังสินค้า หรือโรงงานอุตสาหกรรม ภายในระยะ 15 เมตร จากเขตถนนทั้งสองฟากของถนนรัชดาภิเษก ตั้งแต่ทางแยกตัดกับถนนอโศก-ดินแดงและถนนเลียบคลองสามเสนฝั่งเหนือไปทางทิศเหนือจนถึงถนนวิภาวดีรังสิต ทั้งนี้ตามแผนที่ท้ายประกาศกระทรวงมหาดไทยนี้

ข้อ 2 ห้ามมิให้ทำการดัดแปลงอาคารที่สร้างมาก่อนและขัดกับข้อ 1

ข้อ 3 อาคารที่ก่อสร้างมาก่อนและขัดกับข้อ 1 กับเป็นอาคารประเภทควบคุมการใช้ตามมาตรา 32 แห่งพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 ห้ามมิให้เปลี่ยนแปลงใช้อาคารนั้น

ข้อ 4 ประกาศกระทรวงมหาดไทยนี้มิให้ใช้บังคับแก่การก่อสร้างอาคารที่ได้
รับใบอนุญาตให้ก่อสร้างก่อนวันที่ประกาศกระทรวงมหาดไทยนี้ใช้บังคับ

ข้อ 5 ประกาศกระทรวงมหาดไทยนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศใน
ราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ 2 สิงหาคม พ.ศ. 2527

พลเอก สิทธิ จิรโรจน์

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

ต้นฉบับเป็นหน้าว่าง

กฎกระทรวง
ออกตามความในพระราชบัญญัติ ควบคุมการก่อสร้างอาคาร
พุทธศักราช 2479

มีผลบังคับในท้องที่บางแห่งนอกเขตกรุงเทพมหานคร และนอกเขตเทศบาลต่าง ๆ ที่ได้มีพระราชกฤษฎีกาใช้พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร ยกเว้นกฎกระทรวงฉบับที่ 7 (พ.ศ. 2527) ซึ่งมีผลบังคับทุกท้องที่ได้มีพระราชกฤษฎีกาใช้พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร

ต้นฉบับเป็นหน้าว่าง

กฎกระทรวง

(พ.ศ. 2498)

ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมการก่อสร้างอาคาร พุทธศักราช 2479

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 15 แห่งพระราชบัญญัติควบคุมการก่อสร้างอาคาร
พุทธศักราช 2479 รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ 1 ในกฎกระทรวงนี้

- (1) “อาคารที่พักอาศัย” หมายความว่า ตึก บ้าน เรือน โรง แพ ซึ่งโดยปกติบุคคลอาศัยอยู่ทั้งกลางวันและกลางคืน
- (2) “อาคารพาณิชย์” หมายความว่า ห้างร้าน คลังสินค้า หรือโรงงานที่ไม่ใช้เครื่องจักรขนาดใหญ่
- (3) “ห้องแถว” หมายความว่า อาคารที่พักอาศัยหรืออาคารพาณิชย์ซึ่งปลูกสร้างติดต่อกันเป็นแถวเกินกว่าสองห้อง และประกอบด้วยวัตถุนันมิใช่วัตถุนไฟเป็นส่วนใหญ่
- (4) “ตึกแถว” หมายความว่า อาคารที่พักอาศัยหรืออาคารพาณิชย์ซึ่งปลูกสร้างติดต่อกันเป็นแถวเกินกว่าสองห้อง และประกอบด้วยตึกถาวรและทไฟเป็นส่วนใหญ่
- (5) “โรงงานอุตสาหกรรม” หมายความว่า อาคารที่สร้างขึ้นเพื่อเป็นโรงงานสำหรับประกอบอุตสาหกรรม โดยใช้เครื่องจักรขนาดใหญ่เป็นปัจจัย

(6) “อาคารสาธารณะ” หมายความว่า โรงมหรสพ หอประชุมโรงเรียน หรือสถานที่ซึ่งกำหนดให้เป็นที่ชุมนุมชนได้ทั่วไปเช่น โรงแรม ภัตตาคาร หรือโรงพยาบาล เป็นต้น

(7) “อาคารเลี้ยงสัตว์” หมายความว่า สิ่งปลูกสร้างเพื่อให้สัตว์พาหนะ เช่น ช้าง ม้า โค กระบือ พักอาศัย

(8) “อาคารชั่วคราว” หมายความว่า สิ่งปลูกสร้างซึ่งผู้ว่าราชการจังหวัดพิจารณาเห็นว่า เพื่อใช้ประโยชน์เป็นการชั่วคราว และมีกำหนดเวลาที่จะรื้อถอน

(9) “อาคารพิเศษ” หมายความว่า

ก. โรงมหรสพ อัฒจันทร์ หอประชุม

ข. อุโมงค์ คานเรือ หรือท่าเรือ สำหรับเรือขนาดใหญ่เกินกว่า 100 ตัน และโป๊ะ (ท่าเรือ)

ค. อาคารสูงกว่า 15 เมตร หรือสะพานในที่ซึ่งติดต่อกับทางสาธารณะ หรืออาคารที่มีคานหรือโครงหลังคาช่วงหนึ่งยาวเกิน 10 เมตร

(10) “ผู้ออกแบบ” หมายความว่า ผู้รับผิดชอบในการคำนวณเขียนแบบและกำหนดรายการเพื่อใช้ในการก่อสร้าง

(11) “นางงาน” หมายความว่า ผู้มีหน้าที่ควบคุมการปลูกสร้างให้ผู้ได้รับอนุญาต

(12) “นายช่าง” หมายความว่า นายช่างตามความในพระราชบัญญัติควบคุมการก่อสร้างอาคาร พุทธศักราช 2479

(13) “แผนผัง” หมายความว่า แผนที่แสดงลักษณะที่ดินบริเวณปลูกสร้างอาคาร

(14) “แบบก่อสร้าง” หมายความว่า แบบเพื่อใช้ประโยชน์ในการปลูกสร้างตัวอาคาร

(15) “รายการ” หมายความว่า ข้อความชี้แจงรายละเอียดเกี่ยวกับการปลูกสร้างตามแนวของแบบก่อสร้างนั้น

- (16) “รายการคำนวณ” หมายความว่า รายละเอียด แสดงวิธีการคิดกำลัง
คำนวณของส่วนอาคารตามที่ปรากฏในแบบก่อสร้าง
- (17) “แบบสังเขป” หมายความว่า แบบชนิดซึ่งเขียนไว้พอเป็นประมาณ
- (18) “แผนอาคาร” หมายความว่า แบบแสดงลักษณะส่วนราบของอาคาร
- (19) “รูปด้าน” หมายความว่า แบบแสดงลักษณะส่วนตั้งภายนอกของอาคาร
- (20) “รูปตัด” หมายความว่า แบบแสดงลักษณะส่วนตั้งภายในของอาคาร
- (21) “พื้นอาคาร” หมายความว่า เนื้อที่ส่วนราบของอาคารซึ่งอยู่ภายใน
ขอบเขตของคานหรือรอดที่รับพื้นนั้นหรือภายในพื้นนั้น หรือภายในขอบเขตของเสา
อาคาร
- (22) “ฝา” หมายความว่า ส่วนก่อสร้างในด้านตั้งซึ่งแบ่งกันพื้นอาคารให้
เป็นห้อง ๆ
- (23) “ผนัง” หมายความว่า ส่วนก่อสร้างในด้านตั้งซึ่งกันด้านนอกของอาคาร
ให้เป็นหลังหรือหน่วยจากกัน
- (24) “ผนังกันไฟ” หมายความว่า ผนังซึ่งทำด้วยวัสดุทนไฟและไม่มีช่องที่
จะให้ไฟผ่านได้
- (25) “รากฐาน” หมายความว่า ส่วนรับน้ำหนักของอาคาร นับจากใต้พื้น
ชั้นล่างลงไปจนถึงที่ฝังอยู่ในดิน
- (26) “เสาเข็ม” หมายความว่า เสาที่ตอกฝังลงในพื้นดินเพื่อช่วยรับน้ำหนัก
บรรทุกของอาคาร
- (27) “ช่วงบันได” หมายความว่า ระยะตั้งบันไดซึ่งมีขั้นต่อกันโดยตลอด
- (28) “ลูกตั้ง” หมายความว่า ระยะตั้งของขั้นบันได
- (29) “ลูกนอน” หมายความว่า ระยะราบของขั้นบันได
- (30) “บ่อตรวจระบาย” หมายความว่า ส่วนที่เปิดได้ของท่อระบาย ซึ่ง
กำหนดไว้ใช้ในการชำระล้างท่อ

(31) “บ่อพักขยะ” หมายความว่า ส่วนของทางระบายน้ำที่กำหนดกั้นขยะให้หยุดระบายไปด้วยกับน้ำ

(32) “อุปกรณ์เอนามัย” หมายความว่า เครื่องประกอบอันใช้ประโยชน์ในการสุขาภิบาลของอาคาร

(33) “บ่ออาจรม” หมายความว่า บ่อพักอุจจาระหรือสิ่งโสโครกอันไม่มีวิธีการระบายออกไปตามสภาพปกติ

(34) “ลิฟต์” หมายความว่า เครื่องสำหรับใช้บรรทุกบุคคลหรือของขึ้นลงระหว่างพื้นต่าง ๆ ของอาคาร

(35) “ท่อเอกประปา” หมายความว่า ท่อน้ำประปาในทางสาธารณะ ซึ่งเป็นสมบัติของการประปา

(36) “วัตถุทนไฟ” หมายความว่า วัตถุก่อสร้างซึ่งไม่เป็นเชื้อเพลิง

(37) “วัตถุถาวร” หมายความว่า วัตถุทนไฟซึ่งตามปกติไม่แปลงสภาพได้ง่ายโดยน้ำ ไฟ หรือดินฟ้าอากาศ

(38) “อิฐธรรมดา” หมายความว่า ดินชนิดที่ปั้นขึ้นเป็นแท่งโดยไม่ใช้เครื่องอัดและเผาไฟสุกแล้ว

(39) “อิฐอัด” หมายความว่า อิฐชนิดซึ่งได้ประดิษฐ์ขึ้นโดยใช้เครื่องอัดให้เนื้อแน่นก่อนเผา

(40) “คอนกรีต” หมายความว่า วัตถุซึ่งประกอบขึ้นด้วยส่วนผสมของซีเมนต์ทราย หิน และน้ำ

(41) “คอนกรีตเสริมเหล็ก” หมายความว่า คอนกรีตซึ่งมีเหล็กฝังภายในให้ทำหน้าที่รับแรงได้มากขึ้นกว่าปกติ

(42) “เหล็กหล่อ” หมายความว่า เหล็กซึ่งถลุงมาจากแร่เหล็กอันจะใช้ชุบไม่ได้ผล

(43) “เหล็กถ่วง” หมายความว่า เหล็กที่มีธาตุอื่นเจือปนน้อยที่สุด และจะใช้ชุบไม่ได้ผล

(44) “เหล็กถ่าน” หมายความว่า เหล็กซึ่งมีธาตุถ่านผสมทำให้เหนียวกว่าปกติอันจะใช้ชุบได้ผล

(45) “เหล็กเสริม” หมายความว่า เหล็กถ่านที่ใช้ฝังในเนื้อคอนกรีตเพื่อเพิ่มกำลังขึ้น

(46) “ไม้อ่อน” หมายความว่า ไม้เนื้ออ่อนซึ่งไม่คงทนต่อดินฟ้าอากาศและตัวสัตว์ เช่น ไม้ยาง หรือไม้ตะแบก

(47) “ไม้แก่น” หมายความว่า ไม้เนื้อแข็งซึ่งทนต่อดินฟ้าอากาศและตัวสัตว์ได้ดีตามสภาพอันสมควร เช่น ไม้เต็งรัง ตะเคียนทอง เคี่ยม

(48) “ปูนขาว” หมายความว่า วัตถุประสานซึ่งผลิตขึ้นจากหินธาตุปูนหรือเปลือกหอย

(49) “ซีเมนต์” หมายความว่า วัตถุประสานซึ่งผลิตขึ้นจากแร่ธาตุปูนและธาตุดินผสมกันเป็นส่วนใหญ่

(50) “ทราย” หมายความว่า ก้อนหินเมล็ดเล็กละเอียดเกิดตามธรรมชาติซึ่งมีขนาดโตไม่เกิน 3 มิลลิเมตร

(51) “กรวด” หมายความว่า ก้อนหินเกิดตามธรรมชาติขนาดโตเกินกว่า 3 มิลลิเมตร

(52) “ดินดาน” หมายความว่า หินชนิดที่มีเนื้อเปื่อยไม่แน่นเป็นก้อนแกร่ง

(53) “หินปูน” หมายความว่า หินธาตุปูนซึ่งมีเนื้อแน่นแกร่งเป็นก้อนปึก

(54) “หินทราย” หมายความว่า หินประกอบด้วยเมล็ดทรายและประสานด้วยวัตถุอื่นเป็นก้อนปึก

(55) “หินอัคนี” หมายความว่า หินที่มีเนื้อแข็งแกร่งเป็นก้อนปึก โดยไม่ต้องอาศัยวัตถุอื่นประสาน

(56) “แรงประลัย” หมายความว่า แรงขนาดที่จะทำให้วัตถุแตกแยกออกจากกันเป็นส่วน

(57) “แรงดึง” หมายความว่า แรงที่จะทำให้วัตถุแยกออกห่างจากกัน

(58) “แรงอัด” หมายความว่า แรงที่จะทำให้วัตถุหลายเข้าหากัน

(59) “แรงเฉือน” หมายความว่า แรงที่จะทำให้วัตถุขาดออกจากกัน ดุจกรรไกรตัด

(60) “ส่วนปลอดภัย” หมายความว่า อัตราส่วนที่ใช้ทอนแรงประลัย ลงให้ถึงขนาดที่จะใช้ได้ปลอดภัย

(61) “น้ำหนักบรรทุก” หมายความว่า น้ำหนักที่กำหนดว่าจะมาเพิ่มขึ้นบนอาคาร นอกจากน้ำหนักของตัวอาคารนั่นเอง

(62) “ส่วนลาด” หมายความว่า ส่วนระยะตั้งเทียบกับส่วนระยะยาวของฐาน

(63) “ทางระบายน้ำสาธารณะ” หมายความว่า ช่องน้ำไหลตามทางสาธารณะ ซึ่งกำหนดไว้ให้ระบายน้ำออกจากอาคารได้

(64) “ทางสาธารณะ” หมายความว่า ที่ดินที่ประชาชนมีสิทธิใช้เป็นคมนาคมได้

(65) “ระดับถนน” หมายความว่า ความสูงของยอดถนนจากที่ดินใกล้เคียงเทียบกับระดับน้ำทะเล

(66) “แนวถนน” หมายความว่า แนวเขตที่กำหนดไว้ให้เป็นทางสาธารณะทางบก

หมวด 1

การอนุญาตปลูกสร้าง

ข้อ 2 เมื่อมีพระราชกฤษฎีกาใช้ให้พระราชบัญญัติควบคุมการก่อสร้างอาคาร พุทธศักราช 2479 ณ ที่ใดแล้ว ผู้ใดจะขออนุญาตปลูกสร้างอาคารตามมาตรา 6 ให้ยื่นคำขอต่อผู้ว่าราชการจังหวัด ตามแบบ “ย. 1” ท้ายกฎกระทรวงนี้ พร้อมด้วยแผนผังแบบก่อสร้าง และรายการอย่างละ 3 ชุด

ผู้ขออนุญาตปลูกสร้างอาคารจะต้องเป็นเจ้าของอาคารที่จะปลูกสร้างขึ้น หรือเป็นตัวแทนของผู้นั้น ซึ่งได้รับมอบอำนาจโดยชอบด้วยกฎหมาย

ข้อ 3 การขอใบอนุญาตชั่วคราวตามความในมาตรา 9 วรรค 2 นอกจากจะแสดงความประสงค์ในคำขออนุญาตแล้วให้ผู้ขออนุญาตกำหนดชั้นของงานในระยะเวลาสำเร็จในแผนผังแบบก่อสร้าง และรายการไว้ให้ชัดเจน

ข้อ 4 ใบอนุญาตให้ปลูกสร้างอาคารตามความในมาตรา 9 ให้ออกตามแบบ “ย. 2” ท้ายกฎกระทรวงนี้

ข้อ 5 คำสั่งของผู้ว่าราชการจังหวัดให้แก้ไขเปลี่ยนแปลงหรือเพิ่มเติม แบบก่อสร้างหรือรายการตามความในมาตรา 10 ให้ทำตามแบบ “ย. 3” ท้ายกฎกระทรวงนี้ และให้จัดส่งให้ผู้ขออนุญาตโดยให้ลงลายมือชื่อรับเป็นหลักฐานไว้ แต่ถ้าส่งให้ไม่ได้ก็ให้ประกาศไว้ให้ทราบที่ป้ายโฆษณาของศาลากลางจังหวัดและสถานที่ปลูกสร้าง

ข้อ 6 สำหรับอาคารตามความในมาตรา 14 ให้เจ้าหน้าที่บังคับบัญชาการก่อสร้างแจ้งให้ผู้ว่าราชการจังหวัดทราบเป็นหนังสือก่อนกำหนดก่อสร้างอย่างน้อยเป็นเวลา 30 วัน พร้อมด้วยแผนผังและแบบก่อสร้าง 1 ชุด

ข้อ 7 ถ้าผู้ว่าราชการจังหวัดมีข้อแก้ไขสำหรับอาคารตามความในมาตรา 14 ก็ให้มีหนังสือแจ้งเหตุผลให้เจ้าหน้าที่บังคับบัญชาการก่อสร้างทราบภายในกำหนด 15 วัน นับแต่เวลาที่ได้รับความนั้น

หมวด 2

แผนผัง แบบก่อสร้าง และรายการ

ส่วนที่ 1

แผนผัง

ข้อ 8 แผนผังให้ใช้มาตราส่วนไม่เล็กกว่า 1 ใน 1,000 แสดงขอบเขตที่ดินและบริเวณติดต่อ และแสดงขอบนอกของอาคารที่มีอยู่แล้ว กับอาคารที่ขออนุญาตปลูกสร้างใหม่ด้วยลักษณะและเครื่องหมายต่างกันให้ชัดเจนพร้อมด้วยเครื่องหมายทิศ

ข้อ 9 ในแผนผังให้แสดงทางสาธารณะที่ติดต่อกับที่ดินปลูกสร้างโดยบริบูรณ์กับทางระบายน้ำออกจากอาคารที่ปลูกสร้างนั้น จนถึงทางระบายน้ำสาธารณะและตามแนวทางระบายน้ำนั้นให้แสดงเครื่องหมายชี้ทางน้ำไหลพร้อมด้วยส่วนลาด

ข้อ 10 ในแผนผังให้แสดงระดับของพื้นที่ล่างของอาคาร และให้แสดงการสัมพันธ์กับระดับถนนสาธารณะ หรือระดับพื้นดินตรงที่ปลูกสร้าง

ส่วนที่ 2

แบบก่อสร้าง

“ข้อ 11¹ แบบก่อสร้างให้ใช้มาตราส่วนไม่เล็กกว่า 1 ใน 100 แสดงแผนรากฐานของอาคารและพื้นอาคารของชั้นต่าง ๆ รูปด้านและรูปตัดเนื่องกันไม่ต่ำกว่าสองด้าน รูปรายละเอียดส่วนสำคัญ ขนาด และเครื่องหมายแสดงวัตถุก่อสร้างอาคารชัดเจนพอที่จะคิดรายการ สอบรายการคำนวณและดำเนินการก่อสร้างได้

แบบก่อสร้างแสดงรูปด้านและแผนพื้นอาคารของโรงงานอุตสาหกรรมจะใช้มาตราส่วนไม่เล็กกว่า 1 ใน 200 ก็ได้”

“ข้อ 12² แบบก่อสร้างอาคารพาณิชย์ อาคารสาธารณะหรืออาคารที่ก่อสร้างด้วยวัสดุถาวรและวัสดุทนไฟเป็นส่วนใหญ่ ให้แสดงรายการคำนวณกำลังของส่วนสำคัญต่าง ๆ ของอาคารไว้โดยบริบูรณ์”

ข้อ 13 อาคารพิเศษนั้น นอกจากต้องปฏิบัติตามกฎหมายต่าง ๆ ที่มีกำหนดควบคุมอยู่โดยเฉพาะแล้ว ให้เสนอรายการคำนวณอย่างละเอียดด้วย

ข้อ 14 แบบก่อสร้างสำหรับปลูกอาคารโดยต่อเติมหรือเปลี่ยนแปลงอาคารที่มีอยู่แล้วตามความในมาตรา 7 (2) ให้แสดงแบบของส่วนเก่าและส่วนที่จะต่อเติมหรือเปลี่ยนแปลงให้เห็นชัดเจนต่างกัน

ข้อ 15 อาคารชั่วคราวเพื่อประโยชน์ในการปลูกสร้างอาคารถาวรหรือเพื่อประโยชน์อย่างอื่นจะเสนอแบบก่อสร้างเป็นแบบสังเขปก็ได้

¹ ความในข้อ 11 เดิม ถูกยกเลิกและใช้ความใหม่แทน โดยข้อ 1 แห่งกฎกระทรวงฉบับที่ 5 (พ.ศ. 2512) ออกตามความใน พ.ร.บ. ควบคุมการก่อสร้างอาคาร พ.ศ. 2497

² ความในข้อ 12 เดิม ถูกยกเลิกใช้ความใหม่แทน โดยข้อ 2 แห่งกฎกระทรวง ฉบับที่ 5 (พ.ศ. 2512) ออกตามความใน พ.ร.บ. ควบคุมการก่อสร้างอาคาร พ.ศ. 2497

ส่วนที่ 3

รายการ

ข้อ 16 รายการให้แสดงลักษณะของวัตถุก่อสร้างอันเป็นส่วนประกอบสำคัญของอาคารโดยละเอียดชัดเจนพร้อมด้วยวิธีก่อสร้าง

ส่วนที่ 4

ทั่วไป

ข้อ 17 มาตรฐาน ขนาด ระยะ น้ำหนัก และหน่วยการคำนวณต่าง ๆ ของแผนผังและแบบก่อสร้าง รายการหรือรายการคำนวณนั้น ให้ใช้มาตราเมตริก

ข้อ 18 ในแผนผัง แบบก่อสร้าง และรายการนั้น ให้ลงลายมือชื่อและแจ้งสำนักงานหรือที่อยู่ของผู้กำหนดแผนผังออกแบบก่อสร้างทำรายการและคิดรายการคำนวณไว้ด้วย พร้อมกับวิฤตฐานะ (ถ้ามี) ว่าเป็นผู้สามารถสมควรทำการเหล่านั้นได้

หมวด 3

ลักษณะอาคารต่าง ๆ

“ข้อ 19³ อาคารที่พักอาศัย ห้องแถวหรือตึกแถวที่ใช้เป็นที่พักอาศัยด้วยต้องมีครัวไฟ

อาคารซึ่งได้ก่อสร้างด้วยวัสดุถาวรและวัสดุทนไฟเป็นส่วนใหญ่ ครัวไฟนั้นจะต้องอยู่นอกอาคารเป็นส่วนสัดต่างหาก ถ้าจะรวมครัวไฟไว้ในอาคารด้วยก็ได้ แต่ต้องลาดพื้น บุผนังฝาเพดานครัวไฟด้วยวัสดุถาวรและวัสดุทนไฟเป็นส่วนใหญ่”

“ข้อ 20⁴ อาคารที่ปลูกสร้างเกินกว่าสองชั้นต้องใช้วัสดุถาวรและวัสดุทนไฟเป็นส่วนใหญ่และพื้นอาคารทุกชั้นต้องทำด้วยวัสดุทนไฟ

อาคารที่ปลูกสร้างเกินกว่าสามชั้น นอกจากมีบันไดตามปกติแล้วต้องมีทางลงหนีไฟอย่างน้อยอีกหนึ่งทาง หรือตามที่นายช่างจะได้กำหนดให้ตามลักษณะแบบของอาคาร”

³ ข้อความในข้อ 19 เดิม ถูกยกเลิกและใช้ข้อความใหม่นี้แทน โดยข้อ 3 แห่งกฎกระทรวง ฉบับที่ 5 (พ.ศ. 2512) ออกตามความใน พ.ร.บ. ควบคุมการก่อสร้างอาคาร พ.ศ. 2479

⁴ ความในข้อ 20 เดิม ถูกยกเลิกและใช้ข้อความใหม่นี้แทน โดยข้อ 4 แห่งกฎกระทรวง ฉบับที่ 5 (พ.ศ. 2512) ออกตามความใน พ.ร.บ. ควบคุมการก่อสร้างอาคาร พ.ศ. 2479

“ข้อ 21⁵ ห้องแถวและตึกแถว ต้องมีความกว้างจากเส้นกึ่งกลางของผนังด้านหนึ่งไปยังเส้นกึ่งกลางของผนังอีกด้านหนึ่งไม่น้อยกว่า 3.50 เมตร และต้องมีประตูหรือทางให้คนเข้าออกได้ทั้งด้านหน้าและด้านหลัง ในกรณีที่ เป็นตึกแถว ผนังต้องทำด้วยวัสดุถาวรและวัสดุทนไฟ ถ้าก่อด้วยอิฐหรือคอนกรีตไม่เสริมเหล็กหรือวัสดุทนไฟอย่างอื่น ผนังนี้ต้องหนาไม่น้อยกว่า 10 เซนติเมตร

ห้องแถวและตึกแถวซึ่งปลูกสร้างติดต่อกันเป็นแนวยาวให้มีผนังกันไฟหนาไม่น้อยกว่า 20 เซนติเมตร ตั้งแต่ระดับพื้นดินขึ้นไปสูงเหนือหลังคาอาคารไม่น้อยกว่า 50 เซนติเมตร ทูกระยะไม่เกิน 5 ห้อง และในกรณีที่ห้องแถวหรือตึกแถวดังกล่าวปลูกสร้างในที่ดินเจ้าของเดียวกัน ให้เว้นระยะห่างระหว่างห้องแถวไม่น้อยกว่า 4.00 เมตร โดยไม่มีสิ่งกีดขวางและปกคลุมทูกระยะไม่เกิน 20 ห้อง

อาคารพาณิชย์ ห้องแถว ตึกแถว โรงงานอุตสาหกรรม และอาคารสาธารณะ ต้องมีที่ว่างเป็นทางเดินหลังอาคาร เพื่อใช้ติดต่อกันโดยกันเขตให้ปรากฏกว้างไม่น้อยกว่า 2.00 เมตร เว้นแต่แนวอาคารด้านหลังอยู่ติดต่อกับทางสาธารณะ แต่ถ้าทางสาธารณะนั้นกว้างไม่ถึง 4.00 เมตร ต้องเว้นทางเดินด้านหลังอาคารกว้าง 2.00 เมตร จากจุดกึ่งกลางทางสาธารณะนั้น

ในกรณีอาคารดังกล่าวตามวรรคสาม ปลูกสร้างเป็นหน่วยเดียวกันอยู่ริมถนนสองสายตัดกันและแนวอาคารด้านที่อยู่ติดถนน แต่ละด้านยาวไม่เกิน 15.00 เมตร จะไม่มีทางเดินด้านหลังอาคารก็ได้”

ข้อ 22 อาคารทุกชนิดจะปลูกสร้างบนที่ดินซึ่งถมด้วยขยะมูลฝอยมิได้เว้นแต่ขยะมูลฝอยนั้นจะได้กลายเป็นดินแล้ว หรือได้ทับด้วยดินกระทุ้งแน่นไม่ต่ำกว่า 30 เซนติเมตร และมีลักษณะไม่เป็นอันตรายแก่อนามัยและมั่นคงพอแก่การปลูกสร้างแล้ว

ข้อ 23 รั้วหรือกำแพงกันเขต ให้ทำได้สูงไม่เกิน 300 เซนติเมตรเหนือระดับถนนประตูรั้วหรือกำแพงทางรถเข้าเมื่อมีคานบนให้วางคานสูงตั้งแต่ 300 เซนติเมตร ขึ้นไปจากระดับถนน

⁵ ความในข้อ 21 เดิม ถูกยกเลิกและใช้ความใหม่แทน โดยข้อ 5 แห่งกฎกระทรวง ฉบับที่ 5 (พ.ศ. 2512) ออกตามความใน พ.ร.บ. ควบคุมการก่อสร้างอาคารพุทธศักราช 2479

ข้อ 24 บ้ายโฆษณาที่เป็นอาคารต้องติดตั้งโดยไม่บังช่องลม หน้าต่าง หรือ ประตู และต้องติดตั้งด้วยวัสดุอันถาวรเพื่อป้องกันการหลุดออก

ข้อ 25 สะพานสำหรับรถข้ามใต้ต้องมีช่องกว้างเป็นทางจราจรไม่น้อยกว่า 300 เซนติเมตร และมีส่วนลาดไม่ชันกว่า 1 ใน 10 ถ้ามีหลังคาคลุมต้องวางบนคานสูงไม่ต่ำกว่า 300 เซนติเมตรจากระดับพื้นสะพาน

ข้อ 26 การปลูกสร้างโดยต่อเติมหรือดัดแปลงอาคารซึ่งจำต้องได้รับอนุญาตนั้น มีกำหนดดังต่อไปนี้

- ก. ขยายพื้นที่หนึ่งชั้นใดตั้งแต่ 5 ตารางเมตรขึ้นไป
- ข. เปลี่ยนหลังคาหรือขยายหลังคาให้ปกคลุมเนื้อที่มากขึ้นกว่าเดิม
- ค. เพิ่ม ลดจำนวน หรือเปลี่ยน เสา คาน บันได และผนัง

หมวด 4

ส่วนต่างๆ ของอาคาร

ข้อ 27 ห้องนอนหรือห้องที่ใช้เป็นที่พักอาศัยในอาคารให้มีพื้นที่กว้าง หรือ ส่วนยาวไม่ต่ำกว่า 250 เซนติเมตร กับรวมเนื้อที่พื้นที่ทั้งหมดไม่น้อยกว่า 9 ตารางเมตร และให้มีช่องประตูและหน้าต่างมีเนื้อที่รวมกันไม่น้อยกว่าส่วน 1 ใน 10 ของพื้นที่ของห้องนั้น โดยไม่รวมนับส่วนประตู หรือหน้าต่างอันติดต่อกับห้องอื่น

ข้อ 28 ห้องอาคารซึ่งบุคคลเข้าไปได้จะต้องมีช่องระบายลมให้เพียงพอในเมื่อได้ปิดประตูทั้งหมด วิธีระบายลมนั้นให้ทำตามแบบซึ่งเหมาะสมกับสภาพของอาคารนั้น

ข้อ 29 ช่องทางเดินภายในอาคารให้ทำกว้างไม่น้อยกว่า 100 เซนติเมตร กับมิให้มีเสากีดกันให้ส่วนหนึ่งส่วนใดแคบกว่ากำหนดนั้น ทั้งให้มีแสงสว่างธรรมชาติแลเห็นได้เวลากลางวันด้วย

ข้อ 30 หน้าต่างและประตูของห้องนอนหรือห้องพักอาศัยให้ทำสูงจากพื้นถึงยอดไม่น้อยกว่า 200 เซนติเมตร และให้บุคคลสามารถเปิดออกจากห้องนั้นได้โดยสะดวก

“ข้อ 31⁶ ระยะตั้งระหว่างพื้นถึงเพดานตรงยอดฝ้าหรือยอดผนังของอาคารตอนที่ต่ำสุดต้องไม่ต่ำกว่าที่กำหนดไว้ตามตารางต่อไปนี้

ประเภทอาคาร	ชั้นล่าง	ตั้งแต่ชั้นสองขึ้นไป	
		ไม่มีระบบปรับอากาศ	มีระบบปรับอากาศ
1. อาคารที่พักอาศัย	2.40 เมตร	2.40 เมตร	2.40 เมตร
2. อาคารพาณิชย์ โรงงานอุตสาหกรรม อาคารสาธารณะ			
(ก) ห้องโถง ห้องที่ทำการ ห้องเรียน ห้องอาหารรวม ห้อง ประกอบการค้าหรืออุตสาหกรรม ห้องเก็บสินค้าหรือวัสดุอุตสาหกรรม ห้องประชุม ห้องคนใช้ รวม โรงครัว	3.50 เมตร	3.50 เมตร	3.00 เมตร
(ข) ห้องคนใช้พิเศษ ห้อง พักในโรงแรม	3.50 เมตร	3.00 เมตร	2.40 เมตร
3. ห้องแถว ตึกแถว			
(ก) ห้องโถง ห้องที่ทำการ ห้องประกอบการค้า ห้องเก็บ สินค้า	3.50 เมตร	3.50 เมตร	3.00 เมตร
(ข) ห้องที่ใช้พักอาศัย	3.50 เมตร	3.00 เมตร	2.40 เมตร
(ค) ครัวไฟสำหรับผู้พักอาศัย	2.40 เมตร	2.40 เมตร	2.40 เมตร
4. อาคารเลี้ยงสัตว์			
คอกสัตว์พาหนะที่มีคนพัก อาศัยอยู่ชั้นบน	3.50 เมตร	—	—

⁶ ความในข้อ 31 เดิม ถูกยกเลิกและใช้ความใหม่แทน โดยข้อ 6 แห่งกฎกระทรวง ฉบับที่ 5 (พ.ศ. 2512) ออกตามความใน พ.ร.บ. ควบคุมการก่อสร้างอาคาร พ.ศ. 2479

ห้องน้ำ ห้องส้วม ระเบียบของอาคารต้องมีระยะตั้งระหว่างพื้นถึงเพดานตอนที่ต่ำสุดไม่ต่ำกว่า 2.00 เมตร

โรงเก็บรถยนต์ต้องมีระยะตั้งระหว่างพื้นถึงเพดานตรงยอดฝาหรือยอดผนังตอนที่ต่ำสุดไม่ต่ำกว่า 2.40 เมตร

ห้องในอาคารพาณิชย์ โรงงานอุตสาหกรรม อาคารสาธารณะ ซึ่งมีระยะตั้งระหว่างพื้นถึงเพดานตรงยอดฝาหรือยอดผนังตอนที่ต่ำสุดตั้งแต่ 4.60 เมตรขึ้นไปจะทำพื้นเพื่อประโยชน์ใช้สอยของบุคคลอีกชั้นหนึ่งในห้องนั้นก็ได้ โดยพื้นดังกล่าวนั้นต้องมีเนื้อที่ไม่เกิน 1 ใน 3 ของเนื้อที่ห้องและระยะตั้งระหว่างพื้นดังกล่าวถึงเพดานตรงยอดฝาหรือยอดผนังตอนที่ต่ำสุดต้องไม่ต่ำกว่า 2.40 เมตร และในกรณีที่จะใช้พื้นที่ส่วนที่อยู่ใต้พื้นดังกล่าวนี้เป็นพื้นเพื่อใช้พักอาศัยเป็นทางผ่านด้วยแล้ว ระยะตั้งระหว่างพื้นห้องถึงเพดานใต้พื้นดังกล่าวต้องไม่ต่ำกว่า 2.40 เมตร”

ข้อ 32 พื้นชั้นล่างของอาคารที่พักอาศัยนั้นต้องมีระดับสูงกว่าพื้นดินปลูกสร้างอาคารอย่างน้อย 90 เซนติเมตร แต่ถ้าเป็นพื้นซีเมนต์ อิฐ หิน หรือวัสดุแข็งอย่างอื่นที่สร้างกันติดพื้นดิน ต้องมีระดับสูงกว่าพื้นดินปลูกสร้างอาคารอย่างน้อย 10 เซนติเมตร และถ้าเป็นอาคารตั้งอยู่ริมแนวถนนในที่ราบจะเป็นอาคารที่พักอาศัยหรือไม่ก็ตาม ต้องสูงกว่าระดับถนนนั้นไม่ต่ำกว่า 30 เซนติเมตร

ข้อ 33 ถ้ารั้วไฟอยู่ติดกับห้องนอนหรือห้องส้วม ห้ามมิให้มีประตูหน้าต่างหรือช่องลมในด้านที่ติดต่อกันนั้น

ข้อ 34 เตาไฟสำหรับการอุตสาหกรรมหรือการพาณิชย์ชนิดเป็นเตาก่อหรือเตาเหล็ก ให้ตั้งได้เฉพาะในอาคารซึ่งประกอบด้วยวัสดุทนไฟเป็นส่วนใหญ่ เตาไฟและปล่องระบายควันไฟจะต้องทำมิให้ฝา หรือผนัง หรือหลังคาถูกความร้อนจัดได้

ข้อ 35 บันไดสำหรับอาคารที่พักอาศัยต้องทำขนาดกว้างไม่น้อยกว่า 90 เซนติเมตร ช่วงหนึ่งไม่สูงเกิน 300 เซนติเมตร และลูกตั้งไม่สูงกว่า 20 เซนติเมตร ลูกนอนไม่แคบกว่า 22 เซนติเมตร ถ้าตอนใดต้องทำเหลี่ยมบันไดเวียนส่วนแคบที่สุดของลูกนอนต้องไม่แคบกว่า 10 เซนติเมตร

ข้อ 36 บันไดอันเป็นประธานสำหรับอาคารสาธารณะ โรงงานอุตสาหกรรม และอาคารพาณิชย์ ต้องทำขนาดกว้างไม่น้อยกว่า 150 เซนติเมตร ช่วงหนึ่งไม่สูงเกิน 400 เซนติเมตร ลูกตั้งไม่สูงกว่า 19 เซนติเมตร ลูกนอนไม่แคบกว่า 24 เซนติเมตร ถ้าไม่มีบันไดขึ้นลงให้มากพอที่จะใช้เป็นทางลงหนีไฟได้ดีพอสมควรแล้วจะต้องมีทางลงหนีไฟอีกตอนใดที่ต้องทำเลี้ยวมีบันไดเวียน ส่วนแคบที่สุดของลูกนอนต้องไม่แคบกว่า 10 เซนติเมตร

ข้อ 37 บันไดซึ่งมีช่วงสูงกว่าระยะที่กำหนด ไว้ให้ทำที่พักมีขนาดกว้างยาวไม่น้อยกว่าส่วนกว้างของบันไดนั้น

ข้อ 38 วัตถุประสงค์หลักให้ทำด้วยวัสดุทนไฟ เว้นแต่อาคารซึ่งตั้งอยู่ห่างจากอาคารอื่นซึ่งมุงด้วยวัสดุทนไฟ หรือจากเขตที่ดินหรือทางสาธารณะเกิน 40 เมตรจึงจะใช้มุงด้วยวัสดุอื่นได้

ข้อ 39 ลิฟต์สำหรับใช้บรรทุกบุคคล ให้ทำได้แต่ในอาคารซึ่งประกอบด้วยวัสดุทนไฟเป็นส่วนใหญ่ และโดยเฉพาะส่วนต่อเนื่องกับลิฟต์นั้นต้องเป็นวัสดุทนไฟทั้งสิ้น และลิฟต์นั้นจะต้องเป็นส่วนปลอดภัยไม่น้อยกว่า 4 เท่าของน้ำหนักที่กำหนดใช้

ข้อ 40 อาคารซึ่งต่อเนื่องกับทางสาธารณะนั้น ถ้าผู้ว่าราชการจังหวัดเห็นสมควรจะอนุญาตให้ส่วนรากฐาน ซึ่งอยู่ใต้ดินของอาคารนั้นเหลื่อมล้ำเข้าไปในทางสาธารณะก็ได้ แต่ต้องไม่เกิน 100 เซนติเมตร และต้องไม่กีดขวางสิ่งปลูกสร้างซึ่งได้มีอยู่ในทางสาธารณะนั้น แล้วและระดับของส่วนรากฐานที่ยื่นออกมาในทางสาธารณะจะต้องไม่สูงกว่าระดับที่ผู้ว่าราชการจังหวัดกำหนดให้ ความลึกของรากฐานนั้นจะให้อยู่ในระดับใดให้ผู้ว่าราชการจังหวัดกำหนด

ข้อ 41 รากฐานของอาคารจะต้องทำเป็นลักษณะถาวรมั่นคงพอที่จะรับน้ำหนักของตัวอาคารและน้ำหนักบรรทุกได้โดยปลอดภัย ในกรณีสงสัยให้ผู้ว่าราชการจังหวัดเรียกรายการคำนวณ หรือผลของการทดลอง หรือทั้งสองอย่าง เพื่อประกอบการพิจารณาได้

หมวด 5

กำลังวัตถุและน้ำหนักบรรทุก

ข้อ 42 ในการคำนวณกำลังต้านทานแรงดันส่วนอาคารประกอบด้วยอิฐประสานด้วยปูนผสมส่วนต่าง ๆ ให้กำหนดใช้ไม่เกินอัตราต่อไปนี้

ชนิดอิฐ	ส่วนปูนขาว ตามปริมาตร	ส่วนซีเมนต์ ตามปริมาตร	ส่วนทราย ตามปริมาตร	กำลังตันต่อ 1 ตารางเซนติเมตร
ธรรมดา	1	—	3	2 กิโลกรัม
”	1	1	6	3 กิโลกรัม
”	—	1	4	4 กิโลกรัม
”	—	1	3	5 กิโลกรัม
อัด	1	—	3	4 กิโลกรัม
”	1	1	6	6 กิโลกรัม
”	—	1	4	8 กิโลกรัม
”	—	1	3	10 กิโลกรัม

ข้อ 43 ให้ใช้ส่วนปลอดภัยโดยใช้กำลังไม่เกิน 1 ใน 4 ของแรงประลัยแห่งเหล็กกำลังต้านทานแรงประเภทต่าง ๆ ของส่วนอาคารประกอบด้วยเหล็กชนิดต่าง ๆ ที่มีส่วนปลอดภัย โดยใช้กำลังไม่เกิน 1 ใน 4 ของแรงประลัยแห่งเหล็กนั้น ถ้าไม่มีเอกสารของผู้ชำนาญแสดงผลการทดลองให้เชื่อถือได้เป็นอย่างอื่น ให้คำนวณโดยอัตราแรงไม่เกินอัตราต่อไปนี้

ชนิดเหล็ก	แรงดึงต่อ 1 ตารางเซนติเมตร	แรงอัดต่อ 1 ตารางเซนติเมตร	แรงเฉือนต่อ 1 ตารางเซนติเมตร
เหล็กหล่อ	200 กิโลกรัม	1,200 กิโลกรัม	200 กิโลกรัม
เหล็กฉนวน	700 กิโลกรัม	700 กิโลกรัม	600 กิโลกรัม
เหล็กถ่านอ่อน	1,000 กิโลกรัม	1,000 กิโลกรัม	800 กิโลกรัม
เหล็กเสริม	1,200 กิโลกรัม	1,200 กิโลกรัม	850 กิโลกรัม

ข้อ 44 ให้ใช้ส่วนปลอดภัยโดยใช้กำลังไม่เกิน 1 ใน 4 ของแรงประลัยแห่งไม้ แต่ไม่ให้ความแอ่นของไม้เกิน $\frac{1}{200}$ ของช่วงคาน

กำลังต้านทานแรงประเภทต่าง ๆ ของไม้ชนิดต่าง ๆ ที่มีส่วนปลอดภัยโดยใช้กำลังไม่เกิน 1 ใน 4 ของแรงประลัยแห่งไม้ นั้น ถ้าไม่มีเอกสารของผู้ชำนาญ แสดงผลทดลองให้เชื่อถือได้เป็นอย่างอื่น ให้คำนวณโดยอัตราแรงไม้เกินอัตราต่อไปนี้

ชนิดไม้	แรงดึงตามเสี้ยน	แรงอัดตามเสี้ยน	แรงอัดขวางเสี้ยน	แรงเฉือนตาม
	ต่อ 1 ตาราง เซนติเมตร	ต่อ 1 ตาราง เซนติเมตร	ต่อ 1 ตาราง เซนติเมตร	เสี้ยนต่อ 1 ตารางเซนติเมตร
ไม้อ่อน	100 กิโลกรัม	80 กิโลกรัม	24 กิโลกรัม	6 กิโลกรัม
ไม้ปานกลาง	110 กิโลกรัม	90 กิโลกรัม	27 กิโลกรัม	10 กิโลกรัม
ไม้แข็ง	125 กิโลกรัม	100 กิโลกรัม	30 กิโลกรัม	15 กิโลกรัม

ข้อ 45 ให้ใช้ส่วนปลอดภัยโดยใช้กำลังไม่เกิน 1 ใน 4 ของแรงประลัยแห่งคอนกรีตเมื่อครบอายุ 28 วันแล้ว

กำลังต้านทานแรงอัดของคอนกรีตธรรมดาที่มีส่วนปลอดภัยโดยใช้กำลังไม่เกิน 1 ใน 4 ของแรงประลัยแห่งคอนกรีตเมื่อครบอายุ 28 วันแล้วนั้น ถ้าไม่มีเอกสารของผู้ชำนาญแสดงผลทดลองให้เชื่อถือได้เป็นอย่างอื่น ให้คำนวณโดยอัตราแรงต่อไปนี้

ส่วนซีเมนต์ ตาม ปริมาตร	ส่วนทราย ตาม ปริมาตร	ส่วนหิน ตาม ปริมาตร	แรงต่าง ๆ กิโลกรัมต่อ 1 ตารางเซนติเมตร			
			แรงอัด สำหรับคาน	แรงอัด สำหรับเสา	แรงเฉือน	แรงยึด
1	1	3	50	40	5	7
1	2	4	45	36	4.5	6
1	$2\frac{1}{2}$	5	40	32	4	6
1	3	6	35	28	3.5	7
1	3	7	30	24	3	4
1	4	8	15	12	1.5	3

ถ้าความยาวของเสามากกว่า 12 เท่าของด้านที่แคบ หรือของเส้นผ่าศูนย์กลาง ให้ใช้ค่าในตารางข้างบนคูณด้วย $(1.33 - \frac{a}{35b})$

หมายเหตุ ส = ความยาวของเสา

บ = ด้านที่แคบของเสา

กฎนี้ให้ใช้ได้ทั้งเสาคอนกรีตและเสาไม้

ข้อ 46 ในการคำนวณกำลังแรงของส่วนอาคารประกอบด้วยคอนกรีตเสริมเหล็ก ให้ผู้คำนวณแสดงรายการคำนวณจนเป็นที่พอใจผู้ว่าราชการจังหวัดว่าอยู่ในลักษณะปลอดภัย ถ้าไม่มีเอกสารของผู้ชำนาญแสดงผลทดลองให้เชื่อถือเป็นอย่างอื่นได้ ให้ถือหลักการคำนวณดังต่อไปนี้

(1) พิกัดยัดของคอนกรีต = 1.4×10^6 เมตริกตันต่อ 1 ตารางเมตร

(2) พิกัดยัดของเหล็กเสริม = 21×10^6 เมตริกตันต่อ 1 ตารางเมตร

(3) ส่วนผสมของคอนกรีต = ซีเมนต์ 1 ทราย 2 และหิน 4 ตามปริมาตร

(4) แรงอัดของคอนกรีตไม่เกิน 45 กิโลกรัม ต่อ 1 ตารางเซนติเมตร

(5) แรงดึงของเหล็กเสริมไม่เกิน 1,200 กิโลกรัม ต่อ 1 ตารางเซนติเมตร

(6) แรงเฉือนของเหล็กเสริมไม่เกิน 850 กิโลกรัม ต่อ 1 ตารางเซนติเมตร

(7) สำหรับคานคอนกรีตเสริมเหล็ก ให้มีคอนกรีตหุ้มเหล็กหนาไม่น้อยกว่า 2.5 เซนติเมตร และไม่ต่ำกว่าขนาดของเหล็กเสริมเส้นใหญ่ที่สุด

(8) สำหรับพื้นคอนกรีตเสริมเหล็ก ให้มีคอนกรีตหุ้มเหล็กหนาไม่น้อยกว่า 1.5 เซนติเมตร และไม่ต่ำกว่าขนาดของเหล็กเสริมเส้นใหญ่ที่สุด

(9) ให้มีช่องว่างระหว่างเหล็กที่ขนานกันไม่น้อยกว่า 2.5 เซนติเมตร และไม่ต่ำกว่าขนาดของเหล็กเสริม อย่างไรก็ตามก็ต้องโตกว่าขนาดของหินที่โตที่สุด ที่ใช้อยู่ 0.5 เซนติเมตร

(10) คานคอนกรีตเสริมเหล็ก ต้องมีส่วนยาวไม่เกิน 24 เท่าของส่วนหน้า เว้นแต่มีเหตุผลเป็นพิเศษ และไม่ใช้เหล็กเสริมแนวนอนเล็กกว่า 6 มิลลิเมตร

(11) สำหรับคอนกรีตเสริมเหล็กรับน้ำหนัก ต้องมีเหล็กเสริมตามลำไม้น้อยกว่า 1 เส้นทุกมุม ถ้าเป็นเสากลมต้องไม่น้อยกว่า 6 เส้น และมีส่วนเหล็กไม่น้อยกว่า 0.8 ใน 100 ของคอนกรีต และขนาดของเหล็กเสริมต้องไม่น้อยกว่า 12.7 มิลลิเมตร ปริมาตรของเหล็กปลอกต้องไม่น้อยกว่า 0.4 ใน 100 ของปริมาตรของคอนกรีต และระยะห่างของเหล็กปลอก ต้องไม่เกิน 16 เท่าของขนาดเหล็กแกน หรือ 48 เท่าของขนาดเหล็กปลอก หรือไม่เกินด้านแคบที่สุดของเสา

ข้อ 47 น้ำหนักบรรทุกบนพื้นที่จะใช้ในการคำนวณออกแบบอาคารประเภทต่าง ๆ ต้องไม่ต่ำกว่าอัตราที่กำหนดไว้ดังต่อไปนี้

(1) โรงเก็บรถยนต์ (นอกจากโรงเก็บรถยนต์ส่วนบุคคล) โรงเก็บเครื่องจักร โรงงานอุตสาหกรรม ตั้งแต่ 500 กิโลกรัม ต่อ 1 ตารางเมตรขึ้นไป

(2) คลังสินค้า ห้องสมุด พิพิธภัณฑ์ โรงกีฬา 500 กิโลกรัม ต่อ 1 ตารางเมตร

(3) โรงงาน โรงพิมพ์ ร้านขายของ โรงมหรสพ หอประชุม ภัตตาคาร 400 กิโลกรัม ต่อ 1 ตารางเมตร

(4) โรงเรียนชั้นเตรียมอุดมขึ้นไป โรงพยาบาล โรงแรม อาคาร สำนักงาน 300 กิโลกรัม ต่อ 1 ตารางเมตร

(5) โรงเรียนชั้นประถมและมัธยม 200 กิโลกรัม ต่อ 1 ตารางเมตร

(6) อาคารที่พักอาศัย 150 กิโลกรัม ต่อ 1 ตารางเมตร

แต่ถ้าเนื้อที่ส่วนใดแห่งอาคารนั้นจะรับน้ำหนักบรรทุกสิ่งที่มีน้ำหนักมากกว่าอัตราที่กล่าวแล้ว เช่น เครื่องจักรกล และอุปกรณ์อย่างอื่นก็ให้คำนวณน้ำหนักบรรทุกเพิ่มขึ้นให้พอที่จะรับน้ำหนักนั้นได้

ข้อ 48 แรงลมอย่างสูงขนานกับพื้นดินสำหรับส่วนอาคารที่สูงกว่า 15 เมตรขึ้นไปให้ถือกำหนดแรงเท่ากับ 100 กิโลกรัม ต่อ 1 ตารางเมตร เป็นอย่างน้อย ส่วนที่ต่ำกว่านี้ลงมาให้ลดอัตราแรงลมเป็น 50 กิโลกรัมต่อ 1 ตารางเมตร

ข้อ 49 น้ำหนักบรรทุกบนดินที่รากฐานของอาคารนั้นต้องคำนวณให้เหมาะสมเพื่อความมั่นคงและปลอดภัย ซึ่งถ้าไม่มีเอกสารของผู้ชำนาญแสดงผลทดลองให้เชื่อถือได้เป็นอย่างอื่นจะต้องไม่เกินอัตรากำหนดสำหรับดินประเภทต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

- (1) ดินอ่อนหรือถมดินไว้แน่นตัวเต็มที่ 2 เมตรกตัน ต่อ 1 ตารางเมตร
- (2) ดินปานกลางหรือทรายร่วน 10 เมตรกตัน ต่อ 1 ตารางเมตร
- (3) ดินแน่นหรือทรายหยาบ 20 เมตรกตัน ต่อ 1 ตารางเมตร
- (4) กรดหรือดินดาน 40 เมตรกตัน ต่อ 1 ตารางเมตร
- (5) หินปูนหรือหินทราย 80 เมตรกตัน ต่อ 1 ตารางเมตร
- (6) หินอัคนี 150 เมตรกตัน ต่อ 1 ตารางเมตร

ทั้งนี้ เว้นไว้แต่จะได้แสดงให้เห็นที่เชื่อถือได้ว่า จะจัดการเพิ่มอัตราน้ำหนักบรรทุกแห่งรากฐานของอาคารได้เป็นอย่างอื่น

ข้อ 50 ในการคำนวณน้ำหนักที่ลงบนรากฐานและเสาของอาคารสูงตั้งแต่สองชั้นลงมาให้คำนวณน้ำหนักของอาคารและน้ำหนักบรรทุกเต็มอัตรา ส่วนน้ำหนักบรรทุกของอาคารซึ่งสูงกว่าสองชั้นขึ้นไปและมีได้เป็นอาคารพิเศษ คลังสินค้า ห้องสมุด หรือโรงงานอุตสาหกรรมนั้นให้ลดส่วนลงได้ตามชั้นของอาคารดังนี้

- (1) ชั้นถัดจากชั้นยอด ลดอัตราลง 10 ใน 100
- (2) ชั้นถัดลงมา ลดอัตราลง 20 ใน 100
- (3) ชั้นถัดลงมา ลดอัตราลง 20 ใน 100
- (4) ชั้นถัดลงมา ลดอัตราลง 20 ใน 100

ทุกชั้นที่ถัดลงมาจากนี้ ลดอัตราลง 50 ใน 100

ข้อ 51 ในการคำนวณกำลังต้านทานของรากฐาน ให้คำนวณน้ำหนักของอาคารเต็มอัตรา และ (เข้มรากฐานบนดินอ่อน) ให้เข้มรับน้ำหนักทั้งหมดโดยไม่คิดเอาแรงต้านของดินรอบ ๆ เข้มมาช่วยรับน้ำหนัก สำหรับปลายเข้มจดดินแข็ง ดินดาน หรือวัตถุพื้นแข็งให้คำนวณเข้มนั้นเช่นลักษณะเสา แต่ถ้าเข้มอยู่ในดินอ่อนอาศัยแรงฝืดพุง ให้ใช้เข้มไม่สั้นกว่า 300 เซนติเมตร และให้ใช้แรงฝืดดินตามสูตรต่อไปนี้

$$\text{ให้ } \text{ฝ} = 400 + 35 \text{ ย.}$$

ฝ. = แรงฟืดดินเป็นกิโลกรัมต่อตารางเมตรของเนื้อที่ผิวเข้ม

ย. = ความยาวของเสาเข็มเป็นเมตร

ถ้าความยาวของเสาเข็มเกิน 12.00 เมตร ต้องมีการทดลองกำลังน้ำหนักบรรทุกของเสาเข็ม

เนื้อที่ของรากฐานทั้งหมดจะต้องไม่น้อยกว่า $\frac{1}{10}$ ของเนื้อที่ผิวของเสาเข็มทั้งหมด ซึ่งอยู่ภายใต้รากฐานนั้น ในกรณีที่สามารถตอกเข็มได้เพราะพื้นดินแข็งเป็นดินปานกลาง หรือทรายร่วน ในการคำนวณความต้านทานของดินใต้แผ่นฐานรากจะต้องไม่เกิน 10 ตัน ต่อ 1 ตารางเมตร ถ้าจะใช้มากกว่านั้นจะต้องแสดงหลักฐานให้เป็นที่เชื่อถือได้

สำหรับเครื่องตอกเข็มด้วยแรงคน

$$b = \frac{(n \times s)}{6 \text{ จ} + 15}$$

ถ้าตอกด้วยเครื่องจักร ซึ่งตอกได้ไม่น้อยกว่า 40 ครั้งต่อ 1 นาที

$$b = \frac{(n \times s)}{6 \text{ จ} + 1.5}$$

ให้ $b =$ น้ำหนักบรรทุกได้โดยปลอดภัยคิดเป็นกิโลกรัม

$n =$ น้ำหนักลูกตุ้มเป็นกิโลกรัม

$s =$ ระยะลูกตุ้มเป็นเซนติเมตร

$\text{จ} =$ ระยะที่เข็มจมครั้งสุดท้ายเป็นเซนติเมตร

หมวด 6

แนวอาคารและระยะต่าง ๆ

ข้อ 52 ห้ามมิให้บุคคลใดปลูกสร้างอาคารหรือส่วนของอาคารยื่นออกมาในหรือเหนือทางเดินสาธารณะ เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นหนังสือซึ่งจะต้องไม่เกินกำหนดต่อไปนี้

สำหรับกันสาดของพนชนแรกเหมือนระดับถนน

ระยะยื่นของกันสาดไม่เกิน 200 เซนติเมตรจากผนัง

ระดับปลายกันสาดไม่ต่ำกว่า 300 เซนติเมตร เหนือทางเท้า

ระยะยื่นของกันสาดจะต้องไม่เกินกำหนดของสูตรนี้ด้วย

$$y = \frac{g + r}{10}$$

สำหรับส่วนประณีตสถาปัตยกรรมของพนชนอื่น ๆ

ระยะยื่นของชายคาไม่เกิน 150 เซนติเมตรจากผนัง

ระยะยื่นของส่วนประณีตสถาปัตยกรรมไม่เกิน 120 เซนติเมตรจากผนัง

ระยะยื่นที่กล่าวนั้นจะต้องไม่เกินกำหนดของสูตรนี้ด้วย

$$y = \frac{g + r}{20}$$

ให้ y = ระยะยื่นออกมาจากผนังเป็นเซนติเมตร

g = ความกว้างของถนนเป็นเซนติเมตร

r = ระยะผนังอาคารจากแนวถนนเป็นเซนติเมตร

ข้อ 53 ห้ามมิให้ปลูกสร้างอาคารมีระยะตั้งระหว่างพื้นดินถึงเพดานตรงยอดฝาหรือยอดผนังสูงเกินกว่าระยะราบจากผนังด้านหน้าของอาคารจนถึงแนวถนนผ่าตรงกันข้าม เว้นแต่ในกรณีอาคารตามข้อ 56 หรือได้รับอนุญาตจากผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นพิเศษ

ข้อ 54 สำหรับอาคารเดียวกัน ซึ่งมีถนนสองสายขนานอยู่และถนนสองสายนั้นขนาดไม่เท่ากัน เมื่อส่วนกว้างของอาคารนั้นไม่เกิน 15 เมตร อนุญาตให้ปลูกสร้างถึงระดับสูงเท่าต่อนแนวถนนที่กว้างกว่าได้ทั้งหลัง

สำหรับอาคารเดียวกัน ซึ่งอยู่ที่มุมถนนสองสายขนาดไม่เท่ากัน อนุญาตให้ปลูกสร้างด้านถนนแคบถึงระดับสูง $1\frac{1}{2}$ ของความกว้างแห่งถนนแคบ และให้ปลูกสร้างอาคารสูงตั้งว่านั้นได้เป็นระยะยาวจากมุมถนนเพียงสองเท่าของความกว้างแห่งถนนแคบนั้น

อาคารซึ่งอยู่ริมถนนที่มีความกว้างไม่ถึง 800 เซนติเมตร แต่ไม่น้อยกว่า 400 เซนติเมตร อนุญาตให้ปลูกสร้างได้สูงไม่เกิน 800 เซนติเมตร

ข้อ 55 ห้ามมิให้ปลูกสร้างอาคารริมแนวทางสาธารณะ โดยมีระยะดังระหว่างพื้นดินถึงเพดานตรงยอดฝา หรือยอดผนังสูงเกินระดับ 40 เมตร ถึงแม้ว่าตรงนั้นจะเป็นถนนขนาดกว้างเท่าใดก็ตาม

ข้อ 56 อาคารที่ปลูกชิดกับที่ดินของผู้อื่น หรือชิดกับอาคารอีกหลังหลังหนึ่งนั้นถ้ามีระยะห่างน้อยกว่า 200 เซนติเมตร สำหรับอาคารสองชั้นลงมา หรือน้อยกว่า 300 เซนติเมตร สำหรับอาคารเกินสองชั้นขึ้นไป ห้ามมิให้มีหน้าต่าง ประตูหรือช่องระบายลมในด้านที่ชิดกับเขตที่ดินหรืออาคารอื่นนั้น

อย่างไรก็ตามอาคารที่ปลูกชิดกับที่ดินของผู้อื่นนั้นจะมีระยะห่างจากเขตที่ดินนั้นต่ำกว่า 50 เซนติเมตรไม่ได้ เว้นแต่จะปลูกสร้างโดยวิธีตกลงทำพินัยร่วมกันแต่ทั้งนี้ต้องไม่เสียประโยชน์ในทางสถาปัตยกรรม

“ข้อ 57” อาคารต้องมีที่ว่างอันปราศจากสิ่งก่อสร้างปกคลุมไม่น้อยกว่าส่วนที่กำหนดไว้ดังต่อไปนี้

(1) อาคารที่พักอาศัย ห้องแถว ตึกแถว และอาคารอื่นซึ่งใช้เป็นที่พักอาศัยด้วยแต่ละหลังหรือห้อง ให้มีที่ว่าง 30 ใน 100 ส่วนของพื้นที่ชั้นใดชั้นหนึ่งที่มากที่สุดของอาคาร

(2) อาคารซึ่งมิได้ใช้เป็นที่พักอาศัยด้วย แต่ละหลังหรือห้อง ให้มีที่ว่าง 10 ใน 100 ส่วนของพื้นที่ชั้นใดชั้นหนึ่งที่มากที่สุดของอาคาร

ภายในข้อบังคับข้อ 21 อาคารพาณิชย์ ห้องแถว ตึกแถวหรืออาคารสาธารณะที่มีหน้าต่างหรือประตูเปิดสู่ภายนอกไม่น้อยกว่า 20 ใน 100 ส่วนของพื้นที่แต่ละชั้นของอาคาร จะไม่มีที่ว่างเลยก็ได้

หน้าต่าง ประตู ด้านที่เปิดสู่ภายนอก หมายถึงช่องเปิดของผนังด้านชิดทางสาธารณะหรือด้านที่ติดต่อกับเขตที่ดินของผู้อื่นไม่น้อยกว่า 2.00 เมตร สำหรับอาคารตั้งแต่ชั้นที่สองลงมาหรือน้อยกว่า 3.00 เมตร สำหรับอาคารตั้งแต่ชั้นที่สามขึ้นไป”

⁷ ความในข้อ 57 เดิม ถูกยกเลิกและใช้ความใหม่แทน โดยข้อ 7 แห่งกฎกระทรวงฉบับที่ 5 (พ.ศ. 2512) ออกตามความใน พ.ร.บ. ควบคุมการก่อสร้างอาคาร พ.ศ. 2479

ข้อ 58 ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดมีอำนาจที่จะประกาศในราชกิจจานุเบกษา กำหนดชนิดของอาคารที่ปลูกสร้างริมถนนที่ระบุไว้ในประกาศให้จำต้องปลูกสร้างเป็นตึกแถวหรือห้องแถวแต่ชนิดเดียวได้

ประกาศดังกล่าวนี้ต้องกำหนดเขตที่บังคับให้จำต้องปลูกสร้างอาคารได้แต่บางชนิดไว้

หมวด 7

การสุขาภิบาล

ข้อ 59 อาคารที่จะปลูกสร้างต้องมีทางระบายน้ำที่ใช้แล้วออกจากอาคารไปสู่สวนสาธารณะ

ข้อ 60 การทำรางระบายน้ำจากอาคารไปสู่ทางน้ำสาธารณะจะต้องให้มีส่วนลาดไม่ต่ำกว่า 1 ใน 200 ตามแนวตรงที่สุดที่จะจัดทำได้ ถ้าจะใช้ท่อกลมเป็นทางระบาย ต้องมีบ่อตรวจระบายทุกระยะ 30 เมตร และทุกมุมเล็กน้อย

ข้อ 61 ถ้าการระบายน้ำโสโครกออกจากอาคารไปสู่ทางน้ำสาธารณะ ซึ่งมีได้จัดเตรียมไว้โดยเฉพาะแล้ว ผู้ว่าราชการจังหวัดอาจไม่ยอมอนุญาตให้ จนกว่าเจ้าของอาคารจะได้จัดการให้น้ำโสโครกนั้นมีลักษณะดีขึ้นตามที่เห็นสมควรก็ได้

ข้อ 62 อาคารตามข้อ 1 (1) ถึง (7) ถ้ามีท่อเอกประปาในทางสาธารณะซึ่งทางสาธารณะนั้นติดเขตที่สร้างอาคารก็ให้ต่อท่อประปาเข้าสู่อาคารด้วย เว้นแต่อาคารที่พักอาศัยซึ่งเจ้าของอยู่เอง

ข้อ 63 การทำการระบายน้ำและติดต่อท่อระบายน้ำนั้น ท่อประปา ท่อระบายน้ำในอาคาร และอุปกรณ์ต่าง ๆ สำหรับการต่อท่อและการสุขาภิบาล จะต้องมีลักษณะถูกต้องเพื่อประโยชน์ในทางอนามัยตามแบบนิยมในทางวิชาการ

ข้อ 64 อาคารที่บุคคลอาจพักอาศัยใช้สอยได้ ให้มีส้วมไว้ตามจำนวนอันสมควรแต่ต้องไม่น้อยกว่าอัตราที่กำหนดไว้

- (1) อาคารที่พักอาศัยให้มี 1 แทนทุกหลัง
- (2) ห้องแถวหรือตึกแถวให้มี 2 แทน ทุก ๆ 5 ห้อง
- (3) โรงแรมให้มี 1 แทน ต่อกำหนด 10 คน ที่อาคารนั้นจะให้คนพัก

แรมได้

(4) โรงเรียนและโรงงานให้มี 1 แทน ต่อ 100 คน ที่กำหนดให้ใช้
สอยอาคารนั้น

(5) หอประชุมโรงมหรสพให้มี 1 แทน ต่อ 300 คนที่กำหนดใช้ให้
สอยอาคารนั้น

ข้อ 65 ห้องส้วมต้องมีขนาดเนื้อที่ไม่ต่ำกว่า 1.50 ตารางเมตร ต่อ 1 แทน มีลักษณะที่จะรักษาความสะอาดได้ง่ายเรียบร้อย และมีพื้นที่ไม่ชื้น กับมีช่องระบายลมตามสมควร ถ้าเป็นส้วมระบายน้ำซึ่งไม่ใช่บ่อเก็บอาเจม ทำให้ตัวอาคารที่พักอาศัยได้ แต่ถ้าเป็นส้วมวิธีอื่นต้องทำเป็นส่วนหนึ่งต่างหากนอกไปจากตัวอาคารที่พักอาศัยนั้น

หมวด 8

การควบคุมการก่อสร้างอาคาร

ข้อ 66 ผู้ได้รับใบอนุญาตปลูกสร้างอาคารต้องเก็บรักษาใบอนุญาต แผนผังแบบก่อสร้างและรายการไว้ในบริเวณปลูกสร้าง 1 ชุด เพื่อให้นายช่างตรวจดูได้เสมอตามเวลาที่สมควร และต้องทำการปลูกสร้างภายในเวลาที่กำหนดไว้ในใบอนุญาต เว้นไว้แต่จะได้ขอต่ออายุใบอนุญาตใหม่

ข้อ 67 ในการปลูกสร้างอาคาร ให้ผู้รับใบอนุญาตหรือผู้แทนควบคุมให้เป็นไปตามเงื่อนไขแห่งการอนุญาต และต้องมีนายงานที่มีความสามารถตามสมควรประจำอยู่ตลอดเวลาที่ทำการปลูกสร้าง ถ้านายงานไม่อยู่ต้องตั้งตัวแทนกำกับการไว้คำสั่งของยานช่างซึ่งมอบให้กับนายงานหรือตัวแทนนั้นให้ถือว่าได้ให้ไว้กับผู้รับอนุญาต

ข้อ 68 ถ้านายช่างตรวจพบการปลูกสร้างอาคารผิดจากแผนผัง แบบก่อสร้างรายการหรือเงื่อนไขตามที่ระบุไว้ในหนังสืออนุญาต ให้ตักเตือนเจ้าของอาคารหรือนายงาน

ควบคุม แล้วรายงานให้ผู้ว่าราชการจังหวัดทราบ ผู้ว่าราชการจังหวัดจะแจ้งกำหนดเวลาอันสมควรให้เจ้าของอาคารจัดการแก้ไขปลุกสร้างเสียให้ถูกต้อง ซึ่งเมื่อพ้นกำหนดเวลาไปแล้ว การแก้ไขยังไม่สำเร็จเรียบร้อย ก็ให้ดำเนินการต่อไปตามมาตรา 11

ข้อ 69 วัตถุประสงค์ประกอบการปลุกสร้างอาคาร ต้องมีคุณสมบัติตามกำหนดของรายการและรายการคำนวณถ้ามีเหตุสงสัยในคุณภาพของวัตถุประสงค์ ให้นายช่างมีอำนาจตรวจดูเอกสารของผู้ชำนาญแสดงผลการทดลองกำลัง หรือเรียกตัวอย่างวัตถุประสงค์ตามปริมาณสมควรจากผู้รับอนุญาต เพื่อตรวจสอบโดยการทดลองตามหลักวิชาการ ซึ่งผู้รับอนุญาตจะต้องจัดการส่งให้ตามต้องการโดยไม่คิดมูลค่า

ข้อ 70 ถ้าปรากฏแก่นายช่างว่า รายการคำนวณรากฐานที่ได้อนุญาตไว้เกิดความไม่แน่นอนขึ้นเพราะเหตุพื้นดินที่จะปลุกสร้างรากฐานนั้นมิได้เป็นไปตามที่คาดหมายไว้ ให้นายช่างมีอำนาจสั่งเปลี่ยนแปลงรายการคำนวณของรากฐานนั้นเสียใหม่ได้

การปลุกสร้างรากฐานของอาคาร ให้ทำได้เฉพาะเวลากลางวัน เว้นไว้แต่จะได้รับการอนุญาตจากผู้ว่าราชการจังหวัดให้ทำในเวลากลางคืน

ข้อ 71 การปลุกสร้างอาคารที่ติดต่อกับทางสาธารณะ ผู้รับอนุญาตจะต้องแสดงวิธีการและชั้นของงานให้เป็นที่พอใจนายช่างก่อนว่า เป็นที่ปลอดภัยแก่ผู้ใช้ทางสาธารณะนั้นแล้ว จึงจะลงมือทำการปลุกสร้างนั้นได้

ข้อ 72 เมื่อนายช่างประสงค์จะเข้าตรวจอาคารที่ปลุกสร้างไว้เสร็จแล้วว่าอยู่ในภาวะอันสมควรหรือไม่ ก็ให้แจ้งกำหนดเวลาตรวจให้เจ้าของอาคารทราบเป็นหนังสือก่อนตรวจอย่างน้อย 48 ชั่วโมง เจ้าของอาคารหรือตัวแทนจะต้องให้ความสะดวกต่อนายช่างในการตรวจตามสมควร

ข้อ 73 เมื่อนายช่างตรวจพบอาคารซึ่งไม่อยู่ในภาวะสมควร น่าจะเป็นอันตรายต่อร่างกาย ชีวิตหรือทรัพย์สินให้รายงานผู้ว่าราชการจังหวัดทราบ ผู้ว่าราชการจังหวัดจะสั่งเจ้าของอาคารให้เปลี่ยนแปลงแก้ไขหรือรื้อถอน ตามแบบ "ย. 4" ท้ายกฎกระทรวงนี้ก็ได้ ถ้าคำสั่งเป็นการให้เปลี่ยนแปลงแก้ไข ให้ถืออนุญาตปลุกสร้างนั้นเป็นการเร่งร้อน โดยออกหนังสืออนุญาตแบบชั่วคราวให้เวลาขออนุญาต

หมวด 9 ค่าธรรมเนียม

ข้อ 74 ค่าธรรมเนียมการตรวจแบบก่อสร้างรวมทั้งการออกใบอนุญาต ให้เรียกเก็บดังนี้

- (1) อาคารที่พักอาศัยซึ่งทำด้วยวัสดุถาวร คำนวณตามเนื้อที่ของพื้นที่ของอาคารทุกชั้น ตารางเมตรละ 10 สตางค์
 - (2) อาคารที่พักอาศัยซึ่งทำด้วยวัสดุอันมิใช่วัสดุถาวร คำนวณตามเนื้อที่ของพื้นที่ของอาคารทุกชั้น ตารางเมตรละ 5 สตางค์
 - (3) ท่อ รางระบายน้ำ รั้ว หรือกำแพง กับทั้งประตูรั้ว หรือประตูกำแพงนั้น คำนวณตามระยะยาว เมตรละ 5 สตางค์
 - (4) เขื่อน ทำน้ำหรือสะพานทำน้ำ คำนวณตามระยะยาวเมตรละ 20 สตางค์
 - (5) สะพาน อยู่เรือ คานเรือ หรือป้ายโฆษณา คำนวณตามเนื้อที่ ตารางเมตรละ 40 สตางค์
 - (6) อาคารอย่างอื่นคำนวณตามเนื้อที่ของพื้นที่อาคารทุกชั้น ตารางเมตรละ 40 สตางค์ แต่ถ้าอาคารชนิดที่ไม่ใช่เนื้อที่ภายใน คำนวณตามระยะยาว เมตรละ 20 สตางค์
- ในการคิดค่าธรรมเนียม เศษของเมตรหรือตารางเมตรถ้าต่ำกว่ากึ่งให้ปัดทั้งตั้งแต่กึ่งขึ้นไปให้คิดเป็นหนึ่ง

ข้อ 75 ค่าธรรมเนียมการออกใบอนุญาตต่ออายุหรือใบแทน ฉบับละ 1.00 บาท

ข้อ 76 การตรวจแบบก่อสร้างรวมทั้งการออกใบอนุญาตสำหรับอาคารชั่วคราวไม่ให้เรียกเก็บค่าธรรมเนียม

ให้ไว้ ณ วันที่ 1 มิถุนายน พ.ศ. 2498

พลเรือโท สุนาวิวิธ

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

หมายเหตุ:— เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ เนื่องจากได้มีพระราชกฤษฎีกาประกาศใช้พระราชบัญญัติควบคุมการก่อสร้างอาคาร พ.ศ. 2479 ในท้องที่บางแห่งนอกเขตเทศบาล จึงจำเป็นจะต้องออกกฎกระทรวงวางระเบียบการขออนุญาตปลูกสร้างอาคาร เพื่อให้เป็นแนวทางปฏิบัติสำหรับผู้ที่อยู่ในเขตประกาศใช้พระราชบัญญัติควบคุมการก่อสร้างอาคาร พ.ศ. 2479 จะได้อื่นคำขอปลูกสร้างอาคารให้ถูกต้องกับระเบียบต่อไป

คำขออนุญาตปลูกสร้างอาคาร

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.

ข้าพเจ้า.....อยู่บ้านเลขที่.....ตำบล.....อำเภอ.....

จังหวัด.....ขอรับอนุญาตปลูกสร้างอาคารจากผู้ว่าราชการจังหวัด.....

ตามข้อความดังต่อไปนี้

เพื่อปลูกสร้าง ฌ.....ในโฉนดที่.....เป็นที่ดินของ.....

เป็นอาคาร.....เพื่อใช้.....โดย.....เป็นเจ้าของตามแผนผัง

ที่.....แบบก่อสร้างที่.....รายการที่.....รายการคำนวณที่.....ควบคุมการ

ปลูกสร้างโดย.....และ.....เป็นนางงาน กำหนดแล้วเสร็จใน.....วัน

ขอได้ออกใบอนุญาตให้ข้าพเจ้าปลูกสร้างอาคารชนิด.....

ตามแผนผัง.....แบบก่อสร้าง.....และรายการ.....

ซึ่งได้เสนอมาร่วมกันนี้แล้ว 3 ชุด

(ลายมือชื่อ).....

ผู้ขออนุญาต

ใบอนุญาตให้ปลูกสร้างอาคาร

ศาลากลางจังหวัด.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

อนุญาตให้.....อยู่บ้านเลขที่.....หมู่ที่.....ตำบล.....

อำเภอ.....จังหวัด.....ปลูกสร้างอาคารได้ตามกำหนดต่อไปนี้

ให้ปลูกสร้าง ณ.....ในโฉนดที่.....เป็นที่ดินของ.....

เป็นอาคาร.....เพื่อใช้.....โดย.....เป็นเจ้าของ ตาม

แผนผังที่.....แบบก่อสร้างที่.....รายการที่.....รายการคำนวณที่.....

ขนาดอาคารรวม.....เมตร ค่าธรรมเนียมเป็นเงิน.....บาท.....สตางค์

(.....)

ใบอนุญาตนี้มีกำหนดใช้ได้เพียงวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

เมื่อพ้นกำหนดนี้แล้วการอนุญาตเป็นอันสิ้นสุด

(ลายมือชื่อ).....

ผู้อนุญาต

ผู้ว่าราชการจังหวัด.....

คำสั่งเปลี่ยนแปลงแบบอาคาร

ศาลากลางจังหวัด.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

แจ้งความมายัง.....อยู่บ้านเลขที่.....ตำบล.....

อำเภอ.....จังหวัด.....

ตามคำขออนุญาตปลูกอาคารของท่านลงวันที่.....เดือน.....

พ.ศ.....เพื่อปลูกสร้าง ณเป็นอาคาร.....ในโฉนดที่.....

เป็นที่ดินของ.....

ปรากฏว่ามีลักษณะยังไม่สมบูรณ์ตามกฎหมายกระทรวง ฉบับที่.....

(พ.ศ. 24.....) ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมการก่อสร้างอาคาร

พุทธศักราช 2479 ดังข้อความต่อไปนี้

.....

.....

ให้ท่านจัดการแก้ไขเปลี่ยนแปลงแผนผัง แบบก่อสร้างและรายการให้ถูกต้อง
แล้วยื่นขอให้ตรวจใหม่

(ลายมือชื่อ).....

ผู้ว่าราชการจังหวัด.....

คำสั่งแก้ไขอาคาร

ศาลากลางจังหวัด.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

แจ้งความมายัง.....อยู่บ้านเลขที่.....หมู่ที่.....ตำบล.....

อำเภอ.....จังหวัด.....

ด้วยปรากฏว่าอาคาร.....ปลูกสร้างอยู่ ณ.....

เพื่อใช้.....โดย.....เจ้าของ ในโฉนดที่.....

ที่ดินของ..... มีลักษณะไม่สมบูรณ์ตามพระราชบัญญัติควบคุมการก่อสร้าง

อาคาร พุทธศักราช 2479 คือ

.....

.....

ให้ท่านจัดการ.....ให้แล้วเสร็จเรียบร้อยภายในกำหนด

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

(ลายมือชื่อ).....

ผู้ว่าราชการจังหวัด.....

กฎกระทรวง

ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2498)

ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมการก่อสร้างอาคาร พุทธศักราช 2479

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 15 แห่งพระราชบัญญัติควบคุมการก่อสร้างอาคาร พุทธศักราช 2479 รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ 1 ให้กำหนดบริเวณภายในแนวเขตตามแผนที่ท้ายพระราชกฤษฎีกา ให้ใช้พระราชบัญญัติควบคุมการก่อสร้างอาคาร พุทธศักราช 2479 ในเขตท้องที่บางแห่งในตำบลแสนสุข ตำบลบ้านปึก และตำบลอ่างศิลา อำเภอเมืองชลบุรี จังหวัดชลบุรี พ.ศ. 2497 เป็นบริเวณซึ่งอาคารชนิดดังต่อไปนี้จะปลูกสร้างขึ้นมิได้

- (1) โรงทำเนยเทียม
- (2) โรงทำกะปิหรือน้ำปลา
- (3) โรงทำปุ๋ย
- (4) โรงทำน้ำเค็ม
- (5) โรงทำไต้ปลา
- (6) โรงทำเต้าเจี้ยว
- (7) โรงทำซีอิ้ว
- (8) โรงทำหอยดอง
- (9) โรงทำแป้งต่าง ๆ

- (10) โรงเลื่อย
 (11) โรงน้ำแข็ง
 (12) โรงต้มกลั่นสุราและแอลกอฮอล์

ข้อ 2 ให้กำหนดบริเวณตั้งแต่ริมถนนสายไปตลาดหมอซิด ถนนสายหลัง
 โรงแรม และถนนอ่างศิลา—แสนสุข ไปจนถึงทะเลเป็นบริเวณซึ่งจะปลูกสร้างอาคารอื่น
 นอกจากอาคารที่พักอาศัยมิได้

ข้อ 3 ให้กำหนดบริเวณดังต่อไปนี้ เป็นบริเวณที่จะปลูกสร้างอาคารอื่น
 นอกจากอาคารที่ทำด้วยวัสดุถาวรหรือทนไฟเป็นส่วนใหญ่มิได้ คือ

(1) ภายในระยะ 100 เมตร จากรรมถนนเข้าสถานตากอากาศแสนสุข
 และถนนไปเชื่อมถนนสุขุมวิท ทั้งสองข้าง

(2) ภายในระยะ 100 เมตร จากรรมถนนไปตลาดหมอซิด ถนนสายหลัง
 โรงแรม และถนนสายอ่างศิลา—แสนสุข ทางด้านตรงกันข้ามกับที่ได้กำหนดไว้ในข้อ 2

ให้ไว้ ณ วันที่ 1 มิถุนายน 2498

พลเรือโท สุนาวิณวิวัฒน์

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

หมายเหตุ : — เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ เนื่องด้วยได้มีพระราช-
 กฤษฎีกาประกาศใช้พระราชบัญญัติควบคุมการก่อสร้างอาคาร พ.ศ. 2479
 ในเขตท้องที่บางแห่งในตำบลแสนสุข ตำบลบ้านปึก และตำบลอ่างศิลา
 อำเภอเมืองชลบุรี จังหวัดชลบุรี พ.ศ. 2497 ในเขตทั้ง 3 แห่งนี้เป็นที่
 ตากอากาศของประชาชน จึงจำเป็นจะต้องห้ามมิให้ก่อสร้างอาคารบางชนิด
 ที่เห็นว่าเป็นอาคารที่จะให้เกิดความรำคาญ หรืออาคารที่จะก่อให้เกิดสิ่ง
 ปฏิกูลต่าง ๆ ซึ่งจะทำให้น้ำทะเลในบริเวณนั้นไม่สะอาดเป็นอันตรายแก่ผู้
 ไปตากอากาศ จึงเห็นควรออกกฎกระทรวงห้ามมิให้ปลูกสร้างอาคารบาง
 ชนิดไว้

กฎกระทรวง

ฉบับที่ 3 (พ.ศ. 2498)

ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมการก่อสร้างอาคาร พุทธศักราช 2479

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 15 แห่งพระราชบัญญัติควบคุมการก่อสร้างอาคาร พ.ศ. 2479 รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยออกกฎกระทรวงไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ 1 กฎกระทรวงนี้ให้ใช้บังคับเฉพาะภายในแนวเขตตามแผนที่ท้ายพระราชกฤษฎีกาให้ใช้พระราชบัญญัติควบคุมการก่อสร้างอาคาร พุทธศักราช 2479 ในเขตท้องที่บางแห่ง ในอำเภอบางเขน จังหวัดพระนคร พ.ศ. 2497

ข้อ 2 อาคารชนิดดังต่อไปนี้ บุคคลใดจะปลูกสร้างขึ้นมิได้

- (1) โรงฟอกหนัง
- (2) โรงทำไม้ขีดไฟ
- (3) โรงทำแชลแล็ค
- (4) โรงต้มกลั่นสุรา เบียร์ หรือแอลกอฮอล์
- (5) โรงทำเต้าหู้
- (6) โรงทำวันเส้น เส้นหมี่ ขนมหจีน ก๋วยเตี๋ยว หรือเกี๊ยมอี
- (7) โรงทำน้ำตาล หรือเบ๊แซ
- (8) โรงถลุงแร่ หลอมโลหะ ยกเว้นการหลอมเงิน ทอง นาค หรือทองคำ

ขาว

- (9) โรงหลอมแก้ว
- (10) โรงเคี้ยวไซสัตว์ หนังสือสัตว์ หรือเอ็นสัตว์
- (11) โรงย้อมผ้าซึ่งมีคณงาน ตามปกติตั้งแต่ห้าคนขึ้นไป
- (12) โรงทำเนยเทียม
- (13) โรงทำดินเผา
- (14) โรงทำสบู่
- (15) โรงทำน้ำเคย กะปิ น้ำปลา ไตปลา เต้าเจี้ยว ซีอิ้ว หรือหอยดอง
- (16) โรงเผาเปลือกหอย
- (17) โรงเก็บเขาสัตว์ หนังสือสัตว์ กระดุกสัตว์ หรือขนสัตว์
- (18) โรงทำและตากปลาเค็ม เนื้อเค็ม เป็ดเค็ม หนังสือ หมู กุ้งแห้ง หรือเลือดแห้ง
- (19) โรงนึ่งปลาและต้มปลาซึ่งใช้แทนการนึ่ง เว้นการนึ่งหรือต้มในภัตตาคาร โรงแรม หรือร้านข้าวแกง เพื่อปรับปรุงอาหารในนั้น และการนึ่งหรือต้มเพื่อปรุงอาหารเว้ขายด้วยตนเอง
- (20) โรงปั่นฝ้ายหรือนุ่นด้วยเครื่องจักร
- (21) โรงทำแป้งต่าง ๆ
- (22) โรงเลื่อยไม้หรือซอยไม้ด้วยเครื่องจักร
- (23) โรงสีข้าวด้วยเครื่องจักร
- (24) โรงทำน้ำแข็ง
- (25) โรงทำรูป
- (26) โรงเคี้ยวหรืออัดเอาน้ำมันทุกชนิด
- (27) โรงล้าง รม เคี้ยว หรือเก็บยาง
- (28) อาคารที่ใช้เพื่อทำการหรือใช้ประโยชน์เพื่อการอุตสาหกรรม และพาณิชย์ ซึ่งต้องใช้เตาไฟเพื่อกิจการนั้น เว้นแต่มีไว้เพื่อประกอบอาหารในภัตตาคาร โรงแรม หรือร้านขายข้าวแกง

ข้อ 3¹ ให้กำหนดบริเวณข้างละ 100 เมตร จากแนวกึ่งกลางเขตถนนพหลโยธิน ถนนแจ้งวัฒนะ และถนนรามอินทรา เป็นบริเวณที่อาคารชนิดดังต่อไปนี้จะปลูกสร้างขึ้นมิได้

- (1) ห้องแถว
- (2) โรงซ่อมเครื่องยนต์ ซ่อมรถยนต์ หรือพ่นสี
- (3) โรงกลึงโลหะ
- (4) อาคารพาณิชย์ที่ไม่ได้ทำชั้นด้วยวัสดุทนไฟเป็นส่วนใหญ่

ข้อ 4 อาคารที่ปลูกสร้างในที่ดินแปลงเดียวกันเป็นหลังๆ ต้องมีที่ว่างห่างกัน แต่ละหลังไม่น้อยกว่า 4.00 เมตร สำหรับอาคาร 2 ชั้นลงมา และ 6.00 เมตร สำหรับอาคาร 3 ชั้นขึ้นไป ยกเว้นห้องครัวไฟ ห้องส้วมที่ใช้กับอาคารนั้นๆ ซึ่งสูงจากพื้นดินถึงยอดหลังคาไม่เกิน 4.00 เมตร และเมื่อรวมเนื้อที่ว่างทั้งหมดภายในเนื้อที่แปลงนั้น ต้องไม่น้อยกว่าร้อยละ 40 ของเนื้อที่ดินแปลงนั้น

ให้ไว้ ณ วันที่ 29 สิงหาคม พ.ศ. 2498

จอมพล ป. พิบูลสงคราม

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

หมายเหตุ : เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ ตามที่ได้มีพระราชกฤษฎีกาประกาศใช้พระราชบัญญัติควบคุมการก่อสร้างอาคาร พ.ศ. 2479 ในเขตท้องที่บางแห่งในอำเภอบางเขน จังหวัดพระนคร พ.ศ. 2497 ก็เพราะขณะนี้สภาพจังหวัดพระนครกำลังขยายตัวทั้งในการก่อสร้างอาคารและการผังเมือง ดังนี้ เพื่อประโยชน์ในการผังเมือง การป้องกันอัคคีภัย การอนามัย การสุขาภิบาลและความมั่นคงแข็งแรง ให้เป็นระเบียบเรียบร้อยแก่บ้านเมือง จึงเห็นควรออกกฎกระทรวง ห้ามมิให้ปลูกสร้างอาคารบางชนิดไว้

¹ ความในข้อ 3 เดิม ถูกยกเลิกและใช้ความใหม่แทน โดยข้อ 3 แห่งกฎกระทรวง ฉบับที่ 4 (พ.ศ. 2503) ออกตามความใน พ.ร.บ. ควบคุมการก่อสร้างอาคาร พ.ศ. 2497 ดังต่อไปนี้

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ 72 ตอนที่ 73 (ฉบับพิเศษ) ลงวันที่ 17 กันยายน 2498

กฎกระทรวง

ฉบับที่ 4 (พ.ศ. 2503)

ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมการก่อสร้างอาคาร
พุทธศักราช 2479

ให้ไว้ ณ วันที่ 28 ธันวาคม พ.ศ. 2503 กฎกระทรวงฉบับนี้ยกเลิกความ
ในข้อ 3 แห่งกฎกระทรวงฉบับที่ 3 (พ.ศ. 2498) ออกตามความใน พ.ร.บ. ควบคุม
การก่อสร้างอาคาร พ.ศ. 2479 และให้ใช้ความใหม่แทน ซึ่งได้นำไปพิมพ์แทนข้อความ
เดิมแล้ว

กฎกระทรวง

ฉบับที่ 5 (พ.ศ. 2512)

ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมการก่อสร้างอาคาร

พุทธศักราช 2479

ให้ไว้ ณ วันที่ 27 พฤษภาคม พ.ศ. 2512 กฎกระทรวงฉบับนี้ ยกเลิกความ
ในข้อ 11, ข้อ 12, ข้อ 19, ข้อ 20, ข้อ 21, ข้อ 31, ข้อ 57 แห่งกฎกระทรวง
(พ.ศ. 2489) ออกตามความใน พ.ร.บ. ควบคุมการก่อสร้างอาคาร พ.ศ. 2479 และให้
ใช้ความใหม่แทน ซึ่งได้พิมพ์แทนข้อความเดิมแล้ว

กฎกระทรวง
ฉบับที่ 6 (พ.ศ. 2515)

ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมการก่อสร้างอาคาร
พุทธศักราช 2479

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 15 แห่งพระราชบัญญัติควบคุมการก่อสร้างอาคารพุทธศักราช 2479 รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้ ให้กำหนดบริเวณที่ดินภายในเขตตามแผนที่ท้ายประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 311 ลงวันที่ 13 ธันวาคม พ.ศ. 2515 เป็นบริเวณซึ่งอาคารดังต่อไปนี้ จะปลูกสร้างชั้นมิได้

- (1) โรงงานอุตสาหกรรม
- (2) อาคารพิเศษ
- (3) ห้างแถว
- (4) ตึกแถว
- (5) อาคารสูงกว่า 11 เมตร
- (6) หอถ้ำสูงกว่า 15 เมตร

ให้ไว้ ณ วันที่ 13 ธันวาคม พ.ศ. 2515

พ่วง สุวรรณรัฐ

ปลัดกระทรวงมหาดไทย ผู้ใช้อำนาจของ
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

หมายเหตุ :— เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ เนื่องจากได้มีประกาศของคณะปฏิวัติฉบับที่ 311 ลงวันที่ 13 ธันวาคม พ.ศ. 2515 ซึ่งมีผลให้ใช้บังคับพระราชบัญญัติควบคุมการก่อสร้างอาคาร พุทธศักราช 2479 ภายในเขตท้องที่บางแห่งในตำบลบางปูใหม่ ตำบลท้ายบ้าน ตำบลแพรกษา อำเภอเมืองสมุทรปราการ จังหวัดสมุทรปราการ ฉะนั้นเพื่อให้การควบคุมการก่อสร้างอาคารในบริเวณดังกล่าวเป็นไปตามวัตถุประสงค์ของคณะปฏิวัติที่ออกประกาศฉบับดังกล่าว จึงเห็นสมควรออกกฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์ในการควบคุมการก่อสร้างอาคารขึ้นไว้ ทั้งนี้ โดยอาศัยอำนาจตามความในมาตรา 15 แห่งพระราชบัญญัติควบคุมการก่อสร้างอาคาร พุทธศักราช 2479

กฎกระทรวง

ฉบับที่ 7 (พ.ศ. 2517)

ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมการก่อสร้างอาคาร พุทธศักราช 2479

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 8 วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติควบคุมการก่อสร้างอาคาร พุทธศักราช 2479 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 192 ลงวันที่ 31 กรกฎาคม พ.ศ. 2515 รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ 1 ในกฎกระทรวงนี้

- (1) “ที่จอดรถยนต์” หมายความว่า สถานที่ที่จัดไว้ใช้เป็นที่จอดรถยนต์ โดยเฉพาะสำหรับอาคาร
- (2) “ที่กัลบรถยนต์” หมายความว่า บริเวณที่จัดไว้สำหรับกัลบรถยนต์ เพื่อสะดวกในการจอดหรือเข้าออกของรถยนต์
- (3) “ทางเข้าออกของรถยนต์” หมายความว่า ทางที่ใช้สำหรับรถยนต์ เข้าหรือออกจากที่จอดรถยนต์ถึงปากทางเข้าออกของรถยนต์
- (4) “ปากทางเข้าออกของรถยนต์” หมายความว่า ส่วนของทางเข้าออกของรถยนต์ที่เชื่อมกับทางสาธารณะ
- (5) “เชิงลาดสะพาน” หมายความว่า ส่วนของทางที่เชื่อมกับสะพานที่มีส่วนลาดชันเกิน 2 ใน 100
- (6) “โรงมหรสพ” หมายความว่า อาคารหรือส่วนหนึ่งส่วนใดของอาคารที่ใช้เป็นโรงมหรสพตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันภัยอันตรายกันเกิดแต่การเล่นมหรสพ

(7) “โรงแรม” หมายความว่า อาคารหรือส่วนหนึ่งส่วนใดของอาคารที่ใช้เป็นโรงแรมตามกฎหมายว่าด้วยโรงแรม

(8) “อาคารชุด” หมายความว่า อาคารหรือส่วนหนึ่งส่วนใดของอาคารที่ใช้เป็นที่พักอาศัยหลายครอบครัว โดยแต่ละครอบครัวมีห้องนอน ครัวไฟ ห้องส้วมและห้องน้ำเป็นอิสระ และมีทางเดินและบันไดขึ้นชั้นบนหรือลิฟท์ใช้ร่วมกัน

(9) “ภัตตาคาร” หมายความว่า อาคารหรือส่วนหนึ่งส่วนใดของอาคารที่ใช้เป็นที่ขายอาหารหรือเครื่องดื่ม โดยมีพื้นที่สำหรับตั้งโต๊ะอาหารไว้บริการภายในอาคารหรือภายนอกอาคาร

(10) “ห้างสรรพสินค้า” หมายความว่า อาคารหรือส่วนหนึ่งส่วนใดของอาคารที่ใช้เป็นอาคารพาณิชย์สำหรับแสดงหรือขายสินค้าต่าง ๆ

(11) “สำนักงาน” หมายความว่า อาคารหรือส่วนหนึ่งส่วนใดของอาคารที่ใช้เป็นที่ทำการ

(12) “อาคารขนาดใหญ่” หมายความว่า อาคารที่สร้างขึ้นเพื่อใช้อาคารหรือส่วนหนึ่งส่วนใดของอาคารเป็นที่ประกอบกิจการประเภทเดียวหรือหลายประเภท โดยมีความสูงจากระดับถนนตั้งแต่ 15 เมตรขึ้นไป และมีพื้นที่รวมกันทุกชั้นในหลังเดียวกันเกิน 1,000 ตารางเมตร หรือมีพื้นที่รวมกันทุกชั้นหรือชั้นหนึ่งชั้นใดในหลังเดียวกันเกิน 2,000 ตารางเมตร

(13) “ห้องโถง” หมายความว่า ส่วนหนึ่งส่วนใดของอาคารที่ใช้เป็นที่ชุมนุมหรือประชุม

ข้อ 2 ให้กำหนดประเภทของอาคารซึ่งต้องมีที่จอดรถยนต์ ที่กัลบรถยนต์ และทางเข้าออกรถยนต์ไว้ ดังต่อไปนี้

- (1) โรงมหรสพที่มีพื้นที่สำหรับจัดที่นั่งสำหรับคนดูตั้งแต่ 500 ที่ขึ้นไป
- (2) โรงแรมที่มีห้องพักตั้งแต่ 30 ห้องขึ้นไป
- (3) อาคารชุดที่มีพื้นที่แต่ละครอบครัวตั้งแต่ 60 ตารางเมตรขึ้นไป
- (4) ภัตตาคารที่มีพื้นที่สำหรับตั้งโต๊ะอาหารตั้งแต่ 150 ตารางเมตรขึ้นไป

- (5) ห้างสรรพสินค้าที่มีพื้นที่ตั้งแต่ 300 ตารางเมตรขึ้นไป
- (6) สำนักงานที่มีพื้นที่ตั้งแต่ 300 ตารางเมตรขึ้นไป
- (7) อาคารขนาดใหญ่
- (8) ห้องโถงของโรงแรมตาม (2) ภัตตาคารตาม (4) หรืออาคารขนาดใหญ่ตาม (7)

ใหญ่ตาม (7)

ข้อ 3 จำนวนที่จอดรถยนต์ ต้องจัดให้มีตามกำหนดดังต่อไปนี้

(1) ในเขตท้องที่กรุงเทพมหานคร เฉพาะในเขตเทศบาลนครหลวงตามประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 25 ลงวันที่ 21 ธันวาคม พ.ศ. 2514

(ก) โรงแรมสห ให้มีที่จอดรถยนต์ไม่น้อยกว่า 1 คันต่อจำนวนที่นั่งสำหรับคนดู 20 ที่ เศษของ 20 ที่ ให้คิดเป็น 20 ที่

โรงแรมสหที่อยู่ในท้องที่ของเขตพระนคร เขตธนบุรี เขตบางรัก เขตปทุมวัน เขตบึงกุ่มปราชญ์ธานี และเขตสัมพันธวงศ์ ให้มีที่จอดรถยนต์ไม่น้อยกว่า 1 คันต่อจำนวนที่นั่งสำหรับคนดู 10 ที่ เศษของ 10 ที่ ให้คิดเป็น 10 ที่

(ข) โรงแรม

โรงแรมที่มีห้องพักไม่เกิน 100 ห้อง ให้มีที่จอดรถยนต์ไม่น้อยกว่า 10 คันสำหรับห้องพัก 30 ห้องแรก ส่วนที่เกิน 30 ห้อง ให้คิดอัตรา 1 คัน ต่อ 5 ห้อง เศษของ 5 ห้องให้คิดเป็น 5 ห้อง

โรงแรมที่มีห้องพักเกิน 100 ห้อง ให้มีที่จอดรถยนต์ตามอัตราที่กำหนดในวรรคหนึ่งสำหรับห้องพัก 100 ห้องแรก ส่วนที่เกิน 100 ห้อง ให้คิดอัตรา 1 คัน ต่อ 10 ห้อง เศษของ 10 ห้อง ให้เป็น 20 ห้อง

(ค) อาคารชุด ให้มีที่จอดรถยนต์ไม่น้อยกว่า 1 คันต่อ 1 ครอบครั

(ง) ภัตตาคาร

ภัตตาคารที่มีพื้นที่ตั้งโต๊ะอาหารไม่เกิน 750 ตารางเมตร ให้มีที่จอดรถยนต์ไม่น้อยกว่า 1 คันต่อพื้นที่ตั้งโต๊ะอาหาร 15 ตารางเมตร เศษของ 15 ตารางเมตร ให้คิดเป็น 15 ตารางเมตร

ภัตตาคารที่มีพื้นที่ตั้งโต๊ะอาหารเกิน 750 ตารางเมตร ให้มีที่จอดรถยนต์ตามอัตราที่กำหนดในวรรคหนึ่ง สำหรับพื้นที่ตั้งโต๊ะอาหาร 750 ตารางเมตรแรก ส่วนที่เกิน 750 ตารางเมตรให้คิดอัตรา 1 คันต่อ 30 ตารางเมตร เศษของ 30 ตารางเมตร ให้คิดเป็น 30 ตารางเมตร

(จ) ห้างสรรพสินค้า ให้มีที่จอดรถยนต์ไม่น้อยกว่า 1 คันต่อพื้นที่ 20 ตารางเมตร เศษของ 20 ตารางเมตร ให้คิดเป็น 20 ตารางเมตร

(ฉ) สำนักงาน ให้มีที่จอดรถยนต์ไม่น้อยกว่า 1 คันต่อพื้นที่ 60 ตารางเมตร เศษของ 60 ตารางเมตร ให้คิดเป็น 60 ตารางเมตร

(ช) ห้องโถงของโรงแรม ภัตตาคาร หรืออาคารขนาดใหญ่ตามข้อ 2 (8) ให้มีที่จอดรถยนต์ไม่น้อยกว่า 1 คันต่อพื้นที่ห้องโถง 10 ตารางเมตร เศษของ 10 ตารางเมตร ให้คิดเป็น 10 ตารางเมตร

(ซ) อาคารขนาดใหญ่ ให้มีที่จอดรถยนต์ตามจำนวนที่กำหนดของแต่ละประเภทของอาคารที่ใช้เป็นที่ประกอบกิจการในอาคารขนาดใหญ่นั้นรวมกัน หรือให้มีที่จอดรถยนต์ไม่น้อยกว่า 1 คันต่อพื้นที่อาคาร 120 ตารางเมตร เศษของ 120 ตารางเมตร ให้คิดเป็น 120 ตารางเมตร ทั้งนี้ ให้ถือที่จอดรถยนต์จำนวนที่มากกว่าเป็นเกณฑ์

อาคารขนาดใหญ่ที่มีลักษณะเป็นตึกแถวสูงไม่เกินสี่ชั้น ต้องมีที่จอดรถยนต์อยู่ภายนอกอาคาร หรืออยู่ในห้องใต้ดินของอาคารไม่น้อยกว่า 1 คันต่อ 1 ห้อง

(2) ในเขตเทศบาลทุกแห่งหรือในเขตท้องที่ที่ได้มีพระราชกฤษฎีกาให้ใช้พระราชบัญญัติควบคุมการก่อสร้างอาคาร พุทธศักราช 2479 ใช้บังคับ

(ก) โรงมหรสพ ให้มีที่จอดรถยนต์ไม่น้อยกว่า 1 คัน ต่อจำนวนที่นั่งสำหรับคนดู 40 ที่ เศษของ 40 ที่ ให้คิดเป็น 40 ที่

(ข) โรงแรม

โรงแรมที่มีห้องพักไม่เกิน 100 ห้อง ให้มีที่จอดรถยนต์ไม่น้อยกว่า 5 คัน สำหรับห้องพัก 30 ห้องแรก ส่วนที่เกิน 30 ห้อง ให้คิดอัตรา 1 คันต่อ 10 ห้อง เศษของ 10 ห้อง ให้คิดเป็น 10 ห้อง

โรงแรมที่มีห้องพักเกิน 100 ห้อง ให้มีที่จอดรถยนต์ตามอัตราที่กำหนดในวรรคหนึ่ง สำหรับห้องพัก 100 ห้องแรก ส่วนที่เกิน 100 ห้อง ให้คิดอัตรา 1 คันต่อ 15 ห้อง เศษของ 15 ห้อง ให้คิดเป็น 15 ห้อง

(ค) อาคารชุด ให้มีที่จอดรถยนต์ไม่น้อยกว่า 1 คันต่อ 2 ครอบครัวยุติพิเศษของ 2 ครอบครัวยุติพิเศษ ให้คิดเป็น 2 ครอบครัวยุติพิเศษ

(ง) ภัตตาคาร ให้มีที่จอดรถยนต์ไม่น้อยกว่า 1 คันต่อพื้นที่ตั้งโต๊ะอาหาร 40 ตารางเมตร เศษของ 40 ตารางเมตร ให้คิดเป็น 40 ตารางเมตร

(จ) ห้างสรรพสินค้า ให้มีที่จอดรถยนต์ไม่น้อยกว่า 1 คันต่อพื้นที่ 40 ตารางเมตร เศษของ 40 ตารางเมตร ให้คิดเป็น 40 ตารางเมตร

(ฉ) สำนักงานให้มีที่จอดรถยนต์ไม่น้อยกว่า 1 คันต่อพื้นที่ 120 ตารางเมตร เศษของ 120 ตารางเมตร ให้คิดเป็น 120 ตารางเมตร

(ช) ห้องโถงของโรงแรมภัตตาคาร หรืออาคารขนาดใหญ่ตามข้อ 2 (8) ให้มีที่จอดรถยนต์ไม่น้อยกว่า 1 คันต่อพื้นที่ห้องโถง 30 ตารางเมตร เศษของ 30 ตารางเมตร ให้คิดเป็น 30 ตารางเมตร

(ซ) อาคารขนาดใหญ่ ให้มีที่จอดรถยนต์ตามจำนวนที่กำหนดของแต่ละประเภทของอาคารที่ใช้เป็นที่ประกอบกิจการในอาคารขนาดใหญ่นั้นรวมกันหรือให้มีที่จอดรถยนต์ไม่น้อยกว่า 1 คันต่อพื้นที่อาคาร 240 ตารางเมตร เศษของ 240 ตารางเมตร ให้คิดเป็น 240 ตารางเมตร ทั้งนี้ ให้ถือที่จอดรถยนต์จำนวนที่มากกว่าเป็นเกณฑ์

อาคารขนาดใหญ่ที่มีลักษณะเป็นตึกแถว สูงไม่เกินสี่ชั้นต้องมีที่จอดรถยนต์อยู่ภายนอกอาคาร หรืออยู่ในห้องใต้ดินของอาคารไม่น้อยกว่า 1 คันต่อ 2 ห้อง

ข้อ 4 อาคารหรือส่วนหนึ่งส่วนใดของอาคารที่ใช้เป็นที่ประกอบกิจการหลายประเภทถ้าเป็นประเภทของอาคารที่ต้องมีที่จอดรถยนต์ ที่กัลปรถยนต์ และทางเข้าออกของรถยนต์ตามข้อ 2 ต้องจัดให้มีจำนวนที่จอดรถยนต์ตามที่กำหนดในข้อ 3 ของแต่ละประเภทของอาคารที่ใช้เป็นที่ประกอบกิจการในอาคารหรือส่วนหนึ่งส่วนใดของอาคารนั้นรวมกัน

ข้อ 5 ที่จอดรถยนต์ 1 คัน ต้องเป็นพื้นที่สี่เหลี่ยมผืนผ้า กว้างไม่น้อยกว่า 2.50 เมตร ยาวไม่น้อยกว่า 6 เมตร โดยต้องทำเครื่องหมายแสดงลักษณะ และขอบเขตของที่จอดรถยนต์ไว้ให้ปรากฏ

ข้อ 6 ที่จอดรถยนต์ต้องจัดให้อยู่ภายในบริเวณของอาคารนั้น ถ้าอยู่ภายนอกอาคารต้องมีทางไปสู่อาคารนั้นไม่เกิน 200 เมตร

ข้อ 7 ที่กลับรถยนต์ต้องมีพื้นที่เพียงพอและอยู่ในที่เหมาะสมให้สามารถกลับรถยนต์เข้าสู่ทางออกของรถยนต์ได้โดยสะดวก โดยต้องทำเครื่องหมายแสดงแนวกลับของรถยนต์ไว้ให้ปรากฏ

ในกรณีที่จัดให้รถยนต์วิ่งได้ทางเดียวจากปากทางเข้าจนถึงปากทางออก จะไม่มีที่กลับรถยนต์ก็ได้

ข้อ 8 ทางเข้าออกของรถยนต์ต้องกว้างไม่น้อยกว่า 6 เมตร ในกรณีที่จัดให้รถยนต์วิ่งได้ทางเดียว ทางเข้าและทางออกต้องกว้างไม่น้อยกว่า 3.50 เมตร โดยต้องทำเครื่องหมายแสดงทางเข้าและทางออกไว้ให้ปรากฏ และปากทางเข้าออกของรถยนต์ต้องเป็นดังนี้

(1) แนวศูนย์กลางปากทางเข้าออกของรถยนต์ต้องไม่อยู่ในที่ที่เป็นทางร่วมหรือทางแยก และต้องห่างจากจุดเริ่มต้นโค้งหรือหักมุมของขอบทางร่วมหรือขอบทางแยกสาธารณะ มีระยะไม่น้อยกว่า 20 เมตร สำหรับโรงมหรสพระยะดังกล่าวต้องไม่น้อยกว่า 50 เมตร

(2) แนวศูนย์กลางปากทางเข้าออกของรถยนต์ ต้องไม่อยู่บนเชิงลาดสะพานและต้องห่างจากจุดสุดเชิงลาดสะพานมีระยะไม่น้อยกว่า 50 เมตร สำหรับโรงมหรสพระยะดังกล่าวต้องไม่น้อยกว่า 100 เมตร

ให้ไว้ ณ วันที่ 30 เมษายน พ.ศ. 2517

กลม วรรณประภา

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

หมายเหตุ :— เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ เนื่องด้วยพระราชบัญญัติควบคุมการก่อสร้างอาคาร พุทธศักราช 2479 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 192 ลงวันที่ 31 กรกฎาคม พ.ศ. 2515 กำหนดให้เจ้าของอาคารบางประเภทที่ใช้ในบริการสาธารณะเพื่อหาประโยชน์ต้องจัดให้มีที่จอดรถยนต์สำหรับผู้ที่ใช้ประโยชน์จากอาคารนั้น และการกำหนดประเภทของอาคารการกำหนดจำนวนพื้นที่ที่ต้องมีและใช้เป็นที่จอดรถยนต์ที่กลับรถยนต์ และทางเข้าออกของรถยนต์ให้กระทำโดยกฎกระทรวง จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงฉบับนี้

กฎกระทรวง

ฉบับที่ 8 (พ.ศ. 2519)

ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมการก่อสร้างอาคาร พุทธศักราช 2479

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 15 แห่งพระราชบัญญัติควบคุมการก่อสร้างอาคารพุทธศักราช 2479 รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ 1 กฎกระทรวงนี้ให้ใช้บังคับภายในแนวเขตตามแผนที่ท้ายพระราชกฤษฎีกาให้ใช้พระราชบัญญัติควบคุมการก่อสร้างอาคาร พุทธศักราช 2479 ในท้องที่ตำบลบางละมุง ตำบลนาเกลือ และตำบลหนองปรือ อำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี พ.ศ. 2499

ข้อ 2 ให้กำหนดบริเวณพื้นที่ตามที่กฎกระทรวงนี้ใช้บังคับเป็นบริเวณ ซึ่งอาคารชนิดดังต่อไปนี้จะปลูกสร้างขึ้นมิได้

- (1) โรงทำเนยหรือเนยเทียม
- (2) โรงทำกะปิ น้ำปลา น้ำเค็ม ไตปลา เต้าเจี้ยว ซีอิ้ว หรือหอยดอง
- (3) โรงฆ่าสัตว์
- (4) โรงฟอกหนังสัตว์ หรือโรงเก็บหรือสะสมเขาสัตว์ หนังสัตว์ กระดุก

สัตว์หรือขนสัตว์

- (5) โรงย้อมผ้าที่ทำให้เกิดกลิ่นเหม็น
- (6) โรงนั่งปลา หรือโรงต้มปลาซึ่งใช้แทนการนั่ง
- (7) โรงทำสบู่
- (8) โรงเคี้ยวไขสัตว์ หนังสัตว์ หรือเอ็นสัตว์

- (9) โรงเคี้ยวหรืออัดเอาน้ำมันทุกชนิด
- (10) โรงเผาเปลือกหอย หรือโรงทำปูน
- (11) โรงทำแป้ง
- (12) โรงต้มกลั่นสุรา เบียร์ หรือแอลกอฮอล์
- (13) โรงเลี้ยงสัตว์ที่มีเสียง กลิ่น หรือทั้งน้ำและก่อให้เกิดความรำคาญ
- (14) โรงงานอุตสาหกรรมหรือโรงที่ผลิตสิ่งของโดยมีเสียง กลิ่น คิวัน ฝุ่นละออง หรือทั้งน้ำเสียและก่อให้เกิดความรำคาญหรือเป็นอันตรายต่อสุขภาพ

ข้อ 3 ให้กำหนดบริเวณภายในระยะ 100 เมตร โดยวัดจากเขตควบคุมการก่อสร้างอาคารตามแผนที่ท้าย พระราชกฤษฎีกาให้ใช้พระราชบัญญัติควบคุมการก่อสร้างอาคาร พุทธศักราช 2479 ในท้องที่ตำบลบางละมุง ตำบลนาเกลือ และตำบลหนองปรือ อำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี พ.ศ. 2499 ด้านริมทะเล เป็นบริเวณซึ่งอาคารชนิดดังต่อไปนี้จะปลูกสร้างขึ้นมิได้

- (1) สถานที่เก็บและจำหน่ายน้ำมันเชื้อเพลิง
- (2) โรงมหรสพ
- (3) ห้องแถว
- (4) ตึกแถว
- (5) ตลาดสด
- (6) โรงซ่อมหรือโรงพ่นสีรถยนต์หรือจักรยานยนต์
- (7) โรงเก็บสินค้า
- (8) อาคารที่มีความสูงจากระดับถนนเกิน 14 เมตร

ข้อ 4 ภายในบริเวณตามข้อ 3

- (1) อาคารที่เป็นตึก บ้าน เรือน หรือโรงที่ปลูกสร้างขึ้น ต้องมีระยะระหว่างอาคารกับทางหลวงจังหวัดหมายเลข 3135 ไม่น้อยกว่า 8 เมตร

(2) อาคารที่เป็นตึก บ้าน เรือน หรือโรงที่ปลูกสร้างขึ้น ต้องมีที่ว่างอันปราศจากพื้นที่อาคารปกคลุมไม่น้อยกว่าร้อยละ 75 ของขนาดที่ดินที่ขออนุญาตปลูกสร้าง

ให้ไว้ ณ วันที่ 12 มิถุนายน พ.ศ. 2519

หม่อมราชวงศ์เสนีย์ ปราโมช

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

หมายเหตุ :— เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ ตามที่ได้มีพระราชกฤษฎีกาให้ใช้พระราชบัญญัติควบคุมการก่อสร้างอาคาร พุทธศักราช 2479 ในเขตท้องที่บางแห่งในตำบลบางละมุง ตำบลนาเกลือ และตำบลหนองปรือ อำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี พ.ศ. 2499 และท้องที่ดังกล่าวเป็นสถานที่ตากอากาศของประชาชน สมควรห้ามมิให้ปลูกสร้างอาคารบางชนิดที่เห็นว่าอาจก่อความเดือดร้อนรำคาญและก่อให้เกิดสิ่งปฏิกูลต่าง ๆ และทำให้สภาพแวดล้อมเสียไป จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงฉบับนี้

ประกาศกระทรวงมหาดไทย

ที่ 3/2493

เรื่อง กำหนดสิ่งปลูกสร้างบางประเภทเป็น “อาคาร”
ตามความหมายแห่งพระราชบัญญัติควบคุมการก่อสร้างอาคาร
พุทธศักราช 2479

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 5 แห่งพระราชบัญญัติควบคุมการก่อสร้างอาคารพุทธศักราช 2497 รัฐมนตรีมหาดไทย ขอประกาศให้ทราบทั่วกันว่า สิ่งปลูกสร้างดังระบุเพิ่มตามประกาศนี้เป็น “อาคาร” ตามความหมายในมาตรา 4 แห่งพระราชบัญญัติควบคุมการก่อสร้างอาคาร พุทธศักราช 2479 คือ

เตาไฟ ซึ่งใช้เพื่อประโยชน์ในการอุตสาหกรรม การพาณิชย์ และการสาธารณะ เว้นแต่มีไว้เพื่อประกอบอาหารภายในภัตตาคาร โรงแรม และร้านข้าวแกง เครื่องจักรทุกชนิดซึ่งติดตั้งภายในอาคาร หรือต่อเนืองกับอาคาร

ประกาศ ณ วันที่ 2 พฤษภาคม 2493

ม. พรหมโชติ

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

ประกาศกระทรวงมหาดไทย

เรื่อง กำหนดสิ่งปลูกสร้างบางประเภทเป็น “อาคาร”
ตามความหมายแห่งพระราชบัญญัติควบคุมการก่อสร้างอาคาร
พุทธศักราช 2479

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 5 แห่งพระราชบัญญัติควบคุมการก่อสร้างอาคาร
พุทธศักราช 2479 รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยจึงประกาศกำหนดสิ่งปลูกสร้างบาง
ประเภทเป็น “อาคาร” ตามความหมายในมาตรา 4 แห่งพระราชบัญญัติควบคุมการก่อสร้างอาคาร
พุทธศักราช 2479 คือ

เพิงหรือแผงลอย ซึ่งมีขนาดเกินกว่าสี่ตารางเมตรขึ้นไป โดยจะเคลื่อนที่ได้
หรือไม่ก็ได้ก็ตาม

ประกาศ ณ วันที่ 19 มีนาคม 2508

ท. แร่งบัว

รัฐมนตรีช่วยว่าการ ฯ ทำการแทน
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

ประกาศกระทรวงมหาดไทย
เรื่อง กำหนดสิ่งปลูกสร้างบางประเภทเป็น “อาคาร”
ตามความหมายแห่งพระราชบัญญัติควบคุมการก่อสร้างอาคาร
พุทธศักราช 2479

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 5 แห่งพระราชบัญญัติควบคุมการก่อสร้างอาคาร พุทธศักราช 2479 รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยจึงประกาศกำหนดสิ่งปลูกสร้างบางประเภทเป็น “อาคาร” ตามความหมายในมาตรา 4 แห่งพระราชบัญญัติควบคุมการก่อสร้าง พุทธศักราช 2479 คือ

ถนนคอนกรีตหรือแอสฟัลท์ของเอกชนเฉพาะในเขตกรุงเทพมหานคร ซึ่งมีเขตถนนที่มีความกว้างตั้งแต่สี่เมตรขึ้นไป และมีความยาวตั้งแต่หนึ่งร้อยเมตรขึ้นไป

ประกาศ ณ วันที่ 24 มิถุนายน พ.ศ. 2519

สมัคร สุนทรเวช

รัฐมนตรีช่วยว่าการ ฯ ปฏิบัติราชการแทน

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

ต้นฉบับเป็นหน้าว่าง

ภาคสอง

ระเบียบกรุงเทพมหานคร
เกี่ยวกับควบคุมอาคาร

ต้นฉบับเป็นหน้าว่าง

ระเบียบกรุงเทพมหานคร
ว่าด้วยวิธีปฏิบัติเกี่ยวกับการขออนุญาตและ
การควบคุมการก่อสร้างอาคาร พ.ศ. 2525

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 19 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการ
กรุงเทพมหานคร พ.ศ. 2518 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยข้อ 1 แห่งประกาศของคณะปฏิวัติ
ฉบับที่ 24 ลงวันที่ 8 พฤศจิกายน พ.ศ. 2520 ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครออกระเบียบ
ว่าด้วยการปฏิบัติเกี่ยวกับการขออนุญาตและการควบคุมการก่อสร้างอาคารไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ 1. ระเบียบนี้ให้เรียกว่า “ระเบียบกรุงเทพมหานครว่าด้วยวิธีการปฏิบัติ
เกี่ยวกับการขออนุญาตและควบคุมการก่อสร้างอาคาร พ.ศ. 2525”

ข้อ 2. ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ 1 มิถุนายน 2525 เป็นต้นไป

ข้อ 3. ให้ยกเลิกระเบียบกรุงเทพมหานครว่าด้วยการปฏิบัติเกี่ยวกับการควบคุม
การขออนุญาตและการควบคุมการก่อสร้าง พ.ศ. 2522

บรรดาระเบียบข้อบังคับหรือคำสั่งอื่นใดซึ่งได้กำหนดไว้ในระเบียบนี้ ซึ่งขัด
หรือแย้งกับความในระเบียบนี้ให้ใช้ระเบียบนี้แทน

หมวด 1

การตรวจแบบขออนุญาตปลูกสร้างอาคาร

ข้อ 4. การพิจารณาอนุญาตแผนผัง แบบก่อสร้างและรายการที่ยื่นขออนุญาต
ที่เขต คือ อาคารพักอาศัย อาคารตึกแถว หอพัก แฟลต อาคารชุด สำนักงาน

ทาว์นเฮ้าส์ คอนโดมิเนียม ห้องแสดงสินค้า โกดังเก็บของและอาคารพาณิชย์ ทั้งชั้น เฉพาะที่สูงไม่เกิน 4 ชั้น ห้องแถวที่สูงไม่เกิน 2 ชั้น อาคารสัตว์เลี้ยง อาคารชั่วคราว สะพานไม้ หอถ้ำน้ำ ร้ว เขื่อน บ้าย แผลงลอยและถนน ให้เขตใช้เวลาในการอนุญาตให้ เสร็จภายใน 10 วัน

การพิจารณาอนุญาต แผนผัง แบบก่อสร้าง และรายการที่ยื่นขออนุญาตที่ เขตซึ่งเป็นประเภทอาคารที่ต้องส่งให้วิศวกรภาค หรือกองรังวัดที่ดินและที่ดินสาธารณะ ตามข้อ 14 ร่วมพิจารณาอนุญาตให้เขตแยกเรื่องส่งวิศวกรภาคและหรือกองรังวัดที่ดินและที่ สาธารณะ ภายใน 2 วัน โดยให้วิศวกรภาคและกองรังวัดที่ดินและที่สาธารณะให้ความเห็น แล้วส่งกลับคืนเขตภายใน 10 วัน และให้เขตพิจารณาอนุญาตหรือไม่อนุญาต แล้วแจ้ง แก่ผู้ขออนุญาตภายใน 25 วัน นับแต่วันยื่นขออนุญาต

ข้อ 5. ในกรณีที่มีข้อขัดข้องเกี่ยวกับการพิจารณาออกใบอนุญาตให้ดำเนินการ ดังนี้

5.1 กรณีที่มีข้อขัดข้องเกี่ยวกับแผนผัง แบบก่อสร้างและรายการไม่ถูกต้องให้เขตออก อ. 3 ภายใน 3 วัน นับแต่วันรับเรื่องขออนุญาตหรือรับเรื่องคืนจาก หน่วยงานสุดท้ายตามข้อ 4 วรรค 2 แล้วแต่กรณี โดยให้ระบุข้อที่จะต้องแก้ไขหมดทุกรายการในคราวเดียว ห้ามมิให้มีการแจ้งแก้ไขอีกเป็นอันขาด

5.2 กรณีที่มีปัญหาให้เขตสรุปเรื่อง และเสนอความเห็นต่อปลัดกรุงเทพมหานคร โดยผ่านสำนักการโยธา ภายใน 3 วัน นับแต่วันรับเรื่องหรือรับเรื่องคืนจาก หน่วยงานสุดท้ายตามข้อ 4 วรรค 2 แล้วแต่กรณี

ข้อ 6. การลงรับเรื่องที่ยื่นขออนุญาตปลูกสร้างอาคาร ให้งานปกครองของเขต ลงรับเรื่องไว้แล้วส่งให้งานโยธาเขตเป็นผู้ตรวจสอบความถูกต้องของรายงานต่าง ๆ ที่กำหนดไว้ ทั้งนี้เพื่อให้งานปกครองเป็นศูนย์กลางรวบรวมสถิติในการขออนุญาตปลูกสร้างอาคาร ไว้เพื่อประโยชน์ในการตรวจสอบ ควบคุม และ เร่งรัดงาน

ข้อ 7. การพิจารณาอนุญาตแผนผัง แบบก่อสร้าง และรายการที่ยื่นขออนุญาต ที่กองควบคุมอาคาร คือ อาคารตึกสูงเกิน 4 ชั้น อาคารสาธารณะ อาคารพิเศษ หรือ

อาคารอื่นใดนอกจากอาคารตามข้อ 4 วรรคหนึ่ง ให้กองควบคุมอาคาร สำนักการโยธา สรุปรเรื่องและเสนอความเห็นต่อปลัดกรุงเทพมหานคร ภายใน 17 วัน การอนุญาต หรือไม่อนุญาตให้แจ้งแก่ผู้ขออนุญาตภายในเวลาไม่เกิน 35 วัน นับแต่วันยื่นขออนุญาต

ในกรณีที่ต้องแยกเรื่องส่งกองรังวัดที่ดินและที่สาธารณะตามข้อ 14 ให้กองควบคุมอาคารแยกเรื่องส่งภายใน 2 วัน โดยให้กองรังวัดที่ดินและที่สาธารณะตรวจพิจารณาให้ความเห็น และส่งคืนกองควบคุมอาคารภายใน 10 วัน และให้กองควบคุมอาคาร สำนักการโยธา สรุปรเรื่องและเสนอความเห็นต่อปลัดกรุงเทพมหานคร โดยให้นำความในวรรคหนึ่งมาใช้บังคับโดยอนุโลม

ข้อ 8. ในกรณีที่มีข้อขัดข้องเกี่ยวกับการพิจารณาออกใบอนุญาต ให้ดำเนินการดังนี้

8.1 กรณีที่มีข้อขัดข้องเกี่ยวกับแผนผัง แบบก่อสร้าง และรายการไม่ถูกต้อง ให้สำนักงานการโยธาออก อ. 3 ภายใน 3 วัน นับแต่วันรับเรื่องขออนุญาต หรือรับเรื่องคืนจากกองรังวัดที่ดิน และที่สาธารณะตามข้อ 7 แล้วแต่กรณี โดยให้ระบุข้อที่ จะต้องแก้ไขหมดทุกรายการในคราวเดียวกัน ห้ามมิให้มีการแจ้งแก้ไขอีกเป็นอันขาด

8.2 กรณีที่มีปัญหาให้กองควบคุมอาคาร สำนักการโยธา สรุปรเรื่องและเสนอความเห็นต่อปลัดกรุงเทพมหานคร ภายใน 5 วัน นับแต่วันรับเรื่องขออนุญาต หรือรับเรื่องคืนจากกองรังวัดที่ดินและที่สาธารณะตามข้อ 7 วรรค 2 แล้วแต่กรณี

ข้อ 9. กรณีการขออนุญาตปลูกสร้างอาคารที่ต้องส่งให้ส่วนราชการอื่นร่วมพิจารณา ให้เขตหรือกองควบคุมอาคารแล้วแต่กรณี แยกเรื่องส่งส่วนราชการนั้น ๆ ภายใน 2 วัน นับแต่วันที่ได้รับเรื่อง และให้เขตพิจารณาอนุญาตภายใน 7 วัน นับแต่วันที่ได้รับเรื่องคืน สำหรับกองควบคุมอาคารให้สรุปรเรื่องและทำความเห็นภายใน 7 วัน เสนอปลัดกรุงเทพมหานครนับแต่วันที่ได้รับเรื่องคืน

ข้อ 10. กรณีที่มีข้อขัดข้องเกี่ยวกับการพิจารณาอนุญาตตามข้อ 9 ให้นำความในข้อ 5 และข้อ 8 มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ข้อ 11. ถ้าเจ้าหน้าที่ไม่สามารถดำเนินการได้ภายในระยะเวลาที่กำหนดในระเบียบนี้ ให้บันทึกเหตุผลเป็นลายลักษณ์อักษรเสนอผู้บังคับบัญชาตามลำดับชั้นทราบทันที เพื่อพิจารณาสั่งการตามควรแก่กรณีต่อไป

ข้อ 12. อาคารประเภทใดที่มีปัญหาจะต้องส่งให้หน่วยงานอื่นในสังกัดกรุงเทพมหานคร หรือส่วนราชการพิจารณาให้เป็นไปตามที่กำหนดไว้ในหมวด 2

หมวด 2

ประเภทอาคารที่ต้องส่งให้หน่วยงานในสังกัด กรุงเทพมหานครหรือส่วนราชการอื่นพิจารณา

ข้อ 13. อาคารที่ขออนุญาตปลูกสร้างริมถนน ซึ่งอยู่ในความดูแลของกรมทางหลวง กระทรวงคมนาคม ให้ผู้ขออนุญาตไปติดต่อกับกรมทางหลวง กระทรวงคมนาคม เพื่อกำหนดแนวเขต

ข้อ 14. อาคารที่ขออนุญาตสร้างริมถนน ตรอก ซอย หรือบริเวณที่มีโครงการตัดถนน หรือมีการเวนคืนที่ดินเพื่อตัดถนน ให้เขตหรือกองควบคุมอาคารส่งเรื่องให้กองรังวัดที่ดินและที่สาธารณะตรวจสอบเกี่ยวกับแนวนถนน แนวทางสาธารณะ แนวทางที่มีสภาพสาธารณะ และที่สาธารณะประโยชน์ พร้อมทั้งกำหนดแนวอาคารที่จะปลูกสร้าง ยกเว้นเขตที่มีเจ้าหน้าที่รังวัดที่ดินประจำอยู่ ก็ให้กำหนดแนวเขตการก่อสร้างอาคารได้เองโดยติดต่อประสานงานกับกองรังวัดที่ดินและที่สาธารณะ

ในกรณีอาคารที่ขออนุญาตไม่ติดแนวนถนน แนวทางสาธารณะ แนวทางที่มีสภาพสาธารณะ และที่สาธารณะประโยชน์ และไม่อยู่ในบริเวณที่มีโครงการ หากผู้ขออนุญาตแสดงสำเนาโฉนดมาโดยชัดเจนก็ไม่ต้องส่งกองรังวัดที่ดินที่สาธารณะตรวจสอบอีก แต่ถ้าผู้ขออนุญาตแสดงใบยินยอมให้ใช้ที่ดิน ก็ให้ส่งกองรังวัดที่ดินและที่สาธารณะไปตรวจสอบ

ข้อ 15. อาคารที่ขออนุญาตปลูกสร้างเพื่อใช้เป็นโรงงาน ให้แจ้งผู้ขออนุญาตให้ไปยื่นขออนุญาตในหลักการต่อกรมโรงงานอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรมเสียก่อน

ข้อ 16. อาคารที่ขออนุญาตปลูกสร้างเพื่อใช้เป็นโรงมหรสพ ให้กองควบคุมอาคารส่งเรื่องให้กรมโยธาธิการ กระทรวงมหาดไทย พิจารณาตรวจสอบตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันภัยอันตรายอันเกิดแก่การเล่นมหรสพ

ข้อ 17. อาคารที่ขออนุญาตปลูกสร้างเพื่อใช้เป็นโรงแรม หรือสถานบริการ ให้กองควบคุมอาคารส่งเรื่องให้กองทะเบียน กรมตำรวจ พิจารณาตรวจสอบตามกฎหมายว่าด้วยโรงแรม หรือกฎหมายว่าด้วยสถานบริการแล้วแต่กรณีเสียก่อน

ข้อ 18. อาคารที่ขออนุญาตปลูกสร้างเพื่อใช้เป็นโรงมหรสพ โรงงาน ตลาด ภัตตาคาร โกดัง โรงพยาบาล หรือสถานพยาบาล โรงอาคาร สถานบริการ สถานบริการน้ำมัน เต่าเผาศพ หรือเตาอื่น ๆ รวมทั้งอาคารที่จะต้องได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นในเรื่องเกี่ยวกับสุขลักษณะตามเทศบัญญัติ หรือข้อบัญญัติกรุงเทพมหานคร ให้กองควบคุมอาคารหรือเขตตรวจสอบตามหลักเกณฑ์รายละเอียดที่กองอนามัยสิ่งแวดล้อมกำหนด โดยไม่ต้องส่งให้กองอนามัยสิ่งแวดล้อมพิจารณา

ข้อ 19. อาคารทุกประเภทที่จะต้องจัดที่จอดรถ ที่กลับ และทางเข้าออกของรถยนต์ ตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมการก่อสร้างอาคาร และอาคารตึกแถวหรืออาคารพาณิชย์ ประเภทรวมเป็นกลุ่มซึ่งมีจำนวนตั้งแต่ 40 ห้องขึ้นไป และมีถนนจากภายในบริเวณที่ขออนุญาตทำการก่อสร้างเป็นทางเข้าออกของรถยนต์ ออกมาเชื่อมถนนหรือทางสาธารณะ ให้กองควบคุมอาคารหรือเขตตรวจสอบให้เป็นไปตามกฎกระทรวงและหลักเกณฑ์รายละเอียดที่กองวิศวกรรมจราจรถือปฏิบัติ โดยไม่ต้องส่งให้กองวิศวกรรมจราจรพิจารณา

ข้อ 20. การขออนุญาตปลูกสร้างอาคารประเภทซึ่งมีเทศบัญญัติและข้อบัญญัติเรื่องกำหนดบริเวณซึ่งอาคารบางชนิดจะปลูกสร้างขึ้นมิได้ และข้อบัญญัติที่ออกโดยอาศัยอำนาจตามพระราชบัญญัติควบคุมการก่อสร้าง พ.ศ. 2522 ให้กองควบคุมอาคารหรือเขตพิจารณาให้เป็นไปตามประกาศผ่อนผันของกรุงเทพมหานคร โดยไม่ต้องส่งให้กองผังเมืองพิจารณา ทั้งนี้ กรณีกองควบคุมอาคารให้เสนอขออนุมัติในหลักการจากผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครผ่านปลัดกรุงเทพมหานครก่อนทุกราย สำหรับเขตให้เสนอเรื่องขออนุมัติจาก

ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครโดยผ่านกองควบคุมอาคารและปลัดกรุงเทพมหานคร เว้นแต่อาคารพักอาศัยประเภทบ้านเดี่ยว และเมื่อผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครอนุมัติในหลักการแล้ว ให้กองควบคุมอาคารแจ้งกองผังเมืองทราบเพื่อวัตถุประสงค์ทางผังเมือง

ข้อ 21. เมื่อเขตออกใบอนุญาตแก่ผู้ขออนุญาตแล้ว ไม่ว่าผู้ขออนุญาตจะรับใบอนุญาตไปแล้วหรือไม่ก็ตาม ให้เขตส่งสำเนาใบอนุญาตและแบบ 1 ชุด ทุกสาย พร้อมรายงาน การขออนุญาต การขออนุญาตและไม่อนุญาตตลอดจนเรื่องที่กำลังอยู่แก่กองควบคุมอาคารตามแบบฟอร์มที่กองควบคุมอาคารกำหนด เพื่อรวบรวมรายงานเสนอผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครเพื่อทราบ ทั้งนี้ ให้เขตนำส่งภายในวันจันทร์ของสัปดาห์ที่ 1 และที่ 3 ของเดือน

หมวด 3

การตรวจอาคารที่ปลูกสร้างโดยมิได้รับอนุญาต

ข้อ 22. เมื่อเจ้าหน้าที่เขตตรวจพบว่ามีอาคารก่อสร้าง ต่อเติม หรือดัดแปลงอาคารโดยมิได้รับอนุญาต ให้ทำรายงานเสนอความเห็นต่อผู้บังคับบัญชาตามลำดับชั้นทันที เพื่อให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นออกคำสั่งให้ผู้ปลูกสร้างอาคารหรือผู้ดำเนินการระงับการก่อสร้าง หรือแก้ไขเปลี่ยนแปลงหรือรื้อถอนอาคารแล้วแต่กรณี ภายในวันเดียวกันหรืออย่างช้าในวันรุ่งขึ้น

เมื่อมีคำสั่งตามความในวรรคแรกแล้ว ให้เขตส่งเรื่องดำเนินคดีโดยด่วนต่อไปในการส่งเรื่องดำเนินคดีให้แนบแผนที่สังเขปแสดงสถานที่ก่อสร้างให้ชัดเจน พร้อมระบุชื่อที่อยู่ของผู้ปลูกสร้างอาคารหรือผู้ดำเนินการ และถ้าปรากฏหลักฐานแน่ชัดว่าอาคารที่ปลูกสร้างโดยมิได้รับอนุญาตนั้นเป็นอาคารประเภทที่ต้องมีที่จอด ที่กลับ และทางเข้าออกของรถยนต์ตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมการก่อสร้าง ก็ให้ระบุไปด้วย

ในกรณีที่มีการร้องเรียนหรือตรวจพบว่า เขตใดมีการก่อสร้าง ต่อเติม หรือดัดแปลงอาคารโดยมิได้รับอนุญาต ให้แจ้งเขตดำเนินการตามความในวรรคแรก

ข้อ 23. ในกรณีที่เจ้าหน้าที่ตรวจพบว่า มีการก่อสร้าง ต่อเติม หรือตัดแปลงอาคารโดยมิได้รับอนุญาต และหาผู้ปลูกสร้างอาคารหรือดำเนินการไม่พบ พบแต่คนงานกำลังก่อสร้างอยู่ ให้เจ้าหน้าที่ทำประกาศเป็นหนังสือไปปิดให้เห็นชัดในบริเวณก่อสร้างทันที และให้คนงานหยุดทำการก่อสร้างตามเวลาที่กำหนดไว้ในประกาศ หากคนงานยังฝ่าฝืนก็ให้ดำเนินคดีกับคนงานโดยให้แจ้งความกับตำรวจในท้องที่ที่ทำการก่อสร้าง

ข้อ 24. เมื่อส่งเรื่องแจ้งความตำรวจแล้ว จะต้องติดตามผลการดำเนินคดีจากตำรวจทุกกระยะ 15 วัน เมื่อทราบผลการดำเนินคดีแล้ว ในกรณีที่มีคำสั่งรื้อถอนหรือแก้ไขเปลี่ยนแปลงอาคาร หากเจ้าของยังไม่ยอมปฏิบัติตามคำสั่ง ก็ส่งเรื่องให้กองกฎหมายและคดีตรวจสอบความถูกต้องของหลักฐานภายใน 7 วัน นับแต่วันทราบผลการดำเนินคดี และให้กองกฎหมายและคดีรวบรวมเพื่อร้องขอต่อศาลให้บังคับให้มีการรื้อถอนอาคารต่อไป

ในกรณีที่ศาลสั่งให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นเป็นผู้มีหน้าที่ในการรื้อถอน ให้หน่วยงานผู้มีหน้าที่ดำเนินการรื้อถอนให้เสร็จภายใน 60 วัน

ข้อ 25. ในกรณีที่ตรวจพบว่า มีการปลูกสร้างอาคารโดยไม่ได้รับอนุญาต และเขตได้ดำเนินการจนถึงมีการเปรียบเทียบปรับเรียบร้อยแล้ว ต่อมาพบว่ามีการปลูกสร้างอาคารโดยไม่ได้รับอนุญาตนั้นต่อไปอีก ให้เขตดำเนินการตามขั้นตอนที่บัญญัติไว้ในกฎหมายกับผู้ต้องหาคนเดิมใหม่ได้อีก

หมวด 4

การตรวจการก่อสร้างอาคารซึ่งได้รับอนุญาต

ข้อ 26. เมื่อมีการออกใบอนุญาตปลูกสร้างอาคารไปแล้ว เขตและกองควบคุมอาคารต้องจัดเจ้าหน้าที่ตรวจสอบและรายงานการก่อสร้างอาคารอย่างน้อย 1 ครั้งต่อ 15 วัน ว่ามีการปลูกสร้างถูกต้องตามแบบที่ได้รับอนุญาตหรือไม่ หากพบว่ามีการปลูกสร้างผิดแบบจนแล้วเสร็จจึงรายงาน หรือรายงานเมื่อมีผู้ร้องเรียนและผลการสอบสวนปรากฏว่าเป็นการละเลยให้ถือว่าเป็นความบกพร่องของเจ้าหน้าที่ผู้มีหน้าที่รับผิดชอบ

ข้อ 27. การดำเนินการกับผู้ปลูกสร้างอาคารที่ปลูกสร้างอาคารไม่ตรงตามแบบที่ได้รับอนุญาตให้นำความในหมวด 3 มาใช้บังคับโดยอนุโลม

หมวด 5

เบ็ดเตล็ด

ข้อ 28. การนับระยะเวลาที่กำหนดไว้ในระเบียบนี้ ให้นับแต่วันที่ผู้รับคำขอผู้มีหน้าที่พิจารณาหรือผู้มีคำสั่งแล้วแต่กรณี ได้รับเอกสารครบถ้วนสมบูรณ์ แต่ในกรณีที่ผู้รับคำขอ ผู้มีหน้าที่พิจารณา หรือผู้มีคำสั่งเห็นว่าเอกสารที่ได้รับยังไม่ครบถ้วนหรือสมบูรณ์ ต้องแจ้งให้ยื่นคำขอทราบภายใน 5 วัน นับแต่วันที่เขตหรือกองควบคุมอาคารแล้วแต่กรณีได้รับคำขอนั้นมาถึง

ระยะเวลาใดที่กำหนดไว้ในระเบียบนี้ ถ้าระยะเวลานั้นไม่เกิน 7 วัน ให้หมายถึงวันทำการ

ข้อ 29. ให้สำนักการโยธารับผิดชอบการตรวจสอบ เรังวัด ติดตามผลการปฏิบัติตามระเบียบนี้

ข้อ 30. การชำระค่าธรรมเนียมใบอนุญาต ให้เขตหรือกองควบคุมอาคารซึ่งเป็นเจ้าของเรื่องแล้วแต่กรณีเป็นผู้รับชำระ เมื่อหน่วยงานได้รับชำระค่าธรรมเนียมและออกใบอนุญาตแล้ว ก็ให้หน่วยงานนั้นเก็บเรื่องเดิมไว้ แต่จะต้องส่งสำเนาใบอนุญาตพร้อมทั้งแผนผัง แบบก่อสร้าง และรายงานส่งให้อีกหน่วยงานหนึ่งซึ่งมิได้เป็นเจ้าของเรื่องด้วย

ข้อ 31. ให้ปลัดกรุงเทพมหานครควบคุมดูแลการปฏิบัติให้เป็นไปตามระเบียบนี้โดยเคร่งครัด หากพบว่ามีกรณีฝ่าฝืนไม่ปฏิบัติตามระเบียบ ให้ปลัดกรุงเทพมหานครพิจารณาโทษตามควรแก่กรณี

ประกาศ ณ วันที่ 13 พฤษภาคม 2525

(ลงชื่อ) พลเรือเอก เทียม มกรานนท์

ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร

คำสั่งกรุงเทพมหานคร

ที่ 77/2523

เรื่อง **ขั้นตอนและวิธีดำเนินการเกี่ยวกับการก่อสร้างหรือตัดแปลง
อาคารตามพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522**

โดยที่เป็นการสมควรแบ่งขั้นตอนและวิธีดำเนินการ เกี่ยวกับการก่อสร้างหรือ
ตัดแปลงอาคารตามพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 เพื่อให้การปฏิบัติงานกรณี
การก่อสร้างหรือตัดแปลงอาคารเป็นไปด้วยความเรียบร้อย

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 19 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการ
กรุงเทพมหานคร พ.ศ. 2518 แก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 24
ลงวันที่ 8 พฤศจิกายน 2520 ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครจึงมีคำสั่งดังต่อไปนี้

1. กรณีการก่อสร้างหรือตัดแปลงอาคารโดยมิได้รับอนุญาต

1.1 เมื่อเขตหรือกองควบคุมอาคารตรวจพบว่า มีการก่อสร้างหรือตัดแปลง
อาคารโดยมิได้รับอนุญาต ให้ทำบันทึกรายงานแจ้งหัวหน้าเขตทราบ และให้หัวหน้าเขต
ส่งเรื่องไปยังเจ้าหน้าที่ตำรวจดำเนินคดีฐานก่อสร้าง หรือตัดแปลงอาคารโดยมิได้รับ
อนุญาต ตามมาตรา 21 หรือ 22 ซึ่งมีโทษปรับไม่เกิน 10,000 บาท ตามมาตรา 65
พร้อมทั้งออกคำสั่งให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารผู้ดำเนินการ หรือผู้ควบคุมแล้วแต่
กรณี ระงับการก่อสร้างหรือตัดแปลงอาคารและถ้าอาคารนั้นอาจเป็นภัยอันตรายต่อสุขภาพ
ชีวิต ร่างกาย หรือทรัพย์สิน ก็ออกคำสั่งห้ามมิให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคาร ใช้
หรือยินยอมให้บุคคลใดใช้อาคารนั้นทั้งหมด หรือบางส่วนด้วย ตามมาตรา 40

1.2 เมื่อมีการออกคำสั่งตามข้อ 1.1 แล้ว หากมีการฝ่าฝืนไม่ปฏิบัติตาม ให้หัวหน้าเขตส่งเรื่องดำเนินคดีฐานฝ่าฝืนคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นที่ส่ง ตามมาตรา 40 วรรคหนึ่ง ซึ่งมีโทษปรับวันละ 500 บาท ตลอดระยะเวลาที่ยังฝ่าฝืนตามมาตรา 67

1.3 ถ้าปรากฏว่าอาคารที่ก่อสร้างหรือดัดแปลงโดยมิได้รับอนุญาตนั้นไม่สามารถแก้ไขเปลี่ยนแปลงให้ถูกต้องตามข้อบัญญัติกรุงเทพมหานคร เรื่อง ควบคุมการก่อสร้างอาคาร พ.ศ. 2522 หรือกฎกระทรวง ฉบับที่ 7 (พ.ศ.2517) ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมการก่อสร้างอาคาร พุทธศักราช 2479 ได้ จึงให้หัวหน้าเขตดำเนินการดังต่อไปนี้

1.3.1 ให้หัวหน้าเขตออกคำสั่งให้รื้อถอนอาคารนั้นทั้งหมด หรือบางส่วน ภายในระยะเวลาที่กำหนด แต่ต้องไม่น้อยกว่า 30 วัน ตามมาตรา 42 วรรคหนึ่ง ทั้งนี้ การออกคำสั่งให้รื้อถอนอาคาร หัวหน้าเขตจะต้องดำเนินการโดยมิชักช้า ซึ่งจะต้องไม่เกิน 17 วัน นับแต่วันที่ได้รับคำสั่งให้ระงับการก่อสร้างหรือดัดแปลงอาคารตามข้อ 1.1 ตามมาตรา 40 วรรคสองและมาตรา 42 วรรคหนึ่ง

1.3.2 ถ้าผู้ที่ได้รับคำสั่งให้รื้อถอนอาคารตามข้อ 1.3.1 ไม่ปฏิบัติตามให้หัวหน้าเขตส่งเรื่องเดิมทั้งหมดให้กองกฎหมายและคดี เพื่อส่งให้พนักงานอัยการร้องขอต่อศาลให้บังคับให้มีการรื้อถอนอาคารต่อไป ตามมาตรา 42 วรรคสาม

1.3.3 ในกรณีที่ศาลสั่งให้เจ้าพนักงานท้องถิ่น เป็นผู้ดำเนินการรื้อถอนก่อนเข้าดำเนินการรื้อถอนอาคาร หัวหน้าเขตจะต้องปิดประกาศกำหนดการรื้อถอนไว้ในบริเวณนั้น แล้วเป็นเวลาไม่น้อยกว่า 7 วัน และในการรื้อถอนจะต้องใช้ความระมัดระวังตามสมควรแก่พฤติการณ์ โดยเจ้าของอาคารต้องเป็นผู้เสียค่าใช้จ่ายในการรื้อถอนวัสดุก่อสร้างที่ถูกรื้อถอน รวมทั้งสิ่งของที่ขนออกจากอาคารส่วนที่มีการรื้อถอน ให้หัวหน้าเขตยึดและเก็บรักษาไว้หรือขาย และถือเงินไว้แทนตัวทรัพย์สินตามหลักเกณฑ์วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง และถ้าเจ้าของมิได้เรียกเอาทรัพย์สินหรือเงินนั้นภายในหนึ่งปีนับแต่มีการประกาศกำหนดการรื้อถอน ให้หัวหน้าเขตนำทรัพย์สินและเงินดังกล่าวส่งเข้าเป็นทรัพย์สินของแผ่นดินต่อไป ตามมาตรา 42 วรรคสาม วรรคสี่ และวรรคห้า

1.4 ถ้าปรากฏว่าอาคารที่ก่อสร้างหรือดัดแปลงโดยมิได้รับอนุญาตนั้น ไม่ขัดข้อบัญญัติกรุงเทพมหานคร เรื่องควบคุมการก่อสร้างอาคาร พ.ศ. 2522 และกฎกระทรวง ฉบับที่ 7 (พ.ศ. 2517) ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมการก่อสร้างอาคาร พุทธศักราช 2479 หรือขัดแต่ยังสามารถแก้ไขหรือเปลี่ยนแปลงได้ จึงให้หัวหน้าเขต ดำเนินการดังต่อไปนี้

1.4.1 ให้หัวหน้าเขตออกคำสั่งให้เจ้าของอาคารยื่นคำขอรับใบอนุญาตหรือสั่งให้เจ้าของอาคาร หรือผู้ดำเนินการ ดำเนินการแก้ไขเปลี่ยนแปลงอาคารนั้นให้ถูกต้อง แล้วแต่กรณีภายในระยะเวลาที่กำหนด แต่ต้องไม่น้อยกว่า 30 วัน ในกรณีที่มีเหตุอันสมควร หัวหน้าเขตจะขยายระยะเวลาออกไปอีกก็ได้ ตามมาตรา 43 วรรคหนึ่ง

i.4.2 ถ้าเจ้าของอาคารไม่ยื่นคำขอรับอนุญาต หรือเจ้าของอาคาร หรือผู้ดำเนินการ ไม่แก้ไขเปลี่ยนแปลงอาคารตามข้อ 1.4.1 ให้หัวหน้าเขตออกคำสั่งตามมาตรา 43 วรรคสาม สั่งให้รื้อถอนอาคารดังกล่าวโดยดำเนินการตามข้อ 1.3.1, 1.3.2, และ 1.3.3

2. กรณีการก่อสร้างหรือดัดแปลงอาคารผิดจากแบบที่ได้รับอนุญาต

2.1 เมื่อเขตหรือกองควบคุมอาคารตรวจพบว่า มีการก่อสร้างหรือดัดแปลงอาคารผิดไปจากแผนผังบริเวณ แบบแปลน และรายการประกอบแบบแปลนที่ได้รับอนุญาต ตลอดจนวิธีการหรือเงื่อนไขที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นกำหนดไว้ในใบอนุญาต และการก่อสร้างหรือดัดแปลงดังกล่าวมีลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้

(1) ขัดกับข้อบัญญัติกรุงเทพมหานคร เรื่องควบคุมการก่อสร้างอาคาร พ.ศ. 2522 หรือขัดกับกฎกระทรวง ฉบับที่ 7 (พ.ศ. 2517) ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมการก่อสร้างอาคาร พ.ศ. 2479

(2) ไม่เป็นไปตามกรณีที่กำหนดในกฎกระทรวง

ให้เขตหรือกองควบคุมอาคารทำบันทึกแจ้งหัวหน้าเขตทราบ และให้หัวหน้าเขตส่งเรื่องไปยังเจ้าหน้าที่ตำรวจดำเนินคดีฐานก่อสร้างหรือดัดแปลงอาคารผิดแบบกับผู้

ควบคุมงาน เว้นแต่ผู้ควบคุมงานจะพิสูจน์ได้ว่าเป็นการกระทำของผู้อื่น ก็ให้ดำเนินคดีกับผู้นั้นตามมาตรา 31 ซึ่งบัญญัติให้มีโทษปรับไม่เกิน 10,000 ตามมาตรา 65 พร้อมทั้งออกคำสั่งให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคาร ผู้ดำเนินการ หรือผู้ควบคุมงานแล้วแต่กรณี ระงับการก่อสร้างหรือตัดแปลงอาคาร และถ้าอาคารนั้นอาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพชีวิต ร่างกาย หรือทรัพย์สิน ก็ออกคำสั่งห้ามมิให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารใช้หรือยินยอมให้บุคคลใดใช้อาคารนั้นทั้งหมดหรือบางส่วนด้วย ตามมาตรา 40

2.2 เมื่อได้ดำเนินการตาม 2.1 แล้ว ให้ดำเนินการต่อไปโดยนำความในข้อ 1.2, 1.3 และ 1.4 มาปฏิบัติโดยอนุโลม

3. ให้เขตและกองควบคุมอาคาร รายงานผลการตรวจสอบการดำเนินงานเกี่ยวกับการก่อสร้างหรือตัดแปลงอาคาร ตามพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 ตามแบบฟอร์มท้ายคำสั่งนี้ ไปยังสำนักผู้ตรวจราชการกรุงเทพมหานคร ภายในวันที่ 7 เป็นประจำทุกเดือนเพื่อตรวจสอบ เปรียบวัดติดตามผลการปฏิบัติงานตามคำสั่งนี้ แล้วรายงานผลต่อผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครเป็นประจำทุกเดือน

4. ให้สำนักนโยบายและแผน รับผิดชอบในการวิเคราะห์ ประเมินผลการปฏิบัติงานตามคำสั่งนี้ โดยประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ทั้งนี้ให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องจัดส่งรายละเอียดตามที่สำนักนโยบายและแผนสอบถาม

5. เจ้าหน้าที่ที่มีหน้าที่ ไม่สามารถดำเนินการได้ตามที่กำหนดไว้ในคำสั่งนี้ ให้บันทึกเหตุผลเป็นลายลักษณ์อักษรเสนอผู้บังคับบัญชาตามลำดับชั้นทราบทันที เพื่อพิจารณาตามสมควรแก่กรณีต่อไป หากพบว่ามีการปฏิบัติและละเอียดตามคำสั่งดังกล่าว ให้ถือว่าเป็นความบกพร่องของเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบ

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ 20 กุมภาพันธ์ 2523

เชาว์วัช สุกลาภา

ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร

ประกาศกรุงเทพมหานคร

เรื่อง ชี้แจงเอกสารประกอบการยื่นขออนุญาตปลูกสร้างอาคาร

เนื่องจากเทศบัญญัติควบคุมการก่อสร้างอาคาร พุทธศักราช 2483 ได้ถูกยกเลิกและใช้ข้อบัญญัติกรุงเทพมหานคร เรื่องควบคุมการก่อสร้างอาคาร พ.ศ. 2522 แทนกรุงเทพมหานครจึงเห็นควร แก้ไขปรับปรุงประกาศกรุงเทพมหานครเรื่องชี้แจงเอกสารประกอบการยื่นขออนุญาตปลูกสร้างอาคารฉบับลงวันที่ 24 พฤศจิกายน 2520 โดยใช้ประกาศกรุงเทพมหานครฉบับนี้แทน ทั้งนี้เพื่อให้สอดคล้องกับข้อบัญญัติกรุงเทพมหานคร เรื่องควบคุมการก่อสร้างอาคาร พ.ศ. 2522 จึงขอชี้แจงรายละเอียดเอกสารประกอบที่จะต้องใช้ในการยื่นขออนุญาตก่อสร้างอาคารไว้ ดังต่อไปนี้

1. คำร้องขออนุญาตปลูกสร้างอาคารตามแบบ อ. 1
2. แผนผังแบบก่อสร้างและรายละเอียดอย่างละ 4 ชุด
3. เจ้าของที่ดินซึ่งปลูกสร้างอาคารในที่ดินของตนเอง ต้องมีสำเนาภาพถ่ายโฉนดที่ดินซึ่งเจ้าของที่ดินเป็นผู้รับรองภาพถ่ายถูกต้อง
4. การปลูกสร้างอาคารในที่ดินของบุคคลอื่น จะต้องมีหลักฐานการยินยอมอนุญาตให้ปลูกสร้างอาคารจากเจ้าของที่ดินมาแสดง โดยระบุขนาดขอบเขตของที่ดินที่ยินยอมให้ปลูกสร้างอาคาร ตามแบบหนังสือรับรองให้ทำการปลูกสร้างอาคารในที่ดินทำประกาศนี้ พร้อมด้วยสำเนาภาพถ่ายโฉนดที่ดินซึ่งเจ้าของที่ดินเป็นผู้รับรองภาพถ่ายถูกต้อง หรือใช้สัญญาเช่าที่ดินที่ได้จดทะเบียนต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ โดยในสัญญาเช่ามีข้อความระบุ

ได้สาระสำคัญว่า “ผู้ให้เช่ายินยอมให้ผู้เช่าปลูกสร้างอาคารในที่ดินที่เช่า” ซึ่งเจ้าของที่ดิน หรือผู้เช่าเป็นผู้รับรองว่าสัญญาเช่ายังคงมีผลผูกพันกันอยู่ พร้อมสำเนาภาพถ่ายโฉนดที่ดิน และสารบาญการจดทะเบียน ซึ่งพนักงานเจ้าหน้าที่รับรองว่าถูกต้อง

5. การปลูกสร้างอาคารคอนกรีตเสริมเหล็ก หรือส่วนใดส่วนหนึ่งของอาคาร เป็นคอนกรีตเสริมเหล็ก อาคารที่ก่อสร้างด้วยวัสดุถาวรหรือวัสดุทนไฟเป็นส่วนใหญ่จะต้อง มีรายการคำนวณความมั่นคงแข็งแรงของอาคาร 1 ชุด

6. ถ้าอาคารที่ยื่นขออนุญาตเป็นอาคารที่มีลักษณะ ขนาด ประเภท ที่อยู่ใน ข่ายควบคุมตามกฎหมายกระทรวง ฉบับที่ 3 (พ.ศ. 2508) ออกตามความในพระราชบัญญัติ วิชาชีพวิศวกรรม พ.ศ. 2505 ตามรายการแนบท้ายประกาศนี้ต้องมีหนังสือรับรองจากผู้ ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแสดงว่าเป็นผู้คำนวณโครงสร้างควบคุมการก่อสร้างวางผัง ออกแบบ ทำรายการก่อสร้างตามแบบหนังสือรับรองของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรม ควบคุม

7. ถ้าอาคารที่ยื่นขออนุญาตเป็น อาคารที่มีลักษณะ และประเภทเกี่ยวกับ งาน ออกแบบงานอำนวยความสะดวกก่อสร้าง และงานวางโครงการ ซึ่งในข่ายควบคุมตามกฎหมาย กระทรวง ฉบับที่ 5 (พ.ศ. 2519) ออกตามความในพระราชบัญญัติวิชาชีพสถาปัตยกรรม พ.ศ. 2508 ตามรายการแนบท้ายประกาศนี้ ต้องมีหนังสือรับรองจากผู้ประกอบวิชาชีพ สถาปัตยกรรมควบคุมแสดงว่าเป็นผู้ควบคุมงานออกแบบ งานอำนวยความสะดวกก่อสร้าง และ งานวางโครงการ ตามแบบหนังสือรับรองของผู้ประกอบวิชาชีพสถาปัตยกรรมควบคุม

8. ในกรณีที่ผู้ยื่นขออนุญาตปลูกสร้างอาคารมิใช่เจ้าของอาคาร ต้องมีหลักฐาน การมอบอำนาจจากเจ้าของอาคาร พร้อมทั้งปิดอากรแสตมป์โดยถูกต้องตามกฎหมาย จึงขอประกาศให้ทราบโดยทั่วกัน

ประกาศ ณ วันที่ 12 พฤศจิกายน 2524

พลเรือเอก เทียม มกรานนท์

ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร

อาคารที่อยู่ในข่ายควบคุมตามกฎหมายกระทรวง

ฉบับที่ 3 (พ.ศ. 2508)

ออกตามความในพระราชบัญญัติวิชาชีพวิศวกรรม พ.ศ. 2508

- (1) อาคารตั้งแต่สามชั้นขึ้นไปที่ก่อสร้างห่างจากทางสาธารณะ ไม่เกิน สิบสี่ เมตร
- (2) โรงงานอุตสาหกรรมที่ใช้เครื่องจักรตั้งแต่ห้าสิบบางม้าเพลาลงขึ้นไป
- (3) อาคารถาวรที่ใช้เป็นอาคารสาธารณะ หรือเป็นที่อยู่อาศัยของบุคคลจำนวนมาก เช่น โรงมหรสพ โรงพยาบาล โรงเรียน โรงแรม ภัตตาคาร หอประชุม หอสมุด อาคารแบบแฟลต หรืออาคารอย่างอื่นที่มีลักษณะทำนองเดียวกัน
- (4) สะพานที่มีช่องระหว่างศูนย์กลางต่อม่อช่วงใดช่วงหนึ่งยาวตั้งแต่สิบเมตรขึ้นไป
- (5) ท่าสำหรับเทียบเรือที่มีระวางขนน้ำตั้งแต่หนึ่งร้อยคันขึ้นไป
- (6) อุเรือหรือคานเรือ สำหรับเรือที่มีระวางขนน้ำตั้งแต่ห้าสิบตันขึ้นไป
- (7) เขื่อนกั้นน้ำที่ต้องรับความดันของน้ำหลังเขื่อนที่มีความลึกตั้งแต่สองเมตรขึ้นไป
- (8) กำแพงกันดินที่ต้องรับความดันของดินหลังกำแพง ที่มีความสูงตั้งแต่สอง เมตรขึ้นไป
- (9) โครงสร้างสำหรับรองรับถังน้ำ ถังน้ำมัน หรือสำหรับใช้ในการรับส่งวิทยุ หรือโทรทัศน์หรือใช้ในการอื่นใดที่มีความสูงจากระดับฐานตั้งแต่สิบเมตรขึ้นไป เว้นแต่โครงสร้างชั่วคราวที่ใช้กับกิจการอย่างใดอย่างหนึ่ง
- (10) ปล่องไฟหรือเสาที่ปลุกสร้างหรือปักไว้ และมีความสูงจากระดับฐานตั้งแต่สิบเมตรขึ้นไป เว้นแต่ปล่องไฟหรือเสาที่ปลุกสร้างหรือปักไว้ชั่วคราว

- (11) ถังเก็บของไหล เช่น ก๊าซ น้ำ น้ำมัน ที่มีความจุตั้งแต่หนึ่งร้อย ลูกบาศก์เมตรขึ้นไป
- (12) ทางรถไฟ หรือทางรถราง ซึ่งมีความยาวตั้งแต่สิบกิโลเมตรขึ้นไป
- (13) ทางประเภททางหลวงแผ่นดิน ทางหลวงจังหวัด ทางหลวงเทศบาล และทางหลวงสัมปทาน ตามกฎหมายว่าด้วยทางหลวง
- (14) สนามบิน ทางวิ่ง หรือลานจอดเครื่องบิน
- (15) อุโมงค์สาธารณะ
- (16) สระว่ายน้ำสาธารณะ
- (17) งานผลิตน้ำประปา สำหรับประชาชนที่มีปริมาณการผลิตตั้งแต่หนึ่งพัน ลูกบาศก์เมตรต่อวันขึ้นไป

อาคารที่อยู่ในข่ายควบคุมตามกฎหมายกระทรวง

ฉบับที่ 5 (พ.ศ. 2519)

ออกตามความในพระราชบัญญัติวิชาชีพสถาปัตยกรรม พ.ศ. 2508

- (1) โรงงานอุตสาหกรรม
- (2) ตึกแถวที่มีความสูงตั้งแต่สี่ชั้นหรือตั้งแต่สิบสองเมตรขึ้นไป
- (3) อาคารสาธารณะหรืออาคาร ที่บุคคลจำนวนมากอาจเข้าอยู่หรือใช้สอยได้
เช่น โรงมหรสพ โรงพยาบาล โรงเรียน โรงแรม ภัตตาคาร หอประชุม หอสมุด อัมจันทร์
ตลาด อาคารที่ทำการ หรืออาคารพาณิชย์
- (4) อาคารที่แสดงออกซึ่งศิลปวัฒนธรรมแห่งชาติ เช่น วัดวาอาราม หรือ
ฌาปนสถาน
- (5) อาคารที่พักอาศัยประเภทอาคารชุดหรือบ้านจัดสรร

หนังสือขออนุญาตปลูกสร้างอาคาร

เขียนที่.....

วันที่.....

ข้าพเจ้า.....อยู่บ้านเลขที่.....

ตรอก/ซอย.....ถนน.....ตำบล/แขวง.....

อำเภอ/เขต.....จังหวัด.....

ขออนุญาตปลูกสร้างอาคารต่อผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครตามข้อความต่อไปนี้
เพื่อปลูกสร้างเป็นอาคาร.....ที่บ้านเลขที่.....

ตรอก/ซอย.....ถนน.....แขวง.....

เขต.....ในโฉนดที่.....เลขที่ดิน.....

เป็นที่ดินของ.....

เพื่อใช้.....โดย.....เป็นเจ้าของ

โดย.....เป็นสถาปนิกโดย.....เป็นวิศวกร

โดย.....เป็นผู้ควบคุมงาน

กำหนดแล้วเสร็จ.....วัน

ขอได้ออกหนังสืออนุญาตให้ข้าพเจ้าปลูกสร้างอาคารตามแผนผัง แบบก่อสร้าง
และรายการก่อสร้าง ซึ่งได้ยื่นให้ตรวจสอบแล้วเสร็จ

(ลงลายมือชื่อ).....ผู้ขออนุญาต

หนังสือรับรองให้ทำการปลูกสร้างอาคารในที่ดิน

เขียนที่.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ข้าพเจ้า.....ตั้งบ้านเรือนอยู่บ้านเลขที่.....

ถนน.....ตำบล.....อำเภอ.....

จังหวัด.....เป็นเจ้าของที่ดินโฉนดที่.....ตั้งอยู่ที่.....

.....ถนน.....ตำบล.....

อำเภอ.....จังหวัด.....ยินยอมให้.....

เข้าทำการปลูกสร้างอาคารในที่ดินโฉนดดังกล่าวได้ มีขนาด ที่ดินดังนี้

ทิศเหนือ.....เมตร

ทิศใต้.....เมตร

ทิศตะวันตก.....เมตร

ทิศตะวันออก.....เมตร

ลงชื่อ.....เจ้าของที่ดิน

ลงชื่อ.....ผู้ขออนุญาตปลูกสร้างอาคาร

ลงชื่อ.....พยาน

ลงชื่อ.....พยาน

หมายเหตุ ถ้าหากมีการขีดฆ่า แก้วไข ในหนังสือรับรองนี้จะต้องให้เจ้าของที่ดินเซ็นชื่อ
กำกับทุกแห่งด้วย

หนังสือรับรอง

ของ

ผู้ประกอบการวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม

เขียนที่.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

โดยหนังสือฉบับนี้ ข้าพเจ้า.....อายุ.....ปี เชื้อชาติ.....
สัญชาติ.....อยู่บ้านเลขที่.....หมู่ที่.....ถนน.....
ตรอก, ซอย.....ตำบล.....อำเภอ.....จังหวัด.....

ที่ทำงาน.....โทรศัพท์.....บ้าน.....

ที่ทำงาน.....ได้รับอนุญาตให้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม

ประเภท.....สาขา.....แขนง.....ตามใบอนุญาตเลข

ทะเบียน.....และขณะนี้ ไม่ได้ถูกเพิกถอนใบอนุญาตให้ประกอบวิชาชีพ

ขอรับรองว่าข้าพเจ้าเป็นผู้รับผิดชอบตามพระราชบัญญัติวิชาชีพวิศวกรรม พ.ศ.
2505 โดยข้าพเจ้าเป็นผู้คำนวณโครงสร้างควบคุมการก่อสร้าง, วางแผน, ออกแบบ, ทำ
รายการก่อสร้างเป็นสิ่งปลูกสร้างชนิด.....จำนวน.....เพื่อใช้.....

” ” ” ”

” ” ” ”

ของ.....

ปลูกสร้างในโฉนดที่.....หมู่ที่.....ถนน.....

ตรอก, ซอย.....ตำบล.....อำเภอ.....

จังหวัด.....ตามแผนผังบริเวณ, แบบก่อสร้าง, รายการคำนวณ, รายการ

ก่อสร้างที่ข้าพเจ้าได้ลงนามรับรองไว้แล้ว ซึ่งแนบมาพร้อมเรื่องราวขออนุญาตปลูกสร้าง

เพื่อเป็นหลักฐานได้ลงลายมือชื่อไว้เป็นสำคัญ

(ลงชื่อ).....วิศวกร

(ลงชื่อ).....ผู้ขออนุญาตปลูกสร้างตัดแปลงต่อเติม

(ลงชื่อ).....พยาน

(ลงชื่อ).....พยาน

(โปรดดูคำเตือนด้านหลัง)

คำเตือน

1. ให้ขีดฆ่าข้อความที่ไม่ใช้ออก
2. ให้วิศวกรแนบภาพถ่ายประจำตัวแสดงว่าได้รับ
อนุญาตให้ประกอบวิชาชีพไปด้วย
3. หากมีการเปลี่ยนแปลงวิศวกรตามหนังสือรับรองฉบับนี้
ให้วิศวกรรีบแจ้งให้กรุงเทพมหานครทราบเป็นลายลักษณ์อักษร

หนังสือรับรอง

ของ

ผู้ประกอบการวิชาชีพสถาปัตยกรรมควบคุม

เขียนที่.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

โดยหนังสือฉบับนี้ ข้าพเจ้า.....อายุ.....ปี

เชื้อชาติ.....สัญชาติ.....อยู่บ้านเลขที่.....หมู่ที่.....ถนน.....

ตรอก,ซอย.....ตำบล.....อำเภอ.....จังหวัด.....

ที่ทำงาน.....โทรศัพท์บ้าน.....ที่ทำงาน.....ได้รับอนุญาต

ให้ประกอบวิชาชีพสถาปัตยกรรมควบคุม ประเภท.....สาขา.....

แขนง.....ตามใบอนุญาตเลขทะเบียน.....และขณะนี้

ไม่ได้ถูกเพิกถอนใบอนุญาตให้ประกอบวิชาชีพ

ขอรับรองว่าข้าพเจ้าเป็นผู้รับผิดชอบตามพระราชบัญญัติวิชาชีพสถาปัตยกรรม พ.ศ. 2508 โดยข้าพเจ้าเป็นผู้ควบคุมการก่อสร้าง, วางผัง, ออกแบบ, ทำรายการก่อสร้าง เป็นสิ่งปลูกสร้างชนิด.....จำนวน.....เพื่อใช้.....

” ” ” ”

” ” ” ”

” ” ” ”

ของ.....

ปลูกสร้างในโฉนดที่.....หมู่ที่.....ถนน.....ตรอก,ซอย.....

ตำบล.....อำเภอ.....จังหวัด.....

ตามแผนผังบริเวณ, แบบก่อสร้าง, รายการก่อสร้างที่ข้าพเจ้าได้ลงนามรับรองไว้แล้ว ซึ่งแนบมาพร้อมเรื่องราวขออนุญาต

เพื่อเป็นหลักฐานข้าพเจ้าได้ลงลายมือชื่อไว้เป็นสำคัญ.

(ลงชื่อ).....สถาปนิก

(ลงชื่อ).....ผู้ขออนุญาตปลูกสร้างตัดแปลงต่อเติม

(ลงชื่อ).....พยาน

(ลงชื่อ).....พยาน

คำเตือน

1. ให้ขีดฆ่าข้อความที่ไม่ใช้ออก
2. ให้สถานิกแนบภาพถ่ายใบอนุญาตให้ประกอบวิชาชีพ หรือภาพถ่ายบัตรประจำตัว แสดงว่าได้รับอนุญาตให้ประกอบวิชาชีพไปด้วย
3. หากมีการเปลี่ยนแปลงสถานิกตามหนังสือรับรองฉบับนี้ ให้สถานิกรีบแจ้งให้กรุงเทพมหานครทราบเป็นลายลักษณ์อักษร

ปีดอกร
 แสดมปี
 5 บาท

หนังสือมอบอำนาจผู้ขออนุญาต

เขียนที่.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

เรื่อง มอบอำนาจในการขออนุญาตปลูกสร้างอาคาร.....

ตามที่ข้าพเจ้า.....ได้ยื่นเรื่องราวขออนุญาต

ปลูกสร้างอาคาร ตามใบรับเรื่องราวที่.....ลงวันที่.....เดือน.....

พ.ศ.....ข้าพเจ้าขอมอบอำนาจให้.....อายุ.....ปี

เชื้อชาติ.....สัญชาติ.....อยู่บ้านเลขที่.....หมู่ที่.....ตำบล(แขวง).....

อำเภอ(เขต).....จังหวัด.....เป็นผู้มีอำนาจติดต่อ

ดำเนินการในการขอรับแบบก่อสร้างไปแก้ไข และลงนามรับทราบแนวเขตปลูกสร้างอาคาร

ตามที่เจ้าหน้าที่กำหนดให้ ตลอดจนการขอรับหนังสืออนุญาตและดำเนินการอื่นใดที่เกี่ยวข้อง

กับการขออนุญาตปลูกสร้างอาคารแทนข้าพเจ้าจนเสร็จการ และข้าพเจ้าขอรับผิดชอบใน

การกระทำของ.....

เสมือนหนึ่งข้าพเจ้าได้ปฏิบัติด้วยตนเองทุกประการ.

(ลงชื่อ).....ผู้มอบอำนาจ

(ลงชื่อ).....ผู้รับมอบอำนาจ

(ลงชื่อ).....พยาน

(ลงชื่อ).....พยาน

หมายเหตุ ในกรณีที่ผู้ขออนุญาตและเจ้าของที่ดินเป็นบุคคลเดียวกันใช้หนังสือมอบอำนาจฉบับนี้.

ปิดอากร
แสตมป์
10 บาท

หนังสือมอบอำนาจเจ้าของที่ดิน

เขียนที่.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

เรื่อง มอบอำนาจในการรับทราบแนวเขตปลูกสร้างอาคาร

ตามที่.....ได้ยื่นเรื่องราวขออนุญาตปลูกสร้างอาคาร
ตามใบรับเรื่องราวที่.....ลงวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....ในที่ดิน
ของข้าพเจ้าแปลงโฉนดที่.....เลขที่ดิน.....แขวง.....
เขต.....กรุงเทพมหานคร

โดยหนังสือฉบับนี้ข้าพเจ้า.....อายุ.....ปี
อยู่บ้านเลขที่.....ถนน.....แขวง.....เขต.....

กรุงเทพมหานคร ในฐานะเจ้าของที่ดินมอบอำนาจให้.....อายุ.....ปี
อยู่บ้านเลขที่.....ถนน.....แขวง.....เขต.....

กรุงเทพมหานคร เป็นผู้มิอำนาจรับทราบแนวเขตการปลูกสร้างอาคาร ตามที่เจ้าหน้าที่
กำหนดให้รวมทั้งมีอำนาจให้ถ้อยคำต่าง ๆ แก่เจ้าหน้าที่และลงนามรับทราบแนวเขตการ
ปลูกสร้างอาคารแทนข้าพเจ้าจนเสร็จการ และข้าพเจ้าขอรับผิดชอบในการกระทำของ.....

เสมือนหนึ่งข้าพเจ้าได้ปฏิบัติด้วยตนเองทุกประการ.

(ลงชื่อ).....ผู้มอบอำนาจ
(ลงชื่อ).....ผู้รับมอบอำนาจ
(ลงชื่อ).....พยาน
(ลงชื่อ).....พยาน

หมายเหตุ ในกรณีที่ผู้ขออนุญาตปลูกสร้างอาคารไม่ใช่เจ้าของที่ดิน และเจ้าของที่ดินจะทำ
หนังสือมอบอำนาจให้ใช้หนังสือมอบอำนาจนี้.

แบบสัญญาประกอบการขออนุญาตสร้างสะพาน หรือท่อระบายน้ำในที่สาธารณะ

กองควบคุมอาคาร

ศาลาว่าการกรุงเทพมหานคร

.....
ข้าพเจ้า.....อายุ.....ปี สัญชาติ.....

ตั้งบ้านเรือนอยู่บ้านเลขที่.....ถนน.....แขวง.....เขต.....
จังหวัด.....ขอทำสัญญาให้ไว้แก่กรุงเทพมหานคร ดังมีข้อความต่อไปนี้ คือ

1. ตามเรื่องราว.....ลงวันที่.....
เดือน.....พ.ศ.....ขอสร้าง.....ที่ถนน.....
แขวง.....เขต.....นี้ เนื่องจาก.....นี้

สร้างอยู่ในที่สาธารณะ ข้าพเจ้าจึงยินยอมยกสิทธิหวงห้าม.....
ซึ่งขอสร้างนี้ให้เป็นของกรุงเทพมหานครเหมือนหนึ่งที่สาธารณะ โดยปราศจากเงื่อนไขใดๆ
และถ้าหากกรุงเทพมหานครต้องการจะแก้ไขหรือรื้อถอน.....
แห่งนี้เมื่อใดแล้ว ข้าพเจ้ายินยอมให้รื้อถอนหรือแก้ไข.....ให้
เป็นไปตามความประสงค์ของกรุงเทพมหานครทุกประการ ภายในกำหนด 30 วัน นับแต่วัน
รับหนังสือแจ้งให้ทราบเป็นต้นไป โดยไม่เรียกร้องค่าเสียหายหรือค่าทดแทนอย่างใดทั้งสิ้น

2. ถ้าหากข้าพเจ้าไม่ยอมแก้ไขหรือรื้อถอน.....
ตามสัญญาข้อ 1 ข้าพเจ้ายินยอมให้กรุงเทพมหานครเป็นผู้จัดการรื้อถอนหรือแก้ไข
นี้ได้ โดยข้าพเจ้ายอมเป็นผู้ชำระค่าเสียหาย และค่าใช้จ่ายเกี่ยวแก่การ
รื้อถอนหรือแก้ไข.....นี้ให้แก่กรุงเทพมหานคร

สัญญานี้ทำขึ้นเป็นสองฉบับ มีข้อความตรงกัน ข้าพเจ้าเข้าใจข้อความตลอด
ดีแล้วและเต็มใจทำสัญญานี้ให้ไว้แก่กรุงเทพมหานคร จึงได้ลงลายมือชื่อไว้ให้เป็นสำคัญ
ต่อหน้าพยาน

(ลงชื่อ).....ผู้ให้สัญญา

(ลงชื่อ).....กรุงเทพมหานครผู้รับสัญญา

(ลงชื่อ).....พยาน

(ลงชื่อ).....พยาน

แบบสัญญาประกอบการขออนุญาตสร้างโรงงาน

ข้าพเจ้า.....ให้สัญญารับรองไว้แก่
กรุงเทพมหานครดังนี้.....

ตามเรื่องราวการขออนุญาตปลูกสร้างอาคาร.....
เพื่อใช้เป็น.....ลงวันที่.....เดือน.....
พ.ศ.....ที่ถนน.....แขวง.....เขต.....

นั้นเมื่อกรุงเทพมหานครได้อนุญาตให้ข้าพเจ้าได้ปลูกสร้างอาคารตามคำขอแล้ว ข้าพเจ้ายินยอมปฏิบัติตามเงื่อนไขของกรุงเทพมหานครดังนี้

1. หากมีการประกาศใช้กฎหมายผังเมือง และปรากฏว่าอาคารของข้าพเจ้าปลูกสร้างอยู่ในบริเวณหรือการใช้อาคารที่ได้รับอนุญาต ขัดต่อกฎหมายผังเมือง ข้าพเจ้ายินยอมรื้อถอนออกไปหรือเปลี่ยนแปลงการใช้อาคารให้ถูกต้องตามกฎหมายผังเมือง โดยไม่เรียกร้องค่าเสียหายใด ๆ ทั้งสิ้น

2. หากการใช้อาคารก่อให้เกิดความเสียหายแก่ภาวะแวดล้อมที่ดี หรือก่อให้เกิดความเดือดร้อนแก่ประชาชนที่อาศัยอยู่ในบริเวณนั้นจนแก้ไขไม่ได้ก็ดี ข้าพเจ้ายินยอมรื้อถอนออกไป โดยไม่เรียกร้องค่าเสียหายใด ๆ ทั้งสิ้น

3. อาคารที่ได้รับ อนุญาตนี้จะ ปลูกสร้างได้ต่อเมื่อ ได้อนุญาต จากกรม โรงงานอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรมด้วยแล้ว และจะต้องใช้อาคารตามที่ได้รับอนุญาตไว้เท่านั้น

(ลงชื่อ).....ผู้ให้สัญญา

(.....)

ประกาศกรุงเทพมหานคร

เรื่อง คำแนะนำเกี่ยวกับการขออนุญาตปลูกสร้างอาคารที่อยู่ในข่ายที่จะต้องมีที่
จอดรถยนต์ ที่กัลปมิตรยนต์ และทางเข้าออกของรถยนต์ ตามกฎ
กระทรวง (ฉบับที่ 7) พ.ศ. 2517

ด้วยปรากฏว่าได้มีผู้ยื่นแบบและรายการขออนุญาตปลูกสร้างอาคารที่อยู่ในข่ายที่
จะต้องมีที่จอดรถยนต์ ที่กัลปมิตรยนต์ และทางเข้าออกของรถยนต์ตามกฎหมายกระทรวง(ฉบับที่
7) พ.ศ. 2517 มีจำนวนมากรายที่ทางเข้าออกของรถยนต์ไม่ถูกต้องตามกฎหมายกระทรวง
ดังกล่าว ซึ่งกรุงเทพมหานครไม่สามารถที่จะอนุญาตให้ทำการก่อสร้างได้ และผู้ขออนุญาต
บางรายเมื่อยื่นขออนุญาตมาก็ได้ทำการก่อสร้างอาคารไปก่อนได้รับอนุญาต จากกรุงเทพ-
มหานคร เป็นเหตุทำให้เสียเงินค่าใช้จ่ายในการออกแบบและรายการ หรือสูญเสียค่าใช้จ่าย
มากขึ้นไปอีกในกรณีที่ฝ่าฝืนทำการก่อสร้างไปก่อน

กรุงเทพมหานครจึงขอแนะนำว่า ผู้ที่มีความประสงค์จะทำการปลูกสร้างอาคาร
ประเภทที่ต้องมีที่จอดรถยนต์ ที่กัลปมิตรยนต์ และทางเข้าออกของรถยนต์ เช่น โรงมหรสพ,
โรงแรม, อาคารชุด, ภัตตาคาร, ห้างสรรพสินค้า, สำนักงาน, อาคารขนาดใหญ่ซึ่งมีพื้นที่รวม
ทุกชั้นในหลังเดียวกันเกินกว่า 2,000 ตารางเมตร ห้องโถงของโรงแรม ห้องโถงของภัตตาคาร
หรือห้องโถงของอาคารขนาดใหญ่ให้ทำหนังสือแจ้งความประสงค์ที่กองควบคุมอาคาร
ศาลาว่าการ กรุงเทพมหานคร พร้อมกับแบบแปลน แสดงแผนผังสถานที่ที่จะทำการก่อสร้าง

รวมทั้งแสดงทางเข้าออกของรถยนต์ และทางแยกต่าง ๆ ในรัศมี 100 เมตร ให้กรุงเทพมหานครพิจารณาในหลักการเสียก่อน หากกรุงเทพมหานครเห็นชอบในหลักการแล้ว จึงให้ยื่นแบบก่อสร้างรายการแผนผัง รายการคำนวณ และรายละเอียดในการก่อสร้าง เพื่อพิจารณาตามเทศบัญญัติทั้งนี้เพื่อมิให้เป็นภาระสิ้นเปลืองค่าใช้จ่ายและเสียเวลาในการออกแบบ หากสงสัยประการใดโปรดสอบถามเจ้าหน้าที่ ณ หมวดควบคุมอาคารที่ว่าการเขตท้องที่ที่จะทำการก่อสร้าง หรือที่งานอนุญาตการก่อสร้าง กองควบคุมอาคารสำนักการโยธา ศาลาว่าการกรุงเทพมหานคร ในเวลาราชการ จึงขอประกาศให้ทราบโดยทั่วกัน

ประกาศ ณ วันที่ 14 พฤษภาคม 2519

มงคล สิมะโรจน์

รองผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร

ปฏิบัติราชการแทนผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร

ประกาศกรุงเทพมหานคร

เรื่อง กำหนดบริเวณซึ่งอาคารบางชนิดจะปลูกสร้างขึ้นมิได้

ด้วยปรากฏว่าในระยะเวลาที่ผ่านมา ได้มีผู้ยื่นขออนุญาตปลูกสร้างอาคารโรงแรม สำนักงาน อาคารพาณิชย์ ฯลฯ ในบริเวณที่มีเทศบัญญัติกำหนดห้ามมิให้ปลูกสร้างอาคารอื่นใดนอกจากอาคารพักอาศัย โดยทำหนังสือขอผ่อนผันมา แต่ปรากฏว่าส่วนใหญ่มิได้รับการผ่อนผัน เนื่องจากไม่มีเหตุผลอันสมควรเกี่ยวกับหลักวิชาการผังเมือง จึงขอประกาศให้ทราบว่า บริเวณที่มีเทศบัญญัติกำหนดห้ามทำการปลูกสร้างอาคารอื่นใดนอกจากอาคารพักอาศัย มีดังต่อไปนี้ คือ

บริเวณที่ 1 เริ่มจากจุดบรรจบของคลองสามเสนกับทางรถไฟสายเหนือไปทางทิศเหนือตามทางรถไฟสายเหนือจนจดกับคลองบางซื่อฝั่งใต้ จากจุดนี้เลี้ยวขวาไปทางทิศตะวันออกตามคลองบางซื่อฝั่งใต้จนบรรจบเส้นขนานซึ่งห่างจากเขตถนนพหลโยธิน ฝั่งทิศตะวันตกไปทางทิศตะวันตก 100 เมตร จากจุดนี้เลี้ยวขวาไปตามเส้นขนานนี้ลงมาทางใต้ จนบรรจบกับคลองสามเสนฝั่งเหนือ จากจุดนี้เลี้ยวขวาไปตามคลองสามเสนฝั่งเหนือจนบรรจบกับทางรถไฟสายเหนือ

บริเวณที่ 2 เริ่มจากจุดบรรจบของคลองสามเสนฝั่งเหนือกับเส้นขนาน ซึ่งห่างจากเขตถนนพหลโยธิน ฝั่งตะวันออกมาทางทิศตะวันออก 100 เมตร ไปตามเส้นขนานนี้ไปทางทิศเหนือจนบรรจบกับคลองบางซื่อฝั่งใต้ เลี้ยวขวาไปตามคลองบางซื่อฝั่งใต้ทางทิศตะวันออกจนบรรจบกับเส้นขนาน ซึ่งห่างจากเขตถนนพหลโยธินฝั่งตะวันออก 1,000 เมตร จากจุดนี้เลี้ยวขวาไปตามเส้นขนานถนนพหลโยธินลงมาทางใต้ จนบรรจบกับเส้นขนานซึ่งอยู่ห่างจากถนนดินแดงมาทางทิศเหนือ 100 เมตร จากจุดนี้เลี้ยวขวาไปตามเส้น

ถนนนั้นจนบรรจบกับคลองสามเสนฝั่งเหนือแล้วขว้างไปคลองสามเสนฝั่งเหนือ จนบรรจบกับเส้นขนานซึ่งอยู่ห่างจากถนนพหลโยธินฝั่งตะวันออกมาทางทิศตะวันออก 100 เมตร

บริเวณที่ 3 จากจุดบรรจบของคลองอรชรกับคลองบางกะปิ (คลองแสนแสบ) ไปตามคลองบางกะปิ (คลองแสนแสบ) ทางทิศตะวันออกจนจบกับทางรถไฟสายชองนนทบุรี จากจุดนี้ไปตามทางรถไฟสายชองนนทบุรีทางทิศใต้จดกับคลองไผ่สิงห์โตแล้วไปตามคลองไผ่สิงห์โตทางทิศตะวันตกจนบรรจบกับคลองอรชร จากจุดนี้ไปตามคลองอรชรทางทิศเหนือจนบรรจบกับคลองบางกะปิ (คลองแสนแสบ)

บริเวณที่ 4 จากจุดบรรจบของถนนพระรามที่ 4 กับเส้นขนานซึ่งห่างจากถนนสีลมมาทางทิศใต้ 100 เมตร ไปตามถนนพระรามที่ 4 ทางทิศตะวันออกเฉียงใต้จนบรรจบกับเส้นขนานซึ่งห่างกับถนนสาทรใต้ไปทางทิศใต้ 100 เมตร จากจุดนี้ไปตามเส้นขนานนี้จนบรรจบกับเส้นต่อแนวถนนสุรศักดิ์ แล้วเข้าถนนสุรศักดิ์ไปตามถนนสุรศักดิ์จนบรรจบเส้นขนานกับถนนสีลม ซึ่งห่างจากถนนสีลมมาทางทิศใต้ 100 เมตร และไปตามเส้นขนานนี้ทางทิศตะวันออกเฉียงเหนือจนบรรจบถนนพระรามที่ 4

ผู้ที่มีความประสงค์จะทำการปลูกสร้างอาคารชนิดต่าง ๆ ที่มีใช้อาคารพักอาศัยในบริเวณดังกล่าวข้างต้น ให้ทำหนังสือแจ้งความประสงค์พร้อมทั้งยื่นแบบส่งเข้าไปกรุงเทพมหานครพิจารณาในหลักการเสียก่อน หากกรุงเทพมหานครผ่อนผันในหลักการที่จะให้สร้างได้ ณ ที่แห่งนั้นแล้ว จึงให้ยื่นแบบก่อสร้าง รายการแผนผัง รายการคำนวณ และรายละเอียดในการก่อสร้างเพื่อพิจารณาตามเทศบัญญัติ ทั้งนี้เพื่อมิให้เป็นภาระสิ้นเปลืองค่าใช้จ่ายและเสียเวลาในการออกแบบ หากสงสัยประการใดโปรดสอบถามเจ้าหน้าที่ ณ งานโยธาที่ว่าการเขตท้องที่ที่จะทำการก่อสร้าง หรือที่กองควบคุมอาคาร สำนักการโยธา ศาลาว่าการกรุงเทพมหานคร ในเวลาราชการ จึงขอประกาศให้ทราบโดยทั่วกัน

ประกาศ ณ วันที่ 2 สิงหาคม 2519

มงคล สิมะโรจน์

รองผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร

ปฏิบัติราชการแทนผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร

ประกาศกรุงเทพมหานคร

เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับระยระวันโดยรอบอาคาร

ด้วยกรุงเทพมหานครเห็นเป็นการสมควรกำหนดหลักเกณฑ์ทางผังเมืองเกี่ยวกับระยระวัน โดยรอบอาคารซึ่งปลูกสร้างอยู่ในบริเวณที่มีเทศบัญญัติของเทศบาลนครกรุงเทพ เรื่องกำหนดบริเวณซึ่งอาคารบางชนิดจะปลูกสร้างขึ้นมิได้ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2502 และ (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2505 ที่สูงเกินกว่า 3 ชั้น หรือสูงเกินกว่า 12 เมตรขึ้นไป เป็นการป้องกันมิให้มีการปลูกสร้างอาคารใกล้เคียงกันมากเกินไปทำให้เกิดความแออัด ก่อเหตุเดือดร้อนรำคาญ บดบังแสงแดดและลม ดังนั้น เพื่อรักษาสภาพแวดล้อมที่ดีในบริเวณที่อยู่อาศัย ควบอุปลดภัย มีระเบียบและสุขภาพอนามัยที่ดีของประชาชน จึงได้กำหนดหลักเกณฑ์ให้ถือปฏิบัติดังนี้

1. อาคารที่มีความสูงไม่เกิน 3 ชั้น ให้พิจารณาระยระวันจากเขตที่ดินโดยรอบตามเทศบัญญัติ ฯ

2. อาคารที่มีความสูงเกินกว่า 3 ชั้น หรือสูงเกินกว่า 12 เมตรขึ้นไป ให้มีระยระวันโดยรอบอาคารตามสูตร

$$ร. = 2 \times \frac{ส}{5} \text{ ให้ } ร. = \text{ระยระวันโดยรอบอาคารจากแนวเขตที่ดินทุกด้านเป็นเมตร}$$

$$2 = 2.00 \text{ เมตร}$$

$$ส. = \text{ความสูงของอาคารเป็นเมตร}$$

ในกรณีที่อาคารปลูกสร้างหลังเดียวกันหรือหลายหลังในบริเวณเดียวกัน แต่มีความสูงของอาคารต่างระดับกัน ก็ให้คำนวณระยะร่นโดยรอบอาคารแต่ละด้านตามความสูงของอาคารแต่ละส่วนตามสูตรข้างต้น

จึงประกาศให้ทราบโดยทั่วกัน

ประกาศ ณ วันที่ 20 พฤศจิกายน 2520

สกลจิตต์ พนมวัน ณ อสุธยา

รองผู้ว่าราชการ ปฏิบัติราชการแทน

ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร

ประกาศกรุงเทพมหานคร

เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์การอนุญาตปลูกสร้างอาคารแถวอยู่อาศัย

ด้วยบริเวณที่กำหนดไว้ตามเทศบัญญัติของเทศบาลนครกรุงเทพ เรื่อง กำหนดบริเวณซึ่งอาคารบางชนิดจะปลูกสร้างขึ้นมิได้ (ฉบับที่ 2) พุทธศักราช 2502 และเทศบัญญัติของเทศบาลนครกรุงเทพ เรื่อง กำหนดบริเวณซึ่งอาคารบางชนิดจะปลูกสร้างขึ้นมิได้ (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2505 เป็นบริเวณซึ่งห้ามปลูกสร้างอาคารตึกแถว ห้างแถว ฯลฯ เว้นแต่มีเหตุผลอันสมควรเกี่ยวกับหลักวิชาการผังเมือง จึงจะพิจารณาอนุญาตได้ แต่ปรากฏว่าในบริเวณดังกล่าวได้มีการขออนุญาต ปลูกสร้างอาคารแถวอยู่อาศัยซึ่งถือเป็นตึกแถวตามกฎหมายเป็นจำนวนมาก ฉะนั้น เพื่อให้การพิจารณาอนุญาตเป็นไปในแนวเดียวกัน สมควรที่จะกำหนดหลักเกณฑ์การพิจารณาอนุญาตขึ้นอาศัยอำนาจตามความในข้อ 3 แห่งเทศบัญญัติของเทศบาลนครกรุงเทพ เรื่อง กำหนดบริเวณซึ่งอาคารบางชนิดจะปลูกสร้างขึ้นมิได้ (ฉบับที่ 2) พุทธศักราช 2502 และข้อ 3 แห่งเทศบัญญัติของเทศบาลนครกรุงเทพ เรื่อง กำหนดบริเวณซึ่งอาคารบางชนิดจะปลูกสร้างขึ้นมิได้ (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2505 ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครจึงกำหนดหลักเกณฑ์การอนุญาตปลูกสร้างอาคารแถวอยู่อาศัยตามหลักวิชาการผังเมืองไว้ ดังต่อไปนี้

1. ให้ปลูกสร้างติดต่อกันเป็นแถวได้ไม่เกิน 6 คูหา หรือยาวติดต่อกันไม่เกิน 45 เมตร และสูงได้ไม่เกินสามชั้น หรือ 12 เมตร
2. อาคารต้องประกอบด้วยวัสดุถาวรทนไฟเป็นส่วนใหญ่

3. ที่ดินแต่ละคูกาต้องมีเนื้อที่ไม่น้อยกว่า 100 ตารางเมตร และกว้างไม่น้อยกว่า 5 เมตร
4. ต้องมีระยะของตัวอาคารดังนี้
 - 4.1 สำหรับอาคารสองชั้น หรือสูงไม่เกิน 8 เมตร ให้ร่นด้านหน้าอาคารไม่น้อยกว่า 6 เมตร และด้านหลังอาคารไม่น้อยกว่า 2 เมตร จากแนวเขตที่ดินตามข้อ 3
 - 4.2 สำหรับอาคารเกินสองชั้น หรือสูงเกิน 8 เมตร ให้ร่นด้านหน้าอาคารไม่น้อยกว่า 6 เมตร และด้านหลังอาคารไม่น้อยกว่า 3 เมตร จากแนวเขตที่ดินตามข้อ 3
- ทั้งนี้ ต้องมีที่ว่างอันปราศจากหลังคาหรือสิ่งปกคลุมไม่น้อยกว่า 30 ใน 100 ส่วนของพื้นที่
5. อาคารแถวแต่ละหลังต้องเว้นระยะห่างระหว่างอาคารแถวโดยรอบ ดังนี้
 - 5.1 สำหรับอาคารสองชั้น หรือสูงไม่เกิน 8 เมตร ให้เว้นไม่น้อยกว่า 4 เมตร
 - 5.2 สำหรับอาคารเกินสองชั้น หรือสูงเกิน 8 เมตร ให้เว้นไม่น้อยกว่า 6 เมตร
6. อาคารแต่ละคูกาให้มีขนาดเพียงพออยู่อาศัยสำหรับหนึ่งครอบครัว จึงประกาศมาให้ทราบโดยทั่วกัน

ประกาศ ณ วันที่ 27 มิถุนายน 2522

ถาวร พัฒนรัฐ

ปลัดกรุงเทพมหานคร

ปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่งผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร

ประกาศกรุงเทพมหานคร

เรื่อง ท่อคั้นน้ำดับเพลิงตามมาตรฐานของกองตำรวจดับเพลิง

ตามที่ได้มีข้อบัญญัติกรุงเทพมหานคร เรื่องอาคารจอตระยยนต์ พ.ศ. 2521 ออกมาบังคับใช้ ซึ่งตามข้อ 21 แห่งข้อบัญญัติกรุงเทพมหานครดังกล่าว บัญญัติให้อาคารจอตระยยนต์ต้องจัดให้มีท่อคั้นน้ำดับเพลิงตามมาตรฐานของกองตำรวจดับเพลิงในจำนวนที่เพียงพอ เพื่อดับเพลิงได้ทุกส่วนของอาคาร กรุงเทพมหานครเห็นเป็นการสมควรประกาศมาตรฐานท่อคั้นน้ำดับเพลิงของกองตำรวจดับเพลิงให้ประชาชนทราบดังต่อไปนี้

1. ประเภทของอาคารจอตระยยนต์และขนาดของท่อคั้นน้ำดับเพลิง

อาคารจอตระยยนต์ที่มีความสูงดังต่อไปนี้ จะต้องมีท่อคั้นสำหรับดับเพลิง

1.1 อาคารจอตระยยนต์ที่เกิน 1 ชั้น และสูงตั้งแต่ 15 เมตร และไม่เกิน 22 เมตร จะต้องมีท่อคั้นน้ำดับเพลิงขนาดเส้นผ่าศูนย์กลางภายในไม่ต่ำกว่า 7.5 เซนติเมตร

1.2 อาคารจอตระยยนต์ที่เกิน 1 ชั้น และสูงเกินกว่า 22 เมตรขึ้นไป และมีหัวท่อดับเพลิงเกินกว่า 1 หัว ในเส้นท่อเดียวกัน (ชั้นเดียวกัน) จะต้องมีท่อคั้นน้ำดับเพลิงขนาดเส้นผ่าศูนย์กลางภายในไม่ต่ำกว่า 10 เซนติเมตร

2. จำนวนท่อคั้นน้ำดับเพลิง

ในอาคารจอตระยยนต์ที่กำหนดให้มีท่อคั้นน้ำดับเพลิง จะต้องติดตั้งจำนวนท่อคั้นน้ำดับเพลิงให้เพียงพอสามารถฉีดน้ำได้ทุกส่วนของอาคาร โดยกำหนดให้ปลายหัวข้อ

ต่อดับเพลิงหัวหนึ่งต่อสายสูบบดับเพลิงยาวไม่เกิน 40 เมตร และฉีดน้ำจากหัวสูบได้ระยะไม่ต่ำกว่า 9.00 เมตร

3. สถานที่ตั้งท่อค้ำน้ำหนักดับเพลิง

ท่อค้ำน้ำหนักดับเพลิงจะต้องตั้งอยู่ที่ใดที่หนึ่งดังนี้

3.1 บริเวณห้องบันไดหนีไฟ

3.2 ที่ผิวนอกหรือผิวในของกำแพงภายนอกอาคารจอร์ถยนต์ โดยอยู่ในระยะ 30 เซนติเมตร จากบันไดภายนอกหรือบันไดหนีไฟ หรือที่ห้องโถงหรือระเบียง ซึ่งได้สร้างและจัดเตรียมไว้เป็นทางหนีไฟโดยต่อเชื่อมกับห้องบันไดโดยตรง

3.3 ให้ใกล้กับบันไดที่สุดเท่าที่จะทำได้

4. การติดตั้งท่อค้ำน้ำหนักดับเพลิง

4.1 ท่อค้ำน้ำหนักดับเพลิงจะต้องเป็นท่อโลหะที่ผิวภายในเรียบ และสามารถทนแรงดันได้ไม่น้อยกว่า 7 กิโลกรัมต่อตารางเซนติเมตร ควบกับความกดคงที่อันเกิดจากความสูงของน้ำในท่อ (ท่อค้ำน้ำหนักดับเพลิง) ด้วย

4.2 ท่อค้ำน้ำหนักดับเพลิงจะต้องต่อจากชั้นล่างสุดไปยังชั้นสูง ของอาคารจอร์ถยนต์ยกเว้นท่ออื่นที่ใช้เฉพาะส่วนของอาคารที่ต่ำกว่าส่วนอื่น ให้ต่อไปจนถึงชั้นยอดของส่วนนั้นเท่านั้น

4.3 ในการต่อเชื่อมกับแหล่งจ่ายน้ำแต่ละแห่งจะต้องจัดให้มีเซควาร์ล 1 ตัว และเกทวาร์ล 1 ตัว ติดตั้งใกล้กับแหล่งจ่ายน้ำ เว้นแต่ตัวข้อต่อรับน้ำหนักดับเพลิง

4.4 ท่ออื่นจะต้องมีหัวข้อต่อดับเพลิง ภายในขนาด 6.35 เซนติเมตร และมีวาล์วที่หมดปิดเปิดน้ำทำด้วยโลหะแข็ง โดยติดตั้งให้สูงกว่าระดับพื้นไม่ต่ำกว่า 75 เซนติเมตร และสูงไม่เกิน 120 เซนติเมตร ที่หัวข้อต่อดับเพลิงจะต้องมีฝาปิดและไขร้อยติดไว้

5. สายส่งน้ำ

5.1 ปลายท่ออื่นแต่ละปลายที่อยู่ภายในอาคารจอร์ถยนต์ จะต้องมียายส่งน้ำตามมาตรฐานของหน่วยดับเพลิงท้องถิ่น ขนาด 6.45 เซนติเมตร มีความยาวพอเพียงจะฉีดน้ำไปถึงทุกส่วนของอาคารจอร์ถยนต์ได้

5.2 สายส่งน้ำแต่ละสาย ให้มีหัวฉีดตามมาตรฐานของหน่วยดับเพลิงท้องถิ่น สำหรับสายสูบน้ำขนาด 6.35 เซนติเมตร ให้หัวฉีดมีขนาดรูตรงปลาย 2.5 ถึง 28.6 เซนติเมตร

5.3 สายส่งน้ำดับเพลิงจะต้องเก็บไว้ในตู้ สามารถมองเห็นและหยิบใช้ได้สะดวกจึงประกาศให้ทราบโดยทั่วกัน

ประกาศ ณ วันที่ 5 กรกฎาคม 2522

ถาวร พัฒนรัฐ

ปลัดกรุงเทพมหานคร

ปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่งผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร

ระเบียบกรุงเทพมหานคร

ว่าด้วยการขออนุญาตซ่อมหรือสร้างทางเท้า ฝั่งท่อระบายน้ำ
และสร้างสะพานชั่วคราว พ.ศ. 2518

ด้วยกรุงเทพมหานครเห็นเป็นการสมควรที่จะวางระเบียบว่าด้วยการขออนุญาตซ่อมหรือสร้างทางเท้า ฝั่งท่อระบายน้ำ และสร้างสะพานชั่วคราว เพื่อให้การดำเนินงานเสร็จลุล่วงไปโดยรวดเร็ว จึงให้วางระเบียบดังไว้ต่อไปนี้

ข้อ 1. ระเบียบนี้ให้เรียกว่า “ระเบียบกรุงเทพมหานครว่าด้วยการขออนุญาตซ่อมหรือสร้างทางเท้า ฝั่งท่อระบายน้ำ และสร้างสะพานชั่วคราว พ.ศ. 2518”

ข้อ 2. บรรดาระเบียบข้อบังคับ หรือคำสั่งอื่นใดในส่วนที่ได้กำหนดไว้แล้วในระเบียบนี้ หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับระเบียบนี้ ให้ใช้ระเบียบนี้แทน

ข้อ 3. การขออนุญาตซ่อมหรือสร้างทางเท้าในที่สาธารณะ กรุงเทพมหานครจะอนุญาตให้ผู้ขออนุญาตดำเนินการเองได้ตามที่กรุงเทพมหานครกำหนดให้

ข้อ 4. การขออนุญาตสร้างท่อระบายน้ำ หรือทางระบายน้ำจากภายในอาคารผ่านทางเท้ามาสู่สาธารณะริมถนน กรุงเทพมหานครจะอนุญาตให้ผู้ขออนุญาตดำเนินการเองได้ แต่ต้องอยู่ในความควบคุมของเจ้าหน้าที่กรุงเทพมหานคร

ข้อ 5. การขออนุญาตฝั่งท่อถมคูคลองสาธารณะริมถนน ตรอก หรือซอย และถมดินทำถนนหน้าอาคาร กรุงเทพมหานครไม่อนุญาต เพราะเป็นสาเหตุให้การระบายน้ำติดตัน เว้นแต่บริเวณที่กรุงเทพมหานครได้พิจารณาแล้วเห็นว่า ได้มีการถมคูฝั่งท่อริมถนน

เป็นส่วนใหญ่แล้ว และไม่เป็นอุปสรรคในการระบายน้ำ กรุงเทพมหานครก็จะอนุญาตโดยจะประกาศบริเวณที่ยกเว้นให้ทราบต่อไป นอกจากบริเวณที่ได้รับการยกเว้นกรุงเทพมหานครจะพิจารณาอนุญาตให้สร้างสะพานชั่วคราวข้ามคูคลองสาธารณะได้เฉพาะ

5.1 สะพานเข้าสู่บริเวณบ้านเป็นหลัก ๆ ให้สร้างได้กว้างไม่เกิน 4.00

เมตร

5.2 สะพานเข้าสู่ที่ดินหรือถนนเพื่อประโยชน์ในการสัญจรร่วมกัน ให้สร้างได้กว้างไม่เกิน 8.00 เมตร

5.3 สะพานเข้าสู่หน้าตึกแถวจะสร้างได้กว้างไม่เกินความกว้างของอาคารนั้น ๆ ด้านที่ติดกับคูคลองสาธารณะ ถ้าหากสะพานที่สร้างเกินกว่า 10 เมตร จะต้องมีส่วนช่องสะพานที่สามารถเปิดได้โดยสะดวก มีขนาด .50×.70 เมตร ทุกระยะห่างกันแต่ช่องไม่เกิน 10 เมตร

5.4 สะพานที่ข้ามคูคลองสาธารณะหน้าอาคารประเภทอื่น ๆ กรุงเทพมหานคร จะกำหนดความกว้างตามความเหมาะสมให้เป็นราย ๆ ไป

5.5 สะพานที่จะอนุญาตให้สร้างได้จะต้องเป็นสะพานที่สามารถรื้อถอนแก้ไขได้โดยง่าย

6.5 การฝังท่อถมคูเพื่อเป็นทางเข้าออก จะต้องเป็นไปตามแบบมาตรฐานชั่วคราวของสำนักรักษาความสะอาด กรุงเทพมหานคร และลักษณะทางเข้าออกนั้น ๆ จะต้องเป็นไปตามกฎกระทรวง ฉบับที่ 7 (พ.ศ. 2517) ซึ่งออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมการก่อสร้างอาคาร พุทธศักราช 2479 และการดำเนินการก่อสร้างจะต้องอยู่ในความควบคุมของเจ้าหน้าที่เขตท้องถิ่น

ข้อ 6 การขออนุญาตฝังท่อทำถนนในทางน้ำที่เป็นหรือเคยเป็นคู ลำกระโดงหรือลำราง ซึ่งจะใช้เป็นทางออกมารับรถถนนใหญ่ กรุงเทพมหานครต้องเป็นผู้ดำเนินการเองโดยผู้ขออนุญาตเป็นผู้ออกค่าใช้จ่าย ผู้ขออนุญาตจะดำเนินการเองมิได้

ข้อ 7. การยื่นขออนุญาต

7.1 การขออนุญาตสร้างท่อระบายน้ำ หรือทางระบายน้ำจากภายในอาคาร ผ่านทางเท้ามาสู่ท่อสาธารณะริมถนนตามข้อ 4 ให้ติดต่อยื่นคำขอที่เขตท้องที่

7.2 การขออนุญาตสร้างสะพานข้ามคูคลองสาธารณะตามข้อ 5 ให้ยื่นแบบก่อสร้าง 3 ชุด พร้อมด้วยคำร้องขออนุญาตปลูกสร้างอาคาร อ. 1 ได้ที่สำนักงานโยธา หรือที่เขตท้องที่

7.3 การขออนุญาตฝังท่อถมคูคลองสาธารณะริมถนน และถมดินทำถนน หน้าอาคารตามข้อ 5 ให้ติดต่อยื่นคำขอได้ที่เขตท้องที่

7.4 การขออนุญาตฝังท่อทำถนนตามข้อ 6 ให้ติดต่อยื่นคำขอที่เขตท้องที่

ข้อ 8. การขออนุญาตกระทำการต่าง ๆ ตามระเบียบนี้ เมื่อได้ดำเนินการเสร็จ แล้วสิ่งก่อสร้างเหล่านั้นต้องเป็นของกรุงเทพมหานคร กรุงเทพมหานครจะทำการปรับปรุง รื้อถอนตามที่เห็นสมควรอย่างไรก็ได้ ผู้ขออนุญาตจะเรียกร้องค่าเสียหายใด ๆ จาก กรุงเทพมหานครไม่ได้

ข้อ 9. ในการพิจารณาการขออนุญาตแต่ละราย เจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบจะต้อง รับผิดชอบและแจ้งให้ผู้ขออนุญาตได้ทราบผลภายใน 15 วัน

ข้อ 10. ให้ใช้ระเบียบนี้ตั้งแต่วันที่ 18 ธันวาคม 2518 เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ 18 ธันวาคม 2518

มงคล สิมะโรจน์

รองผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร

บัญชาตีราชการแทนผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร

ระเบียบกรุงเทพมหานคร

ว่าด้วยการขออนุญาตซ่อมหรือสร้างทางเท้า ฝั่งท่อระบายน้ำ
และสร้างสะพานชั่วคราว (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2520

โดยที่เห็นเป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมระเบียบว่าด้วยการขออนุญาตซ่อมหรือสร้างทางเท้า ฝั่งท่อระบายน้ำ และสร้างสะพานชั่วคราวให้เหมาะสมยิ่งขึ้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 19 (5) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกรุงเทพมหานคร พ.ศ. 2518 ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร จึงวางระเบียบไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ 1. ระเบียบนี้ให้เรียกว่า “ระเบียบกรุงเทพมหานครว่าด้วยการขออนุญาตซ่อมหรือสร้างทางเท้า ฝั่งท่อระบายน้ำ และสร้างสะพานชั่วคราว (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2520”

ข้อ 2. ให้ยกเลิกความในข้อ 6 แห่งระเบียบกรุงเทพมหานครว่าด้วยการขออนุญาตซ่อมหรือสร้างทางเท้า ฝั่งท่อระบายน้ำ และสร้างสะพานชั่วคราว พ.ศ. 2518 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ข้อ 6. การขออนุญาตฝั่งท่อทำถนนในทางน้ำที่เป็นหรือเคยเป็นคูลำกระโดงหรือลำราง ซึ่งจะใช้เป็นทางออกมารับรถถนนใหญ่ กรุงเทพมหานครจะอนุญาตให้ผู้ขออนุญาตดำเนินการเองได้ โดยต้องอยู่ภายใต้เงื่อนไขดังต่อไปนี้

6.1 ต้องทำตามแผนผัง แบบก่อสร้าง และรายการที่กรุงเทพมหานครกำหนดหรือที่กรุงเทพมหานครรับรอง

6.2 ต้องอยู่ในความควบคุมของเจ้าหน้าที่กรุงเทพมหานคร

- 6.3 ต้องให้ผู้รับเหมาที่ขึ้นทะเบียนไว้กับกรุงเทพมหานครเป็นผู้ดำเนินการก่อสร้าง
- 6.4 ต้องนำเงินมาวางประกันความเสียหายไว้กับกรุงเทพมหานคร เป็นจำนวนร้อยละ 20 ของเงินค่าก่อสร้างซึ่งกรุงเทพมหานครจะเป็นผู้กำหนด”

ข้อ 3. ให้ยกเลิกความในข้อ 8. แห่งระเบียบกรุงเทพมหานครว่าด้วยการขออนุญาตซ่อมหรือสร้างทางเท้า ฝั่งท่อระบายน้ำ และสร้างสะพานชั่วคราว พ.ศ. 2518 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ข้อ 8. ภายในบังคับแห่งข้อ 6. การขออนุญาตกระทำการต่าง ๆ ตามระเบียบนี้ กรุงเทพมหานครอาจเรียกเงินประกันความเสียหายจากผู้ขออนุญาตเป็นจำนวนไม่เกินร้อยละ 20 ของเงินค่าก่อสร้าง ซึ่งกรุงเทพมหานครจะเป็นผู้กำหนดก็ได้ ถ้าผู้ขออนุญาตกระทำการใด ๆ ที่ก่อให้เกิดความเสียหายแก่กรุงเทพมหานคร กรุงเทพมหานครจะหักเงินประกันเพื่อชดใช้ค่าเสียหายต่อไป

เมื่อได้ดำเนินการไปแล้วไม่ว่าจะแล้วเสร็จหรือไม่ก็ตาม ให้สิ่งก่อสร้างเหล่านั้นตกเป็นของกรุงเทพมหานคร กรุงเทพมหานครจะทำการปรับปรุงหรือถอนตามที่เห็นสมควรอย่างไรก็ได้ ผู้ขออนุญาตจะเรียกร้องค่าเสียหายใด ๆ ไม่ได้”

ข้อ 4. ให้ใช้ระเบียบนี้ ตั้งแต่วันประกาศเป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ 29 สิงหาคม 2520

พลอ ธรรมศิริ

ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร

ระเบียบกรุงเทพมหานคร

ว่าด้วยการขออนุญาตตัดคันหินทางเท้า ในที่สาธารณะ พ.ศ. 2522

ด้วยกรุงเทพมหานครเห็นเป็นการสมควรกำหนดระเบียบว่าด้วยการตัดคันหินทางเท้าในที่สาธารณะ เพื่อความเป็นระเบียบเรียบร้อย แก้ปัญหาการจราจรติดขัด และความปลอดภัยแก่ผู้สัญจรบนทางเท้าอาศัยอำนาจตามความในมาตรา 19 (6) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกรุงเทพมหานคร พ.ศ. 2518 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 24 ลงวันที่ 8 พฤศจิกายน พ.ศ. 2520 ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร จึงวางระเบียบไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ 1. ระเบียบนี้ให้เรียกว่า ระเบียบกรุงเทพมหานครว่าด้วยการตัดคันหินทางเท้าในที่สาธารณะ พ.ศ. 2522

ข้อ 2. บรรดาระเบียบ ข้อบังคับ หรือคำสั่งอื่นใดในส่วนที่ได้กำหนดไว้แล้วในระเบียบนี้หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับระเบียบนี้ ให้ใช้ระเบียบนี้แทน

ข้อ 3. การขออนุญาตตัดคันหินทางเท้าในที่สาธารณะ ต้องยื่นคำขอพร้อมทั้งยื่นแบบแผนผังสังเขปและรายการละเอียดในการขออนุญาตตัดคันหินทางเท้า ณ ที่ว่าการเขตท้องที่ที่จะทำการตัดคันหินทางเท้า

ข้อ 4. การอนุญาตตัดคันหินทางเท้าในที่สาธารณะ มีเงื่อนไขดังต่อไปนี้

4.1 ทางเข้าออกบ้านเอกชน อนุญาตให้ตัดคันหินลาดทางเท้า กว้างไม่เกิน 4.00 เมตร รัศมีความโค้ง (ผายปาก) เท่ากับความกว้างของทางเท้า แต่ไม่เกิน 2.50 เมตร และความลาดของทางเท้าต้องมีความลาดชันร้อยละ 25

4.2 ทางเข้าออกอาคารประเภทต่าง ๆ ที่อยู่ในช่วงบังคับให้มีที่จอดรถยนต์ กลิบรถยนต์ และทางเข้าออกของรถยนต์ ตามกฎกระทรวง ฉบับที่ 7 (พ.ศ. 2517) ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมการก่อสร้างอาคาร พุทธศักราช 2479 ให้ปฏิบัติดังนี้

4.2.1 กรณีทางเข้าออกเป็นทางให้รถยนต์วิ่งทางเดียว อนุญาตให้ตัดคันหินทางเท้าได้กว้างไม่เกิน 4.50 เมตร รัศมีความโค้ง (ผายปาก) เท่ากับความกว้างของทางเท้า แต่ไม่เกิน 5.00 เมตร

4.2.2 กรณีเป็นทางเข้าและทางออกร่วมกัน อนุญาตให้ตัดคันหินทางเท้าได้กว้างไม่เกิน 8.00 เมตร รัศมีความโค้ง (ผายปาก) เท่ากับความกว้างของทางเท้า แต่ไม่เกิน 5.00 เมตร

4.3 ทางเข้าออกสถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิง สถานที่ราชการ องค์การ โรงพยาบาล โรงเรียน สถานที่สำคัญอาคารสาธารณะ ที่มีรถยนต์เข้าออกเสมออนุญาตให้ตัดคันหินทางเท้าตามข้อ 4.2.2

4.4 ทางเข้าออกถนนส่วนบุคคล ให้ปฏิบัติดังนี้

4.4.1 ถนนส่วนบุคคลหรือทางที่มีประชาชนใช้สอยร่วมกัน อนุญาตให้ตัดคันหินทางเท้าตามข้อ 4.2.2

4.4.2 ถนนส่วนบุคคลที่อยู่ภายในบังคับตามประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 286 ลงวันที่ 24 พฤศจิกายน พ.ศ. 2515 เรื่องควบคุมการจัดสรรที่ดินอนุญาตให้ตัดคันหินทางเท้ากว้างเท่าผิวจราจรของถนน ที่กำหนดในข้อกำหนดของคณะกรรมการควบคุมการจัดสรรที่ดิน มีรัศมีความโค้ง (ผายปาก) เท่ากับความกว้างทางเท้า แต่ไม่เกิน 5.00 เมตร

ข้อ 5. การตัดคันหินทางเท้า ในที่สาธารณะ ตามข้อ 4. ผู้ขออนุญาตดำเนินการเองได้ภายใต้การควบคุมของเจ้าหน้าที่กรุงเทพมหานคร และจะต้องเสียค่าตอบแทนการตัดคันหินทางเท้า ตามระยะความยาวของคันหินที่ตัดออกอัตราเมตรละ 100 บาท เศษของเมตรคิดเต็ม 1 เมตร และเนื้อที่ของทางเท้าที่ตัดหรือรื้อถอนไปอัตราตารางเมตรละ 100 บาท เศษของการตารางเมตรคิดเต็ม 1 ตารางเมตร (ตามข้อบัญญัติกรุงเทพมหานคร เรื่องค่าตอบแทนการบริการแก่เอกชน องค์การของรัฐ หรือหน่วยราชการ พ.ศ. 2519 ซึ่งประกาศ ณ วันที่ 5 กุมภาพันธ์ 2519)

ข้อ 6. ตึกแถว ห้างแถว หรืออาคารที่มีสภาพเสมือนตึกแถว ห้างแถว ไม่อนุญาตให้ตัดคั่นหินทางเท้า

ข้อ 7. แนวศูนย์กลางปากทางเข้าออกของรถยนต์ ตามข้อ 4.3 และข้อ 4.4 ต้องเป็นไปตามที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวง ฉบับที่ 7 (พ.ศ. 2517) ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมการก่อสร้าง อาคาร พุทธศักราช 2519

ข้อ 8. ให้ใช้ระเบียบนี้ตั้งแต่วันที่ 26 เมษายน พ.ศ. 2522 เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ 26 เมษายน พ.ศ. 2522

ชโล ธรรมศิริ

ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร

ระเบียบกรุงเทพมหานคร
ว่าด้วยการขออนุญาตติดตั้งป้ายโฆษณา
พ.ศ. 2522

เพื่อควบคุมการติดตั้งป้ายโฆษณาให้เป็นไปตามกฎหมาย อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 19 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกรุงเทพมหานคร พ.ศ. 2518 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 24 ลงวันที่ 8 พฤศจิกายน พ.ศ. 2520 ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร จึงวางระเบียบการขออนุญาตติดตั้งป้ายโฆษณาไว้ดังต่อไปนี้.—

ข้อ 1. ระเบียบนี้ให้เรียกว่า “ระเบียบกรุงเทพมหานคร ว่าด้วยการขออนุญาตติดตั้งป้ายโฆษณา พ.ศ. 2522”

ข้อ 2. ให้ยกเลิกระเบียบกรุงเทพมหานคร เรื่องการอนุญาตติดตั้งป้ายโฆษณา พ.ศ. 2516

บรรดาระเบียบ ข้อบังคับ หรือคำสั่งอื่นใดในส่วนที่ได้กำหนดไว้แล้วในระเบียบนี้หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับระเบียบนี้ ให้ใช้ระเบียบนี้แทน

ข้อ 3. การขออนุญาตติดตั้งป้ายโฆษณาชั่วคราวที่เกี่ยวกับการกุศลสาธารณประโยชน์และป้ายนั้นทำด้วยผ้าหรือกระดาษ ซึ่งไม่เป็นอาคารตามพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 ให้ยื่นคำร้องขออนุญาตตามพระราชบัญญัติรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง พ.ศ. 2503 โดยใช้คำร้องขออนุญาตทำการโฆษณา

(ข.ป. 1) และให้ยื่นที่ สำนักงานเลขานุการสำนักการโยธา กรุงเทพมหานคร โดยแจ้งรายละเอียดเพื่อประกอบการพิจารณาดังนี้.—

- (1) ให้ยื่นคำขอรับอนุญาตก่อนกำหนดวันติดตั้งป้ายโฆษณาไม่น้อยกว่า 5 วัน
- (2) ให้แจ้งวัตถุประสงค์ของการติดตั้ง สถานที่และจุดที่จะติดตั้งป้ายโฆษณาโดยละเอียด
- (3) ให้แจ้งจำนวนป้ายโฆษณา ลักษณะ ขนาด และการยึดเหนี่ยวในการติดตั้งป้าย
- (4) ให้แจ้งระยะเวลาการติดตั้งโฆษณาและการรื้อถอนหรือปลดออก
- (5) ให้แจ้งข้อความหรือภาพที่โฆษณาโดยละเอียดและชัดเจน
- (6) ในกรณีที่ติดตั้งในที่ดินหรืออาคารของเอกชน ต้องมีหนังสือยินยอมการติดตั้งจากเจ้าของสถานที่

ข้อ 4. การขออนุญาตติดตั้งป้ายโฆษณาถาวรและป้ายโฆษณาชั่วคราวที่มีได้ระบุไว้ในข้อ 3 ให้ยื่นคำขอรับอนุญาตที่งานโยธา เขตท้องที่ที่จะติดตั้งป้าย โดยแจ้งรายละเอียดเพื่อประกอบการพิจารณาดังนี้ .—

(1) บ้ายที่เป็นอาคารตามพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 ต้องยื่นคำขอรับอนุญาต 2 ประเภท คือ

(ก) ตามพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 โดยใช้หนังสือขออนุญาตปลูกสร้างอาคาร (อ. 1) พร้อมด้วยแผนผังแบบก่อสร้างและรายการก่อสร้างอย่างละ 4 ชุด

(ข) ตามพระราชบัญญัติรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง พ.ศ. 2503 โดยใช้คำร้องขออนุญาตทำการโฆษณา (ข.ป. 1) พร้อมด้วยแผนผังแบบก่อสร้างและรายการก่อสร้างอย่างละ 2 ชุด

(2) บ้ายที่ไม่เป็นอาคารตามพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 ให้ยื่นคำขอรับอนุญาตเฉพาะการขออนุญาตตามพระราชบัญญัติรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง พ.ศ. 2503

(3) ต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขและแจ้งรายละเอียดตามที่กำหนดไว้ในข้อ 3

ด้วย

ข้อ 5. การขอต่ออายุใบอนุญาตตามพระราชบัญญัติรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง พ.ศ. 2503 ให้ใช้คำร้องขออนุญาตทำการโฆษณา (ข.ป. 1) พร้อมด้วยใบอนุญาต แผนผัง แบบก่อสร้างและรายการก่อสร้างเดิม

ข้อ 6. กรุงเทพมหานครจะแจ้งการอนุญาตหรือไม่อนุญาตสำหรับการขออนุญาตตามข้อ 3 ภายในกำหนด 3 วัน และการขออนุญาตตามข้อ 4 ภายในกำหนด 5 วัน นับแต่วันที่ได้รับคำขอ

ข้อ 7. กรุงเทพมหานครไม่อนุญาตให้ติดตั้งป้ายโฆษณาทุกชนิดโดยการติดคร่อมถนนหรือทางสาธารณะ บริเวณวงเวียน อนุสาวรีย์ สะพาน สะพานลอย สะพานลอยคนเดินข้าม เกาะกลางถนน สวนหย่อม สวนสาธารณะ บนทางเท้า ต้นไม้และเสาไฟฟ้าซึ่งอยู่ในที่สาธารณะ เว้นแต่การติดตั้งเพื่องานพระราชพิธี รัฐพิธี การต้อนรับราชอาณาจักรนตฤหรือแขกเมืองของรัฐบาลหรือในกรณีที่กรุงเทพมหานครได้พิจารณาเห็นสมควร

ข้อ 8. ป้ายโฆษณาตามข้อ 3 อนุญาตให้ติดตั้งได้เฉพาะการติดแนบกับรั้วหรือผนังของอาคารเท่านั้น ขนาดความสูงของป้ายต้องไม่สูงกว่าตัวอาคารหรือรั้วที่ขออนุญาตติดตั้ง

ข้อ 9. ข้อความหรือภาพที่จะโฆษณาต้องไม่ขัดต่อกฎหมายหรือศีลธรรมอันดีงาม

ข้อ 10. การติดตั้งป้ายบนพื้นดินในที่เอกชน อนุญาตให้ติดตั้งสูงได้ไม่เกิน 15 เมตร ถ้าโครงสร้างเป็นไม้ต้องมีรัศมีห่างจากที่สาธารณะเท่ากับความสูงของป้ายที่ติดตั้งทุกด้าน ถ้าโครงสร้างเป็นเหล็กหรือวัสดุถาวรที่มีคุณภาพเทียบเท่า อนุญาตให้ติดตั้งชิดเขตสาธารณะได้ ขอบล่างของป้ายที่ไม่มีแสงไฟต้องสูงไม่น้อยกว่า 2.00 เมตร ถ้ามีแสงไฟความสูงดังกล่าวต้องไม่น้อยกว่า 5.00 เมตร

ข้อ 11. ป้ายโฆษณาที่เป็นอาคารต้องติดตั้งโดยไม่บังช่องลมหน้าต่างหรือประตู และต้องติดตั้งด้วยวัสดุถาวรและมั่นคงแข็งแรง

ข้อ 12. บ้ายหรือโครงบายที่ติดตั้งบนอาคาร ต้องห่างจากเขตทางหรือที่สาธารณะไม่น้อยกว่า 6.00 เมตร และอนุญาตให้ติดตั้งได้เฉพาะบนหลังคา หรือดาดฟ้าที่เป็นคอนกรีตเสริมเหล็กเท่านั้น

ข้อ 13. บ้ายหรือโครงบายที่ติดตั้งที่ผนังของอาคารห้ามติดตั้งสูงกว่าตัวอาคาร และห้ามยื่นล้ำออกไปเหนือหรือเขตทางสาธารณะ

ข้อ 14. ห้ามติดตั้งบายหรือโครงบายได้กั้นสายตาชั้นล่างของอาคาร เว้นแต่บายแจ้งชื่อร้านที่ติดตั้งแบบผนังด้านหน้าของอาคาร โดยยื่นจากผนังอาคารได้ไม่เกิน 0.10 เมตร

ข้อ 15. การติดตั้งบายโฆษณาที่อาคารและสูงเกินกว่า 3.25 เมตร แต่ไม่เกิน 5.00 เมตร ตัวบายโฆษณาต้องสูงไม่เกิน 1.50 เมตร และต้องห่างจากผนังอาคารไม่น้อยกว่า 0.50 เมตร ส่วนยื่นของตัวบายต้องหลบจากปลายกันสาดไม่น้อยกว่า 0.25 เมตร

บายโฆษณาที่ติดตั้งขนานกับแนวกันสาดจะต้องหลบจากปลายกันสาดไม่น้อยกว่า 0.25 เมตร

ข้อ 16. การติดตั้งบายโฆษณาที่อาคารและสูงเกินกว่า 5.00 เมตร ตัวบายให้ยื่นจากผนังอาคารได้ไม่เกินส่วนยื่นของกันสาด

ข้อ 17. บายโฆษณาที่ติดตั้งใกล้สายไฟฟ้าต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ของการไฟฟ้านครหลวง

ข้อ 18. เมื่อครบกำหนดการอนุญาตแล้วจะต้องรื้อถอนหรือปลดออกให้เรียบร้อยภายในเวลาที่กำหนด

ข้อ 19. ผู้ที่ได้รับอนุญาตต้องเขียนเลขที่และวันที่ของหนังสืออนุญาตของเจ้าพนักงานท้องถิ่น แสดงไว้ที่บายทุกบายที่ได้รับอนุญาต

ข้อ 20. ห้ามโฆษณาที่ผ้าบังแดดยกเว้นค่าขวัญของทางราชการ และส่วนต่ำสุดของผ้าบังแดดต้องสูงไม่น้อยกว่า 2.00 เมตร

ข้อ 21. ต้องรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยตลอดระยะเวลา
ที่ป้าย ซึ่งได้รับอนุญาตติดตั้งอยู่

ป้ายโฆษณาที่ได้รับอนุญาตก่อนระเบียบนี้ใช้บังคับ ถ้าขัดกับระเบียบนี้ห้าม
ทำการต่อเติมหรือดัดแปลง เว้นแต่จะแก้ไขเพื่อให้ถูกต้องตามระเบียบนี้

ข้อ 22. ให้ใช้ระเบียบนี้ตั้งแต่วันที่ 10 กันยายน 2522 เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ 10 กันยายน 2522

เชาวน์วัธ สุคลาภา

(นายเชาวน์วัธ สุคลาภา)

ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร

ระเบียบกรุงเทพมหานคร
ว่าด้วยการขออนุญาตติดตั้งป้ายโฆษณา (ฉบับที่ 2)
พ.ศ. 2523

ด้วยกรุงเทพมหานครได้พิจารณาเห็นว่า เพื่อเป็นการอำนวยความสะดวกแก่ประชาชน สมควรกำหนดให้การขออนุญาตติดตั้งป้ายโฆษณาทุกชนิด ยื่นขออนุญาตที่เขตท้องที่ที่จะทำการติดตั้งป้าย อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 19 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกรุงเทพมหานคร พ.ศ. 2518 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศของคณะปฏิวัติฉบับที่ 24 ลงวันที่ 8 พฤศจิกายน พ.ศ. 2520 ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร จึงวางระเบียบการขออนุญาตติดตั้งป้ายโฆษณาไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ 1 ระเบียบนี้ให้เรียกว่า “ระเบียบกรุงเทพมหานครว่าด้วยการขออนุญาตติดตั้งป้ายโฆษณา (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2523”

ข้อ 2 ให้ยกเลิกความในข้อ 3 แห่งระเบียบกรุงเทพมหานครว่าด้วยการขออนุญาตติดตั้งป้ายโฆษณา พ.ศ. 2522 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ข้อ 3 การขออนุญาตติดตั้งป้ายโฆษณาชั่วคราวที่เกี่ยวกับการกุศล สาธารณประโยชน์ และป้ายนั้นทำด้วยผ้าหรือกระดาษซึ่งไม่เป็นอาคาร ตามพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 ให้ยื่นคำขอรับอนุญาตตามพระราชบัญญัติรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง พ.ศ. 2503 โดยใช้คำร้องขออนุญาตทำการโฆษณา (ข.ป. 1) และให้ยื่นคำขอรับอนุญาตที่งานโยธา เขตท้องที่ที่จะติดตั้งป้าย โดยแจ้งรายละเอียดเพื่อประกอบการพิจารณาดังนี้

- (1) ให้ยื่นคำขออนุญาตก่อนกำหนดวันติดตั้งป้ายไม่น้อยกว่า 5 วัน
- (2) ให้แจ้งวัตถุประสงค์ของการติดตั้ง สถานที่และจุดที่จะติดตั้งป้าย

โฆษณาโดยละเอียด

- (3) ให้แจ้งจำนวนป้ายโฆษณา ลักษณะ ขนาด และการยึดเหนี่ยวในการติดตั้งป้าย
- (4) ให้แจ้งระยะเวลาการติดตั้งโฆษณาและการรื้อถอนหรือปลดออก
- (5) ให้แจ้งข้อความหรือภาพที่โฆษณาโดยละเอียดและชัดเจน
- (6) ในกรณีที่ติดตั้งในที่ดินหรืออาคารของเอกชน ต้องมีหนังสือยินยอมการติดตั้งจากเจ้าของสถานที่”

ข้อ 3 ให้ยกเลิกความในข้อ 6 แห่งระเบียบกรุงเทพมหานครว่าด้วยการขออนุญาตติดตั้งป้ายโฆษณา พ.ศ. 2522 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ข้อ 6 กรุงเทพมหานครจะแจ้งการอนุญาตหรือไม่อนุญาตสำหรับการขออนุญาตตามข้อ 3 และข้อ 4 ภายในกำหนด 5 วัน นับแต่วันที่ได้รับคำขอ”

ข้อ 4 ให้ใช้ระเบียบนี้ตั้งแต่วันที่ 1 พฤศจิกายน พ.ศ. 2523 เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ 19 กันยายน 2523

เขาวินวัศ สุตลาภา

ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร

ระเบียบกรุงเทพมหานคร

ว่าด้วยหลักเกณฑ์การตั้งสถานีบริการจำหน่ายน้ำมัน

พ.ศ. 2519

ด้วยกรุงเทพมหานครได้พิจารณาเห็นว่า ปัจจุบันมีการก่อสร้างอาคาร เพื่อใช้เป็นสถานีบริการจำหน่ายน้ำมันเป็นจำนวนมาก บางแห่งมีการประกอบกิจการซ่อมเครื่องยนต์ด้วย เพื่อเป็นการป้องกันเหตุเดือดร้อนรำคาญแก่ผู้อยู่อาศัยใกล้เคียง และความปลอดภัยทางด้านอัคคีภัย อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 19 (5) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกรุงเทพมหานคร พ.ศ. 2518 ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครจึงให้วางระเบียบว่าด้วยหลักเกณฑ์การตั้งสถานีบริการจำหน่ายน้ำมันไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ 1. ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบกรุงเทพมหานคร ว่าด้วยหลักเกณฑ์การตั้งสถานีบริการจำหน่ายน้ำมัน พ.ศ. 2519”

ข้อ 2. บรรดาระเบียบข้อบังคับหรือคำสั่งอื่นใดในส่วนที่ได้กำหนดไว้แล้วในระเบียบนี้ หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับระเบียบนี้ ให้ใช้ระเบียบนี้แทน

ข้อ 3. ในประกาศนี้

“สถานีบริการจำหน่ายน้ำมัน” หมายความว่าถึงอาคารและบริเวณที่ใช้เป็นสถานที่ตั้งเครื่องสูบน้ำมันเพื่อจำหน่าย รวมทั้งสถานบริการล้างอัดฉีดด้วย

“สถานบริการล้างอัดฉีด” หมายความว่าถึงอาคารและบริเวณที่ใช้เพื่อการล้างอัดฉีดรถยนต์

“กิจการซ่อมเครื่องยนต์” หมายความว่าถึงการซ่อมเครื่องยนต์ของรถยนต์และจักรยานยนต์

ข้อ 4. ถนนที่จะอนุญาตให้ตั้งสถานีบริการจำหน่ายน้ำมัน จะต้องมีความกว้างไม่น้อยกว่า 8.00 เมตร

ข้อ 5. สถานีบริการจำหน่ายน้ำมันที่ไม่มีกิจการซ่อมเครื่องยนต์

5.1 สถานที่ขอตั้งสถานีบริการจำหน่ายน้ำมัน ต้องมีสถานบริการล้างอัดฉีดด้วย

5.2 สถานบริการล้างอัดฉีดต้องมีลักษณะดังนี้

5.2.1 มีที่ล้างรถอยู่ห่างเขตที่ดินเอกชนไม่น้อยกว่า 5.00 เมตร

5.2.2 มีการป้องกันมิให้ละอองน้ำเข้าไปในที่ดินข้างเคียงได้

5.2.3 มีห้องอัดฉีดตั้งอยู่ภายในอาคารซึ่งห่างเขตที่ดินไม่น้อยกว่า 5.00 เมตร และมีระยะห่างจากเขตถนนใหญ่ไม่น้อยกว่า 14.00 เมตร

5.3 ที่ดินที่ขอตั้งสถานีบริการจำหน่ายน้ำมันต้องมีระยะกว้างตามหน้าถนนไม่น้อยกว่า 25.00 เมตร ยนเว้นตามข้อ 7.2

5.4 ตัวเครื่องสูบน้ำมันต้องตั้งห่างจากเขตถนนเข้าไปไม่น้อยกว่า 3.00 เมตร

5.5 ตัวอาคารของสถานีบริการจำหน่ายน้ำมันต้องมีระยะห่างจากเขตถนนใหญ่ไม่น้อยกว่า 14.00 เมตร

5.6 สถานีบริการจำหน่ายน้ำมันจะต้องอยู่ห่างจากเขตอนุสาวรีย์ หรือสถานที่สำคัญอันควรเชิดชูมีระยะไม่น้อยกว่า 200 เมตร ทั้งนี้วัดระยะตามแนวถนน

5.7 เขตสถานีบริการจำหน่ายน้ำมันต้องมีระยะห่างจากเครื่องสูบน้ำมันขององค์การเชื้อเพลิงไม่น้อยกว่า 500 เมตร

5.8 สถานีบริการจำหน่ายน้ำมันต้องจัดทำบ่อกักน้ำมัน เพื่อให้น้ำโสโครกผ่านบ่อนี้ก่อนที่จะปล่อยไปลงท่อระบายน้ำสาธารณะ ในกรณีที่ไม่มีทางระบายน้ำริมถนน ต้องจัดสร้างบ่อซึมขึ้นรับน้ำภายในที่ดินให้เพียงพอด้วย

5.9 สถานีบริการจำหน่ายน้ำมันต้องมีส้วมอย่างน้อย หนึ่ง 1 ที่ ชาย 1 ที่ และที่ปัสสาวะชาย 1 ที่

ข้อ 6. สถานีบริการจำหน่ายน้ำมันที่มีกิจการซ่อมเครื่องยนต์รวมอยู่ด้วย และแผนผังบริเวณตามข้อ 5 แล้ว สถานที่จะต้องมีลักษณะและแผนผัง

6.1 มีตัวอาคารเพื่อกิจการซ่อมเครื่องยนต์โดยเฉพาะ และถูกต้องตามประกาศกรุงเทพมหานคร เรื่องหลักเกณฑ์สถานที่ประกอบการค้า ฯ ประเภทซ่อมและหรือพ่นสีรถยนต์หรือจักรยานยนต์ที่ใช้อยู่ในปัจจุบัน

6.2 อาคารตามข้อ 6.1 ต้องอยู่ห่างเขตที่ดินโดยรอบไม่น้อยกว่า 5.00 เมตร และอยู่นอกบริเวณ 1.400 เมตร จากเขตถนนด้านหน้า

ข้อ 7. สถานีบริการจำหน่ายน้ำมันที่ตั้งอยู่มุมถนนสองสายตัดกัน ถนนสายใดสายหนึ่งจะต้องมีขนาดกว้างตามที่กำหนดไว้ในข้อ 4 ทั้งจะต้องมีลักษณะและแผนผังบริเวณดังนี้

7.1 ในกรณีที่เป็นถนนสองสายตัดกันดังต่อไปนี้

(ก) ถนนที่ตัดกันอีกสายหนึ่งมีขนาดกว้างไม่เกิน 6.00 เมตร หรือ

(ข) ถนนที่ตัดกันสายใดสายหนึ่ง เป็นถนนตันและมีซอยแยกที่เป็นซอยตัน ถนนและซอยตันนั้นจะต้องมีความยาวรวมกันไม่เกิน 1 กิโลเมตร และในถนนและซอยตันนั้นจะต้องมีแต่อาคารพักอาศัยเท่านั้น

กรณีทั้ง (ก) และ (ข) ดังกล่าวที่ดินจะต้องมีระยะกว้างตามหน้าถนนสายใดสายหนึ่งไม่น้อยกว่า 25.00 เมตร และจะต้องสร้างทางเท้าและทางเข้าออกด้านถนน ทั้งสองสายตามที่กรุงเทพมหานครกำหนด

7.2 ในกรณีที่เป็นถนนสองสายตัดกันนอกจากกรณีในข้อ 7.1 แล้วที่ดินแต่ละด้านจะต้องมีระยะกว้างตามหน้าถนนไม่น้อยกว่า 40.00 เมตร และจะต้องเว้นที่ดินรูปสามเหลี่ยม ตอนมุมถนนสองสายตัดกัน มีระยะจากจุดตัดกันของเขตถนนสองสายเข้าไปทั้งสองด้านตามเขตที่ดินระยะ 15.00 เมตร เท่ากันโดยต้องยกให้เป็นสาธารณะเพื่อเป็น

ถนนให้รถวิ่งผ่านได้ และกำหนดให้มีทางเข้า—ออก ของสถานีบริการจำหน่ายน้ำมันด้าน
 ที่ติดถนนไม่เกินด้านละ 1 แห่ง มีขนาดกว้างไม่เกิน 8.00 เมตร ทางเข้าออกนี้จะตั้งอยู่
 ตอนริมเขตสถานีบริการจำหน่ายน้ำมันทั้งสองด้านซึ่งติดกับที่ดินข้างเคียง

ข้อ 8. การตั้งสถานีบริการจำหน่ายน้ำมันที่ถนนสายใด ถึงแม้จะไม่ขัด
 หลักเกณฑ์ตามที่ระบุข้างต้น แต่ถ้าถนนสายนั้น ๆ มีสถานีบริการจำหน่ายน้ำมันมากพอ
 สมควรแล้ว ก็อาจจะไม่อนุญาตให้สร้างเพิ่มเติมอีกก็ได้

ข้อ 9. การประกอบกิจการค้าต่าง ๆ ในบริเวณสถานีบริการจำหน่ายน้ำมันตาม
 ข้างต้น จะต้องได้รับใบอนุญาตประกอบการค้าตามเทศบัญญัติ เรื่องควบคุมการค้าซึ่งเป็น
 ที่รังเกียจ หรืออาจเป็นอันตรายแก่สุขภาพ พ.ศ. 2515 ตามประเภทการค้าซึ่งกำหนด
 ควบคุมไว้ด้วย

ข้อ 10. ให้ใช้ระเบียบนี้ตั้งแต่วันประกาศเป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ 8 มีนาคม 2519

ธรรมนูญ เทียนเงิน

ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร

ระเบียบกรุงเทพมหานคร
ว่าด้วยหลักเกณฑ์การตั้งสถานีบริการจำหน่ายแก๊ส
พ.ศ. 2525

เนื่องจากปัจจุบันมีผู้นำแก๊สปิโตรเลียมเหลวไปใช้เป็นเชื้อเพลิง ประกอบกับ ได้มีประกาศกฎกระทรวง (พ.ศ. 2524) ออกตามความในประกาศของคณะปฏิวัติฉบับที่ 28 ลงวันที่ 29 ธันวาคม พ.ศ. 2514 และกฎกระทรวงที่ได้แก้ไขเพิ่มเติมจากกฎกระทรวงดังกล่าวใช้บังคับ ดังนั้น เพื่อให้การตั้งสถานีบริการจำหน่ายแก๊สเป็นไปด้วยความเหมาะสมและเป็นมาตรฐานเดียวกัน รวมทั้งเพื่อความสะอาดปลอดภัยในการระงับและป้องกันอัคคีภัย และให้เกิดระบบการจราจรที่ดี ทั้งเป็นการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมและเพื่อความ เป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 19 (6) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกรุงเทพมหานคร พ.ศ. 2518 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศของคณะปฏิวัติฉบับที่ 24 ลงวันที่ 8 พฤศจิกายน พ.ศ. 2520 ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครจึงวางระเบียบว่า ด้วยหลักเกณฑ์การตั้งสถานีบริการจำหน่ายแก๊สไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ 1. ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบกรุงเทพมหานครว่าด้วยหลักเกณฑ์การตั้งสถานีบริการจำหน่ายแก๊ส พ.ศ. 2525”

ข้อ 2. บรรดาระเบียบข้อบังคับ หรือคำสั่งอื่นใดที่ได้กำหนดไว้แล้วในระเบียบนี้หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับระเบียบนี้ ให้ใช้ระเบียบนี้แทน

ข้อ 3. ในระเบียบนี้

“แก๊ส” หมายความว่า ก๊าซไฮโดรคาร์บอนเหลว คือ โพรเพน โพรปีลีน นอร์มัลบิวเทน ไอโซ-บิวเทน หรือ บิวทิลีนส์ ใดๆอย่างหนึ่งหรือหลายอย่าง ผสมกันเป็นส่วนใหญ่

“สถานีบริการจำหน่ายแก๊ส” หมายความว่า สถานที่ที่จัดไว้สำหรับบรรจุก๊าซแก่ยานพาหนะโดยเฉพาะ และเป็นไปเพื่อการจำหน่าย รวมทั้งอาคารบริการภายในเขตสถานีบริการด้วย

ข้อ 4. ในการตั้งสถานีบริการจำหน่ายแก๊ส นอกจากต้องปฏิบัติตามกฎกระทรวง (พ.ศ. 2524) ออกตามความในประกาศของคณะปฏิวัติฉบับที่ 28 ลงวันที่ 29 ธันวาคม พ.ศ. 2514 และกฎกระทรวงที่แก้ไขเพิ่มเติมกฎกระทรวงดังกล่าวแล้ว ต้องปฏิบัติตามระเบียบนี้ด้วย

ข้อ 5. สถานที่ตั้ง

5.1 ที่ดินที่ขอตั่งสถานีบริการจำหน่ายแก๊สต้องมีระยะกว้างตามหน้าถนนไม่น้อยกว่า 25.00 เมตร ยกเว้นตามข้อ 5.2 และกำหนดให้มีทางเข้า-ออก 2 ทาง แยกจากกันมีขนาดกว้างไม่น้อยกว่า 4.00 เมตร แต่ไม่เกิน 8.00 เมตร

5.2 สถานีบริการจำหน่ายแก๊สที่ตั้งอยู่ริมถนน สองสายตัดกันจะต้องมีลักษณะและแผนผังบริเวณดังนี้

5.2.1 ที่ดินแต่ละด้านจะต้องมีระยะกว้างตามหน้าถนนไม่น้อยกว่า 40.00 เมตร

5.2.2 จะต้องเว้นที่ดินรูปสามเหลี่ยมตอนมุมถนน สองสายตัดกันมีระยะจากจุดตัดกันของเขตถนนสองสายเข้าไปทั้ง 2 ด้าน ตามเขตที่ดินเป็นระยะ 15.00 เมตรเท่ากัน โดยต้องยกให้เป็นที่สาธารณะเพื่อเป็นถนนให้รถวิ่งผ่านได้

5.2.3 ให้มีทางเข้า-ออกของสถานีบริการจำหน่ายแก๊สด้านที่ติดถนนด้านละ 1 แห่ง มีขนาดกว้างไม่น้อยกว่า 4.00 เมตร แต่ไม่เกิน 8.00 เมตร

5.3 เขตสถานีบริการจำหน่ายแก๊สต้องมีรัศมีห่างจากเขตอนุสาวรีย์หรือสถานที่สำคัญอันควรเชิดชู มีระยะไม่น้อยกว่า 200.00 เมตร

ข้อ 6. ต้องปฏิบัติตามอื่นตามที่ได้อำนาจไว้โดยข้อมติกรุงเทพมหานคร เรื่อง ควบคุมการค้า ซึ่งเป็นที่รังเกียจหรืออาจเป็นอันตรายแก่สุขภาพ พ.ศ. 2519 ข้อมติกรุงเทพมหานคร เรื่อง ควบคุมการค้าก่อสร้างอาคาร พุทธศักราช 2479 และพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 ด้วย

ข้อ 7. ให้ใช้ระเบียบนี้ตั้งแต่วันประกาศเป็นต้นไป.

ประกาศ ณ วันที่ 14 พฤศจิกายน 2525

พลเรือเอก เทียม มกรานนท์

ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร

ระเบียบกรุงเทพมหานคร

ว่าด้วยการสุขาภิบาลเกี่ยวกับการขออนุญาตและการควบคุมการก่อสร้างชั่วคราว

พ.ศ. 2527

ด้วยปรากฏว่าในปัจจุบันคนงานก่อสร้างที่อาศัยอยู่ในบ้านพักชั่วคราวใช้ส้วมไม่ได้สุขลักษณะ และมีจำนวนไม่เพียงพอ บางแห่งก็ไม่มีส้วม ขาดน้ำดื่ม น้ำใช้ที่สะอาด และปลอดภัยไม่มีการเก็บรวบรวมขยะที่ถูกหลักสุขาภิบาล และขาดระบบการกำจัดน้ำโสโครก อาจก่อให้เกิดการระบาดของโรคติดต่อ สาเหตุเนื่องมาจากอาคารชั่วคราวดังกล่าว บางแห่งไม่ได้ขออนุญาตปลูกสร้าง ตามพระราชบัญญัติควบคุมอาหาร พ.ศ. 2522 หรือขออนุญาตแต่ไม่ได้ปฏิบัติให้ถูกต้องตามข้อบัญญัติกรุงเทพมหานคร เรื่อง ควบคุมการก่อสร้าง พ.ศ. 2522 กรุงเทพมหานครจึงเห็นสมควรกำหนดมาตรการเพื่อป้องกันและควบคุมการระบาดของโรคติดต่อสู่ประชาชน

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 19 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกรุงเทพมหานคร พ.ศ. 2518 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยข้อ 1 แห่งประกาศของคณะปฏิวัติฉบับที่ 24 ลงวันที่ 8 พฤศจิกายน 2520 และพระราชบัญญัติสาธารณสุข พุทธศักราช 2484 มาตรา 6 ประกอบกับข้อ 5 ข้อ 7 และข้อ 17 แห่งข้อบัญญัติกรุงเทพมหานคร เรื่อง ควบคุมการก่อสร้างอาคาร พ.ศ. 2522 ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร จึงวางระเบียบ

ว่าด้วยวิธีการปฏิบัติเกี่ยวกับการขออนุญาต และการควบคุมการก่อสร้างอาคารชั่วคราวไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ 1. ระเบียบนี้ให้เรียกว่า “ระเบียบกรุงเทพมหานคร ว่าด้วยการสุขาภิบาล เกี่ยวกับการขออนุญาตและการควบคุมการก่อสร้างอาคารชั่วคราว พ.ศ. 2527”

ข้อ 2. ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ 12 เดือน กรกฎาคม พ.ศ. 2527 เป็นต้นไป

ข้อ 3. บรรดาระเบียบ ข้อบังคับ หรือคำสั่งอื่นใด ซึ่งขัดหรือแย้งกับระเบียบนี้ ให้ใช้ระเบียบนี้แทน

ข้อ 4. ในระเบียบนี้

“อาคารชั่วคราว” หมายความว่า สิ่งปลูกสร้างซึ่งปกติบุคคลอาจเข้าอยู่ หรือเข้าใช้สอยได้ และมีกำหนดเวลาการรื้อถอน

“ผู้ขออนุญาต” หมายความว่า ผู้ขออนุญาตอาคารชั่วคราว

ข้อ 5. ผู้ใดจะปลูกสร้างอาคารชั่วคราว ให้ยื่นคำขอรับอนุญาตจากผู้ว่าราชการ กรุงเทพมหานคร

ผู้ขออนุญาตจะต้องเป็นเจ้าของอาคารชั่วคราวที่จะปลูกสร้าง หรือเป็นตัวแทนซึ่งได้รับมอบอำนาจโดยชอบด้วยกฎหมาย

ข้อ 6. ผู้ขออนุญาตต้องกำหนดเวลารื้อถอน และต้องแสดงแผนผังแบบก่อสร้างเกี่ยวกับการสุขาภิบาลดังนี้

- 6.1 อาคารชั่วคราวที่จะปลูกสร้างต้องมีทางระบายน้ำที่ใช้แล้วไหลได้โดยสะดวกและเพียงพอ ก่อนปล่อยออกสู่ทางระบายน้ำสาธารณะจะต้องมีตะแกรงดักขยะอยู่ในที่สามารถตรวจสอบได้สะดวก
- 6.2 ต้องจัดให้มีส้วมที่ถูกสุขลักษณะ สำหรับคนงานที่เข้าพักอาศัยในอัตรา 1 ที่ ต่อ 25 คน

ข้อ 7. การตรวจอาคารชั่วคราวที่ปลูกสร้างโดยไม่ได้รับอนุญาต และปลูกสร้างผิดจากแบบที่ได้รับอนุญาตให้ถือปฏิบัติตามระเบียบกรุงเทพมหานคร ว่าด้วยวิธีปฏิบัติเกี่ยวกับการขออนุญาตและการควบคุมการก่อสร้างอาคาร พ.ศ. 2525

ประกาศ ณ วันที่ 11 เดือนกรกฎาคม พ.ศ. 2527

(ลงชื่อ) พลเรือเอก เทียม มกรานนท์

ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร

ต้นฉบับเป็นหน้าว่าง

ภาคสาม

กฎหมายวิชาชีพวิศวกรรม และกฎหมายวิชาชีพสถาปัตยกรรม

ต้นฉบับเป็นหน้าว่าง

พระราชบัญญัติ
วิชาชีพ วิศวกรรม

ต้นฉบับเป็นหน้าว่าง

พระราชบัญญัติ
วิชาชีพวิศวกรรม พ.ศ. 2505

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.
ให้ไว้ ณ วันที่ 23 กรกฎาคม พ.ศ. 2505
เป็นปีที่ 17 ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการ
โปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรมีกฎหมายว่าด้วยวิชาชีพวิศวกรรม
จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้ โดยคำแนะนำและ
ยินยอมของสภาร่างรัฐธรรมนูญในฐานะรัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา 1 พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติวิชาชีพวิศวกรรม
พ.ศ. 2505”

มาตรา 2 พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุ
เบกษา เป็นต้นไป

มาตรา 3 ในพระราชบัญญัตินี้
“วิชาชีพวิศวกรรม” หมายความว่า วิชาชีพการช่างในสาขาวิศวกรรมโยธา-
วิศวกรรมเครื่องกล วิศวกรรมไฟฟ้า วิศวกรรมอุตสาหการ วิศวกรรมเหมืองแร่ และสาขา
วิศวกรรมอื่นใด ซึ่งจะได้กำหนดโดยพระราชกฤษฎีกา

“วิชาชีพวิศวกรรมควบคุม” หมายความว่า วิชาชีพวิศวกรรมที่ระบุไว้ในกฎกระทรวง

“ผู้ประกอบการวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม” หมายความว่า ผู้รับผิดชอบในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา 4 พระราชบัญญัตินี้ ไม่ใช้บังคับแก่ชาวต่างประเทศ ซึ่งเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมในกิจการที่รัฐบาลตกลงกับทบวงการชำนัญพิเศษแห่งสหประชาชาติ หรือรัฐบาลต่างประเทศ หรือในกิจการอื่นใดซึ่งจะได้กำหนดโดยพระราชกฤษฎีกา

มาตรา 5 ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ ให้มีอำนาจแต่งตั้งนายทะเบียนและพนักงานเจ้าหน้าที่ และออกกฎกระทรวงกำหนดค่าธรรมเนียมไม่เกินอัตราท้ายพระราชบัญญัตินี้ และกำหนดกิจการอื่นเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

หมวด 1

การควบคุมการประกอบวิชาชีพวิศวกรรม

มาตรา 6 รัฐมนตรีมีอำนาจกำหนดให้วิชาชีพวิศวกรรมสาขาใด แขนงใด หรือขนาดใด เป็นวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม การกำหนดเช่นว่านี้ให้กระทำโดยระบุในกฎกระทรวง

มาตรา 7¹ ให้มีกรรมการชั้นคณะหนึ่งเรียกว่า “คณะกรรมการควบคุมการประกอบวิชาชีพวิศวกรรม” เรียกโดยย่อว่า “ก.ว.” ประกอบด้วยปลัดกระทรวงมหาดไทย เป็นประธาน และกรรมการซึ่งรัฐมนตรีจะได้แต่งตั้งจากราชการกรมโยธาเทศบาลสองคน ศาสตราจารย์มหาวิทยาลัยสองคนกับวุฒิวิศวกรในสาขาวิศวกรรมเครื่องกลวิศวกรรมไฟฟ้าวิศวกรรมอุตสาหการวิศวกรรมเหมืองแร่ และในสาขาวิศวกรรมอื่นใดซึ่งจะได้กำหนดโดยพระราชกฤษฎีกาสายละสองคน

¹ ความในมาตรา 7 นี้ถูกยกเลิกและใช้ความใหม่แทนแล้วโดยมาตรา 3 แห่ง พ.ร.บ.ฯ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2520

ให้ ก.ว. เลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นรองประธาน มีหน้าที่ช่วยประธาน ตามที่ประธานมอบหมายและเป็นผู้ทำการแทนประธานในเมื่อประธานไม่อยู่หรือไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้

กรรมการซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้อยู่ในตำแหน่งคราวละสองปี และอาจแต่งตั้งซ้ำอีกได้ แต่ไม่เกินกว่าสองครั้งติด ๆ กัน

มาตรา 8² กรรมการซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งพ้นจากตำแหน่ง เมื่อ

(1) ครบวาระ

(2) ลาออก

(3) ขาดจากการเป็นข้าราชการกรมโยธาเทศบาล หรือศาสตราจารย์มหาวิทยาลัย หรือถูกพักใบอนุญาตหรือถูกเพิกถอนใบอนุญาตหรือขาดต่ออายุใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมประเภทวุฒิวิศวกรในสาขาที่ได้รับแต่งตั้งเป็นกรรมการ

เมื่อกรรมการซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ ให้รัฐมนตรีแต่งตั้งผู้อื่นในจำพวกเดียวกันเป็นกรรมการแทน

กรรมการที่ได้รับแต่งตั้งตามความในวรรคก่อน อยู่ในตำแหน่งตามวาระของกรรมการที่ตนแทน

มาตรา 9 เมื่อกรรมการซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งพ้นจากตำแหน่งตามวาระ ให้กรรมการที่พ้นจากตำแหน่งนั้นคงอยู่รักษาการต่อไปจนกว่ากรรมการที่ได้รับแต่งตั้งใหม่เข้ารับหน้าที่

มาตรา 10 ให้จัดตั้งสำนักงาน ก.ว. ขึ้นในสำนักงานปลัดกระทรวงมหาดไทย มีนายทะเบียนคนหนึ่งเป็นผู้รับผิดชอบในการรักษาทะเบียนผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมและในกิจการอื่นทั่วไป และให้มีพนักงานเจ้าหน้าที่ตามสมควร ให้นายทะเบียนเป็นเลขาธิการ ก.ว. ด้วย

มาตรา 11 การประชุม ก.ว. ต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งจำนวนของกรรมการทั้งหมดจึงเป็นองค์ประชุม ถ้าในการประชุมคราวใดประธานกรรมการและรองประธานกรรมการไม่อยู่ในที่ประชุม หรือไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้กรรมการที่มาประชุมเลือกกรรมการด้วยกันคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม

² ความในมาตรา 8 นี้ถูกยกเลิกและใช้ความใหม่แทนแล้วโดยมาตรา 4 แห่ง พ.ร.บ. ฯ (ฉบับที่ 3)

ภายใต้บังคับมาตรา 12 มติของที่ประชุม ก.ว. ให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งมีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากัน ให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

มาตรา 12³ มติของที่ประชุม ก.ว. ดังต่อไปนี้จะต้องประกอบด้วยคะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสองในสามของจำนวนกรรมการทั้งหมด

- (1) มติให้สั่งพักใบอนุญาตหรือเพิกถอนใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม
- (4) มติออกใบอนุญาตให้แก่ผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมซึ่งถูกเพิกถอนใบอนุญาต

มาตรา 13⁴ ให้ ก.ว. มีอำนาจและหน้าที่ดังต่อไปนี้

- (1) ออกใบอนุญาตให้แก่บุคคลซึ่งมีสิทธิและสมควรเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมตามพระราชบัญญัตินี้
- (2) สั่งพักใบอนุญาตหรือเพิกถอนใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมตามพระราชบัญญัตินี้
- (3) ออกข้อบังคับวางหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการขอรับใบอนุญาต การออกใบอนุญาต แบบใบอนุญาต การต่ออายุใบอนุญาต การสั่งพักใบอนุญาตหรือการเพิกถอนใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมตามพระราชบัญญัตินี้
- (4) ให้คำปรึกษาและคำแนะนำแก่มหาวิทยาลัยหรือสถานศึกษาอื่นในการศึกษาวิชาในสาขาต่าง ๆ ของวิศวกรรมศาสตร์

มาตรา 14⁵ ให้ ก.ว. มีอำนาจแต่งตั้งอนุกรรมการเพื่อทำกิจกรรมหรือได้สนใจพิจารณาเรื่องต่าง ๆ อันอยู่ในขอบเขตแห่งอำนาจและหน้าที่ของ ก.ว. ได้

ให้นำมาตรา 11 มาใช้บังคับแก่การประชุมคณะอนุกรรมการโดยอนุโลม

³มีความเพิ่มขึ้นเป็น (3) ของมาตรา 12 นี้ โดยมาตรา 5 แห่ง พ.ร.บ. ฯ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2520

⁴ความในมาตรา 13 นี้ถูกยกเลิกและใช้ความใหม่แทนแล้วโดยมาตรา 3 แห่ง พ.ร.บ. ฯ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2512 และมาตรา 6 แห่ง พ.ร.บ. ฯ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2520

⁵มีความเพิ่มขึ้นเป็นมาตรา 14 ทวิ มาตรา 14 ตวิ และมาตรา 14 จัตวา โดยมาตรา 4 มาตรา 5 และมาตรา 6 แห่ง พ.ร.บ. ฯ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2512

หมวด 2

การออกใบอนุญาต

มาตรา 15⁶ ห้ามมิให้ผู้ใดเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม เพื่อแสวงหาผลประโยชน์ สิ้นจ้าง หรือนำเห้จรางวัล ทั้งนี้เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมจาก ก.ว.

มาตรา 16 ผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละสาขามี 3 ประเภท คือ

- (1) ภาควิศวกร
- (2) สามัญวิศวกร
- (3) วุฒิศวกร

มาตรา 17⁷ ผู้ขอรับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม จะต้องมีความสมบูรณ์ตามมาตรา 18 และต้องมีคุณวุฒิในวิชาชีพวิศวกรรมตามมาตรา 19

มาตรา 18⁸ คุณสมบัติของผู้ขอรับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม คือ

- (1) มีอายุครบยี่สิบปีบริบูรณ์แล้ว
- (2) ไม่เป็นผู้มีความประพฤติเสื่อมเสียหรือบกพร่องในศีลธรรมอันดี
- (3) ไม่เคยต้องโทษจำคุกในคดีที่ ก.ว. เห็นว่าอาจนำมาซึ่งความเสื่อมเสีย

เกียรติศักดิ์แห่งวิชาชีพ

- (4) ไม่เป็นบุคคลวิกลจริตหรือพิน่เพื่อนไม่สมประกอบ

มาตรา 19⁹ ผู้ขอรับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม จะต้องมีความรู้ในวิชาชีพวิศวกรรมดังต่อไปนี้

⁶ ความในมาตรา 15 นี้ถูกยกเลิกและใช้ความใหม่แทนแล้วโดยมาตรา 7 แห่ง พ.ร.บ.ฯ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2512

⁷ ความในมาตรา 17 นี้ถูกยกเลิกและใช้ความใหม่แทนแล้วโดยมาตรา 8 แห่ง พ.ร.บ.ฯ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2520

⁸ ความใน (3) ของมาตรา 18 นี้ถูกยกเลิกและใช้ความใหม่แทนแล้วโดยมาตรา 9 แห่ง พ.ร.บ. (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2520

⁹ ความในมาตรา 19 นี้ถูกยกเลิกและใช้ความใหม่แทนแล้วโดยมาตรา 8 แห่ง พ.ร.บ.ฯ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2512 และมาตรา 10 แห่ง พ.ร.บ.ฯ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2520 และมีความเพิ่มขึ้นเป็นมาตรา 19 ทวิ โดยมาตรา 11 แห่ง พ.ร.บ.ฯ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2520

(1) สำหรับภาคีวิศวกรจะต้องมีปริญญาจากสถานศึกษาที่ ก.ว. รับรองหรือประกาศนียบัตรซึ่ง ก.ว. เทียบได้ ไม่นต่ำกว่าปริญญา

(2) สำหรับสามัญวิศวกรจะต้องเป็นภาคีวิศวกรที่ได้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมในสาขาใดสาขาหนึ่งเป็นเวลาไม่น้อยกว่าสามปี

(3) สำหรับวุฒิวิศวกรจะต้องเป็นสามัญวิศวกรที่ได้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมในสาขาใดสาขาหนึ่งเป็นเวลาไม่น้อยกว่าเจ็ดปี

มาตรา 20¹⁰ การขอรับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมประเภทใดและในวิชาชีพวิศวกรรมสาขาใดหรือหลายสาขา ให้เป็นไปตามข้อบังคับของ ก.ว.

มาตรา 21¹¹ เมื่อได้รับคำขอรับใบอนุญาต ให้เลขานุการ ก.ว. ประกาศชื่อที่อยู่และคุณวุฒิพร้อมทั้งรายละเอียดอื่นเพื่อการนี้ไว้ ณ สำนักงาน ก.ว. เป็นเวลาไม่น้อยกว่าสิบห้าวัน เพื่อให้โอกาสบุคคลอื่นยื่นคำคัดค้าน

เมื่อได้ประกาศครบกำหนดแล้ว ให้เลขานุการ ก.ว. เสนอคำขอรับใบอนุญาตต่อ ก.ว. พร้อมด้วยคำคัดค้าน ถ้ามี เพื่อพิจารณาการออกใบอนุญาต

นอกจากเหตุอื่นอันไม่สมควรออกใบอนุญาตตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ ก.ว. มีอำนาจปฏิเสธการออกใบอนุญาตให้แก่ผู้ขอรับใบอนุญาตได้ ในเมื่อได้พิจารณาเห็นว่าผลงานในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมตามระยะเวลาที่กำหนดไว้ในมาตรา 19 (2) หรือ (3) นั้น ยังมีปริมาณหรือคุณภาพไม่เพียงพอแก่การออกใบอนุญาตประเภทนั้น

มาตรา 22¹² ใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม ให้มีอายุห้าปีนับแต่วันออกใบอนุญาต

การต่ออายุใบอนุญาตให้เป็นไปตามข้อบังคับของ ก.ว.

ถ้าใบอนุญาตสูญหายหรือถูกทำลาย ให้ผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมยื่นคำร้องขอรับใบแทนภายในกำหนดสามสิบวันนับแต่วันที่ทราบการสูญหายหรือถูกทำลาย

¹⁰ ความในมาตรา 20 นี้ถูกยกเลิกและใช้ความใหม่แทนแล้วโดยมาตรา 12 แห่ง พ.ร.บ. ๓ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2520

¹¹ ความในมาตรา 21 นี้ถูกยกเลิกและใช้ความใหม่แทนแล้วโดยมาตรา 9 แห่ง พ.ร.บ. ๓ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2512 และมาตรา 13 แห่ง พ.ร.บ. ๓ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2520

¹² ความในมาตรา 22 นี้ถูกยกเลิกและใช้ความใหม่แทนแล้วโดยมาตรา 14 แห่ง พ.ร.บ. ๓ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2520

หมวด 3

การประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมและมรยาทแห่งวิชาชีพ

มาตรา 23¹³ ผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมต้องประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมตามประเภทและสาขาที่ได้ระบุไว้ในใบอนุญาต ทั้งนี้ภายในข้อกำหนดและเงื่อนไขที่ระบุในกฎกระทรวง

มาตรา 24 ผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมต้องรักษามรยาทแห่งวิชาชีพตามที่กำหนดโดยกฎกระทรวง

หมวด 4

การพักใบอนุญาตและการเพิกถอนใบอนุญาต

มาตรา 25 ให้ ก.ว. มีอำนาจสั่งพักใบอนุญาตหรือเพิกถอนใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมได้เมื่อปรากฏว่า

(1) ผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมผู้ใดขาดคุณสมบัติตามมาตรา 18

(2) ผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมผู้ใดกระทำการฝ่าฝืนพระราชบัญญัตินี้หรือกฎกระทรวงที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้

การสั่งพักใบอนุญาต ให้สั่งได้ครั้งละไม่เกินหนึ่งปี

ก่อนพิจารณาสั่งพักใบอนุญาตหรือเพิกถอนใบอนุญาต ให้ ก.ว. ดำเนินการไต่สวน โดยให้โอกาสแก่ผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมผู้นั้นได้ทราบข้อกล่าวหาและยื่นคำชี้แจงแก้ข้อกล่าวหา

มาตรา 26¹⁴ ผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมซึ่งถูกเพิกถอนใบอนุญาตอาจขอรับใบอนุญาตอีกได้เมื่อพ้นกำหนดสามปีนับแต่วันถูกเพิกถอนใบอนุญาตแต่เมื่อ ก.ว. ได้พิจารณาคำขอรับใบอนุญาตและไม่ยอมออกใบอนุญาตให้ ผู้นั้นจะยื่นคำขอรับใบอนุญาตได้อีกต่อเมื่อสิ้นระยะเวลาหนึ่งปีนับแต่วันที่ ก.ว. ปฏิเสธ การออกใบอนุญาต ถ้า ก.ว. ปฏิเสธการออกใบอนุญาตในครั้งที่สองนี้แล้ว ผู้นั้นหมดสิทธิขอรับใบอนุญาตอีกต่อไป

¹³ ความในมาตรา 23 นี้ถูกยกเลิกและใช้ความใหม่แทนแล้วโดยมาตรา 15 แห่ง พ.ร.บ. ฯ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2520

¹⁴ มีความเป็นมาตรา 26 ทวิ เพิ่มขึ้นโดยมาตรา 10 แห่ง พ.ร.บ. ฯ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2512

หมวด 5

บทกำหนดโทษ

มาตรา 27 ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา 15 ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 28 ผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมผู้ใดประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมโดยไม่ต่ออายุใบอนุญาต ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท

มาตรา 29 ผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา 22 วรรคสาม ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองร้อยบาท

มาตรา 30 ผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา 23 ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท

มาตรา 31¹⁵ ผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมผู้ใดอยู่ในระหว่างถูกพักใบอนุญาตหรือถูกเพิกถอนใบอนุญาต ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือนหรือปรับไม่เกินห้าพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

หมวด 6

บทเฉพาะการ

มาตรา 32 ในวาระเริ่มแรก ให้ ก.ว. ประกอบด้วยปลัดกระทรวงมหาดไทย เป็นประธาน และกรรมการซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งจากข้าราชการกรมโยธาเทศบาลสองคน ศาสตราจารย์มหาวิทยาลัยสองคนและบุคคลผู้ทรงคุณวุฒิ ในทางวิชาชีพวิศวกรรมอีกสาขาละสองคน จนกว่าจะได้มีวุฒิวิศวกรในทางวิชาชีพวิศวกรรมครบจำนวนสาขาละสิบคน

เมื่อได้มีวุฒิวิศวกรครบจำนวนสาขาละสิบคนดังกล่าวในวาระก่อนแล้วให้รัฐมนตรีแต่งตั้ง ก.ว. ใหม่ตามมาตรา 7

มาตรา 33 ผู้ใดประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมอยู่ในวันที่กฎกระทรวงออกตามมาตรา 6 ใช้บังคับ ให้ผู้นั้นมีสิทธิประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมต่อไปได้อีกห้าปี นับแต่วันที่กฎกระทรวงใช้บังคับและถ้าประสงค์จะประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมต่อไป ต้องขอรับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมภายในกำหนดห้าปี นับแต่วันที่

¹⁵ ความในมาตรา 31 นี้ถูกยกเลิกและใช้ความใหม่แทนโดยมาตรา 17 แห่ง พ.ร.บ. ฯ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2520

กฎกระทรวงใช้บังคับ และเมื่อผู้นั้นได้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพ
วิศวกรรมควบคุมตามพระราชบัญญัติแล้ว ก็ให้ผู้นั้นประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม
ต่อไปได้จนกว่า ก.ว. จะต้องมีหนังสือแจ้งการไม่ออกใบอนุญาตให้ทราบ

มาตรา 34¹⁶ ในการออกใบอนุญาตให้เป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม
ตามมาตรา 33 ให้ ก.ว. มีอำนาจพิจารณาออกใบอนุญาตได้ตามเงื่อนไขดังต่อไปนี้

(ก) ถ้าผู้ขอรับใบอนุญาตไม่มีคุณสมบัติตามมาตรา 19 (1) แต่ได้ปฏิบัติงาน
เกี่ยวกับวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมในสาขาใดสาขาหนึ่งหรือหลายสาขารวมกันเป็นเวลาไม่
น้อยกว่าห้าปี ก่อนวันที่กฎกระทรวงออกตามมาตรา 6 ใช้บังคับและเป็นผู้ผ่านการทดสอบ
ความรู้จาก ก.ว. ก.ว. จะออกใบอนุญาตให้ผู้ขอรับใบอนุญาตเป็นภาคีวิศวกรในสาขาหนึ่ง
สาขาใดหรือหลายสาขาก็ได้

ระยะเวลาห้าปีใน (ก) ให้เปลี่ยนเป็นสิบปีสำหรับการขอรับใบอนุญาตเป็น
สามัญวิศวกร และสิบห้าปีสำหรับวุฒิวิศวกร

(ข) ถ้าผู้ขอรับใบอนุญาตมีคุณสมบัติตามมาตรา 19 (1) และได้ปฏิบัติงาน
เกี่ยวกับวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมในสาขาใดสาขาหนึ่งหรือหลายสาขารวมกันเป็นเวลาไม่
น้อยกว่าสามปีก่อน วันที่กฎกระทรวงออกตามมาตรา 6 ใช้บังคับ ก.ว. จะออกใบ
อนุญาตให้ผู้ขอรับใบอนุญาตเป็นสามัญวิศวกรในสาขาหนึ่งสาขาใดหรือหลายสาขาก็ได้

ระยะเวลาสามปีใน (ข) ให้เปลี่ยนเป็นสิบปีสำหรับการขอรับใบอนุญาตเป็น
วุฒิวิศวกร

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

จอมพล ศ. ธนะรัชต์

นายกรัฐมนตรี

¹⁶ ความใน (ข) ของมาตรา 34 นี้ถูกยกเลิกและใช้ความใหม่แทนแล้วโดยมาตรา 11 แห่ง พ.ร.บ. ๓
(ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2512 และมีความเพิ่มขึ้นเป็นมาตรา 35 โดยมาตรา 11 แห่ง พ.ร.บ. ๓ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2512

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ เนื่องจากวิชาชีพวิศวกรรม เช่นการก่อสร้างอาคารขนาดใหญ่ การจัดตั้งโรงงานที่มีการใช้และการสร้างซ่อมเครื่องกลจักร เครื่องไฟฟ้า ได้มีจำนวนเพิ่มมากขึ้น สมควรควบคุมการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมเหล่านี้เพื่อความปลอดภัยของบุคคลและทรัพย์สินสมบัติ โดยกำหนดมาตรฐานความรู้ ความสามารถของผู้ประกอบและควบคุมงาน ตลอดจนส่งเสริมในทางวิทยาการและควบคุมความประพฤติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมให้อยู่ในมาตรฐานอันดี

อัตราค่าธรรมเนียม¹⁷

(1) ใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม	
(ก) ประเภทภาคีวิศวกร	200 บาท
(ข) ประเภทสามัญวิศวกร	300 บาท
(ค) ประเภทวุฒิวิศวกร	400 บาท
(2) ค่าต่อใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม	
(ก) ประเภทภาคีวิศวกร	100 บาท
(ข) ประเภทสามัญวิศวกร	150 บาท
(ค) ประเภทวุฒิวิศวกร	200 บาท
(3) ใบแทนใบอนุญาต	20 บาท

¹⁷ อัตราค่าธรรมเนียมท้าย พ.ร.บ. นี้ถูกยกเลิกและใช้ความใหม่แทนแล้วโดยมาตรา 18 แห่ง พ.ร.บ. (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2520

พระราชบัญญัติวิชาชีพวิศวกรรม พ.ศ. 2505 ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ 79 ตอนที่ 67 (ฉบับพิเศษ) ลงวันที่ 27 กรกฎาคม 2505

พระราชบัญญัติ

วิชาชีพวิศวกรรม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๑๒

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๐ มกราคม พ.ศ. ๒๕๑๒

เป็นปีที่ ๒๔ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยวิชาชีพวิศวกรรม

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้ โดยคำแนะนำและยินยอมของรัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติวิชาชีพวิศวกรรม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๑๒”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๓ แห่งพระราชบัญญัติวิชาชีพวิศวกรรม พ.ศ. ๒๕๐๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

มาตรา 13¹ ให้ กว. มีอำนาจและหน้าที่ ดังต่อไปนี้

- (1) ออกใบอนุญาตให้แก่บุคคลซึ่งมีสิทธิและสมควรเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมตามพระราชบัญญัตินี้
- (2) สั่งพักใบอนุญาตหรือเพิกถอนใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมตามพระราชบัญญัตินี้
- (3) ออกข้อบังคับวางหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการขอรับใบอนุญาต การออกใบอนุญาต แบบใบอนุญาต การต่ออายุใบอนุญาต การสั่งพักใบอนุญาตหรือการเพิกถอนใบอนุญาต เป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมตามพระราชบัญญัตินี้
- (4) ออกข้อบังคับวางหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการเทียบปริญญาหรือประกาศนียบัตรวิชาชีพการช่างที่มีใช้วิชาชีพวิศวกรรมตามพระราชบัญญัตินี้เป็นคุณวุฒิ ในวิชาชีพวิศวกรรมและการทดสอบความรู้
- (5) ให้คำปรึกษาและคำแนะนำแก่มหาวิทยาลัยหรือสถานศึกษาอื่น ในการศึกษาวิชาในสาขาต่าง ๆ ของวิศวกรรมศาสตร์”

มาตรา 4 ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา 14 ทวิ แห่งพระราชบัญญัติวิชาชีพวิศวกรรม พ.ศ. 2505

“มาตรา 14² ทวิ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจตรวจสอบใบอนุญาตหรือการปฏิบัติงานของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม และเพื่อการนี้ให้มีอำนาจเข้าไปในสถานที่ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมหรือมีเหตุผลพอเชื่อได้ว่าได้ใช้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมในเวลากลางวันได้ ผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมหรือผู้ครอบครองสถานที่นั้นต้องอำนวยความสะดวกแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ตามสมควร

¹ ความในมาตรา 13 นี้ถูกยกเลิกและใช้ความใหม่แทนแล้วโดยมาตรา 6 แห่ง พ.ร.บ. ฯ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2520

² ความในมาตรา 14 ทวิ นี้ถูกยกเลิกและใช้ความใหม่แทนแล้วโดยมาตรา 7 แห่ง พ.ร.บ. ฯ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2520

ในการปฏิบัติการตามหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามวรรคหนึ่ง ถ้าปรากฏว่า ผู้ใดประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมโดยไม่ได้รับใบอนุญาต หรือได้รับใบอนุญาตแต่ปฏิบัติไม่ถูกต้องตามพระราชบัญญัตินี้ หรือกฎกระทรวงออกตามพระราชบัญญัตินี้ พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจยึดหรือรวบรวมเอกสารหรือหลักฐานอย่างอื่นเท่าที่จำเป็น เพื่อดำเนินการต่อไปตามควรแก่กรณี

ให้นำมาตรา 103 แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญามาใช้บังคับแก่การยึด หรือการรวบรวมเอกสารหรือหลักฐานอย่างอื่นตามวรรคสองโดยอนุโลม”

มาตรา 5 ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา 14 ตีร แห่งพระราชบัญญัติวิชาชีพวิศวกรรม พ.ศ. 2505

“มาตรา 14 ตีร พนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา 14 ทวิ ต้องมีบัตรประจำตัวตามแบบที่กำหนดในกฎกระทรวง และในการปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ต้องแสดงบัตรประจำตัว เมื่อบุคคลที่เกี่ยวข้องร้องขอ”

มาตรา 6 ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา 14 จัตวา แห่งพระราชบัญญัติวิชาชีพวิศวกรรม พ.ศ. 2505

“มาตรา 14 จัตวา ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา 14 ทวิ เป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา”

มาตรา 7 ให้ยกเลิกความในมาตรา 15 แห่งพระราชบัญญัติวิชาชีพวิศวกรรม พ.ศ. 2505 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา 15 ห้ามมิให้ผู้ใดเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม เว้นแต่จะ ได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมจาก ก.ว.”

มาตรา 8 ให้ยกเลิกความในมาตรา 19 แห่งพระราชบัญญัติวิชาชีพวิศวกรรม พ.ศ. 2505 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา 19³ ผู้ขอรับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมจะต้องมีคุณวุฒิในวิชาชีพวิศวกรรม ดังต่อไปนี้

(1) สำหรับภาคีวิศวกรจะต้องมีปริญญาในสาขาที่ขอรับใบอนุญาตตามหลักสูตรการศึกษาและจากสถานศึกษาที่ ก.ว. รับรอง หรือมีประกาศนียบัตรที่ ก.ว. เทียบได้ไม่ต่ำกว่าปริญญาในสาขาที่ขอรับใบอนุญาต หรือมีปริญญาหรือประกาศนียบัตรที่ ก.ว. เทียบตามข้อบังคับออกตามมาตรา 13 (4)

(2) สำหรับสามัญวิศวกรจะต้องเป็นภาคีวิศวกรซึ่งได้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมในสาขาที่ได้รับใบอนุญาตเป็นเวลาไม่น้อยกว่าสามปี

(3) สำหรับวุฒิวิศวกรจะต้องเป็นสามัญวิศวกรซึ่งได้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมในสาขาที่ได้รับใบอนุญาตเป็นเวลาไม่น้อยกว่าเจ็ดปี

ผู้ได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม โดยได้รับเทียบปริญญาหรือประกาศนียบัตรตามข้อบังคับออกตามมาตรา 13 (4) เมื่อขอรับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมประเภทสามัญวิศวกรหรือวุฒิวิศวกรต้องผ่านการทดสอบความรู้จาก ก.ว.”

มาตรา 9 ให้ยกเลิกความในมาตรา 21 แห่งพระราชบัญญัติวิชาชีพวิศวกรรม พ.ศ. 2505 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา 21⁴ เมื่อได้รับคำขอรับใบอนุญาต ให้เลขานุการ ก.ว. ประกาศชื่อ ที่อยู่ และคุณวุฒิของผู้ขอรับใบอนุญาต พร้อมทั้งรายละเอียดอื่นเพื่อการนี้ไว้ ณ สำนักงาน ก.ว. เป็นเวลาไม่น้อยกว่าสิบห้าวัน เพื่อให้โอกาสบุคคลอื่นยื่นคำคัดค้าน

เมื่อได้ประกาศครบกำหนดแล้ว ให้เลขานุการ ก.ว. เสนอคำขอรับใบอนุญาตต่อ ก.ว. พร้อมด้วยคำคัดค้าน ถ้ามี เพื่อพิจารณาการออกใบอนุญาต

³ ความในมาตรา 19 ใหม่นี้ถูกยกเลิกและใช้ความใหม่แทนแล้วโดยมาตรา 10 แห่ง พ.ร.บ. ๗ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2520

⁴ ความในมาตรา 21 ใหม่นี้ถูกยกเลิกและใช้ความใหม่แทนแล้วโดยมาตรา 13 แห่ง พ.ร.บ. ๗ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2520

ในการพิจารณาคำขอรับใบอนุญาต ก.ว. จะเรียกผู้ขอรับใบอนุญาตหรือผู้ยื่นคำคัดค้านมาให้ถ้อยคำ ชี้แจง หรือส่งเอกสารหรือหลักฐานอื่นเพิ่มเติมก็ได้

นอกจากเหตุอันอื่นไม่สมควรออกใบอนุญาตตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ ก.ว. มีอำนาจปฏิเสธการออกใบอนุญาตให้แก่ผู้ขอรับใบอนุญาตได้ในเมื่อได้พิจารณาเห็นว่าผลงานในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมตามระยะเวลาที่กำหนดไว้ในมาตรา 19 (2) หรือ (3) นั้น มีปริมาณหรือคุณภาพไม่เพียงพอแก่การออกใบอนุญาตประเภทนั้น”

มาตรา 10 ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา 26 ทวิ ของหมวด 5 แห่งพระราชบัญญัติวิชาชีพวิศวกรรม พ.ศ. 2505

“มาตรา 26 ทวิ⁵ ผู้ใดไม่อำนวยความสะดวกแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ในการปฏิบัติการตามมาตรา 14 ทวิ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท”

มาตรา 11 ให้ยกเลิกความใน (ข) ของมาตรา 34 แห่งพระราชบัญญัติวิชาชีพวิศวกรรม พ.ศ. 2505 และให้ใช้ความต่อไปนี้เป็นแทน

“(ข) ถ้าผู้ขอรับใบอนุญาตมีคุณสมบัติตามมาตรา 19 (1) แต่มิใช่โดยการได้รับเทียบปริญญาหรือประกาศนียบัตรตามข้อบังคับออกตามมาตรา 13 (4) และได้ปฏิบัติงานเกี่ยวกับวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมในสาขาใดสาขาหนึ่งหรือหลายสาขารวมกันเป็นเวลาไม่น้อยกว่าสามปี ก่อนวันที่กฎกระทรวงออกตามมาตรา 6 ใช้นบังคับ ก.ว. จะออกใบอนุญาตให้ผู้ขอรับใบอนุญาตเป็นสามัญวิศวกรในสาขาหนึ่งสาขาใดหรือหลายสาขาก็ได้

ระยะเวลาสามปีใน (ข) ให้เปลี่ยนเป็นสิบปีสำหรับการขอรับใบอนุญาตเป็นวุฒิวิศวกร”

มาตรา 12 ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา 35 แห่งพระราชบัญญัติวิชาชีพวิศวกรรม พ.ศ. 2505

⁵ ความในมาตรา 26 ทวิ ถูกยกเลิกและใช้ความใหม่แทนแล้วโดยมาตรา 16 แห่ง พ.ร.บ. ๙

“มาตรา 35 ผู้ได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมตาม มาตรา 34 (ก) หรือผู้ได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมตามมาตรา 34 (ข) ในสาขาที่ไม่ตรงกับคุณวุฒิของตน เมื่อขอรับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรม ควบคุมประเภทสามัญวิศวกรหรือวุฒิวิศวกร ต้องผ่านการทดสอบความรู้จาก ก.ว.”

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

จอมพล ถนอม กิตติขจร

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :— เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ เพื่อกำหนดให้ ก.ว. มีอำนาจและหน้าที่เกี่ยวกับการเทียบคุณวุฒิวิชาชีพวิศวกรรม ทดสอบ ความรู้ ในกรณี ขอเลื่อน ประเภทและตรวจสอบคุณวุฒิผู้ได้รับใบอนุญาต ประเภทต่าง ๆ ให้อยู่ในระดับและมาตรฐานเดียวกัน รวมทั้งป้องกันผู้มีความรู้ต่ำกว่ามาตรฐาน หรือผู้หลีกเลี่ยง ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม โดยแอบอ้างว่ามีได้กระทำเพื่อแสวงหาผลประโยชน์ สิ้นจ้าง หรือบำเหน็จรางวัลอีกด้วย

พระราชบัญญัติ

วิชาชีพวิศวกรรม (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2520

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ 20 สิงหาคม พ.ศ. 2520

เป็นปีที่ 32 ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยวิชาชีพวิศวกรรม

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้ โดยคำแนะนำและยินยอมของสภาปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน ดังต่อไปนี้

มาตรา 1 พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติวิชาชีพวิศวกรรม (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2520”

มาตรา 2 พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา 3 ให้ยกเลิกความในมาตรา 7 แห่งพระราชบัญญัติวิชาชีพวิศวกรรม พ.ศ. 2505 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา 7 ให้มีกรรมการชั้น คณะหนึ่งเรียกว่า “คณะกรรมการควบคุมการประกอบวิชาชีพวิศวกรรม” เรียกโดยย่อว่า “ก.ว.” ประกอบด้วยปลัดกระทรวงมหาดไทย เป็นประธานและกรรมการซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งจาก

- (1) วุฒิวิศวกรซึ่งเป็นข้าราชการในกระทรวง ทบวงกรมจำนวนสองคน
- (2) วุฒิวิศวกรซึ่งเป็นข้าราชการในมหาวิทยาลัยในตำแหน่งศาสตราจารย์

ประจำจำนวนสองคน

(3) วุฒิวิศวกรในสาขาวิศวกรรมโยธา วิศวกรรมเครื่องกลวิศวกรรมไฟฟ้า วิศวกรรมอุตสาหการ วิศวกรรมเหมืองแร่ และในสาขาวิศวกรรมอื่น ซึ่งจะได้กำหนดโดยพระราชกฤษฎีกาสาขาละสองคน โดยคนหนึ่งในแต่ละสาขานั้นจะแต่งตั้งจากวุฒិวิศวกรซึ่งสมาคมวิชาชีพวิศวกรรมที่ ก.ว. รับรองเสนอมาก็ได้

ให้ ก.ว. เลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นรองประธาน มีหน้าที่ช่วยประธานตามที่ประธานมอบหมาย และเป็นผู้ทำการแทนประธานในเมื่อประธานไม่อยู่หรือไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้

กรรมการซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้อยู่ในตำแหน่งคราวละสองปี และอาจแต่งตั้งซ้ำอีกได้แต่ไม่เกินกว่าสองครั้งติด ๆ กัน”

มาตรา 4 ให้ยกเลิกความในมาตรา 8 แห่งพระราชบัญญัติวิชาชีพวิศวกรรม พ.ศ. 2505 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา 8 กรรมการซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งพ้นจากตำแหน่ง เมื่อ

- (1) ครบวาระ
- (2) ตาย
- (3) ลาออก
- (4) ถูกพักหรือถูกเพิกถอนใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรม

ควบคุม

(5) ขาดจากการเป็นข้าราชการสำหรับกรรมการตามมาตรา 7 (1)

(6) ขาดจากการเป็นข้าราชการหรือขาดจากการเป็นศาสตราจารย์ประจำใน

มหาวิทยาลัยสำหรับกรรมการตามมาตรา 7 (2)

เมื่อกรรมการซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ ให้รัฐมนตรีแต่งตั้งผู้อื่นในจำพวกเดียวกันเป็นกรรมการแทน

กรรมการที่ได้รับแต่งตั้งตามวรรคสอง อยู่ในตำแหน่งตามวาระของกรรมการที่
ตนแทน”

มาตรา 5 ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็น (3) ของมาตรา 12 แห่งพระราชบัญญัติ
วิชาชีพ วิศวกรรม พ.ศ. 2505

“(3) มติยกเว้นคุณสมบัติตามมาตรา 18 (3)”

มาตรา 6 ให้ยกเลิกความในมาตรา 13 แห่งพระราชบัญญัติวิชาชีพวิศวกรรม
พ.ศ. 2505 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติวิชาชีพวิศวกรรม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2512
และให้ใช้ความต่อไปนี้เป็น

“มาตรา 13 ให้ ก.ว. มีอำนาจและหน้าที่ดังต่อไปนี้

(1) ออกใบอนุญาตให้แก่บุคคลซึ่งมีสิทธิและสมควรเป็นผู้ประกอบวิชาชีพ
วิศวกรรมควบคุม

(2) สั่งพักใบอนุญาตหรือเพิกถอนใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรม
ควบคุม

(3) ออกข้อบังคับวางหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการทดสอบความรู้ การขอรับใบ
อนุญาต การออกใบอนุญาต แบบใบอนุญาต การต่ออายุใบอนุญาต การได้ส่วน การสั่ง
พักใบอนุญาต หรือการเพิกถอนใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม

(4) ออกข้อบังคับวางหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการเทียบปริญญา หรือประกาศนียบัตร
วิชาชีพการช่าง เป็นคุณวุฒิในวิชาชีพวิศวกรรม

(5) ออกข้อบังคับวางหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการกำหนดมาตรฐานในการ
ประกอบวิชาชีพวิศวกรรม

(6) ให้คำปรึกษา และคำแนะนำแก่มหาวิทยาลัยหรือสถานศึกษาอื่น ใน
การศึกษาวิชาในสาขาต่างๆ ของวิศวกรรมศาสตร์”

มาตรา 7 ให้ยกเลิกความในมาตรา 14 ทวิ แห่งพระราชบัญญัติวิชาชีพวิศวกรรม
พ.ศ. 2505 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติวิชาชีพวิศวกรรม (ฉบับที่ 2)
พ.ศ. 2512 และให้ใช้ความต่อไปนี้เป็น

“มาตรา 14 ทวิ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจตรวจสอบใบอนุญาตหรือการปฏิบัติงานของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม และเพื่อการนี้ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจดังต่อไปนี้

(1) มีหนังสือสอบถามหรือเรียกบุคคลใดมาชี้แจงข้อเท็จจริง รวมทั้งให้ส่งเอกสารหรือหลักฐานได้

(2) เข้าไปใน สถานที่ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมหรือมีเหตุผลพอเชื่อได้ว่าได้ใช้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม ผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม หรือผู้ครอบครองสถานที่นั้น ต้องอำนวยความสะดวกแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ตามสมควร

ในการปฏิบัติการตามหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่ตาม (1) หรือ (2) ถ้าปรากฏว่า ผู้ใดประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมโดยไม่ได้รับอนุญาต หรือได้รับใบอนุญาต แต่ปฏิบัติไม่ถูกต้องตามพระราชบัญญัตินี้ หรือกฎกระทรวงออกตามพระราชบัญญัตินี้ พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจยึดหรือรวบรวมเอกสารหรือหลักฐานอย่างอื่นเท่าที่จำเป็น เพื่อดำเนินการต่อไปตามควรแก่กรณี

ให้นำบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ในส่วนที่เกี่ยวกับการค้นมาใช้บังคับแก่การยึดหรือการรวบรวมเอกสารหรือหลักฐานตามวรรคสองโดยอนุโลม”

มาตรา 8 ให้ยกเลิกความในมาตรา 17 แห่งพระราชบัญญัติวิชาชีพวิศวกรรม พ.ศ. 2505 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา 17 ผู้ขอรับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม จะต้องมียุทธสมมติตามมาตรา 18 และต้องมีคุณวุฒิในวิชาชีพวิศวกรรมตามมาตรา 19 หรือผ่านการทดสอบความรู้ตามมาตรา 19 ทวิ แล้วแต่กรณี”

มาตรา 9 ให้ยกเลิกความใน (3) ของมาตรา 18 แห่งพระราชบัญญัติวิชาชีพวิศวกรรม พ.ศ. 2505 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(3) ไม่เคยต้องโทษจำคุกในคดีที่ ก.ว. เห็นว่าอาจนำมาซึ่งความเสื่อมเสียเกียรติศักดิ์แห่งวิชาชีพ เว้นแต่ได้พ้นโทษมาแล้วไม่น้อยกว่าสามปีนับแต่วันพ้นโทษ และ ก.ว. เห็นสมควรยกเว้นให้”

มาตรา 10 ให้ยกเลิกความในมาตรา 19 แห่งพระราชบัญญัติวิชาชีพวิศวกรรม พ.ศ. 2505 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติวิชาชีพวิศวกรรม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2512 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา 19 ผู้ขอรับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม จะต้อง มีคุณวุฒิในวิชาชีพวิศวกรรม ดังต่อไปนี้

(1) สำหรับภาคีวิศวกรจะต้องมีปริญญาในสาขาที่ขอรับใบอนุญาตตาม หลักสูตรการศึกษาและจากสถานศึกษาที่ ก.ว. รับรอง หรือมีประกาศนียบัตรที่ ก.ว. เทียบ ได้ไม่ต่ำกว่าปริญญาในสาขาที่ขอรับใบอนุญาต หรือมีปริญญาหรือประกาศนียบัตรที่ ก.ว. เทียบตามข้อบังคับออกตามมาตรา 13 (4)

(2) สำหรับสามัญวิศวกรจะต้องเป็นภาคีวิศวกร ซึ่งได้ประกอบวิชาชีพ วิศวกรรมควบคุม หรือวิชาชีพตามมาตรฐานในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมตามข้อ บังคับออกตามมาตรา 13 (5) ในสาขาที่ได้รับใบอนุญาตในฐานะภาคีวิศวกรมาแล้วเป็นเวลา ไม่น้อยกว่าสามปี

ระยะเวลาสามปีใน (2) ให้เปลี่ยนเป็นสองปีสำหรับภาคีวิศวกรที่ผ่านการทดสอบ ความรู้จาก ก.ว.

(3) สำหรับวุฒิวิศวกรจะต้องเป็นสามัญวิศวกรรม ซึ่งได้ประกอบวิชาชีพ วิศวกรรมควบคุม หรือวิชาชีพตามมาตรฐานในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมตามข้อบังคับ ออกตามมาตรา 13 (5) ในสาขาที่ได้รับอนุญาตในฐานะสามัญวิศวกรมาแล้วเป็นเวลาไม่ น้อยกว่าเจ็ดปี

ระยะเวลาเจ็ดปีใน (3) ให้เปลี่ยนเป็นห้าปีสำหรับสามัญวิศวกรที่ผ่านการทดสอบ ความรู้จาก ก.ว.

ผู้ได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมโดยได้รับเทียบปริญญา หรือประกาศนียบัตรตามข้อบังคับออกมาตามมาตรา 13 (4) เมื่อขอรับใบอนุญาตเป็นผู้ ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมประเภทสามัญวิศวกร หรือวุฒิวิศวกรต้องผ่านการทดสอบ ความรู้จาก ก.ว.

มาตรา 11 ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา 19 ทวิ แห่งพระราชบัญญัติวิชาชีพ วิศวกรรม พ.ศ. 2505

“มาตรา 19 ทวิ นอกจากผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมประเภทต่าง ๆ ตามมาตรา 16 ก.ว. อาจออกใบอนุญาตพิเศษให้ผู้ที่มิคุณสมบัติเป็นผู้ขอรับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมตามมาตรา 18 ซึ่งผ่านการทดสอบความรู้จาก ก.ว. และ ก.ว. พิจารณาเห็นว่าอาจประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมตามขนาดที่เหมาะสมในสาขาหนึ่งสาขาใดหรือหลายสาขาได้ ทั้งนี้ ไม่ว่าผู้ขอรับใบอนุญาตนั้นจะมีคุณสมบัติในวิชาชีพวิศวกรรมตามมาตรา 19 หรือไม่ก็ตาม

ให้ถือว่าผู้ได้รับใบอนุญาตพิเศษ ตามวรรคหนึ่งเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมตามที่ระบุไว้ในใบอนุญาต และให้อยู่ภายใต้บังคับแห่งบทบัญญัติในหมวด 1 หมวด 3 หมวด 4 และหมวด 5 ตามพระราชบัญญัตินี้”

มาตรา 12 ให้ยกเลิกความในมาตรา 20 แห่งพระราชบัญญัติวิชาชีพวิศวกรรม พ.ศ. 2505 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา 20 การขอรับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมตามมาตรา 16 และการขอรับใบอนุญาตพิเศษตามมาตรา 19 ทวิ ทั้งนี้ ไม่ว่าในวิชาชีพวิศวกรรมสาขาใดหรือหลายสาขา ให้เป็นไปตามข้อบังคับของ กว.”

มาตรา 13 ให้ยกเลิกความในมาตรา 21 แห่งพระราชบัญญัติวิชาชีพวิศวกรรม พ.ศ. 2505 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติวิชาชีพวิศวกรรม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2512 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา 21 เมื่อได้รับคำขอรับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมประเภทภาคีวิศวกร หรือคำขอรับใบอนุญาตพิเศษตามมาตรา 20 ให้เลขานุการ ก.ว. ประกาศชื่อที่อยู่และคุณสมบัติของผู้ขอรับใบอนุญาต พร้อมทั้งรายละเอียดอื่นเพื่อการนี้ไว้ ณ สำนักงาน ก.ว. เป็นเวลาไม่น้อยกว่าสิบห้าวันเพื่อให้โอกาสบุคคลอื่นยื่นคำคัดค้าน

เมื่อได้ประกาศครบกำหนดแล้ว ให้เลขานุการ ก.ว. เสนอคำขอรับใบอนุญาตต่อ ก.ว. พร้อมด้วยคำคัดค้าน ถ้ามี เพื่อพิจารณาการออกใบอนุญาต

ในการพิจารณาคำขอรับใบอนุญาต ก.ว. จะเรียกผู้ขอรับใบอนุญาตหรือผู้ยื่นคำคัดค้านมาให้ถ้อยคำ ชี้แจง หรือส่งเอกสาร หรือหลักฐานอื่นเพิ่มเติมก็ได้

นอกจากเหตุอันอื่นอันไม่สมควรออกใบอนุญาตตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ ก.ว. มีอำนาจปฏิเสธการออกใบอนุญาตได้ ในเมื่อได้พิจารณาเห็นว่าผลงานในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม หรือวิชาชีพตามมาตรฐานในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรม ตามข้อบังคับออกตามมาตรา 13 (5) ตามระยะเวลาที่กำหนดไว้ในมาตรา 19 (2) หรือ (3) นั้น มีปริมาณหรือคุณภาพไม่เพียงพอแก่การออกใบอนุญาตประเภทนั้น”

มาตรา 14 ให้ยกเลิกความในมาตรา 22 แห่งพระราชบัญญัติวิชาชีพวิศวกรรม พ.ศ. 2505 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา 22 ใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมและใบอนุญาตพิเศษให้มีอายุห้าปีนับแต่วันออกใบอนุญาต เว้นแต่ใบอนุญาตประเภทวุฒิวิศวกรที่เสียค่าธรรมเนียมในอัตราตลอดชีพ ให้มีอายุตลอดชีพของผู้ได้รับใบอนุญาต

การต่ออายุใบอนุญาตให้เป็นไปตามข้อบังคับของ ก.ว.

ถ้าใบอนุญาตสูญหายหรือถูกทำลาย ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตยื่นคำร้องขอรับใบแทนภายในกำหนดสามสิบวันนับแต่วันที่ทราบการสูญหายหรือถูกทำลาย”

มาตรา 15 ให้ยกเลิกความในมาตรา 23 แห่งพระราชบัญญัติวิชาชีพวิศวกรรม พ.ศ. 2505 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา 23 ผู้ได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมตามมาตรา 19 และมาตรา 34 ต้องประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมตามประเภทและสาขาที่ได้ระบุไว้ในใบอนุญาต ทั้งนี้ ภายในข้อกำหนดและเงื่อนไขที่ระบุในกฎกระทรวง สำหรับผู้ได้รับใบอนุญาตพิเศษตามมาตรา 19 ทวิ ต้องประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมตามขนาดและสาขาที่ได้ระบุไว้ในใบอนุญาต

ผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมประเภท และสาขาใดจะประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมในสาขาอื่นนอกจากที่ได้ระบุไว้ในใบอนุญาตได้เพียงใด ให้เป็นไปตามข้อกำหนดและเงื่อนไขที่ระบุในกระทรวง

มาตรา 16 ให้ยกเลิกความในมาตรา 26 ทวิ แห่งพระราชบัญญัติวิชาชีพวิศวกรรม พ.ศ. 2505 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติวิชาชีพวิศวกรรม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2512 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา 26 ทวิ ผู้ใดไม่อำนวยความสะดวกแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ หรือไม่ตอบหนังสือสอบถามของพนักงานเจ้าหน้าที่ หรือไม่ไปชี้แจงข้อเท็จจริง หรือไม่ส่งเอกสาร หรือหลักฐานแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ในการปฏิบัติการตามมาตรา 14 ทวิ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท”

มาตรา 17 ให้ยกเลิกความในมาตรา 31 แห่งพระราชบัญญัติวิชาชีพวิศวกรรม พ.ศ. 2505 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา 31 ผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมผู้ใดประกอบวิศวกรรมควบคุม ในระหว่างถูกพักใบอนุญาต ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือนหรือปรับ ไม่เกินห้าพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ”

มาตรา 18 ให้ยกเลิกอัตราค่าธรรมเนียมท้ายพระราชบัญญัติวิชาชีพวิศวกรรม พ.ศ. 2505 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“อัตราค่าธรรมเนียม”

(1) ใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม

(ก) ประเภทภาคีวิศวกร	200 บาท
(ข) ประเภทสามัญวิศวกร	300 บาท
(ค) ประเภทวุฒิวิศวกร	
อายุ 5 ปี	400 บาท
ตลอดชีพ	1,200 บาท
(ง) ตามมาตรา 19 ทวิ	200 บาท

(2) ค่าต่ออายุใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมที่ขอต่ออายุใบอนุญาตก่อนใบอนุญาตหมดอายุ

(ก) ประเภทภาคีวิศวกร	100 บาท
(ข) ประเภทสามัญวิศวกร	150 บาท
(ค) ประเภทวุฒิวิศวกร	200 บาท
(จ) ตามมาตรา 19 ทวิ	100 บาท

สำหรับผู้ที่ขอต่ออายุใบอนุญาตหลังจากใบอนุญาตหมดอายุ ให้เพิ่มอัตราค่าธรรมเนียมตาม (ก) เป็น 200 บาท (ข) เป็น 300 บาท (ค) เป็น 400 บาท และ (ง) เป็น 200 บาท

(3) ใบแทนใบอนุญาตหรือหลักฐานรับรองการได้รับใบอนุญาต 20 บาท

(4) ค่าทดสอบความรู้ครั้งละ 400 บาท”

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พลเอก บุญยัย บำรุงพงศ์

รองนายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :— เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ เนื่องจากพระราชบัญญัติวิชาชีพวิศวกรรม พ.ศ. 2505 และพระราชบัญญัติวิชาชีพวิศวกรรม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2512 มีบทบัญญัติเกี่ยวกับคุณสมบัติและอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ ควบคุมการประกอบวิชาชีพ วิศวกรรม คุณวุฒิ คุณสมบัติ และระยะเวลาประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมของผู้ขอรับใบอนุญาต การประกาศชื่อ ที่อยู่ และคุณวุฒิของผู้ขอรับใบอนุญาต อายุใบอนุญาตบางประเภทข้อกำหนดและเงื่อนไขในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมของผู้ได้รับใบอนุญาตโทษ อัตราค่าธรรมเนียมที่ไม่เหมาะสม และเพื่อให้คณะกรรมการควบคุมการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมมีอำนาจออกใบอนุญาตพิเศษตามความรู้ความสามารถและประสบการณ์ของผู้ขอรับใบอนุญาตแต่ละรายได้ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้ขึ้น

กฎกระทรวง

ฉบับที่ 1 (พ.ศ. 2508)

ออกตามความในพระราชบัญญัติวิชาชีพวิศวกรรม พ.ศ. 2505

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 5 และมาตรา 24 แห่งพระราชบัญญัติวิชาชีพวิศวกรรม พ.ศ. 2505 รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้ ให้กำหนดมรรยาทแห่งวิชาชีพของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม ดังนี้

- (1) ไม่กระทำการใด ๆ อันอาจนำมาซึ่งความเสื่อมเสียเกียรติศักดิ์แห่งวิชาชีพ
- (2) ไม่โฆษณาหรือยอมให้ผู้อื่นโฆษณาด้วยประการใด ๆ ซึ่งการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม เว้นแต่การแสดงชื่อคุณวุฒิ ตำแหน่งที่อยู่ หรือสำนักงานของผู้
- (3) ปฏิบัติงานที่ได้รับทำด้วยความซื่อสัตย์สุจริตตามหลักปฏิบัติและวิชาการ และไม่ละทิ้งงานที่ได้รับทำโดยไม่มีเหตุอันสมควร
- (4) ไม่รับดำเนินงานขึ้นเดียว และแบบเดียวกันให้แก่ผู้ว่าจ้างรายอื่นเพื่อการประกวดราคา เว้นแต่จะได้แจ้งให้ผู้ว่าจ้างรายแรกทราบล่วงหน้าเป็นลายลักษณ์อักษร หรือได้รับความยินยอมเป็นลายลักษณ์อักษรจากผู้ว่าจ้างรายแรก และได้แจ้งให้ผู้ว่าจ้างรายอื่นนั้นทราบล่วงหน้าแล้ว
- (5) ไม่รับทำงาน หรือตรวจสอบงานขึ้นเดียวกันกับผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมอื่นทำอยู่ เว้นแต่เป็นการทำงานตามหน้าที่ หรือได้แจ้งให้ผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมอื่นนั้นทราบล่วงหน้าแล้ว

(6) ไม่แย่งงานจากผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมอื่น

(7) ไม่ใช่ตำแหน่งหน้าที่หรืออิทธิพล หรือให้ผลประโยชน์แก่บุคคลใด เพื่อให้ตนเองหรือผู้อื่นได้รับงาน

(8) ไม่เปิดเผยความลับของงานที่ตนได้รับทำ หรือใช้หรือคัดลอกแบบรูปแผนผัง หรือเอกสารเกี่ยวกับงานของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมอื่นโดยมิได้รับอนุญาตจากเจ้าของ

(9) ไม่กระทำการใด ๆ โดยจงใจให้เป็นที่เสื่อมเสียแก่ชื่อเสียงหรืองานของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมอื่น

(10) ไม่เรียก ไม่รับ หรือไม่ยอมจะรับทรัพย์สินหรือผลประโยชน์อย่างใด สำหรับตนเองหรือผู้อื่นโดยมิชอบ จากผู้รับเหมาหรือบุคคลอื่นใด ซึ่งเกี่ยวข้องกับงานที่ทำอยู่กับผู้ว่าจ้าง

ให้ไว้ ณ วันที่ 27 กรกฎาคม พ.ศ. 2508

พลเอก ป. จารุเสถียร

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

หมายเหตุ :— เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ เนื่องจากพระราชบัญญัติวิชาชีพวิศวกรรม พ.ศ. 2505 ต้องการควบคุมมรรยาทของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมให้อยู่ในมาตรฐานอันดี จึงออกกฎกระทรวงตามความในมาตรา 24 แห่งพระราชบัญญัติวิชาชีพวิศวกรรม พ.ศ. 2505
ขึ้นไว้

กฎกระทรวง

ฉบับที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๐๘)

ออกตามความในพระราชบัญญัติวิชาชีพวิศวกรรม พ.ศ. ๒๕๐๕

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๐๘ ถูกยกเลิกโดยกฎกระทรวงฉบับที่ ๘
(พ.ศ. ๒๕๒๐) ๗ ทั้งหมด

กฎกระทรวง
ฉบับที่ 3 (พ.ศ. 2508)

ออกตามความในพระราชบัญญัติวิชาชีพวิศวกรรม พ.ศ. 2505

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 5 และมาตรา 6 แห่งพระราชบัญญัติวิชาชีพวิศวกรรม พ.ศ. 2505 รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้ ให้กำหนดวิชาชีพวิศวกรรมในสาขา แขนง และขนาดดังต่อไปนี้ เป็นวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม

สาขา 1 วิศวกรรมโยธา

1. งานออกแบบและคำนวณ หมายถึงการใช้ความรู้ในสาขาวิศวกรรมโยธา เพื่อให้ได้มาซึ่งรายละเอียดในการก่อสร้างโดยแสดงเป็นแบบรูป ข้อกำหนดและประมาณการ

2. งานควบคุมการก่อสร้าง หมายถึงการอำนวยความสะดวกดูแลการก่อสร้างในสาขาวิศวกรรมโยธา ให้เป็นไปโดยถูกต้องตามหลักวิชาการ แบบรูป และข้อกำหนด

3. งานพิจารณาตรวจสอบ หมายถึงการค้นคว้า การวิเคราะห์ การทดสอบ การหาข้อมูลและสถิติต่าง ๆ เพื่อเป็นหลักเกณฑ์ประกอบการตรวจสอบวินิจฉัยงานในสาขาวิศวกรรมโยธา

4. งานวางโครงการก่อสร้าง หมายถึงการวางแผนผังหรือการวางแผนงานการก่อสร้างในสาขาวิศวกรรมโยธา

5. งานให้คำปรึกษา หมายถึงการให้ข้อเสนอแนะ และหรือการตรวจสอบที่เกี่ยวกับงานในสาขาวิศวกรรมโยธา ตาม 1.2.3. หรือ 4.

งานในสาขาวิศวกรรมโยธาดังกล่าวข้างต้นนี้ต้องมีลักษณะขนาดหรืออยู่ในประเภท ดังต่อไปนี้

- (1) อาคารตั้งแต่สามชั้นขึ้นไปที่ก่อสร้างห่างจากทางสาธารณะไม่เกินสิบสี่เมตร
- (2) โรงงานอุตสาหกรรมที่ใช้เครื่องจักรตั้งแต่ห้าสิบบางม้าเพลลาขึ้นไป
- (3) อาคารถาวรที่ใช้เป็นอาคารสาธารณะ หรือเป็นที่อยู่อาศัยของบุคคลจำนวนมาก เช่น โรงมหรสพ โรงพยาบาล โรงเรียน โรงแรม ภัตตาคาร หอประชุม หอสมุด อาคารแบบ เฟลท หรืออาคารอย่างอื่นที่มีลักษณะทำนองเดียวกัน
- (4) สะพานที่มีช่วงระหว่างศูนย์กึ่งกลางตอม่อช่วงใดช่วงหนึ่งยาวตั้งแต่สิบเมตรขึ้นไป
- (5) ทำสำหรับเทียบเรือที่มีระวางขับน้ำตั้งแต่หนึ่งร้อยตันขึ้นไป
- (6) อยู่เรือหรือคานเรือ สำหรับเรือที่มีระวางขับน้ำตั้งแต่ห้าสิบตันขึ้นไป
- (7) เขื่อนกั้นน้ำที่ต้องรับความดันของน้ำหลังเขื่อนที่มีความลึกตั้งแต่สองเมตรขึ้นไป
- (8) กำแพงกันดินที่ต้องรับความดันของดินหลังกำแพงที่มีความสูงตั้งแต่สองเมตรขึ้นไป
- (9) โครงสร้างสำหรับรองรับถังน้ำ ถังน้ำมัน หรือสำหรับใช้ในการรับส่งวิทยุ หรือโทรทัศน์ หรือใช้ในการอื่นใดที่มีความสูงจากระดับฐานตั้งแต่สิบเมตรขึ้นไป เว้นแต่โครงสร้างชั่วคราวที่ใช้กับกิจการอย่างใดอย่างหนึ่ง
- (10) ปล่องไฟหรือเสาที่ปลูกสร้างหรือปักไว้ และมีความสูงจากระดับฐานตั้งแต่สิบเมตรขึ้นไป เว้นแต่ปล่องไฟหรือเสาที่ปลูกสร้างหรือปักไว้ชั่วคราว
- (11) ถังเก็บของไหล เช่น ก๊าซ น้ำ น้ำมัน ที่มีความจุตั้งแต่หนึ่งร้อยลูกบาศก์เมตรขึ้นไป
- (12) ทางรถไฟ หรือทางรถราง ซึ่งมีความยาวตั้งแต่สิบกิโลเมตรขึ้นไป

(13) ทางประเภททางหลวงแผ่นดิน ทางหลวงจังหวัด ทางหลวงเทศบาล และทางหลวงสัมปทาน ตามกฎหมายว่าด้วยทางหลวง

(14) สนามบิน ทางวิ่ง หรือลานจอดเครื่องบิน

(15) อุโมงค์สาธารณะ

(16) สระว่ายน้ำสาธารณะ

(17) งานผลิตน้ำประปาสำหรับประชาชน ที่มีปริมาณการผลิตตั้งแต่หนึ่ง พันลูกบาศก์เมตรต่อวันขึ้นไป

สาขา 2 วิศวกรรมเครื่องกล

1. งานออกแบบและคำนวณ หมายถึงการใช้ความรู้ในสาขาวิศวกรรมเครื่องกล เพื่อให้ได้มาซึ่งรายละเอียดในการสร้าง โดยแสดงเป็นแบบรูป ข้อกำหนดและปริมาณการดังต่อไปนี้

(1) เครื่องกลจักรที่ให้กำเนิดพลังหรือเครื่องกลที่ใช้พลัง ขนาดเครื่องตั้งแต่สิบแรงม้าขึ้นไป

(2) เครื่องกำเนิดไอน้ำหรือไออย่างอื่นทุกขนาด

(3) หม้ออัดอากาศหรือหม้ออัดก๊าซทุกขนาด

(4) เครื่องปรับอากาศสำหรับทำความเย็นทุกขนาดและทุกชนิด

2. งานควบคุมการสร้าง หมายถึงการอำนวยความสะดวกในการสร้างในสาขาวิศวกรรมเครื่องกล ดังต่อไปนี้

(1) เครื่องกลจักรที่ให้กำเนิดพลังหรือเครื่องกลที่ใช้พลัง ขนาดเครื่องตั้งแต่สามสิบแรงม้าขึ้นไป

(2) เครื่องกำเนิดไอน้ำหรือไออย่างอื่น ขนาดที่มีความดันตั้งแต่ห้ากิโลกรัมต่อหนึ่งตารางเซนติเมตรขึ้นไป หรือขนาดที่มีอัตราการผลิตไอน้ำหรือไออย่างอื่นเครื่องละตั้งแต่ห้าร้อยกิโลกรัมต่อหนึ่งชั่วโมงขึ้นไป

(3) หม้ออัดอากาศหรือหม้ออัดก๊าซ ขนาดที่มีความดันตั้งแต่ห้ากิโลกรัมต่อหนึ่งตารางเซนติเมตรขึ้นไป

(4) เครื่องปรับอากาศสำหรับทำความเย็นขนาดเครื่องละตั้งแต่ห้าตันขึ้นไป

3. งานอำนวยการควบคุมการประกอบบรรดาสิ่งดังกล่าวใน 2. ในโรงงานที่ใช้ลูกจ้างตั้งแต่สิบคนขึ้นไป

4. งานพิจารณาตรวจสอบ หมายถึงการค้นคว้า การวิเคราะห์ การทดสอบ การหาข้อมูลและสถิติต่างๆ เพื่อเป็นหลักเกณฑ์ประกอบการตรวจสอบวินิจฉัยงานในสาขาวิศวกรรมเครื่องกล

5. งานวางโครงการ หมายถึงการวางแผนผังหรือการวางแผนงานการสร้างหรือการประกอบสิ่งใดๆ ในสาขาวิศวกรรมเครื่องกล สำหรับโครงการที่มีวงเงินตั้งแต่สิบล้านบาทขึ้นไป

6. งานอำนวยการติดตั้ง

(1) เครื่องกลจักรที่ให้กำเนิดพลังขนาดเครื่องละตั้งแต่ห้าร้อยแรมป์เพลาขึ้นไป หรือเครื่องกลที่ใช้พลังขนาดเครื่องละตั้งแต่สี่ร้อยแรมป์เพลาขึ้นไป

(2) เครื่องกำเนิดไอน้ำหรือไอลักษณะอื่น ขนาดที่มีความดันตั้งแต่เจ็ดกิโลกรัมต่อหนึ่งตารางเซนติเมตรขึ้นไป หรือขนาดที่มีอัตราการผลิตไอน้ำหรือไอลักษณะอื่นเครื่องละตั้งแต่หนึ่งพันกิโลกรัมต่อหนึ่งชั่วโมงขึ้นไป

(3) หม้ออัดอากาศหรือหม้ออัดก๊าซ ขนาดที่มีความดันตั้งแต่สิบล้านกิโลกรัมต่อหนึ่งตารางเซนติเมตรขึ้นไป

(4) เครื่องปรับอากาศสำหรับทำความเย็น ขนาดเครื่องละตั้งแต่ยี่สิบตันขึ้นไป

7. งานอำนวยการซ่อม

(1) เครื่องกลจักรที่ให้กำเนิดพลังขนาดเครื่องละตั้งแต่ห้าร้อยแรมป์เพลาขึ้นไป หรือเครื่องกลที่ใช้พลังขนาดเครื่องละตั้งแต่สี่ร้อยแรมป์เพลาขึ้นไป

(2) เครื่องกำเนิดไอน้ำหรือไอลักษณะอื่น ขนาดที่มีความดันตั้งแต่เจ็ดกิโลกรัมต่อหนึ่งตารางเซนติเมตรขึ้นไป หรือขนาดที่มีอัตราการผลิตไอน้ำหรือไอลักษณะอื่นเครื่องละตั้งแต่หนึ่งพันกิโลกรัมต่อหนึ่งชั่วโมงขึ้นไป

(3) หม้ออัดอากาศหรือหม้ออัดก๊าซ ขนาดที่มีความดันตั้งแต่สิบสาม กิโลกรัมต่อหนึ่งตารางเซนติเมตรขึ้นไป

(4) เครื่องปรับภาวะอากาศสำหรับทำความเย็น ขนาดเครื่องละตั้งแต่ยี่สิบตันขึ้นไป

8. งานอำนวยความสะดวก

(1) เครื่องกลจักรที่ให้กำเนิดพลังหรือเครื่องกลที่ใช้พลังขนาดเครื่องละตั้งแต่พันแรงม้าขึ้นไป

(2) เครื่องกำเนิดไอน้ำหรือไอลักษณะอื่น ขนาดที่มีอัตราการผลิตไอน้ำหรือไอลักษณะอื่นเครื่องละตั้งแต่สองหมื่นกิโลกรัมต่อหนึ่งชั่วโมงขึ้นไป

(3) หม้ออัดอากาศหรือหม้ออัดก๊าซ ขนาดที่มีความดันตั้งแต่สิบสาม กิโลกรัมต่อหนึ่งตารางเซนติเมตรขึ้นไป เฉพาะที่มีปริมาตรใบละตั้งแต่สิบลูกบาศก์เมตรขึ้นไป

9. งานให้คำปรึกษา หมายถึงการให้ข้อแนะนำและหรือการตรวจสอบที่เกี่ยวกับงานในสาขาวิศวกรรมเครื่องกล ตาม 1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. หรือ 8.

สาขา 3 วิศวกรรมไฟฟ้า

(ก) แขนงไฟฟ้ากำลัง

1. งานออกแบบและคำนวณอุปกรณ์ไฟฟ้ากำลังขนาดการผลิตหรือการใช้รวมกันตั้งแต่หนึ่งพันกิโลวัตต์ขึ้นไป หรือขนาดที่มีแรงดันสูงสุดระหว่างสายในระบบตั้งแต่หนึ่งพันสองร้อยโวลต์ขึ้นไป

2. งานควบคุมการสร้าง หมายถึงการอำนวยความสะดวกดูแลการสร้างระบบผลิตระบบส่ง ระบบจ่าย หรือระบบใช้ไฟฟ้ากำลัง ตั้งแต่หนึ่งพันกิโลวัตต์ขึ้นไป หรือขนาดที่มีแรงดันสูงสุดระหว่างสายในระบบตั้งแต่หนึ่งพันสองร้อยโวลต์ขึ้นไป

3. งานพิจารณาตรวจสอบ หมายถึงการค้นคว้า การวิเคราะห์ การทดสอบ หรือการหาข้อมูลและสถิติต่าง ๆ เพื่อเป็นหลักเกณฑ์ประกอบการตรวจวินิจฉัยงานเกี่ยวกับการผลิต การส่ง การจ่าย หรือการใช้ไฟฟ้ากำลัง ตั้งแต่หนึ่งพันกิโลวัตต์ขึ้นไป หรือขนาดที่มีแรงดันสูงสุดระหว่างสายในระบบตั้งแต่หนึ่งพันสองร้อยโวลต์ขึ้นไป

4. งานวางโครงการ หมายถึงการวางแผนผังหรือการวางแผนงานการสร้างสิ่งใด ๆ ในสาขาวิศวกรรมไฟฟ้ากำลัง สำหรับโครงการที่มีวงเงินตั้งแต่สิบล้านบาทขึ้นไป

5. งานอำนวยความสะดวกติดตั้งอุปกรณ์ไฟฟ้ากำลังขนาดการผลิตหรือการใช้รวมกันตั้งแต่หนึ่งพันสองร้อยโวลต์ขึ้นไป

6. งานอำนวยความสะดวกอุปกรณ์ไฟฟ้ากำลังขนาดที่มีแรงดันสูงสุดระหว่างสายในระบบตั้งแต่หกหรือโวลต์ขึ้นไป

7. งานอำนวยความสะดวกไฟฟ้ากำลังขนาดที่มีแรงดันสูงสุดระหว่างสายในระบบชนิดกึ่งเดียวตั้งแต่หกหรือโวลต์ขึ้นไป หรือขนาดที่มีแรงดันสูงสุดระหว่างสายในระบบชนิดหลายกึ่งตั้งแต่หนึ่งพันสองร้อยโวลต์ขึ้นไป หรือขนาดการผลิต การส่ง การจ่าย หรือการใช้ไฟฟ้ากำลังเพื่อสาธารณูปโภคทั้งหมดหรือแต่บางส่วน ตั้งแต่สองร้อยกิโลวัตต์ขึ้นไป หรือขนาดการผลิตหรือการใช้ไฟฟ้ากำลังเพื่องานอย่างอื่น ตั้งแต่หนึ่งพันกิโลวัตต์ขึ้นไป

8. งานให้คำปรึกษา หมายถึงการให้ข้อแนะนำและหรือการตรวจสอบที่เกี่ยวกับงานในสาขาวิศวกรรมไฟฟ้าแขนงไฟฟ้ากำลัง ตาม 1. 2. 3. 4. 5. 6. หรือ 7.

ข. แขนงไฟฟ้าสื่อสาร

1. งานออกแบบและคำนวณอุปกรณ์ไฟฟ้าสื่อสาร ขนาดเครื่องกระจายคลื่นตั้งแต่หนึ่งพันวัตต์ขึ้นไป

2. งานควบคุมการสร้าง หมายถึงการอำนวยความสะดวกดูแลการสร้างเครื่องส่งวิทยุหรือเครื่องส่งโทรทัศน์ ขนาดกระจายคลื่นตั้งแต่หนึ่งพันวัตต์ขึ้นไป

3. งานอำนวยความสะดวกการประกอบบรรดาสิ่งดังกล่าวใน 2.

4. งานพิจารณาตรวจสอบ หมายถึงการค้นคว้า การวิเคราะห์ การทดสอบหรือการหาข้อมูลและสถิติต่าง ๆ เพื่อเป็นหลักเกณฑ์ประกอบการตรวจสอบวินิจฉัยงานในสาขาวิศวกรรมไฟฟ้าแขนงไฟฟ้าสื่อสาร

5. งานวางโครงการ หมายถึงการวางแผนผังหรือการวางแผนงาน การสร้างหรือการประกอบสิ่งใด ๆ ในสาขาวิศวกรรมไฟฟ้าสื่อสาร สำหรับโครงการที่มีวงเงินตั้งแต่สิบล้านบาทขึ้นไป

6. งานอำนวยความสะดวกติดตั้งอุปกรณ์ไฟฟ้าสื่อสารขนาดเครื่องกระจายคลื่นตั้งแต่หนึ่งพันวัตต์ขึ้นไป

7. งานอำนวยความสะดวกซ่อมอุปกรณ์ไฟฟ้าสื่อสารขนาดเครื่องกระจายคลื่นตั้งแต่หนึ่งพันวัตต์ขึ้นไป

8. งานอำนวยความสะดวกใช้อุปกรณ์ไฟฟ้าสื่อสารขนาดเครื่องกระจายคลื่นตั้งแต่หนึ่งพันวัตต์ขึ้นไป

9. งานให้คำปรึกษา หมายถึงการให้ข้อแนะนำและหรือการตรวจสอบที่เกี่ยวกับงานสาขาวิศวกรรมไฟฟ้าแขนงไฟฟ้าสื่อสาร ตาม 1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. หรือ 8.

สาขา 4 วิศวกรรมอุตสาหกรรม

1. งานออกแบบและคำนวณงานอุตสาหกรรมของโรงงานอุตสาหกรรม ของโรงงานที่ใช้ลูกจ้างตั้งแต่ห้าสิบคนขึ้นไป หรือของโรงงานขนาดที่ต้องลงทุนตั้งแต่ห้าล้านบาทขึ้นไป

2. งานควบคุมการสร้าง หมายถึงการอำนวยความสะดวกดูแลการสร้างในสาขาวิศวกรรมอุตสาหกรรม ให้เป็นไปโดยถูกต้องตามหลักวิชาการ แบบรูป และข้อกำหนดสำหรับงานอุตสาหกรรมของโรงงานที่ใช้ลูกจ้างตั้งแต่ห้าสิบคนขึ้นไป หรือของโรงงานขนาดที่ต้องลงทุนตั้งแต่ห้าล้านบาทขึ้นไป

3. งานพิจารณาตรวจสอบ หมายถึงการค้นคว้า การวิเคราะห์ การทดสอบ หรือการหาข้อมูลและสถิติต่าง ๆ เพื่อเป็นหลักเกณฑ์ประกอบการตรวจสอบวินิจฉัยงานในสาขาวิศวกรรมอุตสาหกรรม

4. งานวางโครงการ หมายถึงการวางแผนผังหรือการวางแผนงานการสร้าง หรือการประกอบสิ่งใด ๆ ในสาขาวิศวกรรมอุตสาหกรรม สำหรับโครงการที่มีวงเงินตั้งแต่สิบล้านบาทขึ้นไป

5. งานควบคุมการผลิตวัสดุสำเร็จรูปหรือกึ่งสำเร็จรูป งานหลอมโลหะ งานหล่อโลหะ งานรีดโลหะ งานเคลือบโลหะ หรืองานอบชุบ งานชุบ หรืองานแปรรูปโลหะไม้หรือวัสดุอื่น ๆ สำหรับงานอุตสาหกรรมของโรงงานที่ใช้ลูกจ้างตั้งแต่ห้าสิบคนขึ้นไป หรือของโรงงานขนาดที่ต้องลงทุนตั้งแต่ห้าล้านบาทขึ้นไป

6. งานควบคุมการผลิตแร่และงานทำโลหะให้บริสุทธิ์ ที่มีปริมาณการผลิตดังต่อไปนี้

ดิบุก ตั้งแต่วันละสองตันขึ้นไป

ตะกั่ว สังกะสี ทองแดง หรือพลวง ตั้งแต่วันละห้าตันขึ้นไป

เหล็ก หรือเหล็กกล้า ตั้งแต่วันละสิบตันขึ้นไป

7. งานให้คำปรึกษา หมายถึงการให้ข้อแนะนำและหรือการตรวจสอบที่เกี่ยวกับงานในสาขาวิศวกรรมอุตสาหกรรม ตาม 1. 2. 3. 4. 5. หรือ 6.

สาขา 5 วิศวกรรมเหมืองแร่

1. งานออกแบบและคำนวณ หมายถึงการใช้ความรู้ในสาขาวิศวกรรมเหมืองแร่ เพื่อให้ได้มาซึ่งรายละเอียด โดยแสดงเป็นแบบรูป ข้อกำหนด และประมาณการดังต่อไปนี้

(1) งานทำเหมืองแร่ในแหล่งแร่ชนิดลานแร่ที่ใช้พลังงานรวมกัน ตั้งแต่หนึ่งร้อยห้าสิบบางม้าเพล้าขึ้นไป หรือที่ใช้ลูกจ้ำงตั้งแต่ห้าสิบกคนขึ้นไป

(2) งานทำเหมืองแร่ในแหล่งแร่ชนิดอื่น ซึ่งมีใช้ลานแร่ที่มีปริมาณการผลิตสินแร่ตั้งแต่วันละยี่สิบห้าตันขึ้นไป

(3) งานทำเหมืองหินที่มีปริมาณการผลิตตั้งแต่วันละห้าสิบกตันขึ้นไป

(4) งานเจาะอุโมงค์หรือปล่องที่มีพื้นที่หน้าตัดตั้งแต่สามตารางเมตรขึ้นไป เพื่อกิจการเหมืองแร่

(5) งานแต่งแร่ ที่ใช้สินแร่จากแหล่งแร่ชนิดอื่นที่มีใช้ลานแร่ตั้งแต่วันละยี่สิบห้าตันขึ้นไป

(6) งานถลุงแร่ดิบุก และงานทำดิบุกให้บริสุทธิ์ที่มีปริมาณการผลิตตั้งแต่วันละสองตันขึ้นไป

(7) งานถลุงแร่ตะกั่ว แร่สังกะสี แร่ทองแดง หรือแร่พลวง และงานทำโลหะดังกล่าวให้บริสุทธิ์ ที่มีปริมาณการผลิตตั้งแต่วันละห้าตันขึ้นไป

(8) งานถลุงแร่เหล็กหรืองานผลิตเหล็กกล้า ที่มีปริมาณการผลิตตั้งแต่วันละสิบตันขึ้นไป

(9) งานหลอม งานหล่อ งานรีด งานเคลือบ หรืองานชุบโลหะสำหรับงานที่ใช้ลูกจ้ำงตั้งแต่ห้าสิบกคนขึ้นไป หรืองานขนาดที่ต้องลงทุนตั้งแต่ห้าล้านบาทขึ้นไป

(10) เครื่องกลหรืออุปกรณ์ที่ใช้ทำงานเกี่ยวกับสินแร่หรือหินได้ตั้งแต่วันละสิบตันขึ้นไป

2. งานควบคุมการสร้าง หมายถึงการอำนวยความสะดวกการสร้างในสาขาวิศวกรรมเหมืองแร่ ให้เป็นไปโดยถูกต้องตามหลักวิชาการ แบบรูป และข้อกำหนดสำหรับงานที่ระบุไว้ใน 1. (1) ถึง (10)

3. งานพิจารณาตรวจสอบ หมายถึงการค้นคว้า การวิเคราะห์ การทดสอบ การหาข้อมูลและสถิติต่าง ๆ เพื่อเป็นหลักเกณฑ์ประกอบการตรวจสอบวินิจฉัยงานในสาขาวิศวกรรมเหมืองแร่ สำหรับงานที่ระบุไว้ใน 1. (1) ถึง (10)

4. งานวางโครงการ หมายถึงการวางแผนผังหรือการวางแผนงานในสาขาวิศวกรรมเหมืองแร่ สำหรับงานที่ระบุไว้ใน 1 (1) ถึง (9)

5. งานดำเนินการ หมายถึงการรับผิดชอบในการดำเนินงานในสาขาวิศวกรรมเหมืองแร่ สำหรับงานที่ระบุไว้ใน 1 (1) ถึง (9)

6. งานให้คำปรึกษา หมายถึงการให้ข้อแนะนำและหรือการตรวจสอบที่เกี่ยวกับในงานสาขาวิศวกรรมเหมืองแร่ ตาม 1. 2. 3. 4. หรือ 5

ให้ไว้ ณ วันที่ 1 ตุลาคม พ.ศ. 2508

พลเอก ป. จารุเสถียร

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

หมายเหตุ:— เหตุผลในการใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือเนื่องจากพระราชบัญญัติวิชาชีพวิศวกรรม พ.ศ. 2505 ได้ประกาศและมีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ 28 กรกฎาคม 2505 เป็นต้นมา ความมุ่งหมายของพระราชบัญญัตินี้ก็เพื่อที่จะควบคุมการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมและกำหนดมาตรฐานความรู้ความสามารถตลอดจนความประพฤติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมให้อยู่ในมาตรฐานอันดี ทั้งนี้เพื่อความปลอดภัยของบุคคลและทรัพย์สินสมบัติ จึงจำเป็นที่จะต้องออกกฎกระทรวงวางหลักเกณฑ์ว่า วิชาชีพวิศวกรรมสาขาใด แขนงใด หรือขนาดใดควรที่จะกำหนดให้เป็นวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม เพื่อปฏิบัติให้เป็นไปตามความในมาตรา 6 แห่งพระราชบัญญัติวิชาชีพวิศวกรรม พ.ศ. 2505

กฎกระทรวง

ฉบับที่ 4 (พ.ศ. 2508)

ออกตามความในพระราชบัญญัติวิชาชีพวิศวกรรม พ.ศ. 2505

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 5 และมาตรา 23 แห่งพระราชบัญญัติวิชาชีพวิศวกรรม พ.ศ. 2505 รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้
ให้ผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมตามประเภทและสาขาที่ได้ระบุไว้ในใบอนุญาตภายในข้อกำหนดและเงื่อนไขดังต่อไปนี้

สาขา 1 วิศวกรรมโยธา

ผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมในสาขาวิศวกรรมโยธาตามที่กำหนดในกฎกระทรวง ฉบับที่ 3 (พ.ศ. 2508) ออกตามความในพระราชบัญญัติวิชาชีพวิศวกรรม พ.ศ. 2505 ได้ ดังต่อไปนี้

ก. ภาควิศวกร

1. งานในสาขา 1 วิศวกรรมโยธาตาม 1. (1) เฉพาะอาคารสามชั้น
2. งานในสาขา 1 วิศวกรรมโยธาตาม 2. (1) ถึง (17)
3. งานในสาขา 1 วิศวกรรมโยธาตาม 3. (1) ถึง (17)

ข. สามัญวิศวกร

งานในสาขา 1 วิศวกรรมโยธาตาม 1. 2. 3. และ 4. ทั้งนี้ตั้งแต่ (1) ถึง (17)

ค. วุฒวิศวก

งานในสาขา 1 วิศวกรรมโยธาทุกอย่าง

สาขา 2 วิศวกรรมเครื่องกล

ผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมในสาขา วิศวกรรมเครื่องกลตามที่กำหนดในกฎกระทรวง ฉบับที่ 3 (พ.ศ. 2508) ออกตามความ ในพระราชบัญญัติวิชาชีพวิศวกรรม พ.ศ. 2505 ได้ ดังต่อไปนี้

ก. ภาควิศวก

1. งานในสาขา 2 วิศวกรรมเครื่องกลตาม 3.

2. งานในสาขา 2 วิศวกรรมเครื่องกลตาม 6. ทั้งนี้เฉพาะ

(1) เครื่องกลจักรที่ให้กำเนิดพลังขนาดเครื่องละตั้งแต่ห้าร้อยแรงม้าเพลลา ถึงเจ็ดร้อยห้าสิบแรงม้าเพลลา หรือเครื่องกลที่ใช้พลังขนาดเครื่องละตั้งแต่สี่ร้อยแรงม้าเพลลา ถึงเจ็ดร้อยห้าสิบแรงม้าเพลลา

(2) เครื่องกำเนิดไอน้ำหรือไออย่างอื่น ขนาดที่มีความดันตั้งแต่เจ็ดกิโลกรัม ต่อหนึ่งตารางเซนติเมตรถึงสิบห้ากิโลกรัมต่อหนึ่งตารางเซนติเมตร หรือขนาดที่มีอัตราการ ผลิตไอน้ำหรือไออย่างอื่น เครื่องละตั้งแต่หนึ่งพันกิโลกรัมต่อหนึ่งชั่วโมงถึงสองพันกิโลกรัม ต่อหนึ่งชั่วโมง

(3) หม้ออัดอากาศหรือหม้ออัดก๊าซ ขนาดที่มีความดันตั้งแต่สิบสามกิโลกรัม ต่อหนึ่งตารางเซนติเมตรถึงสิบห้ากิโลกรัมต่อหนึ่งตารางเซนติเมตร

(4) เครื่องปรับอากาศสำหรับทำความเย็นขนาดเครื่องละตั้งแต่สี่สิบตันถึง สี่สิบตัน

3. งานในสาขา 2 วิศวกรรมเครื่องกลตาม 7. ทั้งนี้เฉพาะ

(1) เครื่องกลจักรที่ให้กำเนิดพลังขนาดเครื่องละตั้งแต่ห้าร้อยแรงม้าเพลลา ถึงเจ็ดร้อยห้าสิบแรงม้าเพลลา หรือเครื่องกลที่ใช้พลังขนาดเครื่องละตั้งแต่สี่ร้อยแรงม้าเพลลา ถึงเจ็ดร้อยห้าสิบแรงม้าเพลลา

(2) เครื่องกำเนิดไอน้ำหรือไออย่างอื่น ขนาดที่มีความดันตั้งแต่เจ็ด กิโลกรัมต่อหนึ่งตารางเซนติเมตรถึงสิบห้ากิโลกรัมต่อหนึ่งตารางเซนติเมตร หรือขนาดที่มี อัตราการผลิตไอน้ำหรือไออย่างอื่น เครื่องละตั้งแต่หนึ่งพันกิโลกรัมต่อหนึ่งชั่วโมงถึงสอง พันกิโลกรัมต่อหนึ่งชั่วโมง

(3) หม้ออัดอากาศหรือหม้ออัดก๊าซ ขนาดที่มีความดันตั้งแต่สิบสามกิโลกรัม ต่อหนึ่งตารางเซนติเมตรถึงสิบห้ากิโลกรัมต่อหนึ่งตารางเซนติเมตร

(4) เครื่องปรับภาวะอากาศสำหรับทำความเย็น ขนาดเครื่องละตั้งแต่ยี่สิบ ตันถึงสี่สิบตัน

4. งานในสาขา 2 วิศวกรรมเครื่องกลตาม 8. ทั้งนี้เฉพาะ

(1) เครื่องกลจักรที่ให้กำเนิดพลังขนาดเครื่องละตั้งแต่หนึ่งพันแรงม้าเพลา ถึงสองพันแรงม้าเพลา หรือเครื่องกลที่ใช้พลังขนาดเครื่องละตั้งแต่หนึ่งพันแรงม้าเพลาถึง สองพันแรงม้าเพลา

(2) เครื่องกำเนิดไอน้ำหรือไออย่างอื่น ขนาดที่มีอัตราการผลิตไอน้ำหรือ ไออย่างอื่นเครื่องละตั้งแต่สองหมื่นกิโลกรัมต่อหนึ่งชั่วโมงถึงสามหมื่นกิโลกรัมต่อหนึ่ง ชั่วโมง

(3) หม้ออัดอากาศหรือหม้ออัดก๊าซ ขนาดที่มีความดันตั้งแต่สิบสาม กิโลกรัมต่อหนึ่งตารางเซนติเมตรถึงยี่สิบกิโลกรัมต่อหนึ่งตารางเซนติเมตร เฉพาะที่มี ปริมาตรใบละตั้งแต่สิบลูกบาศก์เมตรขึ้นไป

ข. สามัญวิศวกร

1. งานในสาขา 2 วิศวกรรมเครื่องกลตาม 1. ทั้งนี้เฉพาะ

(1) เครื่องกลจักรที่ให้กำเนิดพลังหรือเครื่องกลที่ใช้พลัง ขนาดเครื่องละ ตั้งแต่สิบแรงม้าเพลาถึงหนึ่งพันแรงม้าเพลา

(2) เครื่องกำเนิดไอน้ำหรือไออย่างอื่น ขนาดที่มีความดันไม่เกินสามสิบ กิโลกรัมต่อหนึ่งตารางเซนติเมตร หรือขนาดที่มีอัตราการผลิตไอน้ำหรือไออย่างอื่นไม่เกิน เครื่องละห้าพันกิโลกรัมต่อหนึ่งชั่วโมง

(3) หม้ออัดอากาศหรือหม้ออัดก๊าซ ขนาดที่มีความดันไม่เกินสามสิบกิโลกรัมต่อหนึ่งตารางเซนติเมตร

(4) เครื่องปรับภาวะอากาศสำหรับทำความเย็นขนาดไม่เกินเครื่องละยี่สิบตัน

2. งานในสาขา 2 วิศวกรรมเครื่องกลตาม 2. ทั้งนี้เฉพาะ

(1) เครื่องกลจักรที่ให้กำเนิดพลัง หรือเครื่องกลที่ใช้พลังขนาดเครื่องละตั้งแต่สามสิบบแรงม้าเพลาถึงหนึ่งพันแรงม้าเพลา

(2) เครื่องกำเนิดไอน้ำหรือไออย่างอื่น ขนาดที่มีความดันเครื่องละตั้งแต่ห้าสิบกิโลกรัมต่อหนึ่งตารางเซนติเมตรถึงสามสิบกิโลกรัมต่อหนึ่งตารางเซนติเมตร หรือขนาดที่มีอัตราการผลิตไอน้ำหรือไออย่างอื่น เครื่องละตั้งแต่ห้าร้อยกิโลกรัมต่อหนึ่งชั่วโมงถึงห้าพันกิโลกรัมต่อหนึ่งชั่วโมง

(3) หม้ออัดอากาศหรือหม้ออัดก๊าซ ขนาดที่มีความดันตั้งแต่ห้าสิบกิโลกรัมต่อหนึ่งตารางเซนติเมตรถึงสามสิบกิโลกรัมต่อหนึ่งตารางเซนติเมตร

(4) เครื่องปรับภาวะอากาศสำหรับทำความเย็นขนาดเครื่องละตั้งแต่ห้าตันถึงยี่สิบตัน

3. งานในสาขา 2 วิศวกรรมเครื่องกลตาม 3

4. งานในสาขา 2 วิศวกรรมเครื่องกลตาม 4.

5. งานในสาขา 2 วิศวกรรมเครื่องกลตาม 6. ทั้งนี้เฉพาะ

(1) เครื่องกลจักรที่ให้กำเนิดพลังขนาดเครื่องละตั้งแต่ห้าร้อยแรงม้าเพลาถึงสองพันแรงม้าเพลา หรือเครื่องกลที่ใช้พลังขนาดเครื่องละตั้งแต่สี่ร้อยแรงม้าเพลาถึงสองพันแรงม้าเพลา

(2) เครื่องกำเนิดไอน้ำหรือไออย่างอื่น ขนาดที่มีความดันตั้งแต่เจ็ดสิบกิโลกรัมต่อหนึ่งตารางเซนติเมตรถึงสี่สิบกิโลกรัมต่อหนึ่งตารางเซนติเมตร หรือขนาดที่มีอัตราการผลิตไอน้ำหรือไออย่างอื่น เครื่องละตั้งแต่หนึ่งพันกิโลกรัมต่อหนึ่งชั่วโมงถึงหนึ่งหมื่นกิโลกรัมต่อหนึ่งชั่วโมง

(3) หม้ออัดอากาศหรือหม้ออัดก๊าซ ขนาดที่มีความดันตั้งแต่สิบบสามสิบกิโลกรัมต่อหนึ่งตารางเซนติเมตรถึงสี่สิบกิโลกรัมต่อหนึ่งตารางเซนติเมตร

(4) เครื่องปรับอากาศสำหรับทำความเย็นขนาดเครื่องละตั้งแต่สี่สิบกิโลวัตต์ถึงห้าสิบกิโลวัตต์

6. งานในสาขา 2 วิศวกรรมเครื่องกลตาม 7. ทั้งนี้เฉพาะ

(1) เครื่องกลจักรที่ให้กำเนิดพลังขนาดเครื่องละตั้งแต่ห้าร้อยแรมป์เพลาถึงสองพันแรมป์เพลา หรือเครื่องกลที่ใช้พลังขนาดเครื่องละตั้งแต่สี่ร้อยแรมป์เพลาถึงสองพันแรมป์เพลา

(2) เครื่องกำเนิดไอน้ำหรือไออย่างอื่น ขนาดที่มีความดันตั้งแต่เจ็ดกิโลกรัมต่อหนึ่งตารางเซนติเมตรถึงสี่สิบกิโลกรัมต่อหนึ่งตารางเซนติเมตร หรือขนาดที่มีอัตราการผลิตไอน้ำหรือไออย่างอื่น เครื่องละตั้งแต่หนึ่งพันกิโลกรัมต่อหนึ่งชั่วโมงถึงหนึ่งหมื่นกิโลกรัมต่อหนึ่งชั่วโมง

(3) หม้ออัดอากาศหรือหม้ออัดก๊าซ ขนาดที่มีความดันตั้งแต่สิบสามกิโลกรัมต่อหนึ่งตารางเซนติเมตรถึงสี่สิบกิโลกรัมต่อหนึ่งตารางเซนติเมตร

(4) เครื่องปรับอากาศสำหรับทำความเย็นขนาดเครื่องละตั้งแต่สี่สิบกิโลวัตต์ถึงห้าสิบกิโลวัตต์

7. งานในสาขา 2 วิศวกรรมเครื่องกลตาม 8. ทั้งนี้เฉพาะ

(1) เครื่องกลจักรที่ให้กำเนิดพลังหรือเครื่องกลที่ใช้พลัง ขนาดเครื่องละตั้งแต่หนึ่งพันแรมป์เพลาถึงห้าพันแรมป์เพลา

(2) เครื่องกำเนิดไอน้ำหรือไออย่างอื่น ขนาดที่มีอัตราการผลิตไอน้ำหรือไออย่างอื่นเครื่องละตั้งแต่สองหมื่นกิโลกรัมต่อหนึ่งชั่วโมงถึงหนึ่งแสนกิโลกรัมต่อหนึ่งชั่วโมง

(3) หม้ออัดอากาศหรือหม้ออัดก๊าซ ขนาดที่มีความดันตั้งแต่สิบสามกิโลกรัมต่อหนึ่งตารางเซนติเมตรขึ้นไป เฉพาะที่มีปริมาตรใบละตั้งแต่สิบลูกบาศก์เมตรขึ้นไป

ค. วุฒิวิศวกร

งานในสาขา 2 วิศวกรรมเครื่องกลทุกอย่าง

สาขา 3 วิศวกรรมไฟฟ้า¹

¹ ความในสาขา 3 วิศวกรรมไฟฟ้านี้ถูกยกเลิกและใช้ความใหม่แทนโดยกฎกระทรวง ฉบับที่ 6 ศ. 2520) ฯ แล้ว จึงไม่พิมพ์ลงไว้

สาขา 4 วิศวกรรมอุตสาหกรรม

ผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมในสาขา วิศวกรรมอุตสาหกรรมตามที่กำหนดในกฎกระทรวง ฉบับที่ 3 (พ.ศ. 2508) ออกตามความ ในพระราชบัญญัติวิชาชีพวิศวกรรม พ.ศ. 2505 ได้ดังต่อไปนี้

ก. ภาควิศวกร

1. งานในสาขา 4 วิศวกรรมอุตสาหกรรมตาม 2. ทั้งนี้เฉพาะงานอุตสาหกรรม ของโรงงานที่ใช้ลูกจ้างตั้งแต่ห้าสิบคนถึงหนึ่งร้อยห้าสิบคน หรือของโรงงานขนาดที่ต้องลง ทุนตั้งแต่ห้าล้านบาทถึงสิบล้านบาท

2. งานในสาขา 4 วิศวกรรมอุตสาหกรรมตาม 3.

3. งานในสาขา 4 วิศวกรรมอุตสาหกรรมตาม 4. ทั้งนี้เฉพาะที่มีวงเงินตั้งแต่ สิบล้านบาทถึงยี่สิบล้านบาท

4. งานในสาขา 4 วิศวกรรมอุตสาหกรรมตาม 5. และ 6. ทั้งนี้เฉพาะ

(1) งานอุตสาหกรรมของโรงงานที่ใช้ลูกจ้างตั้งแต่ห้าสิบคนถึงหนึ่งร้อยห้า สิบคน หรือของโรงงานขนาดที่ต้องลงทุนตั้งแต่ห้าล้านบาทถึงสิบล้านบาท

(2) งานถลุงแร่ดีบุกและงานทำดีบุกให้บริสุทธิ์ ที่มีปริมาณการผลิตตั้งแต่ วันละสองตันถึงวันละสิบทัน

(3) งานถลุงแร่ตะกั่ว แร่สังกะสี แร่ทองแดง หรือแร่พลวง และงาน ทำโลหะดังก้าวให้บริสุทธิ์ ที่มีปริมาณการผลิตตั้งแต่วันละห้าตันถึงวันละยี่สิบทัน

(4) งานถลุงแร่เหล็ก หรืองานผลิตเหล็กกล้าที่มีปริมาณการผลิตตั้งแต่ วันละสิบทันถึงวันละยี่สิบทัน

ข. สามัญวิศวกร

1. งานในสาขา 4 วิศวกรรมอุตสาหกรรมตาม 1. และ 2. ทั้งนี้เฉพาะงาน- อุตสาหกรรมของโรงงานที่ใช้ลูกจ้างตั้งแต่ห้าสิบคนถึงสามร้อยคน หรือของโรงงานขนาด ที่ต้องลงทุนตั้งแต่ห้าล้านบาทถึงสามสิบล้านบาท

2. งานในสาขา 4 วิศวกรรมอุตสาหกรรมตาม 3.

3. งานในสาขา 4 วิศวกรรมอุตสาหกรรมตาม 4. และ 7. ^๕ ทั้งนี้เฉพาะที่มีวงเงินตั้งแต่สิบล้านบาทถึงสี่สิบล้านบาท

4. งานในสาขา 4 วิศวกรรมอุตสาหกรรมตาม 5. และ 6. ^๕ ทั้งนี้เฉพาะ

(1) งานอุตสาหกรรมของโรงงานที่ใช้ลูกจ้างตั้งแต่ห้าสิบคนถึงสามร้อยคน หรือของโรงงานขนาดที่ต้องลงทุนตั้งแต่ห้าล้านบาทถึงสามสิบล้านบาท

(2) งานถลุงแร่ดีบุกและงานทำดีบุกให้บริสุทธ์ ที่มีปริมาณการผลิตตั้งแต่วันละสองตันถึงวันละสามสิบล้าน

(3) งานถลุงแร่ตะกั่ว แร่สังกะสี แร่ทองแดง หรือแร่พลวง และงานทำโลหะดังก่อให้บริสุทธ์ ที่มีปริมาณการผลิตตั้งแต่วันละห้าตันถึงวันละสองร้อยตัน

(4) งานถลุงแร่เหล็ก หรืองานผลิตเหล็กกล้า ที่มีปริมาณการผลิตตั้งแต่วันละสิบล้านถึงวันละสองร้อยตัน

ค. วุฒิวิศวกร

งานในสาขา 4 วิศวกรรมอุตสาหกรรมทุกอย่าง

สาขา 5 วิศวกรรมเหมืองแร่

ผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมในสาขาวิศวกรรมเหมืองแร่ ตามที่กำหนดในกฎกระทรวง ฉบับที่ 3 (พ.ศ. 2508) ออกตามความในพระราชบัญญัติวิชาชีพวิศวกรรม พ.ศ. 2505 ได้ ดังต่อไปนี้

ก. ภาควิศวกร

1. งานในสาขา 5 วิศวกรรมเหมืองแร่ตาม 1. 4. 5. และ 6. ^๕ ทั้งนี้เฉพาะ

(1) งานทำเหมืองแร่ในแหล่งแร่ชนิดลานแร่ที่ใช้พลังงานรวมกันตั้งแต่หนึ่งร้อยห้าสิบบางม้าเพลมาถึงห้าร้อยแรงม้าเพล หรือที่ใช้ลูกจ้างตั้งแต่ห้าสิบคนถึงหนึ่งร้อยห้าสิบคน

(2) งานทำเหมืองแร่ในแหล่งแร่ชนิดอื่นซึ่งมิใช่ลานแร่ที่มีปริมาณการผลิตสินแร่ตั้งแต่วันละยี่สิบล้านถึงวันละสองร้อยตัน

- (3) งานทำเหมืองหินที่มีปริมาณการผลิตตั้งแต่วันละห้าสิบก้อน ถึงวันละสองร้อยก้อน
- (4) งานเจาะอุโมงค์หรือปล่องที่มีพื้นที่หน้าตัดแต่สามตารางเมตรขึ้นไป เพื่อกิจการเหมืองแร่
- (5) งานแต่งแร่ที่ใช้สินแร่จากแหล่งแร่ชนิดอื่น ซึ่งมีใช้ลานแร่ตั้งแต่วันละยี่สิบก้อนถึงวันละสองร้อยก้อน
- (6) งานถลุงแร่ดีบุกและงานทำดีบุกให้บริสุทธิ์ ที่มีปริมาณการผลิตตั้งแต่วันละสองตันถึงวันละสิบก้อน
- (7) งานถลุงแร่ตะกั่ว แร่สังกะสี แร่ทองแดง หรือแร่พลวง และงานทำโลหะดังก้าวให้บริสุทธิ์ ที่มีปริมาณการผลิตตั้งแต่วันละห้าตันถึงวันละยี่สิบก้อน
- (8) งานถลุงแร่เหล็กหรืองานผลิตเหล็กกล้า ที่มีปริมาณการผลิตตั้งแต่วันละสิบก้อนถึงวันละยี่สิบก้อน
- (9) งานหลอม งานหล่อ งานรีด งานเคลือบ หรืองานชุบโลหะ สำหรับงานที่ใช้ลูกจ้างตั้งแต่ห้าสิบคนถึงหนึ่งร้อยห้าสิบคน หรืองานขนาดที่ต้องลงทุนตั้งแต่ห้าล้านบาทถึงสิบล้านบาท

2. งานในสาขา 5 วิศวกรรมเหมืองแร่ตาม 2. และ 3. ทั้งนี้เฉพาะ

- (1) งานทำเหมืองแร่ในแหล่งแร่ชนิดลานแร่ที่ใช้พลังงานรวมกันตั้งแต่หนึ่งร้อยห้าสิบกิโลวัตต์ถึงห้าร้อยสิบล้านวัตต์ หรือที่ใช้ลูกจ้างตั้งแต่ห้าสิบคนถึงหนึ่งร้อยห้าสิบคน
- (2) งานทำเหมืองแร่ในแหล่งแร่ชนิดอื่น ซึ่งมีใช้ลานแร่ที่มีปริมาณการผลิตสินแร่ตั้งแต่วันละยี่สิบก้อนถึงวันละสองร้อยก้อน
- (3) งานทำเหมืองหินที่มีปริมาณการผลิตตั้งแต่วันละห้าสิบก้อนถึงวันละสองร้อยก้อน
- (4) งานเจาะอุโมงค์หรือปล่องที่มีพื้นที่หน้าตัดตั้งแต่สามตารางเมตรขึ้นไป เพื่อกิจการเหมืองแร่

(5) งานแต่งแร่ที่ใช้สินแร่จากแหล่งแร่ชนิดอื่น ซึ่งมีใช้ลานแร่ตั้งแต่วันละยี่สิบห้าตันถึงวันละสองร้อยตัน

(6) งานถลุงแร่ดีบุกและงานทำดีบุกให้บริสุทธิ์ ที่มีปริมาณการผลิตตั้งแต่วันละสองตันถึงวันละสิบตัน

(7) งานถลุงแร่ตะกั่ว แร่สังกะสี แร่ทองแดง หรือแร่พลวง และงานทำโลหะดังกล่าวให้บริสุทธิ์ ที่มีปริมาณการผลิตตั้งแต่วันละห้าตันถึงวันละยี่สิบตัน

(8) งานถลุงแร่เหล็ก หรืองานผลิตเหล็กกล้า ที่มีปริมาณการผลิตตั้งแต่วันละสิบตันถึงวันละยี่สิบตัน

(9) งานหลอม งานหล่อ งานรีด งานเคลือบ หรืองานชุบโลหะสำหรับงานที่ใช้ลูกจ้างตั้งแต่ห้าสิบคนถึงหนึ่งร้อยห้าสิบคน หรืองานขนาดที่ต้องลงทุนตั้งแต่ห้าล้านบาทถึงสิบห้าล้านบาท

(10) เครื่องกลหรืออุปกรณ์ที่ใช้ทำงานเกี่ยวกับสินแร่หรือหินได้ตั้งแต่วันละสิบตันขึ้นไป

ข. สามัญวิศวกรรม

1. งานในสาขา 5 วิศวกรรมเหมืองแร่ตาม 1. 2. และ 3. ทั้งนี้เฉพาะ

(1) งานทำเหมืองแร่ในแหล่งแร่ชนิดลานแร่ทุกขนาด

(2) งานทำเหมืองแร่ในแหล่งแร่ชนิดอื่น ซึ่งมีใช้ลานแร่ที่มีปริมาณการผลิตตั้งแต่วันละยี่สิบห้าตันถึงวันละหนึ่งพันตัน

(3) งานทำเหมืองหินที่มีปริมาณการผลิตตั้งแต่วันละห้าสิบตันถึงวันละหนึ่งพันตัน

(4) งานเจาะอุโมงค์หรือปล่องที่มีพื้นที่หน้าตัดตั้งแต่สามตารางเมตรขึ้นไปเพื่อกิจการเหมืองแร่

(5) งานแต่งแร่ที่ใช้สินแร่จากแหล่งแร่ชนิดอื่น ซึ่งมีใช้ลานแร่ตั้งแต่วันละยี่สิบห้าตันถึงวันละหนึ่งพันตัน

(6) งานถลุงแร่ดีบุกและงานทำดีบุกให้บริสุทธิ์ ที่มีปริมาณการผลิตตั้งแต่วันละสองตันถึงวันละสามสิบกตัน

(7) งานถลุงแร่ตะกั่ว แร่สังกะสี แร่ทองแดง หรือแร่พลวง และงานทำโลหะดังกกล่าวให้บริสุทธิ์ ที่มีปริมาณการผลิตตั้งแต่วันละห้าตันถึงวันละสองร้อยตัน

(8) งานถลุงแร่เหล็ก หรืองานผลิตเหล็กกล้า ที่มีปริมาณการผลิตตั้งแต่วันละสิบกตันถึงวันละสองร้อยตัน

(9) งานหลอม งานหล่อ งานรีด งานเคลือบ หรืองานชุบโลหะสำหรับงานที่ใช้ลูกจ้างตั้งแต่ห้าสิบคนถึงสามร้อยคน หรืองานขนาดที่ต้องลงทุนตั้งแต่ห้าล้านบาทถึงสามสิบล้านบาท

(10) เครื่องกลหรืออุปกรณ์ที่ใช้ทำงานเกี่ยวกับ สีนแร่หรือหินได้ตั้งแต่วันละสิบกตันขึ้นไป

2. งานในสาขา 5 วิศวกรรมเหมืองแร่ตาม 4. 5. และ 6. ทั้งนี้เฉพาะ

(1) งานทำเหมืองแร่ในแหล่งแร่ชนิดลานแร่ทุกขนาด

(2) งานทำเหมืองแร่ในแหล่งแร่ชนิดอื่น ซึ่งมีใช้ลานแร่ที่มีปริมาณการผลิตตั้งแต่วันละยี่สิบกตัน ถึงวันละหนึ่งพันตัน

(3) งานทำเหมือง หินที่มีปริมาณ การผลิตตั้งแต่วัน ละห้าสิบกตันถึงวันละหนึ่งพันตัน

(4) งานเจาะอุโมงค์หรือปล่องที่มีพื้นที่หน้าตัดตั้งแต่สามตารางเมตรขึ้นไป เพื่อกิจการเหมืองแร่

(5) งานแต่งแร่ที่ใช้สินแร่จากแหล่งแร่ชนิดอื่นซึ่งมิใช่ลานแร่ตั้งแต่วันละยี่สิบกตันถึงวันละหนึ่งพันตัน

(6) งานถลุงแร่ดีบุกและงานทำดีบุกให้บริสุทธิ์ ที่มีปริมาณการผลิตตั้งแต่วันละสองตันถึงวันละสามสิบกตัน

(7) งานถลุงแร่ตะกั่ว แร่สังกะสี แร่ทองแดง หรือแร่พลวง และงานทำโลหะดังกกล่าวให้บริสุทธิ์ ที่มีปริมาณการผลิตตั้งแต่วันละห้าตันถึงวันละสองร้อยตัน

(8) งานถลุงแร่เหล็ก หรืองานผลิตเหล็กกล้า ที่มีปริมาณการผลิตตั้งแต่วันละสิบตันถึงวันละสองร้อยตัน

(9) งานหลอม งานหล่อ งานรีด งานเคลือบ หรืองานชุบโลหะสำหรับงานที่ใช้ลูกจ้างตั้งแต่ห้าสิบคนถึงสามร้อยคน หรืองานขนาดที่ต้องลงทุนตั้งแต่ห้าล้านบาทถึงสามสิบล้านบาท

ค. วุฒิวิศวกร

งานในสาขา 5 วิศวกรรมเหมืองแร่ทุกอย่าง

ให้ไว้ ณ วันที่ 1 ตุลาคม พ.ศ. 2508

พลเอก ป. จารุเสถียร

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

หมายเหตุ :— เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ เนื่องจากพระราชบัญญัติวิชาชีพวิศวกรรม พ.ศ. 2505 ได้ประกาศและมีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ 28 กรกฎาคม 2505 เป็นต้นมา ความมุ่งหมายของพระราชบัญญัตินี้ก็เพื่อที่จะควบคุมการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมและกำหนดมาตรฐานความรู้ความสามารถ ตลอดจนความประพฤติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมให้อยู่ในมาตรฐานอันดี ทั้งนี้ เพื่อความปลอดภัยของบุคคลและทรัพย์สินสมบัติ จึงจำเป็นที่จะต้องออกกฎกระทรวงกำหนดเงื่อนไขให้ผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม ต้องประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมตามประเภทและสาขาที่ระบุไว้ในใบอนุญาต เพื่อปฏิบัติให้เป็นไปตามความในมาตรา 23 แห่งพระราชบัญญัติวิชาชีพวิศวกรรม พ.ศ. 2505

กฎกระทรวง

ฉบับที่ 5 (พ.ศ. 2512)

ออกตามความในพระราชบัญญัติวิชาชีพวิศวกรรม พ.ศ. 2505

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 5 แห่งพระราชบัญญัติวิชาชีพวิศวกรรม พ.ศ. 2505 และมาตรา 14 ตี แห่งพระราชบัญญัติวิชาชีพวิศวกรรม พ.ศ. 2505 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติวิชาชีพวิศวกรรม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2512 รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยออกกฎกระทรวงไว้ ดังต่อไปนี้

- ข้อ 1 บัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ ให้เป็นไปตามแบบท้ายกฎกระทรวงนี้
- ข้อ 2 รูปถ่ายติดบัตรประจำตัว ให้เป็นรูปถ่ายครึ่งตัวขนาด 3 x 4 เซนติเมตร หน้าตรง และแต่งเครื่องแบบปกติ หรือเครื่องแบบที่ตนสังกัด หรือแต่งกายสากล ไม่สวมหมวก

ให้ไว้ ณ วันที่ 10 ตุลาคม พ.ศ. 2512

พลเอก ป. จารุเสถียร

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

หมายเหตุ :— เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ เนื่องจากผู้ที่ได้รับแต่งตั้งเป็นพนักงานเจ้าหน้าที่เพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติวิชาชีพวิศวกรรม พ.ศ. 2505 จะต้องมียบัตรประจำตัวตามแบบที่กำหนด และต้องแสดงบัตรประจำตัวเมื่อบุคคลที่เกี่ยวข้องร้องขอ จึงออกกฎกระทรวงกำหนดแบบบัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ขึ้นไว้

แบบบัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่
ตามพระราชบัญญัติวิชาชีพวิศวกรรม พ.ศ. 2505

(ด้านหน้า)

6 ซม.	(ตราครุฑ)
	บัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่
	ตามพระราชบัญญัติวิชาชีพวิศวกรรม พ.ศ. 2505
	สาขาวิศวกรรม.....
	วันออกบัตร..... / /
	วันบัตรหมดอายุ..... / /
	9.5 ซม.

(ด้านหลัง)

6 ซม.	รูปถ่าย	เลขที่.....
		ชื่อ.....
		ตำแหน่ง.....
		สังกัด.....
		พนักงานเจ้าหน้าที่ ตามพระราชบัญญัติวิชา ชีพวิศวกรรม พ.ศ. 2505
		ลายมือชื่อ.....
	ลายมือชื่อผู้ถือบัตร.....	ปลัดกระทรวงมหาดไทย
	9.5 ซม.	

ตราสำนักงาน กว.

กฎกระทรวง

ฉบับที่ 6 (พ.ศ. 2520)

ออกตามความในพระราชบัญญัติวิชาชีพวิศวกรรม พ.ศ. 2505

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 5 และมาตรา 23 แห่งพระราชบัญญัติวิชาชีพวิศวกรรม พ.ศ. 2505 รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยออกกฎกระทรวงไว้ ดังต่อไปนี้

ให้ยกเลิกความในสาขา 3 วิศวกรรมไฟฟ้า แห่งกฎกระทรวง ฉบับที่ 4 (พ.ศ. 2508) ออกตามความในพระราชบัญญัติวิชาชีพวิศวกรรม พ.ศ. 2505 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“สาขา 3 วิศวกรรมไฟฟ้า”

ผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมในสาขาวิศวกรรมไฟฟ้าตามที่กำหนดในกฎกระทรวง ฉบับที่ 3 (พ.ศ. 2508) ออกตามความในพระราชบัญญัติวิชาชีพวิศวกรรม พ.ศ. 2505 ได้ ดังต่อไปนี้

แขนงไฟฟ้ากำลัง

ก. ภาควิศวกร

1. งานในสาขา 3 วิศวกรรมไฟฟ้าตาม (ก) 3.

2. งานในสาขา 3 วิศวกรรมไฟฟ้าตาม (ก) 6. ทั้งนี้ เฉพาะขนาดที่มีแรงดัน

สูงสุด ระหว่างสายในระบบตั้งแต่หกร้อยโวลต์ถึงสองหมื่นสี่พันโวลต์

3. งานในสาขา 3 วิศวกรรมไฟฟ้าตาม (ก) 7. ทั้งนี้ เฉพาะขนาดที่มีแรงดันสูงสุดระหว่างสายในระบบชนิดยกเดี่ยวตั้งแต่หกร้อยโวลต์ถึงสองหมื่นสี่พันโวลต์ หรือขนาดที่มีแรงดันสูงสุดระหว่างสายในระบบชนิดหลายยก ตั้งแต่หนึ่งพันสองร้อยโวลต์ถึงสองหมื่นสี่พันโวลต์ หรือขนาดการผลิต การส่ง การจ่าย หรือการใช้ไฟฟ้ากำลังเพื่อสาธารณูปโภคทั้งหมดหรือแต่บางส่วนรวมกัน ตั้งแต่สองร้อยกิโลวัตต์ถึงสองพันกิโลวัตต์ หรือขนาดการผลิตหรือการใช้ไฟฟ้ากำลังเพื่องานอย่างอื่น รวมกันตั้งแต่หนึ่งพันกิโลวัตต์ถึงสามพันกิโลวัตต์

ข. สามัญวิศวกร

1. งานในสาขา 3 วิศวกรรมไฟฟ้าตาม (ก) 1. ทั้งนี้ เฉพาะขนาดการผลิตหรือการใช้รวมกันตั้งแต่หนึ่งพันกิโลวัตต์ถึงหนึ่งหมื่นกิโลวัตต์ หรือขนาดที่มีแรงดันสูงสุดระหว่างสายในระบบตั้งแต่หนึ่งพันสองร้อยโวลต์ถึงสองหมื่นสี่พันโวลต์

2. งานในสาขา 3 วิศวกรรมไฟฟ้าตาม (ก) 2. ทั้งนี้ เฉพาะการผลิต ระบบส่ง ระบบจ่าย หรือระบบใช้ไฟฟ้ากำลัง รวมกันตั้งแต่หนึ่งพันกิโลวัตต์ถึงหนึ่งหมื่นกิโลวัตต์ หรือขนาดที่มีแรงดันสูงสุดระหว่างสายในระบบตั้งแต่หนึ่งพันสองร้อยโวลต์ถึงหนึ่งแสนสองหมื่นโวลต์

3. งานในสาขา 3 วิศวกรรมไฟฟ้าตาม (ก) 3.

4. งานในสาขา 3 วิศวกรรมไฟฟ้าตาม (ก) 5. ทั้งนี้ เฉพาะขนาดการผลิต หรือการใช้รวมกันตั้งแต่หนึ่งพันกิโลวัตต์ถึงหนึ่งหมื่นกิโลวัตต์ หรือขนาดที่มีแรงดันสูงสุดระหว่างสายในระบบตั้งแต่หนึ่งพันสองร้อยโวลต์ถึงหนึ่งแสนสองหมื่นโวลต์

5. งานในสาขา 3 วิศวกรรมไฟฟ้าตาม (ก) 6. ทั้งนี้ เฉพาะขนาดที่มีแรงดันสูงสุดระหว่างสายในระบบตั้งแต่หกร้อยโวลต์ถึงหนึ่งแสนสองหมื่นโวลต์

6. งานในสาขา 3 วิศวกรรมไฟฟ้าตาม (ก) 7. ทั้งนี้ เฉพาะขนาดที่มีแรงดันสูงสุด ระหว่างสายในระบบชนิดยกเดี่ยวตั้งแต่หกร้อยโวลต์ถึงหนึ่งแสนสองหมื่นโวลต์ หรือขนาดที่มีแรงดันสูงสุดระหว่างสายในระบบชนิดหลายยก ตั้งแต่หนึ่งพันสองร้อยโวลต์

ถึงหนึ่งแสนสองหมื่นโวลต์ หรือขนาดการผลิต การส่ง การจ่าย หรือการใช้ไฟฟ้ากำลัง เพื่อสาธารณูปโภคทั้งหมด หรือแต่บางส่วน รวมกันตั้งแต่สองร้อยกิโลวัตต์ถึงหนึ่งหมื่นกิโลวัตต์ หรือขนาดการผลิตหรือการใช้ไฟฟ้ากำลังเพื่องานอย่างอื่น รวมกันตั้งแต่หนึ่งพันกิโลวัตต์ถึงหนึ่งหมื่นห้าพันกิโลวัตต์

ค. วุฒวิศวกกร

งานในสาขา 3 วิศวกรรมไฟฟ้าตาม (ก) ทุกอย่าง

แขนงไฟฟ้าสื่อสาร

ก. ภาควิศวกกร

1. งานในสาขา 3 วิศวกรรมไฟฟ้าตาม (ข) 4.

2. งานในสาขา 3 วิศวกรรมไฟฟ้าตาม (ข) 7. ^๕ ^๕ ทั้งนี้ เฉพาะขนาด
เครื่องกระจายคลื่นตั้งแต่หนึ่งพันวัตต์ถึงสองกิโลวัตต์

3. งานในสาขา 3 วิศวกรรมไฟฟ้าตาม (ข) 8. ^๕ ^๕ ทั้งนี้ เฉพาะขนาด
เครื่องกระจายคลื่นตั้งแต่หนึ่งพันวัตต์ ถึงสองกิโลวัตต์

ข. สามัญวิศวกกร

1. งานในสาขา 3 วิศวกรรมไฟฟ้าตาม (ข) 1. ^๕ ^๕ ทั้งนี้ เฉพาะขนาด
เครื่องกระจายคลื่นตั้งแต่หนึ่งพันวัตต์ถึงห้ากิโลวัตต์

2. งานในสาขา 3 วิศวกรรมไฟฟ้าตาม (ข) 2. และ 3. ^๕ ^๕ ทั้งนี้ เฉพาะ
ขนาดเครื่องกระจายคลื่นตั้งแต่หนึ่งพันวัตต์ถึงห้ากิโลวัตต์

3. งานในสาขา 3 วิศวกรรมไฟฟ้าตาม (ข) 4.

4. งานในสาขา 3 วิศวกรรมไฟฟ้าตาม (ข) 6. ^๕ ^๕ ทั้งนี้ เฉพาะขนาด
เครื่องกระจายคลื่นตั้งแต่หนึ่งพันวัตต์ถึงห้ากิโลวัตต์

5. งานในสาขา 3 วิศวกรรมไฟฟ้าตาม (ข) 7. ^๕ ^๕ ทั้งนี้ เฉพาะขนาด
เครื่องกระจายคลื่นตั้งแต่หนึ่งพันวัตต์ถึงห้ากิโลวัตต์

6. งานในสาขา 3 วิศวกรรมไฟฟ้าตาม (ข) 8. ทั้งนี้ เฉพาะขนาด
เครื่องกระจายคลื่นตั้งแต่หนึ่งพันวัตต์ถึงห้ากิโลวัตต์

ก. วุฒิวิศวกร

งานในสาขา 3 วิศวกรรมไฟฟ้าตาม (ข) ทุกอย่าง”

ให้ไว้ ณ วันที่ 25 เมษายน พ.ศ. 2520

สมัคร สุนทรเวช

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

หมายเหตุ :— เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ เพื่อให้ผู้ได้รับใบอนุญาต
ในสาขาวิศวกรรมไฟฟ้าแขนงไฟฟ้ากำลัง มีขอบข่ายความรับผิดชอบที่
เหมาะสม และสอดคล้องกับขนาดแรงดันและอัตราการใช้ไฟฟ้ากำลังใน
ปัจจุบัน จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้

กฎกระทรวง

ฉบับที่ 7 (พ.ศ. 2520)

ออกตามความในพระราชบัญญัติวิชาชีพวิศวกรรม พ.ศ. 2505

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 5 แห่งพระราชบัญญัติวิชาชีพวิศวกรรม พ.ศ. 2505 รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ 1 ให้ยกเลิกกฎกระทรวง ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2508) ออกตามความในพระราชบัญญัติวิชาชีพวิศวกรรม พ.ศ. 2505

ข้อ 2 ให้กำหนดค่าธรรมเนียม ดังต่อไปนี้

(1) ใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม

(ก) ประเภทภาคีวิศวกร ฉบับละ 160 บาท

(ข) ประเภทสามัญวิศวกร ฉบับละ 240 บาท

(ค) ประเภทวุฒิวิศวกร อายุ 5 ปี ฉบับละ 320 บาท

ตลอดชีพ ฉบับละ 960 บาท

(ง) ตามมาตรา 19 ทวิ ฉบับละ 160 บาท

(2) ค่าต่ออายุใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมที่ขอต่ออายุใบอนุญาตก่อนใบอนุญาตหมดอายุ

(ก) ประเภทภาคีวิศวกร ฉบับละ 80 บาท

(ข) ประเภทสามัญวิศวกร ฉบับละ 120 บาท

(ค) ประเภทวุฒิวิศวกร ฉบับละ 160 บาท

(ง) ตามมาตรา 19 ทวิ ฉบับละ 80 บาท

สำหรับผู้ที่ขอต่ออายุใบอนุญาตหลังจากใบอนุญาตหมดอายุ ให้เพิ่มอัตราค่าธรรมเนียมตามที่ (ก) เป็น 160 บาท (ข) เป็น 240 บาท (ค) เป็น 320 บาท และ (ง) เป็น 160 บาท

(3) ใบแทนใบอนุญาตหรือหลักฐานรับรองการได้รับใบอนุญาต ฉบับละ 20 บาท

(4) ค่าทดสอบความรู้ ครั้งละ 320 บาท

ให้ไว้ ณ วันที่ 4 พฤศจิกายน พ.ศ. 2520

วิญญู อังคนารักษ์

ปลัดกระทรวงมหาดไทยใช้อำนาจของ

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

หมายเหตุ :— เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือเพื่อปรับปรุงอัตราค่าธรรมเนียมต่าง ๆ ให้เหมาะสม และสอดคล้องกับอัตราค่าธรรมเนียมท้ายพระราชบัญญัติวิชาชีพวิศวกรรม พ.ศ. 2505 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติวิชาชีพวิศวกรรม (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2520 จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้

ข้อบังคับ ก.ว.

ว่าด้วยการไต่สวนผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม

พ.ศ. 2508

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 13 และมาตรา 14 แห่งพระราชบัญญัติวิชาชีพวิศวกรรม พ.ศ. 2505 ก.ว. ออกข้อบังคับไว้ดังต่อไปนี้ :—

ข้อ 1. การแต่งตั้งอนุกรรมการเพื่อทำการไต่สวน ให้ตั้งจาก ก.ว. อย่างน้อย 3 คน ถ้าหากอนุกรรมการที่แต่งตั้งถูกคัดค้านตามข้อ 5. และ ก.ว. เห็นสมควร อาจแต่งตั้งบุคคลอื่น ซึ่งเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาและประเภทเดียวกันกับผู้ถูกกล่าวหา เป็นอนุกรรมการแทนก็ได้

ข้อ 2. คำสั่งแต่งตั้งอนุกรรมการไต่สวน ให้ทำเป็นคำสั่งตามแบบหนังสือราชการและให้ระบุตัวผู้ถูกกล่าวหาทั้งเรื่องที่ให้ไต่สวนนั้นด้วย

ถ้าปรากฏจากการไต่สวนว่า ผู้ถูกกล่าวหากระทำผิดในเรื่องอื่นที่เกี่ยวข้องกับเรื่องเดิมก็ให้อนุกรรมการทำการไต่สวนในเรื่องดังกล่าวด้วย แต่ถ้าเป็นเรื่องอื่นที่ไม่เกี่ยวข้องกับเรื่องเดิมก็ให้ ก.ว. ตั้งอนุกรรมการใหม่ไต่สวนเป็นเรื่อง ๆ ไป ทั้งนี้ ต้องแจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบเพื่อแก้ข้อกล่าวหาขึ้นด้วย

ข้อ 3. เมื่อ ก.ว. ได้แต่งตั้งอนุกรรมการไต่สวนขึ้นแล้ว ให้เลขานุการ ก.ว. รีบส่งเรื่องกล่าวหาให้ประธานอนุกรรมการและอนุกรรมการ เพื่อนัดการไต่สวนโดยเร็ว และแจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบคำสั่งแต่งตั้งอนุกรรมการไต่สวนพร้อมรายละเอียดข้อกล่าวหาขึ้นด้วย

ข้อ 4. ในกรณีที่การไต่สวนมีมูลพาดพิงถึงผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมผู้อื่นที่มีได้ระบุตัวเป็นผู้ถูกกล่าวหาตามคำสั่งแต่งตั้งอนุกรรมการไต่สวนนั้น ว่าเป็นผู้มีส่วนร่วมกระทำผิดฝ่าฝืนพระราชบัญญัติ หรือกฎกระทรวงที่ออกตามพระราชบัญญัติวิชาชีพวิศวกรรม พ.ศ. 2505 ให้ประธานอนุกรรมการรายงานไปยังประธาน ก.ว. เพื่อดำเนินการต่อไป เมื่อประธาน ก.ว. ได้รับรายงานแล้วให้เสนอ ก.ว. พิจารณาโดยเร็ว

ถ้า ก.ว. เห็นว่าควรให้อนุกรรมการไต่สวนที่ได้แต่งตั้งไว้แล้วทำการไต่สวนผู้ที่มีส่วนร่วมกระทำผิดตามวรรคต้น ทั้งอนุกรรมการก็เข้าเกณฑ์ตามข้อ 1. ก็ให้ดำเนินการตามความในข้อ 2. และข้อ 3. ในกรณีเช่นว่านี้ ให้ใช้พยานหลักฐานที่ได้ดำเนินการไต่สวนมาแล้วนั้นประกอบการพิจารณาความผิดของผู้มีส่วนร่วมกระทำผิดนั้นได้เท่าที่อนุกรรมการไต่สวนเห็นว่าไม่ทำให้เสียความเป็นธรรม และการไต่สวนที่จะดำเนินการต่อไปก็ให้ดำเนินการไต่สวนร่วมกันได้ทั้งนี้ ให้อนุกรรมการไต่สวนแจ้งข้อกล่าวหาตามที่ปรากฏจากการไต่สวนมาแล้วนั้นให้ผู้ถูกกล่าวหาที่ร่วมกระทำผิดนั้นทราบ

ข้อ 5. ถ้าปรากฏว่า อนุกรรมการผู้ใดในอนุกรรมการไต่สวนมีเหตุอย่างใดอย่างหนึ่งดังต่อไปนี้ผู้ถูกกล่าวหาอาจคัดค้านได้ คือ :-

- (1) เป็นพยานที่รับรู้ได้เห็นเหตุการณ์ในเรื่องที่ได้ไต่สวนนั้น
- (2) เป็นผู้มีผลประโยชน์ได้เสียในเรื่องที่ได้ไต่สวนนั้น
- (3) เป็นผู้มีสาเหตุโกรธเคืองกับผู้ถูกกล่าวหา

การคัดค้านให้ทำเป็นหนังสือแสดงเหตุที่คัดค้านนั้นยื่นต่อประธาน ก.ว. ภายในสิบห้าวัน นับแต่วันทราบคำสั่งแต่งตั้งอนุกรรมการไต่สวน

เมื่อประธาน ก.ว. ได้รับเรื่องดังกล่าวแล้วให้เรียกประชุม ก.ว. และเมื่อ ก.ว. พิจารณาเห็นว่า การคัดค้านนั้นมีเหตุผลฟังได้ ก็ให้สั่งเปลี่ยนแปลงตามควรแก่กรณี โดยด่วนและถ้าเห็นว่า การคัดค้านนั้นไม่มีเหตุอันควรฟังได้ หรือเห็นว่า แม้จะให้อนุกรรมการผู้ถูกคัดค้านนั้นร่วมไต่สวนก็ไม่ทำให้เสียความเป็นธรรมแต่ประการใด จะสั่งยกคำคัดค้านนั้นเสียก็ได้ ในการนี้ให้บันทึกเหตุผลนั้นติดสำนวนการไต่สวนไว้ด้วย

ข้อ 6. อนุกรรมการผู้ใดมีเหตุอันอาจถูกคัดค้านได้ตามข้อ 5. ให้ผู้นั้นรายงานต่อประธาน ก.ว. เพื่อพิจารณาและสั่งการตามความในข้อ 5. โดยอนุโลม

ข้อ 7. เมื่อได้มีการแต่งตั้งอนุกรรมการไต่สวนขึ้นแล้ว หากมีเหตุสมควรหรือจำเป็นต้องเปลี่ยนตัวประธานอนุกรรมการ หรืออนุกรรมการบางคน หรือตั้งอนุกรรมการเพิ่มขึ้น ให้ ก.ว. ออกคำสั่งเปลี่ยนตัวประธานอนุกรรมการ หรืออนุกรรมการ หรือตั้งอนุกรรมการเพิ่มขึ้นตามวิธีการในข้อที่ 2. และแจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบตามวิธีการในข้อ 3. ด้วย

การเปลี่ยนตัวประธานอนุกรรมการ หรืออนุกรรมการ หรือตั้งอนุกรรมการ
เพิ่มดังกล่าวนี้ ไม่กระทบกระเทือนการไต่สวนที่ได้ดำเนินการไปก่อนแล้ว

ข้อ 8. เมื่อประธานอนุกรรมการได้รับทราบคำสั่งแต่งตั้งอนุกรรมการไต่สวน
แล้วให้บันทึกวันที่ได้รับทราบคำสั่งนั้นไว้ในสำนวนการไต่สวน แล้วให้รีบทำการไต่สวน
ให้เสร็จภายใน 60 วัน ถ้าเห็นว่า การไต่สวนเสร็จไม่ทันกำหนดก็ให้เสนอ ก.ว. พิจารณา

ข้อ 9. ในการไต่สวนปากคำบุคคล ต้องมีอนุกรรมการนั่งไต่สวนอย่างน้อย
2 คน จึงจะเป็นองค์คณะทำการไต่สวนได้ แต่ในการประชุมปรึกษาต้องมีประธานอนุ
กรรมการและอนุกรรมการมาประชุมไม่ต่ำกว่ากึ่งจำนวนจึงจะเป็นองค์คณะประชุมปรึกษาได้
ความเห็นของอนุกรรมการไต่สวน ให้ถือเสียงข้างมาก ถ้าคะแนนเสียงเท่ากัน
ให้ประธานอนุกรรมการออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด ตามความในมาตรา
11 แห่งพระราชบัญญัติวิชาชีพวิศวกรรม พ.ศ. 2505 โดยอนุโลม

ข้อ 10. ให้อนุกรรมการไต่สวน รวบรวมพยานหลักฐานเท่าที่สามารถจะทำได้
เพื่อทราบข้อเท็จจริงและพฤติการณ์ต่าง ๆ อันเกี่ยวกับความผิดที่กล่าวหา

เอกสารที่ใช้เป็นพยานหลักฐาน ให้ใช้ต้นฉบับที่แท้จริง หรือสำเนาที่
เจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบหรือประธานอนุกรรมการรับรองว่าเป็นสำเนาที่ถูกต้อง

ข้อ 11. ในการไต่สวนผู้ถูกกล่าวหา ให้อนุกรรมการไต่สวนแจ้งข้อกล่าวหา
เท่าที่ปรากฏให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบและให้ โอกาสแก่ผู้ถูกกล่าวหาที่จะชี้แจงแก้ข้อกล่าวหา
ตลอดจนนำพยานหลักฐานมาสืบแก้ข้อกล่าวหาได้ตามควรแก่กรณีภายในเวลาอันสมควร

ผู้ถูกกล่าวหาจะนำพยานหลักฐานมาเอง หรือจะขอให้อนุกรรมการไต่สวนเรียก
พยานหลักฐานนั้นมาก็ได้

ข้อ 12. ในการชี้แจงแก้ข้อกล่าวหา ผู้ถูกกล่าวหาอาจให้ถ้อยคำหรือทำคำชี้แจง
เป็นหนังสือลงลายมือชื่อยื่นต่ออนุกรรมการไต่สวนได้

อนุกรรมการไต่สวนมีอำนาจให้ผู้ถูกกล่าวหาชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาเพิ่มเติมได้ตาม
ที่เห็นสมควร

ข้อ 13. ถ้าผู้ถูกกล่าวหาไม่ชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาภายในเวลาที่อนุกรรมการไต่สวนกำหนด ให้อนุกรรมการไต่สวนดำเนินการไต่สวนไปโดยไม่ต้องไต่สวนตัวผู้ถูกกล่าวหา แต่ต้องบันทึกเหตุผลไว้ในส่วนวนการไต่สวนด้วย

ข้อ 14. ในการไต่สวนพยาน ถ้าพยานไม่มาหรือไม่ยอมให้ถ้อยคำต่ออนุกรรมการไต่สวน หรืออนุกรรมการไต่สวนเรียกพยานไม่ได้ภายในกำหนดเวลาอันสมควร อนุกรรมการไต่สวนจะไม่ไต่สวนพยานนั้นก็ได้ แต่ต้องบันทึกเหตุผลไว้ในส่วนวนการไต่สวนด้วย ทั้งนี้เว้นแต่อนุกรรมการไต่สวนเห็นว่ามิใช่เหตุผลสมควรที่พยานไม่สามารถมาไต่สวนตามกำหนด หรือได้ตัวพยานมาให้ถ้อยคำก่อนการไต่สวนพยานสิ้นสุดลงก็ให้ผ่อนผันได้ตามควรแก่กรณี

ข้อ 15. ในการไต่สวนพยาน ถ้าอนุกรรมการไต่สวนเห็นว่า การไต่สวนพยานนั้นจะทำให้การไต่สวนล่าช้าโดยไม่จำเป็น หรือมิใช่ประเด็นสำคัญ อนุกรรมการไต่สวนจะงดการไต่สวนพยานนั้นก็ได้ แต่ต้องบันทึกเหตุผลไว้ในส่วนวนการไต่สวนด้วย

ข้อ 16. การไต่สวนปากคำผู้ถูกกล่าวหา หรือพยาน ให้บันทึกถ้อยคำเป็นหนังสือแล้วอ่านให้ผู้ให้ถ้อยคำฟัง เมื่อรับว่าถูกต้องแล้วก็ให้ลงลายมือชื่อไว้ และให้อนุกรรมการที่นั่งไต่สวนทุกคนลงลายมือชื่อกำกับด้วย ถ้าผู้ให้ถ้อยคำไม่สามารถหรือไม่ยอมลงลายมือชื่อ ก็ให้บันทึกเหตุผลไว้

ข้อ 17. ในการไต่สวนทุกครั้ง ห้ามมิให้บุคคลอื่นนอกจากผู้กำลังถูกไต่สวนปากคำอยู่เข้าฟังการไต่สวน เว้นแต่ประธาน ก.ว. หรือบุคคลที่อนุกรรมการไต่สวนเรียกตัวมาเพื่อประโยชน์แก่การไต่สวน

ข้อ 18. ถ้าผู้ถูกกล่าวหายื่นคำชี้แจงเกี่ยวกับเรื่องที่ไต่สวนนั้นต่ออนุกรรมการไต่สวนหรือต่อประธาน ก.ว. ก่อนที่คำสั่งลงโทษ ให้อนุกรรมการไต่สวนหรือประธาน ก.ว. รับคำชี้แจงนั้นเข้าสำนวนเรื่องไว้พิจารณาด้วย

ข้อ 19. เมื่อการไต่สวนเสร็จแล้ว ให้อนุกรรมการไต่สวนประชุมปรึกษาทำรายงานการไต่สวนสรุปข้อเท็จจริงพร้อมทั้งแสดงความคิดเห็นว่า ผู้ถูกกล่าวหากระทำผิดกฎหมายหรือกฎกระทรวงฐานใด มาตราใดหรือไม่ ถ้าผิดควรลงโทษสถานใด เสนอต่อ

ประธาน ก.ว. พร้อมทั้งสำนวนการไต่สวน ถ้าอนุกรรมการไต่สวนคนใดมีความเห็นแย้ง จะทำความเห็นแย้งติดไว้กับสำนวนการไต่สวนก็ได้

ให้ประธาน ก.ว. ส่งสำนวนการไต่สวนเข้าที่ประชุม ก.ว. เพื่อพิจารณา หาก ก.ว. เห็นสมควรให้ไต่สวนเพิ่มเติมประการใด ก็ให้ส่งอนุกรรมการไต่สวนทำการไต่สวน เพิ่มเติมได้ตามความจำเป็น

ข้อ 20. ในกรณีที่มีคำพิพากษาของศาลถึงที่สุด ซึ่งขัดเกี่ยวกับกรณีผู้ถูกกล่าวหาคนใด ถ้าอนุกรรมการไต่สวนเห็นว่า ข้อเท็จจริงตามที่ปรากฏในคำพิพากษาได้ความประจักษ์ชัดอยู่แล้ว อนุกรรมการจะฟังข้อเท็จจริงตามที่ปรากฏในคำพิพากษานั้นโดยจะไม่ไต่สวนผู้ถูกกล่าวหาและพยานก็ได้

ข้อ 21. การไต่สวนใดที่ไม่ถูกต้องตามหลักเกณฑ์และวิธีการตามข้อบังคับนี้ ในส่วนที่มีใช้สาระสำคัญไม่ทำให้สำนวนการไต่สวนทั้งหมดเสียไป ในกรณีเช่นนี้ ก.ว. จะสั่งให้ดำเนินการเสียใหม่เฉพาะตอนที่ถูกต้องนั้นก็ได้

ข้อ 22. ให้ใช้ข้อบังคับนี้ตั้งแต่วันที่ 10 พฤศจิกายน 2508

ประกาศ ณ วันที่ 9 พฤศจิกายน 2508

ด. สุนทรสารทูล

ปลัดกระทรวงมหาดไทย ประธาน ก.ว.

ข้อบังคับ ก.ว.

ว่าด้วยหลักเกณฑ์การรับรองหลักสูตรการศึกษาและสถานศึกษา

พ.ศ. 2520

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 13 (3) และมาตรา 19 (1) แห่งพระราชบัญญัติวิชาชีพวิศวกรรม พ.ศ. 2505 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติวิชาชีพวิศวกรรม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2512 ก.ว. ออกข้อบังคับวางหลักเกณฑ์ไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ 1. หลักสูตรการศึกษาในสาขาวิศวกรรมต่าง ๆ ที่ ก.ว. รับรองเป็นคุณวุฒิในวิชาชีพวิศวกรรมตามมาตรา 19 (1) แห่งพระราชบัญญัติวิชาชีพวิศวกรรม พ.ศ. 2505 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติวิชาชีพวิศวกรรม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2512 ต้องประกอบด้วยวิชาวิศวกรรมหลักเฉพาะหรือเทียบเท่าตามบัญชีรายวิชาวิศวกรรมหลักเฉพาะท้ายข้อบังคับนี้ โดยแต่ละวิชาต้องมีจำนวนหน่วยกิตตามระบบทวิภาคไม่น้อยกว่า 3 หน่วยกิตหรือเทียบเท่าภายใต้เงื่อนไข ดังต่อไปนี้

(ก) คุณวุฒิระดับปริญญาหรือประกาศนียบัตรที่เทียบได้ไม่ต่ำกว่าปริญญาของสาขาหรือสาขาและแขนงใดต้องมีวิชาวิศวกรรมหลักเฉพาะตั้งแต่ลำดับที่ 1 ถึง 4 ของสาขาหรือสาขาและแขนงนั้น รวมหน่วยกิตได้ไม่น้อยกว่า 18 หน่วยกิต และวิชาวิศวกรรมหลักเฉพาะตั้งแต่ลำดับที่ 5 ถึง 9 ของสาขาหรือสาขาและแขนงเดียวกันอีกไม่น้อยกว่า 3 วิชา โดยมีจำนวนหน่วยกิตรวมทั้งสิ้นไม่น้อยกว่า 30 หน่วยกิตด้วย

(ข) คุณวุฒิที่เทียบตามข้อบังคับออกตามมาตรา 13 (4) ของสาขาหรือสาขาและแขนงใด ต้องมีวิชาวิศวกรรมหลักเฉพาะตั้งแต่ลำดับที่ 1 ถึง 3 ของสาขาหรือสาขาและแขนงนั้น และวิชาวิศวกรรมหลักเฉพาะตั้งแต่ลำดับที่ 4 ถึง 9 ของสาขาหรือสาขาและแขนงเดียวกันอีกไม่น้อยกว่า 1 วิชา โดยมีจำนวนหน่วยกิตรวมทั้งสิ้นไม่น้อยกว่า 20 หน่วยกิต

ข้อ 2. การรับรองสถานศึกษานั้น จะพิจารณาจากคุณวุฒิและจำนวนของอาจารย์ประจำการดำเนินงานสอนตามหลักสูตรที่กำหนด เกณฑ์การตัดสิน และองค์ประกอบหรือข้อมูลอื่น

* ข้อ 3. โดยปกติ ก.ว. จะพิจารณาคุณวุฒิของผู้ขอรับใบอนุญาตจากรายละเอียดวิชาและจำนวนหน่วยกิตที่ผู้ขอแต่ละรายได้ศึกษามาเป็นสำคัญ

ข้อ 4. ข้อบังคับนี้ไม่กระทบกระเทือนต่อการขอรับใบอนุญาต ในกรณีที่ผู้ขอรับใบอนุญาตมีคุณวุฒิในวิชาชีพวิศวกรรมตามมาตรา 19 (1) ก่อนปีการศึกษา 2520

ข้อ 5. ให้ใช้ข้อบังคับนี้ตั้งแต่วันที่ 17 มกราคม พ.ศ. 2520

ประกาศ ณ วันที่ 12 มกราคม พ.ศ. 2520

ชโล วนะภูติ

ปลัดกระทรวงมหาดไทย ประธาน ก.ว.

* ความในข้อ 3 นี้ ได้ถูกยกเลิกโดยข้อบังคับ ก.ว. ว่าด้วยหลักเกณฑ์การรับรองหลักสูตรการศึกษาและสถานศึกษา (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2521 และข้อบังคับ ก.ว. ว่าด้วยหลักเกณฑ์การรับรองหลักสูตรการศึกษาและสถานศึกษา (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2525 แล้ว

ข้อบังคับ ก.ว.

ว่าด้วยหลักเกณฑ์การรับรองหลักสูตรการศึกษาและสถานศึกษา

(ฉบับที่ 2)

พ.ศ. 2521

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 13 (3) และมาตรา 19 (1) แห่งพระราชบัญญัติวิชาชีพวิศวกรรม พ.ศ. 2505 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติวิชาชีพวิศวกรรม (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2520 ก.ว. ออกข้อบังคับวางหลักเกณฑ์ไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ 1. ให้ยกเลิกข้อ 3 แห่งข้อบังคับ ก.ว. ว่าด้วยหลักเกณฑ์การรับรองหลักสูตรการศึกษาและสถานศึกษา พ.ศ. 2520 และให้ ให้ความต่อไปนี้แทน

* “ข้อ 3 โดยปกติ ก.ว. จะพิจารณาคุณสมบัติของผู้ขอรับใบอนุญาตจากรายละเอียดวิชาและจำนวนหน่วยกิตที่ผู้ขอแต่ละรายได้ศึกษามาเป็นสำคัญ

ก.ว. จะประเมินค่าหน่วยกิต จากวิชาวิศวกรรมหลักเฉพาะที่ผู้ขอรับใบอนุญาตได้ผ่านการสอบจากสถานศึกษาหรือสมาคมวิชาชีพวิศวกรรมที่ ก.ว. รับรองแล้ว ก็ได้”

ข้อ 2. ให้ยกเลิกบัญชีรายวิชาวิศวกรรมหลักเฉพาะท้ายข้อบังคับ ก.ว. ว่าด้วยหลักเกณฑ์การรับรองหลักสูตรการศึกษาและสถานศึกษา พ.ศ. 2520 และให้ ใช้บัญชีรายวิชาวิศวกรรมหลักเฉพาะท้ายข้อบังคับนี้แทน

ข้อ 3. ข้อบังคับนี้ ไม่กระทบกระเทือนต่อการขอรับใบอนุญาต ในกรณีที่มีผู้ขอรับใบอนุญาตมีคุณสมบัติในวิชาชีพวิศวกรรมตามมาตรา 19 (1) ก่อนวันที่ 1 ตุลาคม พ.ศ. 2522

ข้อ 4. ให้ ใช้ข้อบังคับนี้ตั้งแต่วันที่ 8 มิถุนายน พ.ศ. 2521

ประกาศ ณ วันที่ 6 มิถุนายน พ.ศ. 2521

อนันต์ อนันตกุล

รองปลัดกระทรวง รัชการราชการแทน

ปลัดกระทรวงมหาดไทย ประธาน ก.ว.

* ความในข้อ 3 นี้ ได้ถูกยกเลิกโดยข้อบังคับ ก.ว. ว่าด้วยหลักเกณฑ์การรับรองหลักสูตรการศึกษาและสถานศึกษา (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2525 แล้ว

บัญชีรายวิชาวิศวกรรมหลักเฉพาะ

สาขาและแขนง	รายวิชาวิศวกรรมหลักเฉพาะ		หมายเหตุ
	ลำดับ	ชื่อวิชา	
สาขาวิศวกรรมโยธา	1	Structural Theory	
	2	Structural Design	
	3	Soil Mechanics	
	4	Highway Engineering or Transportation Engineering or Hydraulic Engineering	
	5	Material Testing or Construction Technique and Management	
	6	Surveying	
	7	Strength of Materials	
	8	Hydraulics of Fluid Mechanics	
	9	Other selected electives	
สาขาวิศวกรรมเครื่องกล	1	Internal Combustion Engines and/or Automotive Engineering and/or Gas Turbine	
	2	Power Plant Engineering	
	3	Machine Design	
	4	Refrigeration and Air Conditioning and/or Heat Transfer and/or Fluid Mechanics	
	5	Mechanics of Machinery	
	6	Thermodynamics	
	7	Physical Metallurgy	
	8	Mechanical Vibration	
	9	Other selected electives	

สาขาและแขนง	รายวิชาวิศวกรรมหลักเฉพาะ		หมายเหตุ
	ลำดับ	ชื่อวิชา	
สาขาวิศวกรรมไฟฟ้า แขนงไฟฟ้ากำลัง	1	Electric Circuit Analysis	
	2	Electromechanical Conversion and/or Control Devices and System	
	3	Electrical Power Transmission and Distribuion and/or Electrical Design	
	4	Electric Power Plant or Advanced Electrical Machinery	
	5	High-Voltage Engineering or Illumination Engineering	
	6	Electric Power System Analysis or Electric Power System Protection	
	7	Electrical Measurement and Instrumentation or Engineering Electronics	
	8	Feedback Control System or Analog Computer	
	9	Other selected electives	
สาขาวิศวกรรมไฟฟ้า แขนงไฟฟ้าสื่อสาร	1	Electric Circuit Analysis	
	2	Engineering Electronics	
	3	Principles of Communications and/or Engineering Electromagnetics	
	4	Communication Engineering and/or Electronic Circuit Design	
	5	Communication Networks and Transmission Lines or Antenna Engineering	
	6	Radio Wave Propagation	

สาขาและแขนง	รายวิชาวิศวกรรมหลักเฉพาะ		หมายเหตุ
	ลำดับ	ชื่อวิชา	
	7	Advanced Electronics or Digital and Logic Design	
	8	Feedback Control System or Analog Computer	
	9	Other selected electives	
สาขาวิศวกรรม อุตสาหกรรม	1	Industrial Plant Design or Chemical Engineering Plant Design and/or Industrial Work Study	
	2	Production Planning and Control or Operations Research or Queueing Theory or Automation or Industrial Plant Operations or Process Dynamics and Control and/or Tool Engineering	
	3	Quality Control	
	4	Engineering Economy or Value Engineering and/or Industrial Cost Analysis	
	5	Industrial Safety or Maintenance Engineering and/or Environmental Control	
	6	Engineering Metallurgy and/or Chemical Process Engineering and/or Manufacturing Process Analysis	
	7	Industrial Law and/or	

สาขาและแขนง	รายวิชาวิศวกรรมหลักเฉพาะ		หมายเหตุ
	ลำดับ	ชื่อวิชา	
		Industrial Management	
	8	Fundamental of Mechanical Engineering and/or Fundamental of Electrical Engineering	
	9	Other selected electives	
สาขาวิศวกรรม เหมืองแร่	1	Principle of Mining Engineering and/or Extractive Metallurgy	
	2	Mining Geology or Metallography and/or General Metallurgy	
	3	Mineral Dressing and/or Petrology	
	4	Mine Economics and/or Engineering Economy	
	5	Fundamentals of Mechanical Engineering	
	6	Fundamentals of Electrical Engineering	
	7	Economic Geology or General Geology or Physical Chemistry	
	8	Mineralogy or Mining Methods or Physical Metallurgy	
	9	Other Selected electives	

ข้อบังคับ ก.ว.

ว่าด้วยหลักเกณฑ์การรับรองหลักสูตรการศึกษาและสถานศึกษา (ฉบับที่ 3)

พ.ศ. 2525

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 13 (3) และมาตรา 19 (1) แห่งพระราชบัญญัติวิชาชีพวิศวกรรม พ.ศ. 2505 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา 3 และมาตรา 8 แห่งพระราชบัญญัติวิชาชีพวิศวกรรม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2512 และมาตรา 6 และมาตรา 10 แห่งพระราชบัญญัติวิชาชีพวิศวกรรม (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2520 ก.ว. ออกข้อบังคับวางหลักเกณฑ์ไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ 1. ให้ยกเลิกความในข้อ 3 แห่งข้อบังคับ ก.ว. ว่าด้วยหลักเกณฑ์การรับรองหลักสูตรการศึกษาและสถานศึกษา พ.ศ. 2520 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยข้อบังคับ ก.ว. ว่าด้วยหลักเกณฑ์การรับรองหลักสูตรการศึกษาและสถานศึกษา (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2521 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ข้อ 3. ก.ว. จะพิจารณาคุณสมบัติของผู้ขอรับใบอนุญาตจากรายละเอียดวิชา และจำนวนหน่วยกิตที่ผู้ขอแต่ละรายได้ศึกษามาเป็นสำคัญ

ก.ว. จะประเมินค่าหน่วยกิต จากวิชาวิศวกรรมหลักเฉพาะที่ผู้ขอรับใบอนุญาตได้ผ่านการสอบจากสถานศึกษาหรือสมาคมวิชาชีพวิศวกรรมที่ ก.ว. รับรองแล้ว

ก.ว. จะไม่นับหน่วยกิตจากวิชาวิศวกรรมหลักเฉพาะที่ผู้ขอรับใบอนุญาตได้ศึกษาแบบการอบรม หรือการบรรยายที่ไม่ได้ผ่านการสอบวัดผล

ก.ว. จะไม่นับหน่วยกิตจากวิชาวิศวกรรมหลักเฉพาะลำดับที่ 1 ถึง 4 ท้ายข้อบังคับ ก.ว. ว่าด้วยหลักเกณฑ์การรับรองหลักสูตรการศึกษาและสถานศึกษา (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2521 ที่ผู้ขอรับใบอนุญาตได้ระดับวัดผลการศึกษาในแต่ละวิชาต่ำกว่า C กรณีที่ผู้

ขอรับใบอนุญาตได้ระดับวัดผลการศึกษา D ในวิชาวิศวกรรมหลักเฉพาะลำดับที่ 1 ถึง 4
ก็ไม่ได้ถือว่าขาดวิชานั้น

ก.ว. จะไม่นับหน่วยกิตจากวิชาวิศวกรรมหลักเฉพาะที่ได้ศึกษาในระดับ ปวช.
หรือเทียบเท่า แต่จะนับหน่วยกิตจากวิชาวิศวกรรมหลักเฉพาะที่ได้ศึกษาในระดับ ปวส.
หรือเทียบเท่า ให้วิชาละไม่เกิน 3 หน่วยกิต”

ข้อ 2. ให้ใช้ข้อบังคับนี้ตั้งแต่วันที่ 24 กันยายน พ.ศ. 2525

ประกาศ ณ วันที่ 23 กันยายน พ.ศ. 2525

เสน่ห์ วัฒนานทร

รองปลัดกระทรวง ปฏิบัติราชการแทน

ปลัดกระทรวงมหาดไทย ประธาน ก.ว.

ข้อบังคับ ก.ว.

ว่าด้วยการขอรับใบอนุญาต การออกใบอนุญาต แบบใบอนุญาต
การต่ออายุใบอนุญาต การสั่งพักใบอนุญาต หรือการเพิกถอน
ใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม และ
การขอรับใบแทนใบอนุญาต

(ฉบับที่ 6)

พ.ศ. 2520

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 13 (3) มาตรา 20 และมาตรา 22 แห่งพระราชบัญญัติวิชาชีพวิศวกรรม พ.ศ. 2505 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติวิชาชีพวิศวกรรม (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2520 ก.ว. ออกข้อบังคับวางหลักเกณฑ์ไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ 1. ให้ยกเลิกข้อบังคับ ก.ว. ว่าด้วยการขอรับใบอนุญาต การออกใบอนุญาต แบบใบอนุญาต การต่ออายุใบอนุญาต การสั่งพักใบอนุญาต หรือการเพิกถอนใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม และการขอรับใบแทนใบอนุญาต (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2515 และ (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2518

ข้อ 2. ผู้ขอรับใบอนุญาตต้องกรอกข้อความในแบบ ว.ศ. 1 หรือ ว.ศ. 1 พ. แล้วแต่กรณี ยื่นต่อเลขานุการ ก.ว. พร้อมด้วยหลักฐานคุณสมบัติในวิชาชีพวิศวกรรม (ถ้ามี) คำรับรองคุณสมบัติตามข้อ 3. รูปถ่ายหน้าตรงไม่สวมหมวกขนาด 1 นิ้ว ที่ถ่ายไว้ไม่เกินหนึ่งปีจำนวนสามรูป และหลักฐานประกอบการพิจารณาอื่นที่จำเป็นซึ่ง ก.ว. ได้ประกาศให้ทราบล่วงหน้าแล้ว

ผู้ขอรับใบอนุญาตพิเศษตามมาตรา 19 ทวิ ต้องส่งรายละเอียดแสดงปริมาณและคุณภาพของผลงานในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมในสาขาและแขนงที่ขอรับใบอนุญาตไปประกอบการพิจารณาด้วย

สำหรับผู้ขอรับใบอนุญาตซึ่งกฎหมายว่าด้วยวิชาชีพวิศวกรรมกำหนดให้ผ่านการทดสอบความรู้จาก ก.ว. ต้องชำระเงินค่าธรรมเนียมทดสอบความรู้ในวันที่ยื่นเรื่องขอรับใบอนุญาต โดยผู้ขอรับใบอนุญาตจะขอรับเงินค่าธรรมเนียมดังกล่าวคืนไม่ได้ทุกกรณี

ข้อ 3. ในกรณีที่ผู้ขอรับใบอนุญาตไม่มีคำรับรองคุณสมบัติตามมาตรา 18 แห่งพระราชบัญญัติวิชาชีพวิศวกรรม พ.ศ. 2505 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติวิชาชีพวิศวกรรม (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2520 จากสมาคมวิชาชีพวิศวกรรมที่ ก.ว. รับรองแล้ว ให้ผู้ขอรับใบอนุญาตส่งสำเนาทะเบียนบ้าน สูติบัตร บัตรประชาชน หรือหลักฐานอื่นที่ ก.ว. เชื่อถือ และใบรับรองแพทย์ เพื่อแสดงว่ามีคุณสมบัติตามมาตรา 18 (1) และ (4) สำหรับคุณสมบัติตามมาตรา 18 (2) และ (3) นั้น ให้ผู้ขอรับใบอนุญาตรับรองตนเองได้

ข้อ 4. ผู้ขอรับใบอนุญาตประเภทสามัญวิศวกรหรือวุฒิวิศวกร (เลื่อนประเภท) ต้องกรอกข้อความในแบบ ว.ศ. 5 ยื่นต่อเลขานุการ ก.ว. พร้อมด้วยรายละเอียดแสดงปริมาณและคุณภาพของผลงานในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมในสาขาและแขนงที่ขอรับใบอนุญาต ตามระยะเวลาที่กำหนดไว้ในมาตรา 19 (1) หรือ (3) กักรูปถ่ายเช่นเดียวกับข้อ 2.

สำหรับผู้ขอรับใบอนุญาตประเภทสามัญวิศวกรหรือวุฒิวิศวกร ซึ่งกฎหมายว่าด้วยวิชาชีพวิศวกรรมกำหนดให้ผ่านการทดสอบความรู้จาก ก.ว. ต้องชำระค่าธรรมเนียมทดสอบความรู้ในวันที่ยื่นเรื่องขอรับใบอนุญาต โดยผู้ขอรับใบอนุญาตจะขอรับเงินค่าธรรมเนียมดังกล่าวคืนไม่ได้ทุกกรณี

ข้อ 5. เมื่อได้รับคำขอตามข้อ 2. แล้ว ให้เลขานุการ ก.ว. ดำเนินการประกาศตามมาตรา 21 ตามแบบ ว.ศ. 2 หรือ ว.ศ. 2 พ. แล้วแต่กรณี

ในกรณีที่มิบุคคลอื่นยื่นคำคัดค้าน ให้บุคคลที่ยื่นคำคัดค้านทำเรื่องราวพร้อมด้วยเหตุผลประกอบคำคัดค้านยื่นต่อเลขานุการ ก.ว. ภายในกำหนดเวลาที่ระบุไว้ในประกาศ

เมื่อ ก.ว. พิจารณาเห็นว่าผู้ขอรับใบอนุญาตสมควรเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม และผู้ขอรับใบอนุญาตได้ชำระค่าธรรมเนียมแล้ว ก.ว. จะออกบัตรและใบอนุญาตตามแบบ ว.ศ. 3 และ ว.ศ. 4 หรือ ว.ศ. 3 พ. และ ว.ศ. 4 พ. ให้ แล้วแต่กรณี สำหรับใบอนุญาตตลอดชีพให้ใช้แบบ ว.ศ. 4 ต.

ข้อ 6. เมื่อมีกรณีเป็นที่สงสัยหรือมีผู้ยื่นเรื่องราวกล่าวหาว่า ผู้ได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมผู้ใดขาดคุณสมบัติ คุณวุฒิ หรือกระทำการฝ่าฝืนกฎหมายว่าด้วยวิชาชีพวิศวกรรม และ ก.ว. เห็นว่ามีเหตุผลและพยานหลักฐานอันควรเชื่อถือได้ก็ให้แต่งตั้งอนุกรรมการไม่น้อยกว่าสามคน เพื่อทำการไต่สวน พร้อมทั้งแจ้งรายละเอียดข้อกล่าวหาให้ผู้ได้รับใบอนุญาตนั้นทราบ โดยทำเป็นหนังสือส่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียน ณ ที่อยู่ของผู้ได้รับใบอนุญาตซึ่งปรากฏตามหลักฐานของทางราชการ

การดำเนินการไต่สวนของอนุกรรมการให้เป็นไปตามข้อบังคับ ก.ว. ว่าด้วยการไต่สวนผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม

เมื่ออนุกรรมการได้ไต่สวนพิจารณาเรื่องราวข้อกล่าวหาเสร็จแล้ว ให้ทำบันทึกความเห็นเสนอ ก.ว. พิจารณา เมื่อ ก.ว. พิจารณาลงมติประการใด ให้เลขานุการ ก.ว. จัดทำประกาศภายในเจ็ดวัน นับตั้งแต่วันที่ ก.ว. มีมติ และประกาศไว้ ณ กองงาน ก.ว. และ ก.ส. เป็นเวลาห้าสิบวัน กับให้เลขานุการ ก.ว. แจ้งมตินั้นให้ผู้ที่เกี่ยวข้องทราบโดยมิชักช้าด้วย

มติสั่งพักใบอนุญาตหรือเพิกถอนใบอนุญาต ให้มีผลบังคับตั้งแต่วันครบอายุประกาศในวรรคสามเป็นต้นไป

ในกรณีที่มีมติสั่งพักใบอนุญาตหรือเพิกถอนใบอนุญาต ให้เลขานุการ ก.ว. เรียกบัตรและใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมคืนทันที

ข้อ 7. เมื่อผู้ได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมประสงค์จะขอต่ออายุใบอนุญาต ให้ยื่นคำขอตามแบบ ว.ศ. 6 พร้อมด้วยค่าธรรมเนียมต่ออายุใบอนุญาตและรูปถ่ายลักษณะเดียวกับข้อ 2. จำนวนสองรูป ต่อเลขานุการ ก.ว. และให้เลขานุการ ก.ว. พิจารณาต่ออายุใบอนุญาตให้ต่อไปได้ทุกกรณี

ข้อ 8. เมื่อผู้ได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมประสงค์จะขอรับใบแทนใบอนุญาตหรือบัตร หรือหลักฐานรับรองการได้รับใบอนุญาต ให้ยื่นคำร้องตามแบบ ว.ศ. 7 ต่อเลขานุการ ก.ว. พร้อมด้วยค่าธรรมเนียมใบแทนใบอนุญาตหรือบัตร หรือหลักฐานรับรองการได้รับใบอนุญาต

ในกรณีที่ผู้ได้รับใบอนุญาตยื่นคำร้องขอรับใบแทนใบอนุญาต หรือบัตรที่สูญหายหรือถูกทำลาย ต้องส่งหลักฐานซึ่งได้แจ้งความไว้กับพนักงานสอบสวนหรือหลักฐานอื่นเท่าที่จะพึงมีไปประกอบการพิจารณา สำหรับการขอใบแทนใบอนุญาตหรือหลักฐานรับรองการได้รับใบอนุญาต ต้องส่งรูปถ่ายลักษณะเดียวกับข้อ 2. จำนวนหนึ่งรูปด้วย

เมื่อได้ตรวจสอบเรื่องราวและหลักฐานเป็นการถูกต้องแล้ว ก็ให้เลขานุการ ก.ว. พิจารณาออกใบแทนใบอนุญาตหรือบัตร หรือหลักฐานรับรองการได้รับใบอนุญาตให้ได้

ข้อ 9. สำหรับแบบ ว.ศ. ต่าง ๆ ให้เป็นไปตาม ว.ศ. 1 ว.ศ. 1 พ. ว.ศ. 2 ว.ศ. 2 พ. ว.ศ. 3 ว.ศ. 3 พ. ว.ศ. 4 ว.ศ. 4 พ. ว.ศ. 4 ต. ว.ศ. 5 ว.ศ. 6 และ ว.ศ. 7 ท้ายข้อบังคับนี้

ข้อ 10. ให้ใช้ข้อบังคับนี้ตั้งแต่วันที่ 15 พฤศจิกายน พ.ศ. 2520

ประกาศ ณ วันที่ 2 พฤศจิกายน พ.ศ. 2520

วิญญู อังคณารักษ์

ปลัดกระทรวงมหาดไทย ประธาน ก.ว.

ข้อบังคับ ก.ว. ว่าด้วยการขอรับใบอนุญาต การออกใบอนุญาต แบบใบอนุญาต การต่ออายุใบอนุญาต การสั่งพักใบอนุญาต หรือการพักถอนใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม และการขอรับใบแทนใบอนุญาต ฉบับที่ 1-5 ได้ถูกยกเลิกมาตามลำดับ และให้ใช้ฉบับที่ 6 พ.ศ. 2520 นี้แทน

ข้อบังคับ ก.ว.

ว่าด้วยหลักเกณฑ์การทดสอบความรู้
เพื่อออกใบอนุญาตให้ผู้ขอรับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม
(ฉบับที่ ๒)

พ.ศ. ๒๕๒๐

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๓ (๓) แห่งพระราชบัญญัติวิชาชีพวิศวกรรม
ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติวิชาชีพวิศวกรรม (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๒๐ ก.ว.
กำหนดหลักเกณฑ์การทดสอบความรู้ในการออกใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรม
ควบคุมแก่ผู้ขอรับใบอนุญาตพิเศษตามมาตรา ๑๙ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติวิชาชีพวิศวกรรม
พ.ศ. ๒๕๐๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติวิชาชีพวิศวกรรม (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๒๐
และตามมาตรา ๓๔ (ก) แห่งพระราชบัญญัติวิชาชีพวิศวกรรม พ.ศ. ๒๕๐๕ ไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑. ให้ยกเลิกข้อบังคับ ก.ว. ว่าด้วยหลักเกณฑ์การทดสอบความรู้เพื่อออก
ใบอนุญาตให้ผู้ขอรับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๐๘

ข้อ ๒. การทดสอบความรู้ผู้ขอรับใบอนุญาตตามมาตรา ๓๔ (ก) แห่งพระราช
บัญญัติวิชาชีพวิศวกรรม พ.ศ. ๒๕๐๕ นั้น ก.ว. จะสัมภาษณ์ผลงานเกี่ยวกับความรู้ความ
สามารถและประสบการณ์ในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม ในสาขาและแขนงที่ขอ
รับใบอนุญาต หากผู้ขอรับใบอนุญาตผ่านการสอบสัมภาษณ์ ก.ว. ก็จะออกใบอนุญาตให้
แต่ถ้าไม่ผ่านการสอบสัมภาษณ์ ผู้ขอรับใบอนุญาตจะต้องสอบข้อเขียนและสัมภาษณ์อีก
ครั้งหนึ่งต่อไป ตามรายละเอียดดังนี้

ภาควิชาที่ ๑ ว่าด้วยความรู้เกี่ยวกับวิชาวิศวกรรมศาสตร์ ในสาขาและแขนง
ที่ขอรับใบอนุญาต

ภาควิชาที่ ๒ ว่าด้วยความรู้ความสามารถ และประสบการณ์ในการประกอบ
วิชาชีพวิศวกรรมควบคุม ในสาขาและแขนงที่ขอรับใบอนุญาต

ผู้ขอใบอนุญาตที่สอบข้อเขียนทั้งสองภาควิชา ได้คะแนนรวมกันไม่น้อยกว่าร้อยละ 60 จึงจะมีสิทธิเข้าสอบสัมภาษณ์ สำหรับผู้ขอรับใบอนุญาตที่สอบข้อเขียนดังกล่าวได้คะแนนรวมกันไม่น้อยกว่าร้อยละ 75 จะได้รับการยกเว้นไม่ต้องสอบสัมภาษณ์ และถือว่าผ่านการทดสอบความรู้จาก ก.ว.

การสอบสัมภาษณ์ จะสอบถามเกี่ยวกับความรู้ความสามารถในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม ในสาขาและแขนงที่ขอรับใบอนุญาต

ผู้ขอรับใบอนุญาตที่สอบข้อเขียนและสัมภาษณ์ ได้คะแนนรวมกันไม่น้อยกว่าร้อยละ 60 ถือว่าผ่านการทดสอบความรู้จาก ก.ว.

ข้อ 3. การทดสอบความรู้ผู้ขอรับใบอนุญาตพิเศษตามมาตรา 19 ทวิ แห่งพระราชบัญญัติวิชาชีพวิศวกรรม พ.ศ. 2505 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติวิชาชีพวิศวกรรม (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2520 จะดำเนินการตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในข้อ 2 เว้นแต่ผู้ขอรับใบอนุญาตไม่ต้องสอบภาควิชาที่ 1 ในการสอบข้อเขียน หากผู้ขอรับใบอนุญาตสอบข้อเขียนภาควิชาที่ 2 ได้คะแนนไม่น้อยกว่าร้อยละ 60 ก็มีสิทธิเข้าสอบสัมภาษณ์ต่อไป

ผู้ขอรับใบอนุญาตที่สอบข้อเขียนและสัมภาษณ์ ได้คะแนนรวมกันไม่น้อยกว่าร้อยละ 60 ถือว่าผ่านการทดสอบความรู้จาก ก.ว.

ข้อ 4. การพิจารณาออกใบอนุญาตให้แก่ผู้ขอรับใบอนุญาตตามข้อ 2. และ 3. จะพิจารณาจากขีดความรู้ความสามารถและความเหมาะสมเกี่ยวกับความรับผิดชอบในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมตามประเภท สาขาและแขนง หรือสาขาและขนาด ที่ขอรับใบอนุญาตเป็นสำคัญ

ข้อ 5. ให้ใช้ข้อบังคับนี้ตั้งแต่วันที่ 15 พฤศจิกายน พ.ศ. 2520

ประกาศ ณ วันที่ 2 พฤศจิกายน พ.ศ. 2520

วิญญู อังคนารักษ์

ปลัดกระทรวงมหาดไทยประธาน ก.ว.

ข้อบังคับ ก.ว. ว่าด้วยหลักเกณฑ์การทดสอบความรู้ เพื่อออกใบอนุญาตให้ผู้ขอรับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมฉบับที่ 1 ได้ถูกยกเลิกไปแล้ว

**ข้อบังคับ ก.ว.
ว่าด้วยหลักเกณฑ์การทดสอบความรู้ผู้ขอรับใบอนุญาต
เป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม
(ฉบับที่ 3)
พ.ศ. 2522**

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 13 (3) แห่งพระราชบัญญัติวิชาชีพวิศวกรรม พ.ศ. 2505 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติวิชาชีพวิศวกรรม (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2520 ก.ว. ออกข้อบังคับวางหลักเกณฑ์การทดสอบความรู้ในการพิจารณาออกใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมประเภทสามัญวิศวกรและวุฒิวิศวกรสำหรับผู้ได้รับใบอนุญาตตามข้อบังคับ ก.ว. ว่าด้วยการขอรับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมประเภทใด และในวิชาชีพวิศวกรรมสาขาใดหรือหลายสาขา พ.ศ. 2508 และผู้ได้รับใบอนุญาตซึ่งกฎหมายว่าด้วยวิชาชีพวิศวกรรม กำหนดให้ผ่านการทดสอบความรู้จาก ก.ว. ไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ 1. ให้ยกเลิกข้อบังคับ ก.ว. ว่าด้วยหลักเกณฑ์การทดสอบความรู้ผู้ขอรับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2520

ข้อ 2. ให้ดำเนินการทดสอบความรู้ผู้ขอรับใบอนุญาตประเภทสามัญวิศวกรตามหลักเกณฑ์ดังนี้

(1) พิจารณาตรวจสอบผลงานในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม หรือวิชาชีพตามมาตรฐานในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรม ตามมาตรา 21 วรรคสี่ แห่งพระราชบัญญัติวิชาชีพวิศวกรรม พ.ศ. 2505 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติวิชาชีพวิศวกรรม (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2520 หาก ก.ว. พิจารณาเห็นว่าผลงานดังกล่าวมีปริมาณและคุณภาพเพียงพอ ผู้ขอรับใบอนุญาตจึงจะมีสิทธิสอบข้อเขียนและสัมภาษณ์ต่อไป

(2) การสอบข้อเขียน จะดำเนินการวัดผลเกี่ยวกับความรู้ความสามารถและประสบการณ์ในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม และอาจรวมถึงความรู้เกี่ยวกับทฤษฎีของวิชาวิศวกรรมศาสตร์ ในสาขาและแขนงที่ขอรับใบอนุญาตด้วย

(3) การสอบสัมภาษณ์ จะสอบถามเกี่ยวกับความรู้ความสามารถและความรับผิดชอบในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมในสาขาและแขนงที่ขอรับใบอนุญาต

ผู้ขอรับใบอนุญาตซึ่งสอบข้อเขียนและสัมภาษณ์ตาม (2) และ (3) ได้คะแนนรวมกันไม่น้อยกว่าร้อยละ 60 ให้ถือว่าผ่านการทดสอบความรู้จาก ก.ว.

ข้อ 3. การทดสอบความรู้ผู้ขอรับใบอนุญาตประเภทวุฒิวิศวกร จะดำเนินการตรวจสอบผลงานและสัมภาษณ์ตามข้อ 2 (1) และ (3) เท่านั้น หากผู้ขอรับใบอนุญาตผ่านการตรวจสอบผลงานและสัมภาษณ์ดังกล่าว ให้ถือว่าผ่านการทดสอบความรู้จาก ก.ว.

ข้อ 4. ให้ใช้ข้อบังคับนี้ตั้งแต่วันที่ 14 มีนาคม พ.ศ. 2522

ประกาศ ณ วันที่ 9 มีนาคม พ.ศ. 2522

เดชชาติ วงศ์โกมลเชษฐ์

รองปลัดกระทรวง ปฏิบัติราชการแทน
ปลัดกระทรวงมหาดไทย ประธาน ก.ว.

ข้อบังคับ ก.ว.
ว่าด้วยหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการเทียบปริญญา
หรือประกาศนียบัตรวิชาชีพการช่าง
เป็นคุณวุฒิในวิชาชีพวิศวกรรม
พ.ศ. 2520

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 13 (4) แห่งพระราชบัญญัติวิชาชีพวิศวกรรม พ.ศ. 2505 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติวิชาชีพวิศวกรรม (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2520 ก.ว. ออกข้อบังคับวางหลักเกณฑ์ไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ 1. ให้ยกเลิกข้อบังคับ ก.ว. ว่าด้วยการเทียบปริญญาหรือประกาศนียบัตรวิชาชีพการช่างที่มีใช้วิชาชีพวิศวกรรม เป็นคุณวุฒิในวิชาชีพวิศวกรรมตามมาตรา 19 (1) และการทดสอบความรู้ตามมาตรา 19 วรรคท้าย พ.ศ. 2512

ข้อ 2. ให้ถือว่าปริญญาหรือประกาศนียบัตรวิชาชีพการช่าง ซึ่งเป็นไปตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในข้อ 1 (ข) และข้อ (2) แห่งข้อบังคับ ก.ว. ว่าด้วยหลักเกณฑ์การรับรองหลักสูตรการศึกษาและสถานศึกษา พ.ศ. 2520 เป็นคุณวุฒิในวิชาชีพวิศวกรรมตามมาตรา 19 (1) แห่งพระราชบัญญัติวิชาชีพวิศวกรรม พ.ศ. 2505 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติวิชาชีพวิศวกรรม (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2520 โดยได้รับเทียบตามข้อบังคับออกตามมาตรา 13 (4) แห่งพระราชบัญญัติวิชาชีพวิศวกรรม พ.ศ. 2505 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติวิชาชีพวิศวกรรม (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2520

ข้อ 3. ให้ใช้ข้อบังคับนี้ตั้งแต่วันที่ 15 พฤศจิกายน พ.ศ. 2520

ประกาศ ณ วันที่ 2 พฤศจิกายน พ.ศ. 2520

วิญญู อังคณารักษ์

ปลัดกระทรวงมหาดไทย ประธาน ก.ว.

ข้อบังคับ ก.ว.

ว่าด้วยมาตรฐานในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรม

พ.ศ. 2521

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 13 (5) แห่งพระราชบัญญัติวิชาชีพวิศวกรรม พ.ศ. 2505 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติวิชาชีพวิศวกรรม (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2520 ก.ว. ออกข้อบังคับวางหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการกำหนดมาตรฐานในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมของผู้ขอรับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมตามมาตรา 19 (2) หรือ (3) แห่งพระราชบัญญัติวิชาชีพวิศวกรรม พ.ศ. 2505 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติวิชาชีพวิศวกรรม (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2520 ไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ 1. ให้กำหนดงานบางลักษณะที่เป็นวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมในสาขาและแขนงต่าง ๆ ซึ่งมีขนาดไม่ต่ำกว่าร้อยละ 50 หรือเทียบเท่าของขนาดที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวง ฉบับที่ 3 (พ.ศ. 2508) ออกตามความในพระราชบัญญัติวิชาชีพวิศวกรรม พ.ศ. 2505 เป็นมาตรฐานในการขอรับใบอนุญาตตามมาตรา 19 (2) แห่งพระราชบัญญัติวิชาชีพวิศวกรรม พ.ศ. 2505 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติวิชาชีพวิศวกรรม (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2520

สำหรับผู้ขอรับใบอนุญาตตามมาตรา 19 (3) แห่งพระราชบัญญัติวิชาชีพวิศวกรรม พ.ศ. 2505 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติวิชาชีพวิศวกรรม (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2520 ต้องประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมตามลักษณะและขนาดที่บัญญัติไว้ในกฎกระทรวง ฉบับที่ 3 (พ.ศ. 2508) ออกตามความในพระราชบัญญัติวิชาชีพวิศวกรรม พ.ศ. 2505

ข้อ 2. ให้กำหนดงานบางลักษณะดังต่อไปนี้ เป็นมาตรฐานในการขอรับใบอนุญาตตามมาตรา 19 (2) หรือ (3) แห่งพระราชบัญญัติวิชาชีพวิศวกรรม พ.ศ. 2505 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติวิชาชีพวิศวกรรม (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2520

(ก) งานสอนในสถานศึกษาระดับอุดมศึกษาที่มีหลักสูตรการศึกษาไม่ต่ำกว่าปริญญาตรี หรือเทียบเท่าโดยวิชาที่สอนนั้นเป็นวิชาวิศวกรรมหลักเฉพาะในสาขาและแขนงที่ขอรับใบอนุญาต

(ข) การศึกษาเพิ่มเติมจากสถานศึกษาที่ ก.ว. รับรองตามหลักสูตรการศึกษาไม่ต่ำกว่าปริญญาโทหรือเทียบเท่าโดย ก.ว. จะพิจารณาจากวิชาที่ได้ศึกษาเพิ่มเติม ซึ่งสัมพันธ์หรือมีคุณค่าต่อการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมในสาขาและแขนงที่ขอรับใบอนุญาต

(ค) การประกอบวิชาชีพการช่างที่จำเป็นต้องใช้ความรู้ความสามารถในสาขาและแขนงที่ได้รับใบอนุญาตมาเป็นหลักเกณฑ์การตรวจสอบวินิจัยและดำเนินการ

ข้อ 3.ให้นำปริมาณและคุณภาพของงาน ความรู้ความสามารถและประสบการณ์ของผู้ขอรับใบอนุญาตแต่ละรายในฐานะเป็นผู้รับผิดชอบการประกอบวิชาชีพตามข้อ 1. หรือ ข้อ 2. มาประกอบการพิจารณาด้วย

ข้อ 4. ให้ใช้ข้อบังคับนี้ตั้งแต่วันที่ 18 ตุลาคม พ.ศ. 2521

ประกาศ ณ วันที่ 17 ตุลาคม พ.ศ. 2521

วิญญู อังคนารักษ์

ปลัดกระทรวงมหาดไทย ประธาน ก.ว.

ต้นฉบับเป็นหน้าว่าง

พระราชบัญญัติ

วิชาชีพสถาปัตยกรรม

ต้นฉบับเป็นหน้าว่าง

พระราชบัญญัติ
วิชาชีพสถาปัตยกรรม พ.ศ. 2508

ภูมิพลอดุลยเดช ปร.
ให้ไว้ ณ วันที่ 14 ธันวาคม พ.ศ. 2508
เป็นปีที่ 20 ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรมีกฎหมายว่าด้วยวิชาชีพสถาปัตยกรรม

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้ โดยคำแนะนำและยินยอมของสภาร่างรัฐธรรมนูญในฐานะรัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา 1 พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติวิชาชีพสถาปัตยกรรม พ.ศ. 2508”

มาตรา 2 พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา 3 ในพระราชบัญญัตินี้

“วิชาชีพสถาปัตยกรรม” หมายความว่า วิชาชีพการช่างในสาขาสถาปัตยกรรม หลักสาขาปัตยกรรมผังเมือง สาขาภูมิสถาปัตยกรรม สาขาสถาปัตยกรรม อุตสาหการ สาขาสถาปัตยกรรมมัณฑนศิลป์ และสาขาสถาปัตยกรรมอื่นใดซึ่งจะได้กำหนด โดยพระราชกฤษฎีกา

“วิชาชีพสถาปัตยกรรมควบคุม” หมายความว่า วิชาชีพสถาปัตยกรรมที่ระบุควบคุมในกฎกระทรวง

“ผู้ประกอบวิชาชีพสถาปัตยกรรมควบคุม” หมายความว่า ผู้รับผิดชอบในการประกอบวิชาชีพสถาปัตยกรรมควบคุม

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา 4 พระราชบัญญัตินี้ไม่ใช้บังคับแก่ชาวต่างประเทศ ซึ่งเป็นผู้ประกอบวิชาชีพสถาปัตยกรรมควบคุม ในกิจการที่รัฐบาลตกลงกับทบวงการชำนัญพิเศษแห่งสหประชาชาติหรือรัฐบาลต่างประเทศ หรือในกิจการอื่นใดซึ่งจะได้กำหนดโดยพระราชกฤษฎีกา

มาตรา 5 ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ มีอำนาจแต่งตั้งนายทะเบียน และออกกฎกระทรวงกำหนดค่าธรรมเนียมไม่เกินอัตราท้ายพระราชบัญญัตินี้ ตลอดจนกำหนดกิจการอื่นเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ กระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

หมวด 1

การควบคุมการประกอบวิชาชีพสถาปัตยกรรม

มาตรา 6 รัฐมนตรีมีอำนาจกำหนดให้วิชาชีพสถาปัตยกรรมสาขาใด แขนงใดขนาดใดหรือชนิดใด เป็นวิชาชีพสถาปัตยกรรมควบคุม การกำหนดเช่นว่านี้ ให้กระทำโดยระบุในกฎกระทรวง

มาตรา 7 ให้มีกรรมการคณะหนึ่งเรียกว่า “คณะกรรมการควบคุมการประกอบวิชาชีพสถาปัตยกรรม” เรียกโดยย่อว่า “ก.ส.” ประกอบด้วยปลัดกระทรวงมหาดไทยเป็นประธานและกรรมการซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งจาก

(1) วุฒิสถาปนิกในส่วนราชการกระทรวง ทบวง กรม ที่ใช้วิชาชีพสถาปัตยกรรมจำนวนห้าคน

(2) วุฒิสถาปนิกในสถานศึกษาที่มีหลักสูตรการศึกษาวิชาสถาปัตยกรรมชั้นปริญญาจำนวนสี่คน และ

(3) วุฒิสถาปนิกนอกจากบุคคลในส่วนราชการและสถานศึกษาดังกล่าวใน (1) และ (2) จำนวนหกคน

ให้ ก.ส. เลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นรองประธาน มีหน้าที่ช่วยประธานตามที่ประธานมอบหมาย และเป็นผู้ทำการแทนประธานในเมื่อประธานไม่อยู่หรือไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้

กรรมการซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้อยู่ในตำแหน่งคราวละสองปี และอาจแต่งตั้งซ้ำอีกได้ แต่ไม่เกินกว่าสองครั้งติด ๆ กัน

มาตรา 8 กรรมการซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งพ้นจากตำแหน่ง เมื่อ

(1) ครบวาระ

(2) ลาออก

(3) ขาดคุณสมบัติที่ได้รับแต่งตั้งตามมาตรา 7 หรือถูกพักใบอนุญาตหรือถูกเพิกถอนใบอนุญาต หรือขาดต่ออายุใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพสถาปัตยกรรมควบคุม เมื่อกรรมการซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ ให้รัฐมนตรีแต่งตั้งผู้อื่นในจำพวกเดียวกันเป็นกรรมการแทน

กรรมการซึ่งได้รับแต่งตั้งตามความในวรรคก่อน อยู่ในตำแหน่งตามวาระของกรรมการที่ตนแทน

มาตรา 9 เมื่อกรรมการซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งพ้นจากตำแหน่งตามวาระ ให้กรรมการที่พ้นจากตำแหน่งนั้นคงอยู่รักษาการต่อไป จนกว่ากรรมการที่ได้รับแต่งตั้งใหม่เข้ารับหน้าที่

มาตรา 10 ให้จัดตั้งสำนักงาน ก.ส. ขึ้นในสำนักงานปลัดกระทรวงมหาดไทย มีนายทะเบียนคนหนึ่งเป็นผู้รับผิดชอบในการรักษาทะเบียนผู้ประกอบวิชาชีพสถาปัตยกรรมควบคุมและในกิจการอื่นทั่วไป และให้มีเจ้าหน้าที่ตามสมควร

ให้นายทะเบียนทำหน้าที่เป็นเลขานุการ ก.ส.

มาตรา 11 การประชุม ก.ส. ต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งจำนวนของกรรมการทั้งหมดจึงเป็นองค์ประชุม ถ้าในการประชุมคราวใด ประธานกรรมการและ

รองประธานกรรมการไม่อยู่ในที่ประชุม หรือไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้กรรมการที่มาประชุมเลือกกรรมการด้วยกันคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม

ภายใต้บังคับมาตรา 12 มติของที่ประชุม ก.ส. ให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งมีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากัน ให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

มาตรา 12 มติของที่ประชุม ก.ส. ดังต่อไปนี้ต้องประกอบด้วยคะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสองในสามของจำนวนกรรมการทั้งหมด

- (1) มติให้สั่งพักใบอนุญาตหรือเพิกถอนใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพสถาปัตยกรรมควบคุม
- (2) มติออกใบอนุญาตให้แก่ผู้ประกอบวิชาชีพสถาปัตยกรรมควบคุม ซึ่งถูกเพิกถอนใบอนุญาต
- (3) มติยกเว้นคุณสมบัติมาตรา 18 (3)

มาตรา 13 ให้ ก.ส. มีอำนาจและหน้าที่ดังต่อไปนี้

- (1) ออกใบอนุญาตให้แก่บุคคลซึ่งมีสิทธิและสมควรเป็นผู้ประกอบวิชาชีพสถาปัตยกรรมควบคุม
- (2) สั่งพักใบอนุญาตหรือเพิกถอนใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพสถาปัตยกรรมควบคุม
- (3) ออกข้อบังคับวางหลักเกณฑ์และแบบเกี่ยวกับการสอบ การขอ การอนุญาต การต่ออายุ การสั่งพัก การเพิกถอน และกิจการอย่างอื่นเกี่ยวกับใบอนุญาต ใบอนุญาตพิเศษ หรือใบแทนใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพสถาปัตยกรรมควบคุม
- (4) ให้คำปรึกษาและคำแนะนำแก่มหาวิทยาลัย หรือสถานศึกษาอื่นในการศึกษาวิชาในสาขาต่าง ๆ ของสถาปัตยกรรมศาสตร์

มาตรา 14 ให้ ก.ส. มีอำนาจแต่งตั้งอนุกรรมการเพื่อทำการ หรือได้สวนพิจารณาเรื่องต่าง ๆ อันอยู่ในขอบเขตแห่งอำนาจและหน้าที่ของ ก.ส. ได้

ให้นำมาตรา 11 มาใช้บังคับแก่การประชุมคณะอนุกรรมการโดยอนุโลม

หมวด 2

การออกใบอนุญาต

มาตรา 15 ห้ามมิให้ผู้ใดเป็นผู้ประกอบวิชาชีพสถาปัตยกรรมควบคุมเพื่อแสวงหาผลประโยชน์ สิ้นจ้าง หรือบำเหน็จรางวัล ทั้งนี้ เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพสถาปัตยกรรมควบคุมจาก ก.ส.

มาตรา 16 ผู้ประกอบวิชาชีพสถาปัตยกรรมควบคุมแต่ละสาขามี 3 ประเภท คือ

- (1) ภาคีสถาปนิก
- (2) สามัญสถาปนิก
- (3) วุฒิสถาปนิก

มาตรา 17 ผู้ขอรับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพสถาปัตยกรรมควบคุมต้องมีคุณสมบัติตามมาตรา 18 และมีคุณวุฒิในวิชาชีพสถาปัตยกรรมตามมาตรา 19

มาตรา 18 คุณสมบัติของผู้ขอรับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพสถาปัตยกรรมควบคุม คือ

- (1) มีอายุยี่สิบปีบริบูรณ์แล้ว
- (2) ไม่เป็นผู้มีความประพฤติเสื่อมเสียหรือบกพร่องในศีลธรรมอันดี
- (3) ไม่เป็นผู้เคยต้องรับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุกในคดีที่ ก.ส. เห็นว่าอาจนำมาซึ่งความเสื่อมเสียเกียรติศักดิ์แห่งวิชาชีพ เว้นแต่ได้พ้นโทษมาแล้วไม่น้อยกว่าสามปีนับแต่วันพ้นโทษ และ ก.ส. เห็นสมควรยกเว้นให้

- (4) ไม่เป็นบุคคลวิกลจริต หรือจิตฟั่นเฟือนไม่สมประกอบ

มาตรา 19 ผู้ขอรับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพสถาปัตยกรรมควบคุม ต้องประกอบด้วยคุณวุฒิในวิชาชีพสถาปัตยกรรม ดังต่อไปนี้

- (1) สำหรับภาคีสถาปนิก
 - (ก) มีปริญญาหรือเทียบเท่าจากสถานศึกษาที่ ก.ส. รับรอง
 - (ข) มีอนุปริญญาหรือเทียบเท่าจากสถานศึกษาที่มีหลักสูตรไม่น้อยกว่าสามปีที่ ก.ส. รับรอง และได้ประกอบวิชาชีพสถาปัตยกรรมควบคุมตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดใน

กฎกระทรวง แต่ไม่น้อยกว่าสองปี และสอบเทียบวิทยฐานะตามมาตรฐานความรู้ชั้นภาคีสถาปนิกที่ ก.ส. จัดสอบได้ หรือ

(ค) มีประกาศนียบัตรหรือเทียบเท่าจากสถานศึกษาที่มีหลักสูตรไม่น้อยกว่าสามปีที่ ก.ส. รับรอง และได้ประกอบวิชาชีพสถาปัตยกรรมควบคุมตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในกฎกระทรวง แต่ไม่น้อยกว่าสามปี และสอบเทียบวิทยฐานะตามมาตรฐานความรู้ชั้นภาคีสถาปนิกที่ ก.ส. จัดสอบได้

(2) สำหรับสามัญสถาปนิก

(ก) เป็นภาคีสถาปนิกที่มีคุณวุฒิตาม (1) (ก) และได้ประกอบวิชาชีพสถาปัตยกรรมควบคุมตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในกฎกระทรวง แต่ไม่น้อยกว่าหนึ่งปี

(ข) เป็นภาคีสถาปนิกที่มีคุณวุฒิตาม (1) (ข) และได้ประกอบวิชาชีพสถาปัตยกรรมควบคุมตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในกฎกระทรวง แต่ไม่น้อยกว่าสามปี หรือ

(ค) เป็นภาคีสถาปนิกที่มีคุณวุฒิตาม (1) (ค) และได้ประกอบวิชาชีพสถาปัตยกรรมควบคุมตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในกฎกระทรวง แต่ไม่น้อยกว่าสามปี และสอบเทียบวิทยฐานะตามมาตรฐานความรู้ชั้นสามัญสถาปนิกที่ ก.ส. จัดสอบได้

(3) สำหรับวุฒิสถาปนิก

เป็นสามัญสถาปนิกที่มีคุณวุฒิตาม (2) (ก) หรือ (2) (ข) และได้ประกอบวิชาชีพสถาปัตยกรรมควบคุมตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในกฎกระทรวง แต่ไม่น้อยกว่าเจ็ดปี ซึ่ง ก.ส. อาจทำการทดสอบความรู้ด้วยก็ได้

มาตรา 20 ในกรณีที่ ก.ส. พิจารณาเห็นว่าผู้ใดมีความรู้ความสามารถในวิชาชีพสถาปัตยกรรมดีเด่นเป็นพิเศษ และผู้นั้นประสงค์ขอรับใบอนุญาต ก.ส. อาจรับเข้าเป็นภาคีสถาปนิก สามัญสถาปนิก หรือวุฒิสถาปนิก ในสาขาใดสาขาหนึ่ง หรือหลายสาขาได้ ตามที่เห็นสมควร

มาตรา 21 นอกจากกรณีตามมาตรา 19 และมาตรา 20 ก.ส. อาจออกใบอนุญาตพิเศษเป็นการชั่วคราว ครั้งละไม่เกินหนึ่งปีให้แก่ผู้ขอรับใบอนุญาตซึ่ง ก.ส.

พิจารณาเห็นว่าอาจปฏิบัติงานสถาปัตยกรรมควบคุมในสาขาใดเป็นการเฉพาะรายได้ โดยผู้รับใบอนุญาตนั้นต้องปฏิบัติงานร่วมกับสามัญสถาปนิก หรือวุฒิสถาปนิกในสาขานั้น

มาตรา 22 การขอรับใบอนุญาตตามมาตรา 19 มาตรา 20 หรือ มาตรา 21 ให้เป็นไปตามข้อบังคับของ ก.ส.

มาตรา 23 เมื่อได้รับคำขอรับใบอนุญาต ให้เลขานุการ ก.ส. ประกาศชื่อที่อยู่ และคุณวุฒิ พร้อมทั้งรายละเอียดอื่นเพื่อการนี้ไว้ ณ สำนักงาน ก.ส. เป็นเวลาไม่น้อยกว่าสิบห้าวัน เพื่อให้โอกาสบุคคลอื่นยื่นคำคัดค้าน

เมื่อได้ประกาศครบกำหนดแล้ว ให้เลขานุการ ก.ส. เสนอคำขอรับใบอนุญาตต่อ ก.ส. พร้อมด้วยคำคัดค้าน ถ้ามี เพื่อพิจารณาการออกใบอนุญาต

มาตรา 24 ใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพสถาปัตยกรรมควบคุมตามมาตรา 19 หรือมาตรา 20 ให้มีอายุห้าปีนับแต่วันออกใบอนุญาต

ถ้าใบอนุญาตตามมาตรา 19 มาตรา 20 หรือมาตรา 21 สูญหาย หรือถูกทำลาย ให้ผู้ประกอบวิชาชีพสถาปัตยกรรมควบคุมยื่นคำร้องขอรับใบแทนภายในกำหนดสามสิบวันนับแต่วันที่ทราบการสูญหายหรือถูกทำลาย

การต่ออายุใบอนุญาตและการออกใบแทนใบอนุญาต ให้เป็นไปตามข้อบังคับของ ก.ส.

หมวด 3

การประกอบวิชาชีพสถาปัตยกรรมควบคุมและมรรยาทแห่งวิชาชีพ

มาตรา 25 ผู้ประกอบวิชาชีพสถาปัตยกรรมควบคุม ประกอบวิชาชีพสถาปัตยกรรมควบคุมได้แต่เฉพาะในสาขาและตามประเภทที่ระบุในใบอนุญาต ทั้งนี้ภายในข้อกำหนดและเงื่อนไขที่ระบุในกฎกระทรวง

มาตรา 26 ผู้ประกอบวิชาชีพสถาปัตยกรรมควบคุมต้องรักษามรรยาทแห่งวิชาชีพตามที่กำหนดโดยกฎกระทรวง

หมวด 4

การสั่งพักใบอนุญาตและการเพิกถอนใบอนุญาต

มาตรา 27 ให้ ส.ก. มีอำนาจสั่งพักใบอนุญาตหรือเพิกถอนใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพสถาปัตยกรรมควบคุมได้ เมื่อปรากฏว่า

- (1) ผู้ประกอบวิชาชีพสถาปัตยกรรมควบคุมผู้ใดขาดคุณสมบัติตามมาตรา 18
- (2) ผู้ประกอบวิชาชีพสถาปัตยกรรมควบคุมผู้ใดกระทำการฝ่าฝืนพระราชบัญญัตินี้ หรือกฎกระทรวงที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้

การสั่งพักใบอนุญาตให้สั่งพักได้ครั้งละไม่เกินหนึ่งปี

ก่อนพิจารณาสั่งพักใบอนุญาตหรือเพิกถอนใบอนุญาตให้ ก.ส. ดำเนินการไต่สวนโดยให้โอกาสแก่ผู้ประกอบวิชาชีพสถาปัตยกรรมควบคุมผู้นั้นได้ทราบข้อกล่าวหาและยื่นคำชี้แจงแก้ข้อกล่าวหา

มาตรา 28 ผู้ประกอบวิชาชีพสถาปัตยกรรมควบคุม ซึ่งถูกเพิกถอนใบอนุญาตอาจขอรับใบอนุญาตอีกได้เมื่อพ้นกำหนดสามปีนับแต่วันถูกเพิกถอนใบอนุญาต แต่เมื่อ ก. ส. ได้พิจารณาคำขอรับใบอนุญาตและไม่ยอมออกใบอนุญาตให้ผู้นั้นจะยื่นคำขอรับใบอนุญาตได้อีกเมื่อพ้นกำหนดหนึ่งปีนับแต่วันที่ ก.ส. ปฏิเสธการออกใบอนุญาต ถ้า ก.ส. ปฏิเสธการออกใบอนุญาตในครั้งที่สองนี้แล้ว ผู้นั้นหมดสิทธิขอรับใบอนุญาตอีกต่อไป

หมวด 5

บทกำหนดโทษ

มาตรา 29 ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา 15 มาตรา 21 มาตรา 25 หรือไม่ปฏิบัติตามข้อกำหนด หรือเงื่อนไขตามกฎหมายกระทรวงออกตามมาตรา 25 นั้น ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 30 ผู้ประกอบวิชาชีพสถาปัตยกรรมควบคุมผู้ใดประกอบวิชาชีพสถาปัตยกรรมควบคุมโดยไม่ต่ออายุใบอนุญาต ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท

มาตรา 31 ผู้ประกอบวิชาชีพสถาปัตยกรรมควบคุมผู้ใดอยู่ในระหว่างถูกพักใบอนุญาตหรือถูกเพิกถอนใบอนุญาต ระหว่างที่ยังมีสิทธิขอรับใบอนุญาตได้อีกตาม

มาตรา 28 ผู้ฝึกฝนประกอบวิชาชีพสถาปัตยกรรมควบคุม ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินห้าพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

หมวด 6

บทเฉพาะกาล

มาตรา 32 ในวาระเริ่มแรกให้ ก.ส. ประกอบด้วยปลัดกระทรวงมหาดไทย เป็นประธาน และกรรมการซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งจากสถาปนิกผู้อาจขอรับใบอนุญาตเป็นวุฒิสถาปนิกได้ตามมาตรา 34 จาก

- (1) ส่วนราชการที่ใช้วิชาชีพสถาปัตยกรรมจำนวนห้าคน
- (2) สถานศึกษาที่มีหลักสูตรการศึกษาวិชาสถาปัตยกรรมชั้นปริญญาจำนวนสี่คน
- (3) สถาปนิกผู้ประกอบวิชาชีพสถาปัตยกรรมควบคุม นอกจาก (1) และ (2)

จำนวนหกคน

ให้ ก.ส. เลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นรองประธาน มีหน้าที่ช่วยประธานตามที่ประธานมอบหมาย และเป็นผู้ทำการแทนประธานในเมื่อประธานไม่อยู่หรือไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้

เมื่อได้มีวุฒิสถาปนิกในวิชาชีพสถาปัตยกรรมควบคุมครบจำนวนห้าสิบคนแล้ว ให้รัฐมนตรีแต่งตั้ง ก.ส. ใหม่ตามตาราง 7

มาตรา 33 ผู้ใดประกอบวิชาชีพสถาปัตยกรรมควบคุมอยู่ในวันหรือหลังวันที่กฎกระทรวงออกตามมาตรา 6 ใช้บังคับ ให้ผู้นั้นมีสิทธิประกอบวิชาชีพสถาปัตยกรรมควบคุมต่อไปได้อีกสองปีนับแต่วันที่กฎกระทรวงใช้บังคับ และถ้าประสงค์จะประกอบวิชาชีพสถาปัตยกรรมควบคุมต่อไป ต้องขอรับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพสถาปัตยกรรมควบคุมภายในกำหนดสองปีนับแต่วันที่กฎกระทรวงใช้บังคับ และเมื่อผู้นั้นได้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพสถาปัตยกรรมควบคุมตามพระราชบัญญัตินี้แล้ว ก็ให้ผู้นั้นประกอบวิชาชีพสถาปัตยกรรมควบคุมต่อไปได้จนกว่า ก.ส. ได้มีหนังสือแจ้งการไม่ออกใบอนุญาตให้ทราบตามเวลาและระเบียบที่ ก.ส. ได้กำหนดไว้

มาตรา 34 ในการออกใบอนุญาตให้เป็นผู้ประกอบวิชาชีพสถาปัตยกรรมควบคุมตามมาตรา 33 ให้ ก.ส. มีอำนาจพิจารณาออกใบอนุญาตได้ตามเงื่อนไขดังต่อไปนี้

(ก) ถ้าผู้ขอรับใบอนุญาตมีคุณวุฒิตามมาตรา 19 (1) (ก) และได้ประกอบวิชาชีพสถาปัตยกรรมควบคุมเป็นเวลาไม่น้อยกว่าหนึ่งปีก่อนวันที่กฎกระทรวงออกตามมาตรา 6 ใช้บังคับ ก.ส. อาจออกใบอนุญาตให้ผู้ขอรับใบอนุญาตเป็นสามัญสถาปนิกได้ ระยะเวลาหนึ่งปีในวาระก่อน ให้เปลี่ยนเป็นแปดปีสำหรับการขอรับใบอนุญาตเป็นวุฒิสถาปนิก

ในกรณีที่ผู้ขอรับใบอนุญาตมีคุณวุฒิตามมาตรา 19 (1) (ก) แต่มีปริญญาตั้งแต่ชั้นปริญญาโทขึ้นไปหรือเทียบเท่า ระยะเวลาแปดปีสำหรับผู้ขอรับใบอนุญาตเป็นวุฒิสถาปนิกให้เปลี่ยนเป็นหกปี

(ข) ถ้าผู้ขอรับใบอนุญาตมีคุณวุฒิตามมาตรา 19 (1) (ข) และได้ประกอบวิชาชีพสถาปัตยกรรมควบคุมเป็นเวลาไม่น้อยกว่าสองปีก่อนวันที่กฎกระทรวงออกตามมาตรา 6 ใช้บังคับ ก.ส. อาจออกใบอนุญาตให้ผู้ขอรับใบอนุญาตเป็นภาคีสถาปนิกได้ ระยะเวลาสองปีในวาระก่อน ให้เปลี่ยนเป็นห้าปีสำหรับการขอรับใบอนุญาตเป็นสามัญสถาปนิก และสิบสองปีสำหรับวุฒิสถาปนิก

(ค) ถ้าผู้ขอรับใบอนุญาตมีคุณวุฒิตามมาตรา 19 (1) (ค) และได้ประกอบวิชาชีพสถาปัตยกรรมควบคุมเป็นเวลาไม่น้อยกว่าสามปีก่อนวันที่กฎกระทรวงออกตามมาตรา 6 ใช้บังคับ และเป็นผู้ผ่านการทดสอบความรู้จาก ก.ส. แล้ว ก.ส. อาจออกใบอนุญาตให้ผู้ขอรับใบอนุญาตเป็นภาคีสถาปนิกได้

ระยะเวลาสามปีในวาระก่อน ให้เปลี่ยนเป็นหกปีสำหรับการขอรับใบอนุญาตเป็นสามัญสถาปนิก

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

จอมพล ถนอม กิตติขจร

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :— เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ เนื่องจากวิชาชีพสถาปัตยกรรมเช่น งานออกแบบเพื่อการก่อสร้างอาคารวางผังบริเวณพื้นที่ และการตกแต่งเพื่อสร้างสรรค์ความงาม ความมั่นคงแข็งแรงรวมถึงการควบคุมงานก่อสร้างมีจำนวนเพิ่มมากขึ้นทุกขณะ ฉะนั้นเพื่อความเจริญเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง ตลอดจน การผดุงมาตรฐาน การประกอบวิชาชีพสถาปัตยกรรมให้เป็นไปตามหลักวิชาที่ดี และเป็นการแสดงออกในด้านหนึ่งของศิลปวัฒนธรรมอันดีงามแห่งชาติตามกาลสมัยสมควรที่จะควบคุมการประกอบวิชาชีพสถาปัตยกรรมโดยกำหนดมาตรฐานคุณวุฒิ ความรู้ ความสามารถ และมรรยาทของผู้ประกอบวิชาชีพในด้านนี้ รวมทั้งการส่งเสริมวิทยการอันเกี่ยวกับวิชาชีพสถาปัตยกรรมให้ก้าวหน้าสืบไป จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้ขึ้น

อัตราค่าธรรมเนียม

(1) ใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพสถาปัตยกรรมควบคุม	
(ก) ประเภทภาคีสถาปนิก	200 บาท
(ข) ประเภทสามัญสถาปนิก	300 บาท
(ค) ประเภทวุฒิสถาปนิก	400 บาท
(2) ค่าต่ออายุใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพสถาปัตยกรรมควบคุม	
(ก) ประเภทภาคีสถาปนิก	100 บาท
(ข) ประเภทสามัญสถาปนิก	150 บาท
(ค) ประเภทวุฒิสถาปนิก	200 บาท
(3) ใบอนุญาตพิเศษตามมาตรา 21	500 บาท
(4) ใบแทนใบอนุญาต	
(ก) ที่ร้องขอรับภายในกำหนดตามมาตรา 24 วรรคสอง	20 บาท
(ข) ที่ร้องขอรับเกินกำหนดตามมาตรา 24 วรรคสอง	100 บาท

กฎกระทรวง

ฉบับที่ 1 (พ.ศ. 2511)

ออกตามความในพระราชบัญญัติวิชาชีพสถาปัตยกรรม พ.ศ. 2508

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 5 แห่งพระราชบัญญัติวิชาชีพสถาปัตยกรรม พ.ศ. 2508 รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้
ให้กำหนดค่าธรรมเนียมดังนี้

- (1) ใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพสถาปัตยกรรมควบคุม
 - (ก) ประเภทภาคีสถাপนิก 200 บาท
 - (ข) ประเภทสามัญสถาปนิก 300 บาท
 - (ค) ประเภทวุฒิสถาปนิก 400 บาท
- (2) ค่าต่ออายุใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพสถาปัตยกรรมควบคุม
 - (ก) ประเภทภาคีสถาปนิก 100 บาท
 - (ข) ประเภทสามัญสถาปนิก 150 บาท
 - (ค) ประเภทวุฒิสถาปนิก 200 บาท
- (3) ใบอนุญาตพิเศษตามมาตรา 21 500 บาท

(4) ใบแทนใบอนุญาต

- (ก) ที่ร้องขอรับภายในกำหนดตามมาตรา 24 วรรคสอง 20 บาท
 (ข) ที่ร้องขอรับเกินกำหนดตามมาตรา 24 วรรคสอง 100 บาท

ให้ไว้ ณ วันที่ 27 ธันวาคม พ.ศ. 2511

พลเอก ป. จารุเสถียร

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

หมายเหตุ :— เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ โดยที่ประสงค์จะกำหนดค่าธรรมเนียมเพื่อปฏิบัติการใช้เป็นไปตามมาตรา 5 แห่งพระราชบัญญัติวิชาชีพสถาปัตยกรรม พ.ศ. 2508 จึงออกกฎกระทรวง

กฎกระทรวง

ฉบับที่ 4 (พ.ศ. 2511)

ออกตามความในพระราชบัญญัติวิชาชีพสถาปัตยกรรม พ.ศ. 2508

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 5 และมาตรา 26 แห่งพระราชบัญญัติวิชาชีพสถาปัตยกรรม พ.ศ. 2508 รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

มรรยาทแห่งวิชาชีพของผู้ประกอบวิชาชีพสถาปัตยกรรมควบคุมนั้น ให้เป็นไปดังต่อไปนี้

- (1) ปฏิบัติงานที่ได้รับทำด้วยความซื่อสัตย์สุจริตตามหลักปฏิบัติและวิชาการ และไม่ละทิ้งงานที่ได้รับทำโดยไม่มีเหตุอันสมควร และมีความตั้งใจที่จะให้งานของตนเป็นผลดีต่อสังคม
- (2) ไม่กระทำการใดๆ อันอาจนำมาซึ่งความเสียหายเกียรติศักดิ์แห่งวิชาชีพ
- (3) ไม่โฆษณาหรือยอมให้ผู้อื่นโฆษณาด้วยประการใดๆ ซึ่งการประกอบวิชาชีพสถาปัตยกรรมควบคุม เว้นแต่การแสดงชื่อ คุณวุฒิ ตำแหน่งที่อยู่หรือสำนักงานของผู้นั้น
- (4) ไม่รับดำเนินงานโดยใช้แบบอย่างเดียวกันให้แก่ผู้ว่าจ้างรายอื่น เว้นแต่จะได้รับความยินยอมเป็นลายลักษณ์อักษร จากผู้ว่าจ้างรายแรกและได้แจ้งให้ว่าจ้างรายอื่นนั้นทราบล่วงหน้าแล้ว
- (5) ไม่รับตรวจสอบงานซึ่งผู้ประกอบวิชาชีพสถาปัตยกรรมควบคุมอื่นทำอยู่ เว้นแต่เป็นการตรวจสอบตามหน้าที่ และได้แจ้งให้ผู้ประกอบวิชาชีพสถาปัตยกรรมควบคุมนั้นทราบล่วงหน้าแล้ว

- (6) ไม่รับทำงานชิ้นเดียวกันกับที่ผู้ประกอบวิชาชีพสถาปัตยกรรมควบคุมอื่นทำอยู่
- (7) ไม่แสวงหางานด้วยการแข่งขันกับผู้ประกอบวิชาชีพสถาปัตยกรรมควบคุมอื่นโดยวิธีประกวดหรือลดผลประโยชน์ สินจ้าง หรือบำเหน็จรางวัล
- (8) ไม่ใช้ตำแหน่งหน้าที่หรืออิทธิพล หรือให้ประโยชน์แก่บุคคล เพื่อให้ตนเองหรือผู้อื่นได้รับงานโดยมิชอบ
- (9) ไม่เปิดเผยความลับของงานที่ตนได้รับทำหรือใช้ โดยมีได้รับอนุญาตจากผู้ว่าจ้างงานชิ้นนั้น หรือคัดเลือกแบบ แผนผัง ผัง หรือเอกสารเกี่ยวกับงานของผู้ประกอบวิชาชีพสถาปัตยกรรมควบคุมอื่น
- (10) ไม่กระทำการใด ๆ โดยจงใจให้เป็นที่เสื่อมเสียแก่ชื่อเสียง หรืองานของผู้ประกอบวิชาชีพสถาปัตยกรรมควบคุมอื่น
- (11) ไม่เรียก ไม่รับ ทรัพย์สิน หรือประโยชน์อย่างใดสำหรับตนเองหรือผู้อื่นโดยมิชอบ จากผู้รับเหมาหรือบุคคลอื่นใดซึ่งเกี่ยวข้องกับงานที่ทำอยู่กับผู้ว่าจ้าง
- (12) ไม่รับเหมาก่อสร้าง

ให้ไว้ ณ วันที่ 27 ธันวาคม พ.ศ. 2511

พลเอก ป. จารุเสถียร

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ โดยที่ประสงค์จะกำหนดมรรยาทแห่งวิชาชีพสำหรับผู้ประกอบวิชาชีพสถาปัตยกรรมควบคุม เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามมาตรา 26 แห่งพระราชบัญญัติวิชาชีพสถาปัตยกรรม พ.ศ. 2508 จึงออกกฎกระทรวง

กฎกระทรวง

ฉบับที่ 6 (พ.ศ. 2521)

ออกตามความในพระราชบัญญัติวิชาชีพสถาปัตยกรรม พ.ศ. 2508

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 5 และมาตรา 6 แห่งพระราชบัญญัติวิชาชีพสถาปัตยกรรม พ.ศ. 2508 รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ 1 ให้ยกเลิกกฎกระทรวง ฉบับที่ 5 (พ.ศ. 2519) ออกตามความในพระราชบัญญัติวิชาชีพสถาปัตยกรรม พ.ศ. 2508

ข้อ 2 ให้วิชาชีพสถาปัตยกรรม สาขาสถาปัตยกรรมหลัก ในขนาดและชนิดดังต่อไปนี้ เป็นวิชาชีพสถาปัตยกรรมควบคุม

(1) งานออกแบบ หมายถึงการกำหนดรูปแบบสถาปัตยกรรมเพื่อใช้ในการก่อสร้าง

(2) งานอำนวยการก่อสร้าง หมายถึงการกำกับดูแลงานการก่อสร้างให้ดำเนินไป โดยถูกต้องตามรูปแบบและรายการสถาปัตยกรรม

(3) งานให้คำปรึกษา หมายถึงการให้ข้อแนะนำที่เกี่ยวกับงานตาม (1) หรือ (2) งานตาม (1) ถึง (3) ต้องเป็นงานเกี่ยวกับอาคารถาวรดังต่อไปนี้

(ก) โรงงานอุตสาหกรรม

(ข) ตึกแถวที่มีความสูงตั้งแต่สี่ชั้นหรือตั้งแต่สิบสองเมตรขึ้นไป

(ค) อาคารสาธารณะหรืออาคารที่บุคคลจำนวนมากอาจเข้าอยู่หรือใช้
สอยได้ เช่น โรงมหรสพ โรงพยาบาล โรงเรียน โรงแรม ภัตตาคาร หอประชุม หอสมุด
อัมรินทร์ ตลาด อาคารที่ทำการ หรืออาคารพาณิชย์

(ง) อาคารที่แสดงออกซึ่งศิลปะวัฒนธรรมแห่งชาติ เช่น วัดวาอาราม
หรือฌาปนสถาน

(จ) อาคารที่พักอาศัยประเภทอาคารชุดหรือบ้านจัดสรร

ให้ไว้ ณ วันที่ 10 พฤษภาคม พ.ศ. 2521

พลเอก เกรียงศักดิ์ ชมะนันทน์

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

หมายเหตุ :— เหตุผลในการประกาศให้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ เพื่อกำหนดวิชาชีพ
สถาปัตยกรรมควบคุม สาขาสถาปัตยกรรมหลักเสียใหม่โดยกำหนดให้งาน
ออกแบบ งานอำนวยความสะดวกก่อสร้าง และงานให้คำปรึกษาที่เกี่ยวกับอาคาร
ถาวรบางประเภทเป็นวิชาชีพสถาปัตยกรรมควบคุมจึงจำเป็นต้องออกกฎ
กระทรวงนี้

กฎกระทรวง

ฉบับที่ 7 (พ.ศ. 2521)

ออกตามความในพระราชบัญญัติวิชาชีพสถาปัตยกรรม พ.ศ. 2508

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 5 และมาตรา 25 แห่งพระราชบัญญัติวิชาชีพสถาปัตยกรรม พ.ศ. 2508 รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ 1 ให้ยกเลิกกฎกระทรวง ฉบับที่ 3 (พ.ศ. 2511) ออกตามความในพระราชบัญญัติวิชาชีพสถาปัตยกรรม พ.ศ. 2508

ข้อ 2 ให้ผู้ประกอบวิชาชีพสถาปัตยกรรมควบคุมในสาขาสถาปัตยกรรมหลักประกอบวิชาชีพสถาปัตยกรรมควบคุมตามที่กำหนดในกฎกระทรวง ฉบับที่ 6 (พ.ศ. 2521) ออกตามความในพระราชบัญญัติวิชาชีพสถาปัตยกรรม พ.ศ. 2508 ได้ภายในข้อกำหนดและเงื่อนไขดังต่อไปนี้

ก. ภาคีสถาปนิก

(1) งานออกแบบ

(ก) โรงงานอุตสาหกรรม

(ข) ดิถภัณฑ์ที่มีความสูงตั้งแต่สี่ชั้นหรือตั้งแต่สิบสองเมตรขึ้นไป

(ค) อาคารสาธารณะหรืออาคารที่บุคคลจำนวนมากอาจเข้าอยู่หรือใช้สอย

ได้ เช่น โรงมหรสพ โรงพยาบาล โรงเรียน โรงแรม ภัตตาคาร หอประชุม หอสมุด อัมจันทร์ ตลาด อาคารที่ทำการ หรืออาคารพาณิชย์

(ง) อาคารที่แสดงออกซึ่งศิลปวัฒนธรรมแห่งชาติ เช่น วัดวาอาราม หรือ
ฌาปนสถาน

(จ) อาคารที่พักอาศัยประเภทอาคารชุดหรือบ้านจัดสรร

สำหรับงานตาม (ค) (ง) หรือ (จ) เฉพาะที่มีเนื้อที่พื้นอาคารรวมกันไม่เกินหนึ่ง
พันตารางเมตร

(2) งานอำนวยความสะดวกก่อสร้าง ทุกขนาด

ข. สามัญสถาปนิกและวุฒิสถาปนิก

งานในวิชาชีพสถาปัตยกรรมควบคุม ทุกขนาดและชนิด

ให้ไว้ ณ วันที่ 10 พฤษภาคม พ.ศ. 2521

พลเอก เกรียงศักดิ์ ชมะนันทน์

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ เพื่อปรับปรุงข้อกำหนด
และเงื่อนไขของผู้ประกอบวิชาชีพสถาปัตยกรรมควบคุมประเภทต่าง ๆ ใน
สาขาสถาปัตยกรรมหลักให้เหมาะสมและสอดคล้องกับวิชาชีพสถาปัตยกรรม
ควบคุมที่ได้ปรับปรุงแก้ไขแล้ว จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงฉบับนี้

ข้อบังคับ ก.ส.

ว่าด้วยการไต่สวนผู้ประกอบวิชาชีพสถาปัตยกรรมควบคุม
ในกรณีถูกกล่าวหาเพื่อการสั่งพักหรือเพิกถอนใบอนุญาต
ฉบับที่ 2

พ.ศ. 2513

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 13 (3) แห่งพระราชบัญญัติวิชาชีพสถาปัตยกรรม พ.ศ. 2508 ก.ส. ออกข้อบังคับไว้ดังต่อไปนี้.—

ข้อ 1. การแต่งตั้งอนุกรรมการเพื่อทำการไต่สวน ให้ตั้งจาก ก.ส. อย่างน้อย 3 คน ถ้าหากอนุกรรมการที่ตั้งตั้งถูกคัดค้านตามข้อ 5 และ ก.ส. เห็นสมควร อาจแต่งตั้งบุคคลอื่นซึ่งเป็นผู้ประกอบวิชาชีพสถาปัตยกรรมควบคุม สาขาประเภทเดียวกันกับผู้ถูกกล่าวหา เป็นอนุกรรมการแทนก็ได้

ข้อ 2. คำสั่งแต่งตั้งอนุกรรมการไต่สวน ให้ทำเป็นคำสั่งตามแบบหนังสือราชการ และให้ระบุตัวผู้ถูกกล่าวหาทั้งกับเรื่องที่ให้ไต่สวนนั้นด้วย

ถ้าปรากฏจากการไต่สวนว่า ผู้ถูกกล่าวหากระทำผิดในเรื่องอื่นที่เกี่ยวข้องกับเรื่องเดิม ก็ให้อนุกรรมการทำการไต่สวนในเรื่องดังกล่าวด้วย แต่ถ้าเป็นเรื่องอื่นที่ไม่เกี่ยวข้องกับเรื่องข้อหาเดิม ก็ให้ ก.ส. ตั้งอนุกรรมการใหม่ไต่สวนเป็นเรื่อง ๆ ไปทั้งนี้ต้องแจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบเพื่อแก้ข้อกล่าวหาขึ้นด้วย

ข้อ 3. เมื่อ ก.ส. ได้แต่งตั้งอนุกรรมการไต่สวนขึ้นแล้ว ให้เลขานุการ ก.ส. รีบส่งเรื่องกล่าวหาให้ประธานอนุกรรมการ และอนุกรรมการเพื่อนัดการไต่สวนโดยเร็วและแจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบคำสั่งแต่งตั้งอนุกรรมการไต่สวนพร้อมรายละเอียดข้อกล่าวหาขึ้นด้วย

ข้อ 4. ในกรณีที่การไต่สวนมีมูลพาดพิงถึงผู้ประกอบวิชาชีพสถาปัตยกรรมควบคุมผู้อื่นที่มีได้ระบุตัวเป็นผู้ถูกกล่าวหาตามคำสั่งแต่งตั้งอนุกรรมการไต่สวนนั้นว่าเป็นผู้มีส่วนร่วมกระทำผิดฝ่าฝืนพระราชบัญญัติหรือกฎหมายกระทรวงที่ออกตามพระราชบัญญัติ

วิชาชีพสถาปัตยกรรม พ.ศ. 2508 ให้ประธานอนุกรรมการรายงานไปยังประธาน ก.ส. เพื่อดำเนินการต่อไปเมื่อประธาน ก.ส. ได้รับรายงานแล้วให้เสนอ ก.ส. พิจารณาโดยเร็ว

ถ้า ก.ส. เห็นว่า ควรให้อนุกรรมการไต่สวนที่ได้แต่งตั้งไว้แล้วทำการไต่สวน ผู้ที่มีส่วนร่วมกระทำผิดตามวรรคต้น ให้อนุกรรมการก็เข้าเกณฑ์ตามข้อ 1 ก็ให้ดำเนินการตามความในข้อ 2 และข้อ 3 ในกรณีเช่นว่านี้ให้ใช้พยานหลักฐานที่ได้ดำเนินการไต่สวนมาแล้วนั้นประกอบการพิจารณาความผิดของผู้ที่มีส่วนร่วมกระทำผิดนั้นได้เท่าที่อนุกรรมการไต่สวนเห็นว่าไม่ทำให้เสียความเป็นธรรม และการไต่สวนที่จะดำเนินการต่อไปก็ให้ดำเนินการไต่สวนร่วมกันได้ ทั้งนี้ ให้อนุกรรมการไต่สวนแจ้งข้อกล่าวหาตามที่ปรากฏจากการไต่สวนมาแล้วนั้นให้ผู้ถูกกล่าวหาที่ร่วมกระทำผิดนั้นทราบ

ข้อ 5. ถ้าปรากฏว่าอนุกรรมการผู้ใดในอนุกรรมการไต่สวนมีเหตุอย่างใดอย่างหนึ่งดังต่อไปนี้ ผู้ถูกกล่าวหาอาจคัดค้านได้ คือ.—

1. เป็นพยานที่รับรู้ได้เห็นเหตุการณ์ในเรื่องที่ไต่สวนนั้น
2. เป็นผู้มีผลประโยชน์ได้เสียในเรื่องที่ไต่สวนนั้น
3. เป็นผู้มีสาเหตุโกรธเคืองกับผู้ถูกกล่าวหา

การคัดค้านให้ทำเป็นหนังสือแสดงเหตุที่คัดค้านนั้นยื่นต่อประธาน ก.ส. ภายในสิบห้าวัน นับแต่วันที่ทราบคำสั่งแต่งตั้งอนุกรรมการไต่สวน

เมื่อประธาน ก.ส. ได้รับเรื่องดังกล่าวแล้วให้เรียกประชุม ก.ส. และเมื่อ ก.ส. พิจารณาเห็นว่าการคัดค้านนั้นมีเหตุผลฟังได้ ก็ให้สั่งเปลี่ยนแปลงตามควรแก่กรณีโดยด่วน และถ้าเห็นว่าการคัดค้านนั้นไม่มีเหตุอันควรฟังได้หรือเห็นว่า แม้จะให้อนุกรรมการผู้ถูกคัดค้านนั้นร่วมไต่สวนก็ไม่ทำให้เสียความเป็นธรรมแต่ประการใด จะสั่งยกคำคัดค้านนั้นเสียก็ได้ ในการนี้ให้บันทึกเหตุผลนั้นติดสำนวนการไต่สวนไว้ด้วย

ข้อ 6. อนุกรรมการผู้ใดมีเหตุอันควรถูกคัดค้านได้ตามข้อ 5 ให้ผู้นั้นรายงานต่อประธาน ก.ส. เพื่อพิจารณาและสั่งการตามความในข้อ 5 โดยอนุโลม

ข้อ 7. เมื่อได้รับการแต่งตั้งอนุกรรมการไต่สวนขึ้นแล้ว หากมีเหตุสมควรหรือจำเป็นจะต้องเปลี่ยนตัวประธานอนุกรรมการ หรืออนุกรรมการบางคน หรือตั้งอนุกรม

การเพิ่มขึ้น ให้ ก.ส. ออกคำสั่งเปลี่ยนตัวประธานอนุกรรมการ หรืออนุกรรมการ หรือตั้งอนุกรรมการเพิ่มขึ้นตามวิธีการในข้อ 2 และแจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบตามวิธีการในข้อ 3 ด้วย

การเปลี่ยนตัวประธานอนุกรรมการ หรืออนุกรรมการ หรือตั้งอนุกรรมการดังกล่าวนี้ไม่กระทบกระเทือนการไต่สวนที่ได้ดำเนินการไปก่อนแล้ว

ในกรณีที่มีการเปลี่ยนอนุกรรมการทั้งหมด ให้อยู่ในดุลยพินิจของอนุกรรมการชุดใหม่ว่าควรจะให้ทำการสอบสวนกันใหม่หรือไม่

ข้อ 8. เมื่อประธานอนุกรรมการได้รับทราบคำสั่งแต่งตั้งอนุกรรมการไต่สวนแล้วให้บันทึกวันที่ได้รับคำทราบสั่งนั้นไว้ในสำนวนการไต่สวน แล้วให้รีบทำการไต่สวนให้เสร็จภายใน 60 วัน ถ้ามีความจำเป็นซึ่งจะไต่สวนให้ทันภายในกำหนดนั้นไม่ได้ ก็ให้ขยายเวลาได้อีกไม่เกินสองครั้งแต่ละครั้งเป็นเวลาไม่เกินสิบห้าวัน และต้องแสดงเหตุที่ต้องขยายเวลาไว้ด้วยทุกครั้ง แต่ถ้าขยายเวลาแล้วยังสอบสวนไม่แล้วเสร็จการสอบสวนจะเป็นอันใช้ได้ต่อเมื่อได้รับอนุมัติจาก ก.ส.

ข้อ 9. ในการไต่สวนปากคำบุคคล ต้องมีอนุกรรมการนั่งไต่สวนอย่างน้อย 2 คน จึงจะเป็นองค์คณะทำการไต่สวนได้ แต่ในการประชุมปรึกษาต้องมีประธานอนุกรรมการและอนุกรรมการมาประชุมไม่ต่ำกว่ากึ่งจำนวน จึงจะเป็นองค์คณะประชุมปรึกษาได้

ความเห็นของอนุกรรมการไต่สวน ให้ถือเสียงข้างมาก ถ้าคะแนนเสียงเท่ากัน ให้ประธานอนุกรรมการออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด ตามความในมาตรา 11 แห่งพระราชบัญญัติวิชาชีพสถาปัตยกรรม พ.ศ. 2508 โดยอนุโลม

ข้อ 10. ให้อนุกรรมการไต่สวนรวบรวมพยานหลักฐานเท่าที่สามารถจะทำได้เพื่อทราบข้อเท็จจริงและพฤติการณ์ต่าง ๆ อันเกี่ยวกับความผิดที่กล่าวหา

เอกสารที่ใช้เป็นพยานหลักฐานให้ใช้ต้นฉบับ หรือภาพถ่ายของต้นฉบับ ที่แท้จริงหรือสำเนาที่เจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบ หรือประธานอนุกรรมการรับรองว่าเป็นสำเนาที่ถูกต้อง

ข้อ 11. ในการไต่สวนผู้ถูกกล่าวหา ให้อนุกรรมการไต่สวนแจ้งข้อกล่าวหาเท่าที่ปรากฏให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ และให้โอกาสแก่ผู้ถูกกล่าวหาที่จะชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาตลอดจนนำพยานหลักฐานมาสู้แก้ข้อกล่าวหาได้ตามควรแก่กรณีภายในเวลาอันสมควร

ผู้ถูกกล่าวหาจะนำพยานหลักฐานมาเองหรือจะขอให้ อนุกรรมการไต่สวนเรียกพยานหลักฐานนั้นมาก็ได้

ข้อ 12. ในการชี้แจงแก้ข้อกล่าวหา ผู้ถูกกล่าวหาอาจให้ถ้อยคำหรือทำคำชี้แจงเป็นหนังสือลงลายมือชื่อยื่นต่ออนุกรรมการไต่สวนได้

อนุกรรมการไต่สวนมีอำนาจให้ผู้ถูกกล่าวหาชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาเพิ่มเติมได้ตามที่เห็นสมควร

ข้อ 13. ถ้าผู้ถูกกล่าวหาไม่ชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาภายในเวลาที่อนุกรรมการไต่สวนกำหนด ให้อนุกรรมการไต่สวนดำเนินการไต่สวนไปโดยไม่ต้องไต่สวนตัวผู้ถูกกล่าวหา แต่ต้องบันทึกเหตุอันไว้ในส่วนวนการไต่สวนด้วย

ข้อ 14. ในการไต่สวนพยาน ถ้าพยานไม่มาหรือไม่ยอมให้ถ้อยคำต่ออนุกรรมการไต่สวน หรืออนุกรรมการไต่สวนเรียกพยานไม่ได้ภายในกำหนดเวลาอันสมควร อนุกรรมการไต่สวนจะไม่ไต่สวนพยานนั้นก็ได้แต่ต้องบันทึกเหตุอันไว้ ในส่วนวนการไต่สวนด้วย ทั้งนี้ เว้นแต่อนุกรรมการไต่สวนเห็นว่ามิใช่เหตุผลสมควรที่พยานไม่สามารถมาได้ตามกำหนด หรือได้ตัวพยานให้ถ้อยคำก่อนการไต่สวนพยานสิ้นสุดลง ก็ให้ผ่อนผันได้ตามควรแก่กรณี

ข้อ 15. ในการไต่สวนพยาน ถ้าอนุกรรมการไต่สวนล่าช้าโดยไม่จำเป็นหรือมิใช่ประเด็นสำคัญ เห็นว่าการไต่สวนพยานนั้นจะทำให้การไต่สวนอนุกรรมการไต่สวนจะดการไต่สวนพยานนั้นก็ได้ แต่ต้องบันทึกเหตุอันไว้ ในส่วนวนการไต่สวนด้วย

ข้อ 16. การไต่สวนปากคำผู้ถูกกล่าวหา หรือพยาน ให้บันทึกถ้อยคำเป็นหนังสือแล้วอ่านให้ผู้ให้ถ้อยคำฟัง เมื่อรับว่าถูกต้องแล้วก็ให้ลงลายมือชื่อไว้ และให้อนุกรรมการที่นั่งไต่สวนทุกคนลงลายมือชื่อกำกับด้วย ถ้าผู้ให้ถ้อยคำไม่สามารถหรือไม่ยอมลงลายมือชื่อ ก็ให้บันทึกเหตุอันไว้

ข้อ 17. ในการไต่สวนทุกครั้ง ห้ามมิให้บุคคลอื่นนอกจากผู้กำลังถูกไต่สวน สอนปากคำอยู่เข้าฟังการไต่สวน เว้นแต่ประธาน ก.ส. หรือบุคคลที่อนุกรรมการไต่สวน เรียกตัวมาเพื่อประโยชน์แก่การไต่สวน

ข้อ 18. ถ้าผู้ถูกกล่าวหายื่นคำชี้แจงเกี่ยวกับเรื่องที่ไต่สวนนั้นต่ออนุกรรมการไต่สวนหรือต่อประธาน ก.ส. ก่อนมีคำสั่งลงโทษ ให้อนุกรรมการไต่สวนหรือประธาน ก.ส. รับคำชี้แจงนั้นเข้าสำนวนเรื่องไว้พิจารณาด้วย

ข้อ 19. เมื่อการไต่สวนเสร็จแล้ว ให้อนุกรรมการไต่สวนประชุมปรึกษาทำ รายงานการไต่สวนสรุปข้อเท็จจริงพร้อมทั้งแสดงความเห็นว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำผิดกฎหมาย หรือกฎกระทรวงฐานใดมาตราใดหรือไม่ ถ้าผิดควรลงโทษสถานใด เสนอต่อประธาน ก.ส. พร้อมทั้งสำนวนการไต่สวน ถ้าอนุกรรมการไต่สวนใดมีความเห็นแย้งจะทำความเห็นแย้ง ติดไว้กับสำนวนการไต่สวนก็ได้

ให้ประธาน ก.ส. ส่งสำนวนการไต่สวนเข้าที่ประชุม ก.ส. เพื่อพิจารณาหาก ก.ส. เห็นสมควรให้ไต่สวนเพิ่มเติมประการใด ก็ให้ส่งอนุกรรมการไต่สวนทำการไต่สวน เพิ่มเติมได้ตามความจำเป็น

ข้อ 20. ในกรณีที่มีคำพิพากษาของศาลถึงที่สุด ซึ่งขัดเกี่ยวกับกรณีผู้ถูกกล่าวหาคนใด ถ้าอนุกรรมการไต่สวนเห็นว่า ข้อเท็จจริงตามที่ปรากฏในคำพิพากษาได้ความ ประจักษ์ชัดอยู่แล้วอนุกรรมการจะฟังข้อเท็จจริงตามที่ปรากฏในคำพิพากษานั้น โดยจะไม่ไต่สวนผู้ถูกกล่าวหาและพยานก็ได้

ข้อ 21. การไต่สวนใดที่ไม่ถูกต้องตามหลักเกณฑ์และวิธีการตามข้อบังคับนี้ ในส่วนที่มีสาระสำคัญไม่ทำให้สำนวนการไต่สวนทั้งหมดเสียไป ในกรณีเช่นนี้ ก.ส. จะสั่งให้ดำเนินการเสียใหม่เฉพาะตอนที่ถูกต้องนั้นก็ได้อีก

ข้อ 22. ให้ใช้ข้อบังคับนี้ตั้งแต่วันที่ 25 กุมภาพันธ์ 2513

ประกาศ ณ วันที่ 24 กุมภาพันธ์ 2513

ห้วง สุวรรณรัฐ

ปลัดกระทรวงมหาดไทย ประธาน ก.ส.

ข้อบังคับ ก.ส.

ว่าด้วยการขอรับใบอนุญาต การออกใบอนุญาต การต่ออายุใบอนุญาต
การสั่งพัก หรือเพิกถอนใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพสถาปัตยกรรมควบคุม
(ฉบับที่ 2)

พ.ศ. 2518

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 13 (1) และ (3) มาตรา 22 และมาตรา 24 แห่งพระราชบัญญัติวิชาชีพสถาปัตยกรรม พ.ศ. 2508 ให้ยกเลิกข้อบังคับ ก.ส. ว่าด้วยการขอรับใบอนุญาต การออกใบอนุญาต การต่ออายุใบอนุญาต การสั่งพักหรือเพิกถอนใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพสถาปัตยกรรมควบคุม พ.ศ. 2513 และให้ใช้ข้อบังคับฉบับนี้แทน

ข้อ 1. ผู้ขอรับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพสถาปัตยกรรมควบคุม ต้องมีคุณวุฒิในวิชาชีพสถาปัตยกรรมตามมาตรา 19 แห่งพระราชบัญญัติวิชาชีพสถาปัตยกรรม พ.ศ. 2508 และมีสมาคมวิชาชีพสถาปัตยกรรมที่ ก.ส. รับรองแล้ว รับรองคุณสมบัติตามมาตรา 18 แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว

สำหรับผู้ขอรับใบอนุญาตตามมาตรา 21 จะให้สมาคมวิชาชีพสถาปัตยกรรมในประเทศที่ตนได้เคยประกอบวิชาชีพสถาปัตยกรรมควบคุม และสถานทูตประเทศที่ผู้ขอรับใบอนุญาตถือสัญชาติในประเทศไทย เป็นผู้รับรองคุณสมบัติตามวรรคหนึ่งก็ได้

ข้อ 2. ให้ผู้ขอรับใบอนุญาตยื่นคำขอรับใบอนุญาตตามแบบ ก.ส. 1 ต่อเลขานุการ ก.ส. พร้อมด้วยรูปถ่ายหน้าตรงไม่สวมหมวก ขนาด 1 นิ้ว ถ่ายไว้ไม่เกิน 1 ปี จำนวน 3 รูป และหลักฐานประกอบการพิจารณาอื่นที่จำเป็น ซึ่งกองงาน ก.ว. และ ก.ส. ได้ประกาศให้ทราบล่วงหน้าแล้ว เมื่อ ก.ส. พิจารณาเห็นว่าผู้ขอรับใบอนุญาตมีสิทธิ์และสมควรเป็นผู้ประกอบวิชาชีพสถาปัตยกรรมควบคุม ก.ส. ก็จะออกใบอนุญาต และบัตรสถาปนิกตามแบบ ก.ส. 3. 1 และ ก.ส. 4 ให้เว้นแต่ผู้ขอรับใบอนุญาตตามมาตรา 21 ก.ส. จะออกใบอนุญาตตามแบบ ก.ส. 3.2 ให้เท่านั้น

การประกาศรายชื่อผู้ขอรับใบอนุญาตตามมาตรา 23 แห่งพระราชบัญญัติวิชาชีพสถาปัตยกรรม พ.ศ. 2508 ให้ใช้แบบ ก.ส. 2

ข้อ 3. ผู้ขอรับใบอนุญาตประเภทสามัญสถาปนิก และวุฒิสถาปนิกตามมาตรา 19 (2) และ (3) ต้องยื่นคำขอรับใบอนุญาตตามแบบ ก.ส. 5 พร้อมด้วยรูปถ่ายและหลักฐานประกอบการพิจารณาเช่นเดียวกับข้อ 2

- ในการพิจารณาออกใบอนุญาต นอกจากเหตุอื่นอันไม่สมควรออกใบอนุญาตตามพระราชบัญญัตินี้ ก.ส. จะปฏิเสธการออกใบอนุญาตให้แก่ผู้ขอรับใบอนุญาต ในเมื่อได้พิจารณาเห็นว่า ผลงานในการประกอบวิชาชีพสถาปัตยกรรมควบคุมตามระยะเวลาที่กำหนดไว้ในมาตรา 19 (2) หรือ (3) ยังมีปริมาณหรือคุณภาพไม่เพียงพอแก่การออกใบอนุญาตประเภทนั้น

ข้อ 4. เมื่อมีกรณีเป็นที่สงสัยหรือมีผู้ยื่นเรื่องราวกล่าวหาว่า ผู้รับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพสถาปัตยกรรมควบคุม ผู้ใดขาดคุณสมบัติ หรือกระทำการฝ่าฝืนพระราชบัญญัติวิชาชีพสถาปัตยกรรม พ.ศ. 2508 หรือกฎกระทรวงที่ออกตามพระราชบัญญัติดังกล่าว และ ก.ส. เห็นว่ามีเหตุผลและพยานหลักฐานอันควรเชื่อถือได้ ก็ให้ ก.ส. ดำเนินการไต่สวนต่อไปได้

การดำเนินการไต่สวนให้เป็นไปตามข้อบังคับ ก.ส. ว่าด้วยการไต่สวน

เมื่อ ก.ส. ลงมติประการใด ให้เลขานุการ ก.ส. ประกาศมติไว้ ณ กองงาน ก.ว. และ ก.ส. โดยมีชกชฯ และให้เลขานุการ ก.ส. แจ้งมตินั้นให้ผู้รับใบอนุญาตและผู้เกี่ยวข้องทราบด้วย

มติสั่งพักหรือเพิกถอนใบอนุญาตให้มีผลบังคับ ตั้งแต่วันที่ 7 นับจากวันประกาศในวรรคสามเป็นต้นไป

ในกรณีที่มีมติสั่งพักหรือเพิกถอนใบอนุญาต ให้เลขานุการ ก.ส. เรียกใบอนุญาตและบัตรสถาปนิกคืนทันที

ข้อ 5. เมื่อผู้รับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพสถาปัตยกรรมควบคุมมาตรา 19 หรือมาตรา 34 ประสงค์จะขอต่ออายุใบอนุญาต ให้ยื่นคำขอตามแบบ ก.ส. 6 พร้อม

ด้วยค่าธรรมเนียมต่ออายุใบอนุญาตและรูปถ่ายลักษณะเดียวกับข้อ 2. จำนวน 2 รูป ต่อเลขานุการ ก.ส. ก่อนวันที่ ใบอนุญาตจะหมดอายุ และให้เลขานุการ ก.ส. พิจารณาต่ออายุใบอนุญาตให้ได้ เว้นแต่กรณีที่ ก.ส. ได้ส่งล่วงหน้าไว้ให้เสนอ ก.ส. พิจารณาเกี่ยวกับผู้รับใบอนุญาตเฉพาะราย

ในกรณีที่ผู้รับใบอนุญาตขอต่ออายุใบอนุญาตในวันที่ ใบอนุญาตหมดอายุแล้ว ให้เสนอ ก.ส. พิจารณา เมื่อ ก.ส. พิจารณาเห็นสมควร จะต่ออายุใบอนุญาตนั้นให้ก็ได้

สำหรับผู้รับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพสถาปัตยกรรมควบคุมตามมาตรา 21 ที่ประสงค์จะประกอบวิชาชีพสถาปัตยกรรมควบคุมต่อไป ต้องดำเนินการตามข้อ 2. โดย ก.ส. ยินยอมให้ ใช้หลักฐาน ประกอบการพิจารณาที่ได้ยื่นไว้ต่อ ก.ส. ในการขอรับใบอนุญาตครั้งก่อนได้

ข้อ 6. ให้ผู้รับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพสถาปัตยกรรมควบคุมซึ่งประสงค์จะขอรับใบแทนใบอนุญาตที่สูญหาย ถูกทำลาย หรือชำรุด ยื่นคำร้องตามแบบ ก.ส. 7 ต่อเลขานุการ ก.ส. พร้อมด้วยค่าธรรมเนียมออกใบแทนใบอนุญาต และหลักฐานซึ่งได้แจ้งความไว้กับพนักงานสอบสวนหรือหลักฐานอื่นเท่าที่จะพึงมี และให้เลขานุการ ก.ส. พิจารณาออกใบแทนใบอนุญาตให้ได้

ในกรณีที่ผู้รับใบอนุญาตยื่นคำร้องขอรับใบแทนบัตรสถาปนิก ผู้รับใบอนุญาตจะต้องส่งรูปถ่ายลักษณะเดียวกับข้อ 2. จำนวน 1 รูปไปด้วย และให้นำความในวรรคแรกมาใช้บังคับโดยอนุโลม

ข้อ 7. ให้ใช้ข้อบังคับนี้ตั้งแต่วันที่ 26 สิงหาคม 2518 เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ 20 สิงหาคม 2518

ชลอ วนะภูติ

ปลัดกระทรวงมหาดไทย ประธาน ก.ส.

ข้อบังคับ ก.ส.

ว่าด้วยหลักเกณฑ์การสอบเทียบวิทยฐานะ
เพื่อการอนุญาตให้เป็นผู้ประกอบวิชาชีพสถาปัตยกรรมควบคุม
(ฉบับที่ 5)

พ.ศ. 2520

เพื่อให้หลักเกณฑ์การสอบเทียบวิทยฐานะของผู้ขอรับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพสถาปัตยกรรมควบคุมเป็นไปโดยความเหมาะสม อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 13 (3) แห่งพระราชบัญญัติวิชาชีพสถาปัตยกรรม พ.ศ. 2508 ก.ส. ออกข้อบังคับไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ 1. ให้ยกเลิกข้อบังคับ ก.ส. ว่าด้วยหลักเกณฑ์การสอบเทียบวิทยฐานะเพื่อการอนุญาตให้เป็นผู้ประกอบวิชาชีพสถาปัตยกรรมควบคุม (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2516 และ (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2517

ข้อ 2. ให้ยกเลิกความในข้อ 2. แห่งข้อบังคับ ก.ส. ว่าด้วยหลักเกณฑ์การสอบเทียบวิทยฐานะเพื่อการอนุญาตให้เป็นผู้ประกอบวิชาชีพสถาปัตยกรรมควบคุม พ.ศ. 2513 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ข้อ 2. ผู้ขอรับใบอนุญาตมีสิทธิ์เลือกสอบวิชาหนึ่งวิชาใดตามข้อ 3. ก. ในการสอบแต่ละครั้งได้ เว้นแต่วิชาสามัญ ซึ่งผู้ขอรับใบอนุญาตจะต้องเข้าสอบเมื่อสอบวิชาอื่นได้คะแนนไม่ต่ำกว่าร้อยละ 60 ทุกวิชาแล้ว ผู้ขอรับใบอนุญาตที่สอบวิชาตามข้อ 3. ก. ได้คะแนนแต่ละวิชาไม่ต่ำกว่าร้อยละ 60 ทุกวิชาในการสอบไม่เกิน 4 ครั้ง และภายในปีที่ 5 นับตั้งแต่ปีที่เข้าสอบครั้งแรก จึงจะได้รับการพิจารณาออกใบอนุญาต

ให้เปลี่ยนปีที่ 5 ในวรรคก่อนเป็นปีที่ 7 สำหรับผู้ขอรับใบอนุญาตที่เข้าสอบเทียบวิทยฐานะก่อนวันที่ข้อบังคับนี้ ใช้บังคับ”

ข้อ 3. ให้ยกเลิกความในข้อ 3. ก. แห่งข้อบังคับ ก.ส. ว่าด้วยหลักเกณฑ์การสอบเทียบวิทยฐานะเพื่อการอนุญาตให้เป็นผู้ประกอบวิชาชีพสถาปัตยกรรมควบคุม พ.ศ. 2513 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ข้อ 3. ให้วิชาต่อไปนี้เป็นวิชาสำหรับการสอบเทียบวิทยฐานะ

- ก. ประเภทภาคีสถাপนิกตามมาตรา 19 (1) (ข) และ (1) (ค)
1. ออกแบบสถาปัตยกรรม
 2. วัสดุและวิธีการก่อสร้าง
 3. อุปกรณ์อาคาร
 4. โครงสร้างอาคาร
 5. ปฏิบัติวิชาชีพสถาปัตยกรรม
 6. ความรู้ที่แสดงถึงวุฒิภาวะภาคีสถাপนิก
 7. สัมภาษณ์

ข้อ 4. ให้ยกเลิกความในข้อ 5. แห่งข้อบังคับ ก.ส. ว่าด้วยหลักเกณฑ์การสอบเทียบวิทยฐานะเพื่อการอนุญาตให้เป็นผู้ประกอบวิชาชีพสถาปัตยกรรมควบคุม พ.ศ. 2513 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ข้อ 5. ให้ ก.ส. จัดสอบเทียบวิทยฐานะอย่างน้อยปีละ 1 ครั้ง”

ข้อ 5. ให้ถือว่าผู้ขอรับใบอนุญาตที่สอบวิชาการออกแบบสถาปัตยกรรม วิชาวิธีการก่อสร้าง วิชาวัสดุและอุปกรณ์อาคาร วิชาโครงสร้างอาคาร และหรือวิชาความรู้ทั่วไปที่แสดงถึงวุฒิภาวะภาคีสถাপนิกได้ก่อนวันที่ข้อบังคับนี้ ใช้นับคับ เป็นผู้สอบวิชาออกแบบสถาปัตยกรรม วิชาวัสดุและวิธีการก่อสร้าง วิชาอุปกรณ์อาคาร วิชาโครงสร้างอาคาร และหรือวิชาความรู้ที่แสดงถึงวุฒิภาวะภาคีสถাপนิก ตามข้อบังคับนี้ ได้แล้วแต่กรณี

ผู้ขอรับใบอนุญาตที่สอบวิชาพระราชบัญญัติและเทศบัญญัติเกี่ยวกับการก่อสร้าง และวิชาการปฏิบัติวิชาชีพสถาปัตยกรรมและความรับผิดชอบต่อสังคม ได้ก่อนวันที่ข้อบังคับนี้ ใช้นับคับ จึงจะถือว่าสอบวิชาปฏิบัติวิชาชีพสถาปัตยกรรมตามข้อบังคับนี้ ได้

ข้อ 6. รายละเอียดเกี่ยวกับการสอบเทียบวิทยฐานะตามข้อบังคับนี้ ให้เป็นไปตามหลักสูตรและวิธีการสอบเทียบวิทยฐานะที่ ก.ศ. จะได้กำหนด

ข้อ 7. ให้ใช้ข้อบังคับนี้ตั้งแต่วันที่ 21 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2520

ประกาศ ณ วันที่ 18 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2520

ชลอ วนะภูติ

ปลัดกระทรวงมหาดไทย ประธาน ก.ศ.

**ข้อบังคับ ก.ส.
ว่าด้วยหลักเกณฑ์มาตรฐานวิชาการที่ ก.ส. รับรอง
(ฉบับที่ 2)
พ.ศ. 2521**

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 13 (3) และมาตรา 19 (1) แห่งพระราชบัญญัติวิชาชีพสถาปัตยกรรม พ.ศ. 2508 ให้ยกเลิกข้อบังคับ ก.ส. ว่าด้วยหลักเกณฑ์มาตรฐานวิชาการที่ ก.ส. รับรองระดับปริญญา ระดับอนุปริญญาและระดับประกาศนียบัตร พ.ศ. 2513 รวม 3 ฉบับ และให้ใช้ข้อบังคับนี้แทน

ข้อ 1. สถานศึกษาวิชาชีพสถาปัตยกรรม สาขาสถาปัตยกรรมหลักที่ ก.ส. รับรองตามมาตรา 19 แห่งพระราชบัญญัติวิชาชีพสถาปัตยกรรม พ.ศ. 2508 ต้องมีหลักสูตรการศึกษาที่ทำการสอนวิชาหลักในสาขาสถาปัตยกรรมหลักและวิชาพื้นฐานทั่วไปหรือเทียบเท่า ซึ่งประกอบด้วยวิชาต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

- (1) วิชาออกแบบสถาปัตยกรรมหลัก
- (2) วิชาประวัติศาสตร์ศิลปะและสถาปัตยกรรม
- (3) วิชาวัสดุและวิธีการก่อสร้าง
- (4) วิชาโครงสร้างอาคาร
- (5) วิชาอุปกรณ์อาคารและหรือสภาวะสิ่งแวดล้อม
- (6) วิชาการปฏิบัติวิชาชีพ
- (7) วิชาพื้นฐานทั่วไป

ข้อ 2. ปริญญาหรือเทียบเท่าจากสถานศึกษาที่ ก.ส. รับรองตามมาตรา 19 (1) (ก) ในสาขาสถาปัตยกรรมหลักต้องมีหน่วยกิตตามระบบทวิภาคของวิชาในข้อ 1 ตาม (1) ไม่น้อยกว่า 50 หน่วยกิต หรือเทียบเท่า และตาม (2) ถึง (6) รวมกันไม่น้อยกว่า 40 หน่วยกิต หรือเทียบเท่า และให้นำวิชาตาม (7) มาประกอบการพิจารณาด้วย

จำนวน 50 หน่วยกิตและ 40 หน่วยกิตในวรรคหนึ่ง ให้เปลี่ยนเป็น 20 หน่วยกิตและ 30 หน่วยกิต ตามลำดับ สำหรับคุณวุฒิในวิชาชีพสถาปัตยกรรมตามมาตรา 19 (1) (ข) และ (1) (ค)

ข้อ 3. วัตถุประสงค์และขอบเขตของวิชาตามข้อ 1 เป็นดังนี้

(1) วิชาออกแบบสถาปัตยกรรมหลัก เป็นรายวิชาที่ศึกษาและปฏิบัติเกี่ยวกับการออกแบบ มีวัตถุประสงค์ให้ทราบถึงหลักการ วิธีการ แนวความคิดและปรัชญาในการออกแบบ สามารถนำเอาข้อมูลและสิ่งที่มีอิทธิพลต่อการออกแบบ เช่น สภาพดินฟ้าอากาศ เศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม วิวัฒนาการทางเทคโนโลยีของวัสดุก่อสร้างและวิธีการก่อสร้าง มาวิเคราะห์และวิจัยเพื่อหาแนวทางในการสร้างสรรค์งานสถาปัตยกรรมให้สอดคล้องกับแนวความคิดและปรัชญาในการออกแบบ

ขอบเขตของรายวิชาดังกล่าว นอกจากจะประกอบด้วยวิชาการออกแบบและทักษะขั้นพื้นฐาน และการออกแบบสถาปัตยกรรมแล้ว อาจประกอบด้วยรายวิชาอื่นที่เกี่ยวข้องและสัมพันธ์กับการออกแบบสถาปัตยกรรม เช่น วิชาภูมิสถาปัตยกรรม ผังเมือง การออกแบบชุมชน

(2) วิชาประวัติศาสตร์ศิลปะและสถาปัตยกรรม ศึกษางานศิลปะและสถาปัตยกรรมในยุคประวัติศาสตร์จนถึงปัจจุบัน ให้เข้าใจถึงวิวัฒนาการและอิทธิพลที่มีผลต่องานทางศิลปะและสถาปัตยกรรม เพื่อให้มีความรอบรู้และอุดมการณ์ในการสร้างสรรค์

(3) วิชาวัสดุและวิธีการก่อสร้าง ศึกษาเกี่ยวกับคุณสมบัติและประโยชน์ใช้สอยของวัสดุก่อสร้างเพื่อนำไปใช้ในการสร้างสรรค์งานสถาปัตยกรรม รวมทั้งการเรียนรู้ถึงระบบและวิธีการก่อสร้าง สามารถวิเคราะห์และเลือกใช้วัสดุ วิธีการก่อสร้าง และการกำหนดรายการก่อสร้างได้อย่างเหมาะสม

(4) วิชาโครงสร้างอาคาร ศึกษาถึงหลักการและธรรมชาติของแรงในโครงสร้างประเภทต่าง ๆ ที่จะนำมาใช้ในการสร้างสรรค์งานสถาปัตยกรรม สามารถวิเคราะห์และเลือกใช้ โครงสร้างได้เหมาะสมกับหน้าที่ใช้สอยและความงามของอาคารแต่ละประเภท

(5) วิชาอุปกรณ์อาคารและหรือสภาวะและสิ่งแวดล้อม ศึกษาเกี่ยวกับ สภาวะแวดล้อมและวิชาการทางสถาปัตยกรรมวิศวกรรม เพื่อการควบคุมและนำมาใช้ประกอบ ในการสร้างสรรค์งานสถาปัตยกรรมได้อย่างมีประสิทธิภาพ

(6) วิชาการปฏิบัติวิชาชีพ ศึกษาหลักการบริหารและประกอบวิชาชีพ ความสัมพันธ์ระหว่างวิชาชีพกับวงการธุรกิจที่เกี่ยวข้อง ความรับผิดชอบต่อสังคม จริยธรรมใน การประกอบวิชาชีพ กฎหมายว่าด้วยการควบคุมการก่อสร้างอาคารและวิชาชีพสถาปัตยกรรม การทำเอกสารและสัญญา เพื่อให้สามารถประกอบวิชาชีพได้อย่างสมบูรณ์

(7) วิชาพื้นฐานทั่วไป ศึกษาวิชาการด้านศิลปศาสตร์ และการศึกษาทั่วไป ซึ่งจะประกอบด้วยการศึกษาในวิชาภาษา มนุษยศาสตร์ สังคมศาสตร์ เศรษฐศาสตร์ วิทยาศาสตร์ และคณิตศาสตร์ เพื่อเป็นพื้นฐานความรู้ในการศึกษาวิชาชีพระดับอุดม-ศึกษา

ข้อ 4. โดยปกติ ก.ส. จะพิจารณาคุณวุฒิของผู้ขอรับใบอนุญาตจากหลักสูตร การศึกษาการดำเนินงานสอนของสถานศึกษา รายละเอียดวิชาและจำนวนหน่วยกิตที่ผู้ขอ แต่ละรายได้ศึกษามาเป็นสำคัญ

ข้อ 5. ข้อบังคับนี้ ไม่กระทบกระเทือนต่อการขอรับใบอนุญาต ในกรณีที่มี ผู้ขอรับใบอนุญาตมีคุณวุฒิในวิชาชีพสถาปัตยกรรมตามมาตรา 19 (1) ก่อนวันที่ 1 กรกฎาคม พ.ศ. 2522

ข้อ 6. ให้ใช้ข้อบังคับนี้ตั้งแต่วันที่ 6 มีนาคม 2521

ประกาศ ณ วันที่ 2 มีนาคม 2521

วิญญู อังคณารักษ์

ปลัดกระทรวงมหาดไทย ประธาน ก.ส.

(สำเนา)

ข้อบังคับ ก.ส.

ว่าด้วยหลักเกณฑ์การสอบเทียบวิทยฐานะ
เพื่อการอนุญาตให้เป็นผู้ประกอบวิชาชีพสถาปัตยกรรมควบคุม

(ฉบับที่ 6)

พ.ศ. 2523

เพื่อให้หลักเกณฑ์การสอบเทียบวิทยฐานะของผู้ขอรับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพสถาปัตยกรรมควบคุมเป็นไปโดยความเหมาะสม อาศัยอำนาจตามความในมาตรา (13) (3) แห่งพระราชบัญญัติวิชาชีพสถาปัตยกรรม พ.ศ. 2508 ออกข้อบังคับไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ 1. ให้ยกเลิกข้อบังคับ ก.ส. ว่าด้วยหลักเกณฑ์การสอบเทียบวิทยฐานะเพื่อการอนุญาตให้เป็นผู้ประกอบวิชาชีพสถาปัตยกรรมควบคุม (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2520

ข้อ 2. ให้ยกเลิกความในข้อ 2 แห่งข้อบังคับ ก.ส. ว่าด้วยหลักเกณฑ์การสอบเทียบวิทยฐานะเพื่อการอนุญาตให้เป็นผู้ประกอบวิชาชีพสถาปัตยกรรมควบคุม พ.ศ. 2513 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ข้อ 2. ผู้ขอรับใบอนุญาตตามมาตรา 19 (1) (ข) หรือ (1) (ค) มีสิทธิเลือกสอบวิชาหนึ่งวิชาใดตามข้อ 3 ก. ในการสอบแต่ละครั้งได้ เว้นแต่วิชาสามัญ ซึ่งผู้ขอรับใบอนุญาตจะต้องเข้าสอบเมื่อสอบวิชาอื่นได้คะแนนไม่ต่ำกว่าร้อยละ 60 ทุกวิชาแล้ว ผู้ขอรับใบอนุญาตที่สอบวิชาตามข้อ 3 ก. ได้คะแนนแต่ละวิชาไม่ต่ำกว่าร้อยละ 60 ทุกวิชาในการสอบไม่เกิน 4 ครั้ง และภายในปีที่ 5 นับตั้งแต่ปีที่เข้าสอบครั้งแรก จึงจะได้รับการพิจารณาออกใบอนุญาต

ให้เปลี่ยนปีที่ 5 ในวรรคก่อนเป็นปีที่ 7 สำหรับผู้ขอรับใบอนุญาตที่เข้าสอบเทียบวิทยฐานะก่อนวันที่ 21 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2520

ผู้ขอรับใบอนุญาตตามมาตรา 19 (2) (ค) ต้องสอบวิชาตามข้อ 3 ข. ได้คะแนนแต่ละสาขาไม่ต่ำกว่าร้อยละ 60 ทุกวิชา จึงจะได้รับการพิจารณาออกใบอนุญาต โดยจะทำการสอบวิชาสัมภาษณ์ เมื่อผู้ขอรับใบอนุญาตสอบวิชาอื่นได้คะแนนไม่ต่ำกว่า ร้อยละ 60 ทุกวิชาแล้ว

ในกรณีที่ผู้ขอรับใบอนุญาตสอบวิชาตามข้อ 3 ข. 1. ถึง 4. ได้ไม่น้อยกว่า 3 วิชา อนุญาตให้ผู้ขอรับใบอนุญาตนั้นสอบเฉพาะวิชาที่ได้คะแนนต่ำกว่าร้อยละ 60 ได้อีกครั้งหนึ่ง”

ข้อ 3. ให้ยกเลิกความในข้อ 3 แห่งข้อบังคับ ก.ส. ว่าด้วยหลักเกณฑ์การสอบเทียบวิทยฐานะเพื่อการอนุญาตให้เป็นผู้ประกอบวิชาชีพสถาปัตยกรรมควบคุม พ.ศ. 2513 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ข้อ 3. ให้วิชาต่อไปนี้เป็นวิชาสำหรับการสอบเทียบวิทยฐานะ

ก. ประเภทภาคีสถาปนิกตามมาตรา 19 (1) (ข) และ (1) (ค)

1. ออกแบบสถาปัตยกรรม
2. วัสดุและวิธีการก่อสร้าง
3. อุปกรณ์อาคาร
4. โครงสร้างอาคาร
5. ปฏิบัติวิชาชีพสถาปัตยกรรม
6. ความรู้ที่แสดงถึงวุฒิภาวะภาคีสถาปนิก
7. สัมภาษณ์

ข. ประเภทสามัญสถาปนิกตามมาตรา 19 (2) (ค)

1. ออกแบบสถาปัตยกรรม
2. วัสดุและวิธีการก่อสร้าง
3. อุปกรณ์อาคาร
4. โครงสร้างอาคาร
5. สัมภาษณ์”

ข้อ 4. ให้ยกเลิกความในข้อ 5 แห่งข้อบังคับ ก.ส. ว่าด้วยหลักเกณฑ์การสอบเทียบวิทยฐานะเพื่อการอนุญาตให้เป็นผู้ประกอบวิชาชีพสถาปัตยกรรมควบคุม พ.ศ. 2513 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ข้อ 5. ให้ ก.ส. จัดสอบเทียบวิทยฐานะอย่างน้อยปีละ 1 ครั้ง”

ข้อ 5. รายละเอียดเกี่ยวกับการสอบเทียบวิทยฐานะตามข้อบังคับนี้ให้เป็นไปตามหลักสูตรและวิธีการสอบเทียบวิทยฐานะที่ ก.ส. จะได้กำหนด

ข้อ 6. ให้ใช้ข้อบังคับนี้ตั้งแต่วันที่ 9 มกราคม พ.ศ. 2523

ประกาศ ณ วันที่ 8 มกราคม พ.ศ. 2523

เกษชาติ วงศ์โกมลเชษฐ์

รองปลัดกระทรวงปฏิบัติการแทน

ปลัดกระทรวงมหาดไทย ประธาน ก.ส.

ข้อบังคับ ก.ส.

ว่าด้วยหลักเกณฑ์การขอเลื่อนประเภทของผู้ประกอบวิชาชีพสถาปัตยกรรมควบคุม (ฉบับที่ 1)

พ.ศ. 2525

เพื่อให้การพิจารณาเลื่อนประเภทของผู้ประกอบวิชาชีพสถาปัตยกรรมควบคุมเป็นไปด้วยความเหมาะสมได้มาตรฐานถูกต้องครบถ้วน สมบูรณ์ และเพื่ออำนวยความสะดวกในทางปฏิบัติแก่ผู้ขอเลื่อนประเภท อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 13 (3) แห่งพระราชบัญญัติวิชาชีพสถาปัตยกรรม พ.ศ. 2508 และโดยมติ ก.ส. ครั้งที่ 6/2525 เมื่อวันที่ 14 มิถุนายน 2525 ก.ส. จึงออกข้อบังคับวางหลักเกณฑ์การขอเลื่อนประเภทของผู้ประกอบวิชาชีพสถาปัตยกรรมควบคุม ไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ 1. ให้ยกเลิกระเบียบกองงาน ก.ว. และ ก.ส. ว่าด้วยหลักฐานประกอบการพิจารณาคำขอเลื่อนประเภทสถาปนิก (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2521 ประกาศ ณ วันที่ 22 พฤศจิกายน 2521 หรือระเบียบ หรือข้อบังคับอื่นใดซึ่งขัดหรือแย้งกับข้อบังคับนี้ โดยให้ใช้ข้อบังคับนี้แทน

ข้อ 2. ให้ใช้ข้อบังคับนี้ตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ 3. ให้ผู้ขอเลื่อนประเภทจัดทำบัญชีแสดงปริมาณ และคุณภาพผลงานในวิชาชีพสถาปัตยกรรมควบคุมตามระยะเวลาที่กำหนดไว้ในมาตรา 19 (2) (ก) หรือ (2) (ข) หรือ (2) (ค) หรือมาตรา 19 (3) ตามแบบท้ายข้อบังคับนี้

ข้อ 4. ให้ผู้ขอเลื่อนประเภทยื่นคำขอรับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพสถาปัตยกรรมควบคุม (เลื่อนประเภท) (ก.ส. 5) พร้อมกับบัญชีแสดงปริมาณและคุณภาพผลงานในวิชาชีพสถาปัตยกรรมควบคุม ตามข้อ 3 โดย

4.1 ผลงานของทางราชการหรือรัฐวิสาหกิจที่ผู้ขอเลื่อนประเภทยื่นแสดงจะต้องมีผู้บังคับบัญชาซึ่งเกี่ยวข้องกับผลงานที่รับรอง และดำรงตำแหน่งไม่ต่ำกว่าหัวหน้าหน่วยงานหรือเทียบเท่าจำนวนหนึ่งคนเป็นผู้รับรองผลงาน และจะต้องมีสามัญสถาปนิกหรือวุฒิสถาปนิกอีกหนึ่งคนรับรองผลงานด้วย

4.2 ผลงานที่มีใช้ผลงานของทางราชการ หรือรัฐวิสาหกิจที่ผู้ขอเลื่อนประเภทยื่นแสดงจะต้องให้สามัญสถาปนิก หรือวุฒิสถาปนิกไม่น้อยกว่าสองคนเป็นผู้รับรองผลงาน

ในกรณีที่ขอเลื่อนประเภทวุฒิสถาปนิกผู้รับรองซึ่งเป็นสถาปนิกจะต้องเป็นวุฒิสถาปนิกเท่านั้น

ข้อ 5. ให้ผู้ขอเลื่อนประเภทจัดส่งแบบก่อสร้างประกอบการพิจารณาตามบัญชีแสดงปริมาณและคุณภาพผลงานในวิชาชีพสถาปัตยกรรมควบคุมในข้อ 3 โดยแบบก่อสร้างดังกล่าวต้องชัดเจนครบถ้วนและเพียงพอที่จะใช้ก่อสร้างได้ และจะส่งเอกสารอื่นใดที่เป็นประโยชน์ต่อการพิจารณา เช่น ภาพถ่ายใบอนุญาตปลูกสร้างอาคาร ไปประกอบการพิจารณาด้วยก็ได้

ข้อ 6. ผู้ขอเลื่อนประเภทจะต้องมีปริมาณ และคุณภาพของผลงานตามหลักเกณฑ์ดังต่อไปนี้

6.1 จากประเภทภาคีสถาปนิกเป็นสามัญสถาปนิก

(ก) ปริมาณของผลงาน

- (1) งานออกแบบอย่างเดี๋ยจะต้องมีปริมาณไม่น้อยกว่า 3 ผลงาน หรือ
- (2) งานอำนวยการก่อสร้างอย่างเดี๋ยจะต้องมีปริมาณไม่น้อยกว่า 4 ผลงาน หรือ
- (3) งานตาม 6.1 (ก) (1) และ 6.1 (ก) (2) รวมกัน จะต้องมปริมาณไม่น้อยกว่า 4 ผลงาน
- (4) ในกรณีที่เป็ผลงานร่วมกันตั้งแต่ 2 คนขึ้นไป จะพิจารณาแต่ละผลงานดังนี้

- ก. หัวหน้าสถาปนิก 60% ของผลงานนั้น
- ข. ผู้ช่วยหรือผู้ร่วมงาน 40% ถ้ามีหลายคนให้เฉลี่ยจาก 40%
- ค. กรณีที่มีได้ระบุว่าผู้ใดเป็นหัวหน้าสถาปนิก ให้เฉลี่ย

เท่ากันจากปริมาณงานทั้งหมด 100%

ง. เกณฑ์การตัดสิน จะต้องมีการประเมินรวมผลงานทั้งหมดทุกผลงานเกินกว่า 100% เช่นมีผลงานในฐานะผู้ช่วย 1 คน ได้ผลงานละ 40% ดังนั้นจะต้องมีผลงาน 3 ผลงาน ซึ่งจะได้คะแนนรวม 120% จึงถือว่าเกิน 100% อันเป็นเกณฑ์ตัดสิน ถือเป็น 1 ผลงาน

(5) กรณีผลงานชิ้นเดียวกัน แต่มีชื่อสถาปนิกร่วมทำงานตั้งแต่ 2 คนขึ้นไป ต้องมีหนังสือของผู้บังคับบัญชาชี้แจงขอบเขตอำนาจหน้าที่และความรับผิดชอบของสถาปนิกแต่ละคนด้วย

(ข) คุณภาพของผลงาน

(1) งานออกแบบ จะต้องมียุทธศาสตร์

(2) งานอำนวยการก่อสร้าง จะต้องมียุทธศาสตร์และต้องแสดง

เอกสารต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับงานด้านนี้ด้วย

6.2 จากประเภทสามัญสถาปนิกเป็นวุฒิสถาปนิก

(ก) ปริมาณของผลงาน

(1) งานออกแบบอย่างเดียวนั้นจะต้องมีปริมาณไม่น้อยกว่า 7 ผลงาน หรือ

(2) งานอำนวยการก่อสร้างอย่างเดียวนั้นจะต้องมีปริมาณงานไม่น้อยกว่า 10 ผลงาน หรือ

(3) งานให้คำปรึกษาจะต้องมีปริมาณงานไม่น้อยกว่า 15 ผลงาน หรือ

(4) งานตาม 6.2 (ก) (1) หรือ 6.2 (ก) (2) หรือ 6.2 (ก)

(3) ถ้านำมารวมกันจะต้องมีปริมาณงานไม่น้อยกว่า 10 ผลงาน แต่จะต้องมีผลงานตาม 6.2 (ก) (1) ไม่น้อยกว่า 3 ผลงาน

(5) ในกรณีที่ เป็นผลงานร่วมกันตั้งแต่ 2 คนขึ้นไป ให้ถือหลักเกณฑ์ตามที่กำหนดไว้ใน 6.1 (ก) (4) และ 6.2 (ก) (5)

(ข) คุณภาพของผลงาน

(1) ผลงานตาม 6.2 (ก) (1) หรือ 6.2 (ก) (2) หรือ 6.2 (ก)

(3) หรือ 6.2 (ก) (4) จะต้องมีความดีเยี่ยม

(2) ผู้ขอเลื่อนประเภทจะต้องมาให้สัมภาษณ์และแสดงข้อคิดเห็นตามที่คณะกรรมการกำหนด

ข้อ 7. ผลงานที่นำมาพิจารณาจะต้องอยู่ในสาขาวิชาชีพสถาบันคุ้มครองควบคุมตามที่กฎหมายกำหนดไว้หรืองานที่เห็นสมควร ส่วนคุณภาพดีหรือดีเยี่ยมให้อยู่ในดุลยพินิจของคณะกรรมการ ผลงานที่มีคุณภาพดีเยี่ยมให้ถือมติเอกฉันท์ของคณะกรรมการเป็นสำคัญ

ข้อ 8. ข้อบังคับนี้ ไม่มีผลกระทบกระเทือนถึงการพิจารณาออกใบอนุญาตแก่ผู้ที่ยื่นคำขอเลื่อนประเภทสถาปนิกก่อนวันใช้ข้อบังคับนี้

ประกาศ ณ วันที่ 22 กันยายน 2525

เสน่ห์ วัฒนาร

ปลัดกระทรวงมหาดไทย ประธาน ก.ศ.

ประกาศ ก.ส.

เรื่อง หลักสูตรและวิธีการสอบเทียบวิทยฐานะตามมาตรฐานความรู้ชั้นภาคีสถาปนิก
ตามมาตรา 19 (1) (ข) และ (1) (ค) แห่งพระราชบัญญัติวิชาชีพสถาปัตยกรรม
พ.ศ. 2508

อาศัยอำนาจตามความในข้อ 6 แห่งข้อบังคับ ก.ส. ว่าด้วยหลักเกณฑ์การสอบเทียบวิทยฐานะ เพื่อการอนุญาตให้เป็นผู้ประกอบวิชาชีพสถาปัตยกรรมควบคุม (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2520 ก.ส. กำหนดรายละเอียดเกี่ยวกับการสอบเทียบวิทยฐานะตามมาตรฐานความรู้ชั้นภาคีสถาปนิกตามมาตรา 19 (1) (ข) และ (1) (ค) แห่งพระราชบัญญัติวิชาชีพสถาปัตยกรรม พ.ศ. 2508 ไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ 1. ให้ยกเลิกหลักสูตรและวิธีการสอบเทียบวิทยฐานะตามมาตรฐานความรู้ชั้นภาคีสถาปนิกฯ ซึ่งกำหนดไว้เมื่อวันที่ 25 มกราคม 2517 และให้ใช้หลักสูตรและวิธีการสอบเทียบวิทยฐานะฯ ฉบับนี้แทน

ข้อ 2. ให้จัดสอบเทียบวิทยฐานะตามมาตรฐานความรู้ชั้นภาคีสถาปนิกตามข้อ 5 แห่งข้อบังคับ ก.ส. ว่าด้วยหลักเกณฑ์การสอบเทียบวิทยฐานะฯ (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2520 ในเดือนพฤศจิกายนของทุกปี

ข้อ 3. ผู้ขอรับใบอนุญาตที่ประสงค์จะเข้าสอบเทียบวิทยฐานะต้องแจ้งวิชาที่จะเข้าสอบแต่ละครั้งให้เลขานุการ ก.ส. ทราบเป็นลายลักษณ์อักษร ภายในเดือนกันยายน ผู้ขอรับใบอนุญาตที่ไม่ได้แจ้งวิชาที่จะสอบตามเงื่อนไขและกำหนดเวลาดังกล่าว ถือว่าไม่ประสงค์จะเข้าสอบเทียบวิทยฐานะในครั้งนั้น ๆ

ในการนี้ เลขานุการ ก.ส. จะประกาศรายชื่อผู้มีสิทธิเข้าสอบแต่ละครั้งให้ทราบก่อนกำหนดวันสอบไม่น้อยกว่า 15 วัน พร้อมด้วยวัน เวลา และสถานที่สอบไว้ ณ กองงาน ก.ว. และ ก.ส.

ข้อ 4. เลขานุการ ก.ส. จะประกาศผลการสอบเทียบวิทยฐานะให้ผู้เข้าสอบทราบภายใน 7 วัน นับตั้งแต่วันที่ ก.ส. พิจารณานุมัติผลการสอบแต่ละครั้งไว้ ณ กองงาน ก.ว. และ ก.ส.

ข้อ 5. หลักสูตรการสอบเทียบวิทยฐานะดังกล่าว มีดังนี้

1. วิชาออกแบบสถาปัตยกรรม

ทดสอบความรู้ความสามารถดังต่อไปนี้

1.1 วิเคราะห์อิทธิพลของสภาวะทางกายภาพ เศรษฐกิจ สังคม เทคโนโลยี และผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมเพื่อนำมาใช้ในงานออกแบบสถาปัตยกรรม

1.2 การออกแบบอาคารซึ่งแสดงถึงการจัดพื้นที่ ส่วนสัด รูปร่างอาคาร ตามลักษณะการใช้สอยอาคาร

(ให้เวลา 16 ชั่วโมง)

2. วิชาวัสดุและวิธีการก่อสร้าง

ทดสอบความรู้ความเข้าใจดังต่อไปนี้

2.1 ธรรมชาติและคุณสมบัติของวัสดุก่อสร้างชนิดต่างๆ เช่น หิน ไม้ เหล็ก คอนกรีต วัสดุก่อ กระจก

2.2 วิธีใช้วัสดุก่อสร้างและเทคนิคการก่อสร้าง

(ให้เวลา 6 ชั่วโมง)

3. วิชาอุปกรณ์อาคาร

ทดสอบความรู้และความเข้าใจดังต่อไปนี้

3.1 การถ่ายเทและปรับสภาพอากาศ

3.2 แสงสว่างและอุปกรณ์ที่ใช้เกี่ยวกับไฟฟ้า

3.3 ระบบน้ำใช้และระบบน้ำทิ้ง ภายในและภายนอกอาคาร และการกำจัดสิ่งปฏิกูล

3.4 อุปกรณ์ขนส่งภายในอาคาร เช่น ลิฟท์ ดัมเวทเตอร์ บันไดเลื่อน และสายพานเลื่อน

(ให้เวลา 3 ชั่วโมง)

4. วิชาโครงสร้างอาคาร

ทดสอบความรู้และความเข้าใจดังต่อไปนี้

4.1 ทฤษฎีโครงสร้างอาคารเฉพาะ

4.2 โครงสร้างในสถาปัตยกรรม

4.3 ความแข็งแรงของวัสดุ

4.4 คำนวณโครงสร้างไม้ เหล็ก คอนกรีตล้วน และคอนกรีตเสริมเหล็ก

ของอาคารพักอาศัยและอาคารสาธารณะขนาดเล็ก

(ให้เวลา 3 ชั่วโมง)

5. วิชาปฏิบัติวิชาชีพสถาปัตยกรรม

ทดสอบความรู้ความเข้าใจดังต่อไปนี้

5.1 ความสัมพันธ์และความรับผิดชอบของสถาปนิกต่อวิชาชีพอื่นและต่อ
เจ้าของอาคาร

5.2 การบริหารงานภายในและภายนอกสำนักงาน

5.3 การจัดทำรายการประกอบแบบ และการใช้แบบฟอร์มต่าง ๆ

5.4 การประมาณราคา

5.5 การควบคุมงานก่อสร้าง และการตรวจรับงาน

5.6 สัญญา ระเบียบ กฎ ข้อบังคับ และพระราชบัญญัติวิชาชีพสถาปัตยกรรม

พ.ศ. 2508

5.7 ระเบียบและจรรยาบรรณเกี่ยวกับการปฏิบัติวิชาชีพของสถาปนิกที่สมาคม
วิชาชีพสถาปัตยกรรมที่ ก.ส. รับรอง กำหนด

(ให้เวลา 4 ชั่วโมง)

6. วิชาความรู้ที่แสดงถึงวุฒิภาวะภาคีสถาปนิก

ทดสอบความรู้และความเข้าใจดังต่อไปนี้

6.1 ทฤษฎี ปรัชญา แนวความคิด ชั้นพื้นฐานของการออกแบบสถาปัตยกรรม
รวมถึงหลักการเบื้องต้นในวิชาผังเมืองที่จำเป็น

6.2 ประวัติศาสตร์และสถาปัตยกรรม เหตุและผลของอิทธิพลสำคัญที่มีต่อ
งานสถาปัตยกรรม

6.3 สภาพการทางสถาปัตยกรรมและผังเมืองของประเทศไทยในปัจจุบัน
(ให้เวลา 3 ชั่วโมง)

7. สัมภาษณ์

เพื่อพิจารณาทั่วทั้งวิชา บุคลิกลักษณะ ประสบการณ์และความคิดเห็นในการ
ปฏิบัติวิชาชีพสถาปัตยกรรมทัศนคติเกี่ยวกับความรับผิดชอบต่อสังคม

ข้อ 6. ในการสอบแต่ละครั้ง คณะอนุกรรมการฯ อาจกำหนดให้ใช้ตำรา
และเอกสารในวิชาหนึ่งวิชาใด หรือหลายวิชาก็ได้ ซึ่งเลขานุการ ก.ส. จะได้ประกาศให้
ผู้มีสิทธิ์เข้าสอบทราบก่อนกำหนดวันสอบแต่ละครั้งเป็นเวลาตามสมควร

ประกาศ ณ วันที่ 29 กรกฎาคม พ.ศ. 2520

ชลอ วนะภูติ

ปลัดกระทรวงมหาดไทย ประธาน ก.ส.

ประกาศ ก.ส.

เรื่อง หลักสูตรและวิธีการสอบเทียบวิทยฐานะตามมาตรฐานความรู้ขั้นสามัญสถาปนิก
ตามมาตรา 19 (2) (ค) แห่งพระราชบัญญัติวิชาชีพสถาปัตยกรรม พ.ศ. 2508

อาศัยอำนาจตามความในข้อ 5 แห่งข้อบังคับ ก.ส. ว่าด้วยหลักเกณฑ์การสอบเทียบวิทยฐานะ เพื่อการอนุญาตให้เป็นผู้ประกอบวิชาชีพสถาปัตยกรรมควบคุม (ฉบับที่ 6) พ.ศ. 2523 ก.ส. กำหนดรายละเอียดเกี่ยวกับการสอบเทียบวิทยฐานะตามมาตรฐานความรู้ขั้นสามัญสถาปนิกตามมาตรา 19 (2) (ค) แห่งพระราชบัญญัติวิชาชีพสถาปัตยกรรม พ.ศ. 2508 ไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ 1. ให้จัดสอบเทียบวิทยฐานะตามมาตรฐานความรู้ขั้นสามัญสถาปนิกตามข้อบังคับ ก.ส. ว่าด้วยหลักเกณฑ์การสอบเทียบวิทยฐานะฯ (ฉบับที่ 6) พ.ศ. 2523 ในเดือนพฤศจิกายน ของทุกปี

ข้อ 2 ผู้ขอรับใบอนุญาตที่ประสงค์จะเข้าสอบเทียบวิทยฐานะ ต้องแจ้งความประสงค์ให้เลขานุการ ก.ส. ทราบเป็นหนังสือ ภายในเดือนกันยายน หากผู้ขอรับใบอนุญาตไม่แจ้งความประสงค์ตามกำหนดเวลาดังกล่าว ถือว่าไม่ประสงค์จะเข้าสอบเทียบวิทยฐานะในครั้งนั้น ๆ

ในการนี้ เลขานุการ ก.ส. จะประกาศรายชื่อผู้มีสิทธิ์เข้าสอบแต่ละครั้งให้ทราบก่อนกำหนดวันสอบไม่น้อยกว่า 15 วัน พร้อมด้วยวัน เวลา และสถานที่สอบไว้ ณ กองงาน ก.ว. และ ก.ส.

ข้อ 3. เลขานุการ ก.ส. จะแจ้งผลการสอบเทียบวิทยฐานะให้ผู้เข้าสอบทราบภายใน 7 วัน นับตั้งแต่วันที่ ก.ส. พิจารณาอนุมัติผลการสอบ

ข้อ 4. หลักสูตรการสอบเทียบวิทยฐานะดังกล่าว มีดังนี้

1. วิชาออกแบบสถาปัตยกรรม

ทดสอบความรู้ความสามารถดังต่อไปนี้

1.1 วิเคราะห์อิทธิพลของสภาวะทางกายภาพ เศรษฐกิจ สังคม เทคโนโลยี และผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม เพื่อนำมาใช้ในงานออกแบบสถาปัตยกรรม

1.2 การออกแบบอาคารซึ่งแสดงถึงการจัดพื้นที่ ส่วนสัด รูปร่างอาคาร ตามลักษณะการใช้สอยอาคาร และความสัมพันธ์ระหว่างอาคารและสิ่งแวดล้อม

(ให้เวลา 16 ชั่วโมง)

2. วิชาวัสดุและวิธีการก่อสร้าง

ทดสอบความรู้ความเข้าใจดังต่อไปนี้

2.1 ธรรมชาติและคุณสมบัติของวัสดุก่อสร้างชนิดต่าง ๆ เช่น หิน ไม้ เหล็ก คอนกรีต วัสดุก่อ กระฉก สี พลาสติก เป็นต้น

2.2 วิธีใช้วัสดุก่อสร้างและเทคนิคการก่อสร้าง

(ให้เวลา 6 ชั่วโมง)

3. วิชาอุปกรณ์อาคาร

ทดสอบความรู้และความเข้าใจดังต่อไปนี้

3.1 การถ่ายเทและปรับสภาพอากาศ

3.2 แสงสว่างและอุปกรณ์ที่ใช้เกี่ยวกับการไฟฟ้า

3.3 ระบบสุขาภิบาลสำหรับอาคาร

3.4 การป้องกันอัคคีภัย และความปลอดภัยในอาคาร

3.5 อุปกรณ์ขนส่งภายในอาคาร เช่น ลิฟท์ ดัมเวทเตอร์ บันไดเลื่อน และสายพานเลื่อน

3.6 เสียงในอาคาร

(ให้เวลา 6 ชั่วโมง)

4. วิชาโครงสร้างอาคาร

ทดสอบความรู้และความเข้าใจดังต่อไปนี้

4.1 ทฤษฎีโครงสร้างอาคารเฉพาะ Determinate Structure

4.2 โครงสร้างในสถาปัตยกรรม

4.3 ความแข็งแรงของวัสดุ

4.4 คำนวณโครงสร้างไม้ เหล็ก คอนกรีตล้วน และคอนกรีตเสริมเหล็ก

ของอาคารพักอาศัยและอาคารสาธารณะ

(ให้เวลา 4 ชั่วโมง)

5. สัมภาษณ์

เพื่อพิจารณาความรู้ความสามารถ ความเข้าใจและประสบการณ์เกี่ยวกับการปฏิบัติวิชาชีพสถาปัตยกรรม และความรู้ที่แสดงถึงวุฒิภาวะสามัญสถานิก รวมถึงท่วงที วาจา บุคลิกลักษณะ และทัศนคติเกี่ยวกับความรับผิดชอบต่อสังคม

ข้อ 5. ในการสอบแต่ละครั้ง คณะอนุกรรมการฯ อาจกำหนดให้ใช้ตำราและเอกสารในวิชาหนึ่งวิชาใดหรือหลายวิชาก็ได้ ซึ่งเลขานุการ ก.ส. จะได้ประกาศให้ผู้มีสิทธิ์เข้าสอบก่อนกำหนดวันสอบแต่ละครั้งเป็นเวลาตามสมควร

ประกาศ ณ วันที่ 10 มกราคม 2523

เดชชาติ วงศ์โกมลเชษฐ์

รองปลัดกระทรวง ปฏิบัติราชการแทน
รองปลัดกระทรวงมหาดไทย ประธาน ก.ส.

ต้นฉบับเป็นหน้าว่าง

ภาคสี่

กฎหมายอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง

ต้นฉบับเป็นหน้าว่าง

กฎหมายอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง

กฎหมายควบคุมอาคาร ซึ่งประกอบด้วยพระราชบัญญัติควบคุมอาคารกฎกระทรวง ฯ ข้อบัญญัติและเทศบัญญัตินั้นมุ่งประเด็นเป็นข้อบังคับหรือขอบเขตการปฏิบัติสำหรับลักษณะตัวอาคาร และการดำเนินการตามขั้นตอนของกฎหมายโดยตรง แต่ในทางปฏิบัติในการก่อสร้างอาคารต่าง ๆ นั้นย่อมมีผู้เกี่ยวข้องหลายบุคคลหรือหลายฝ่ายด้วยกัน นับตั้งแต่เจ้าของอาคาร ผู้ลงทุน วิศวกร สถาปนิก ผู้ควบคุมงาน ผู้รับเหมาก่อสร้างลูกจ้าง และการดำเนินการเกี่ยวกับนิติกรรม ซึ่งหมายความว่านอกจากกฎหมายควบคุมอาคาร กฎหมายวิชาชีพวิศวกรรมและ กฎหมายวิชาชีพสถาปัตยกรรมยังมีกฎหมายอื่น ๆ ที่ผู้เกี่ยวข้องต้องทราบและถือปฏิบัติ จึงได้คัดเลือกกฎหมายที่เกี่ยวข้อง และควรทราบมาจัดพิมพ์ไว้รวม 4 ฉบับ คือ

1. ประกาศคณะปฏิวัติเรื่องการจัดสรรที่ดิน เนื่องจากในปัจจุบันได้มีผู้ลงทุนดำเนินกิจการ ด้านการจัดสรรที่ดินและก่อสร้างอาคารขายกันมาก กฎหมายการจัดสรรที่ดินจึงเป็นการวางหลักเกณฑ์เบื้องต้นเกี่ยวกับการออกแบบอาคารและการวางแผนโครงการ

2. พระราชบัญญัติอาคารชุด ในปัจจุบันเนื่องจากราคาที่ดินสูงขึ้น และการคมนาคมขนส่งราคาแพงอันเนื่องจากปัจจัยสำคัญคือ น้ำมันเชื้อเพลิง ประชาชนไม่มีความประสงค์จะอยู่ในที่ห่างไกลจากที่ทำงานเกินไป จึงมีการก่อสร้างอาคารอยู่อาศัยในลักษณะอาคารชุดหรือคอนโดมิเนียมมากขึ้น เดิมยังมีปัญหาเกี่ยวกับการจดทะเบียนสิทธิเฉพาะหน่วยและกรรมสิทธิ์ร่วม กฎหมายฉบับนี้จึงเป็นสิ่งรองรับการจดทะเบียนกรรมสิทธิ์ให้ถูกต้องและสมบูรณ์

3. พระราชบัญญัติการประกอบอาชีพงานก่อสร้าง เป็นกฎหมายที่ตราขึ้นเพื่อควบคุมการประกอบกิจการก่อสร้างต่าง ๆ รวมทั้งการก่อสร้างอาคารให้ได้มาตรฐานและ

เหมาะสมรัดกุม ซึ่งผู้ดำเนินกิจการก่อสร้างต่าง ๆ ที่เข้าข่ายควบคุมตามกฎหมายกระทรวง จะต้องได้รับอนุญาตและจดทะเบียน จึงจะประกอบกิจการได้

4. ประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่อง ความปลอดภัยในการทำงานก่อสร้าง ซึ่งเป็นประกาศที่ออกโดยอาศัยอำนาจตามความในข้อ 2 (7) แห่งประกาศคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 103 ลงวันที่ 15 มีนาคม 2515 จุดประสงค์เพื่อสวัสดิการเกี่ยวกับสุขภาพอนามัยและความปลอดภัยของลูกจ้างที่ทำงานก่อสร้าง

นอกจากกฎหมายที่ได้กล่าวแล้วทั้ง 4 ฉบับยังมีกฎหมายอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับความคุ้มครองอากรอีกหลายฉบับ แต่ไม่อาจจัดพิมพ์ไว้ที่นี่ได้ทั้งหมด ซึ่งกฎหมายเหล่านั้นยังมีสาระสำคัญเกี่ยวข้องอยู่มาก จึงได้จัดพิมพ์บางหมวด บางมาตรา หรือบางข้อไว้ในภาคผนวก

ประกาศคณะปฏิวัติ
เรื่อง การจัดสรรที่ดิน

ต้นฉบับเป็นหน้าว่าง

ประกาศของคณะปฏิวัติ

ฉบับที่ 286

เรื่องการจัดสรรที่ดิน

โดยที่ในปัจจุบันนี้ ได้มีผู้ดำเนินการจัดสรรที่ดินเป็นจำนวนมาก แต่ยังไม่มีความหมายเพื่อใช้ควบคุมการจัดสรรที่ดินโดยเฉพาะ เป็นเหตุให้มีการพิพาทกัน อีกทั้งการวางแผนผังโครงการหรือวิธีการในการจัดสรรที่ดินก็ไม่ถูกต้องตามหลักวิชาการผังเมือง จำเป็นจะต้องมีกฎหมายเพื่อควบคุมการจัดสรรที่ดินของเอกชน ให้เป็นไปด้วยความเรียบร้อยเพื่อประโยชน์ของผู้ซื้อที่ดินจัดสรรและเพื่อผลในทางเศรษฐกิจ สังคม และการผังเมือง ทว่าคณะปฏิวัติจึงมีคำสั่งดังต่อไปนี้

ข้อ 1 ในประกาศของคณะปฏิวัติฉบับนี้

“การจัดสรรที่ดิน” หมายความว่า การจัดจำหน่ายที่ดินติดต่อกันเป็นแปลงย่อย มีจำนวนตั้งแต่สิบแปลงขึ้นไปไม่ว่าด้วยวิธีใด โดยได้รับทรัพย์สินหรือประโยชน์ ไม่ว่าจะทางตรงหรือทางอ้อมเป็นค่าตอบแทน และมีการให้คำมั่น หรือการแสดงออกโดยปริยายว่าจะจัดให้มีสาธารณูปโภคหรือบริการสาธารณะ หรือปรับปรุงให้ที่ดินนั้นเป็นที่อยู่อาศัยที่ประกอบการพาณิชย์หรือที่ประกอบการอุตสาหกรรม

“ใบอนุญาต” หมายความว่า ใบอนุญาตให้ทำการจัดสรรที่ดิน

“ผู้จัดสรรที่ดิน” หมายความว่า ผู้ได้รับใบอนุญาตให้ทำการจัดสรรที่ดิน

“ผู้ซื้อที่ดินจัดสรร” หมายความว่า ผู้ทำสัญญากับผู้จัดสรรที่ดินเพื่อให้ได้มาซึ่ง

ที่ดินจัดสรร

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการควบคุมการจัดสรรที่ดิน

“ประธานคณะกรรมการ” หมายความว่า ประธานคณะกรรมการควบคุมการจัดสรรที่ดิน

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามประกาศของคณะปฏิวัติฉบับนี้
ข้อ 2 ประกาศของคณะปฏิวัติฉบับนี้ไม่ใช้บังคับแก่การจัดสรรที่ดิน ของ

ธนาคารอาคารสงเคราะห์ ตามกฎหมายว่าด้วยธนาคารอาคารสงเคราะห์ ของสำนักงาน
อาคารสงเคราะห์ตามกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งสำนักงาน อาคารสงเคราะห์ และของทางราชการ
หรือขององค์การของรัฐบาล ซึ่งมีอำนาจหน้าที่ทำการจัดสรรที่ดินตามกฎหมาย

ข้อ 3 ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่งเรียกว่า “คณะกรรมการควบคุมการจัดสรร
ที่ดิน” ประกอบด้วยปลัดกระทรวงมหาดไทยเป็นประธาน อธิบดีกรมที่ดินเป็นรองประธาน
ผู้แทนกรมการปกครอง ผู้แทนสำนักผังเมือง เป็นกรรมการ ผู้แทนกรมที่ดิน เป็นกรรมการ
และเลขาธิการและกรรมการอื่นอีกไม่เกินห้าคน ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้ง โดยประกาศใน
ราชกิจจานุเบกษา

ข้อ 4 กรรมการซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งอยู่ในตำแหน่งคราวละสองปี แต่เมื่อพ้น
จากตำแหน่งแล้วอาจได้รับแต่งตั้งอีกได้

ข้อ 5 นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระตามข้อ 4 กรรมการซึ่งรัฐมนตรี
แต่งตั้งพ้นจากตำแหน่ง เมื่อ

(1) ลาออก

(2) รัฐมนตรีให้ออก

เมื่อตำแหน่งกรรมการว่างลงระหว่างวาระ รัฐมนตรีอาจแต่งตั้งผู้อื่นแทนได้
กรรมการซึ่งได้รับแต่งตั้งตามวาระสอง อยู่ในตำแหน่งตามวาระของผู้ซึ่งตน

แทน

ข้อ 6 การประชุมคณะกรรมการต้องมีกรรมการมาประชุมไม่ต่ำกว่ากึ่งจำนวน
ของกรรมการทั้งหมด จึงเป็นองค์ประชุม ถ้าในการประชุมคราวใดประธานและรองประธาน
ไม่อยู่ให้ กรรมการซึ่งมาประชุมเลือกกรรมการด้วยกันคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม

มติของที่ประชุมให้ ถือเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งมีเสียงหนึ่งในการลง
คะแนนถ้าคะแนนเสียงเท่ากัน ให้ ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็น
เสียงชี้ขาด

ข้อ 7 คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่ควบคุมการจัดสรรที่ดิน ให้เป็นไปตามประกาศของคณะปฏิวัติฉบับนี้ อำนาจหน้าที่เช่นว่านี้ให้รวมถึง

- (1) การวางข้อกำหนดเกี่ยวกับการจัดสรรที่ดิน
- (2) การพิจารณาคำขออนุญาต และการออกหรือโอนใบอนุญาตให้จัดสรรที่ดิน
- (3) การตรวจสอบการจัดสรรที่ดินเพื่อให้ การได้ดำเนินไปตามที่ได้ออกใบอนุญาต
- (4) การเรียกผู้จัดสรรที่ดินหรือบุคคลซึ่งเกี่ยวข้องมาให้ ถ้อยคำ หรือสั่งให้บุคคลดังกล่าวส่งเอกสารที่เกี่ยวข้องตามความจำเป็น ทั้งนี้ภายในระยะเวลาที่คณะกรรมการกำหนด

ข้อ 8 คณะกรรมการมีอำนาจแต่งตั้งคณะอนุกรรมการหรือบุคคลหนึ่งบุคคลใดเพื่อพิจารณาหรือปฏิบัติการอย่าง หนึ่งอย่างใดตามที่คณะกรรมการมอบหมายรวมทั้งการพิจารณาและปฏิบัติการตามข้อ 7 (3) และ (4)

คณะอนุกรรมการและบุคคลซึ่งคณะกรรมการแต่งตั้งมีอำนาจเช่นเดียวกับคณะกรรมการในกิจการที่ได้รับหมายจากคณะกรรมการ

การประชุมคณะอนุกรรมการให้นำความในข้อ 6 มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ข้อ 9 ในการวางข้อกำหนดเกี่ยวกับการจัดสรรที่ดิน ให้คณะกรรมการกำหนดหลักเกณฑ์ในการจัดทำแผนผัง โครงการและวิธีการในการจัดสรรที่ดิน เพื่อประโยชน์ในการโอนนัยการคมนาคม ความปลอดภัย และการผังเมือง รวมทั้งเงื่อนไขในสิ่งต่อไปนี้ทุกประการหรือบางประการ คือ

- (1) ขนาดความกว้างและความยาวต่ำสุด หรือเนื้อที่จำนวนน้อยที่สุดของที่ดินแปลงย่อยที่จะจัดสรรได้
- (2) ระบบและมาตรฐานของถนนประเภทต่าง ๆ ทางเดินและทางเท้าในที่ดินจัดสรรทั้งหมด รวมทั้งการต่อเชื่อมกับถนนหรือทางสายนอกที่ดินจัดสรร
- (3) ระบบการระบายน้ำ

(4) ระบบและมาตรฐานของสิ่งอันเป็นสาธารณูปโภค และบริการสาธารณะตามที่จำเป็น

ข้อกำหนดเกี่ยวกับการจัดสรรที่ดินให้ ประกาศในราชกิจจานุเบกษา

ข้อ 10 ห้ามมิให้ผู้ใดทำการจัดสรรที่ดิน เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตจาก คณะกรรมการ

การขอและการออกใบอนุญาต ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์เงื่อนไขและวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง และให้เสียค่าธรรมเนียมตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

ข้อ 11 ผู้ขอทำการจัดสรรที่ดินต้องแสดงหลักฐานและรายละเอียดดังต่อไปนี้ ด้วย คือ

(1) ถ้าผู้ขอมีกรรมสิทธิ์ในที่ดินที่ขอจัดสรรให้ แสดงโฉนดที่ดินนั้น ถ้ายังไม่มีกรรมสิทธิ์ ให้แสดงหลักฐานการจะได้มาซึ่งกรรมสิทธิ์ในที่ดินนั้น

(2) แผนผังแสดงจำนวนแปลงย่อยที่ขอจัดสรรและเนื้อที่ โดยประมาณของแต่ละแปลง

(3) โครงการปรับปรุงที่ดินที่ขอจัดสรร การจัดให้มีสาธารณูปโภคและบริการสาธารณะต่าง ๆ รวมทั้งการปรับปรุงอื่น ๆ ตามควรแก่สภาพของท้องถิ่น โดยแสดงแผนผังรายละเอียดและรายการก่อสร้าง ประมาณการค่าก่อสร้าง และกำหนดเวลาที่จะจัดทำให้แล้วเสร็จด้วย

(4) วิธีการจำหน่ายที่ดินและการชำระค่าตอบแทน

(5) ภาระผูกพันต่าง ๆ ที่บุคคลอื่นมีส่วนได้เสียเกี่ยวกับที่ดินที่ขอจัดสรรนั้น

(6) ที่ตั้งสำนักงานของผู้ขอ

(7) หลักฐานและรายละเอียดอื่น ๆ ที่คณะกรรมการพิจารณาเห็นสมควรตามความจำเป็น

ในกรณีที่ผู้ขอจัดสรรที่ดินเป็นนิติบุคคล ให้แสดงหลักฐานการเป็นนิติบุคคลด้วย

ข้อ 12 ในกรณีที่ผู้ขอทำการจัดสรรที่ดินยังไม่มีกรรมสิทธิ์ในที่ดินที่ขอจัดสรรหรือมีกรรมสิทธิ์แต่มีภาระผูกพันอยู่ เมื่อคณะกรรมการเห็นสมควรจะอนุญาตตามคำขอ

คณะกรรมการต้องให้ผู้ขอจัดการให้ที่ดินที่ขอจัดสรรนั้น มีชื่อผู้ขอเป็นผู้ถือกรรมสิทธิ์โดยปราศจากการผูกพันใด ๆ เสียก่อนออกใบอนุญาต

ถ้าผู้ขอทำการจัดสรรที่ดินไม่จัดการตามวรรคหนึ่งภายในระยะเวลาที่คณะกรรมการกำหนด ซึ่งต้องไม่น้อยกว่าสองเดือน คณะกรรมการอาจสั่งยกเลิกคำขออนั้นเสียได้

ข้อ 13 เมื่อคณะกรรมการเห็นสมควรจะอนุญาตให้ผู้ใดทำการจัดสรรที่ดินได้ตามคำขอก่อนออกใบอนุญาต ให้ผู้ขอทำการจัดสรรที่ดินจัดหาธนาคารหรือสถาบันการเงินใดที่คณะกรรมการเห็นชอบมาทำสัญญาค้ำประกันกับคณะกรรมการว่าถ้าผู้ขอทำการจัดสรรที่ดินไม่จัดให้มีสาธารณูปโภคหรือบริการสาธารณะ หรือปรับปรุงที่ดินนั้นตามแผนผังโครงการ และกำหนดเวลาที่ได้รับอนุญาตไว้ คณะกรรมการจะเข้าดำเนินการจัดให้มีสาธารณูปโภคหรือบริการสาธารณะ หรือปรับปรุงที่ดินนั้นตามโครงการ แผนผังที่ได้รับอนุญาตเอง โดยธนาคารหรือสถาบันการเงินผู้ค้ำประกันต้องรับผิดชอบค่าใช้จ่ายที่คณะกรรมการใช้จ่ายไปในการดำเนินการดังกล่าวทั้งสิ้น เว้นแต่ธนาคารหรือสถาบันการเงินผู้ค้ำประกันจะรับผิดชอบดำเนินการเองภายในเวลาที่คณะกรรมการกำหนด

ในกรณีที่ธนาคารหรือสถาบันการเงินผู้ค้ำประกันผิดสัญญาค้ำประกัน ให้ประธานคณะกรรมการมีอำนาจฟ้องหรือต่อสู้อย่างเต็มที่ในนามคณะกรรมการ

ข้อ 14 ในกรณีที่คณะกรรมการมีคำสั่งไม่อนุญาตให้ทำการจัดสรรที่ดิน ผู้ขอทำการจัดสรรที่ดินมีสิทธิอุทธรณ์ต่อรัฐมนตรีภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ทราบคำสั่ง คำวินิจฉัยของรัฐมนตรีให้เป็นที่สุด

ข้อ 15 เมื่อได้ออกใบอนุญาตให้ผู้ใดทำการจัดสรรที่ดินแล้ว ให้คณะกรรมการรับส่งใบอนุญาตพร้อมทั้งแผนผัง โครงการ และวิธีการที่คณะกรรมการอนุญาตไปยังพนักงานเจ้าหน้าที่จดทะเบียนสิทธิและนิติกรรมตามประมวลกฎหมายที่ดิน ณ ท้องที่ที่ดินจัดสรรนั้นตั้งอยู่ เพื่อให้จดแจ้งในโฉนดที่ดินภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับใบอนุญาตจากคณะกรรมการว่าที่ดินนั้นอยู่ภายใต้การจัดสรรที่ดิน และเมื่อได้ออกโฉนดที่ดินแบ่งแยกเป็นแปลงย่อยแล้ว ให้จดแจ้งไว้ในโฉนดที่ดินที่แบ่งแยกด้วยทุกแปลง

ข้อ 16 ให้ผู้จัดสรรที่ดินแสดงใบอนุญาต และแสดงแผนผัง โครงการ และวิธีการซึ่งตรงตามที่คณะกรรมการอนุญาตไว้ในที่เปิดเผยเห็นได้ง่าย ณ สำนักงานที่ทำการจัดสรรที่ดิน

ถ้าใบอนุญาตสูญหายหรือชำรุดในสาระสำคัญ ให้ผู้จัดสรรที่ดินยื่นคำขอรับใบแทนตามแบบที่กระทรวงมหาดไทยกำหนดต่อคณะกรรมการภายในสิบห้าวัน นับแต่วันที่ทราบการสูญหายหรือชำรุด

ข้อ 17 เมื่อได้รับใบอนุญาตจากคณะกรรมการแล้ว ถ้าผู้จัดสรรที่ดินประสงค์จะแก้ไขเปลี่ยนแปลงแผนผัง โครงการหรือวิธีการที่คณะกรรมการอนุญาตให้ยื่นคำขอตามแบบที่กระทรวงมหาดไทยกำหนดพร้อมทั้งแผนผัง โครงการ หรือวิธีการที่จะแก้ไขเปลี่ยนแปลง พร้อมกับหนังสือยินยอมของผู้ค้าประกันที่จะผูกพัน คำประกันต่อตามที่คณะกรรมการจะอนุญาตต่อคณะกรรมการเพื่อพิจารณาอนุญาต

ในกรณีที่คณะกรรมการอนุญาตให้แก้ไขเปลี่ยนแปลงแผนผัง โครงการหรือวิธีการที่ได้ยื่นไว้ ให้คณะกรรมการส่งแผนผัง โครงการ หรือวิธีการที่แก้ไขเปลี่ยนแปลงไปยังพนักงานเจ้าหน้าที่จดทะเบียนสิทธิและนิติกรรมตามประมวลกฎหมายที่ดิน ณ ที่ดินจัดสรรนั้นตั้งอยู่ และให้นำความในข้อ 15 มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ข้อ 18 เมื่อได้รับใบอนุญาตจากคณะกรรมการแล้ว ห้ามมิให้ผู้จัดสรรที่ดินทำนิติกรรมกับบุคคลใดอันก่อให้เกิดภาวะแก่ที่ดินนั้น เว้นแต่จะได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากคณะกรรมการ

ข้อ 19 สัญญาระหว่างผู้จัดสรรที่ดินกับผู้ซื้อที่ดินจัดสรร เพื่อให้ได้มาซึ่งที่ดินจัดสรรต้องทำเป็นหนังสือสัญญาซื้อขาย และจดทะเบียนต่อพนักงานเจ้าหน้าที่จดทะเบียนสิทธิและนิติกรรมตามประมวลกฎหมายที่ดิน

เมื่อได้จดทะเบียนตามวรรคหนึ่งแล้ว ให้กรรมสิทธิ์ ในที่ดินที่ตกลงกันตามสัญญาซื้อขายเฉพาะส่วนตามแผนผังหรือโฉนดที่ดินที่แบ่งแยกเป็นแปลงย่อยนั้น โอนไปยังผู้ซื้อที่ดินจัดสรร โดยให้ผู้จัดสรรที่ดินมีบุริมสิทธิ ในมูลซื้อขายอสังหาริมทรัพย์สำหรับราคาที่ดินเท่าที่ยังค้างชำระอยู่ และให้ถือว่าเป็นบุริมสิทธิที่ได้จดทะเบียนไว้ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์แล้ว

ข้อ 20 เพื่อประโยชน์แห่งข้อ 21 ข้อ 25 และข้อ 26 ให้พนักงานเจ้าหน้าที่จดทะเบียนสิทธิและนิติกรรมตามประมวลกฎหมายที่ดินจัดให้มีสมุดทะเบียนจัดสรรที่ดิน

ข้อ 21 ในกรณีที่ยังไม่ได้ออกโฉนดที่ดินที่แบ่งแยกเป็นแปลงย่อย ให้พนักงานเจ้าหน้าที่จดทะเบียนสิทธิ และนิติกรรมตามประมวลกฎหมายที่ดินจดทะเบียนการซื้อขายที่ดินตามข้อ 19 ไว้ในสมุดทะเบียนจัดสรรที่ดินเป็นหลักฐานแทนการจดทะเบียนที่สาระสำคัญลงในโฉนดที่ดินตามมาตรา 75 แห่งประมวลกฎหมายที่ดิน และเมื่อได้ออกโฉนดที่ดินที่แบ่งแยกเป็นแปลงย่อยแล้ว ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ดังกล่าวจดทะเบียนการจดทะเบียนซื้อขายลงในโฉนดที่ดินนั้นให้ตรงกับสมุดทะเบียนจัดสรรที่ดินด้วย

ข้อ 22 ในกรณีที่ผู้ซื้อที่ดินจัดสรร หรือผู้รับโอนกรรมสิทธิ์คนต่อไปทำนิติกรรมเกี่ยวกับที่ดินจัดสรร ซึ่งยังไม่ได้ออกโฉนดที่ดินที่แบ่งแยกเป็นแปลงย่อยกับบุคคลภายนอก ซึ่งนิติกรรมนั้นกฎหมายบังคับว่าต้องทำเป็นหนังสือและจดทะเบียนต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ให้นำความในข้อ 21 ในใช้บังคับโดยอนุโลม

ข้อ 23 ในระหว่างที่มีผู้ซื้อที่ดินจัดสรรชำระราคาที่ดินไม่ครบถ้วนตามสัญญาซื้อขาย ถ้าผู้ซื้อขาย ถ้าผู้ซื้อที่ดินจัดสรรหรือผู้รับโอนกรรมสิทธิ์คนต่อไป ทำนิติกรรมกับบุคคลอื่นก่อให้เกิดภาวะแก่ที่ดินนั้น โดยผู้จัดสรรที่ดินมิได้ยินยอมด้วยแล้วหากเป็นที่เสื่อมเสียแก่บุริมสิทธิของผู้จัดสรรที่ดินในขณะที่ยังบังคับสิทธิเรียกร้องได้ ผู้จัดสรรที่ดินอาจร้องขอให้เพิกถอนนิติกรรมนั้นเสียได้

ข้อ 24 สัญญาซื้อขายที่ดินจัดสรรที่ได้ตกลงแบ่งชำระราคาที่ดินเป็นคราว ๆ เมื่อผู้ซื้อที่ดินจัดสรรผิดนัดไม่ชำระราคาตั้งแต่สองคราวติดต่อกัน ผู้จัดสรรที่ดินจะใช้สิทธิเรียกร้องเอาราคาที่ค้างชำระทั้งหมดก็ได้

ข้อ 25 ในกรณีที่มีการชำระราคาที่ดินบางส่วนไม่ว่าครั้งใด ให้ผู้จัดสรรที่ดินทำบัญชีตามแบบที่กระทรวงมหาดไทยกำหนด ส่งไปยังพนักงานเจ้าหน้าที่จดทะเบียนสิทธิ และนิติกรรมตามประมวลกฎหมายที่ดิน ภายในวันที่สิบของเดือนถัดไป ถ้ามีความจำเป็นไม่อาจส่งบัญชีทันตามกำหนดในเดือนใด พนักงานเจ้าหน้าที่ดังกล่าวจะขยายเวลาให้ตามที่เหมาะสมก็ได้ เมื่อได้รับบัญชีแล้วให้พนักงานเจ้าหน้าที่รีบจดทะเบียนการชำระราคาที่ดินนั้นไว้ในสมุดทะเบียนจัดสรรที่ดิน

ในกรณีที่ผู้จัดสรรที่ดินเพิกเฉยไม่ปฏิบัติตามวรรคหนึ่ง เมื่อมีคำขอของผู้ซื้อที่ดินจัดสรร หรือผู้รับโอนกรรมสิทธิ์คนต่อไป และพนักงานเจ้าหน้าที่จดทะเบียนสิทธิ

และนิติกรรมตามประมวลกฎหมายที่ดินได้พิจารณาหลักฐานเป็นที่พอใจแล้วให้จัดแจ้งการชำระราคาที่ดินตามคำขอของผู้ยื่นไว้ในสมุดทะเบียนจัดสรรที่ดิน

ข้อ 26 เมื่อผู้ซื้อที่ดินจัดสรร หรือผู้รับโอนกรรมสิทธิ์คนต่อไปได้ชำระราคาที่ดินครบถ้วนแล้ว ให้ผู้จัดสรรที่ดินทำหลักฐานเป็นหนังสือให้แก่ผู้ซื้อที่ดินจัดสรร หรือผู้รับโอนกรรมสิทธิ์คนต่อไป เพื่อนำไปแสดงต่อพนักงานเจ้าหน้าที่จดทะเบียนสิทธิและนิติกรรมตามประมวลกฎหมายที่ดิน เมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่ดังกล่าวได้พิจารณาหลักฐานเป็นที่พอใจแล้ว ให้จัดบันทึกข้อความว่าที่ดินนั้นได้ชำระราคาที่ดินครบถ้วนแล้วไว้ในสมุดทะเบียนจัดสรรที่ดิน และถ้าได้ออกโฉนดที่ดินแบ่งแยกเป็นแปลงย่อยแล้ว ก็ให้จัดบันทึกลงในโฉนดที่ดินฉบับที่แบ่งแยกด้วย

ข้อ 27 ถ้าผู้จัดสรรที่ดินประสงค์จะโอนใบอนุญาต ให้ยื่นคำขอตามแบบที่กระทรวงมหาดไทยกำหนดต่อคณะกรรมการ

เมื่อคณะกรรมการเห็นว่าผู้รับโอนมีกรรมสิทธิ์ในที่ดินจัดสรรแล้ว หรือจะได้มาซึ่งกรรมสิทธิ์ในที่ดินจัดสรร และการโอนนั้นไม่เป็นที่เสียหายแก่ผู้ซื้อที่ดินจัดสรร และธนาคารหรือสถาบันการเงิน แล้วแต่กรณี ซึ่งเป็นคู่สัญญากับคณะกรรมการได้ยินยอมด้วยแล้ว ให้คณะกรรมการอนุญาตให้โอนใบอนุญาตให้แก่ผู้รับโอน และผู้รับโอนต้องเสียค่าธรรมเนียมการโอนตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

ข้อ 28 ภายใต้บังคับแห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ เมื่อได้โอนใบอนุญาตให้แก่ผู้รับโอนแล้ว ให้บรรดาสีทธิและหน้าที่ของผู้โอนซึ่งมีต่อผู้ซื้อที่ดินจัดสรรตกไปยังผู้รับโอน

ข้อ 29 ในกรณีที่ผู้จัดสรรที่ดินตาย ให้ผู้จัดการมรดกหรือทายาทยื่นคำขอตามแบบที่กระทรวงมหาดไทยกำหนดต่อคณะกรรมการ เพื่อรับโอนใบอนุญาตภายในหกสิบวันนับแต่วันที่มีผู้จัดสรรที่ดินตาย หรือภายในกำหนดเวลาที่คณะกรรมการเห็นสมควรขยายให้ เมื่อคณะกรรมการสอบสวนเห็นว่าผู้ยื่นคำขอมีสื่อสิทธิในที่ดินจัดสรร ให้คณะกรรมการโอนใบอนุญาตให้แก่ผู้ยื่นคำขอรับโอน และให้คณะกรรมการประกาศให้ธนาคารหรือสถาบันการเงิน แล้วแต่กรณี และผู้ซื้อที่ดินจัดสรรทราบ ถ้าปรากฏในภายหลังว่าผู้จัดการมรดกหรือทายาทนั้นไม่มีสิทธิในที่ดินจัดสรรให้คณะกรรมการเพิกถอนการโอนใบอนุญาตนั้นเสีย

ในกรณีที่ผู้จัดสรรที่ดินตาย และไม่ว่าจะมีผู้จัดการมรดกหรือทายาทผู้รับโอน โบนัสญาติต่อไปหรือไม่ก็ตาม ให้ถือว่าธนาคารหรือสถาบันการเงิน แล้วแต่กรณีผู้เป็นคู่ สัญญา กับคณะกรรมการมาแต่เดิมยังคงผูกพันอยู่ตามสัญญานั้น

ถ้าผู้จัดสรรที่ดินที่ตายไม่มีผู้จัดการมรดกหรือทายาท หรือมีแต่ผู้จัดการมรดก หรือทายาทมิได้ยื่นคำขอต่อคณะกรรมการภายในกำหนดเวลาตามวรรคหนึ่ง และผู้จัดสรร ที่ดินยังมีได้ดำเนินการตามแผนผังและโครงการที่ได้รับอนุญาตไว้เลย หรือดำเนินการไม่ ครบถ้วน ให้ถือว่าผู้จัดสรรที่ดินไม่ปฏิบัติตามแผนผังและโครงการที่ได้รับอนุญาตไว้ ใน กรณีเช่นว่านี้ ให้นำความในข้อ 13 มาใช้บังคับโดยอนุโลมและเมื่อได้ปฏิบัติตามแผนผัง และโครงการทั้งได้ออกโฉนดที่ดินแบ่งแยกเป็นแปลงย่อยแล้ว คณะกรรมการจะประกาศ ยกเลิกการจัดสรรที่ดินนั้นก็ได้

ข้อ 30 สาธารณูปโภคซึ่งผู้จัดสรรที่ดินได้จัดให้มีขึ้นเพื่อการจัดสรรที่ดินตาม แผนผัง และโครงการที่ได้รับอนุญาต เช่น ถนน สวนสาธารณะ สนามเด็กเล่นให้ถือ ว่าตกอยู่ในภาระจำยอมเพื่อประโยชน์แก่ที่ดินจัดสรร และให้เป็นหน้าที่ของผู้จัดสรรที่ดิน หรือผู้รับโอนกรรมสิทธิ์คนต่อไปที่จะบำรุงรักษากิจการดังกล่าวให้คงสภาพดังเช่นที่ได้จัดทำ ขึ้นโดยตลอดไป และจะกระทำการใด ๆ อันเป็นเหตุให้ประโยชน์แห่งการจำยอมลดไป หรือเสื่อมความสะดวกมิได้

หน้าที่ในการบำรุงรักษาตามวรรคหนึ่งมิให้ใช้บังคับในกรณีที่ผู้จัดสรรที่ดิน หรือผู้รับโอนกรรมสิทธิ์คนต่อไปได้อุทิศทรัพย์สินดังกล่าวให้เป็นสาธารณประโยชน์ หรือ ได้โอนให้แก่เทศบาล สุขาภิบาล หรือองค์การบริหารส่วนจังหวัดแห่งท้องที่ที่ดินจะ จัดสรรอยู่ในเขต

ข้อ 31 ถ้าผู้จัดสรรที่ดินประสงค์จะขอยกเลิกการจัดสรรที่ดินที่ยังมิได้จำหน่าย ทั้งหมด หรือบางส่วน ให้ยื่นคำขอตามแบบที่กระทรวงมหาดไทยกำหนดต่อคณะกรรมการ ในการพิจารณาคำขอตามวรรคหนึ่ง ถ้าปรากฏว่าการยกเลิกนั้นจะไม่เป็นการ เสียหายแก่ผู้ซื้อที่ดินจัดสรร ให้คณะกรรมการสั่งยกเลิกการจัดสรรที่ดินนั้นทั้งหมดหรือ บางส่วน แล้วแต่กรณี

เมื่อคณะกรรมการสั่งยกเลิกการจัดสรรที่ดินแล้ว ให้พนักงานเจ้าหน้าที่จดทะเบียนสิทธิและนิติกรรมตามประมวลกฎหมายที่ดินบันทึกการยกเลิกนั้นลงในโฉนดที่ดินแปลงหรือส่วนที่ยกเลิกทั้งฉบับสำนักงานที่ดินและฉบับเจ้าของที่ดินให้ตรงกัน

ข้อ 32 ผู้ใดทำการจัดสรรที่ดินอยู่ก่อนวันที่ประกาศของคณะปฏิวัติฉบับนี้ ประกาศในราชกิจจานุเบกษา และได้จำหน่ายที่ดินจัดสรรไปแล้วบางส่วน หรือได้จัดให้มีสาธารณูปโภค หรือบริการสาธารณะ หรือได้ปรับปรุงที่ดินจัดสรรให้เป็นที่อยู่อาศัย ที่ประกอบพาณิชยกรรม หรือที่ประกอบการอุตสาหกรรมไปแล้วบางส่วน เมื่อผู้นั้นได้ยื่นรายการและแสดงหลักฐานตามแบบ และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวงต่อคณะกรรมการภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ประกาศของคณะปฏิวัติฉบับนี้ ใช้บังคับ ก็ให้ทำการจัดสรรที่ดินนั้นต่อไปได้ โดยไม่ต้องอยู่ภายใต้บังคับแห่งประกาศของคณะปฏิวัติฉบับนี้ เว้นแต่กิจการอันเป็นสาธารณูปโภคซึ่งผู้จัดสรรที่ดินได้จัดให้มีขึ้นเพื่อการจัดสรรที่ดิน ให้อยู่ภายใต้บังคับแห่งข้อ 30 ด้วย

ข้อ 33 ในการตรวจสอบการจัดสรรที่ดินของคณะกรรมการตามข้อ 7 (3) ผู้จัดสรรที่ดินและผู้ครอบครองที่ดินจัดสรรต้องให้ความสะดวกตามสมควร

ข้อ 34 ผู้จัดสรรที่ดินหรือผู้ครอบครองที่ดินจัดสรรผู้ใดไม่ให้ความสะดวกแก่กรรมการ อนุกรรมการ หรือบุคคลซึ่งคณะกรรมการแต่งตั้ง ในการปฏิบัติงาน ตามข้อ 7 (3) หรือผู้จัดสรรที่ดิน หรือบุคคลซึ่งเกี่ยวข้องกับผู้ใดไม่มาให้ถ้อยคำ หรือไม่ส่งเอกสารตามที่คณะกรรมการเรียกหรือสั่งตามข้อ 7 (4) ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท

ข้อ 35 ผู้ใดฝ่าฝืนข้อ 10 วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี และปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท

ข้อ 36 ผู้ใดแจ้งข้อความ หรือแสดงหลักฐาน หรือรายละเอียดตามข้อ 11 (5) หรือ (7) อันเป็นเท็จ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินห้าพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ข้อ 37 ผู้จัดสรรที่ดินผู้ใดไม่ปฏิบัติตามข้อ 16 ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท

ข้อ 38 ผู้จัดสรรที่ดินผู้ใดไม่ปฏิบัติตามข้อ 25 วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าพันบาท

ข้อ 39 ผู้จัดสรรที่ดินผู้ใดโฆษณาแผนผัง โครงการ หรือวิธีการจัดสรรที่ดิน ให้ผิดไปจากที่ได้รับอนุญาตจากคณะกรรมการ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินห้าพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ข้อ 40 ผู้ใดโฆษณาแผนผัง โครงการ หรือวิธีการจัดสรรที่ดินในที่ดินซึ่งคณะกรรมการยังไม่ได้ออกใบอนุญาตให้จัดสรร ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินห้าพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ข้อ 41 ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษาการตามประกาศของคณะปฏิวัติฉบับนี้ และให้มีอำนาจออกกฎกระทรวงกำหนดค่าธรรมเนียมไม่เกินอัตราค่าธรรมเนียมท้ายประกาศของคณะปฏิวัติฉบับนี้ กับกำหนดกิจการอื่นปฏิบัติการตามประกาศของคณะปฏิวัติฉบับนี้

กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

ข้อ 42 ประกาศของคณะปฏิวัติฉบับนี้ ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหกสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษา

ประกาศ ณ วันที่ 24 พฤศจิกายน พุทธศักราช 2515

จอมพล ถ. กิตติขจร

หัวหน้าคณะปฏิวัติ

อัตราค่าธรรมเนียม

(1) ใบอนุญาตให้ทำการจัดสรรที่ดิน	ไร่ละ 50 บาท
เศษของไร่คิดเป็นหนึ่งไร่	
(2) การโอนใบอนุญาตให้ทำการจัดสรรที่ดิน	รายละ 500 บาท

กฎกระทรวง

ฉบับที่ 1 (พ.ศ. 2516)

ออกตามความในประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 286

ลงวันที่ 24 พฤศจิกายน 2515

อาศัยอำนาจตามความในข้อ 10 และข้อ 41 แห่งประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 286 ลงวันที่ 24 พฤศจิกายน พ.ศ. 2515 รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ 1 ผู้ใดประสงค์จะขอใบอนุญาตทำการจัดสรรที่ดินให้ปฏิบัติดังนี้

- (1) ยื่นคำขอต่อเจ้าพนักงานที่ดินท้องที่ซึ่งที่ดินนั้นตั้งอยู่
- (2) ส่งหลักฐานและรายละเอียดตามที่ระบุไว้ในข้อ 11 แห่งประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 286 ลงวันที่ 24 พฤศจิกายน พ.ศ. 2515 จำนวน 12 ชุด พร้อมกับคำขอ

หลักฐานและรายละเอียดจะใช้สำเนาหรือภาพถ่ายก็ได้

ข้อ 2 ใบอนุญาตให้ทำการจัดสรรที่ดินให้เป็นไปตามแบบ จ.ส. 5 ท้ายกฎกระทรวงนี้

ข้อ 3 การขอรับใบอนุญาตให้ขอรับจากพนักงานที่ดินผู้รับคำขอ
ให้ไว้ ณ วันที่ 23 มกราคม พ.ศ. 2516

พลเอก ป. จารุเสถียร

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

หมายเหตุ :— เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ เนื่องจากข้อ 10 แห่งประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 286 ลงวันที่ 24 พฤศจิกายน พ.ศ. 2515 กำหนดว่า การขอใบอนุญาตและการออกใบอนุญาตให้ทำการจัดสรรที่ดินให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ เงื่อนไขและวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงฉบับนี้

เลขที่...../.....

ใบอนุญาตให้ทำการจัดสรรที่ดิน

อาศัยอำนาจความในข้อ 10 แห่งประกาศของคณะปฏิวัติฉบับที่ 286 ลงวันที่ 24 พฤศจิกายน พ.ศ. 2515 คณะกรรมการควบคุมการจัดสรรที่ดินออกใบอนุญาตฉบับนี้ เพื่อแสดงว่า

ที่อยู่/ที่ตั้งสำนักงาน เลขที่.....ตรอก/ซอย.....ถนน.....

หมู่ที่.....ตำบล.....อำเภอ.....จังหวัด.....

ชื่อสำนักงานจัดสรรที่ดิน.....

ที่ตั้ง เลขที่.....ตรอก/ซอย.....ถนน.....

หมู่ที่.....ตำบล.....อำเภอ.....จังหวัด.....

เป็นผู้ได้รับอนุญาตให้ทำการจัดสรรที่ดินตามโฉนดที่ดิน แผนผัง โครงการ และวิธีการ แนบท้ายใบอนุญาตนี้

ออกให้ ณ วันที่.....พ.ศ.

.....

ปลัดกระทรวงมหาดไทย

ประธานคณะกรรมการควบคุมการจัดสรรที่ดิน

กฎกระทรวง

ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2516)

ออกตามความในประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 286

ลงวันที่ 24 พฤศจิกายน พ.ศ. 2515

อาศัยอำนาจตามความในข้อ 10 ข้อ 27 และข้อ 41 แห่งประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 286 ลงวันที่ 24 พฤศจิกายน พ.ศ. 2515 รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยออกกฎกระทรวงไว้ ดังต่อไปนี้

ให้กำหนดค่าธรรมเนียมดังนี้

- (1) โบนัสอนุญาตให้ทำการจัดสรรที่ดิน ไร่ละ 25 บาท
เศษของไร่คิดเป็นหนึ่งไร่
- (2) การโอนใบอนุญาตให้ทำการจัดสรรที่ดิน ราคาใบละ 300 บาท

ให้ไว้ ณ วันที่ 23 มกราคม พ.ศ. 2516

พลเอก ป. จารุเสถียร

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

หมายเหตุ :— เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ เนื่องจากข้อ 10 และข้อ 27 แห่งประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 286 ลงวันที่ 24 พฤศจิกายน พ.ศ. 2515 กำหนดว่าการออกใบอนุญาตให้ทำการจัดสรรที่ดินและการโอนใบอนุญาตให้ทำการจัดสรรที่ดิน ผู้ขอและผู้รับโอนต้องเสียค่าธรรมเนียมตามที่กำหนดในกฎกระทรวง จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงฉบับนี้

กฎกระทรวง

ฉบับที่ 3 (2516)

ออกตามความในประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 286

ลงวันที่ 24 พฤศจิกายน พ.ศ. 2515

อาศัยอำนาจตามความในข้อ 32 และข้อ 41 แห่งประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 286 ลงวันที่ 24 พฤศจิกายน พ.ศ. 2515 รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ 1 ผู้ใดทำการจัดสรรที่ดินอยู่ก่อนวันที่ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 286 ลงวันที่ 24 พฤศจิกายน พ.ศ. 2515 ประกาศในราชกิจจานุเบกษา และได้จำหน่ายที่ดินจัดสรรไปแล้วบางส่วน หรือได้จัดให้มีสาธารณูปโภคหรือบริการสาธารณะ หรือได้ปรับปรุงที่ดินจัดสรรให้เป็นที่อยู่อาศัย ที่ประกอบกิจการพาณิชย์ หรือที่ประกอบการอุตสาหกรรมไปแล้วบางส่วนถ้าประสงค์จะทำการจัดสรรที่ดินนั้นต่อไป ให้ยื่นรายการและแสดงหลักฐานตามแบบ จ.ส. 1 ท้ายกฎกระทรวงนี้ ต่อเจ้าพนักงานที่ดินท้องที่ซึ่งที่ดินนั้นตั้งอยู่ จำนวน 2 ชุด

หลักฐานที่ยื่นจะใช้สำเนาหรือภาพถ่ายก็ได้

ข้อ 2 หลักฐานที่ยื่นตามข้อ 1 ให้ผู้ยื่นลงลายมือชื่อรับรองทุกฉบับ

ข้อ 3 เมื่อได้รับรายการและเอกสารซึ่งแสดงหลักฐานตามข้อ 1 แล้วให้เจ้าพนักงานที่ดินผู้รับออกใบรับและลงลายมือชื่อผู้รับมอบให้แก่ผู้ยื่นไว้เป็นหลักฐาน

ให้ไว้ ณ วันที่ 23 มกราคม พ.ศ. 2516

พลเอก ป. จารุเสถียร

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

(จ.ศ. 1)

(สำหรับเจ้าหน้าที่กรอก)

เลขที่รับ.....

วันที่...../...../.....

.....

เจ้าพนักงานที่ดิน

แบบรายการและหลักฐานการจัดสรรที่ดิน
ตามข้อ 32 แห่งประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 286
ลงวันที่ 24 พฤศจิกายน พ.ศ. 2515

เขียนที่.....

วันที่.....เดือน..... พ.ศ.

ข้าพเจ้า อายุ ปี

ที่อยู่/ที่ตั้งสำนักงานเลขที่..... ตรอก/ซอย ถนน.....

หมู่ที่.....ตำบลอำเภอจังหวัด.....

ชื่อสำนักงานจัดสรรที่ดิน.....(ถ้าเป็นนิติบุคคลให้แสดงหลัก

ฐานการเป็นนิติบุคคลด้วย) ที่ตั้งเลขที่.....ตรอก/ซอย.....

ถนน.....หมู่ที่.....ตำบล.....อำเภอ

จังหวัด.....ขอยื่นรายการแสดงหลักฐานที่ข้าพเจ้าได้ทำการจัดสรรที่ดิน

อยู่ก่อนวันที่ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 286 ประกาศในราชกิจจานุเบกษา (29

พฤศจิกายน 2515) ดังนี้

1. ที่ดินที่ได้ทำการจัดสรร รวม.....โฉนด คือ

(1) โฉนดที่อำเภอ.....จังหวัด.....

เนื้อที่ที่จัดสรร.....ไร่ งานตารางวา

(2) โฉนดที่.....อำเภอ.....จังหวัด.....
 เนื้อที่ที่จัดสรร.....ไร่.....งาน.....ตารางวา

(3) โฉนดที่.....อำเภอ.....จังหวัด.....
 เนื้อที่ที่จัดสรร.....ไร่.....งาน.....ตารางวา

(4) โฉนดที่.....อำเภอ.....จังหวัด.....
 เนื้อที่ที่จัดสรร.....ไร่.....งาน.....ตารางวา

(5) โฉนดที่.....อำเภอ.....จังหวัด.....
 เนื้อที่ที่จัดสรร.....ไร่.....งาน.....ตารางวา

รวมเนื้อที่ที่จัดสรร.....ไร่.....งาน.....ตารางวา

(ถ้ามากกว่า 5 โฉนด ให้ทำเป็นบัญชีต่อท้าย)

2. ได้ทำการจัดสรรที่ดินมาตั้งแต่วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....
 และได้แนบข้อความที่โฆษณาและหลักฐานในการให้ค้ำประกัน หรือการแสดงออกโดยปริยาย
 ว่าจะจัดให้มีสาธารณูปโภคหรือบริการสาธารณะ หรือปรับปรุงให้ที่ดินนั้นเป็นที่อยู่อาศัย
 ที่ประกอบการพาณิชย์ หรือที่ประกอบการอุตสาหกรรมมาด้วย รวม.....ฉบับ

3. การแบ่งที่ดินเป็นแปลงย่อยตามแผนผัง (ไม่ว่าจะได้จดทะเบียนแบ่งแยก
 แล้วหรือไม่ก็ตาม) ได้แบ่ง รวม.....แปลง

ตามแผนผังการจัดสรรที่ดินที่แนบมานี้ รวม.....ฉบับ

4. การจำหน่าย ได้จำหน่ายไปแล้ว รวม.....แปลง

ตามหลักฐานการจำหน่ายที่ดินที่แนบมานี้ (เช่นสัญญาซื้อขายเป็นต้น จะส่ง
 สัญญาของรายใดก็ได้ ไม่เกิน 5 ฉบับ) รวม.....ฉบับ

5. การจัดให้มีสาธารณูปโภค ได้ดำเนินการไปแล้ว คือ

(1) ถนน.....สาย ความยาวทั้งสิ้น.....เมตร

สภาพและมาตรฐานของถนน (เช่น ถนนดิน ลูกรัง ลาดยาง เพคอนกรีต ฯลฯ)

.....

.....

.....

- (2) ไฟฟ้า
- (ก) บั๊กเส้าไฟฟ้า รวม.....เส้า
- (ข) เดินสายไฟฟ้า ยาว.....เมตร
- (3) ประปา วางท่อขนาด.....ยาว.....เมตร
- (4) สร้างท่อระบายน้ำขนาด.....ยาว.....เมตร
- (5) อื่น ๆ.....

.....

.....

.....

ได้แนบภาพถ่าย รวม.....ภาพ

6. การจัดบริการสาธารณะ (เช่น ตลาด โรงเรียน สนามเด็กเล่น สวนสาธารณะ ฯลฯ) ได้ดำเนินการไปแล้ว คือ.....

.....

.....

ได้แนบภาพถ่าย รวม.....ภาพ

7. การปรับปรุงที่ดิน (เช่น การถมดิน การปรับระดับพื้นดินในที่จัดสรร ฯลฯ) ได้ดำเนินการไปแล้ว คือ.....

.....

.....

ได้แนบภาพถ่าย รวม.....ภาพ

รายการและหลักฐานที่ข้าพเจ้าได้ยื่นไว้นี้ ขอรับรองว่าเป็นความจริงและถูกต้องทุกประการ และพร้อมที่จะให้เจ้าหน้าที่ของทางราชการไปตรวจสอบได้

ลงลายมือชื่อ.....ผู้ยื่น

หมายเหตุ :— เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ เนื่องจากข้อ 32 แห่งประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 286 ลงวันที่ 24 พฤศจิกายน พ.ศ. 2515 กำหนดว่าผู้ใดทำการจัดสรรที่ดินอยู่ก่อนวันที่ประกาศของคณะปฏิวัติฉบับนี้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา และได้จำหน่ายที่ดินจัดสรรไปแล้วบางส่วน หรือได้จัดให้มีสาธารณูปโภคหรือบริการสาธารณะ หรือได้ปรับปรุงที่ดินจัดสรรให้เป็นที่อยู่อาศัย ที่ประกอบการพาณิชย์ หรือที่ประกอบการอุตสาหกรรมไปแล้วบางส่วน เมื่อผู้นั้นได้ยื่นรายการและแสดงหลักฐานตามแบบและวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง ภายในหกสิบวัน นับแต่วันที่ประกาศของคณะปฏิวัติฉบับนี้ใช้บังคับ ก็ให้ทำการจัดสรรที่ดินนั้นต่อไปได้ จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงฉบับนี้เพื่อกำหนดแบบการยื่นรายการและหลักฐาน

คำสั่งกระทรวงมหาดไทย

ที่ 65/2520

เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการควบคุมการจัดสรรที่ดิน
ตามความในข้อ 3 แห่งประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 286

อนุสนธิคำสั่งกระทรวงมหาดไทยที่ 47/2518 ลงวันที่ 22 มกราคม 2518 แต่งตั้งผู้แทนหน่วยงานต่าง ๆ รวม 5 หน่วย เป็นคณะกรรมการควบคุมการจัดสรรที่ดิน ตามประกาศของคณะปฏิวัติฉบับที่ 286 ลงวันที่ 24 พฤศจิกายน 2515 นั้น บัดนี้ กรรมการซึ่งเป็นผู้แทนหน่วยงานต่าง ๆ ดังกล่าวได้ดำรงตำแหน่งครบ 2 ปี ตามนัยข้อ 4 แห่งประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 286 ลงวันที่ 24 พฤศจิกายน 2515 แล้ว

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในข้อ 3 แห่งประกาศของคณะปฏิวัติฉบับดังกล่าว รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยจึงแต่งตั้งกรรมการอื่นดำรงตำแหน่งสืบต่อไป
ดังนี้

1. ผู้แทนกรมอัยการ
2. ผู้แทนกรุงเทพมหานคร
3. ผู้แทนการไฟฟ้านครหลวง
4. ผู้แทนการประปานครหลวง
5. ผู้แทนการเคหะแห่งชาติ

ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่ 2 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2520 เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ 2 กุมภาพันธ์ 2520

คณิ่ง ภาไชย

รัฐมนตรีช่วยว่าการฯ รักษาราชการแทน

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

ข้อกำหนด
เกี่ยวกับการจัดสรรที่ดิน

ของ
คณะกรรมการควบคุมการจัดสรรที่ดิน

อาศัยอำนาจตามความในข้อ 7 (1) และข้อ 9 แห่งประกาศคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 286 ลงวันที่ 24 พฤศจิกายน พ.ศ. 2515 คณะกรรมการควบคุมการจัดสรรที่ดินวางข้อกำหนดเกี่ยวกับการจัดสรรที่ดินไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ 1 ข้อกำหนดนี้เรียกว่า “ข้อกำหนดเกี่ยวกับการจัดสรรที่ดิน”

ข้อ 2 ให้ยกเลิกข้อกำหนดเกี่ยวกับการจัดสรรที่ดิน ฉบับลงวันที่ 20 ธันวาคม 2516 และข้อกำหนดเกี่ยวกับการจัดสรรที่ดิน ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2517) ลงวันที่ 7 พฤศจิกายน 2517

ข้อ 3 ให้ใช้ข้อกำหนดนี้ตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

หมวด 1

หลักเกณฑ์ในการจัดทำแผนผัง โครงการ และวิธีการในการจัดสรรที่ดิน

ข้อ 4 การจัดทำแผนผัง โครงการ และวิธีการในการจัดสรรที่ดิน ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ดังต่อไปนี้

(1) แผนผังให้จัดทำโดยมีมาตราส่วนตามความเหมาะสมที่เพื่อให้เห็นได้ชัดเจน และต้องแสดงรายการดังนี้ด้วย คือ

ก. แสดงอาณาเขตของที่ดินที่ประสงค์จะจัดสรรให้เป็นที่อยู่อาศัย ที่ประกอบการพาณิชย์หรือ ที่ประกอบการอุตสาหกรรม แล้วแต่กรณี

ข. ขนาดความกว้างยาว และเนื้อที่ของที่ดินแปลงย่อยทุกแปลง

- ค. ขนาดความกว้างของถนนและทางต่าง ๆ
- ง. บริเวณที่จัดไว้เพื่อสร้างระบบบำบัดน้ำโสโครก (ถ้าจำเป็นต้องมี)
- จ. ที่พักผ่อนหย่อนใจ
- ฉ. อื่น ๆ (ถ้ามี)

(2) แผนผังให้จัดทำเป็น 2 ประเภท คือ

ก. แผนผังรวม ได้แก่แผนผังที่แสดงบริเวณที่ดินที่จัดสรรโดยสังเขป และแสดงลักษณะการใช้ที่ดินที่ติดต่อดโดยรอบกับที่ดินจัดสรรด้วย

ข. แผนผังเฉพาะบริเวณ ได้แก่แผนผังที่แสดงบริเวณที่ดินที่จัดเป็นอยู่อาศัยที่ประกอบการพาณิชย์ หรือที่ประกอบการอุตสาหกรรม โดยแยกแผนผังแต่ละประเภท

(3) โครงการ และวิธีการ ให้มีรายการดังนี้

ก. ชื่อผู้ขอทำการจัดสรรที่ดิน

ข. ที่ตั้งของสำนักงานจัดสรรที่ดิน

ค. ที่ตั้งของที่ดินที่ทำการจัดสรร

ง. เนื้อที่ทั้งหมดที่ทำการจัดสรร และเนื้อที่ของที่ดินแต่ละประเภทที่ทำการจัดสรร คือที่อยู่อาศัย ที่ประกอบการพาณิชย์ หรือที่ประกอบการอุตสาหกรรม แต่ละประเภทมีเนื้อที่เท่าใด

จ. จำนวนแปลงย่อยของที่ดินแต่ละประเภทที่จะทำการจัดสรร และจำนวนแปลงย่อยทั้งหมดทุกประเภทที่จะทำการจัดสรร

ฉ. สาธารณูปโภค บริการสาธารณะ และการปรับปรุงที่ดิน จะจัดทำสิ่งใดบ้าง ให้แสดงรายละเอียดเกี่ยวกับระบบ ขนาด วิธีการก่อสร้าง ประมาณการค่าก่อสร้างและจะเริ่มดำเนินการ กับจะจัดทำให้เสร็จเมื่อใด ทั้งนี้ ให้แสดงรายการก่อสร้างและแบบก่อสร้างแนบท้ายโครงการด้วย

ช. การจำหน่ายที่ดิน จะจำหน่ายโดยวิธีใด เงินสดหรือเงินผ่อน มีการผ่อนชำระกี่งวด กวดละเท่าใด ระยะเวลาผ่อนชำระแต่ละงวดนานเท่าใด

หมวด 2

ความกว้างยาวต่ำสุด หรือเนื้อที่จำนวนน้อยที่สุด ของที่ดินแปลงย่อยที่ทำการจัดสรร

ข้อ 5 ขนาดความกว้างและความยาวต่ำสุด หรือเนื้อที่จำนวนน้อยที่สุดของที่ดินแปลงย่อยที่จะจัดสรร มีดังนี้

(1) ที่อยู่อาศัยแต่ละแปลงจะต้องมีขนาดความกว้างต่ำสุดไม่น้อยกว่า 10 เมตร ความยาวต่ำสุดไม่น้อยกว่า 24 เมตร หรือจำนวนเนื้อที่น้อยที่สุดจะต้องไม่น้อยกว่า 400 ตารางเมตร (100 ตารางวา)

ในกรณีจัดสรรที่ดินพร้อมการก่อสร้างที่อยู่อาศัย แต่ละแปลงจะต้องมีความกว้างยาวต่ำสุดแล้วแต่ประเภทของอาคารที่จะปลูกสร้าง คือ

บ้านเดี่ยว ที่ดินแต่ละแปลงจะต้องมีขนาดความกว้างต่ำสุดไม่น้อยกว่า 10 เมตร ความยาวต่ำสุดไม่น้อยกว่า 24 เมตร หรือจำนวนเนื้อที่น้อยที่สุดจะต้องไม่น้อยกว่า 400 ตารางเมตร (100 ตารางวา)

บ้านแฝด ดินแต่ละแปลงจะต้องมีขนาดความกว้างต่ำสุดไม่น้อยกว่า 8 เมตร ความยาวต่ำสุดไม่น้อยกว่า 20 เมตร หรือจำนวนเนื้อที่น้อยที่สุดจะต้องไม่น้อยกว่า 200 ตารางเมตร (50 ตารางวา)

บ้านแถว ที่ดินแต่ละแปลงจะต้องมีขนาดความกว้างต่ำสุดไม่น้อยกว่า 5 เมตร ความยาวต่ำสุดไม่น้อยกว่า 16 เมตร หรือจำนวนเนื้อที่น้อยที่สุดจะต้องไม่น้อยกว่า 100 ตารางเมตร (25 ตารางวา)

(2) ที่ประกอบการพาณิชย์ แต่ละแปลงจะต้องมีขนาดความกว้างต่ำสุดไม่น้อยกว่า 3.50 เมตร และความยาวต่ำสุดไม่น้อยกว่า 14 เมตร

(3) ที่ประกอบการอุตสาหกรรม แต่ละแปลงจะให้มีความกว้างและความยาวต่ำสุด หรือเนื้อที่เพียงใดนั้น ให้คณะกรรมการควบคุมการจัดสรรที่ดินพิจารณาตามความเหมาะสม โดยคำนึงถึงประโยชน์ในการอนามัย การคมนาคม ความปลอดภัย และการผังเมือง

หมวด 3

ระบบและมาตรฐานของถนน ทางเดิน และทางเท้า

ข้อ 6 ระบบและมาตรฐานของถนนประเภทต่างๆ ทางเดิน และทางเท้าในที่ดินจัดสรรทั้งหมด รวมทั้งการต่อเชื่อมกับถนน หรือทางสายนอกที่ดินจัดสรร มีดังนี้

(1) ถนนพิเศษ จะต้องมีความกว้างของเขตทางเพียงพอให้อยู่ในดุลพินิจของคณะกรรมการควบคุมการจัดสรรที่ดินกำหนด

(2) ถนนเอก จะต้องมีความกว้างของเขตทางไม่น้อยกว่า 17 เมตร โดยแบ่งเป็นผิวจราจร 12 เมตร และทางเท้า 3 ข้าง กว้างข้างละ 2.50 เมตร

(3) ถนนโท คือถนนที่จะเชื่อมกับถนนเอก แบ่งเป็น 3 ลักษณะ คือ

ก. ถนนในบริเวณที่อยู่อาศัย จะต้องมีความกว้างของเขตทางไม่น้อยกว่า 14 เมตร โดยแบ่งเป็นผิวจราจรกว้าง 10 เมตร และทางเท้า 2 ข้าง กว้างข้างละ 2 เมตร

ข. ถนนในบริเวณที่ประกอบการพาณิชย์ จะต้องมีความกว้างของเขตทางไม่น้อยกว่า 18 เมตร โดยแบ่งเป็นผิวจราจรกว้าง 12 เมตร ซึ่งประกอบด้วยช่องทางวิ่ง 4 ช่อง กว้างช่องละ 3 เมตร และทางเท้า 2 ข้าง กว้างข้างละ 3 เมตร

ค. ถนนในบริเวณที่ประกอบการอุตสาหกรรม จะต้องมีความกว้างของเขตทางไม่น้อยกว่า 19 เมตร โดยแบ่งเป็นผิวจราจรกว้าง 12 เมตร ซึ่งประกอบด้วยช่องทางวิ่ง 3 ช่อง กว้างช่องละ 4 เมตร และไหล่ถนน 2 ข้าง กว้างข้างละ 3.50 เมตร

(4) ถนนย่อย เป็นทางซึ่งผ่านเข้าไปยังที่อยู่อาศัยและออกได้โดยไม่ต้องกลับทางเดิม

ก. จะต้องมีความกว้างของเขตทางไม่น้อยกว่า 9 เมตร โดยแบ่งเป็นผิวจราจร 6 เมตร และทางเท้า 2 ข้าง กว้างข้างละ 1.50 เมตร

ข. ในกรณีที่ถนนย่อยมีความยาวเกินกว่า 200 เมตร จะต้องมีความกว้างของเขตทางไม่น้อยกว่า 100 เมตร โดยแบ่งเป็นผิวจราจรกว้าง 6 เมตร และทางเท้า 2 ข้าง กว้างข้างละ 2 เมตร

(5) ถนนปลายทางตัน เป็นทางเข้าไปยังแปลงที่ดินที่ใช้เป็นที่อยู่อาศัยโดยปิดตันที่ปลายหนึ่ง และมีที่สำหรับกลับรถออกมาได้ ซึ่งอาจเป็นรูปลักษณะต่าง ๆ ตรงปลายตัน โดยมีรัศมีถึงขอบทางไม่ต่ำกว่า 7 เมตร ถนนปลายทางตันจะต้องมีความยาวไม่เกิน 120 เมตร จากจุดที่ต่อเชื่อมกับทางผ่านตลอด และต้องมีความกว้างของเขตทางไม่น้อยกว่า 9 เมตร โดยแบ่งเป็นผิวจราจรกว้าง 6 เมตร และไหล่ทางหรือทางเข้า 2 ข้าง กว้างข้างละ 1.50 เมตร

(6) ทางเดิน เป็นทางที่ต้องมีสิ่งป้องกันยานพาหนะไม่ให้ล้งลักเข้าไปได้ และต้องมีความกว้างไม่น้อยกว่า 3 เมตร

ข้อ 7 ระดับความสูงของหลังถนนหรือทางจะต้องให้สอดคล้องกับระบบการระบายน้ำในบริเวณที่ดินที่ทำการจัดสรร หรือให้ได้มาตรฐานสอดคล้องกับถนนหรือทางสาธารณะก็ได้

ข้อ 8 ความมั่นคงแข็งแรง รวมทั้งความลาดเอียงและการหักเลี้ยวของถนนหรือทางให้เป็นไปตามมาตรฐานของถนนหรือทางแต่ละประเภทของทางราชการในท้องถิ่นนั้น

ข้อ 9 การพิจารณาว่าถนนสายใดในบริเวณที่ดินจัดสรรจะควรเป็นถนนประเภทใดนั้น ให้ถือตามที่คณะกรรมการควบคุมการจัดสรรที่ดินกำหนดเป็นที่สุด

อนึ่ง ในบริเวณที่จัดสรรไม่จำเป็นต้องมีถนนหรือทางเดินครบถ้วนทุกประเภทตามที่ระบุไว้ในข้อ 6

หมวด 4

ระบบการระบายน้ำ

ข้อ 10 ระบบการระบายน้ำในบริเวณที่ดินจัดสรร มีดังนี้

(1) น้ำโสโครก คือน้ำที่มีปฏิจุลปะปนอยู่ เป็นต้นว่าน้ำที่ผ่านการใช้ในที่อยู่อาศัย ที่ประกอบการพาณิชย์ หรือที่ประกอบการอุตสาหกรรม หรือน้ำที่ใช้ผ่านเครื่องสุขภัณฑ์แล้ว

(2) น้ำฝน คือน้ำส่วนเกินจากฝนตกหรือน้ำจากปรากฏการณ์อื่น ๆ ตามธรรมชาติในสภาพปกติ ไม่ว่าจะเกิดขึ้นในบริเวณที่ดินจัดสรร หรือไหลมาจากบริเวณข้างเคียง

ผู้จัดสรรที่ดินจะต้องจัดให้มีการระบายน้ำโสโครกและน้ำฝน ออกจากที่ดิน จัดสรรโดยไม่ให้มีน้ำท่วม โดยจัดทำท่อระบายน้ำ ดังนี้

ก. การระบายน้ำจากที่ดินแปลงย่อยที่จัดสรรแต่ละแปลงจะต้องใช้ท่อมีขนาดเส้นผ่าศูนย์กลางไม่ต่ำกว่า 30 เซนติเมตรฝังใต้ดิน สำหรับที่อยู่อาศัยให้มีบ่อตรวจระบายหนึ่งแห่งต่อที่ดินแปลงย่อยหนึ่งแปลง หากเป็นที่ประกอบการพาณิชย์หรือที่ดินที่ใช้ปลูกอาคารแล้วให้มีบ่อตรวจระบาย 1 แห่งต่อที่ดินแปลงย่อย 2 แปลง และถ้าจัดให้มีแนวท่อเบนจากแนวเดิมหรือเชื่อมต่อกับท่อที่มีขนาดต่างกับท่อเดิมให้มีบ่อตรวจระบายไว้ที่นั้นทุกจุดด้วย

ข. ท่อระบายน้ำจะต้องเป็นท่อดินเผา ท่อเคลือบ หรือท่อที่ทำด้วยวัสดุอื่นซึ่งไม่ผุกร่อนเพราะน้ำโสโครก ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามมาตรฐานของทางราชการสำหรับท้องถิ่นนั้น

ท่อระบายน้ำทุกตอนจะต้องระบายน้ำให้ไหลไปด้วยความเร็วไม่ต่ำกว่า 60 เซนติเมตรต่อวินาที และจะต้องเชื่อมต่อกับท่อระบายน้ำโสโครกสาธารณะที่ปลายด้านหนึ่งหรือทั้งสองด้านโดยตรงหรือเชื่อมต่อโดยผ่านท่อระบายน้ำส่วนอื่น

ในกรณีที่ท่อระบายน้ำจากบริเวณที่ดินจัดสรรเชื่อมต่อกับท่อระบายน้ำหรือแหล่งน้ำสาธารณะใด ๆ ซึ่งมีได้เป็นทางระบายน้ำโสโครกสาธารณะ ผู้จัดสรรที่ดินจะต้องสร้างระบบบำบัดน้ำโสโครก (waste water treatment system) เพื่อกำจัดสิ่งปฏิกูลก่อนที่จะระบายออก

(3) ระบบบำบัดน้ำโสโครก ในกรณีที่ผู้จัดสรรที่ดินจะต้องสร้างระบบบำบัดน้ำโสโครกตาม (2) ข. ผู้จัดสรรที่ดินจะต้องกันที่ดินเป็นผืนเดียวกัน มีเนื้อที่ไม่น้อยกว่าหนึ่งในสี่ของที่ดินแปลงย่อยที่จัดสรร เพื่อสร้างระบบบำบัดน้ำโสโครกตามแบบที่คณะกรรมการควบคุมการจัดสรรที่ดินเห็นชอบ

หมวด 5

ระบบไฟฟ้า

ข้อ 11. ในกรณีที่ผู้จัดสรรที่ดินจะจัดให้มีไฟฟ้าในบริเวณที่จัดสรรด้วยผู้จัดสรรที่ดินจะต้องปักเสาพาดสายไฟฟ้าตามแนวถนนหรือทางในบริเวณที่ดินจัดสรร ตามระบบดังนี้

(1) บริเวณที่อยู่อาศัย

ก. การบักเสาพาดสายไฟฟ้าตามแนวถนนย่อยหรือถนน ปลายตัน ซึ่งจ่ายไฟฟ้าด้วยระบบแรงดันไม่เกิน 750 โวลท์ ศูนย์กลางเสาต้องอยู่ห่างจากคันหินของถนนไม่น้อยกว่า 30 เซนติเมตร และห่างจากหลักเขตที่ดินไม่น้อยกว่า 65 เซนติเมตร

การบักเสาพาดสายไฟฟ้าตามแนวทางเดิน ศูนย์กลางเสาต้องอยู่ห่างจากหลักเขตที่ดินไม่น้อยกว่า 65 เซนติเมตร

ข. การบักเสาพาดสายไฟฟ้าตามแนวถนน ซึ่งจ่ายไฟฟ้าด้วยระบบแรงดัน 12,000 โวลท์ หรือ 24,000 โวลท์

สำหรับถนนเอกหรือถนนโท ศูนย์กลางเสาต้องอยู่ห่างจากคันหินของถนนไม่น้อยกว่า 70 เซนติเมตร และห่างจากหลักเขตที่ดินไม่น้อยกว่า 1.65 เมตร

สำหรับถนนย่อย ศูนย์กลางเสาต้องอยู่ห่างจากคันหินของถนนไม่น้อยกว่า 70 เซนติเมตร และห่างจากหลักเขตที่ดินไม่น้อยกว่า 1.20 เมตร

(2) บริเวณที่ประกอบการพาณิชย์

การบักเสาพาดสายไฟฟ้าตามแนวถนนพิเศษ ถนนเอก ถนนโท หรือถนนย่อย ให้นำความในข้อ 11 (1) ข. มาใช้บังคับโดยอนุโลม

(3) บริเวณที่ประกอบการอุตสาหกรรม

ก. การบักเสาพาดสายไฟฟ้าตามแนวถนนพิเศษ ถนนเอก หรือถนนโท ซึ่งจ่ายไฟฟ้าด้วยระบบแรงดัน 12,000 โวลท์ หรือ 24,000 โวลท์ ให้นำความในข้อ 11

(1) ข. มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ข. การบักเสาพาดสายไฟฟ้าซึ่งจ่ายไฟฟ้าด้วยระบบแรงดัน 69,000 โวลท์ หรือ 115,000 โวลท์ ศูนย์กลางเสาต้องอยู่ห่างจากคันหินของถนนไม่น้อยกว่า 70 เซนติเมตร และห่างจากหลักเขตที่ดินไม่น้อยกว่า 2.30 เมตร

(4) การบักเสาพาดสายไฟฟ้าตามแนวถนนหรือทาง ที่มีเขตทางกว้างตั้งแต่ 9 เมตรขึ้นไป ต้องบักเสาทั้งสองฟากตามแนวถนนหรือทาง

(5) ผู้จัดสรรที่ดินต้องติดตั้งดวงโคมส่องสว่างตามแนวถนนหรือทางให้ได้ความเข้มของแสงไม่ต่ำกว่ามาตรฐานของการไฟฟ้าในท้องถิ่นนั้น

(6) ถ้ามีการพาดสายโทรศัพท์บนเสาไฟฟ้า ระดับสายโทรศัพท์ต้องสูงจากทางเท้าไม่น้อยกว่า 5.70 เมตร หรือจากผิวจราจรไม่น้อยกว่า 5.50 เมตร

(7) ในกรณีซึ่งเดินสายไฟฟ้าใต้ดิน ผู้จัดสรรที่ดินจะต้องจัดตามแบบแปลนและแผนผังที่ได้รับความเห็นชอบจากหน่วยราชการหรือองค์การของรัฐซึ่งมีหน้าที่ควบคุมเครื่องไฟฟ้า

หมวด 6

ระบบประปา

ข้อ 12 ระบบประปาในบริเวณที่ดินจัดสรร มีดังนี้ คือ

(1) ผู้จัดสรรที่ดินต้องจัดหาหน้าประปาที่มีคุณภาพตามมาตรฐานของทางราชการ เพื่อการบริโภคและอุปโภคของผู้ที่อยู่อาศัยในบริเวณที่ดินจัดสรร

(2) จัดสรรที่ดินจัดต้องทำสิ่งต่าง ๆ ดังต่อไปนี้ ให้เป็นไปตามมาตรฐานการประปาของทางราชการสำหรับท้องถิ่นนั้น คือ

ก. ปริมาณน้ำที่จ่ายในบริเวณที่ดินจัดสรร

ข. การออกแบบระบบประปา

ค. การก่อสร้างระบบประปา

(3) วัสดุสิ่งของต่าง ๆ ที่ผู้จัดสรรที่ดินนำมาใช้ในระบบประปา เช่น ท่อ อุปกรณ์ท่อ ประตูน้ำ มาตรวัดน้ำ หัวดับเพลิง ฯลฯ ต้องมีมาตรฐานตามมาตรฐานการประปาของทางราชการสำหรับท้องถิ่นนั้น

(4) ผู้จัดสรรที่ดินต้องเสนอข้อมูลดังนี้ คือ

ก. ผลการวิเคราะห์น้ำดิบของสถาบันซึ่งทางราชการรับรองแล้ว

ข. รายการคำนวณระบบประปา

ค. แผนผังและระบบแปลนของระบบประปา

ง. รายการละเอียดของระบบประปา

หมวด 7

ระบบโทรศัพท์

ข้อ 13 ในกรณีที่ผู้จัดสรรที่ดินจะจัดให้มีโทรศัพท์ในบริเวณที่ดินจัดสรรด้วยผู้จัดสรรที่ดินจะต้องติดต่อขออนุญาตจากองค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทยเพื่อตรวจสอบคุณสมบัติของเครื่องโทรศัพท์ และจะต้องมีระบบและมาตรฐาน ดังนี้

(1) ระบบเครื่องโทรศัพท์ต้องเป็นไปตามมาตรฐานที่องค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทยกำหนดไว้

(2) ในบริเวณที่ดินจัดสรรที่มีถนนซึ่งมีทางเท้ากว้างต่ำกว่า 3 เมตรลงมา จะทำการปักเสาพาดสายไปตามแนวถนน หรือจะอาศัยพาดสายไฟตามเสาไฟฟ้าในท้องถนนก็ได้

ถ้าต้องวางท่อร้อยสายโทรศัพท์ต้องวางตามแนวถนนได้พิจารณาตามที่กำหนดไว้ใน (3)

(3) ในบริเวณที่ดินจัดสรรที่มีถนนซึ่งมีทางเท้ากว้างตั้งแต่ 3 เมตรขึ้นไป ต้องวางท่อโทรศัพท์ไปพร้อมกับการสร้างถนนและทางเท้า ดังนี้

ก. บริเวณที่อยู่อาศัย แนวท่อกว้าง 50 เซนติเมตร และมีช่วงสร้างบ่อพักสายกว้าง 1 เมตรเป็นระยะ ๆ

ข. บริเวณที่ประกอบการพาณิชย์และบริเวณที่ประกอบการอุตสาหกรรม แนวท่อกว้าง 1 เมตร และมีช่วงสร้างบ่อพักสายกว้าง 2 เมตร เป็นระยะ ๆ

(4) ศูนย์การค้าหรือโรงงานอุตสาหกรรมที่ต้องการใช้โทรศัพท์ทั้งภายในและภายนอกเป็นจำนวนมาก ให้ติดต่อกับองค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทยเพื่อเตรียมวางท่อเชื่อมกับท่อโทรศัพท์ขององค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทย

หมวด 8

บริการสาธารณะตามที่จำเป็น

ข้อ 14 ผู้ใดจัดสรรที่ดินเพื่อเป็นที่อยู่อาศัยประเภทเดียว หรือจัดสรรที่ดินเพื่อประกอบการพาณิชย์ หรือเพื่อประกอบการอุตสาหกรรมซึ่งใช้เป็นที่อยู่อาศัยรวมอยู่ด้วย จะต้องจัดให้มีพื้นที่ไว้ส่วนหนึ่งเพื่อบริการสาธารณะตามที่จำเป็น ดังนี้

(1) ในกรณีจัดแบ่งที่ดินเป็นแปลงย่อยมีจำนวน 100 แปลง ถึง 200 แปลงจะต้องจัดให้มีพื้นที่ไว้เพื่อ

ก. ใช้เป็นสนามเด็กเล่น 1 แห่ง มีเนื้อที่ไม่น้อยกว่า 800 ตารางเมตร (0.5 ไร่)

ข. ใช้ตั้งโรงเรียนอนุบาล 1 แห่ง มีเนื้อที่ไม่น้อยกว่า 800 ตารางเมตร (0.5 ไร่)

ค. ใช้ตั้งร้านค้าย่อย 1 แห่ง มีเนื้อที่ไม่น้อยกว่า 400 ตารางเมตร (100 ตารางวา)

ถ้าเกิน 200 แปลง จะต้องจัดให้มีพื้นที่ไว้เพื่อบริการสาธารณะดังกล่าวเพิ่มขึ้นทุก 200 แปลง ถ้าเกินกึ่งหนึ่งให้ถือเป็น 200 แปลง

(2) ในกรณีที่จัดแบ่งที่ดินเป็นแปลงย่อยตาม (1) มีจำนวน 1,000 แปลง นอกจากจะต้องให้มีพื้นที่ไว้เพื่อบริการสาธารณะตามที่จำเป็นดังกล่าวใน (1) ก. ข. และ ค. แล้วจะต้องจัดให้มีพื้นที่ไว้เพื่อบริการสาธารณะดังนี้ด้วย คือ

ก. ใช้สร้างสวนสาธารณะและสนามกีฬาประชาชน 1 แห่ง มีเนื้อที่ไม่น้อยกว่า 6,400 ตารางเมตร (4 ไร่)

ข. ใช้ตั้งโรงเรียนประถมและมัธยมชาย 1 แห่ง หญิง 1 แห่ง หรือชายหญิงรวมกัน 2 แห่ง แต่ละแห่งมีเนื้อที่ไม่น้อยกว่า 11,200 ตารางเมตร (7 ไร่)

ถ้าเกินกว่า 1,000 แปลง จะต้องจัดให้มีพื้นที่ไว้เพื่อบริการสาธารณะดังกล่าวเพิ่มขึ้นทุก 1,000 แปลง เศษของ 1,000 แปลง ถ้าเกินกึ่งหนึ่งให้ถือเป็น 1,000 แปลง

ให้ไว้ ณ วันที่ 16 ธันวาคม พ.ศ. 2519

ชโล วนะภุติ

ปลัดกระทรวงมหาดไทย

ประธานคณะกรรมการควบคุมการจัดสรรที่ดิน

พระราชบัญญัติ

อาคารชุด

ต้นฉบับเป็นหน้าว่าง

พระราชบัญญัติ
อาคารชุด พ.ศ. 2522

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.
ให้ไว้ ณ วันที่ 21 เมษายน พ.ศ. 2522
เป็นปีที่ 34 ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ โดยที่เป็นการสมควรมีกฎหมายว่าด้วยอาคารชุด

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่รัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา 1 พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติอาคารชุด พ.ศ. 2522”

มาตรา 2 พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา 3 บรรดาบทกฎหมาย กฎ หรือข้อบังคับอื่นในส่วนที่มีบัญญัติไว้แล้วในพระราชบัญญัตินี้ หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับบทแห่งพระราชบัญญัตินี้ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้แทน

มาตรา 4 ในพระราชบัญญัตินี้

“อาคารชุด” หมายความว่า อาคารที่บุคคลสามารถแยกการถือกรรมสิทธิ์ออกได้เป็นส่วน ๆ โดยแต่ละส่วนประกอบด้วยกรรมสิทธิ์ในทรัพย์สินส่วนบุคคลและกรรมสิทธิ์ร่วมในทรัพย์สินส่วนกลาง

“ทรัพย์สินส่วนบุคคล” หมายความว่า ห้องชุด และหมายความรวมถึงสิ่งปลูกสร้าง หรือที่ดินที่จัดไว้ให้เป็นของเจ้าของห้องชุดแต่ละราย

“ห้องชุด” หมายความว่า ส่วนของอาคารชุดที่แยกการถือกรรมสิทธิ์ออกได้เป็นส่วนเฉพาะของแต่ละบุคคล

“ทรัพย์สินส่วนกลาง” หมายความว่า ส่วนของอาคารชุดที่มีใช้ห้องชุด ที่ดินที่ตั้งอาคารชุด และที่ดินหรือทรัพย์สินอื่นที่มีไว้เพื่อใช้หรือเพื่อประโยชน์ร่วมกันสำหรับเจ้าของร่วม

“หนังสือกรรมสิทธิ์ห้องชุด” หมายความว่า หนังสือสำคัญแสดงกรรมสิทธิ์ในทรัพย์สินส่วนบุคคล และกรรมสิทธิ์ร่วมในทรัพย์สินส่วนกลาง

“เจ้าของร่วม” หมายความว่า เจ้าของห้องชุดในอาคารชุดแต่ละอาคารชุด

“นิติบุคคลอาคารชุด” หมายความว่า นิติบุคคลที่ได้จดทะเบียนตามพระราชบัญญัตินี้

“ข้อบังคับ” หมายความว่า ข้อบังคับของนิติบุคคลอาคารชุด

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา 5 ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ ออกกฎกระทรวงกำหนดค่าธรรมเนียมและค่าใช้จ่ายไม่เกินอัตราท้ายพระราชบัญญัตินี้ และกำหนดกิจการอื่นเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้

หมวด 1

การจดทะเบียนอาคารชุด

มาตรา 6 ผู้มีกรรมสิทธิ์ในที่ดินและอาคารใดประสงค์จะจดทะเบียนที่ดินและอาคารนั้น ให้เป็นอาคารชุดตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ยื่นคำขอจดทะเบียนอาคารชุดต่อพนักงานเจ้าหน้าที่พร้อมด้วย

- (1) โฉนดที่ดิน
- (2) แผนผังอาคารชุด
- (3) อัตราส่วนที่เจ้าของห้องชุดแต่ละห้องชุดมีกรรมสิทธิ์ในทรัพย์สินส่วนกลาง

ตามมาตรา 14

- (4) รายละเอียดเกี่ยวกับห้องชุด ทรัพย์สินส่วนบุคคล และทรัพย์สินส่วนกลาง
- (5) คำรับรองของผู้ยื่นคำขอว่าอาคารที่ขอลดทะเบียน อาคารชุดนั้นไม่ติดการจำนอง เว้นแต่การจำนองอาคารรวมกับที่ดิน
- (6) หลักฐานอื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา 7 เมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่ได้รับคำขอจดทะเบียนอาคารชุดตามมาตรา 6 แล้ว ถ้ามีรายชื่อเจ้าหน้าที่จำนองหรือเจ้าหน้าที่ซึ่งมีบุริมสิทธิเหนือที่ดินและอาคารที่ขอลดทะเบียนนั้นปรากฏอยู่ในโฉนดที่ดิน ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ประกาศคำขอนั้นพร้อมกับมีหนังสือแจ้งไปยังเจ้าหน้ดังกล่าวให้มาแจ้งแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ พร้อมทั้งแสดงหลักฐานภายในสามสิบวันนับแต่วันได้รับหนังสือแจ้ง

ในการปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจเข้าไปตรวจที่ดินและอาคารที่ขอลดทะเบียนในเวลากลางวัน ระหว่างพระอาทิตย์ขึ้น ถึงพระอาทิตย์ตก หรือเรียกบุคคลใดๆ มาให้ถ้อยคำหรือให้ส่งเอกสารตามความจำเป็นได้ และให้พนักงานเจ้าหน้าที่เป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา

เมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่พิจารณาเห็นว่า เป็นการถูกต้องและที่ดินนั้น ปราศจากภาระผูกพันใดๆ หรือในกรณีที่ที่ดินนั้นติดการจำนองแต่ผู้รับจำนองยินยอมให้จดทะเบียนอาคารชุด ให้พนักงานเจ้าหน้าที่รับจดทะเบียนอาคารชุดได้ แต่ในกรณีที่อาคารติดการจำนองโดยไม่ครอบคลุมถึงที่ดิน ห้ามมิให้รับจดทะเบียนอาคารชุด

ในกรณีที่พนักงานเจ้าหน้าที่เห็นว่า การขอจดทะเบียนอาคารชุดดังกล่าวไม่ถูกต้อง ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีคำสั่งไม่รับจดทะเบียนอาคารชุดและมีหนังสือแจ้งไปยังผู้ยื่นคำขอพร้อมด้วยเหตุผลโดยไม่ชักช้า

การจดทะเบียนอาคารชุด ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา 8 การขอจดทะเบียนตามมาตรา 6 การประกาศ การแจ้ง เจ้าหน้าที่ และการจดทะเบียนตามมาตรา 7 ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา 9 เมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่รับจดทะเบียนอาคารชุดแล้ว ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ส่งโฉนดที่ดินที่ยื่นมาตามมาตรา 6 ไปยังเจ้าพนักงานที่ดินท้องที่ที่อาคารชุดนั้นตั้งอยู่ภายในสิบห้าวันเพื่อให้จดแจ้งในสารบัญสำหรับจดทะเบียนของโฉนดที่ดิน ว่าที่ดินนั้นอยู่ภายใต้บังคับแห่งพระราชบัญญัตินี้และให้เก็บรักษาโฉนดที่ดินนั้นไว้

ในกรณีที่ที่ดินติดการจำนองแต่ผู้รับจำนองยินยอมให้จดทะเบียนอาคารชุด ให้พนักงานเจ้าหน้าที่บันทึกความยินยอมของผู้รับจำนองตามมาตรา 7 วรรคสาม และจำนวนเงินที่ผู้รับจำนองจะได้รับชำระหนี้จากห้องชุดแต่ละห้องชุดตามมาตรา 22 ไว้ด้วย

มาตรา 10 เมื่อมีการจดทะเบียนอาคารชุดและเจ้าพนักงานที่ดินได้จดแจ้งในโฉนดที่ดินตามมาตรา 9 แล้ว ห้ามมิให้จดทะเบียนสิทธิและนิติกรรมเกี่ยวกับที่ดินดังกล่าวอีกต่อไป เว้นแต่กรณีที่ยกข้อยกเว้นตามพระราชบัญญัตินี้ และห้ามมิให้ขอจดทะเบียนอาคารชุดนั้นก่อนการผูกพันเกี่ยวกับอาคารชุดดังกล่าว

มาตรา 11 ในกรณีที่พนักงานเจ้าหน้าที่มีคำสั่งไม่รับจดทะเบียนอาคารชุด ผู้ยื่นคำขอมีสื่อหรืออุทธรณ์เป็นหนังสือต่อรัฐมนตรีภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ทราบคำสั่ง

ให้รัฐมนตรีวินิจฉัยภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ได้รับอุทธรณ์ คำวินิจฉัยของรัฐมนตรีให้เป็นที่สุด

หมวด 2

กรรมสิทธิ์ในห้องชุด

มาตรา 12 กรรมสิทธิ์ในห้องชุดจะแบ่งแยกมิได้

มาตรา 13 เจ้าของห้องชุดมีกรรมสิทธิ์ในทรัพย์สินส่วนบุคคลที่เป็นของตน และมีกรรมสิทธิ์ร่วมในทรัพย์สินกลาง

พื้นห้อง ผนังกันห้องที่แบ่งระหว่างห้องชุดใด ให้ถือว่าเป็นกรรมสิทธิ์ร่วมของเจ้าของร่วมระหว่างห้องชุดนั้น และการใช้สิทธิเกี่ยวกับทรัพย์สินดังกล่าวให้เป็นไปตามข้อบังคับ

เจ้าของห้องชุดจะกระทำการใดๆ ต่อทรัพย์สินส่วนบุคคลของตนอันอาจจะเป็นการกระทบกระเทือนต่อโครงสร้าง ความมั่นคง การป้องกันความเสียหายต่อตัวอาคารหรือการอื่นตามที่กำหนดไว้ในข้อบังคับมิได้

มาตรา 14 กรรมสิทธิ์ส่วนที่เป็นของเจ้าของร่วมในทรัพย์สินส่วนกลาง ให้เป็นไปตามอัตราส่วนระหว่างราคาของห้องชุดแต่ละห้องชุดกับราคารวมของห้องชุด ทั้งหมดในขณะที่ขอจดทะเบียนอาคารชุดตามมาตรา 6

มาตรา 15 ทรัพย์สินต่อไปนี้ให้ถือว่าเป็นทรัพย์สินส่วนกลาง

- (1) ที่ดินที่ตั้งอาคารชุด
- (2) ที่ดินที่มีไว้เพื่อใช้หรือเพื่อประโยชน์ร่วมกัน
- (3) โครงสร้าง และสิ่งก่อสร้างเพื่อความมั่นคงและเพื่อการป้องกันความเสียหายต่อตัวอาคารชุด
- (4) อาคารหรือส่วนของอาคารและเครื่องอุปกรณ์ที่มีไว้เพื่อใช้หรือเพื่อประโยชน์ร่วมกัน
- (5) เครื่องมือและเครื่องใช้ที่มีไว้เพื่อใช้หรือเพื่อประโยชน์ร่วมกัน
- (6) สถานที่ที่มีไว้เพื่อบริการส่วนรวมแก่อาคารชุด
- (7) ทรัพย์สินอื่นที่มีไว้เพื่อใช้หรือเพื่อประโยชน์ร่วมกัน

มาตรา 16 ทรัพย์สินส่วนกลางที่เป็นอสังหาริมทรัพย์จะถูกฟ้องให้แบ่งแยกบังคับจำหน่ายหรือบังคับให้ขายทอดตลาด แยกจากทรัพย์สินส่วนบุคคลมิได้

มาตรา 17 การจัดการและการใช้ทรัพย์สินส่วนกลางให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้และตามข้อบังคับ

มาตรา 18 เจ้าของร่วมต้องร่วมกันออกค่าใช้จ่ายที่เกิดจากบริการส่วนรวม และที่เกิดจากเครื่องมือ เครื่องใช้ที่มีไว้เพื่อประโยชน์ร่วมกัน ตามส่วนแห่งประโยชน์ที่มีต่อห้องชุดทั้งนี้ ตามที่กำหนดไว้ในข้อบังคับ

เจ้าของร่วมต้องร่วมกันออกค่าภาษีอากรและค่าใช้จ่ายที่เกิดจากการดูแลรักษา และการดำเนินการเกี่ยวกับทรัพย์สินส่วนกลางตามอัตราส่วนที่เจ้าของร่วมแต่ละคนมีกรรมสิทธิ์ในทรัพย์สินส่วนกลางตามมาตรา 14

มาตรา 19 ให้นำบทบัญญัติเกี่ยวกับการได้มาซึ่งที่ดิน ของคนต่างด้าวและของนิติบุคคลบางประเภทซึ่งมีสิทธิในที่ดินได้เสมือนกับคนต่างด้าวตามประมวลกฎหมายที่ดิน มาใช้บังคับแก่การได้มาซึ่งกรรมสิทธิ์ในท้องที่ของคนต่างด้าว และของนิติบุคคลบางประเภทดังกล่าวโดยอนุโลม เว้นแต่จะมีกฎหมายบัญญัติไว้เป็นอย่างอื่น

หมวด 3

หนังสือกรรมสิทธิ์ห้องสมุด

มาตรา 20 เมื่อได้รับทะเบียนอาคารชุดตามมาตรา 7 แล้ว ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ดำเนินการออกหนังสือกรรมสิทธิ์ห้องชุดตามแผนผังอาคารชุดที่จดทะเบียนนั้น โดยไม่ชักช้า

การจดทะเบียนสิทธิและนิติกรรมเกี่ยวกับห้องชุด จะกระทำมิได้จนกว่าจะจดทะเบียนนิติบุคคลอาคารชุดตามมาตรา 31 เว้นแต่เป็นการจดทะเบียนไถ่ถอนจำนองที่พนักงานเจ้าหน้าที่ได้จดทะเบียนการจำนองไว้ตามมาตรา 22 หรือเป็นการโอนกรรมสิทธิ์ในห้องชุดทั้งหมดให้แก่บุคคลคนเดียวหรือหลายคนโดยถือกรรมสิทธิ์รวม

มาตรา 21 หนังสือกรรมสิทธิ์ห้องชุด อย่างน้อยต้องมีสาระสำคัญ ดังต่อไปนี้

- (1) ตำแหน่งที่ดินและจำนวนเนื้อที่ของที่ดินของอาคารชุด
- (2) ที่ตั้ง เนื้อที่ และแผนผังของห้องชุด ซึ่งแสดงความกว้าง ความยาว

และความสูง

- (3) อัตราส่วนแห่งกรรมสิทธิ์ในทรัพย์สินส่วนกลาง
- (4) ชื่อตัวและชื่อสกุลของผู้มีกรรมสิทธิ์ในห้องชุด
- (5) สารบัญญสำหรับจดทะเบียนสิทธิและนิติกรรม
- (6) ลายมือชื่อพนักงานเจ้าหน้าที่
- (7) ประทับตราประจำตำแหน่งของพนักงานเจ้าหน้าที่

หนังสือกรรมสิทธิ์ห้องชุดให้ทำเป็นคู่ฉบับรวมสองฉบับ มอบให้ผู้มีกรรมสิทธิ์ในห้องชุดฉบับหนึ่ง อีกฉบับหนึ่งเก็บไว้ที่สำนักงานของพนักงานเจ้าหน้าที่สำหรับฉบับที่เก็บไว้ที่สำนักงานของพนักงานเจ้าหน้าที่นั้นจะจำลองเป็นรูปถ่ายก็ได้ ในกรณีเช่นนี้ให้ลงลายมือชื่อและประทับตราประจำตำแหน่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ด้วย

แบบ หลักเกณฑ์ และวิธีการออกหนังสือกรรมสิทธิ์ห้องชุดรวมทั้งใบแทนหนังสือกรรมสิทธิ์ห้องชุด ให้กำหนดโดยกฎกระทรวง

มาตรา 22 ในกรณีที่อสังหาริมทรัพย์ตามมาตรา 15 (1) หรือ (2) ติดการจำนองอยู่ก่อนจดทะเบียนอาคารชุดแต่ ผู้รับจำนองได้ยินยอมให้จดทะเบียนอาคารชุดตามมาตรา 7 วรรคสาม เมื่อออกหนังสือกรรมสิทธิ์ห้องชุด พนักงานเจ้าหน้าที่จะต้องระบุให้ผู้ขอจดทะเบียนเป็นผู้มีกรรมสิทธิ์ในห้องชุดและจดทะเบียนการจำนองนั้นในหนังสือกรรมสิทธิ์ห้องชุดทุกฉบับ พร้อมทั้งระบุจำนวนเงินที่ผู้รับจำนองจะได้รับชำระหนี้จากห้องชุดแต่ละห้องชุด โดยคำนวณจำนวนเงินดังกล่าวตามอัตราส่วนแห่งกรรมสิทธิ์ในทรัพย์สินกลางไว้ในสารบัญญัตินำจดทะเบียนด้วย

เมื่อได้ออกหนังสือกรรมสิทธิ์ห้องชุดตามวรรคหนึ่งแล้ว ให้ถือว่าห้องชุดแต่ละห้องเป็นประกันหนี้จำนองเฉพาะส่วนที่ระบุไว้ในหนังสือกรรมสิทธิ์ห้องชุดนั้น

มาตรา 23 ในกรณีที่พนักงานเจ้าหน้าที่ได้จดทะเบียนการจำนองอสังหาริมทรัพย์ในหนังสือกรรมสิทธิ์ห้องชุดตามมาตรา 22 แล้ว การจำหน่ายห้องชุดแต่ละห้องในครั้งแรกโดยผู้ขอจดทะเบียนอาคารชุดซึ่งเป็นเจ้าของกรรมสิทธิ์ในหนังสือกรรมสิทธิ์ห้องชุดจะจำหน่ายห้องชุดนั้นให้ผู้รับโอนกรรมสิทธิ์ห้องชุดได้รับโอนไปโดยปลอดจำนอง

มาตรา 24 เมื่อปรากฏว่า การออกหนังสือกรรมสิทธิ์ห้องชุด การจดทะเบียนสิทธิและนิติกรรมเกี่ยวกับห้องชุด หรือการจดทะเบียนรายการในสารบัญญัตินำจดทะเบียนคลาดเคลื่อนหรือไม่ชอบด้วยกฎหมาย ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจเพิกถอนหรือแก้ไขได้ แล้วแต่กรณี

ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจสอบสวนและเรียกหนังสือกรรมสิทธิ์ห้องชุด เอกสารที่ได้จดทะเบียนสิทธิและนิติกรรม เอกสารที่ได้จดทะเบียนรายการในสารบัญญัตินำจดทะเบียน หรือเอกสารอื่นที่เกี่ยวข้องมาพิจารณา แต่ก่อนที่จะดำเนินการเพิกถอนหรือแก้ไข ให้พนักงานเจ้าหน้าที่แจ้งให้ผู้มีส่วนได้เสียทราบล่วงหน้าไม่น้อยกว่าสิบห้าวันเพื่อให้โอกาสคัดค้าน ถ้าไม่คัดค้านภายในกำหนดสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้ง ให้ถือว่าไม่มีการคัดค้าน ในกรณีที่พนักงานเจ้าหน้าที่เรียกหนังสือกรรมสิทธิ์ห้องชุดมาดำเนินการไม่ได้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจออกใบแทนหนังสือกรรมสิทธิ์ห้องชุดได้

เมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจตามวรรคหนึ่งพิจารณาประการใดแล้ว ให้ดำเนินการไปตามนั้น

ในกรณีที่ศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่งถึงที่สุดให้เพิกถอน หรือแก้ไขอย่างใดแล้ว ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ดำเนินการตามคำพิพากษาหรือคำสั่งนั้น

มาตรา 25 หนังสือกรรมสิทธิ์ห้องชุดของผู้ใดสูญหายหรือชำรุดในสาระสำคัญ ให้เจ้าของขอรับใบแทนหนังสือกรรมสิทธิ์ห้องชุดนั้นได้

มาตรา 26 ในกรณีที่มีการออกใบแทนหนังสือกรรมสิทธิ์ห้องชุดตามมาตรา 24 หรือ มาตรา 25 แล้ว ให้หนังสือกรรมสิทธิ์ห้องชุดฉบับเดิมเป็นอันยกเลิก เว้นแต่ศาลจะสั่งเป็นอย่างอื่น

มาตรา 27 ในกรณีที่หนังสือกรรมสิทธิ์ห้องชุดฉบับที่เก็บไว้ที่สำนักงานของพนักงานเจ้าหน้าที่สูญหายหรือชำรุดในสาระสำคัญ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจเรียกหนังสือกรรมสิทธิ์ห้องชุดฉบับเจ้าของห้องชุดมาพิจารณา แล้วจัดทำขึ้นใหม่โดยอาศัยหลักฐานเดิม

หมวด 4

การจดทะเบียนสิทธิและนิติกรรม

มาตรา 28 ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้เป็นพนักงานเจ้าหน้าที่จดทะเบียนสิทธิและนิติกรรมเกี่ยวกับห้องชุด

มาตรา 29 ผู้ใดประสงค์จะจดทะเบียนสิทธิและนิติกรรมเกี่ยวกับห้องชุดตามพระราชบัญญัตินี้ให้นำหนังสือกรรมสิทธิ์ห้องชุดมาจดทะเบียนต่อพนักงานเจ้าหน้าที่

ในกรณีที่ขอจดทะเบียนสิทธิและนิติกรรมโอนกรรมสิทธิ์ในห้องชุด ให้ผู้นำนหนังสือรับรองรายการหนี้อันเกิดจากค่าใช้จ่ายตามมาตรา 18 จากผู้จัดการของนิติบุคคลอาคารชุดที่เกี่ยวข้องมาแสดงต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ด้วย และให้พนักงานเจ้าหน้าที่รับจดทะเบียนสิทธิและนิติกรรมได้เมื่อมีการชำระหนี้นั้นครบถ้วนแล้ว

ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจเรียกผู้จัดการของนิติบุคคลอาคารชุดมาให้ข้อเท็จจริงเกี่ยวกับรายการหนี้ตามวรรคสอง

ความในวรรคสองมิให้ใช้บังคับแก่กรณีการจดทะเบียนสิทธิและนิติกรรมโอนกรรมสิทธิ์ในห้องชุดก่อนจดทะเบียนนิติบุคคลอาคารชุด

มาตรา 30 ให้นำบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายที่ดิน หมวด 6 การจดทะเบียนสิทธิและนิติกรรม และกฎกระทรวงที่ออกตามบทบัญญัติดังกล่าว มาใช้บังคับแก่การจดทะเบียนสิทธิและนิติกรรมเกี่ยวกับห้องชุดโดยอนุโลม

หมวดที่ 5

นิติบุคคลอาคารชุด

มาตรา 31 การโอนกรรมสิทธิ์ในห้องชุดให้แก่บุคคลหนึ่งบุคคลใด โดยไม่เป็นการโอนกรรมสิทธิ์ในห้องชุดทั้งหมดในอาคารชุดให้แก่บุคคลเดียวหรือหลายคนโดยถือกรรมสิทธิ์รวมจะกระทำได้อต่อเมื่อผู้ขอโอนและผู้ขอรับโอนกรรมสิทธิ์ในห้องชุดดังกล่าวยื่นคำขอโอนกรรมสิทธิ์ในห้องชุดพร้อมกับคำขอจดทะเบียนนิติบุคคลอาคารชุด โดยมีสำเนาข้อบังคับและหลักฐานในการจดทะเบียนอาคารชุดต่อพนักงานเจ้าหน้าที่

เมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่พิจารณาเห็นว่าเป็นการถูกต้อง ให้พนักงานเจ้าหน้าที่จดทะเบียนโอนกรรมสิทธิ์ในห้องชุดให้แก่ผู้ขอรับโอนกรรมสิทธิ์ในห้องชุดและจดทะเบียนนิติบุคคลอาคารชุดตามวรรคหนึ่งพร้อมกันไป และให้ประกาศการจดทะเบียนนิติบุคคลอาคารชุดในราชกิจจานุเบกษา

การขอและการจดทะเบียนนิติบุคคลอาคารชุด ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

ความในวรรคหนึ่งมิให้ใช้บังคับแก่การโอนกรรมสิทธิ์ในห้องชุดภายหลังที่ได้จดทะเบียนนิติบุคคลอาคารชุดแล้ว

มาตรา 32 ข้อบังคับอย่างน้อยต้องมีสาระสำคัญดังต่อไปนี้

- (1) ชื่อนิติบุคคลอาคารชุดซึ่งต้องมีคำว่า “นิติบุคคลอาคารชุด” ไว้ด้วย
- (2) วัตถุประสงค์ตามมาตรา 33
- (3) ที่ตั้งสำนักงานของนิติบุคคลอาคารชุด
- (4) จำนวนเงินค่าใช้จ่ายของนิติบุคคลอาคารชุดที่เจ้าของร่วมต้องชำระล่วงหน้า

- (5) ทรัพย์สินส่วนกลางนอกจากที่บัญญัติไว้ในมาตรา 15 ถ้ามี
- (6) การจัดการทรัพย์สินส่วนกลาง
- (7) การใช้ทรัพย์สินส่วนบุคคลและทรัพย์สินส่วนกลาง
- (8) อัตราส่วนที่เจ้าของร่วมแต่ละห้องชุดมีกรรมสิทธิ์ในทรัพย์สินส่วนกลางตามที่

ขอจดทะเบียนอาคารชุด

- (9) การเรียกประชุมใหญ่และวิธีการประชุมใหญ่ของเจ้าของร่วม
- (10) อัตราส่วนค่าใช้จ่ายร่วมกันของเจ้าของร่วมตามมาตรา 18
- (11) การแต่งตั้ง อำนาจหน้าที่ วาระการดำรงตำแหน่ง และการพ้นจาก

ตำแหน่งของผู้จัดการ

- (12) ข้อความอื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง
- การเปลี่ยนแปลงใดๆ ซึ่งข้อบังคับที่ได้จดทะเบียนไว้แล้ว จะสมบูรณ์ต่อเมื่อ

ได้นำไปจดทะเบียนต่อพนักงานเจ้าหน้าที่

มาตรา 33 นิติบุคคลอาคารชุดที่ได้จดทะเบียนตามมาตรา 31 ให้มีฐานะเป็นนิติบุคคล

นิติบุคคลอาคารชุดมีวัตถุประสงค์เพื่อจัดการ และดูแลรักษาทรัพย์สินส่วนกลาง และให้มีอำนาจกระทำการใด ๆ เพื่อประโยชน์ตามวัตถุประสงค์ดังกล่าว ทั้งนี้ ตามมติของเจ้าของร่วมภายใต้บังคับแห่งพระราชบัญญัตินี้

มาตรา 34 ในกรณีที่อาคารชุดถูกเวนคืนบางส่วนตามกฎหมายว่าด้วยการเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ ให้เจ้าของร่วมซึ่งถูกเวนคืนห้องชุดหมดสิทธิในทรัพย์สินส่วนกลางที่เหลือจากการถูกเวนคืน ในกรณีนี้ให้นิติบุคคลอาคารชุดจัดการให้เจ้าของร่วมซึ่งไม่ถูกเวนคืนห้องชุดร่วมกันชดใช้ราคาให้แก่เจ้าของร่วมซึ่งหมดสิทธิไปดังกล่าว ทั้งนี้ ตามอัตราส่วนที่เจ้าของร่วมแต่ละคนมีกรรมสิทธิ์ในทรัพย์สินส่วนกลาง

เพื่อประโยชน์ในการชดใช้ราคาให้แก่เจ้าของร่วมซึ่งหมดสิทธิไปตามวรรคหนึ่ง ให้ถือว่าหนี้เพื่อชดใช้ราคาดังกล่าวมีบุริมสิทธิเหนือทรัพย์สินส่วนบุคคลของเจ้าของห้องชุดซึ่งไม่ถูกเวนคืนห้องชุด เช่นเดียวกับค่าใช้จ่ายตามมาตรา 18 วรรคสอง

มาตรา 35 ให้นิติบุคคลอาคารชุดมีผู้จัดการคนหนึ่ง ซึ่งจะเป็นบุคคลธรรมดาหรือนิติบุคคลก็ได้

ในกรณีที่นิติบุคคลเป็นผู้จัดการ ให้นิติบุคคลนั้นแต่งตั้งบุคคลธรรมดาคนหนึ่งเป็นผู้ดำเนินการแทนนิติบุคคลในฐานะผู้จัดการ

มาตรา 36 ผู้จัดการมีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(1) ปฏิบัติการให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ตามมาตรา 33 หรือมติของที่ประชุมเจ้าของร่วม หรือคณะกรรมการตามมาตรา 37 ทั้งนี้ โดยไม่ขัดต่อข้อบังคับ

(2) ในกรณีจำเป็นและรีบด่วน ให้ผู้จัดการมีอำนาจโดยความริเริ่มของตนเองจัดการในกิจการเพื่อความปลอดภัยของอาคาร ดังเช่นวิญญูชนจะพึงรักษา และจัดการทรัพย์สินของตนเอง

(3) เป็นผู้แทนของนิติบุคคลอาคารชุด

(4) หน้าที่อื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

ผู้จัดการต้องปฏิบัติกิจการในหน้าที่ด้วยตนเอง เว้นแต่กิจการซึ่งตามข้อบังคับหรือมติของที่ประชุมเจ้าของร่วม ตามมาตรา 48 (3) กำหนดให้มอบหมายให้ผู้อื่นทำแทนได้

มาตรา 37 เจ้าของร่วมจะจัดให้มีคณะกรรมการควบคุมการจัดการนิติบุคคลอาคารชุด ประกอบด้วยกรรมการไม่เกินเก้าคนซึ่งแต่งตั้งโดยมติของที่ประชุมใหญ่ตามมาตรา 44 ก็ได้

การแต่งตั้ง วาระการดำรงตำแหน่ง การพ้นจากตำแหน่งของกรรมการ อำนาจหน้าที่และการประชุมของคณะกรรมการ ให้เป็นไปตามมติของที่ประชุมใหญ่ตามมาตรา 44

มาตรา 38 บุคคลดังต่อไปนี้ มีสิทธิได้รับการแต่งตั้งเป็นกรรมการ

(1) เจ้าของร่วม หรือคู่สมรสของเจ้าของร่วม

(2) ผู้แทนโดยชอบธรรม ผู้อนุบาลหรือผู้พิทักษ์ ในกรณีที่เจ้าของร่วมเป็นผู้เยาว์คนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ แล้วแต่กรณี

(3) ผู้จัดการหรือผู้แทนอื่นของนิติบุคคลในกรณีที่นิติบุคคลเป็นเจ้าของร่วม

มาตรา 39 นิติบุคคลอาคารชุดอาจใช้สิทธิของเจ้าของร่วมครอบคลุมไปถึงทรัพย์สินส่วนกลางทั้งหมด ในการต่อสู้บุคคลภายนอก หรือเรียกร้องเอาทรัพย์สินคืน เพื่อประโยชน์ของเจ้าของร่วมทั้งหมดได้

มาตรา 40 ให้เจ้าของร่วมชำระเงินให้แก่นิติบุคคลอาคารชุดเพื่อดำเนินกิจการของนิติบุคคลชุด ดังต่อไปนี้

- (1) เงินค่าใช้จ่ายของนิติบุคคลอาคารชุดที่เจ้าของแต่ละห้องชุดจะต้องชำระล่วงหน้า
- (2) เงินทุนเมื่อเริ่มต้นกระทำกิจการอย่างใดอย่างหนึ่งตามข้อบังคับ หรือตามมติของที่ประชุมใหญ่
- (3) เงินอื่นเพื่อปฏิบัติตามมติของที่ประชุมใหญ่ภายใต้เงื่อนไข ซึ่งที่ประชุมใหญ่กำหนด

มาตรา 41 เพื่อประโยชน์ในการบังคับชำระหนี้อันเกิดจากค่าใช้จ่ายตามมาตรา 18 ให้นิติบุคคลอาคารชุดมีบุริมสิทธิ ดังนี้

- (1) บุริมสิทธิเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายตามมาตรา 18 วรรคหนึ่ง ให้ถือว่าเป็นบุริมสิทธิในลำดับเดียวกับบุริมสิทธิตามมาตรา 259 (1) แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และมีอยู่เหนือสิ่งহারิมทรัพย์ที่เจ้าของห้องชุดนั้นนำมาไว้ในห้องชุดของตน
- (2) บุริมสิทธิเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายตามมาตรา 18 วรรคสอง ให้ถือว่าเป็นบุริมสิทธิในลำดับเดียวกับบุริมสิทธิตามมาตรา 273 (1) แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และมีอยู่เหนือทรัพย์สินส่วนบุคคลของเจ้าของห้องชุด

บุริมสิทธิตาม (2) ถ้าผู้จัดการได้ส่งรายการหนี้ต่อพนักงานเจ้าหน้าที่แล้ว ให้ถือว่าอยู่ในลำดับก่อนจำนอง

มาตรา 42 ให้มีการประชุมเจ้าของร่วมทั้งหมด เรียกว่า ประชุมใหญ่ ภายในหกเดือนนับแต่วันที่ได้จดทะเบียนนิติบุคคลอาคารชุด ต่อจากนั้นให้มีการประชุมใหญ่ปีละหนึ่งครั้งเป็นอย่างน้อย

มาตรา 43 การประชุมใหญ่ต้องมีผู้มาประชุมซึ่งมีเสียงลงคะแนนรวมกัน ไม่น้อยกว่าหนึ่งในสามของจำนวนเสียงลงคะแนนทั้งหมด จึงจะเป็นองค์ประชุม

มาตรา 44 มติของที่ประชุมใหญ่ต้องได้รับคะแนนเสียงข้างมากของเจ้าของร่วมที่เข้าประชุม เว้นแต่พระราชบัญญัตินี้จะได้กำหนดไว้เป็นอย่างอื่น

มาตรา 45 ในการลงคะแนนเสียง ให้เจ้าของร่วมแต่ละรายมีคะแนนเสียงเท่ากับอัตราส่วนที่ดินมีกรรมสิทธิในทรัพย์สินส่วนกลาง

ถ้าเจ้าของร่วมคนเดียวมีคะแนนเสียงเกินกึ่งหนึ่งของจำนวนคะแนนเสียงทั้งหมดให้ลดจำนวนคะแนนเสียงของผู้นั้นลงมาเหลือเท่ากับจำนวนคะแนนเสียงของบรรดาเจ้าของร่วมอื่น ๆ รวมกัน

มาตรา 46 เมื่อมีข้อบังคับกำหนดให้เจ้าของร่วมเพียงบางคนต้องเสียค่าใช้จ่ายในการใดโดยเฉพาะ ให้เจ้าของร่วมเหล่านั้นเท่านั้นมีส่วนออกเสียงในมติที่เกี่ยวกับค่าใช้จ่ายในการนั้น โดยแต่ละคนมีคะแนนเสียงตามอัตราส่วนที่กำหนดไว้ในข้อบังคับตามมาตรา 18 ววรรคหนึ่ง

มาตรา 47 เจ้าของร่วมอาจมอบฉันทะเป็นหนังสือให้ผู้อื่นออกเสียงแทนตนได้ แต่ผู้รับมอบฉันทะคนหนึ่งจะรับมอบฉันทะให้ออกเสียงในการประชุมครั้งหนึ่งเกินสามรายมิได้

ผู้จัดการ และคู่สมรสของผู้จัดการ จะเป็นประธานในที่ประชุมหรือจะรับมอบฉันทะให้ออกเสียงแทนเจ้าของร่วมคนใดมิได้

มาตรา 48 มติเกี่ยวกับเรื่องดังต่อไปนี้ ต้องได้รับคะแนนเสียงเกินกึ่งหนึ่งของจำนวนคะแนนเสียงของเจ้าของร่วมทั้งหมด

(1) การอนุญาตให้เจ้าของร่วมคนใดคนหนึ่งทำการก่อสร้างต่อเติม ที่มีผลต่อทรัพย์สินส่วนกลางหรือลักษณะภายนอกของอาคาร โดยค่าใช้จ่ายของผู้นั้นเอง

(2) การแต่งตั้งหรือถอดถอนผู้จัดการ

(3) การกำหนดกิจการที่ผู้จัดการมีอำนาจมอบหมายให้ผู้อื่นทำการแทนได้

ถ้าเจ้าของร่วมมาประชุมมีจำนวนไม่พอที่จะถือเป็นเสียงข้างมากตามวรรคหนึ่ง ให้เรียกประชุมใหม่ภายในสิบห้าวันนับแต่วันเรียกประชุมครั้งก่อน การประชุมครั้งใหม่นี้ให้ออกเสียงลงมติตามจำนวนคะแนนเสียงข้างมากของผู้เข้าประชุม

มาตรา 49 มติเกี่ยวกับเรื่องดังต่อไปนี้ ต้องได้รับคะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสามในสี่ของจำนวนคะแนนเสียงของเจ้าของร่วมทั้งหมด

(1) การแก้ไข เปลี่ยนแปลงอัตราส่วนค่าใช้จ่ายร่วมกันในข้อบังคับตามมาตรา 32 (10)

(2) การซื้อสังหาริมทรัพย์ หรือรับให้สังหาริมทรัพย์ซึ่งมีค่ากระดิดพัน เป็นทรัพย์สินส่วนกลาง

(3) การแก้ไขเพิ่มเติมข้อบังคับเกี่ยวกับการใช้หรือการจัดการทรัพย์สินส่วนกลาง

(4) การก่อสร้างอันเป็นการเปลี่ยนแปลง เพิ่มเติม หรือปรับปรุงทรัพย์สินส่วนกลาง นอกจากที่กำหนดไว้ในข้อบังคับ

(5) การจำหน่ายทรัพย์สินส่วนกลางที่เป็นอสังหาริมทรัพย์

มาตรา 50 ในกรณีที่อาคารชุดเสียหายทั้งหมดหรือเป็นบางส่วน แต่เกินครึ่งหนึ่งของจำนวนห้องชุดทั้งหมด ถ้าเจ้าของร่วมมีมติโดยคะแนนเสียงตามมาตรา 48 ให้ก่อสร้างหรือซ่อมแซมอาคารส่วนที่เสียหายนั้น ให้นิติบุคคลอาคารชุดจัดการก่อสร้างหรือซ่อมแซมอาคารส่วนที่เสียหายให้คืนดี

ในกรณีที่อาคารชุดเสียหายเป็นบางส่วนแต่น้อยกว่าครึ่งหนึ่งของจำนวนห้องชุดทั้งหมด ถ้าส่วนใหญ่ของเจ้าของห้องชุดที่เสียหายมีมติให้ก่อสร้างหรือซ่อมแซมอาคารส่วนที่เสียหายนั้น ให้นิติบุคคลอาคารชุดจัดการก่อสร้างหรือซ่อมแซมอาคารส่วนที่เสียหายให้คืนดี

ค่าใช้จ่ายในการก่อสร้างหรือซ่อมแซมอาคารที่เสียหายสำหรับที่เป็น ทรัพย์สินส่วนกลาง ให้เจ้าของร่วมทุกคนในอาคารชุดเฉลี่ยออกตามอัตราส่วนที่เจ้าของร่วมแต่ละคนมีกรรมสิทธิ์ ในทรัพย์สินส่วนกลาง ส่วนค่าใช้จ่ายในการก่อสร้างหรือซ่อมแซมสำหรับที่เป็นทรัพย์สินส่วนบุคคลให้ตกเป็นภาระของเจ้าของชุดที่เสียหายนั้น

ห้องชุดที่ก่อสร้างขึ้นใหม่ตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสองให้ถือว่าแทนที่ห้องชุดเดิม และให้ถือว่าหนังสือกรรมสิทธิ์ห้องชุดเดิมเป็นหนังสือกรรมสิทธิ์ห้องชุดสำหรับห้องชุดที่ก่อสร้างขึ้นใหม่นั้น ถ้ารายละเอียดในหนังสือกรรมสิทธิ์ห้องชุดเดิมไม่ตรงกับห้องชุดที่ก่อสร้างขึ้นใหม่ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจแก้ไขให้ถูกต้อง

ถ้ามีมติไม่ก่อสร้างหรือซ่อมแซมอาคารส่วนที่เสียหายตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสองให้นำมาตรา 34 มาใช้บังคับโดยอนุโลม

เมื่อเจ้าของห้องชุดที่ไม่ก่อสร้างหรือซ่อมแซมส่วนที่เสียหายได้รับค่าชดใช้ราคาทรัพย์สินส่วนกลางจากเจ้าของร่วมแล้ว หนังสือกรรมสิทธิ์ห้องชุดดังกล่าวเป็นอันยกเลิก และให้เจ้าของส่งคืนพนักงานเจ้าหน้าที่ภายในสามสิบวัน นับแต่วันได้รับชดใช้ราคาทรัพย์สินส่วนกลาง เพื่อหมายเหตุการยกเลิกในหนังสือกรรมสิทธิ์ห้องชุดทั้งฉบับเจ้าของห้องชุดและฉบับที่เก็บไว้ที่สำนักงานพนักงานเจ้าหน้าที่ และให้พนักงานเจ้าหน้าที่ประกาศการยกเลิกหนังสือกรรมสิทธิ์ห้องชุดนั้นในราชกิจจานุเบกษา

หมวด 6

การเลิกอาคารชุด

มาตรา 51 อาคารชุดที่ได้จดทะเบียนไว้อาจเลิกได้ด้วยเหตุใดเหตุหนึ่งดังต่อไปนี้

- (1) ในกรณีที่ยังไม่ได้จดทะเบียนนิติบุคคลอาคารชุด ผู้จดทะเบียนอาคารชุดหรือผู้รับโอนกรรมสิทธิ์ ในห้องชุดทั้งหมดในอาคารชุด แล้วแต่กรณี ขอเลิกอาคารชุด
- (2) เจ้าของร่วมมีมติเป็นเอกฉันท์ให้เลิกอาคารชุด
- (3) อาคารชุดเสียหายทั้งหมด และเจ้าของร่วมมีมติไม่ก่อสร้างอาคารนั้นขึ้นใหม่

(4) อาคารชุดถูกเวนคืนทั้งหมดตามกฎหมายว่าด้วยการเวนคืนอสังหาริมทรัพย์

มาตรา 52 ในกรณีที่อาคารชุดเลิกเพราะเหตุตามมาตรา 51 (1) ให้ผู้ขอเลิกยื่นคำขอจดทะเบียนเลิกอาคารชุดตามแบบที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ เมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่พิจารณาเห็นว่าเป็นการถูกต้อง ให้พนักงานเจ้าหน้าที่จดทะเบียนเลิกอาคารชุดและให้ประกาศการจดทะเบียนเลิกอาคารชุดนั้นในราชกิจจานุเบกษา เมื่อจดทะเบียนเลิกอาคารชุดตามมาตรา 51 แล้วให้นำมาตรา 54 และมาตรา 55 มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา 53 ในกรณีที่อาคารชุดเลิกเพราะเหตุตามมาตรา 51 (2) หรือ (3) ให้ผู้จัดการนิติบุคคลอาคารชุดยื่นคำขอจดทะเบียนเลิกอาคารชุดตามแบบที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดต่อพนักงานเจ้าหน้าที่พร้อมด้วยหนังสือกรรมสิทธิ์ ห้องชุดและสำเนารายงานการประชุมของเจ้าของร่วมที่มีมติให้เลิกอาคารชุดนั้น หรือที่มีมติไม่ก่อสร้างอาคารชุดนั้นขึ้นใหม่ โดยมีผู้จัดการนิติบุคคลอาคารชุดรับรองว่าเป็นสำเนาถูกต้องแล้วแต่กรณี ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ที่ประชุมเจ้าของร่วมลงมติ

เมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่พิจารณาเห็นว่าเป็นการถูกต้อง ก็ให้รับจดทะเบียนเลิกอาคารชุดและให้ประกาศการจดทะเบียนเลิกอาคารชุดนั้นในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา 54 เมื่อได้จดทะเบียนเลิกอาคารชุดตามมาตรา 52 หรือมาตรา 53 แล้วให้หนังสือกรรมสิทธิ์ห้องชุดของอาคารชุดนั้นเป็นอันยกเลิก และให้พนักงานเจ้าหน้าที่หมายเหตุการยกเลิกในฉบับเจ้าของห้องชุดและฉบับที่เก็บไว้ที่สำนักงานพนักงานเจ้าหน้าที่

ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจมีหนังสือเรียกหนังสือกรรมสิทธิ์ห้องชุดฉบับ
เจ้าของห้องชุดที่ยกเลิกคินจากเจ้าของหรือผู้ครอบครองเพื่อดำเนินการตามวรรคหนึ่งและ
ให้เจ้าของห้องชุดหรือผู้ครอบครองส่งหนังสือกรรมสิทธิ์ห้องชุดแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ภายใน
สามสิบวันนับแต่วันได้รับหนังสือเรียก

มาตรา 55 ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ส่งหนังสือกรรมสิทธิ์ห้องชุดที่ยกเลิกฉบับที่
เก็บไว้ที่สำนักงานของพนักงานเจ้าหน้าที่ ซึ่งได้หมายเหตุการยกเลิกตามมาตรา 54 แล้ว
พร้อมสำเนาคำขอจดทะเบียนเลิกอาคารชุดไปให้เจ้าพนักงานที่ดินท้องที่จัดแจ้งในสารบัญญ
สำหรับจดทะเบียนของโฉนดที่ดินเดิม โดยแสดงชื่อเจ้าของร่วมที่มีชื่อในคำขอจดทะเบียน
ขอเลิกอาคารชุดเป็นผู้ถือกรรมสิทธิ์รวมตามอัตราส่วนที่เจ้าของร่วมแต่ละคนถือกรรมสิทธิ์
ในทรัพย์สินส่วนกลาง พร้อมทั้งรายการภาระผูกพันอื่นที่ปรากฏในหนังสือกรรมสิทธิ์ห้องชุดนั้น
เมื่อเจ้าพนักงานที่ดินได้จัดแจ้งในโฉนดที่ดินตามวรรคหนึ่งแล้ว ให้ที่ดินนั้น
พ้นจากการอยู่ภายใต้บทบังคับตามพระราชบัญญัตินี้ และให้เจ้าพนักงานที่ดินคืนโฉนดที่
ดินนั้นให้แก่ผู้ถือกรรมสิทธิ์

มาตรา 56 ในกรณีที่อาคารชุดเลิกเพราะเหตุตามมาตรา 51 (4) ให้หนังสือ
กรรมสิทธิ์ห้องชุดของอาคารชุดนั้นเป็นอันยกเลิก ให้พนักงานเจ้าหน้าที่จดทะเบียนเลิก
อาคารชุด และให้ประกาศการจดทะเบียนเลิกอาคารชุดนั้นในราชกิจจานุเบกษา

ในกรณีตามวรรคหนึ่ง การจัดแจ้งในสารบัญญสำหรับจดทะเบียนของหนังสือ
กรรมสิทธิ์ห้องชุดและของโฉนดที่ดินเดิม ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา 57 เมื่อมีการจดทะเบียนเลิกอาคารชุด ให้นิติบุคคลอาคารชุดเป็น
อันเลิก และให้ที่ประชุมเจ้าของร่วมตั้งผู้ชำระบัญชีภายในสิบวันนับแต่วันที่จดทะเบียน
เลิกอาคารชุด

มาตรา 58 ผู้ชำระบัญชีมีอำนาจจำหน่ายทรัพย์สินส่วนกลางที่เป็นสังหาริมทรัพย์
เว้นแต่ที่ประชุมเจ้าของร่วมจะมีมติเป็นอย่างอื่น

มาตรา 59 ให้นำบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ลักษณะ
22 หุ้น ส่วนและบริษัท หมวด 5 การชำระบัญชีห้างหุ้นส่วนจดทะเบียน ห้างหุ้นส่วน
จำกัด และบริษัท จำกัด มาใช้บังคับแก่การชำระบัญชีของนิติบุคคลอาคารชุดโดยอนุโลม

มาตรา 60 เมื่อได้ชำระบัญชีเสร็จแล้ว ถ้ามีทรัพย์สินเหลืออยู่เท่าใด ให้แบ่ง
ให้แก่เจ้าของร่วมตามอัตราส่วนที่เจ้าของร่วมแต่ละคนมีกรรมสิทธิ์ในทรัพย์สินส่วนกลาง

หมวด 7

ค่าธรรมเนียมและค่าใช้จ่าย

มาตรา 61 การขอและการจดทะเบียนอาคารชุดหรือนิติบุคคลอาคารชุดการขอและการจดทะเบียนเลิกอาคารชุด การเปลี่ยนแปลงข้อบังคับ การออกหนังสือกรรมสิทธิ์ห้องชุด หรือใบแทนหนังสือกรรมสิทธิ์ห้องชุดการขอและการจดทะเบียนสิทธิและนิติกรรมหรือการทำธุรกิจอื่นเกี่ยวกับห้องชุด ให้ผู้ขอเสียค่าธรรมเนียมและค่าใช้จ่ายตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา 62 ให้นำบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายที่ดิน หมวด 11 ค่าธรรมเนียมมาตรา 104 มาตรา 105 และมาตรา 106 มาใช้บังคับแก่ค่าธรรมเนียมตามพระราชบัญญัตินี้ โดยอนุโลม

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

ส. โทตระภักดิ์

รองนายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :— เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่ในปัจจุบันปัญหาในด้านที่อยู่อาศัยภายในเมืองได้เพิ่มทวีมากขึ้น และระบบกรรมสิทธิ์ในอสังหาริมทรัพย์ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ไม่อาจสนองความต้องการของประชาชน ซึ่งต้องอยู่อาศัยในอาคารเดียวกันโดยร่วมกันมีกรรมสิทธิ์ห้องชุดในอาคารนั้นแยกจากกันเป็นสัดส่วนได้ สมควรวางระบบกรรมสิทธิ์ห้องชุดขึ้น เพื่อให้ผู้ที่อยู่ในอาคารเดียวกันสามารถถือกรรมสิทธิ์ห้องชุดในอาคารส่วนที่เป็นของตนแยกจากกันเป็นสัดส่วนและสามารถจัดระบบค่าใช้จ่ายในการบำรุงรักษาอาคารร่วมกันได้ นอกจากนี้สมควรวางมาตรการควบคุมการจัดตั้งอาคารชุดให้เหมาะสมเพื่อเป็นหลักประกันให้แก่ผู้ที่จะมาซื้อห้องชุดเพื่ออยู่อาศัย จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้ขึ้น

อัตราค่าธรรมเนียมและค่าใช้จ่าย

(1) ค่าจดทะเบียนอาคารชุด	ฉบับละ 500.00 บาท
(2) ค่าจดทะเบียนเล็กอาคารชุด	ฉบับละ 500.00 บาท
(3) ค่าจดทะเบียนนิติบุคคลอาคารชุด	ฉบับละ 500.00 บาท
(4) ค่าจดทะเบียนเปลี่ยนแปลงข้อบังคับ	ฉบับละ 100.00 บาท
(5) ค่าออกหนังสือกรรมสิทธิ์ห้องชุดหรือ ใบแทนหนังสือกรรมสิทธิ์ห้องชุด	ห้องชุดละ 100.00 บาท
(6) ค่าจดทะเบียนสิทธิและนิติกรรม	
ก. เรียกตามจำนวนทุนทรัพย์ร้อยละ 2 อย่างต่ำไม่ต่ำกว่า	20.00 บาท
ข. ไม่มีทุนทรัพย์	20.00 บาท
(7) ค่าธรรมเนียมเบ็ดเตล็ด	
(1) ค่าคำขอ	2.00 บาท
(2) ค่าคัดสำเนาเอกสารต่าง ๆ รวมทั้งค่า คัดสำเนาเอกสารเป็นพยานในคดีแพ่ง โดยเจ้าหน้าที่เป็นผู้คัด	หน้าละ 5.00 บาท
(3) ค่ารับรองเอกสารที่คัด	ฉบับละ 5.00 บาท
(4) ค่าตรวจหลักฐานทะเบียนห้องชุด	ห้องชุดละ 10.00 บาท
(5) ค่ารับอายุัดห้องชุด	ห้องชุดละ 10.00 บาท
(8) ค่าใช้จ่าย	
(1) ค่าปิดประกาศให้แก่ผู้ปิดประกาศ	รายละ 10.00 บาท
(2) ค่าพยานให้แก่พยาน	คนละ 2.00 บาท

กฎกระทรวง

(พ.ศ. 2523)

ออกตามความในพระราชบัญญัติอาคารชุด พ.ศ. 2522

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 5 มาตรา 6 (6) มาตรา 8 มาตรา 21
มาตรา 31 และมาตรา 61 แห่งพระราชบัญญัติอาคารชุด พ.ศ. 2522 รัฐมนตรีว่าการ
กระทรวงมหาดไทย ออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

หมวด 1

การจดทะเบียนอาคารชุด

ส่วนที่ 1

การขอจดทะเบียนอาคารชุด

ข้อ 1 ผู้มีกรรมสิทธิ์ในที่ดินและอาคารใดประสงค์จะขอจดทะเบียนที่ดินและ
อาคารนั้นให้เป็นอาคารชุด ให้ยื่นคำขอตามแบบ อ.ช. 1 ท้ายกฎกระทรวงนี้ต่อพนักงาน
เจ้าหน้าที่ ณ สำนักงานที่ดินจังหวัดหรือสำนักงานที่ดินสาขา แห่งท้องที่ที่ดินและอาคาร
นั้นตั้งอยู่ แล้วแต่กรณี

ข้อ 2 คำขอตามข้อ 1 ให้ยื่นพร้อมด้วยเอกสารดังต่อไปนี้

(1) โฉนดที่ดิน

- (2) แผนผังแสดงเขตที่ดินและที่ตั้งของอาคารชุดแต่ละอาคารชุดและสิ่งปลูกสร้างโดยมีมาตราส่วน 1 : 500 หรือ 1 : 1000 ตามความเหมาะสม
- (3) แผนผังแสดงรายละเอียดของอาคารชุดแต่ละชั้นโดยระบุความกว้าง ความยาว ความสูง และเนื้อที่ รวมทั้งหมายเลขประจำของห้องชุดแต่ละห้องชุด
- (4) แผนผังและรายการแสดงรายละเอียดเกี่ยวกับทรัพย์สินส่วนบุคคลและทรัพย์สินส่วนกลางในอาคารชุดนั้น
- (5) บัญชีแสดงรายการเกี่ยวกับอัตราส่วนที่เจ้าของห้องชุดแต่ละห้องชุดมีกรรมสิทธิ์ในทรัพย์สินส่วนกลาง
- (6) คำรับรองเป็นหนังสือของผู้ยื่นคำขอว่า อาคารนั้นไม่ติดการจำนองเว้นแต่การจำนองอาคารรวมกับที่ดิน

ส่วนที่ 2

การประกาศคำขอจดทะเบียนและการแจ้งเจ้าหน้าที่

ข้อ 3 ในกรณีที่ที่ดินและอาคารที่ขอจดทะเบียนอาคารชุดติดการจำนองหรือตกอยู่ภายใต้บังคับแห่งบุริมสิทธิอันได้จดทะเบียนไว้ในโฉนดที่ดิน ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ดำเนินการดังนี้

- (1) ประกาศคำขอจดทะเบียนอาคารชุดโดยปิดไว้ในที่เปิดเผย ณ สำนักงานที่ดิน จังหวัด หรือ สำนักงาน ที่ดิน สาขา ที่ว่าการเขตหรือที่ว่าการอำเภอหรือกิ่งอำเภอและที่ทำการแขวงหรือที่ทำการกำนัน แห่งห้องที่ที่ดินและอาคารนั้นตั้งอยู่ และ ณ บริเวณที่ดินที่ขอจดทะเบียนอาคารชุดแห่งหนึ่งฉบับ
- (2) มีหนังสือแจ้งพร้อมทั้งส่งสำเนาประกาศไปให้เจ้าหน้าที่จำนองหรือเจ้าหน้าที่ซึ่งมีบุริมสิทธิเหนือที่ดินและอาคารดังกล่าว มาแจ้งพร้อมทั้งแสดงหลักฐานแห่งหนี้ต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ภายในสามสิบวันนับแต่วันได้รับหนังสือแจ้ง

ข้อ 4 เมื่อได้ดำเนินการตามข้อ 3 แล้ว ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ดำเนินการดังนี้

(1) ถ้าเจ้าหน้าที่จำนองได้มาแจ้งและแสดงหลักฐานแห่งหนี้ต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ภายในกำหนดเวลา ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ชี้แจงให้ทราบถึงค่าของจดทะเบียนอาคารชุดรายนั้น พร้อมทั้งจำนวนเงินที่เจ้าหนัดังกล่าวจะได้รับชำระหนี้จากห้องชุดแต่ละห้องชุด ในการนี้ให้บันทึกคำชี้แจงและคำยินยอมหรือไม่ยินยอมของเจ้าหนี้ลายมือชื่อไว้เป็นหลักฐาน

(2) ถ้าเจ้าหนี้ซึ่งมีบุริมสิทธิเหนือที่ดินและอาคารมาแจ้งและแสดงหลักฐานต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ภายในกำหนดเวลา ให้พนักงานเจ้าหน้าที่แจ้งให้ทราบถึงค่าของจดทะเบียนอาคารชุดรายนั้นและบันทึกคำชี้แจงให้เจ้าหนี้หนึ่งลงลายมือชื่อไว้

(3) ถ้าเจ้าหนี้จำนองและเจ้าหนี้ซึ่งมีบุริมสิทธิเหนือที่ดินและอาคารมิได้มาแจ้งและแสดงหลักฐานแห่งหนี้ต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ภายในกำหนดเวลาให้พนักงานเจ้าหน้าที่บันทึกถึงการนั้นในคำขอ

ส่วนที่ 3

การรับและไม่รับจดทะเบียนอาคารชุด

ข้อ 5 เมื่อได้ดำเนินการตามข้อ 4 แล้ว ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ดำเนินการดังต่อไปนี้

(1) ในกรณีที่มิมีเจ้าหนี้จำนอง ถ้าเจ้าหนี้จำนองไม่ยินยอมให้จดทะเบียนที่ดินและอาคารชุด หรือไม่มาแจ้งและแสดงหลักฐานแห่งหนี้ต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่สั่งไม่รับจดทะเบียนและแจ้งให้ผู้ยื่นคำขอทราบโดยไม่ชักช้า

(2) ในกรณีที่มิมีเจ้าหนี้ซึ่งมีบุริมสิทธิเหนือที่ดินและอาคาร ไม่ว่าเจ้าหนัดังกล่าวจะได้มาแจ้งและแสดงหลักฐานแห่งหนี้ต่อพนักงานเจ้าหน้าที่หรือไม่ก็ตามให้พนักงานเจ้าหน้าที่แจ้งให้ผู้ยื่นคำขอทราบ เพื่อให้ผู้ยื่นคำขอดำเนินการให้ที่ดินและอาคารนั้นปราศจากภาระผูกพันภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้ง ถ้าผู้ยื่นคำขอไม่ดำเนินการให้เสร็จสิ้นภายในระยะเวลาดังกล่าว ให้พนักงานเจ้าหน้าที่สั่งไม่รับจดทะเบียน

ข้อ 6 ที่ดินและอาคารที่จะรับจดทะเบียนเป็นอาคารชุดได้ ต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์ดังต่อไปนี้

(1) ที่ดินและอาคารนั้นต้องเป็นกรรมสิทธิ์ของผู้ยื่นคำขอโดยปราศจากภาวะผูกพันใด ๆ นอกจากการจำนองซึ่งเข้าเกณฑ์ตาม (2)

(2) ในกรณีที่ที่ดินหรือทั้งที่ดินและอาคารติดการจำนอง ต้องปรากฏว่าผู้รับจำนองยินยอมให้จดทะเบียนเป็นอาคารชุดโดยยินยอมที่จะรับชำระหนี้จากห้องชุด แต่ละห้องชุดตามจำนวนเงินที่ตกลงกันแล้ว

(3) อาคารนั้นได้รับอนุญาตตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคารและสามารถใช้เป็นห้องชุดและทรัพย์สินส่วนกลางได้

ข้อ 7 การจดทะเบียนอาคารชุด ให้บันทึกสาระสำคัญต่าง ๆ ลงไว้ในทะเบียนอาคารชุด แล้วออกหนังสือสำคัญแสดงการจดทะเบียนอาคารชุดให้ผู้ยื่นคำขอหนึ่งฉบับและเก็บคู่ฉบับไว้ ณ สำนักงานของพนักงานเจ้าหน้าที่หนึ่งฉบับ

หมวด 2

หนังสือกรรมสิทธิ์ห้องชุด

ส่วนที่ 1

แบบและการออกหนังสือกรรมสิทธิ์ห้องชุด

ข้อ 8 แบบหนังสือกรรมสิทธิ์ห้องชุดให้ใช้แบบ อ.ช. 2 ท้ายกฎกระทรวงนี้

ข้อ 9 การออกหนังสือกรรมสิทธิ์ห้องชุด ให้ดำเนินการดังต่อไปนี้

(1) เมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่ได้รับจดทะเบียนอาคารชุดแล้วให้ออกหนังสือกรรมสิทธิ์ห้องชุดแก่เจ้าของกรรมสิทธิ์ ในที่ดินและอาคารที่จดทะเบียนแล้วนั้นโดยอาศัยหลักฐานจากแผนผังอาคารชุดและรายละเอียดอื่น ๆ ที่ยื่นประกอบคำขอจดทะเบียนอาคารชุดนั้น

(2) ในกรณีที่มีการจำนองติดอยู่ ให้จัดแจ้งการจำนองนั้นในหนังสือกรรมสิทธิ์ห้องชุดทุกฉบับ พร้อมทั้งระบุจำนวนเงินที่ผู้รับจำนองจะได้รับชำระหนี้จากห้องชุดแต่ละห้องชุดไว้ในสารบัญสำหรับจดทะเบียน โดยคำนวณจำนวนเงินดังกล่าวตามอัตราส่วนแห่งกรรมสิทธิ์ในทรัพย์สินส่วนกลาง

ส่วนที่ 2

แบบและการออกใบแทนหนังสือกรรมสิทธิ์ห้องชุด

ข้อ 10 แบบใบแทนหนังสือกรรมสิทธิ์ห้องชุดให้ใช้แบบ อ.ช. 2 ท้ายกฎกระทรวงนี้ โดยให้มีคำว่า “ใบแทน” พิมพ์ด้วยหมึกสีแดงไว้ด้านหน้าเหนือครุฑ

ข้อ 11 การกรอกใบแทนหนังสือกรรมสิทธิ์ห้องชุด ให้ปฏิบัติดังนี้

(1) ในกรณีหนังสือกรรมสิทธิ์ห้องชุดสูญหาย ให้เจ้าของชุดยื่นคำขอต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ โดยนำพยานหลักฐานมาให้พนักงานเจ้าหน้าที่สอบสวนจนเป็นที่เชื่อถือได้ แล้วให้พนักงานเจ้าหน้าที่ประกาศให้บุคคลทั่วไปทราบมีกำหนดสามสิบวัน ประกาศนั้นให้ปิดไว้ในที่เปิดเผย ณ สำนักงานที่ดินจังหวัดหรือสำนักงานที่ดินสาขา ที่ว่าการเขตหรือที่ว่าการเขตหรือที่ว่าการอำเภอหรือกิ่งอำเภอ และที่ทำการแขวงหรือที่ทำการกำนันแห่งห้องชุดตั้งอยู่และ ณ ที่ห้องชุดนั้นแห่งละหนึ่งฉบับ ถ้ามีผู้คัดค้านภายในเวลาที่กำหนดและนำพยานหลักฐานมาแสดง ให้พนักงานเจ้าหน้าที่สอบสวนแล้วส่งการไปตามควรแก่กรณี ถ้าไม่มีผู้ใดคัดค้านภายในกำหนด ให้ออกใบแทนได้ตามคำขอ

(2) ในกรณีหนังสือกรรมสิทธิ์ห้องชุด ถ้าเจ้าของห้องชุดนำหนังสือกรรมสิทธิ์ห้องชุดมามอบ และหนังสือกรรมสิทธิ์ห้องชุดนั้นยังมีตำแหน่งที่ดิน ที่ตั้งห้องชุด ลายมือชื่อและตราประจำตำแหน่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามแบบหนังสือกรรมสิทธิ์ห้องชุด ปรากฏอยู่และสามารถทำการตรวจสอบได้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ออกใบแทนได้ แต่ถ้าขาดสาระสำคัญดังกล่าวให้นำความใน (1) มาใช้บังคับ

(3) ในกรณีศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่งถึงที่สุดเกี่ยวกับกรรมสิทธิ์ห้องชุดแต่ผู้ยื่นคำขอไม่สามารถทำหนังสือกรรมสิทธิ์ห้องชุดมาเพื่อดำเนินการตามคำพิพากษาหรือคำสั่งศาลได้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจออกใบแทนได้ตาม (1) โดยอนุโลม

(4) ในกรณีอธิบดีกรมที่ดินจะใช้อำนาจจำหน่ายห้องชุดของคนต่างด้าวตามมาตรา 19 แต่ไม่ได้หนังสือกรรมสิทธิ์ห้องชุดคืนมาหรือได้มาแต่ชำรุด ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจออกใบแทนได้ตาม (1) หรือ (2) โดยอนุโลม

(5) ในกรณีพนักงานเจ้าหน้าที่ใช้อำนาจเพิกถอนหรือแก้ไขหนังสือกรรมสิทธิ์ห้องชุด การจดทะเบียนสิทธิและนิติกรรมเกี่ยวกับห้องชุด หรือการจดทะเบียนในสารบัญชสำหรับจดทะเบียน แต่ไม่ได้หนังสือกรรมสิทธิ์ห้องชุดคืนมาหรือได้มาแต่ชำรุดให้ออกใบแทนตามคู่ฉบับที่เก็บไว้ ณ สำนักงานของพนักงานเจ้าหน้าที่

(6) ใบแทนหนังสือกรรมสิทธิ์ห้องชุด ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ลงลายมือชื่อและประทับตราประจำตำแหน่ง และในสารบัญชสำหรับจดทะเบียน ให้ระบุวัน เดือน ปีที่ออกหนังสือกรรมสิทธิ์ห้องชุดฉบับเดิมด้วยหมึกสีแดง ถ้ามีรายการจดทะเบียนให้คัดรายการด้วยหมึกสีแดงและให้พนักงานเจ้าหน้าที่ลงลายมือชื่อและประทับตราได้รายการสุดท้าย ถ้าไม่มีรายการจดทะเบียน ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ลงลายมือชื่อและประทับตราได้วัน เดือน ปีที่ออกหนังสือกรรมสิทธิ์ห้องชุดฉบับเดิม

สำหรับหนังสือกรรมสิทธิ์ห้องชุดฉบับที่เก็บไว้ที่สำนักงานเจ้าหน้าที่ในสารบัญชสำหรับจดทะเบียน ให้มีคำว่า “ได้ออกใบแทนหนังสือกรรมสิทธิ์ห้องชุดไปแล้ว” พร้อมทั้งระบุ วัน เดือน ปี ที่ออกด้วยหมึกสีแดง และให้พนักงานเจ้าหน้าที่ลงลายมือชื่อกำกับไว้

หมวด 3

การจดทะเบียนนิติบุคคลอาคารชุด

ส่วนที่ 1

การขอจดทะเบียนนิติบุคคลอาคารชุด

ข้อ 12 ผู้ประสงค์จะจดทะเบียนนิติบุคคลอาคารชุด ให้ยื่นคำขอตามแบบ อ.ช. 3 ท้ายกฎกระทรวงนี้ต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ ณ สำนักงานที่ดินจังหวัดหรือสำนักงานที่ดินสาขา แห่งท้องที่ที่อาคารชุดนั้นตั้งอยู่ แล้วแต่กรณี

ข้อ 13 คำขอตามข้อ 12 ให้ยื่นพร้อมด้วยหลักฐานดังต่อไปนี้

- (1) หลักฐานในการจดทะเบียนอาคารชุด
- (2) สำเนาข้อบังคับ

(3) ชื่อและที่อยู่ของผู้จัดการนิติบุคคลอาคารชุด ในกรณี ที่นิติบุคคลเป็นผู้จัดการให้ระบุชื่อและที่อยู่ของบุคคลธรรมดาซึ่งเป็นผู้ดำเนินการแทนนิติบุคคล พร้อมทั้งหลักฐานการแต่งตั้งตามมาตรา 35 และหลักฐานแสดงการก่อตั้งนิติบุคคลนั้นด้วย

(4) บัญชีรายชื่อคณะกรรมการควบคุมการจัดการนิติบุคคลอาคารชุดตามมาตรา 37 ถ้ามี

ส่วนที่ 2

การรับจดทะเบียนนิติบุคคลอาคารชุดและการจดทะเบียน เปลี่ยนแปลงข้อบังคับ

ข้อ 14 เมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่ได้พิจารณาเห็นว่าหลักฐานตามข้อ 13 ถูกแล้ว ให้รับจดทะเบียนนิติบุคคลอาคารชุดนั้นได้ โดยบันทึกสาระสำคัญลงไว้ในทะเบียนนิติบุคคลอาคารชุดและบันทึกการจดทะเบียนไว้ในข้อบังคับด้วย แล้วออกหนังสือสำคัญการจดทะเบียนนิติบุคคลอาคารชุดให้ผู้นั้นคำของหนึ่งฉบับ และเก็บคู่ฉบับไว้ ณ สำนักงานของพนักงานเจ้าหน้าที่หนึ่งฉบับ

ข้อ 15 นิติบุคคลอาคารชุดใดประสงค์จะจดทะเบียนเปลี่ยนแปลงข้อบังคับที่ได้จดทะเบียนไว้แล้ว ให้ยื่นคำขอต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ตามแบบ อ.ช. 4 ท้ายกฎกระทรวงนี้ พร้อมด้วยสำเนาข้อบังคับที่มีการเปลี่ยนแปลงใหม่

เมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่ได้พิจารณาเห็นว่าเป็นการถูกต้องแล้ว ให้รับจดทะเบียนเปลี่ยนแปลงข้อบังคับไว้ในทะเบียนนิติบุคคลอาคารชุดตามข้อ 14 แล้วบันทึกการจดทะเบียนไว้ในข้อบังคับฉบับที่เปลี่ยนแปลงด้วย

หมวด 4

ค่าธรรมเนียมและค่าใช้จ่าย

ข้อ 16 ค่าธรรมเนียม

(1) ค่าจดทะเบียนอาคารชุด	ฉบับละ 500.00 บาท
(2) ค่าจดทะเบียนเลิกอาคารชุด	ฉบับละ 200.00 บาท

(3) ค่าจดทะเบียนนิติบุคคลอาคารชุด	ฉบับละ	300.00	บาท
(4) ค่าจดทะเบียนเปลี่ยนแปลงข้อบังคับ	ฉบับละ	100.00	บาท
(5) ค่าออกหนังสือกรรมสิทธิ์ห้องชุดหรือ ใบแทนหนังสือกรรมสิทธิ์ห้องชุด	ห้องชุดละ	50.000	บาท
(6) ค่าจดทะเบียนสิทธิและนิติกรรม			
ก. เรียกตามจำนวนทุนทรัพย์ร้อยละ 2 อย่างต่ำไม่ต่ำกว่า		20.00	บาท
ข. ไม่มีทุนทรัพย์		20.00	บาท
(7) ค่าธรรมเนียมเบ็ดเตล็ด			
ก. ค่าคำขอ		2.00	บาท
ข. ค่าคัดสำเนาเอกสารต่าง ๆ รวมทั้งค่าคัดสำเนาเอกสาร เป็นพยานในคดีแพ่ง โดยเจ้าหน้าที่เป็นผู้คัด	หน้าละ	5.00	บาท
ค. ค่ารับรองเอกสารที่คัด	ฉบับละ	5.00	บาท
ง. ค่าตรวจหลักฐานทะเบียนห้องชุด	ห้องชุดละ	10.00	บาท
จ. ค่ารับอายุัดห้องชุด	ห้องชุดละ	10.00	บาท
ข้อ 17 ค่าใช้จ่าย			
(1) ค่าปิดประกาศให้แก่ผู้ปิดประกาศ	รายละ	10.00	บาท
(2) ค่าพยานให้แก่พยาน	คนละ	2.00	บาท

ให้ไว้ ณ วันที่ 16 มิถุนายน พ.ศ. 2523

ประเทือง กิริติบุตร

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

หมายเหตุ:— เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ เนื่องจากพระราชบัญญัติ
อาคารชุด พ.ศ. 2522 ได้บัญญัติให้กำหนดรายละเอียดต่าง ๆ ในการบังคับ
ใช้พระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวโดยกระทรวง กล่าวคือ

(1) มาตรา 6 (6) บัญญัติให้ผู้ประสงค์จะจดทะเบียนอาคารชุดยื่นคำขอ
พร้อมด้วยหลักฐานอื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

(2) มาตรา 8 บัญญัติให้การขอจดทะเบียน การประกาศ การแจ้งเจ้า
หนี้ และการจดทะเบียนอาคารชุดเป็นไปตามหลักเกณฑ์วิธีการและเงื่อนไขที่กำหนดใน
กฎกระทรวง

(3) มาตรา 21 บัญญัติให้กำหนดแบบ หลักเกณฑ์ และวิธีการออก
หนังสือกรรมสิทธิ์ห้องชุดรวมทั้งใบแทนหนังสือกรรมสิทธิ์ห้องชุดโดยกฎกระทรวง

(4) มาตรา 31 บัญญัติให้การขอและการจดทะเบียนนิติบุคคลอาคารชุด
เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

(5) มาตรา 61 บัญญัติให้ผู้ขอจดทะเบียนอาคารชุดหรือนิติบุคคลอาคาร
ชุด จดทะเบียนเลิกอาคารชุด เปลี่ยนแปลงข้อบังคับ ออกหนังสือกรรมสิทธิ์ห้องชุดหรือ
ใบแทนหนังสือกรรมสิทธิ์ห้องชุด จดทะเบียนสิทธิและนิติกรรมหรือทำธุรกิจอื่นเกี่ยวกับ
ห้องชุด ต้องเสียค่าธรรมเนียมและค่าใช้จ่ายตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

ดังนั้น เพื่อให้การบังคับใช้พระราชบัญญัติอาคารชุด พ.ศ. 2522 ได้เป็นไป
โดยเหมาะสมและได้ผลตรงตามเจตนารมณ์แห่งบทบัญญัติในมาตราต่าง ๆ ดังกล่าวข้างต้น
จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้

เลขรับที่.....
วันที่.....
(สำหรับพนักงานเจ้าหน้าที่เป็นผู้กรอก)

คำขอจดทะเบียนอาคารชุด

เขียนที่.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

1. ข้าพเจ้า

(ก) บุคคลธรรมดา ชื่อ นาย/นาง/นางสาว.....
 ชื่อสกุล.....อายุ.....ปี สัญชาติ.....อยู่เลขที่.....
 ตรอก.....ซอย.....ถนน.....
 หมู่ที่.....ตำบล/แขวง.....อำเภอ/เขต.....
 จังหวัด.....หมายเลขโทรศัพท์.....

(ข) นิติบุคคลประเภท.....ชื่อ.....
 ได้จดทะเบียนเป็นนิติบุคคลเมื่อวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....
 ณ.....เลขทะเบียนที่.....โดยมีผู้ทำการแทนนิติบุคคล
 ชื่อ นาย/นาง/นางสาว.....ชื่อสกุล.....
 นิติบุคคลนี้มีสำนักงานใหญ่ตั้งอยู่เลขที่.....ตรอก.....
 ซอย.....ถนน.....หมู่ที่.....
 ตำบล/แขวง.....อำเภอ/เขต.....จังหวัด.....
 หมายเลขโทรศัพท์.....

- หมายเหตุ: 1. ให้ทำเครื่องหมาย ✓ ใน หน้าข้อความที่ต้องการ
 2. ให้ขีดฆ่าข้อความที่ไม่ต้องการซึ่งให้ไว้เพื่อเลือกออก

2. ข้าพเจ้าเป็นเจ้าของกรรมสิทธิ์ ในที่ดินโฉนดเลขที่.....
ตำบล/แขวง.....อำเภอ/เขต.....จังหวัด.....
3. ที่ดินตาม 2. มีเนื้อที่.....ไร่.....งาน.....ตารางวา
4. ในที่ดินดังกล่าวใน 2. และ 3. มีอาคารซึ่งข้าพเจ้าเป็นเจ้าของกรรมสิทธิ์ปลูกอยู่
จำนวน.....หลัง
5. ข้าพเจ้ามีความประสงค์จะขอจดทะเบียนที่ดิน และอาคารดังกล่าวข้างต้นให้เป็นอาคาร
ชุด โดยใช้ชื่อของอาคารชุดว่า.....
6. พร้อมนี้ข้าพเจ้าได้แนบหลักฐานและเอกสารต่าง ๆ มาเพื่อประกอบการพิจารณาด้วย
แล้ว คือ
 - (1) โฉนดที่ดิน จำนวน.....ฉบับ
 - (2) แผนผังแสดงเขตที่ดินและที่ตั้งของอาคารชุดแต่ละหลังและสิ่งปลูกสร้าง โดยมี
มาตราส่วน 1:500 1:1000
 - (3) แผนผังแสดงรายละเอียดของอาคารชุดแต่ละชั้นโดยระบุ ความกว้าง ความยาว
ความสูง และเนื้อที่ของห้องชุดแต่ละห้องชุด รวมทั้งหมายเลขประจำห้องชุด
แต่ละห้อง จำนวน.....ฉบับ
 - (4) แผนผังและรายการแสดงรายละเอียดเกี่ยวกับทรัพย์สินส่วนบุคคล และทรัพย์สินส่วน
กลาง ในอาคารชุดนี้
 - (5) บัญชีแสดงรายการเกี่ยวกับอัตราส่วนที่เจ้าของห้องชุดแต่ละห้องชุดมีกรรมสิทธิ์
ในทรัพย์สินกลาง
7. ข้าพเจ้าขอรับรองว่า
 - (1) ที่ดินและอาคารที่ขอจดทะเบียนอาคารชุดนี้ เป็นกรรมสิทธิ์ของข้าพเจ้า
โดยปราศจากภาระผูกพันใด ๆ
 - (2) อาคารที่ขอจดทะเบียนอาคารชุดนี้ไม่ติดการจำนอง

- (3) ที่ดินที่ขอจดทะเบียนอาคารชุดนี้ติดการจำนอง แต่ผู้รับจำนองได้ยินยอมให้จดทะเบียนเป็นอาคารชุด โดยยินยอมที่จะรับชำระหนี้จากห้องชุดแต่ละห้องชุดตามจำนวนเงินที่ได้ตกลงกันแล้ว
- (4) ทั้งที่ดินและอาคารที่ขอจดทะเบียนอาคารชุดนี้ติดการจำนอง แต่ผู้รับจำนองได้ยินยอมให้จดทะเบียนเป็นอาคารชุด โดยยินยอมที่จะรับชำระหนี้จากห้องชุดแต่ละห้องชุดตามจำนวนเงินที่ได้ตกลงกันแล้ว

ลงชื่อ.....ผู้ยื่นคำขอ
(.....)

คำสั่งพนักงานเจ้าหน้าที่

- รับจดทะเบียนเป็นอาคารชุด ทะเบียนเลขที่.....
เมื่อวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....
- ไม่รับจดทะเบียน เนื่องจาก.....
.....
.....
.....
.....

ลงชื่อ.....พนักงานเจ้าหน้าที่
(.....)
วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ตำแหน่งที่ดิน

โฉนดที่ดินเลขที่.....

ตำบล.....

อำเภอ.....

จังหวัด.....

เนื้อที่.....ไร่.....งาน.....ตารางวา

ที่ตั้งห้องชุด

ห้องชุดเลขที่.....

ชั้นที่.....

อาคารเลขที่.....

ชื่ออาคารชุด.....

ทะเบียนอาคารชุดเลขที่.....

หนังสือกรรมสิทธิ์ห้องชุด

ออกโดยอาศัยอำนาจตามพระราชบัญญัติอาคารชุด พ.ศ. 2522

ให้แก่.....สัญชาติ.....อยู่บ้านเลขที่.....

หมู่ที่.....ถนน.....ตรอก/ซอย.....

ตำบล/แขวง.....อำเภอ/เขต.....จังหวัด.....

แผนผังห้องชุด

มาตราส่วน 1 :

เนื้อที่ประมาณ.....ตารางเมตร สูง.....เมตร

อัตราส่วนแห่งกรรมสิทธิ์ในทรัพย์ส่วนกลาง

จำนวน.....ส่วน ใน.....ส่วน

ออก ณ วันที่.....เดือน.....พุทธศักราช.....

พนักงานเจ้าหน้าที่

.....ผู้เขียน
.....ผู้ตรวจ
.....หัวหน้าการ

หมายเหตุ มีคำว่า กรมที่ดิน กระทรวงมหาดไทย ล้อมกรอบวงขอบ

เลขรับที่.....
วันที่.....
(สำหรับพนักงานเจ้าหน้าที่เป็นผู้กรอก)

คำบอจกทะเบียนนิติบุคคลอาคารชุด

เขียนที่.....
วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

1. ข้าพเจ้า

(ก) บุคคลธรรมดา ชื่อ นาย/นาง/นางสาว.....

ชื่อสกุล.....อายุ.....ปี สัญชาติ.....

อยู่เลขที่.....ต.รอก.....ซอย.....

ถนน.....หมู่ที่.....ตำบล/แขวง.....

อำเภอ/เขต.....จังหวัด.....หมายเลขโทรศัพท์.....

(ข) นิติบุคคลประเภท.....ชื่อ.....

ได้จดทะเบียนเป็นนิติบุคคลเมื่อวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

เลขทะเบียนที่.....โดยมีผู้ทำการแทนนิติบุคคล

ชื่อ นาย/นาง/นางสาว.....ชื่อสกุล.....

นิติบุคคลนี้มีสำนักงานใหญ่ตั้งอยู่เลขที่.....ต.รอก.....

ซอย.....ถนน.....หมู่ที่.....

ตำบล/แขวง.....อำเภอ/เขต.....

จังหวัด.....หมายเลขโทรศัพท์.....

- หมายเลข : 1. ให้ทำเครื่องหมาย ✓ ใน หน้าข้อความที่ต้องการ
2. ให้ขีดฆ่าข้อความที่ไม่ต้องการซึ่งให้ไว้เพื่อเลือกออก

ข้าพเจ้าประสงค์จะโอนกรรมสิทธิ์ในห้องชุด โดยไม่เป็นการโอนกรรมสิทธิ์
 ในห้องชุดทั้งหมดในอาคารชุดให้แก่ผู้ขอรับโอนใน 2. โดยขณะที่ยื่นคำขอนี้ ข้าพเจ้าเป็น
 เจ้าของกรรมสิทธิ์ในอาคารชุดชื่อ.....
 ซึ่งได้จดทะเบียนเป็นอาคารชุด ทะเบียนเลขที่.....
 เมื่อวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

2. ข้าพเจ้า

(ก) บุคคลธรรมดา ชื่อ นาย/นาง/นางสาว.....
 ชื่อสกุล.....อายุ.....ปี สัญชาติ.....อยู่เลขที่.....
 ตรอก.....ซอย.....ถนน.....
 หมู่ที่.....ตำบล/แขวง.....อำเภอ/เขต.....
 จังหวัด.....หมายเลขโทรศัพท์.....

(ข) นิติบุคคลประเภท.....ชื่อ.....
 ได้จดทะเบียนเป็นนิติบุคคลเมื่อวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....
 ณ.....เลขทะเบียนที่.....โดยมีผู้ทำการแทนนิติบุคคล
 ชื่อ นาย/นาง/นางสาว.....ชื่อสกุล.....
 นิติบุคคลนี้มีสำนักงานใหญ่ตั้งอยู่เลขที่.....ตรอก.....
 ซอย.....ถนน.....หมู่ที่.....ตำบล/แขวง.....
 อำเภอ/เขต.....จังหวัด.....หมายเลขโทรศัพท์.....

ประสงค์จะขอรับโอนกรรมสิทธิ์ในห้องชุด โดยไม่เป็นการรับโอนกรรมสิทธิ์
 ในห้องชุดทั้งหมดจากผู้ขอโอนใน 1.

(ในกรณีที่ที่ไม่อาจกรอกชื่อผู้ขอรับโอนทั้งหมดลงในช่องว่างที่ให้ไว้ได้ ให้
 กรอกรายชื่อผู้ขอรับโอนทั้งหมดลงในใบแนบคำขอนี้ และลงลายมือชื่อไว้ในใบแนบ
 ดังกล่าวโดยไม่ต้องลงลายมือชื่อในคำขอ)

3. ข้าพเจ้าผู้ขอโอนตาม 1. และผู้ขอรับโอนตาม 2. มีความประสงค์ขอจดทะเบียนนิติบุคคลอาคารชุด โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้ คือ

3.1 ชื่อนิติบุคคลอาคารชุด.....

3.2 ที่ตั้งสำนักงานของนิติบุคคลอาคารชุด อยู่เลขที่.....ต.รอก.....

ซอย.....ถนน.....หมู่ที่.....

ตำบล/แขวง.....อำเภอ/เขต.....

จังหวัด.....หมายเลขโทรศัพท์.....

3.3 ผู้จัดการนิติบุคคลอาคารชุดนี้เป็น

(ก) บุคคลธรรมดาชื่อ นาย/นาง/นางสาว.....

ชื่อสกุล.....อายุ.....ปี สัญชาติ.....อยู่เลขที่.....

ต.รอก.....ซอย.....ถนน.....

หมู่ที่.....ตำบล/แขวง.....อำเภอ/เขต.....

จังหวัด.....หมายเลขโทรศัพท์.....

(ข) นิติบุคคลประเภท.....ชื่อ.....

ได้จดทะเบียนเป็นนิติบุคคลเมื่อวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ณ.....เลขทะเบียนที่.....

สำนักงานตั้งอยู่เลขที่.....ต.รอก.....ซอย.....

ถนน.....หมู่ที่.....ตำบล/แขวง.....

อำเภอ/เขต.....จังหวัด.....หมายเลขโทรศัพท์.....

โดยมี นาย/นาง/นางสาว.....ชื่อสกุล.....

อยู่เลขที่.....ต.รอก.....ซอย.....

ถนน.....หมู่ที่.....ตำบล/แขวง.....

อำเภอ/เขต.....จังหวัด.....หมายเลขโทรศัพท์.....

เป็นผู้ดำเนินการแทนในฐานะผู้จัดการ

4. พร้อมนี้ข้าพเจ้าได้แนบหลักฐานต่าง ๆ มาเพื่อประกอบการพิจารณาด้วยแล้ว คือ

4.1 หลักฐานในการจดทะเบียนอาคารชุด

4.2 สำเนาข้อบังคับ

4.3 ชื่อและที่อยู่ของผู้จัดการนิติบุคคลอาคารชุด ในกรณีที่นิติบุคคลเป็นผู้จัดการ ให้ระบุชื่อและที่อยู่ของบุคคลธรรมดาซึ่งเป็นผู้ดำเนินการแทน นิติบุคคล พร้อมทั้งหลักฐานการแต่งตั้งตามมาตรา 35 และหลักฐานแสดงการก่อตั้งนิติบุคคลนั้นด้วย

4.4 บัญชีรายชื่อคณะกรรมการควบคุมการจัดการนิติบุคคลอาคารชุด ตามมาตรา 37 ถ้ามี

4.5

ลงชื่อ.....ผู้ขอโอน
(.....)

ลงชื่อ.....ผู้ขอรับโอน
(.....)

ลงชื่อ.....ผู้ขอรับโอน
(.....)

คำสั่งพนักงานเจ้าหน้าที่

1. รับจดทะเบียนเป็นนิติบุคคลอาคารชุด ทะเบียนเลขที่.....
เมื่อวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

2. ไม่รับจดทะเบียน เนื่องจาก.....
.....
.....

ลงชื่อ.....พนักงานเจ้าหน้าที่
(.....)

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ใบแนบบแบบ อ.ช. 3

ข้าพเจ้า ผู้ขอรับโอนกรรมสิทธิ์ในห้องชุด เป็น

(ก) บุคคลธรรมดา ชื่อ นาย/นาง/นางสาว.....

ชื่อ.....อายุ.....ปี สัญชาติ.....อยู่เลขที่.....

ต.รอก.....ซอย.....ถนน.....

หมู่ที่.....ตำบล/แขวง.....อำเภอ/เขต.....

จังหวัด.....หมายเลขโทรศัพท์.....

(ข) นิติบุคคลประเภท.....ชื่อ.....

ได้จดทะเบียนเป็นนิติบุคคลเมื่อวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ณ.....เลขทะเบียนที่.....โดยมีผู้ทำการแทนนิติบุคคล

ชื่อ นาย นาง/นางสาว.....ชื่อสกุล.....

นิติบุคคลนี้มีสำนักงานใหญ่ตั้งอยู่เลขที่.....ต.รอก.....

ซอย.....ถนน.....หมู่ที่.....ตำบล/แขวง.....

อำเภอ/เขต.....จังหวัด.....หมายเลขโทรศัพท์.....

ลงชื่อ.....ผู้ขอรับโอน

(.....)

เลขรับที่.....
วันที่.....
(สำหรับพนักงานเจ้าหน้าที่เป็นผู้กรอก)

คำขอจดทะเบียนเปลี่ยนแปลงข้อบังคับนิติบุคคลอาคารชุด

เขียนที่.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

1. ข้าพเจ้า นิติบุคคลอาคารชุดชื่อ.....
สำนักงานตั้งอยู่เลขที่.....ต.รอก.....ซอย.....
ถนน.....หมู่ที่.....ตำบล/แขวง.....
อำเภอ/เขต.....จังหวัด.....หมายเลขโทรศัพท์.....
2. ได้จดทะเบียนเป็นนิติบุคคลอาคารชุด ทะเบียนเลขที่.....
เมื่อวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....
3. ข้าพเจ้ามีความประสงค์จะขอจดทะเบียนเปลี่ยนแปลงข้อบังคับนิติบุคคลอาคารชุด
เสียใหม่ ดังรายการตามใบแนบท้ายคำขอนี้
4. พร้อมทั้งข้าพเจ้าได้แนบสำเนาข้อบังคับที่เปลี่ยนแปลงใหม่ และสำเนานบันทึกการ
ประชุมเจ้าของร่วม ที่มีมติเห็นชอบในการเปลี่ยนแปลงข้อบังคับดังกล่าวมา เพื่อ
ประกอบการพิจารณาด้วยแล้ว

ลายมือชื่อ.....ผู้ยื่นคำขอ
(.....)

คำสั่งพนักงานเจ้าหน้าที่

ได้รับจดทะเบียนเปลี่ยนแปลงข้อบังคับ เมื่อวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ลงชื่อ.....พนักงานเจ้าหน้าที่
(.....)

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ใบแนบแบบ อ.ช. 4

ข้อความในข้อบังคับเดิม

ข้อความจะประสงค์ที่เปลี่ยนแปลงใหม่

ลงชื่อ.....ผู้ยื่นคำร้อง
(.....)

ประกาศกระทรวงมหาดไทย
เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการประเมินทุนทรัพย์ในการ
จดทะเบียนสิทธิและนิติกรรมตามพระราชบัญญัติอาคารชุด พ.ศ. 2522

อาศัยความตามมาตรา 62 แห่งพระราชบัญญัติอาคารชุด พ.ศ. 2522 ให้
“คณะกรรมการประเมินทุนทรัพย์ในการจดทะเบียนสิทธิและนิติกรรมตามประมวลกฎหมายที่ดิน” ที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยแต่งตั้งตามความในมาตรา 105 แห่งประมวลกฎหมายที่ดินเป็น “คณะกรรมการประเมินทุนทรัพย์ในการจดทะเบียนสิทธิและนิติกรรม ตามพระราชบัญญัติอาคารชุด พ.ศ. 2522 ด้วย

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ 14 กันยายน 2524

พลเอก สิทธิ จิรโรจน์

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

พระราชบัญญัติ
การประกอบอาชีพงานก่อสร้าง

ต้นฉบับเป็นหน้าว่าง

พระราชบัญญัติ

การประกอบอาชีพงานก่อสร้าง พ.ศ. 2522

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ 30 เมษายน พ.ศ. 2522

เป็นปีที่ 34 ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรมีกฎหมายว่าด้วยการประกอบอาชีพงานก่อสร้าง

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่รัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา 1 พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติการประกอบอาชีพงานก่อสร้าง พ.ศ. 2522”

มาตรา 2 พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา 3 ในพระราชบัญญัตินี้

“งานก่อสร้าง” หมายความว่า งานเกี่ยวกับการก่อสร้าง ดัดแปลง ขยายต่อเติมประกอบ ติดตั้งหรือรื้อถอนซึ่งอาคารหรือสิ่งก่อสร้างขนาดใหญ่ ตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

“อาคาร” หมายความว่า อาคารตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคาร

“ผู้รับงานก่อสร้างควบคุม” หมายความว่า ผู้ที่จดทะเบียนเป็นผู้รับหรือประกอบงานก่อสร้างควบคุมตามพระราชบัญญัตินี้

“กรรมการ” หมายความว่า กรรมการในคณะกรรมการสถาบันผู้รับงานก่อสร้าง

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา 4 พระราชบัญญัตินี้ไม่ใช้บังคับแก่

(1) ส่วนราชการหรือรัฐวิสาหกิจตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณ ซึ่งประกอบงานก่อสร้างด้วยตนเอง

(2) นิติบุคคลต่างประเทศซึ่งมีสิทธิเข้ามารับงานก่อสร้าง ในกิจการตามพันธะที่รัฐบาลตกลงกับทบวงการชำนัญพิเศษแห่งสหประชาชาติ สถาบันระหว่างประเทศอื่นหรือรัฐกาลต่างประเทศ

(3) นิติบุคคลอื่นตามที่กำหนดโดยพระราชกฤษฎีกา

มาตรา 5 ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกกฎกระทรวงกำหนดค่าธรรมเนียมไม่เกินอัตราท้ายพระราชบัญญัตินี้ ตลอดจนออกกฎกระทรวงกำหนดกิจการอื่นเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้

หมวด 1

สถาบันผู้รับงานก่อสร้าง

มาตรา 6 ให้จัดตั้งสถาบันขึ้นสถาบันหนึ่งเรียกว่า “สถาบันผู้รับงานก่อสร้าง” มีอำนาจหน้าที่ตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดในพระราชบัญญัตินี้

ให้สถาบันผู้รับงานก่อสร้างเป็นนิติบุคคล

มาตรา 7 สถาบันผู้รับงานก่อสร้างมีวัตถุประสงค์ ดังต่อไปนี้

- (1) ควบคุมสอดส่องดูแลความประพฤติและมรรยาทของผู้รับงานก่อสร้าง
- (2) ส่งเสริมการรับงานก่อสร้าง

(3) รักษาผลประโยชน์ของผู้รับงานก่อสร้าง

(4) เผยแพร่และให้การศึกษาเกี่ยวกับงานก่อสร้าง

มาตรา 8 สถาบันผู้รับงานก่อสร้าง ประกอบด้วยกรรมการสถาบันผู้รับงานก่อสร้าง และสมาชิกสถาบันผู้รับงานก่อสร้าง

มาตรา 9 สมาชิกสถาบันผู้รับงานก่อสร้างมีสองประเภท คือ

(1) สมาชิกสามัญ ได้แก่ ผู้มีคุณสมบัติ ดังต่อไปนี้

(ก) เป็นผู้แทนซึ่งได้รับมอบหมายจากทั้ง ห้า ส่วน สามัญจดทะเบียนทั้ง ห้า ส่วนจำกัด บริษัทจำกัดหรือบริษัทมหาชนจำกัดที่ประกอบธุรกิจงานก่อสร้าง

(ข) มีอายุครบยี่สิบปีบริบูรณ์

(ค) ไม่เป็นผู้มีความประพฤติเสียหายซึ่งคณะกรรมการสถาบันผู้รับงานก่อสร้างเห็นว่าจะนำมาซึ่งความเสื่อมเสียเกียรติศักดิ์แห่งอาชีพ

(ง) ไม่เคยต้องโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุด หรือคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมายให้จำคุกในคดี ซึ่งคณะกรรมการสถาบันผู้รับงานก่อสร้างเห็นว่าอาจนำมาซึ่งความเสื่อมเสียเกียรติศักดิ์แห่งอาชีพ

(จ) ไม่เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ

(ฉ) ไม่เป็นบุคคลล้มละลาย

(2) สมาชิกกิตติมศักดิ์ ได้แก่ผู้ทรงคุณวุฒิในสาขาวิชาการต่างๆ ซึ่งสถาบันผู้รับงานก่อสร้างเชิญให้เป็นสมาชิกกิตติมศักดิ์

มาตรา 10 การเข้าเป็นสมาชิก สิทธิ หน้าที่ และการขาดจากสมาชิกภาพของสมาชิกสถาบันผู้รับงานก่อสร้าง ให้เป็นไปตามข้อบังคับของคณะกรรมการสถาบันผู้รับงานก่อสร้าง

มาตรา 11 สถาบันผู้รับงานก่อสร้างอาจมีรายได้ดังต่อไปนี้

(1) ค่าจดทะเบียน ค่าบำรุงและค่าธรรมเนียมต่างๆ ของสถาบันผู้รับงานก่อสร้าง

(2) ค่าธรรมเนียมที่เรียกเก็บตามกฎหมายกระทรวงที่ออกตามมาตรา 5

(3) ผลประโยชน์จากการลงทุนและกิจการอื่น

(4) ทรัพย์สินที่มีผู้บริจาคให้

มาตรา 12 ให้รัฐมนตรีดำรงตำแหน่งนายกพิเศษสถาบันผู้รับงานก่อสร้างและมีอำนาจหน้าที่กำกับกิจการของสถาบันผู้รับงานก่อสร้างตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้

มาตรา 13 ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่งเรียกว่า “คณะกรรมการสถาบันผู้รับงานก่อสร้าง” เรียกโดยย่อว่า “ก.ก.ส.” ซึ่งประกอบด้วยปลัดกระทรวงมหาดไทย อธิบดีกรมทางหลวง อธิบดีกรมโยธาธิการและกรมการอื่นซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งจากผู้แทนของ ก.ว. หนึ่งคน ผู้แทนของ ก.ส. หนึ่งคน ผู้แทนของสมาคมนายช่างเหมาไทยหนึ่งคน ข้าราชการในหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับงานก่อสร้างสองคน และบุคคลซึ่งที่ประชุมสมาชิกสามัญของสถาบันผู้รับงานก่อสร้างเลือกตั้งจากสมาชิกสามัญของสถาบันผู้รับงานก่อสร้างอีกไม่เกินสี่คนเป็นกรรมการสมาชิกสามัญซึ่งสถาบันผู้รับงานก่อสร้างเลือกตั้งขึ้นตามวรรคหนึ่ง ต้องเป็นกรรมการผู้จัดการหรือห้างหุ้นส่วนผู้จัดการของผู้รับงานก่อสร้างควบคุม

ให้ปลัดกระทรวงมหาดไทยเป็นนายกสถาบันผู้รับงานก่อสร้าง

ให้เลขาธิการสถาบันผู้รับงานก่อสร้างเป็นเลขานุการของ ก.ก.ส.

มาตรา 14 กรรมการซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งมีวาระอยู่ในตำแหน่งสองปี กรรมการซึ่งพ้นจากตำแหน่งแล้วอาจได้รับแต่งตั้งอีกได้ แต่จะดำรงตำแหน่งกรรมการเกินกว่าสองวาระติดกันไม่ได้

มาตรา 15 นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ กรรมการซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

(1) ตาย

(2) ลาออก

(3) ขาดจากการเป็นสมาชิกสามัญของสถาบันผู้รับงานก่อสร้าง สำหรับบุคคลซึ่งที่ประชุมสมาชิกสามัญของสถาบันผู้รับงานก่อสร้างเลือกตั้งขึ้น

เมื่อกรรมการซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ ให้รัฐมนตรีแต่งตั้งกรรมการแทนที่ว่าง ถ้าระยะเวลาที่จะดำรงตำแหน่งตามมาตรา 14 เหลือไม่ถึงหกเดือนจะไม่แต่งตั้งก็ได้

ให้กรรมการซึ่งได้รับแต่งตั้งตามวรรคสอง อยู่ในตำแหน่งตามวาระของกรรมการที่ตนแทน

มาตรา 16 เมื่อกรรมการซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งพ้นจากตำแหน่งตามวาระ ให้กรรมการที่พ้นจากตำแหน่งนั้นคงอยู่รักษาการต่อไปจนกว่ากรรมการที่ได้รับการแต่งตั้งใหม่เข้ารับหน้าที่

มาตรา 17 การประชุม ก.ก.ส. ต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมด จึงจะเป็นองค์ประชุม ถ้าการประชุมคราวใดนายกสถาบันผู้รับงานก่อสร้างไม่อยู่ในที่ประชุม หรือไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้กรรมการที่มาประชุมเลือกกรรมการด้วยกันคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม

ภายใต้บังคับมาตรา 23 มติของที่ประชุม ก.ก.ส. ให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งมีเสียงหนึ่งเสียงในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากัน ให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

ให้ ก.ก.ส. จัดให้มีการประชุมอย่างน้อยเดือนละหนึ่งครั้ง

มาตรา 18 ให้ ก.ก.ส. มีอำนาจและหน้าที่วางนโยบายและดำเนินงานของสถาบันผู้รับงานก่อสร้าง และรวมถึงอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

- (1) ออกข้อบังคับการเข้าเป็นสมาชิกสถาบันผู้รับงานก่อสร้าง และการขาดจากสมาชิกภาพ
- (2) ออกข้อบังคับกำหนดค่าจดทะเบียน ค่าบำรุง และค่าธรรมเนียมต่าง ๆ
- (3) ออกข้อบังคับเกี่ยวกับการประชุมสมาชิกของสถาบันผู้รับงานก่อสร้าง
- (4) ออกข้อบังคับวางหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการจดทะเบียน การรับจดทะเบียน การต่ออายุทะเบียน หรือการเพิกถอนทะเบียน เป็นผู้รับงานก่อสร้างควบคุม
- (5) ออกข้อบังคับว่าด้วยการรักษามรรยาทแห่งอาชีพผู้รับงานก่อสร้างควบคุม
- (6) ออกข้อบังคับว่าด้วยการประชุม ก.ก.ส. หรืออนุกรรมการ
- (7) ออกข้อบังคับว่าด้วยการค้าประกันและการให้สินเชื่อแก่ผู้รับงานก่อสร้างควบคุม
- (8) ออกข้อบังคับเกี่ยวกับเรื่องอื่น ๆ ที่อยู่ภายในวัตถุประสงค์ของสถาบันผู้รับงานก่อสร้าง และการบริหารกิจการ รวมทั้งกำหนดเบี้ยประชุมกรรมการและค่าจ้างของพนักงานและลูกจ้างของสถาบันผู้รับงานก่อสร้าง

(9) ให้คำปรึกษา แนะนำ และขอความร่วมมือจากทางราชการ เพื่อควบคุม หรือส่งเสริมการรับงานก่อสร้าง

มาตรา 19 ให้ ก.ก.ส. มีอำนาจแต่งตั้งอนุกรรมการเพื่อทำกิจการหรือพิจารณา เรื่องต่าง ๆ อันอยู่ในขอบเขตแห่งวัตถุประสงค์ของสถาบันผู้รับงานก่อสร้าง

มาตรา 20 ในกิจการเกี่ยวกับบุคคลภายนอก ให้นายกสถาบันผู้รับงานก่อสร้างหรือกรรมการซึ่งนายกสถาบันผู้รับงานก่อสร้างมอบหมายเป็นหนังสือเป็นผู้แทนสถาบันผู้รับงานก่อสร้าง

มาตรา 21 ทุก ๆ ปีให้นายกสถาบันผู้รับงานก่อสร้างจัดให้มีการประชุมสามัญประจำปีของสถาบันผู้รับงานก่อสร้าง เพื่อดำเนินการเลือกตั้งกรรมการและปรึกษาหรือกิจการที่อยู่ในวัตถุประสงค์ของสถาบันผู้รับงานก่อสร้างในกรณีที่จำเป็นจะจัดให้มีการประชุมวิสามัญก็ได้

มาตรา 22 นายกพิเศษสถาบันผู้รับงานก่อสร้างจะเข้าฟังการประชุม และชี้แจงแสดงความเห็นในที่ประชุมสถาบันผู้รับงานก่อสร้าง หรือจะส่งความเห็นเป็นหนังสือไปยังสถาบันผู้รับงานก่อสร้างในเรื่องใด ๆ ก็ได้

มาตรา 23 มติของ ก.ก.ส. ตามมาตรา 18 (2) (4) (5) (6) และ (8) จะต้องได้รับความเห็นชอบของนายกพิเศษสถาบันผู้รับงานก่อสร้างก่อน จึงจะดำเนินการตามมตินั้นได้

ให้นายกสถาบันผู้รับงานก่อสร้างเสนอมติของ ก.ก.ส. ต่อนายกพิเศษสถาบันผู้รับงานก่อสร้างโดยไม่ชักช้า นายกพิเศษสถาบันผู้รับงานก่อสร้างอาจยับยั้งมตินั้นได้ในกรณีที่มิได้มีการยับยั้งภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับมติที่นายกสถาบันผู้รับงานก่อสร้างเสนอ ให้ถือว่านายกพิเศษสถาบันผู้รับงานก่อสร้างให้ความเห็นชอบด้วยมตินั้น

ถ้านายกพิเศษสถาบันผู้รับงานก่อสร้างยับยั้งมติใด ให้ ก.ก.ส. พิจารณาอีกครั้งหนึ่งในการประชุมครั้งถัดมาเมื่อมีเสียงยืนยันมติถึงสามในสี่ของจำนวนกรรมการทั้งหมด ก็ให้ดำเนินการตามมตินั้นได้

มาตรา 24 ให้นายกสถาบันผู้รับงานก่อสร้างแต่งตั้งเลขานุการสถาบันผู้รับงานก่อสร้างคนหนึ่งด้วยความเห็นชอบของ ก.ก.ส. มีหน้าที่รับผิดชอบในการรักษาทะเบียนผู้รับงานก่อสร้างควบคุมและในกิจการอื่นทั่วไป

เลขานุการสถาบันผู้รับงานก่อสร้างต้องเป็นกรรมการผู้จัดการ หรือหุ้นส่วนผู้จัดการของผู้รับงานก่อสร้างควบคุม

หมวด 2

การรับงานก่อสร้างควบคุม

มาตรา 25 รัฐมนตรีมีอำนาจออกกฎกระทรวงกำหนด

(1) งานก่อสร้างประเภทใด ลักษณะใด ขนาดใด หรือสาขาใด เป็นงานก่อสร้างควบคุม

(2) กำหนดประเภทผู้รับงานก่อสร้างควบคุม

มาตรา 26 ผู้รับงานก่อสร้างซึ่งประสงค์จะเป็นผู้รับงานก่อสร้างควบคุมต้องจดทะเบียนเป็นผู้รับงานก่อสร้างควบคุมจาก ก.ก.ส.

มาตรา 27 การขอจดทะเบียน การรับจดทะเบียนเป็นผู้รับงานก่อสร้างควบคุมให้เป็นไปตามข้อบังคับของ ก.ก.ส.

มาตรา 28 ผู้ขอจดทะเบียนเป็นผู้รับงานก่อสร้างควบคุม อย่างน้อยต้องมีคุณสมบัติดังต่อไปนี้

(1) เป็นห้างหุ้นส่วนสามัญจดทะเบียน ห้างหุ้นส่วนจำกัด บริษัทจำกัด หรือบริษัทมหาชนจำกัด ที่มีวัตถุประสงค์เพื่อประกอบธุรกิจงานก่อสร้าง

(2) ไม่เป็นคนต่างด้าวตามกฎหมายว่าด้วยการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว

(3) มีลูกจ้างประจำซึ่งเป็นผู้ได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมจาก ก.ว. และหรือเป็นผู้ได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพสถาปัตยกรรมควบคุมจาก ก.ส. สำหรับควบคุมจำกัดงานก่อสร้างตามจำนวนที่กำหนดในข้อบังคับของ ก.ก.ส.

(4) มีเครื่องมือและอุปกรณ์การก่อสร้างของตนเองในจำนวนที่เพียงพอตามที่กำหนดในข้อบังคับของ ก.ก.ส.

(5) มีฐานะการเงินที่มั่นคงเพียงพอตามที่กำหนดในข้อบังคับของ ก.ก.ส.

(6) มีผลงานและคุณสมบัติอื่น ตามที่จะได้กำหนดในข้อบังคับของ ก.ก.ส.

มาตรา 29 เมื่อได้รับคำขอจดทะเบียน ให้เลขาธิการสถาบันผู้รับงานก่อสร้างประกาศชื่อ ที่อยู่และรายละเอียดอื่น ๆ ไว้ ณ สำนักงานของสถาบันผู้รับงานก่อสร้างเป็นเวลาไม่น้อยกว่าสามสิบวันเพื่อให้โอกาสบุคคลอื่นยื่นคำคัดค้าน

เมื่อได้ประกาศครบกำหนดแล้ว ให้เลขาธิการสถาบันผู้รับงานก่อสร้างเสนอคำขอจดทะเบียนต่อ ก.ก.ส. พร้อมด้วยคำคัดค้านถ้ามี เพื่อพิจารณาการรับจดทะเบียน

ในการพิจารณาคำขอจดทะเบียน ก.ก.ส. จะเรียกผู้ขอจดทะเบียน หรือผู้ยื่นคำคัดค้านมาให้ถ้อยคำ ชี้แจง หรือส่งเอกสารหรือหลักฐานอื่นเพิ่มเติมก็ได้

เมื่อ ก.ก.ส. พิจารณาเห็นว่าผู้ขอจดทะเบียนมีคุณสมบัติครบถ้วนตามที่กำหนดในมาตรา 28 และไม่มีผู้ใดคัดค้านการจดทะเบียน ให้ ก.ก.ส. รับจดทะเบียนตามประเภท ลักษณะขนาด และสาขาของงานก่อสร้างควบคุมและประเภทของผู้รับงานก่อสร้างควบคุม

มาตรา 30 ผู้ขอจดทะเบียนซึ่ง ก.ก.ส. ปฏิเสธการรับจดทะเบียน อาจอุทธรณ์ต่อรัฐมนตรี ภายในสามสิบวันนับแต่วันได้รับหนังสือแจ้งการปฏิเสธ ถ้ารัฐมนตรีเห็นว่ามีเหตุผลสมควร จะส่งเรื่องให้ ก.ก.ส. พิจารณาทบทวนและเสนอความเห็นเพื่อให้รัฐมนตรีวินิจฉัยตามที่เห็นสมควร

ให้รัฐมนตรีมีคำวินิจฉัย และแจ้งให้ผู้อุทธรณ์ทราบภายในหกสิบวันนับแต่ที่รัฐมนตรีได้รับอุทธรณ์

คำวินิจฉัยของรัฐมนตรีให้เป็นที่สุด

มาตรา 31 ใบทะเบียนเป็นผู้รับงานก่อสร้างควบคุม ให้มีอายุห้าปีนับแต่วันออกใบทะเบียน

การต่ออายุใบทะเบียน ให้เป็นไปตามข้อบังคับของ ก.ก.ส.

ถ้าใบทะเบียนสูญหายหรือถูกทำลาย ให้ผู้รับงานก่อสร้างควบคุมยื่นคำร้องขอรับใบแทนภายในกำหนดสามสิบวันนับแต่วันที่ทราบการสูญหายหรือถูกทำลาย

หมวด 3

การประกอบอาชีพงานก่อสร้างและมรรยาทในการประกอบอาชีพงานก่อสร้าง

มาตรา 32 ผู้รับงานก่อสร้างควบคุม ต้องรับงานก่อสร้างควบคุมตามประเภทและสาขาที่ระบุไว้ในใบอนุญาต และต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

ผู้รับงานก่อสร้างควบคุมประเภทและสาขาใดจะรับงานก่อสร้างในสาขาอื่น นอกจากที่ได้ระบุไว้ในใบอนุญาตได้เพียงใด ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา 33 ผู้รับงานก่อสร้างควบคุมต้องรักษามรรยาทแห่งอาชีพตามที่กำหนดไว้ในข้อบังคับของ ก.ก.ส.

การเสนอราคางานก่อสร้างในการประกวดราคาจะต้องเป็นไปโดยสุจริต มีเหตุผลและยุติธรรม

ผู้รับงานก่อสร้างควบคุมจะต้องไม่ร่วมกันกำหนดราคาก่อสร้างในการประกวดราคา หรือกระทำการเพื่อให้ผู้รับงานก่อสร้างควบคุม หรือผู้รับงานก่อสร้างคนหนึ่งคนใดเป็นผู้ชนะการประกวดราคา

มาตรา 34 เพื่อประโยชน์ในการส่งเสริมให้ผู้รับงานก่อสร้างควบคุมสามารถรับงานก่อสร้างในต่างประเทศ หรือรับงานก่อสร้างรายใดที่มีราคาสูงกว่าสองร้อยล้านบาท หรือรับงานที่ต้องใช้ความชำนาญเป็นพิเศษ ผู้รับงานก่อสร้างควบคุมมีสิทธิร้องขอให้รัฐบาลให้ความช่วยเหลือเกี่ยวกับการค้าประกัน การงดหรือลดภาษีอากร และการคุ้มครองคนงานที่ไปทำงานในต่างประเทศแก่ผู้รับงานก่อสร้างควบคุมโดยมีคำรับรองของ ก.ก.ส.

หมวด 4

การเพิกถอนการจดทะเบียน

มาตรา 35 ให้ ก.ก.ส. มีอำนาจสั่งเพิกถอนทะเบียนเป็นผู้รับงานก่อสร้างควบคุมได้เมื่อปรากฏว่า

- (1) ผู้รับงานก่อสร้างควบคุมผู้ใดขาดคุณสมบัติตามมาตรา 28

(2) ผู้รับงานก่อสร้างควบคุมกระทำการฝ่าฝืน พระราชบัญญัตินี้ หรือกฎ-
กระทรวงที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้ หรือข้อบังคับของ ก.ก.ส.

ก่อนพิจารณาเพิกถอนทะเบียน ให้ ก.ก.ส. ดำเนินการไต่สวน โดยให้โอกาส
แก่ผู้รับงานก่อสร้างควบคุมนั้นได้ทราบข้อกล่าวหาและยื่นคำชี้แจงแก้ข้อกล่าวหา

มาตรา 36 การเพิกถอนทะเบียนไม่กระทบถึงการรับงานก่อสร้างที่ผู้ถูกสั่งเพิก
ถอนทะเบียนรับทำอยู่ตามความผูกพันที่มีอยู่ก่อนวันที่ถูกสั่งเพิกถอนทะเบียนนั้น

มาตรา 37 ผู้รับงานก่อสร้างควบคุมซึ่งถูกเพิกถอนทะเบียนอาจขอจดทะเบียน
อีกได้ เมื่อพ้นกำหนดสามปีนับแต่วันถูกเพิกถอนทะเบียน แต่เมื่อ ก.ก.ส. ได้พิจารณาคำ
ขอจดทะเบียนและปฏิเสธการรับจดทะเบียน ให้ผู้นั้นมีสิทธิอุทธรณ์ต่อรัฐมนตรีและให้นำ
มาตรา 30 มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ในกรณีที่ ก.ก.ส. ปฏิเสธการรับจดทะเบียนและผู้นั้นไม่อุทธรณ์ต่อรัฐมนตรีตาม
วรรคหนึ่ง หรือได้อุทธรณ์ต่อรัฐมนตรีแต่รัฐมนตรีมีคำวินิจฉัยยืนตามความเห็นของ ก.ก.ส.
ให้ผู้นั้นยื่นคำขอจดทะเบียนได้ใหม่เมื่อสิ้นระยะเวลาหนึ่งปีนับแต่วันที่ ก.ก.ส. ปฏิเสธการ
รับจดทะเบียนหรือรัฐมนตรีมีคำวินิจฉัย แล้วแต่กรณี ถ้า ก.ก.ส. ปฏิเสธการรับจด
ทะเบียนในครั้งที่สองให้ผู้นั้นมีสิทธิขออุทธรณ์ต่อไปยังรัฐมนตรี ถ้าผู้นั้นไม่อุทธรณ์ต่อ
รัฐมนตรีหรือรัฐมนตรีมีคำวินิจฉัยยืนตามความเห็น ก.ก.ส. ในครั้งที่สองนี้แล้ว ผู้นั้นหมด
สิทธิขอจดทะเบียนต่อไป

หมวด 5

บทกำหนดโทษ

มาตรา 38 ผู้ใดรับหรือประกอบงานก่อสร้างควบคุมโดยไม่ได้จดทะเบียนเป็น
ผู้รับงานก่อสร้างควบคุมตามมาตรา 26 ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าแสนบาทและให้ศาล
สั่งระงับงานก่อสร้างนั้น

การสั่งระงับงานก่อสร้างตามวรรคหนึ่ง ไม่เป็นเหตุให้พ้นจากความรับผิดชอบตาม
สัญญาจ้างก่อสร้าง

มาตรา 39 ผู้รับงานก่อสร้างควบคุมผู้ได้รับหรือประกอบงานก่อสร้างควบคุมในระหว่างที่ใบทะเบียนขาดอายุ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าหมื่นบาทหรือวันละสองพันบาท นับแต่วันที่ในทะเบียนขาดอายุจนกว่าจะได้ต่ออายุใบทะเบียน สุดแต่จำนวนใดจะสูงกว่ากัน

มาตรา 40 ผู้รับงานก่อสร้างควบคุมผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา 31 วรรคสาม ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท

มาตรา 41 ผู้รับงานก่อสร้างควบคุมผู้ใดไม่ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์หรือเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวงที่ออกตามมาตรา 32 ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท และปรับอีกวันละห้าพันบาทตลอดระยะเวลาที่ยังไม่ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์หรือเงื่อนไขนั้น

บทเฉพาะกาล

มาตรา 42 ในระยะเริ่มแรกซึ่งต้องไม่เกินหนึ่งปีนับแต่วันใช้บังคับพระราชบัญญัตินี้ ให้ ก.ก.ส. ประกอบด้วยปลัดกระทรวงมหาดไทย อธิบดีกรมทางหลวง อธิบดีกรมโยธาธิการ และผู้แทนของ ก.ว. หนึ่งคน ผู้แทนของ ก.ส. หนึ่งคน ผู้แทนของ สมาคมนายช่างเหมาไทยหนึ่งคน และข้าราชการในหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับงานก่อสร้างสองคนซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งเป็นกรรมการ และให้ปลัดกระทรวงมหาดไทยทำหน้าที่นายกสถาบันผู้รับงานก่อสร้าง และให้ ก.ก.ส. แต่งตั้งบุคคลใดบุคคลหนึ่งเพื่อทำหน้าที่เลขาธิการสถาบันผู้รับงานก่อสร้างเป็นการชั่วคราว ทั้งนี้จนกว่าจะมีการแต่งตั้งกรรมการตามมาตรา 13 หรือแต่งตั้งเลขาธิการสถาบันผู้รับงานก่อสร้างตามมาตรา 24 แล้วแต่กรณี

ให้รัฐมนตรีแต่งตั้งกรรมการซึ่งประกอบเป็น ก.ก.ส. ตามวรรคหนึ่ง ภายในสามสิบวันนับแต่วันใช้บังคับพระราชบัญญัตินี้

มาตรา 43 ผู้รับงานก่อสร้างรายใดที่รับหรือประกอบงานก่อสร้างควบคุมอยู่แล้วก่อน หรือในวันที่กฎกระทรวงซึ่งออกตามมาตรา 25 ใช้บังคับ ให้ผู้นั้นรับหรือประกอบงานก่อสร้างควบคุมต่อไปจนกว่างานก่อสร้างควบคุมนั้นจะแล้วเสร็จ และถ้าประสงค์จะรับหรือประกอบงานก่อสร้างควบคุมต่อไป ต้องขอจดทะเบียนเป็นผู้รับงานก่อสร้างควบคุมภายในกำหนดหนึ่งร้อยแปดสิบวัน นับแต่วันที่กฎกระทรวงดังกล่าวใช้บังคับ และเมื่อผู้นั้นได้ยื่นคำขอจดทะเบียนเป็นผู้รับงานก่อสร้างควบคุมตามพระราชบัญญัตินี้แล้วก็ให้ผู้นั้นมีสิทธิรับหรือประกอบงานก่อสร้างควบคุมได้ต่อไปจนกว่า ก.ก.ส. ได้มีหนังสือ

ปฏิเสศการไม่รับจดทะเบียนให้ทราบ ในกรณีหลังนี้ให้ผู้นั้นมีสิทธิอุทธรณ์ต่อรัฐมนตรี และให้นำมาตรา 30 มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

ส.โทตระกูลกิจ

รองนายกรัฐมนตรี

อัตราค่าธรรมเนียม

1. ใบทะเบียนเป็นผู้รับงานก่อสร้างควบคุม	20,000 บาท
2. ค่าต่ออายุใบทะเบียน	10,000 บาท
3. ใบแทนใบทะเบียน	500 บาท

หมายเหตุ :— เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ เนื่องจากประเทศไทย อยู่ในระหว่างระยะการพัฒนาประเทศ กิจการก่อสร้างต่าง ๆ จึงมีเพิ่มมากขึ้นอย่างรวดเร็วตามความต้องการทั้งของทางราชการและทางธุรกิจเอกชน การก่อสร้างในปีหนึ่ง ๆ คิดเป็นเงินมีมูลค่าถึงหลายพันล้านบาท และโดย เฉพาะงานก่อสร้างขนาดใหญ่เป็นกิจการที่ต้องใช้ความระมัดระวังอย่างสูง และต้องใช้วิทยาการแผนใหม่หลายอย่างประกอบกัน แต่ในปัจจุบันการ ควบคุมการรับงานก่อสร้างยังไม่มีกฎหมายโดยเฉพาะ กรณีอาจทำให้เกิด อันตรายและเกิดความเสียหายแก่เศรษฐกิจและสังคมได้ เพราะเหตุจาก การก่อสร้างที่ไม่ได้มาตรฐาน นอกจากนั้นผู้รับงานก่อสร้างของไทยหลาย รายมีความรู้ความสามารถเพียงพอที่จะไปรับจ้างทำงานในต่างประเทศ อัน จะเป็นทางหารายได้เข้าประเทศอย่างหนึ่ง สมควรมีการส่งเสริมและควบคุม การรับงานก่อสร้างให้มีมาตรฐานสูงเทียบเท่ามาตรฐานสากลเป็นไปโดย เหมาะสม แต่การจะควบคุมการก่อสร้างชนิดและประเภทใดบ้างนั้น รัฐ- บาลได้กำหนดโดยพระราชกฤษฎีกาตามความจำเป็นและเหมาะสม โดยจะ ไม่กระทบกระเทือนถึงผู้รับงานก่อสร้างขนาดย่อม จึงจำเป็นต้องตรา พระราชบัญญัติขึ้น

พระราชบัญญัติ

การประกอบอาชีพงานก่อสร้าง (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2524

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ 7 สิงหาคม พ.ศ. 2524

เป็นปีที่ 36 ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยการประกอบอาชีพงานก่อสร้าง

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของรัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา 1 พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติการประกอบอาชีพงานก่อสร้าง (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2524”

มาตรา 2 พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ 11 พฤษภาคม พ.ศ. 2523 เป็นต้นไป

มาตรา 3 ให้ยกเลิกความในมาตรา 42 และมาตรา 43 แห่งพระราชบัญญัติการประกอบอาชีพงานก่อสร้าง พ.ศ. 2522 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

มาตรา 42 ในระยะเริ่มแรกซึ่งต้องไม่เกินสี่ปีนับแต่วันใช้บังคับพระราชบัญญัตินี้ให้ ก.ก.ส. ประกอบด้วยปลัดกระทรวงมหาดไทย อธิบดีกรมทางหลวงอธิบดีกรมโยธาธิการ และผู้แทนของ ก.ว. หนึ่งคน ผู้แทนของ ก.ส. หนึ่งคนผู้แทนของสมาคมนายช่างเหมาไทยหนึ่งคน และข้าราชการในหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับงานก่อสร้างสองคน ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้ง เป็นกรรมการ และให้ปลัดกระทรวงมหาดไทยทำหน้าที่นายกสถาบันผู้รับงานก่อสร้าง และให้ ก.ก.ส. แต่งตั้งบุคคลใดบุคคลหนึ่ง เพื่อทำหน้าที่เลขาธิการสถาบันผู้รับงานก่อสร้างเป็นการชั่วคราว ทั้งนี้จนกว่าจะมีการแต่งตั้งกรรมการตามมาตรา 13 หรือแต่งตั้งเลขาธิการสถาบันผู้รับงานก่อสร้างตามมาตรา 24 แล้วแต่กรณี

ให้รัฐมนตรีแต่งตั้งกรรมการซึ่งประกอบเป็น ก.ก.ส. ตามวรรคหนึ่ง ภายในสามสิบวันนับแต่วันใช้บังคับพระราชบัญญัตินี้

มาตรา 43 ให้ผู้รับงานก่อสร้างมีสิทธิรับหรือประกอบงานก่อสร้างควบคุมต่อไปได้อีกสี่ปีนับแต่วันที่กฎกระทรวงซึ่งออกตามมาตรา 25 ใช้บังคับ และเมื่อพ้นระยะเวลาดังกล่าวแล้วให้ผู้นั้นคงประกอบงานก่อสร้างควบคุมตามความผูกพันที่มีอยู่ภายในระยะเวลาสี่ปีนั้นได้ต่อไปจนกว่างานก่อสร้างควบคุมนั้นจะแล้วเสร็จ

ผู้รับงานก่อสร้างซึ่งประสงค์จะรับหรือประกอบงานก่อสร้างควบคุมต่อไปหลังจากระยะเวลาสี่ปีตามวรรคหนึ่งได้สิ้นสุดลงแล้ว ต้องขอจดทะเบียนเป็นผู้รับงานก่อสร้างควบคุมตามพระราชบัญญัตินี้ ภายในสามปีนับแต่วันที่กฎกระทรวงซึ่งออกตามมาตรา 25 ใช้บังคับ ถ้า ก.ก.ส. ปฏิเสธการรับจดทะเบียนก่อนกำหนดเวลาสี่ปีตามวรรคหนึ่ง ให้ผู้นั้นมีสิทธิรับหรือประกอบงานก่อสร้างควบคุมได้ต่อไปจนครบกำหนดเวลาสี่ปีตามสิทธิที่มีอยู่ในวรรคหนึ่ง แต่ถ้า ก.ก.ส. ปฏิเสธการรับจดทะเบียนหลังจากระยะเวลาสี่ปีดังกล่าว ให้ผู้ขอจดทะเบียนมีสิทธิรับหรือประกอบงานก่อสร้างควบคุมได้ต่อไปจนกว่า ก.ก.ส. ได้มีหนังสือแจ้งการปฏิเสธการรับจดทะเบียน

ในกรณีที่ ก.ก.ส. ปฏิเสธการรับจดทะเบียนหลังจากระยะเวลาสี่ปีตามวรรคหนึ่งให้ผู้ขอจดทะเบียนคงประกอบงานก่อสร้างควบคุมตามความผูกพันที่มีอยู่ก่อนวันได้รับหนังสือแจ้งการปฏิเสธการรับจดทะเบียนจาก ก.ก.ส. ได้ต่อไปจนกว่างานก่อสร้างควบคุมจะแล้วเสร็จ

ในกรณีที่ ก.ก.ส. ปฏิเสธการรับจดทะเบียน ให้นำมาตรา 30 มาใช้บังคับโดย
อนุโลม”

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พลเอก ป. ศิริสุลลานนท์

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :— เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ

1. เนื่องจากพระราชบัญญัติการประกอบอาชีพงานก่อสร้าง พ.ศ. 2522 กำหนดให้คณะกรรมการสถาบันผู้รับงานก่อสร้างตามมาตรา 42 ดำรงตำแหน่งได้ไม่เกินหนึ่งปีนับแต่วันใช้บังคับพระราชบัญญัตินี้ แต่โดยที่กำหนดเวลาหนึ่งปีนั้นไม่เพียงพอสำหรับการดำเนินการออกกฎกระทรวงตามมาตรา 25 และมาตรา 32 การดำเนินการออกข้อบังคับตามมาตรา 28 (3) (4) (5) และ (6) และการออกประกาศตามมาตรา 29 สำหรับการรับจดทะเบียนเป็นผู้รับงานก่อสร้างควบคุม เพื่อให้รัฐมนตรีแต่งตั้งคณะกรรมการสถาบันผู้รับงานก่อสร้างตามมาตรา 13 ต่อไปได้ สมควรขยายเวลาการดำรงตำแหน่งของคณะกรรมการดังกล่าวออกไปอีกสามปี

2. เนื่องจากมาตรา 43 ได้ห้ามมิให้ผู้รับงานก่อสร้างรับงานก่อสร้างควบคุมตั้งแต่วันถัดจากวันที่กฎกระทรวงออกตามมาตรา 25 ใช้บังคับ แม้ผู้รับงานก่อสร้างที่ได้ยื่นคำขอจดทะเบียนไว้ภายในกำหนดเวลาตามมาตรา 43 ก็จะรับหรือประกอบงานก่อสร้างควบคุมต่อไปได้เพียงถึงวันที่ ก.ก.ส. ปฏิเสธการรับจดทะเบียน หรือตามประเภทและสาขาที่ได้รับจดทะเบียนเท่านั้น เพื่อให้ผู้รับงานก่อสร้างรับหรือประกอบงานก่อสร้างควบคุมต่อไปได้ในขณะที่ยังไม่มีผู้ได้รับจดทะเบียนเป็นผู้รับงานก่อสร้างควบคุมหรือมีไม่เพียงพอ และป้องกันผลเสียหายอันจะเกิดแก่ส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ และฝ่ายผู้ว่าจ้าง อย่างกว้างขวาง

จึงจำเป็นต้องพระราชบัญญัตินี้ขึ้น

กฎกระทรวง

ฉบับที่ 1 (พ.ศ. 2523)

ออกตามความในพระราชบัญญัติการประกอบอาชีพงานก่อสร้าง พ.ศ. 2522

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 5 มาตรา 25 และมาตรา 32 แห่งพระราชบัญญัติการประกอบอาชีพงานก่อสร้าง พ.ศ. 2522 รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ 1 ในกฎทรงนี้

“ค่างาน” หมายความว่า ราคาก่อสร้างตามหลักวิชาการช่างที่ได้จากประมาณการราคากลาง หรือการถอดแบบคำนวณราคากลางของงานก่อสร้างแต่ละครั้งก่อนที่จะมีการว่าจ้างในกรณีที่ไม่มีราคาค่าก่อสร้างดังกล่าว ให้หมายความว่าราคาค่าก่อสร้างที่ตกลงกันระหว่างผู้ว่าจ้างกับผู้รับงานก่อสร้าง ทั้งนี้ ไม่รวมถึงราคาค่าก่อสร้างที่เพิ่มขึ้นเนื่องจากการปรับราคาหรืองานก่อสร้างเพิ่มเติม

ข้อ 2 ให้กำหนดงานก่อสร้างประเภท ลักษณะ ขนาด และสาขา ดังต่อไปนี้ เป็นงานก่อสร้างควบคุม

สาขา 1 งานก่อสร้างชลประทาน

(1) งานอาคารห้วยงานชลประทานหรืองานอาคารประกอบ ได้แก่ งานก่อสร้างเขื่อนกักเก็บน้ำ เขื่อนระบายน้ำ ฝาย โรงสูบน้ำ ทำนบ ประตูระบายทราย ประตูเรือสัญจรทางระบายน้ำล้น อาคารทิ้งน้ำ หรืองานก่อสร้างอื่นที่มีลักษณะทำนองเดียวกัน ซึ่งมีค่างานอย่างหนึ่งอย่างใดหรือหลายอย่างรวมกันตั้งแต่สามล้านบาทขึ้นไป

(2) งานระบบส่งน้ำ งานระบบระบายน้ำ หรืองานอาคารประกอบได้แก่ งานก่อสร้างคลองส่งน้ำ คลองระบายน้ำ ถนนบนคันคลอง ประตูระบายปากคลองท่อเชื่อม (Syphon) สะพาน (Flume) หรืองานก่อสร้างอื่นที่มีลักษณะทำนองเดียวกัน ซึ่งมีค่างานอย่างหนึ่งอย่างใดหรือหลายอย่างรวมกันตั้งแต่สามล้านบาทขึ้นไป

(3) งานระบบชลประทานในแปลงเพาะปลูก ได้แก่งานก่อสร้างถนนในแปลงเพาะปลูก คูส่งน้ำ อาคารแบ่งน้ำ ท่อส่งน้ำ หรืองานก่อสร้างอื่นที่มีลักษณะทำนองเดียวกัน ซึ่งมีค่างานอย่างหนึ่งอย่างใดหรือหลายอย่างรวมกันตั้งแต่สามล้านบาทขึ้นไป

สาขา 2 งานก่อสร้างทางหรือถนน ได้แก่งานก่อสร้างทาง ถนน ลานจอดอากาศยาน ทางขับ (Taxiway) ทางวิ่ง (Runway) หรืองานก่อสร้างอื่นที่มีลักษณะทำนองเดียวกัน ซึ่งมีค่างานอย่างหนึ่งอย่างใดหรือหลายอย่างรวมกันตั้งแต่สามล้านบาทขึ้นไป

สาขา 3 งานก่อสร้างสะพาน ได้แก่งานก่อสร้างสะพาน สะพานเทียบหรือท่อเหลี่ยมคอนกรีตเสริมเหล็ก (Box Culvert) หรืองานก่อสร้างอื่นที่มีลักษณะทำนองเดียวกัน ซึ่งมีค่างานอย่างหนึ่งอย่างใดหรือหลายอย่างรวมกันตั้งแต่หนึ่งล้านบาทขึ้นไป

สาขา 4 งานก่อสร้างทางรถไฟ ได้แก่งานก่อสร้างทางรถไฟรางในระบบขนส่งมวลชน หรืองานก่อสร้างอื่นที่มีลักษณะทำนองเดียวกัน และให้รวมถึงสิ่งก่อสร้างประกอบ ซึ่งมีค่างานอย่างหนึ่งอย่างใดหรือหลายอย่างรวมกันตั้งแต่สามล้านบาทขึ้นไป

สาขา 5 งานก่อสร้างประปาและกำจัดน้ำเสีย ได้แก่

(1) งานก่อสร้างระบบผลิตประปาหรือระบบจ่ายประปา ซึ่งมีค่างานอย่างหนึ่งอย่างใดหรือหลายอย่างรวมกันตั้งแต่สามล้านบาทขึ้นไป

(2) งานก่อสร้างระบบกำจัดน้ำเสีย ซึ่งมีค่างานอย่างหนึ่งอย่างใดหรือหลายอย่างรวมกันตั้งแต่สามล้านบาทขึ้นไป

สาขา 6 งานก่อสร้างโครงสร้างทั่วไป ได้แก่งานก่อสร้างอาคารที่พักอาศัย อาคารที่ทำการ อาคารพาณิชย์ โรงพยาบาล หอประชุม โรงมหรสพ โรงแรม โรงเรียน อัมพันทร์คลังสินค้า อาคารอุตสาหกรรม หอบังคับการบิน ปรากฏาถักเก็บของไหล หรือวัสดุหรืองานก่อสร้างอื่นที่มีลักษณะทำนองเดียวกัน และให้รวมถึงสิ่งก่อสร้างประกอบ ซึ่งมีค่างานอย่างหนึ่งอย่างใดหรือหลายอย่างรวมกันตั้งแต่หนึ่งล้านบาทขึ้นไป

สาขา 7 งานก่อสร้างโครงสร้างกันดิน ได้แก่ งานก่อสร้างกำแพงกันดิน หินกันตลิ่งท่าเทียบเรือ อู่เรือ คานเรือ หรืองานก่อสร้างอื่นที่มีลักษณะทำนองเดียวกัน ซึ่งมีค่างานอย่างหนึ่งอย่างใดหรือหลายอย่างรวมกันตั้งแต่หนึ่งล้านบาทขึ้นไป

ข้อ 3 ผู้รับงานก่อสร้างควบคุมแต่ละสาขาตามข้อ 2 มี 5 ประเภท คือ

- (1) ประเภทที่ 1
- (2) ประเภทที่ 2
- (3) ประเภทที่ 3
- (4) ประเภทที่ 4
- (5) ประเภทที่ 5

ข้อ 4 ให้ผู้รับงานก่อสร้างควบคุม รับหรือประกอบงานก่อสร้างควบคุมตามประเภทและสาขาที่ระบุไว้ในใบทะเบียน ภายใต้เงื่อนไขดังต่อไปนี้

สาขา 1 งานก่อสร้างชลประทาน

- (1) ประเภทที่ 1 รับหรือประกอบงานก่อสร้างที่มีค่างานไม่จำกัดวงเงิน
- (2) ประเภทที่ 2 รับหรือประกอบงานก่อสร้างที่มีค่างานไม่เกินหนึ่งร้อยล้านบาท
- (3) ประเภทที่ 3 รับหรือประกอบงานก่อสร้างที่มีค่างานไม่เกินหกสิบล้านบาท
- (4) ประเภทที่ 4 รับหรือประกอบงานก่อสร้างที่มีค่างานไม่เกินยี่สิบล้านบาท
- (5) ประเภทที่ 5 รับหรือประกอบงานก่อสร้างที่มีค่างานไม่เกินสิบล้านบาท

สาขา 2 งานก่อสร้างทางหรือถนน

- (1) ประเภทที่ 1 รับหรือประกอบงานก่อสร้างที่มีค่างานไม่จำกัดวงเงิน
- (2) ประเภทที่ 2 รับหรือประกอบงานก่อสร้างที่มีค่างานไม่เกินหนึ่งร้อยยี่สิบล้านบาท
- (3) ประเภทที่ 3 รับหรือประกอบงานก่อสร้างที่มีค่างานไม่เกินหกสิบล้านบาท

- (4) ประเภทที่ 4 รับหรือประกอบงานก่อสร้างที่มีค่างานไม่เกินยี่สิบห้าล้านบาท
- (5) ประเภทที่ 5 รับหรือประกอบงานก่อสร้างที่มีค่างานไม่เกินสิบล้านบาท สาขา 3 งานก่อสร้างสะพาน
- (1) ประเภทที่ 1 รับหรือประกอบงานก่อสร้างที่มีค่างานไม่จำกัดวงเงิน
- (2) ประเภทที่ 2 รับหรือประกอบงานก่อสร้างที่มีค่างานไม่เกินยี่สิบล้านบาท
- (3) ประเภทที่ 3 รับหรือประกอบงานก่อสร้างที่มีค่างานไม่เกินสิบล้านบาท
- (4) ประเภทที่ 4 รับหรือประกอบงานก่อสร้างที่มีค่างานไม่เกินห้าล้านบาท
- (5) ประเภทที่ 5 รับหรือประกอบงานก่อสร้างที่สร้างที่มีค่างานไม่เกินสามล้านบาท

สำหรับผู้รับงานก่อสร้างควบคุมประเภทที่ 3 ประเภทที่ 4 และประเภทที่ 5 จะรับหรือประกอบงานก่อสร้างที่มีงานคอนกรีตอัดแรง (Prestressed Concrete) ซึ่งมีช่วงยาวตั้งแต่ยี่สิบเมตรขึ้นไปมิได้

สาขา 4 งานก่อสร้างทางรถไฟ

- (1) ประเภทที่ 1 รับหรือประกอบงานก่อสร้างที่มีค่างานไม่จำกัดวงเงิน
- (2) ประเภทที่ 2 รับหรือประกอบงานก่อสร้างที่มีค่างานไม่เกินห้าสิบล้านบาท
- (3) ประเภทที่ 3 รับหรือประกอบงานก่อสร้างที่มีค่างานไม่เกินยี่สิบล้านบาท
- (4) ประเภทที่ 4 รับหรือประกอบงานก่อสร้างที่มีค่างานไม่เกินสิบล้านบาท
- (5) ประเภทที่ 5 รับหรือประกอบงานก่อสร้างที่มีค่างานไม่เกินห้าล้านบาท

สาขา 5 งานก่อสร้างประปาและกำจัดน้ำเสีย

- (1) ประเภทที่ 1 รับหรือประกอบงานก่อสร้างที่มีค่างานไม่จำกัดวงเงิน
- (2) ประเภทที่ 2 รับหรือประกอบงานก่อสร้างที่มีค่างานไม่เกินห้าสิบล้านบาท
- (3) ประเภทที่ 3 รับหรือประกอบงานก่อสร้างที่มีค่างานไม่เกินยี่สิบล้านบาท
- (4) ประเภทที่ 4 รับหรือประกอบงานก่อสร้างที่มีค่างานไม่เกินสิบล้านบาท
- (5) ประเภทที่ 5 รับหรือประกอบงานก่อสร้างที่มีค่างานไม่เกินห้าล้านบาท

สาขา 6 งานก่อสร้างโครงสร้างทั่วไป

- (1) ประเภทที่ 1 รับหรือประกอบงานก่อสร้างที่มีค่างานไม่จำกัดวงเงิน
- (2) ประเภทที่ 2 รับหรือประกอบงานก่อสร้างที่มีค่างานไม่เกินหกสิบล้านบาท
- (3) ประเภทที่ 3 รับหรือประกอบงานก่อสร้างที่มีค่างานไม่เกินยี่สิบล้านบาท
- (4) ประเภทที่ 4 รับหรือประกอบงานก่อสร้างที่มีค่างานไม่เกินสิบล้านบาท
- (5) ประเภทที่ 5 รับหรือประกอบงานก่อสร้างที่มีค่างานไม่เกินสามสิบล้านบาท

แต่จะรับหรือประกอบงานก่อสร้างอาคารตั้งแต่ห้าชั้นหรือสูงตั้งแต่สิบแปดเมตรขึ้นไปมิได้

สาขา 7 งานก่อสร้างโครงสร้างกันดิน

- (1) ประเภทที่ 1 รับหรือประกอบงานก่อสร้างที่มีค่างานไม่จำกัดวงเงิน
- (2) ประเภทที่ 2 รับหรือประกอบงานก่อสร้างที่มีค่างานไม่เกินสามสิบล้านบาท
- (3) ประเภทที่ 3 รับหรือประกอบงานก่อสร้างที่มีค่างานไม่เกินสิบสองสิบล้านบาท
- (4) ประเภทที่ 4 รับหรือประกอบงานก่อสร้างที่มีค่างานไม่เกินห้าสิบล้านบาท
- (5) ประเภทที่ 5 รับหรือประกอบงานก่อสร้างที่มีค่างานไม่เกินสองสิบล้านบาท

แต่จะรับหรือประกอบงานก่อสร้างกำแพงกันดินที่รับความดันของดิน ซึ่งมีระดับแตกต่างกันสูงสุดตั้งแต่สามเมตรขึ้นไปมิได้

ข้อ 5 ถ้างานก่อสร้างสาขาหนึ่งสาขาใดมีงานก่อสร้างในสาขาอื่นรวมอยู่ด้วย ให้ผู้รับงานก่อสร้างควบคุมในสาขานั้นรับหรือประกอบงานก่อสร้างในสาขาอื่นนอกจากที่ระบุไว้ในใบทะเบียนได้ แต่งานในสาขาอื่นนั้นต้องมีค่างานไม่เกินร้อยละ 25 ของค่างานทั้งหมด และค่างานทุกสาขารวมกันต้องไม่เกินค่างานตามสาขาและประเภทที่จะรับหรือประกอบงานก่อสร้างได้ตามข้อ 4

ให้ไว้ ณ วันที่ 13 พฤษภาคม พ.ศ. 2523

ประเทือง กิริติบุตร

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

หมายเหตุ:— เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ เนื่องจากมาตรา 25 แห่งพระราชบัญญัติการประกอบอาชีพงานก่อสร้าง พ.ศ. 2522 กำหนดให้รัฐมนตรีมีอำนาจออกกฎกระทรวงกำหนดงานก่อสร้างประเภทใด ลักษณะใด ขนาดใด หรือสาขาใดเป็นงานก่อสร้างควบคุม ตลอดจนกำหนดประเภทผู้รับงานก่อสร้างควบคุม และมาตรา 32 วรรคหนึ่ง กำหนดให้ผู้รับงานก่อสร้างควบคุม ต้องรับงานก่อสร้างควบคุมตามประเภทและสาขาที่ระบุไว้ในทะเบียน และต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง และมาตรา 32 วรรคสอง กำหนดให้ผู้รับงานก่อสร้างควบคุมประเภทและสาขาใดจะรับงานก่อสร้างในสาขาอื่น นอกจากที่ได้ระบุไว้ในทะเบียนได้เพียงใด ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้

กฎกระทรวง

ฉบับที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๒๘)

ออกตามความในพระราชบัญญัติการประกอบอาชีพงานก่อสร้าง พ.ศ. ๒๕๒๒

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติการประกอบอาชีพงานก่อสร้าง พ.ศ. ๒๕๒๒ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้ ให้กำหนดค่าธรรมเนียมดังนี้

(๑) ใบทะเบียนเป็นผู้รับงานก่อสร้างควบคุม

(ก) ประเภทที่ ๑	ฉบับละ	๒๐,๐๐๐	บาท
(ข) ประเภทที่ ๒	ฉบับละ	๑๗,๕๐๐	บาท
(ค) ประเภทที่ ๓	ฉบับละ	๑๕,๐๐๐	บาท
(ง) ประเภทที่ ๔	ฉบับละ	๑๒,๕๐๐	บาท
(จ) ประเภทที่ ๕	ฉบับละ	๑๐,๐๐๐	บาท

(๒) ค่าต่ออายุใบทะเบียน

(ก) ประเภทที่ ๑	ฉบับละ	๑๐,๐๐๐	บาท
(ข) ประเภทที่ ๒	ฉบับละ	๘,๗๕๐	บาท
(ค) ประเภทที่ ๓	ฉบับละ	๗,๕๐๐	บาท

(ง) ประเภทที่ 4	ฉบับละ	6,250 บาท
(จ) ประเภทที่ 5	ฉบับละ	5,000 บาท
(3) ไบแทนไบทะเบียน	ฉบับละ	300 บาท

ให้ไว้ ณ วันที่ 13 พฤษภาคม พ.ศ. 2523

ประเทือง กীরติบุตร

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

หมายเหตุ:— เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ เนื่องจากมาตรา 5 แห่งพระราชบัญญัติการประกอบอาชีพงานก่อสร้าง พ.ศ. 2522 กำหนดให้รัฐมนตรีมีอำนาจออกกฎกระทรวงกำหนดค่าธรรมเนียมสำหรับไบทะเบียนเป็นผู้รับงานก่อสร้างควบคุม ค่าต่ออายุไบทะเบียน ตลอดจนไบแทนไบทะเบียนไม่เกินอัตราท้ายพระราชบัญญัติ จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้

กฎกระทรวง

ฉบับที่ 3 (พ.ศ. 2525)

ออกตามความในพระราชบัญญัติการประกอบอาชีพงานก่อสร้าง พ.ศ. 2522

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 5 มาตรา 25 และมาตรา 32 แห่งพระราชบัญญัติการประกอบอาชีพงานก่อสร้าง พ.ศ. 2522 รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ 1 ให้ยกเลิกกฎกระทรวง ฉบับที่ 1 (พ.ศ. 2523) ออกตามความในพระราชบัญญัติการประกอบอาชีพงานก่อสร้าง พ.ศ. 2522

ข้อ 2 ในกฎกระทรวงนี้

“ค่างาน” หมายความว่า ราคาค่างานก่อสร้างตามหลักวิชาการช่างที่ได้จากประมาณการ ราคากลาง หรือการถอดแบบคำนวณราคากลางของงานก่อสร้างแต่ละครั้ง ก่อนที่จะมีการว่าจ้าง ในกรณีที่ไม่มีกำหนดราคาค่างานก่อสร้างดังกล่าว ให้หมายความว่าราคาค่างานก่อสร้างที่ผู้ว่าจ้างตกลงกับผู้รับงานก่อสร้าง ทั้งนี้ ไม่รวมถึงราคาที่เพิ่มขึ้นจากการปรับราคาของผู้ว่าจ้างตกลงกับผู้รับงานก่อสร้าง

ข้อ 3 ให้งานก่อสร้างตามประเภท ลักษณะ ขนาด และสาขาดังต่อไปนี้เป็นงานก่อสร้างควบคุม

สาขา 1 งานก่อสร้างชลประทาน

(1) งานอาคารห้วยงานชลประทานและหรืองานอาคารประกอบได้แก่การก่อสร้างเขื่อนกักเก็บน้ำ เขื่อนระบายน้ำ ฝ่าย โรงสูบน้ำ ทำนบ ประตูระบายทวาย ประตูเรือสัญจร ทางระบายน้ำล้น อาคารทิ้งน้ำ หรืองานก่อสร้างอื่นที่มีลักษณะทำนองเดียวกัน

(2) งานระบบส่งน้ำ งานระบบระบายน้ำและหรืองานอาคารประกอบได้แก่ งานก่อสร้างคลองส่งน้ำ คลองระบายน้ำ ถนนบนคันคลอง ประตูระบายปากคลองท่อเชื่อม (syphon) สะพานน้ำ (Flume) หรืองานก่อสร้างอื่นที่มีลักษณะทำนองเดียวกัน

(3) งานระบบชลประทานในแปลงเพาะปลูก ได้แก่งานก่อสร้างคูส่งอาคารแบ่งน้ำ ท่อส่งน้ำ ถนนในแปลงเพาะปลูกหรือ งานก่อสร้างอื่นที่มีลักษณะทำนองเดียวกัน

งานก่อสร้างตาม (1) (2) หรือ (3) ต้องมีค่างานอย่างหนึ่งอย่างใด หรือหลายอย่างรวมกันตั้งแต่ห้าล้านบาทขึ้นไป

สาขา 2 งานก่อสร้างทางหรือถนน ได้แก่งานก่อสร้างทาง ถนน ลานจอดอากาศยาน ทางขับ (Taxiway) ทางวิ่ง (Runway) หรืองานก่อสร้างอื่นที่มีลักษณะทำนองเดียวกัน ซึ่งมีค่างานอย่างหนึ่งอย่างใดหรือหลายอย่างรวมกันตั้งแต่ห้าล้านบาทขึ้นไป

สาขา 3 งานก่อสร้างสะพาน ได้แก่งานก่อสร้างสะพาน สะพานเทียบเรือ ท่อเหลี่ยมคอนกรีตเสริมเหล็ก (Box Culvert) หรืองานก่อสร้างอื่นที่มีลักษณะทำนองเดียวกัน ซึ่งมีค่างานอย่างหนึ่งอย่างใดหรือหลายอย่างรวมกันตั้งแต่สองล้านบาทขึ้นไป

สาขา 4 งานก่อสร้างประปา ได้แก่งานก่อสร้างระบบผลิตประปาหรือระบบจ่ายประปา ส่วนหนึ่งส่วนใดของระบบผลิตประปาหรือระบบจ่ายประปา หรืองานก่อสร้างอื่นที่มีลักษณะทำนองเดียวกัน ซึ่งมีค่างานอย่างหนึ่งอย่างใดหรือหลายอย่างรวมกันตั้งแต่สามล้านบาทขึ้นไป

สาขา 5 งานก่อสร้างโครงสร้าง ได้แก่งานก่อสร้างอาคารที่พักอาศัยอาคารที่ทำการ อาคารพาณิชย์ โรงพยาบาล หอประชุม โรงมหรสพ โรงแรม โรงเรียน อิมจันทร์ คลังสินค้า อาคารอุตสาหกรรม หอบังคับการบิน ปรากฏการณ์ ถังเก็บของไหลหรือวัสดุ กำแพงกันดิน หินกันตลิ่ง ท่าเทียบเรือ อุ้หรือ คานเรือ หรืองานก่อสร้างอื่นที่มีลักษณะทำนองเดียวกัน และให้รวมถึงสิ่งก่อสร้างประกอบ ซึ่งมีค่างานอย่างหนึ่งอย่างใดหรือหลายอย่างรวมกันตั้งแต่สามล้านบาทขึ้นไป

งานก่อสร้างควบคุมตามสาขา 1 สาขา 2 สาขา 3 สาขา 4 หรือสาขา 5 ไม่รวมถึงงานก่อสร้างบ่อบาดาลหรืองานก่อสร้างอุโมงค์ด้วย แต่ถ้างานก่อสร้างควบคุมสาขาหนึ่งสาขาใดมีงานก่อสร้างบ่อบาดาลหรืองานก่อสร้างอุโมงค์เป็น สิ่งก่อสร้างประกอบให้รวมราคาค่าก่อสร้างบ่อบาดาลหรืออุโมงค์ดังกล่าวเป็นค่างานด้วย

ข้อ 4 ผู้รับงานก่อสร้างควบคุมแต่ละสาขาตามข้อ 3 มี 4 ประเภท คือ

- (1) ประเภทที่ 1
- (2) ประเภทที่ 2
- (3) ประเภทที่ 3
- (4) ประเภทที่ 4

ข้อ 5 ให้ผู้รับงานก่อสร้างควบคุม รับหรือประกอบงานก่อสร้างควบคุมตามประเภทและสาขาที่ระบุไว้ในใบทะเบียน ภายใต้เงื่อนไขดังต่อไปนี้

สาขา 1 งานก่อสร้างชลประทาน

- (1) ประเภทที่ 1 รับหรือประกอบงานก่อสร้างที่มีค่างานไม่จำกัดวงเงิน
- (2) ประเภทที่ 2 รับหรือประกอบงานก่อสร้างที่มีค่างานไม่เกินหนึ่งร้อยล้านบาท
- (3) ประเภทที่ 3 รับหรือประกอบงานก่อสร้างที่มีค่างานไม่เกินหกสิบล้านบาท
- (4) ประเภทที่ 4 รับหรือประกอบงานก่อสร้างที่มีค่างานไม่เกินยี่สิบล้านบาท

สาขา 2 งานก่อสร้างทางหรือถนน

- (1) ประเภทที่ 1 รับหรือประกอบงานก่อสร้างที่มีค่างานไม่จำกัดวงเงิน
- (2) ประเภทที่ 2 รับหรือประกอบงานก่อสร้างที่มีค่างานไม่เกินหนึ่งร้อยยี่สิบล้านบาท
- (3) ประเภทที่ 3 รับหรือประกอบงานก่อสร้างที่มีค่างานไม่เกิน หกสิบล้านบาท
- (4) ประเภทที่ 4 รับหรือประกอบงานก่อสร้างที่มีค่างานไม่เกินยี่สิบล้านบาท

สาขา 3 งานก่อสร้างสะพาน

- (1) ประเภทที่ 1 รับหรือประกอบงานก่อสร้างที่มีค่างานไม่จำกัดวงเงิน

- (2) ประเภทที่ 2 รับหรือประกอบงานก่อสร้างที่มีค่างานไม่เกินยี่สิบล้านบาท
- (3) ประเภทที่ 3 รับหรือประกอบงานก่อสร้างที่มีค่างานไม่เกินสิบล้านบาท
- (4) ประเภทที่ 4 รับหรือประกอบงานก่อสร้างที่มีค่างานไม่เกินห้าล้านบาท

สำหรับผู้รับงานก่อสร้างควบคุมประเภทที่ 3 และประเภทที่ 4 จะรับหรือประกอบงานก่อสร้างที่มีงานคอนกรีตอัดแรง (Prestressed Concrete) ซึ่งมีช่วงยาวตั้งแต่ยี่สิบแปดเมตรขึ้นไปมิได้

สาขา 4 งานก่อสร้างประปา

- (1) ประเภทที่ 1 รับหรือประกอบงานก่อสร้างที่มีค่างานไม่จำกัดวงเงิน
- (2) ประเภทที่ 2 รับหรือประกอบงานก่อสร้างที่มีค่างานไม่เกินห้าสิบล้านบาท
- (3) ประเภทที่ 3 รับหรือประกอบงานก่อสร้างที่มีค่างานไม่เกินยี่สิบล้านบาท
- (4) ประเภทที่ 4 รับหรือประกอบงานก่อสร้างที่มีค่างานไม่เกินสิบล้านบาท

สาขา 5 งานก่อสร้างโครงสร้าง

- (1) ประเภทที่ 1 รับหรือประกอบงานก่อสร้างที่มีค่างานไม่จำกัดวงเงิน
- (2) ประเภทที่ 2 รับหรือประกอบงานก่อสร้างที่มีค่างานไม่เกินหกสิบล้านบาท
- (3) ประเภทที่ 3 รับหรือประกอบงานก่อสร้างที่มีค่างานไม่เกินยี่สิบล้านบาท
- (4) ประเภทที่ 4 รับหรือประกอบงานก่อสร้างที่มีค่างานไม่เกินสิบล้านบาท

ข้อ 6 ถ้างานก่อสร้างควบคุมใดมีงานก่อสร้างควบคุม หรืองานก่อสร้างในสาขา

อื่นรวมอยู่ด้วย ให้ผู้รับงานก่อสร้างควบคุมรับหรือประกอบงานก่อสร้างควบคุมหรืองานก่อสร้างในสาขาอื่นนั้นนอกจากที่ระบุไว้ในใบทะเบียนได้ แต่ทั้งนี้ ค่างานก่อสร้างในสาขาอื่นดังกล่าวนั้นเมื่อรวมกันต้องไม่เกินร้อยละสี่สิบของค่างานทั้งหมด และค่างานทุกสาขารวมกันต้องไม่เกินค่างานตามประเภทและสาขาที่ผู้รับงานก่อสร้างควบคุมจะรับหรือประกอบงานก่อสร้างได้ตามข้อ 5

ข้อ 7 ภายใต้บังคับข้อ 6 ผู้รับงานก่อสร้างควบคุมประเภทที่ 2 ประเภทที่ 3 หรือประเภทที่ 4 ตามข้อ 5 จะรับหรือประกอบงานก่อสร้างเพิ่มเติมจากงานก่อสร้างที่ได้รับหรือประกอบไว้แล้วก็ได้ แต่ราคาค่าก่อสร้างดังกล่าวเมื่อรวมกับราคาค่าก่อสร้างเพิ่มเติมจะสูงกว่าค่างานตามประเภทและสาขาที่จะรับ หรือประกอบงานก่อสร้างควบคุมตามข้อ 5 เกินร้อยละยี่สิบมิได้

ให้ไว้ ณ วันที่ 6 ธันวาคม พ.ศ. 2525

พลเอก สิทธี จิรโรจน์

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

หมายเหตุ:— เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ เนื่องจากการกำหนดประเภท ลักษณะ ขนาด และสาขาของงานก่อสร้างควบคุม และประเภทของผู้รับงานก่อสร้างควบคุม ตลอดจนค่างานที่กำหนดไว้เดิมตามกฎกระทรวง ฉบับที่ 1 (พ.ศ. 2523) ออกตามความในพระราชบัญญัติการประกอบอาชีพงานก่อสร้าง พ.ศ. 2522 ยังไม่เหมาะสม และสอดคล้องกับข้อเท็จจริง สมควรปรับปรุงกฎกระทรวงดังกล่าวให้เหมาะสมยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้

กฎกระทรวง

ฉบับที่ 4 (พ.ศ. 2525)

ออกตามความในพระราชบัญญัติการประกอบอาชีพงานก่อสร้าง พ.ศ. 2522

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 5 แห่งพระราชบัญญัติการประกอบอาชีพงานก่อสร้าง พ.ศ. 2522 รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ 1 ให้ยกเลิกกฎกระทรวง ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2523) ออกตามความในพระราชบัญญัติการประกอบอาชีพงานก่อสร้าง พ.ศ. 2522

ข้อ 2 ให้กำหนดค่าธรรมเนียมดังนี้

- (1) ใบทะเบียนเป็นผู้รับงานก่อสร้างควบคุม
 - (ก) ประเภทที่ 1 ฉบับละ 20,000 บาท
 - (ข) ประเภทที่ 2 ฉบับละ 16,000 บาท
 - (ค) ประเภทที่ 3 ฉบับละ 13,000 บาท
 - (ง) ประเภทที่ 4 ฉบับละ 10,000 บาท
- (2) ค่าต่ออายุใบทะเบียน
 - (ก) ประเภทที่ 1 ฉบับละ 10,000 บาท
 - (ข) ประเภทที่ 2 ฉบับละ 8,000 บาท

- (ค) ประเภทที่ 3 ฉบับละ 6,500 บาท
 (ง) ประเภทที่ 4 ฉบับละ 5,000 บาท
 (3) ใบแทนใบทะเบียน ฉบับละ 300 บาท

ให้ไว้ ณ วันที่ 6 ธันวาคม พ.ศ. 2525
 พลเอก สิทธิ จิรโรจน์
 รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

หมายเหตุ:— เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ เนื่องจากอัตราค่าธรรมเนียมตามกฎกระทรวง ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2523) ออกตามความในพระราชบัญญัติการประกอบอาชีพงานก่อสร้าง พ.ศ. 2522 ยังไม่เหมาะสมและสอดคล้องกับประเภทของผู้รับงานก่อสร้างควบคุมจึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้

ประกาศกระทรวงมหาดไทย
เรื่องความปลอดภัยในการทำงานก่อสร้าง

ประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่อง ความปลอดภัยในการทำงานก่อสร้าง

อาศัยอำนาจตามความในข้อ 2 (7) แห่งประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 103 ลงวันที่ 16 มีนาคม 2515 กระทรวงมหาดไทย จึงกำหนดสวัสดิการเกี่ยวกับสุขภาพอนามัยและความปลอดภัยสำหรับลูกจ้างไว้ ดังต่อไปนี้

ความทั่วไป

ข้อ 1 ในข้อกำหนดนี้

“งานก่อสร้าง” หมายความว่า การประกอบการเกี่ยวกับงานก่อสร้าง อาคาร สนามบิน ทางรถไฟ ทางรถราง ท่าเรือ ทางน้ำ ถนน การโทรเลข โทรศัพท์ ไฟฟ้า แก๊ส หรือประปา และหมายความรวมถึงการต่อเติม ซ่อมแซม ซ่อมบำรุง ดัดแปลง หรือรื้อถอนอาคารหรือสิ่งก่อสร้างนั้น ๆ ด้วย

“อาคาร” หมายความว่า อาคารตามความหมายที่บัญญัติไว้ในกฎหมายว่าด้วยการควบคุมการก่อสร้างอาคาร

“นั่งร้าน” หมายความว่า ที่ปฏิบัติงานที่ยกสูงจากพื้นดิน ซึ่งติดตั้งไว้เป็นการชั่วคราวสำหรับเป็นที่รองรับผู้ปฏิบัติงาน หรือวัสดุการก่อสร้าง

“**นักร้านเสาเรียงเดียว**” หมายความว่า นักร้านซึ่งมีที่ปฏิบัติงาน เป็นคาน ยึดติดกับเสาปลูกตั้งแถวเดียว มีความสูงจากพื้นรองรับถึงคานสำหรับปฏิบัติงานทาสี ไม่เกิน เจ็ดเมตร

“**นายจ้าง**” หมายความว่า ผู้ซึ่งตกลงรับลูกจ้างเข้าทำงานโดยจ่ายค่าจ้างให้ และหมายความรวมถึง ผู้ซึ่งได้รับมอบหมายให้ทำงานแทนนายจ้าง ในกรณีที่นายจ้าง เป็นนิติบุคคล หมายความว่าผู้มีอำนาจกระทำการแทนนิติบุคคลนั้น และหมายความรวมถึง ผู้ซึ่งได้รับมอบหมายให้ทำงานแทนผู้มีอำนาจกระทำการแทนนิติบุคคล

“**ลูกจ้าง**” หมายความว่า ผู้ซึ่งตกลงทำงานให้แก่นายจ้างเพื่อรับค่าจ้างไม่ว่าจะเป็นผู้รับค่าจ้างด้วยตนเองหรือไม่ก็ตาม และหมายความรวมถึงลูกจ้างประจำและลูกจ้างชั่วคราว แต่ไม่รวมถึงลูกจ้างซึ่งทำงานเกี่ยวกับงานบ้าน

“**ลูกจ้างประจำ**” หมายความว่า ลูกจ้างซึ่งนายจ้างตกลงจ้างไว้เป็นการประจำ

“**ลูกจ้างชั่วคราว**” หมายความว่า ลูกจ้างซึ่งนายจ้างตกลงจ้างไว้ไม่เป็นการ ประจำเพื่อทำงานอันมีลักษณะเป็นครั้งคราว เป็นการจรหรือเป็นไปตามฤดูกาล

ข้อ 2 ข้อกำหนดเกี่ยวกับสุขภาพอนามัย และความปลอดภัยที่กำหนดไว้ต่อไป นี้เป็นมาตรฐานขั้นต่ำที่จะต้องปฏิบัติเท่านั้น

หมวด 1

งานนักร้าน

ข้อ 3 งานก่อสร้างที่ต้องมีนักร้าน นายจ้างจะต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ทั่วไป ดังต่อไปนี้

(1) นักร้านที่สูงกว่าสองเมตร ต้องมีรั้วกันตกโดยการยึดด้วยสลักเกลียว ค้ำยัน หรือวิธีอื่นที่มั่นคงกว่า มีความสูงไม่น้อยกว่าเก้าสิบเซนติเมตรและไม่เกินหนึ่งเมตร สิบเซนติเมตร วัดจากที่ปฏิบัติงานตลอดแนวยาวนอกนักร้าน เว้นแต่เฉพาะช่วงที่จำเป็น เพื่อขนถ่ายสิ่งของ

(2) นักร้านจะต้องมีการยึดโยง หรือค้ำยันกับตัวอาคาร เพื่อป้องกันมิให้ เหวหรือล้ม

(3) นักร้านจะต้องสามารถรับน้ำหนักได้ ไม่ต่ำกว่าสี่เท่าของน้ำหนักที่ใช้ งานสำหรับนักร้านที่สร้างด้วยไม้ และไม่ต่ำกว่าสองเท่าสำหรับนักร้านที่สร้างด้วยโลหะ

(4) นักร้านที่สร้างด้วยไม้ จะต้องใช้ไม้ที่ไม่ผุเปื่อย ไม่มีรอยแตกร้าวหรือความชำรุดอื่น ๆ ที่จะทำให้ไม้ขาดความแข็งแรงทนทาน และจะต้องมีโมดูลัสแตกร้าวไม้ต่ำกว่าห้าร้อยกิโลกรัมต่อตารางเซนติเมตร

(5) นักร้านที่สร้างด้วยไม้ จะต้องใช้ตะปูขนาดและความยาวเหมาะสม และจะต้องตอกให้มีจำนวนเพียงพอ สำหรับข้อต่อหนึ่ง ๆ เพื่อให้มีความมั่นคงแข็งแรง การตอกตะปู จะตอกตะปูในลักษณะรับแรงถอนโดยตรงมิได้ และต้องตอกตะปูให้สุด ความยาวของตะปู เมื่อรื้อนักร้านออก จะต้องถอนตะปูจากไม้นักร้านหรือตีพับให้หมด

(6) นักร้านจะต้องติดตั้งขึ้นไปจากพื้นดินหรือสิ่งรองรับที่มีความมั่นคง

(7) นักร้านที่มีการคว้านวัสดุขึ้นลง จะต้องจัดให้มีการป้องกันไม่ให้วัตถุกระแทกนักร้านในระหว่างนำวัสดุขึ้นลงได้

(8) ถ้านักร้านส่วนใดเกิดความชำรุด หรือน่าจะเป็นอันตรายต่อการใช้นักร้านนั้นจะต้องทำการซ่อมแซมทันที และห้ามมิให้ผู้ใดใช้นักร้านนั้นจนกว่าจะซ่อมแซมเสร็จ

(9) ในกรณีที่ต้องมีการทำงานบนนักร้าน ในขณะเดียวกันหลายชั้น ต้องจัดให้มีสิ่งป้องกัน มิให้เป็นอันตรายต่อผู้ซึ่งทำงานอยู่ชั้นล่างได้

(10) เมื่อเลิกปฏิบัติงานแต่ละวัน จะต้องมิให้มีขยะมูลฝอย เครื่องมือ เครื่องใช้หรือมีวัตถุต่าง ๆ อยู่บนนักร้านนั้น

(11) ในกรณีที่มิพายุ หรือลมแรงกว่าสภาพปกติ หรือในกรณีที่พื้นนักร้านลื่นหรือมีวัตถุที่ทำให้ลื่นจับอยู่ ห้ามมิให้ใช้ลูกจ้างผู้ใดทำงานบนนักร้านนั้น

(12) ในกรณีที่ใช้โซดาไฟ (โซเดียมไฮดรอกไซด์) ทำความสะอาดอาคาร

ห้ามมิให้ใช้นักร้านที่ทำด้วยไม้ไผ่

เชือกที่ใช้ที่ผูกโซดาไฟแล้ว ต้องคัดออกจากการใช้งานทันที

ถ้าเป็นนักร้านที่มีระดับสูงกว่าสิบห้าเมตรขึ้นไปให้ใช้ลวดสลิงแทนเชือกในการ
ส่งสิ่งของ

ข้อ 4 นอกจากจะต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ทั่วไปตามข้อ 3 แล้ว หากนักร้าน
นั้นมิได้ทำตามแบบซึ่งออกโดยวิศวกรโยธาซึ่ง ก.ว. รับรองแล้ว นักร้านนั้นจะต้องเป็นไป
ตามที่กำหนดไว้ดังต่อไปนี้

(1) นักร้านเสาเรียงเดี่ยว

ก. ถ้าใช้ไม้ไผ่ทำนักร้าน ไม้ไผ่ทุกลำจะต้องมีขนาดเส้นผ่าศูนย์กลางไม้
ต่ำกว่าหกเซนติเมตร วัดตรงกลางท่อนการต่อไม้ไผ่ให้ต่อทาบมีความยาวของส่วนที่ทาบ
กันไม่น้อยกว่าหนึ่งเมตรมัดให้ติดกันด้วยวิธีขันชะเนาะไม่น้อยกว่าสองเปลาะเชือกหรือปอ
ที่ใช้สำหรับผูกลำไม้ไผ่จะต้องเป็นเชือกหรือปอใหม่ มีความเหนียวพอสมควร และจะต้อง
มีขนาดเส้นผ่าศูนย์กลางไม่น้อยกว่าสองเซนติเมตร

การตั้งเสาไม้ไผ่ ให้ตั้งห่างกันไม่เกินกว่าหนึ่งเมตรห้าสิบเซนติเมตร ไม้ไผ่ที่ใช้
ทำคานให้ผูกติดกับเสาทุกต้น เมื่อตั้งเสาให้ใช้ไม้ไผ่ทะแยงมุงไม่เกินสี่สิบห้าองศากับแนว
ราบโดยให้มันยึดโยงกับเสาทุกต้น สลับพื้นปลาดลอดแนว แล้วให้ใช้ไม้ไผ่ผูกยึดนักร้าน
กับเสาสมอฝังดินโดยมีระยะห่างกันไม่เกินสี่เมตรห้าสิบเซนติเมตร

ชั้นของนักร้านแต่ละชั้นจะมีระยะห่างกันเกินกว่าสองเมตรมิได้

ข. ถ้าใช้ไม้ชนิดอื่นทำนักร้าน ไม้ทุกชั้นจะต้องมีขนาดพื้นที่หน้าตัดไม่
น้อยกว่าสี่สิบสี่ตารางเซนติเมตร และมีหน้าแคบไม่น้อยกว่าสามเซนติเมตร ระยะห่างของ
เสาคานและระยะระหว่างชั้นของนักร้าน ให้จัดทำเช่นเดียวกับนักร้านไม้ไผ่ และใช้ตะปู
เป็นเครื่องยึดนักร้าน

ค. นักร้านประเภทนี้ จะใช้รับน้ำหนักเกินกว่าน้ำหนักผู้ปฏิบัติงานและ
วัสดุเบาที่จะนำมาใช้งานมิได้

(2) นักร้านสำหรับงานก่อสร้างอาคาร สูงไม่เกินสองชั้น หรือไม่เกินเจ็ด
เมตร

ก. ถ้าใช้ไม้ไผ่ทำนั้งร้าน ไม้ไผ่ทุกลำจะต้องมีขนาดเส้นผ่าศูนย์กลางไม่ต่ำกว่าหกเซนติเมตรวัดตรงกลางก่อน การต่อไม้ไผ่ให้ทาบต่อมีความยาวของส่วนที่ทาบกันไม่น้อยกว่าหนึ่งเมตรโดยมัดให้ติดกันด้วยวิธีขันชะเนาะไม่น้อยกว่าสองเปลาะ เชือกหรือปอที่ใช้สำหรับผูกลำไม้ไผ่ จะต้องเป็นเชือกหรือปอใหม่ มีความเหนียวพอสมควร และต้องมีขนาดเส้นผ่าศูนย์กลางไม่น้อยกว่าสองเซนติเมตร

การตั้งเสาไม้ไผ่ ให้ตั้งห่างกันไม่เกินหนึ่งเมตรห้าเซนติเมตรเป็นสองแถว โดยใช้ไม้ไผ่ผูกเป็นคานยึดกับเสาทุกต้นทั้งสองข้าง ตงสำหรับรองรับพื้นให้ใช้ไม้คร่า ซึ่งมีพื้นที่หน้าตัดไม่น้อยกว่าสี่สิบสี่ตารางเซนติเมตรผูกติดกับคานไม้ไผ่ ในระยะห่างกันไม่เกินห้าสิบเซนติเมตร ไม้ที่ใช้ปูนั้งร้านให้ใช้ไม้ที่มีความหนาไม่น้อยกว่าสองเซนติเมตรยึดติดตั้งให้แน่น

เมื่อตั้งเสาและผูกคานแล้วให้ใช้ไม้ไผ่ผูกทะแยงกับเสาทุกต้นโดยทำมุมกับแนวราบไม่เกินสี่สิบห้าองศา โดยผูกสลับพื้นปลาดลอดทั้งแถวหน้าและแถวหลัง

ให้ใช้ไม้ไผ่ผูกยึดนั้งร้านกับส่วนของอาคาร ซึ่งแข็งแรงพอ หรือผูกยึดกับเสาสมอฝังดิน แต่จะห่างกันเกินกว่าสี่เมตรห้าสิบเซนติเมตรมิได้

ชั้นของนั้งร้านแต่ละชั้น จะมีระยะห่างกันเกินกว่าสองเมตรมิได้

ข. ให้จัดทำราวกันตก โดยใช้ไม้ไผ่ผูกติดกับเสาตามแนวนอนระยะความสูงจากพื้นนั้งร้านแต่ละชั้นไม่ต่ำกว่าเก้าสิบเซนติเมตรและสูงไม่เกินหนึ่งเมตรสิบเซนติเมตรทุกชั้นของนั้งร้าน

ค. ให้ใช้ผ้าใบ สังกะสี ไม้แผ่น หรือวัสดุอื่นที่คล้ายกัน ปิดโดยรอบของนั้งร้านทั้งแนวตั้งและแนวนอน ตามขนาดของนั้งร้าน

ง. นั้งร้านประเภทนี้ จะใช้รับน้ำหนักเกินกว่าหนึ่งร้อยห้าสิบกิโลกรัมต่อตารางเมตรมิได้

(3) นั้งร้านสูงกว่าประเภท (2) แต่ไม่เกินสิบสองเมตร

ก. จะต้องใช้เสาไม้ที่มีพื้นที่หน้าตัดไม่น้อยกว่าสามสิบสามตารางเซนติเมตร และหน้าแคบไม่น้อยกว่าสามเซนติเมตร การตั้งเสาแต่ละต้นห่างกันไม่เกินสองเมตรโดยตั้งเป็นสองแถว และระยะระหว่างแถวคู่เสาจะต้องห่างกันไม่น้อยกว่าห้าสิบเซนติเมตรและไม่

เกินเจ็ดสิบห้าเซนติเมตร เสาไม้จะต้องตั้งให้ได้ตั้งกับพื้นดิน การต่อเสาไม้ทุกแห่ง จะต้องต่อด้วยวิธีชนกัน และมีไม้ทาบรอยชนนั้นทั้งสองด้าน ไม้ทาบต้องมีพื้นที่หน้าตัดไม่น้อยกว่าหน้าตัดของเสา และมีความยาวไม่น้อยกว่าหกสิบเซนติเมตร

ไม้ที่ใช้ทำคาน จะต้องมีความหนาตัดไม่น้อยกว่าสามสิบสามตารางเซนติเมตร ไม้ดังกล่าวจะต้องมีหน้าแคบไม่น้อยกว่าสามเซนติเมตร และมีหน้ากว้างไม่น้อยกว่าเก้าเซนติเมตร ระยะห่างของคานแต่ละชั้นไม่เกินสองเมตร การต่อคานให้ต่อที่เสา คานให้ยึดติดกับเสา และจะต้องมีพุกรับทุกแห่ง

ไม้ที่ใช้ทำตง จะต้องมีความหนาตัดไม่น้อยกว่าสี่สิบสี่ตารางเซนติเมตร หน้าแคบไม่น้อยกว่าสามเซนติเมตร ระยะห่างของตงแต่ละอันไม่เกินห้าสิบเซนติเมตร และตงทุกอันจะต้องยื่นปลายออกจากคานไม่น้อยกว่าสิบเซนติเมตร โดยยึดให้ติดกับคานทุกแห่ง

ไม้ที่ใช้ทำค้ำยัน จะต้องมีความหนาตัดไม่น้อยกว่าไม้ที่ใช้ทำตง จากพื้นดินสูงขึ้น ไปโดยตลอดเป็นรูปสลับฟันปลา และทะแยงมุมสี่สิบห้าองศาถึงหกสิบองศา

พื้นนั่งร้านให้ใช้ไม้ที่มีความหนาไม่น้อยกว่าสองเซนติเมตร ทุ๊ตบตรงรอยต่อของพื้น จะต้องปูชนและให้เสริมตงรับปลายของพื้น ทุกแห่งที่มีการต่อแล้วยึดกับตงให้แน่น

การยึดนั่งร้านติดกับอาคาร คานหรือเสาคอนกรีตรอบนอกของอาคารให้ฝังเหล็กกลมขนาดเส้นผ่าศูนย์กลางหกมิลลิเมตร ร้อยทะลุพื้นผิวคอนกรีตไม่น้อยกว่าสามสิบเซนติเมตร และมีระยะห่างกันไม่เกินสองเมตร เหล็กกลมดังกล่าวให้ปล่อยโผล่ไว้ เพื่อยึดเสานั่งร้านโดยรอบอาคารและให้จัดทำไม้ค้ำยันป้องกันนั่งร้าน ล้นเข้าหาอาคารทุกระยะชั้นของอาคาร

อุปกรณ์ที่ใช้ยึดนั่งร้าน ให้ใช้ตะปูที่มีความยาวพอเหมาะหรือสลักเกลียวยึดทุกจุด

ต้องทำบันไดขึ้นนั่งร้านไว้ภายในนั่งร้าน โดยใช้ไม้ขนาดไม่น้อยกว่าสามเซนติเมตรคูณเจ็ดเซนติเมตร ติเป็นลูกขั้นบันได ระยะของลูกขั้นบันได ห่างกันไม่เกินห้าสิบเซนติเมตรต่อขั้น บันไดแต่ละชั้นจะต้องทำให้เอียงกันแต่ไม่เกินสิบเมตร

ข. ให้จัดทำราวกันตก โดยใช้ไม้ขนาดไม่น้อยกว่าสามเซนติเมตรคูณเจ็ดเซนติเมตรติดตั้งเคร่าด้านในของเสาโดยรอบนั่งร้าน ราวดังกล่าวต้องสูงไม่น้อยกว่าเก้าสิบเซนติเมตร และไม่สูงกว่าหนึ่งเมตรสิบเซนติเมตร

ค. ให้ใช้ผ้าใบ สังกะสี ไม้แผ่น หรือวัสดุอื่นที่คล้ายกันเปิดโดยรอบของนั่งร้านทั้งแนวตั้งและแนวนอน ตามขนาดของนั่งร้าน

ง. นั่งร้านประเภทนี้ จะใช้รับน้ำหนักเกินกว่าหนึ่งร้อยห้าสิบกิโลกรัมต่อตารางเมตรมิได้

(4) นั่งร้านที่สูงกว่าประเภท (3) แต่ไม่เกินยี่สิบเอ็ดเมตร

ให้เป็นไปตาม (3) ทุกประการ เว้นแต่เสาไม้ต้องมีขนาดไม่เกินกว่าเจ็ดเซนติเมตรคูณเจ็ดเซนติเมตร และให้เสาตั้งอยู่ห่างกันไม่เกินหนึ่งเมตรห้าสิบเซนติเมตร การติดตั้งให้ ได้ดังกับพื้นดินทุกต้น

(5) นั่งร้านที่สูงกว่ายี่สิบเอ็ดเมตรขึ้นไปจะต้องเป็นไปตามแบบรายการก่อสร้างรายการคำนวณ โดยวิศวกรโยธาไม่ต่ำกว่าชั้นสามัญ ซึ่ง กว. รับรองกำหนด

หมวด 2

การคุ้มครองความปลอดภัยส่วนบุคคล

ข้อ 5 ให้นายจ้างจัดให้ลูกจ้างซึ่งทำงานเกี่ยวกับช่างไม้สวมหมวกเหล็ก และรองเท้าพื้นยางหุ้มส้น ตลอดเวลาที่ลูกจ้างทำงาน

ข้อ 6 ให้นายจ้างจัดให้ลูกจ้างซึ่งทำงานเกี่ยวกับงานช่างเหล็กสวมหมวกแข็ง ถุงมือและรองเท้าพื้นยางหุ้มส้น ตลอดเวลาที่ลูกจ้างทำงาน

ข้อ 7 ให้นายจ้างจัดให้ลูกจ้างซึ่งทำงานเกี่ยวกับงานคอนกรีตสวมหมวกแข็ง ถุงมือยาง หรือวัสดุอื่นที่คล้ายกัน และรองเท้ายางหุ้มแข็ง ตลอดเวลาที่ลูกจ้างทำงาน

ข้อ 8 ให้นายจ้างจัดให้ลูกจ้างซึ่งทำงานเกี่ยวกับงานก่ออิฐ ฉาบปูน หรือตัก-แต่งผิวปูน สวมหมวกแข็ง ถุงมือยาง และรองเท้าพื้นยางหุ้มส้น ตลอดเวลาที่ลูกจ้างทำงาน

ข้อ 9 ให้นายจ้างจัดให้ลูกจ้างซึ่งทำงานกรรมกรสวมหมวกแข็ง ถุงมือ และ รองเท้าพื้นยางหุ้มส้น ตลอดเวลาที่ลูกจ้างทำงาน

ข้อ 10 ให้นายจ้างจัดให้ลูกจ้างซึ่งทำงานในที่สูงเกินกว่าสี่เมตร ซึ่งมีลักษณะ โดดเดี่ยว และไม่มีเครื่องป้องกันอันตราย หรือการป้องกันอันตรายอย่างอื่น สวมเข็มขัด นิรภัย และเชือกนิรภัยตลอดเวลาในการทำงาน

ข้อ 11 งานใดที่มีลักษณะไม่เหมาะสมแก่การที่จะให้ลูกจ้างใช้อุปกรณ์คุ้มครอง ความปลอดภัยส่วนบุคคล ดังที่ระบุไว้ในหมวดนี้ นายจ้างอาจผ่อนผันให้ลูกจ้างระงับการ ใช้อุปกรณ์นั้นเฉพาะการปฏิบัติงานในลักษณะเช่นว่านั้นเป็นการชั่วคราวได้

ข้อ 12 อุปกรณ์คุ้มครองความปลอดภัยส่วนบุคคลตามที่กล่าวในหมวดนี้ จะ ต้องให้เป็นไปตามมาตรฐานดังต่อไปนี้

(1) หมวกแข็ง จะต้องมิน้ำหนักไม่เกินสี่ร้อยยี่สิบกรัม ต้องทำด้วยวัสดุ ที่ไม่ใช่โลหะและมีความต้านทานสามารถทนแรงกระแทกได้ไม่น้อยกว่าสามร้อยแปดสิบห้า กิโลกรัมภายในหมวกจะต้องมีรองหมวกทำด้วยหนัง พลาสติก ผ้า หรือวัสดุอื่นที่คล้ายกัน อยู่ห่างผนังหมวกไม่น้อยกว่าหนึ่งเซนติเมตร ซึ่งสามารถปรับระยะได้ตามขนาดศีรษะของ ผู้ใช้เพื่อป้องกันศีรษะกระทบกับผนังหมวก

(2) ถุงมือ ต้องมีความยาวหุ้มถึงข้อมือ มีลักษณะใช้สวมกับนิ้วมือได้ทุกนิ้ว

(3) ถุงมือยาง ต้องทำด้วยยางหรือวัสดุอื่นที่คล้ายคลึงกัน มีความยาวหุ้ม ถึงข้อมือ มีลักษณะใช้สวมกับนิ้วมือได้ทุกนิ้ว มีความเหนียวไม่ฉีกขาดง่าย และสามารถ กั้นน้ำได้

(4) รองเท้ายางหุ้มแข้ง ต้องทำด้วยยาง หรือยางผสมวัสดุอื่น เมื่อสวม แล้วมีความสูงไม่น้อยกว่าครึ่งแข้งสามารถกั้นน้ำได้

(5) เข็มขัดนิรภัยและเชือกนิรภัย วัสดุที่ใช้ทำเข็มขัด จะต้องทำด้วยหนัง ในลอน ผ้าฝ้ายถัก หรือวัสดุอื่นที่คล้ายกันจะต้องมีความกว้างไม่น้อยกว่าห้าเซนติเมตร และสามารถทนแรงดึงได้ไม่น้อยกว่าหนึ่งพันหนึ่งร้อยห้าสิบกิโลกรัม

เชือกนิรภัย จะต้องมีความเหนียวทนแรงดึงได้ไม่น้อยกว่าหนึ่งพันหนึ่ง

ร้อยห้าสิบกิโลกรัม

ข้อ 13 ประกาศกระทรวงมหาดไทยฉบับนี้ให้ใช้บังคับ เมื่อพ้นกำหนดหนึ่งร้อยแปดสิบวัน นับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ 10 มิถุนายน 2519

(ลงชื่อ) **ชูสง่า ฤทธิประศาสน์**

รัฐมนตรีช่วยว่าการ ฯ รักษาการแทน

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

ภาคผนวก

สรุปลักษณะภูมิศาสตร์บางฉบับที่เกี่ยวข้องกับการควบคุมอาคาร

ต้นฉบับเป็นหน้าว่าง

ภาคผนวก

การออกแบบอาคาร การก่อสร้างอาคาร รวมทั้งการใช้สอยอาคารให้ถูกต้องนั้น มิได้หมายความว่า การปฏิบัติให้เป็นไปตามกฎหมายและระเบียบเกี่ยวกับควบคุมอาคารแล้ว จะเป็นการเพียงพอ อาหารบางประเภท บางชนิด ยังมีกฎหมายและระเบียบปฏิบัติโดยเฉพาะซึ่งต้องปฏิบัติให้เป็นไปตามกฎหมายนั้น ๆ ด้วย ดังตัวอย่างเช่น การก่อสร้างโรงงานอุตสาหกรรมก็ต้องให้ถูกต้องตามพระราชบัญญัติโรงงาน การก่อสร้างโรงมหรสพก็ต้องให้ถูกต้องตามพระราชบัญญัติป้องกันภัยอันตรายอันเกิดแก่การเล่นมหรสพ การก่อสร้างอาคารริมทางหลวงแผ่นดิน จะต้องเป็นไปตามข้อกำหนดเงื่อนไขของกรมทางหลวงด้วย หรือการก่อสร้างอาคารตลาดเอกชนก็ต้องให้ถูกต้องตามข้อบัญญัติ เทศบัญญัติ หรือข้อบังคับของท้องถิ่นมีตลาดนั้นตั้งอยู่ด้วย เป็นต้น

ในขั้นตอนของการก่อสร้างอาคาร ก็ต้องปฏิบัติให้เป็นไปตามกฎหมายข้อบัญญัติ เทศบัญญัติ ข้อบังคับหรือระเบียบต่าง ๆ ด้วย เช่น การก่อสร้างอาคารริมทางสาธารณะ ต้องมีการกองวัสดุก่อสร้าง ล้อมรั้วด้วยริมทางสาธารณะ ก็จะต้องปฏิบัติให้เป็นไปตามระเบียบขออนุญาต และเสียค่าธรรมเนียม การทำการในที่สาธารณะให้แก่ท้องถิ่น หรือแม้แต่การติดตั้งป้ายชั่วคราวเกี่ยวกับการก่อสร้างต่าง ๆ นอกจากที่ระบุต้องมีตามเงื่อนไขของทางราชการแล้ว ก็ต้องปฏิบัติให้ถูกต้องตามพระราชบัญญัติ รักษาความสะอาดและความ เป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง และตามข้อบัญญัติ และเทศบัญญัติของท้องถิ่นด้วย เป็นต้น ฉะนั้น จึงเป็นหน้าที่ของสถาปนิกวิศวกร ผู้ออกแบบ ผู้รับเหมาก่อสร้าง ผู้ควบคุมงาน และเจ้าของอาคาร ต้องปฏิบัติให้ถูกต้องตามกฎหมายทุกกรณี

ในภาคผนวกนี้ได้สรุปโดยย่อเกี่ยวกับกฎหมาย และข้อบัญญัติที่ควรทราบ และเกี่ยวข้องกับการควบคุมอาคารโดยตรง โดยการกล่าวถึงกฎหมายและข้อบัญญัติ พร้อมด้วยบางมาตรา และบางข้อที่เกี่ยวข้องไว้พอเป็นแนวทางในการศึกษาเกี่ยวกับลักษณะอาคาร การสุขาภิบาล การระบายน้ำและการกำจัดน้ำเสีย ดังรายละเอียดต่อไปนี้คือ

1. พระราชบัญญัติบางฉบับ

1.1 พระราชบัญญัติการผังเมือง พ.ศ. 2518

พระราชบัญญัติการผังเมือง พ.ศ. 2518 นี้ ได้มีกฎกระทรวง ซึ่งออกตามความในพระราชบัญญัติดังกล่าวรวม 4 ฉบับ ตัวพระราชบัญญัติได้กล่าวถึงสาระสำคัญรวม 11 หมวด คือ คณะกรรมการผังเมือง การสำรวจเพื่อวางและจัดทำผังเมืองรวมหรือผังเมืองเฉพาะ การวางและจัดทำผังเมืองรวม การใช้บังคับผังเมืองรวม การวางและจัดทำผังเมืองเฉพาะ การใช้บังคับผังเมืองเฉพาะ คณะกรรมการบริหารการผังเมืองท้องถิ่น การรื้อ ย้ายหรือตัดแปลงอาคาร อุทธรณ์บทเบ็ดเสร็จ และบทกำหนดโทษ

พระราชบัญญัติการผังเมืองเกี่ยวข้องกับการควบคุมอาคารในด้านผังเมืองรวมและผังเมืองเฉพาะท้องถิ่นใดได้มีการใช้บังคับผังเมืองรวมหรือผังเมืองเฉพาะแล้วการก่อสร้างอาคารต่าง ๆ ต้องเป็นไปตามวัตถุประสงค์และรายละเอียดที่กำหนดไว้ตามกฎหมายการผังเมืองพระราชบัญญัติการผังเมือง มีความผิดต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินสามพันบาท หรือทั้งปรับทั้งจำ พระราชบัญญัติการผังเมืองนี้ สำนักผังเมืองกระทรวงมหาดไทย และท้องถิ่นต่าง ๆ เป็นผู้รับผิดชอบ

1.2 พระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. 2512

พระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. 2512 นี้ ได้มีพระราชบัญญัติ และประกาศคณะปฏิวัติแก้ไขเพิ่มเติมรวม 4 ฉบับ กฎกระทรวงออกตามความในพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. 2512 รวม 7 ฉบับ และประกาศกระทรวงอุตสาหกรรมออกตามความในพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. 2512 รวม 11 ฉบับ ตัวพระราชบัญญัติได้กล่าวถึงสาระสำคัญรวม 5 หมวดคือ การตั้งโรงงานและการประกอบกิจการโรงงาน การควบคุมโรงงาน การสั่งพักใช้ใบอนุญาตและการเพิกถอนใบอนุญาตและบทกำหนดโทษ

พระราชบัญญัติโรงงาน เกี่ยวข้องกับการควบคุมอาคาร เกี่ยวกับอาคารโรงงานต่าง ๆ ให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติ กฎกระทรวง และประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม ซึ่งได้จัดพิมพ์บางมาตราและบางข้อที่เกี่ยวข้องเพื่อเป็นแนวทางในการออกแบบอาคารโรงงานของสถาปนิกและวิศวกร ซึ่งมีดังนี้คือ

พระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. 2512

มาตรา 39 ผู้รับใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงานมีหน้าที่กระทำการดังต่อไปนี้

(1) รักษาโรงงานให้มั่นคงแข็งแรงและมีสภาพอันปลอดภัยอยู่เสมอ ตลอดจนดูแลรักษาเครื่องจักรให้มีสภาพมั่นคงและแข็งแรงปลอดภัยเหมาะแก่การใช้

(2) จัดให้โรงงานมีทางออกฉุกเฉินพอเพียงกับจำนวนคนงาน

(3) จัดให้มีสัญญาณแจ้งเหตุอันตราย

(4) จัดให้มีเครื่องดับเพลิงหรือสิ่งอื่นที่ใช้ในการดับเพลิงจำนวนเพียงพอแก่สภาพ ขนาด หรือลักษณะการประกอบกิจการโรงงาน ตลอดจนจัดให้มีการป้องกันอัคคีภัยโดยวิธีอื่นด้วย

(5) จัดโรงงานให้ถูกต้องตามสุขลักษณะและอนามัย

(6) จัดให้มีการกำจัดสิ่งปฏิกูล การระบายน้ำทิ้งและการระบายอากาศ

(7) จัดให้มีแสงสว่างพอเพียงแก่การทำงาน

(8) จัดสถานที่ทำงานให้พอเพียงและเหมาะสมกับจำนวนคนงาน เครื่องจักร วัตถุติดไฟและวัตถุสำเร็จรูป

(9) จัดให้มีเครื่องมือในการปฐมพยาบาล

(10) จัดให้มีส้วมและที่ปัสสาวะอันถูกต้องตามสุขลักษณะ ตลอดจนสถานที่สำหรับทำความสะอาดร่างกาย

(11) จัดให้มีน้ำสะอาดสำหรับดื่ม

(12) จัดให้มีการป้องกันอุบัติเหตุ หรืออันตรายที่อาจเกิดจากเครื่องจักร เครื่องมือ เครื่องเคลื่อนย้ายหีบยกหรือลำเลียงวัสดุ สายไฟฟ้า ท่อไอน้ำ หรือวัตถุอันเป็นสื่อส่งกำลังในโรงงาน โดยจัดให้มีรั้ว เครื่องกันหรือเครื่องป้องกันอย่างอื่นเพื่อความปลอดภัย

(13) จัดให้มีการเก็บและการใช้โดยปลอดภัยเกี่ยวกับวัตถุมีพิษ วัตถุเคมี วัตถุไวไฟ วัตถุระเบิด หรือวัตถุอื่น ที่อาจเป็นอันตรายหรือที่อาจทำให้เกิดฝุ่นละออง ความร้อน แสงหรือเสียง ซึ่งเป็นอันตรายในการปฏิบัติงานในหน้าที่ที่เกี่ยวกับวัตถุนั้น ๆ

ทั้งนี้ ภายใต้บังคับกฎหมายว่าด้วยการนั้น ตลอดจนจัดให้มีวิธีการป้องกันและเครื่องป้องกันมิให้เกิดอันตรายแก่คนงานซึ่งปฏิบัติหน้าที่นั้น ๆ ด้วย

(14) ประกอบกิจการโรงงานมิให้เกิดเหตุรำคาญตามกฎหมายว่าด้วยสาธารณสุข

(15) จัดทำรายงานเกี่ยวกับปริมาณการผลิตและการจำหน่ายของโรงงาน

(16) จัดให้มีการกระทำอย่างอื่นตามที่รัฐมนตรีกำหนด

ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่รัฐมนตรีประกาศในราชกิจจานุเบกษา

กฎกระทรวง ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2512)

ข้อ 6 โรงงานต้องมีลักษณะดังต่อไปนี้

(1) มั่นคงแข็งแรงและเหมาะสมกับสถานที่และพื้นที่ตั้งโรงงาน ตลอดจนการประกอบกิจการอุตสาหกรรมนั้น ๆ โดยมีคำรับรองของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมหรือวิศวกรอื่นที่กระทรวงอุตสาหกรรมเห็นชอบในการคำนวณและออกแบบ

(2) มีการระบายอากาศที่เหมาะสม โดยให้มีพื้นที่ประตู หน้าต่างและช่องลมรวมกันโดยไม่นับที่ติดต่อกันระหว่างห้องไม่น้อยกว่า 1 ใน 10 ส่วนของพื้นที่ของห้อง หรือมีการระบายอากาศไม่น้อยกว่า 0.5 ลูกบาศก์เมตรต่อนาที ต่อคนงานหนึ่งคน

(3) มีประตูหรือทางออกให้พอกับจำนวนคนในโรงงานที่จะหลบหนีภัยออกไปได้ทันทั่วๆ ที่เมื่อมีเหตุฉุกเฉินเกิดขึ้นอย่างน้อยสองแห่ง อยู่ห่างกันพอสมควร บานประตูต้องเป็นแบบผลักเปิดออกได้ง่าย และมีบันไดระหว่างชั้นอย่างน้อยสองแห่ง อยู่ห่างกันพอสมควร

(4) ระยะตั้งระหว่างพื้นถึงเพดานโดยเฉลี่ยต้องไม่น้อยกว่า 3.50 เมตร เว้นแต่จะมีการจัดระบบปรับอากาศ แต่ระยะตั้งดังกล่าวต้องไม่น้อยกว่า 3.00 เมตร

(5) บันไดต้องมั่นคงแข็งแรง มีลักษณะ ขนาด และจำนวนที่เหมาะสมกับอาคารโรงงานและประกอบกิจการอุตสาหกรรมนั้น ๆ ชั้นบันไดต้องไม่ลื่นและมีช่วงระยะเท่ากันโดยตลอด

(6) บันได และพื้นหรือทางเดินที่อยู่สูงจากระดับพื้นตั้งแต่ 1.50 เมตรขึ้นไปอย่างน้อยต้องมีราวที่มีความมั่นคงแข็งแรงและเหมาะสม ทั้งนี้ กระทรวงอุตสาหกรรมอาจกำหนดให้มีส่วนประกอบอื่นเพื่อป้องกันอันตรายหรือยกเว้นการจัดให้มีราวดังกล่าวได้

(7) พื้นต้องมั่นคงแข็งแรง ไม่ขรุขระหรือมีน้ำขัง หรือลื่น อันอาจก่อให้เกิดอุบัติเหตุได้ง่าย

(8) บริเวณหรือห้องทำงานต้องออกแบบให้มีพื้นที่ไม่น้อยกว่า 3 ตารางเมตรต่อคนงานหนึ่งคน

(9) วัสดุที่ใช้ก่อสร้างต้องเหมาะสมกับการประกอบกิจการอุตสาหกรรมตามขนาดและประเภทหรือชนิดของโรงงานรวมทั้งที่จะไม่ก่อให้เกิดการลุกลามของอัคคีภัย

(10) ในกรณีที่มีลิฟต์ ลิฟต์ต้องมีส่วนปลอดภัยไม่น้อยกว่าสี่เท่าของน้ำหนักที่กำหนดให้ใช้ ทั้งนี้ โดยถือว่าคนที่บรรทุกมีน้ำหนัก 70 กิโลกรัมต่อหนึ่งคน และต้องเป็นแบบที่จะเคลื่อนที่ได้ก็ต่อเมื่อได้ปิดประตูแล้ว กับต้องมีทางออกฉุกเฉินด้วย ลิฟต์ต้องมีป้ายระบุจำนวนคนหรือน้ำหนักที่จะบรรทุกได้ ให้เห็นได้ง่ายและชัดเจน

(11) จัดให้มีสายล่อฟ้าตามความจำเป็นและเหมาะสม

(12) จัดให้มีที่เก็บรักษาวัสดุหรือสิ่งของที่อาจก่อให้เกิดอันตรายหรืออัคคีภัยได้ง่ายไว้ในที่ปลอดภัย

ข้อ 7 เครื่องจักรต้องมีลักษณะดังต่อไปนี้

(1) มั่นคงแข็งแรงและเหมาะสม โดยมีคำรับรองของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมหรือวิศวกรอื่นที่กระทรวงอุตสาหกรรมเห็นชอบในการคำนวณออกแบบและวางแผนผังการติดตั้งและใช้เครื่องจักรให้มีความปลอดภัยและไม่ก่อให้เกิดความสั่นสะเทือน เสียงหรือคลื่นวิทยุ รบกวนผู้อยู่อาศัยใกล้เคียง

(2) มีเครื่องป้องกันอันตรายอันอาจเกิดจากส่วนที่เคลื่อนไหวของเครื่องจักรตามความจำเป็นและเหมาะสม

(3) บ่อหรือถังเปิดที่ทำงานสนองกันกับเครื่องจักร ที่อาจเป็นอันตรายในการปฏิบัติงานของคนงานต้องมีขอบหรือราวกันที่แข็งแรง ปลอดภัย ทางด้านที่คนเข้าถึงได้สูงไม่น้อยกว่า 100 เซนติเมตรจากระดับพื้นที่ติดกับบ่อหรือถังนั้น

(4) หม้อน้ำและการติดตั้งหม้อน้ำ ต้องมั่นคงแข็งแรงปลอดภัยในการใช้งาน และมีส่วนประกอบที่จำเป็นตามหลักวิชาการที่ยอมรับกัน

(5) เครื่องอัดก๊าซ (Compressor) และภาชนะที่จะใช้กับงานที่มีความกดดันแตกต่างจากบรรยากาศ ต้องเป็นแบบที่แข็งแรง ทนทาน เหมาะสมกับงานนั้น และมี ส่วนประกอบในตำแหน่งที่จำเป็นตามหลักวิชาการที่ยอมรับกัน

(6) การเดินสายไฟฟ้าและการติดตั้งเครื่องยนต์ไฟฟ้า สวิตช์ไฟฟ้าและ อุปกรณ์เครื่องไฟฟ้าอื่น ต้องเป็นไปตามหลักวิชาการที่ยอมรับกัน โดยมีคำรับรองของผู้ ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมหรือวิศวกรอื่นที่กระทรวงอุตสาหกรรมเห็นชอบ

(7) เครื่องยก (Crane and Hoist) และส่วนที่รับน้ำหนักต่อเนื่องกัน ต้อง มั่นคงแข็งแรง มีลักษณะ ขนาด และจำนวนที่เหมาะสม และต้องมีป้ายระบุน้ำหนัก ปลอดภัยสูงสุดที่จะใช้ยกของได้ให้เห็นได้ง่ายและชัดเจน กับต้องมีที่ห้ามล้อ ซึ่งสามารถ จะหยุดน้ำหนักได้ไม่น้อยกว่าหนึ่งเท่าครึ่งของน้ำหนักปลอดภัยสูงสุด และถ้าเป็นเครื่องยก ที่ใช้ไฟฟ้าต้องมีอุปกรณ์สำหรับหยุด ยก และตัดกระแสไฟฟ้า เมื่อยกน้ำหนักถึงตำแหน่ง สูงสุดที่กำหนด

(8) การติดตั้งท่อ และอุปกรณ์สำหรับส่งวัสดุทางท่อต้องเป็นไปตามหลัก วิชาการที่ยอมรับกัน

(9) เครื่องลำเลียงขนส่ง (Conveyor) ที่มีสายลำเลียงผ่านเหนือบริเวณซึ่ง มีคนปฏิบัติงานหรือทางเดิน ต้องมีเครื่องป้องกันของตกแบบแผ่นหรือตะแกรงกันด้านข้าง และรองรับของตกตลอดได้สายลำเลียงนั้น โดยให้อยู่ในลักษณะที่จะทำให้เกิดความ ปลอดภัยในการปฏิบัติงาน สำหรับเครื่องลำเลียงขนส่งที่มีสายลำเลียงต่างไปจากแนว ระดับ ต้องมีเครื่องบังคับที่ทำให้สายลำเลียงหยุดได้เองเมื่อเครื่องหยุดปฏิบัติงาน

ข้อ 8 โรงงานที่มีการระบายน้ำทิ้ง ต้องมีวิธีการขจัดน้ำทิ้งที่ถูกต้องและ เหมาะสมพร้อมทั้งมีแบบแปลน แผนผังและคำอธิบายโดยละเอียดแสดงวิธีการขจัดน้ำทิ้ง (Waste water treatment process) ซึ่งไม่ก่อให้เกิดอันตราย ความเสียหายหรือเหตุเดือด ร้อนรำคาญ

ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2513)

หมวด 5

การกำจัดสิ่งปฏิกูล การระบายน้ำทิ้งและการระบายอากาศ

ข้อ 21 ต้องดูแลรักษาระบบระบายน้ำทิ้ง ให้อยู่ในสภาพเรียบร้อย และมีประสิทธิภาพ

ข้อ 22 ห้ามมิให้ระบายน้ำทิ้งออกจากโรงงาน เว้นแต่ได้ทำการอย่างใดอย่างหนึ่งหรือหลายอย่างให้มีลักษณะดังต่อไปนี้

(1) ค่าของความเป็นกรด ต่าง (pH value) ระหว่าง 5 ถึง 9

(2) ค่าของเปอร์มันганเตต (Permanganate value) ไม่มากกว่า 60

มิลลิกรัมต่อลิตร

(3) สารที่ละลายได้ (Dissolved solids) รวมกันไม่มากกว่า 2,000

มิลลิกรัมต่อลิตร

(4) ซัลไฟด์คิดเทียบเป็นไฮโดรเจนซัลไฟด์ (H_2S) ไม่มากกว่า 1 มิลลิ-

กรัมต่อลิตร

(5) ไซยาไนด์ (Cyanide) คิดเทียบเป็นไฮโดรเจนไซยาไนด์ (HCN)

ไม่มากกว่า 0.2 มิลลิกรัมต่อลิตร

“(6)¹ โลหะหนักมีค่าดังนี้

6.1 สังกะสี (Zinc) ไม่มากกว่า 5 มิลลิกรัมต่อลิตร

6.2 โครเมียม (Chromium) ไม่มากกว่า 0.5 มิลลิกรัมต่อลิตร

6.3 อาร์เซนิก (Arsenic) ไม่มากกว่า 0.25 มิลลิกรัมต่อลิตร

6.4 ทองแดง (Copper) ไม่มากกว่า 1 มิลลิกรัมต่อลิตร

6.5 ปรอท (Mercury) ไม่มากกว่า 0.005 มิลลิกรัมต่อลิตร

6.6 แคดเมียม (Cadmium) ไม่มากกว่า 0.03 มิลลิกรัมต่อลิตร

6.7 บาเรียม (Barium) ไม่มากกว่า 1 มิลลิกรัมต่อลิตร

6.8 เซเลเนียม (Selenium) ไม่มากกว่า 0.02 มิลลิกรัมต่อลิตร

6.9 ตะกั่ว (Lead) ไม่มากกว่า 0.2 มิลลิกรัมต่อลิตร

6.10 นิกเกิล (Nickel) ไม่มากกว่า 0.2 มิลลิกรัมต่อลิตร

6.11 แมงกานีส (Manganese) ไม่มากกว่า 5 มิลลิกรัมต่อลิตร”

(7) น้ำมันทาร์ (Tar) ไม่มีเลย

“(8)² น้ำมันและไขมัน (Oil & Grease) ไม่มากกว่า 4 มิลลิกรัมต่อลิตร”

(9) ฟอรัลดีไฮด์ (Formaldehyde) ไม่มากกว่า 1 มิลลิกรัมต่อลิตร

(10) ฟีนอลและหรือครีโซลส์ (Phenols & Cresols) ไม่มากกว่า 1

มิลลิกรัมต่อลิตร

(11) คลอรีนอิสระ (Free chlorine) ไม่มากกว่า 1 มิลลิกรัมต่อลิตร

(12) ยาฆ่าแมลง (Insecticide) สารกัมมันตรังสี ไม่มีเลย

(13) ถ้าอัตราส่วนผสมระหว่างน้ำทิ้งกับน้ำในลำน้ำสาธารณะอยู่ระหว่าง 1 ต่อ 8 ถึง 1 ต่อ 150 สารที่ลอยเจือปนอยู่ต้องไม่มากกว่า 30 ส่วนใน 1,000,000 ส่วน ถ้าอัตราส่วนผสมระหว่างน้ำทิ้งกับน้ำในลำน้ำสาธารณะอยู่ระหว่าง 1 ต่อ 151 ถึง 1 ต่อ 300 สารที่ลอยเจือปนอยู่ต้องไม่มากกว่า 60 ส่วนใน 1,000,000 ส่วน ถ้าอัตราส่วนผสมระหว่างน้ำทิ้งกับน้ำในลำน้ำสาธารณะอยู่ระหว่าง 1 ต่อ 301 ถึง 1 ต่อ 500 สารที่ลอยเจือปนอยู่ต้องไม่มากกว่า 150 ส่วนใน 1,000,000 ส่วน

(14) ค่าของ บี.โอ.ดี. (5 วันที่อุณหภูมิ 20 องศาเซนติเกรด) ไม่มากกว่า 20 มิลลิกรัมต่อลิตร หรืออาจแตกต่างจากที่กำหนดไว้ได้แล้วแต่ภูมิประเทศหรือลักษณะการระบายตามที่พนักงานเจ้าหน้าที่เห็นสมควร แต่ต้องไม่มากกว่า 60 มิลลิกรัมต่อลิตร (บี.โอ.ดี. หรือ B.O.D. ย่อมาจาก (Biochemical oxygen Demand)

(15) อุณหภูมิของน้ำทิ้งที่จะระบายลงสู่ลำน้ำสาธารณะไม่มากกว่า 40 องศาเซนติเกรด

(16) สีหรือกลิ่นของน้ำทิ้งเมื่อระบายลงสู่ลำน้ำสาธารณะแล้ว ไม่เป็นที่

พึงรังเกียจ

¹ และ ² ความในข้อ 22 (6) แลก (8) เดิมถูกยกเลิก และใช้ข้อความใหม่แทน โดยข้อ 1 และ ข้อ 2 แห่งประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2522) ออกตามความในพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. 2512

ข้อ 23 ในกรณีที่ระบายน้ำทิ้งจากโรงงานลงในทะเล หรือสู่ท่อสาธารณะโดยตรง ให้เป็นไปตามที่พนักงานเจ้าหน้าที่จะเห็นสมควร

ข้อ 24 ต้องจัดให้มีการระบายอากาศที่เหมาะสม โดยให้มีพื้นที่ ประตู หน้าต่าง และช่องลมรวมกัน โดยไม่นับที่ติดต่อกันระหว่างห้องไม่น้อยกว่า 1 ใน 10 ส่วนของพื้นที่ของห้องในเวลาปฏิบัติงาน หรือมีการระบายอากาศไม่น้อยกว่า 0.5 ลูกบาศก์เมตร ต่อนาทีต่อคนงาน 1 คน ทั้งนี้สำหรับโรงงานโดยทั่วไปที่ไม่มีการเก็บหรือการใช้วัตถุมีพิษ วัตถุเคมี วัตถุไวไฟ วัตถุระเบิด หรือวัตถุอื่นที่อาจเป็นอันตรายหรือที่อาจเป็นฝุ่นละออง

หมวด 9

ส้วม ที่บัสสภาวะ และสถานที่ทำความสะอาดร่างกาย

ออกโดยอาศัยอำนาจตามความใน (10) แห่งมาตรา 39

ข้อ 31 ต้องจัดให้มีห้องส้วม และที่บัสสภาวะ ที่มีลักษณะที่จะรักษาความสะอาดได้ง่ายเรียบร้อย

ข้อ 32 ต้องจัดให้มีห้องส้วมอย่างน้อยในอัตรา คนงานไม่เกิน 15 คน 1 ที่นั่ง คนงานไม่เกิน 40 คน 2 ที่นั่ง คนงานไม่เกิน 80 คน 3 ที่นั่ง และเพิ่มขึ้นต่อจากนี้ในอัตราส่วน 1 ที่นั่งต่อจำนวนคนงานไม่เกิน 50 คน สำหรับโรงงานที่มีคนงานชายและคนงานหญิงรวมกันมากกว่า 15 คน ให้จัดห้องส้วมเป็นสัดส่วนไว้สำหรับคนงานหญิง โดยเฉพาะตามสมควร

ข้อ 33 อาคารโรงงานที่มีคนทำงานอยู่หลายชั้น ต้องจัดให้มีห้องส้วมและที่บัสสภาวะในชั้นต่าง ๆ ตามความจำเป็นและเหมาะสม

ข้อ 34 ห้องส้วมต้องมีพื้นที่ไม่น้อยกว่า 1.5 ตารางเมตร ต่อ 1 ที่นั่ง

ข้อ 35 ห้องส้วมและที่บัสสภาวะต้องเป็นแบบใช้น้ำชำระลงบ่อซึม พื้นห้องต้องเป็นแบบไม่ดูดน้ำ

ข้อ 36 ต้องจัดให้มีกระดาษชำระ หรือน้ำสำหรับชำระให้พอเพียงสำหรับห้องส้วมทุกห้อง

ข้อ 37 ต้องจัดให้มีสถานที่ทำความสะอาดร่างกาย พร้อมทั้งวัสดุและอุปกรณ์สำหรับคนงานตามความจำเป็นและเหมาะสม

ข้อ 38 ต้องจัดให้มีการระบายถ่ายเทอากาศให้เพียงพอสำหรับห้องส้วม ห้องπίัสสาวะ และสถานที่ทำความสะอาดร่างกายทุกห้อง

ข้อ 39 ต้องจัดให้มีการทำความสะอาดห้องส้วม ที่πίัสสาวะ และสถานที่ทำความสะอาดร่างกาย ให้อยู่ในสภาพที่ถูกสุขลักษณะเป็นประจำทุกวัน

ข้อ 40 ในโรงงานที่มีการผลิตสิ่งที่ใช้บริโภค ต้องจัดให้มีที่ล้างมือ ยาม่าเชื้อ หรือสบู่ อันได้สุขลักษณะ และตั้งอยู่ในที่ที่เหมาะสมอย่างน้อยในอัตราคนงานไม่เกิน 15 คน 1 ที่ คนงานไม่เกิน 40 คน 2 ที่ คนงานไม่เกิน 80 คน 3 ที่ และเพิ่มขึ้นต่อจากนี้ในอัตราส่วน 1 ที่ต่อจำนวนคนงานไม่เกิน 50 คน

หมวด 10

น้ำสะอาดสำหรับดื่ม

ออกโดยอาศัยอำนาจตามความใน (11) แห่งมาตรา 39

ข้อ 41 ต้องจัดให้มีน้ำสะอาดสำหรับดื่มตามมาตรฐานน้ำบริโภคอย่างพอเพียงไว้เป็นที่ต่างหากอย่างน้อยในอัตรา คนงานไม่เกิน 40 คน 1 ที่ คนงานไม่เกิน 80 คน 2 ที่ และเพิ่มขึ้นต่อจากนี้ในอัตราส่วน 1 ที่ ต่อจำนวนคนงานไม่เกิน 50 คน

ข้อ 42 ต้องจัดหาและรักษาอุปกรณ์การดื่ม หรือภาชนะที่บรรจุน้ำดื่มให้พอเพียงและอยู่ในสภาพที่สะอาดถูกสุขลักษณะ

1.8 พระราชบัญญัติป้องกันภยันตรายอันเกิดแต่การเล่นมหรสพพระพุทธศักราช 2467

พระราชบัญญัติฉบับนี้เกี่ยวข้องกับควบคุมอาคารในกรณีเป็นอาคารโรงมหรสพ เช่น โรงภาพยนตร์ โรงละคร เป็นต้น ซึ่งต้องมีลักษณะเป็นไปตามรายละเอียดที่กำหนด ทั้งนี้เพื่อป้องกันมิให้เกิดอัคคีภัย การระเบิดหรือเหตุอื่น ๆ ซึ่งอาจเป็นอันตรายต่อชีวิต และมีให้เกิดภัยแก่คนดูและคนเล่น สำระสำคัญในพระราชบัญญัติมี 6 หมวด คือ บท

ทั่วไป ข้อบังคับพิเศษว่าด้วยห้องฉายภาพยนตร์ ข้อบังคับพิเศษว่าด้วยเครื่องไฟฟ้า การขออนุญาตและการให้อนุญาต การป้องกันอัคคีภัย หรือการระเบิด และความรับผิดชอบในทางแพ่ง วิธีดำเนินการและบทลงโทษ พระราชบัญญัติฉบับนี้ กรมโยธาธิการเป็นผู้รับผิดชอบ รายละเอียดต่าง ๆ เกี่ยวข้องกับลักษณะอาคารพอสรุปย่อได้ 17 ข้อ ดังต่อไปนี้คือ

- 1) ให้มีที่ว่างเหลือพอที่จะเดินได้ภายนอกโดยรอบโรง
- 2) มีประตูด้านหน้า 2 ประตู ด้านข้างและด้านหลังด้านละหนึ่งประตู
- 3) ประตูและบันไดให้กว้าง 25 ซม. ต่อ 50 คน แต่อย่างต่ำไม่น้อยกว่า

1.50 เมตร

- 4) ห้ามทำที่นั่งภายในพื้นที่โดยระยะ 2.00 เมตร จากฝา โดยรอบภายใน
- 5) ทางเดินสำหรับเข้าออกในโรง หรือประตูห้องนั้นต้องกว้างไม่น้อยกว่า

1.50 เมตร

6) ทางเดินระหว่างแถวที่นั่ง ต้องกว้างไม่น้อยกว่า 75 ซม. ทุก ๆ แถวที่ 4 ให้เพิ่มกว้างเป็น 2 เท่า เว้นแต่จะได้รับอนุญาตพิเศษให้ทำเป็นอย่างอื่น

7) ชั้นบนต้องมีบันไดขึ้นลงอย่างน้อย 2 บันได และห้ามมิให้มีลูกกรงติดตายตัวกันแถวที่นั่ง

8) ประตูสถานที่ต้องกว้างไม่น้อยกว่า 4.00 เมตร และทำเป็นสองบานเปิดออก ภายนอกประตูนั้นให้ตั้งอยู่ตรงถนนหรือทางเข้าออก

9) ประตูภายในโรงห้ามไม่ให้เปิดออกแล้วถึงบันไดทันที ต้องมีชานอย่างน้อย 1.25×1.25

10) บ้ายอักษรสีสำหรับ “ทางออกเมื่อมีการฉุกเฉิน” “ทางออก ไม่ใช่ทางออก” ตัวอักษรต้องมีขนาดสูง 18 ซม.

11) ห้องฉายต้องทำด้วยวัตถุป้องกันเพลิง หรือลาดบดด้วยวัตถุป้องกันเพลิงได้ทั้งห้องหรือลาดบดด้วยวัตถุป้องกันเพลิงแต่ภายในก็ได้ และไม่ให้มีช่องที่ควันออกไปได้

12) ประตูห้องฉายต้องทำด้วยวัตถุ หรือลาดบดด้วยวัตถุป้องกันเพลิงและต้องเป็นบานเปิดออกนอกห้อง

- 13) ช่องฉายภาพ ให้มีบานบังช่องฉายทำด้วยวัตถุป้องกันเพลิงปิดได้ทั้งข้างในและนอกห้องในห้องหนึ่ง ๆ ให้มีไม่เกิน 2 ช่อง
- 14) ห้องฉายถ้าอยู่ในบริเวณคนดู ต้องมีราวกันห่างจากฝา 50 ซม. โดยรอบ
- 15) ต้องมีเครื่องดับเพลิงไว้ให้เพียงพอ
- 16) ต้องมีท่อน้ำสำหรับดับเพลิงพร้อมทั้งสายสูบน้ำ สถานที่ใดไม่มีท่อน้ำต้องมีสูบน้ำสำหรับดับเพลิงไว้ 1 เครื่อง
- 17) ต้องมีห้องส้วมอย่างน้อย 1 แทนต่อจำนวนคนดู 300 คน (อนุโลมตามกฎหมายกระทรวง ฯ)

1.4 พระราชบัญญัติโรงแรม พุทธศักราช 2478

พระราชบัญญัติฉบับนี้ มีพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมสามฉบับ และออกกฎหมายกระทรวง รวม 8 ฉบับ พร้อมด้วยประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่องแต่งตั้งนายทะเบียนตามพระราชบัญญัติโรงแรม พุทธศักราช 2478 สาระสำคัญของพระราชบัญญัติฉบับนี้ มุ่งควบคุมการดำเนินการกิจการโรงแรม มิได้มุ่งโดยตรงในด้านลักษณะอาคาร แต่อย่างไรก็ตาม กรมตำรวจซึ่งเป็นหน่วยงานที่ได้รับการแต่งตั้งให้เป็นนายทะเบียนโรงแรมตามกฎหมาย ในการขออนุญาตสร้างอาคารโรงแรม หน่วยงานท้องถิ่น เช่น กรุงเทพมหานคร หรือเทศบาลต่าง ๆ จะต้องส่งเรื่องให้หน่วยงานกรมตำรวจ โดยเฉพาะกองทะเบียนกรมตำรวจพิจารณาความเหมาะสมของอาคาร ตลอดจนที่ตั้งของโรงแรมให้เป็นไปตามนโยบายการควบคุมโรงแรมของทางราชการด้วย

กรมตำรวจได้กำหนดรายละเอียดบางประการ เกี่ยวกับลักษณะตัวอาคารโรงแรม ให้มีมาตรฐานตามนโยบายของทางราชการดังนี้ คือ

1. ตัวอาคารส่วนใหญ่จะต้องเป็นตึกนอกจากบางส่วนมีความจำเป็นต้องใช้วัตถุทนไฟก็ให้ใช้ได้ รวมทั้งผนังกันห้องพักและพื้นทุก ๆ ชั้น เว้นแต่ประตูหน้าต่าง และวงกบประตูหน้าต่าง

2. จำนวนห้องพักต้องมีจำนวนไม่น้อยกว่า 30 ห้อง ขนาดห้องพักไม่ต่ำกว่าหลักเกณฑ์ที่เทศบัญญัติกำหนดไว้ ให้มีส่วนกว้างยาวไม่ต่ำกว่า 350×500 เซนติเมตร

กับรวมเนื้อที่ทั้งหมดไม่น้อยกว่า 14.50 ตารางเมตร โดยหักเนื้อที่ห้อง น้ำ-ส้วม และผนังกันห้องออกแล้ว

3. ต้องมีห้องน้ำห้องส้วมและประจำทุกห้อง ให้มีส่วนกว้างยาวไม่ต่ำกว่า 150×200 เซนติเมตร กับรวมเนื้อที่พื้นทั้งหมดไม่น้อยกว่า 3.00 ตารางเมตร ไม่รวมเนื้อที่พื้นผนังกันห้อง พร้อมด้วยเครื่องสุขภัณฑ์ เช่นฝักบัว อ่างอาบน้ำ เป็นต้น

4. ต้องมีห้องโถง หรือห้องรับแขกที่ใช้ร่วมประจำทุก ๆ ชั้น ให้มีส่วนกว้างและยาวไม่ต่ำกว่า 400×500 เซนติเมตร กับรวมเนื้อที่พื้นทั้งหมดไม่น้อยกว่า 20 ตารางเมตร

5. ต้องจัดให้มีสถานที่กลางสำหรับติดต่อสอบถามอำนวยความสะดวก (เคาท์เตอร์) ประจำทุก ๆ ชั้น

6. บันไดลูกตั้งไม่สูงกว่า 19 เซนติเมตร ลูกนอนไม่แคบกว่า 30 เซนติเมตร

7. สถานที่ขายอาหาร เครื่องดื่มต้องจัดสถานที่ขายให้เรียบร้อยตามแบบอย่าง

ในต่างประเทศ

1.5 ประกาศคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 295 เรื่องทางหลวง

ประกาศคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 295 เรื่องทางหลวงนี้ เป็นกฎหมายที่ตราขึ้นเพื่อควบคุมทางหลวงต่างๆ อันได้แก่ ทางหลวงพิเศษ ทางหลวงแผ่นดิน ทางหลวงจังหวัด ทางหลวงชนบท ทางหลวงเทศบาล ทางหลวงสุขาภิบาล และทางหลวงสัมปทาน มีส่วนเกี่ยวข้องกับการควบคุมอาคารในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการควบคุม เขตทางหลวง ซึ่งได้คัดลอกมาเฉพาะข้อที่เกี่ยวข้อง ดังนี้คือ

การควบคุมทางหลวง

ข้อ 33 ห้ามมิให้ผู้ใดสร้างทาง ถนน หรือสิ่งอื่นใดในเขตทางหลวงเพื่อเป็นทางเข้าออกทางหลวง เว้นแต่ได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากผู้อำนวยการทางหลวง หรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจากผู้อำนวยการทางหลวง ในการอนุญาตผู้อำนวยการทางหลวงหรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจากผู้อำนวยการทางหลวง จะกำหนดเงื่อนไขอย่างใดก็ได้

การอนุญาตตามวรรคหนึ่ง เมื่อมีความจำเป็นแก่งานทางหรือเมื่อปรากฏว่า ผู้ได้รับอนุญาตได้กระทำการผิดเงื่อนไขที่กำหนดในการอนุญาต ผู้อำนวยการทางหลวง หรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจากผู้อำนวยการทางหลวง จะเพิกถอนเสียก็ได้

ทาง ถนน หรือสิ่งอื่นใดที่สร้างขึ้นโดยไม่ได้รับอนุญาตหรือไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขที่กำหนด ให้ผู้อำนวยการทางหลวงหรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจากผู้อำนวยการทางหลวงมีอำนาจสั่งให้ผู้กระทำการดังกล่าวรื้อถอนหรือทำลายภายในกำหนดเวลาอันสมควร ถ้าไม่ปฏิบัติตาม ให้ผู้อำนวยการทางหลวงหรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจากผู้อำนวยการหลวงรื้อถอนหรือทำลายโดยผู้นั้นจะเรียกร้องค่าเสียหายไม่ได้ จะต้องเป็นผู้เสียค่าใช้จ่ายในการนั้น

ข้อ 42 ห้ามมิให้ผู้ใดปลูกสร้างสิ่งใดในเขตทางหลวงเว้นแต่ได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากผู้อำนวยการทางหลวงหรือ ผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจากผู้อำนวยการทางหลวง ในการอนุญาตผู้อำนวยการทางหลวงจะกำหนดเงื่อนไข กำหนดอัตราและวางระเบียบเกี่ยวกับการเก็บค่าเช่าก็ได้

การอนุญาตตามวรรคหนึ่ง เมื่อมีความจำเป็นแก่งานทางหรือเมื่อปรากฏว่า ผู้ได้รับอนุญาตได้กระทำการผิดเงื่อนไขที่กำหนดในการอนุญาต ผู้อำนวยการทางหลวงหรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจากผู้อำนวยการทางหลวงจะเพิกถอนเสียก็ได้

สิ่งที่ปลูกสร้างขึ้นโดยไม่ได้รับอนุญาตหรือไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขที่กำหนด ให้ นำข้อ 33 วรรคสาม มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ข้อ 43 ผู้ซึ่งดำเนินกิจการอันเป็นสาธารณูปโภค เมื่อมีความจำเป็นต้องปักเสา พาดสาย วางท่อ หรือกระทำการใดๆ ในเขตทางหลวง ให้ทำความตกลงกับผู้อำนวยการทางหลวงเสียก่อน เมื่อได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากผู้อำนวยการทางหลวงแล้ว จึงจะกระทำการนั้นได้

ในการอนุญาตตามวรรคหนึ่ง ผู้อำนวยการทางหลวงจะกำหนดอัตรา และวางระเบียบเกี่ยวกับการเก็บค่าเช่าก็ได้ ถ้าไม่สามารถลงกันได้ในเรื่องค่าเช่า ให้เสนอรัฐมนตรีเป็นผู้วินิจฉัย คำวินิจฉัยของรัฐมนตรีให้เป็นที่สุด

ในกรณีที่มีการกระทำตามวรรคหนึ่งได้กระทำโดยไม่ได้รับอนุญาตหรือกระทำผิด
ข้อตกลง ให้นำข้อ 33 วรรคสาม มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ข้อ 44 เมื่อมีความจำเป็นจะต้องควบคุมทางเข้าออกทางหลวง เพื่อให้การ
จราจรบนทางหลวงเป็นไปโดยรวดเร็วและสะดวกหรือเพื่อความปลอดภัยในการจราจรบน
ทางหลวง ห้ามมิให้ผู้ใดดำเนินการอย่างใดอย่างหนึ่งในที่ดินริมเขตทางหลวงทั้งสายหรือ
บางส่วน ดังต่อไปนี้

(1) สร้างหรือตัดแปลงต่อเติมอาคารตามประเภท ชนิดหรือลักษณะที่
กำหนดในกระทรวง หรือสถานีบริการน้ำมัน หรือติดตั้งป้ายโฆษณา ภายในระยะไม่เกิน
สิบห้าเมตร จากเขตทางหลวง

(2) สร้างศูนย์การค้า สนามกีฬา สนามแข่งขัน โรงมหรสพ สถาน
พยาบาล สถานศึกษา หรือจัดให้มีตลาด ตลาดนัด งานออกร้าน หรือกิจการอื่นที่ทำให้
ประชาชนมาชุมนุมกันเป็นจำนวนมาก ภายในระยะไม่เกินห้าสิบบเมตรจากเขตทางหลวง

ทั้งนี้ เว้นแต่ได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากผู้อำนวยการทางหลวงหรือผู้ซึ่งได้
รับมอบหมายจากผู้อำนวยการทางหลวง ในการขออนุญาต ผู้อำนวยการทางหลวงหรือผู้ซึ่ง
ได้รับมอบหมายจากผู้อำนวยการทางหลวงจะกำหนดเงื่อนไขอย่างใดก็ได้

การกำหนดทางหลวงสายใดทั้งสายหรือบางส่วนที่จะห้ามมิให้ดำเนินการตาม
วรรคหนึ่ง ให้ตราเป็นพระราชกฤษฎีกา

ข้อ 45 เมื่อพระราชกฤษฎีกาตามข้อ 44 ใช้บังคับแล้วในกรณีที่มีอาคาร หรือ
สิ่งอื่น ปลูกสร้างขึ้น หรือสิ่งที่จัดให้มีขึ้นโดยไม่ได้รับอนุญาตหรือไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขที่
กำหนด ให้ผู้อำนวยการทางหลวงหรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจากผู้อำนวยการทางหลวงแจ้ง
เป็นหนังสือให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารหรือสิ่งอื่นหรือถอนอาคาร หรือสิ่งอื่นนั้น
ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้ง ถ้าไม่ปฏิบัติตาม ให้ผู้อำนวยการทางหลวง
หรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจากผู้อำนวยการทางหลวงมีอำนาจริ้วถอนโดยผู้ผู้นั้น จะเรียกร้องค่า
เสียหายไม่ได้ และต้องเป็นผู้เสียค่าใช้จ่ายในการนั้น

ในกรณีที่เป็นการหรือสิ่งอื่นที่กำลังปลูกสร้างหรือสิ่งที่จัดให้มีขึ้น เมื่อผู้
 อำนวยการทางหลวงเห็นสมควร ให้ผู้อำนวยการทางหลวงแจ้งเป็นหนังสือให้เจ้าของหรือ
 ผู้ครอบครองอาคารหรือถนนอาคารหรือสิ่งอื่น หรือแก้ไขเปลี่ยนแปลงทางเข้าออกของอาคาร
 นั้นภายในกำหนดเวลาอันสมควร ถ้าไม่ปฏิบัติตาม ให้ผู้อำนวยการทางหลวงมีอำนาจเข้า
 หรือถนนอาคารหรือสิ่งอื่นหรือแก้ไขเปลี่ยนแปลงทางเข้าออกของอาคาร แล้วแต่กรณี โดย
 ผู้นั้นจะเรียกร้องค่าเสียหายไม่ได้ และต้องเป็นผู้เสียค่าใช้จ่ายในการนั้น ทั้งนี้ ให้ผู้อำนวยการ
 ทางหลวงชำระทดแทนตามความเป็นธรรมให้แก่เจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารหรือสิ่ง
 อื่นในการที่ต้องหรือถนนอาคารสิ่งอื่น หรือแก้ไขเปลี่ยนแปลงทางเข้าออกของอาคารนั้น
 ถ้าไม่เป็นที่ตกลงกันได้ ให้นำข้อ 67 มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ก่อนที่จะกระทำการตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสอง ให้ผู้อำนวยการทางหลวงหรือ
 ผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจากผู้อำนวยการทางหลวงแจ้งเป็นหนังสือให้เจ้าของหรือผู้ครอบครอง
 อาคารหรือสิ่งอื่นทราบล่วงหน้าภายในกำหนดเวลาอันสมควร

ข้อ 46 ให้ผู้อำนวยการทางหลวงหรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจากผู้อำนวยการทาง
 หลวงมีอำนาจเข้าไปตรวจสอบในบริเวณที่มีการดำเนินการตามข้อ 44 หรือข้อ 45

ก่อนที่จะเข้าไปตรวจสอบตามวรรคหนึ่ง ให้ผู้อำนวยการทางหลวงหรือผู้ซึ่งได้
 รับมอบหมายจากผู้อำนวยการทางหลวงแจ้งให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคาร หรือสิ่งอื่นใน
 บริเวณดังกล่าวทราบล่วงหน้าไม่น้อยกว่าสามวัน

ทางหลวงประเภทต่าง ๆ รับผิดชอบโดยผู้อำนวยการทางหลวงดังนี้คือ อธิบดี
 กรมทางหลวงเป็นผู้อำนวยการทางหลวงพิเศษ ทางหลวงแผ่นดิน ทางหลวงจังหวัด และ
 ทางหลวงสัมปะทาน ผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นผู้อำนวยการทางหลวงชนบท นายกเทศมนตรี
 เป็นผู้อำนวยการทางหลวงเทศบาล และประธานคณะกรรมการสุขาภิบาลเป็นผู้อำนวยการ
 ทางหลวงสุขาภิบาล ในเขตกรุงเทพมหานคร ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร เป็นผู้อำนวยการ
 ทางหลวงเทศบาลในเขตกรุงเทพมหานครทั้งหมด

ข้อกำหนดเงื่อนไขของกรมทางหลวง

กรมทางหลวงโดยอาศัยอำนาจตามประกาศคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 295 ได้ออก
 ข้อกำหนดเงื่อนไขไว้ 2 ประการคือ

1. ข้อกำหนดเงื่อนไขในการอนุญาต การสร้างทาง ถนนหรือสิ่งอื่นใดในเขตทางหลวงแผ่นดินและทางหลวงจังหวัดเพื่อเป็นเข้าออกทางทางหลวงแผ่นดิน และทางหลวงจังหวัดตามข้อ 33 ประกาศคณะปฏิวัติฉบับที่ 295 เอกชน และส่วนราชการต่าง ๆ ที่ประสงค์ จะสร้างทางหรือถนน เพื่อเข้าออกในเขตทางหลวงจะต้องยื่นคำขอต่อผู้อำนวยการทางหลวงหรือผู้ที่ได้รับมอบหมายในการดำเนินการตามข้อนี้ มาตรฐานไว้สำหรับการเข้าออกอาคารประเภทต่าง ๆ เช่น อาคารพักอาศัย อาคารพาณิชย์ สถานีบริการน้ำมัน และอาคารอื่น ๆ ผู้ขออนุญาตจะต้องสร้างทางเข้าออกให้เป็นไปตามแบบมาตรฐานที่ระบุส่วนสาระสำคัญต่าง ๆ เช่น ความกว้างของผิวจราจร ไหล่ทาง ขนาดและความยาวของท่อระบายน้ำ รัศมีโค้งการผายปากทางเข้า ระดับและความลาดเอียงเป็นต้น และจะต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขพิเศษต่าง ๆ ที่กำหนดด้วย

2. ข้อกำหนดเงื่อนไขในการอนุญาต ให้ดำเนินการอย่างใดอย่างหนึ่งในที่ดินริมเขตทางหลวงตามข้อ 44 ประกาศคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 295 อธิบดีกรมทางหลวง ในฐานะผู้อำนวยการทางหลวง ได้ออกข้อกำหนดเงื่อนไขในการดำเนินการอย่างใดอย่างหนึ่งในที่ดินริมทางหลวงพิเศษ ทางหลวงแผ่นดิน และทางหลวงจังหวัด ตามพระราชกฤษฎีกา กำหนดทางหลวงที่ห้ามมิให้ดำเนินการในที่ดินริมเขตทางหลวง ซึ่งการก่อสร้างอาคารประเภทต่าง ๆ ได้กำหนด แนวอาคารที่วางตำแหน่ง ถนนในบริเวณที่กัลป์รถยนต์ และที่จอดรถยนต์ ทั้งในเมืองซึ่งได้แก่ในเขตกรุงเทพมหานคร เขตเทศบาลนคร เขตเทศบาลเมือง เขตเทศบาลตำบลหรือสุขาภิบาล และนอกเมืองอันได้แก่นอกเขตกรุงเทพมหานคร นอกเขตเทศบาลนคร นอกเขตเทศบาลเมือง นอกเขตเทศบาลตำบลหรือสุขาภิบาล โดยได้ออกข้อกำหนดไว้ตามประกาศกรมทางหลวงที่ 82/2516 ลงวันที่ 29 ตุลาคม 2516 ซึ่งพอสรุปโดยย่อได้ดังนี้คือ

(1) อาคารที่พักอาศัย จะต้องมิต่างพอที่จะจอดรถยนต์อย่างน้อย 1 คัน พร้อมทั้งที่กัลป์รถยนต์ด้วย

(2) อาคารชุด ในบริเวณที่ดินจะต้องมีที่จอดรถยนต์อย่างน้อย 1 คันต่อ 1 ครอบครัว พร้อมทั้งที่กัลป์รถยนต์ด้วย

(3) อาคารพาณิชย์ จะต้องมิต่างด้านหน้าสำหรับทำถนน กว้างไม่น้อยกว่า 6.00 เมตร และต้องมีที่จอดรถยนต์ตามอัตราดังนี้คือ

— ห้างสรรพสินค้าในเมือง 1 คันต่อพื้นที่ 20 ตารางเมตร นอกเมือง 1 คันต่อพื้นที่ 10 ตารางเมตร

— สำนักงานธุรกิจในเมือง 1 คันต่อพื้นที่ 30 ตารางเมตร และนอกเมือง 1 คันต่อพื้นที่ 15 ตารางเมตร

(4) ห้องแถวหรือตึกแถวจะต้องมิต่างด้านหน้าสำหรับทำถนน กว้างไม่น้อยกว่า 6.00 เมตร

(5) โรงงานอุตสาหกรรม จะต้องมิต่างด้านหน้าสำหรับทำถนน กว้างไม่น้อยกว่า 10.00 เมตร ถนนในบริเวณจะต้องกว้างไม่น้อยกว่า 6.00 เมตร และมีที่จอดรถยนต์ ในอัตรา 1 คันต่อพื้นที่ 400 ตารางเมตร สำหรับในเมืองและ 1 คันต่อพื้นที่ 200 ตารางเมตร สำหรับนอกเมือง

(6) อาคารสาธารณะ จะต้องมิต่างด้านหน้าสำหรับทำถนน กว้างไม่น้อยกว่า 10.00 เมตร และมีที่จอดรถยนต์ตามอัตราดังนี้คือ

— หอประชุมในเมือง 1 คันต่อพื้นที่ 15 ตารางเมตร นอกเมือง 1 คันต่อพื้นที่ 10 ตารางเมตร

— โรงแรม ในเมืองไม่เกิน 100 ห้อง 10 คัน ต่อ 30 ห้องแรกห้องต่อไป 5 ห้องต่อ 1 คัน ห้องพักเกิน 100 ห้อง 100 ห้องแรกคิดตามอัตราที่กล่าวแล้ว ส่วนที่เกิน 100 ห้องคิดอัตรา 10 ห้องต่อ 1 คัน สำหรับนอกเมืองคิด 1 คันต่อห้องพัก 3 ห้อง

— ภัตตาคาร ในเมืองพื้นที่ตั้งที่มีโต๊ะไม่เกิน 750 ตารางเมตร พื้นที่ 150 ตารางเมตรแรกมีที่จอดรถ 10 คัน ส่วนที่เกินคิด 20 ตารางเมตรต่อ 1 คัน ส่วนที่พื้นที่เกิน 750 ตารางเมตร คิดอัตรา 40 ตารางเมตรต่อ 1 คัน สำหรับนอกเมืองคิดเป็นอัตราสองเท่าของในเมือง

(7) อาคารจอดพักยานพาหนะ จะต้องมิต่างด้านหน้าสำหรับทำถนน กว้างไม่น้อยกว่า 10.00 เมตร และสำหรับอาคารซึ่งใช้ประโยชน์เพื่อการขนถ่ายสินค้าหรือคนโดยสารในเมืองต้อง

มีที่จอดรถยนต์ 1 คันต่อพื้นที่ใช้งาน 200 ตารางเมตร และนอกเมือง 1 คันต่อพื้นที่ใช้งาน 100 ตารางเมตร

(8) สถานีบริการน้ำมัน แนวก่อสร้างแท่นปั๊มและแนวอาคารอื่น ๆ ในบริเวณจะต้องอยู่ห่างจากเขตทางหลวงอย่างน้อย 6.00 เมตร

(9) ศูนย์การค้าจะต้องมีที่ว่างด้านหน้าสำหรับทำถนนกว้างไม่น้อยกว่า 10.00 เมตร ถนนในบริเวณจะต้องกว้างไม่น้อยกว่า 6.00 เมตร และมีที่จอดรถยนต์ในอัตราสำหรับในเมือง 1 คันต่อพื้นที่ 20 ตารางเมตรและนอกเมือง 1 คันต่อพื้นที่ 10 ตารางเมตร

(10) สนามกีฬาหรือสนามแข่งขัน แนวอาคารจำหน่ายบัตรจะต้องอยู่ห่างจากเขตทางหลวงอย่างน้อย 10.00 เมตร ถนนในบริเวณจะต้องกว้างไม่น้อยกว่า 6.00 เมตร แนวอาคารสนามกีฬาหรือสนามแข่งขันจะต้องอยู่ห่างทางหลวงอย่างน้อย 40.00 เมตร และมีที่จอดรถยนต์ในเมือง 1 คันต่อพื้นที่ 60 ตารางเมตร และในเมือง 1 คันต่อพื้นที่ 30 ตารางเมตร

(11) โรงมหรสพ ในเมืองแนวอาคารจะต้องอยู่ห่างจากเขตทางหลวงอย่างน้อย 10.00 เมตร ถนนในบริเวณต้องกว้างไม่น้อยกว่า 6.00 เมตร และมีที่จอดรถยนต์ในอัตรา 1 คันต่อคนดู 20 คน นอกเมืองแนวอาคารจำหน่ายบัตรต้องอยู่ห่างเขตทางหลวงอย่างน้อย 10.00 เมตร ถนนในบริเวณกว้างไม่น้อยกว่า 6.00 เมตร แนวอาคารโรงมหรสพต้องอยู่ห่างเขตทางหลวงอย่างน้อย 40.00 เมตร ส่วนอัตราที่จอดรถยนต์เหมือนในเมือง

(12) สถานพยาบาล ต้องมีที่ว่างด้านหน้าสำหรับทำถนน กว้างไม่น้อยกว่า 10.00 เมตร ถนนในบริเวณต้องกว้างไม่น้อยกว่า 6.00 เมตร และมีที่จอดรถยนต์ในเมืองอัตรา 1 คันต่อเตียงคนไข้ 5 เตียง นอกเมือง 1 คันต่อเตียงคนไข้ 3 เตียง

(13) สถานศึกษา แนวอาคารจะต้องอยู่ห่างจากเขตทางหลวงไม่น้อยกว่า 40.00 เมตร

(14) ตลาด ตลาดสด งานออกร้านหรือกิจการอื่นที่ทำให้ประชาชนมาชุมนุมกันเป็นจำนวนมาก แนวอาคารหรือสถานที่ประกอบการ ไม่ว่าถาวรหรือชั่วคราว จะต้องอยู่ห่างจากเขตทางหลวงอย่างน้อย 40.00 เมตร

(15) อาคารท่าเรือ อาคารชั่วคราวหรือป้ายโฆษณาจะต้องได้รับการพิจารณาจากผู้อำนวยการทางหลวงเป็นราย ๆ ไป

ที่จอดรถยนต์ตามที่ได้กำหนดเป็นเงื่อนไขจะต้องเป็นพื้นที่ที่สี่เหลี่ยมผืนผ้า กว้างไม่น้อยกว่า 2.50 เมตร ยาวไม่น้อยกว่า 6.00 เมตร โดยต้องทำเครื่องหมายแสดงลักษณะขอบเขตของที่จอดรถยนต์ไว้ให้ปรากฏ และที่จอดรถยนต์จะต้องจัดให้อยู่ภายในบริเวณที่ดินของอาคารนั้น

1.6 พระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย พระพุทธศักราช 2456

พระราชบัญญัติฉบับนี้มีสาระสำคัญเกี่ยวกับการควบคุมกิจการเดินเรือในน่านน้ำไทย กรมเจ้าท่าเป็นผู้รับผิดชอบ มีส่วนเกี่ยวข้องกับด้านควบคุมอาคาร เฉพาะหมวดว่าด้วย การล่องลำแม่น้ำเนื่องจากในปัจจุบันประชาชนมักสร้างอาคารหรือสิ่งปลูกสร้างต่าง ๆ ริมน้ำหรือล่องลำน้ำอยู่เสมอ และกิจการบางอย่างต้องมีส่วนลำหรือยื่นเข้าไปในลำน้ำ เช่น ท่าเทียบเรือ อุเรือ เป็นต้น จึงขอคัดเฉพาะมาตราที่เกี่ยวข้องไว้เป็นแนวทางศึกษาและถือปฏิบัติคือ

(ก) ว่าด้วยการล่องลำแม่น้ำ

“มาตรา 117 ห้ามมิให้ผู้ใดปลูกสร้างอาคารหรือสิ่งใดล่องลำเข้าไปเหนือน้ำในน้ำและใต้ น้ำของแม่น้ำ ลำคลอง บึง อ่างเก็บน้ำ ทะเลสาบ อันเป็นทางสัญจรของประชาชน หรือที่ประชาชนใช้ประโยชน์ร่วมกัน หรือทะเลภายในน่านน้ำไทย เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากเจ้าท่า”

“มาตรา 118 ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา 117 ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองพันบาท และให้เจ้าท่ามีคำสั่งเป็นหนังสือแจ้งให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารหรือสิ่งล่องลำนั้นให้รื้อถอนไปให้พ้นแม่น้ำ ลำคลอง บึง อ่างเก็บน้ำ ทะเลสาบ อันเป็นทางสัญจรของประชาชน หรือที่ประชาชนใช้ประโยชน์ร่วมกัน หรือทะเลภายในน่านน้ำไทย ในกรณีที่ไม่ปรากฏตัวเจ้าของหรือผู้ครอบครอง ให้ปิดคำสั่งนั้นไว้ ณ อาคารหรือสิ่งล่องลำนั้น และเมื่อครบกำหนดสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้ออกคำสั่งนั้นแล้วยังไม่มีการรื้อถอนอาคารหรือ

สิ่งล่องลำนนั้นออกไป ให้เจ้าทำจัดการรื้อถอนอาคารหรือสิ่งล่องลำนนั้นได้ ในกรณีให้เจ้าทำจัดการขายทอดตลาดทรัพย์สินที่รื้อถอนหรืออยู่ในอาคารนั้น และให้นำความในประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 1327 มาใช้บังคับแก่เงินที่ขายทรัพย์สินนั้นได้โดยอนุโลม”

1.7 พระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. 2497

พระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. 2497 นี้ ได้มีพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมรวม 5 ฉบับ และกฎกระทรวงฯ 16 ฉบับ และประกาศกระทรวงคมนาคมออกตามความในมาตราต่าง ๆ ของพระราชบัญญัติอีกหลายฉบับ มีส่วนเกี่ยวข้องกับการควบคุมอาคาร คือ ประกาศกระทรวงคมนาคม เรื่อง กำหนดเขตปลอดภัยในการเดินอากาศ ซึ่งมีหลายฉบับโดยได้กำหนดเขตบริเวณใกล้เคียงสนามบินต่าง ๆ ทั่วประเทศ รวมทั้งสถานที่ตั้งเครื่องอำนวยความสะดวกในการเดินอากาศซึ่งประกาศดังกล่าวหมายถึงเป็นการควบคุมความสูงของอาคารและสิ่งปลูกสร้างต่าง ๆ โดยรอบสนามบินไปในตัว

ด้วยเหตุที่ในเขตกรุงเทพมหานคร หรือเมืองใหญ่ต่าง ๆ ที่ดินมีราคาสูงในบริเวณที่มีประกาศกระทรวงคมนาคม เรื่องกำหนดเขตปลอดภัยในการเดินอากาศ การปลูกสร้างอาคารต้องคำนึงถึงข้อจำกัดในเรื่องความสูงด้วยในที่นี่จะได้คัดลอกประกาศกระทรวงคมนาคมดังกล่าวพิมพ์ไว้เพื่อเป็นแนวทางปฏิบัติรวม 4 บริเวณคือ

1. สนามบินดอนเมือง
2. สถานที่ตั้งเครื่องอำนวยความสะดวก ในการเดินอากาศที่แขวงทุ่งมหาเมฆ เขตยานนาวา กรุงเทพมหานคร
3. สนามบินเชียงใหม่
4. สนามบินหาดใหญ่

ประกาศกระทรวงคมนาคม
เรื่องกำหนดเขตปลอดภัยในการเดินอากาศ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 6 และมาตรา 58 แห่งพระราชบัญญัติการเดิน-
อากาศ พ.ศ. 2497 รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม กำหนดเขตบริเวณใกล้เคียง
สนามบินดอนเมืองเป็นเขตปลอดภัยในการเดินอากาศ คือ

อาณาบริเวณโดยรอบสนามบินดอนเมือง เริ่มตั้งแต่จุดด้านตะวันออกของทาง
รถไฟสายเหนือตรงหลักกิโลเมตรที่ $\frac{25}{100}$ ท่ามุม 35 องศากับทางรถไฟสายเหนือตรงไปทาง
ทิศตะวันออกเฉียงเหนือเป็นระยะทางยาว 1.600 กิโลเมตร เลี้ยวขวาท่ามุมฉากตรงไป
ทางทิศตะวันออกผ่านถนนพหลโยธินถึงด้านตะวันออกผ่านถนนพหลโยธินวัดไภยศพ
ผลเจริญเป็นระยะทางยาว 2.850 กิโลเมตร เลี้ยวขวาท่ามุมฉากตรงไปทางอำเภอบางเขน
เป็นระยะทางยาว 8.900 กิโลเมตร เลี้ยวขวาท่ามุมฉากตรงไปทางทิศตะวันตกเป็นระยะ
ทางยาว 2.850 กิโลเมตร โดยผ่านทางรถไฟสายเหนือบริเวณสถานีหลักสี่แล้วเลี้ยวขวา
มุมฉากตรงไปทางทิศตะวันออกเฉียงเหนือตรงไปจุดหลักกิโลเมตรที่ $\frac{25}{100}$ ของทางรถไฟ
สายเหนือ ซึ่งเป็นจุดเริ่มต้นเป็นระยะทางยาว 7.300 กิโลเมตร ดังแนวปรากฏตามแผนที่
ที่แนบท้ายประกาศนี้

ประกาศ ณ วันที่ 25 เมษายน 2500
พลอากาศโท เกลิมเกียรติ วัฒนางกูร
รัฐมนตรีช่วยว่าการฯ รักษาราชการแทน
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม

ประกาศกระทรวงคมนาคม เรื่องกำหนดเขตปลอดภัยในการเดินอากาศ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 6 แห่งพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. 2497 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา 3 แห่งพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2507 และมาตรา 58 แห่งพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. 2497 รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมให้ยกเลิกความใน 1. แห่งประกาศกระทรวงคมนาคม เรื่อง กำหนดเขตปลอดภัยในการเดินอากาศ ซึ่งประกาศ ณ วันที่ 10 มิถุนายน 2498 และใช้ความต่อไปนี้แทนคือ :

1. เขตบริเวณใกล้เคียงสถานที่ตั้งเครื่องอำนวยความสะดวกในการเดินอากาศที่แขวงทุ่งมหาเมฆ เขตยานนาวา กรุงเทพมหานคร

(ก) อาณาบริเวณพื้นที่ในวงกลมรัศมี 0.5 กิโลเมตร ซึ่งมีจุดศูนย์กลางของวงกลมอยู่ที่เส้นรุ้ง $17^{\circ} 43' 7''$ เหนือ และเส้นแวง $100^{\circ} 32' 54''$ ตะวันออกตั้งแนวเขตปรากฏตามแผนที่ที่แนบ

ภายในอาณาบริเวณพื้นที่ที่กล่าวข้างต้น บุคคลใดประสงค์จะก่อสร้างหรือแก้ไขเปลี่ยนแปลงอาคาร หรือสิ่งปลูกสร้างอย่างอื่น หรือปลูกต้นไม้ยืนต้น หากมีความสูงไม่เกิน 20 เมตร ในทิศทางความราบสูงเดียวกับความสูงเฉลี่ยของระดับผิวพื้นถนนเทศบาลที่ใกล้เคียงที่สุดกับบริเวณนั้น เมื่อขออนุญาต พนักงานเจ้าหน้าที่จะอนุญาตเป็นหนังสือโดยทันที

(ข) อาณาบริเวณพื้นที่ในวงกลมรัศมี 2.5 กิโลเมตร ซึ่งมีจุดศูนย์กลางของวงกลมอยู่ที่เส้นรุ้ง $13^{\circ} 43' 52.7''$ เหนือ และเส้นแวง $100^{\circ} 33' 1.25''$ ตะวันออกตั้งแนวเขตปรากฏตามแผนที่ที่แนบ

ภายในอาณาบริเวณพื้นที่ที่กล่าวข้างต้น ซึ่งไม่รวมถึงอาณาบริเวณใน (ก) บุคคลใดประสงค์จะก่อสร้างหรือแก้ไขเปลี่ยนแปลงอาคาร หรือสิ่งปลูกสร้างอย่างอื่น หรือ ปลูกต้นไม้ยืนต้นหากมีความสูงไม่เกิน 40 เมตร ในพิภักต์ความราบสูงเดียวกับความสูง เฉลี่ยของระดับผิวพื้นถนนเทศบาลที่ใกล้เคียงที่สุดกับบริเวณนั้นเมื่อขออนุญาต พนักงาน เจ้าหน้าที่จะอนุญาตเป็นหนังสือโดยทันที

ประกาศ ณ วันที่ 17 พฤษภาคม 2517

พลเรือตรี ชลี สินธุโสภณ

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม

ประกาศกระทรวงคมนาคม
เรื่อง กำหนดเขตปลอดภัยในการเดินอากาศ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 6 แห่งพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. 2497 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา 3 แห่งพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2507 และมาตรา 58 แห่งพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. 2497 รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมกำหนดเขตบริเวณใกล้เคียงสนามบินเชียงใหม่ และสถานที่ตั้งเครื่องอำนวยความสะดวกในการเดินอากาศ ที่สนามบินเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่เป็นเขตปลอดภัยในการเดินอากาศ ดังต่อไปนี้

บริเวณ ก.

อาณาบริเวณโดยรอบสนามบินเชียงใหม่ เริ่มตั้งแต่จุดกึ่งกลางของแนวทางหลวงสายที่ 108 (เชียงใหม่—ฮอด) ตรงหลักกิโลเมตรที่ 5+900 ตรงไปทางทิศเหนือท่ามุม 1 องศา จากทิศเหนือไปทางบ้านเจ็ดยอด ผ่านบ้านสวนดอกคณะแพทยศาสตร์โรงพยาบาลนครเชียงใหม่ แนวทางหลวงสายที่ 1004 แนวทางหลวง สายเชียงใหม่—ลำปาง เป็นระยะทางยาว 6.1 กิโลเมตร แล้วเลี้ยวซ้ายท่ามุม 271 องศาจากเหนือ ตรงไปทางทิศตะวันตก เป็นระยะทางยาว 1 กิโลเมตร แล้วเลี้ยวซ้าย ท่ามุม 181 องศาจากเหนือ ตรงไปทางทิศใต้ ผ่านแนวทางหลวงสายที่ 1004 มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ แนวถนนเชียงใหม่—บ้านเชิงดอยสุเทพ บ้านอุโง้งค์ บ้านใหม่ บ้านห้วยทราย บ้านตำหนัก (3) ผ่านแนวทางหลวงสายที่ 108 (เชียงใหม่—ฮอด) ตรงหลักกิโลเมตรที่ 7+800 บ้านดอนชิน (1) บ้านอ้อ บ้านป่าตาล เป็นระยะทางยาว 9.2 กิโลเมตร แล้วเลี้ยวซ้าย ท่ามุม 91 องศาจากเหนือ ตรงไปทางทิศตะวันออก เป็นระยะทางยาว 1 กิโลเมตร แล้วเลี้ยวซ้ายท่ามุม 1 องศาจากเหนือ ตรงไปทางทิศเหนือ ผ่านบ้านตำหนัก (2) เป็นระยะทางยาว 3.1 กิโลเมตร บรรจบกับจุดกึ่งกลางของแนวทางหลวงสายที่ 108 ตรงหลักกิโลเมตรที่ 5+900 ซึ่งเป็นจุดเริ่มต้น ดังแนวเขตปรากฏตามแผนที่ที่แนบท้ายประกาศนี้

บริเวณ ข.

อาณาบริเวณโดยรอบสนามบินเชียงใหม่ มีพื้นที่ภายในรัศมี 4 กิโลเมตร โดยกำหนดจุดกึ่งกลางของความยาวทางวิ่งสนามบินเชียงใหม่ เป็นจุดศูนย์กลางซึ่งรวมทั้งที่ บ้านช้างเผือก บ้านกลางทุ่ง บ้านเจ็ดยอด บ้านช่างเคียน บ้านหลังห้า บ้านลำเปียง บ้านโป่งน้อย บ้านป่าเป้า บ้านดอนชัย บ้านป่าแดด (1) บ้านเจดีย์เหลี่ยม บ้านป่าแดด บ้านแม่ข่า ดังแนวเขตปรากฏตามแนวแผนที่ที่แนบท้ายประกาศนี้

ประกาศ ณ วันที่ 25 เมษายน 2517

พลเรือตรี ชลี สินธุโสภณ

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม

ประกาศกระทรวงคมนาคม
เรื่อง กำหนดเขตปลอดภัยในการเดินอากาศ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 6 แห่งพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. 2497 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา 3 แห่งพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2507 และ มาตรา 58 แห่งพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. 2497 รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมกำหนดเขตบริเวณใกล้เคียงสนามบินขนาดใหญ่ และสถานที่ตั้งเครื่องอำนวยความสะดวกในการเดินอากาศที่สนามบินขนาดใหญ่ จังหวัดสงขลา เป็นเขตปลอดภัยในการเดินอากาศ ดังต่อไปนี้

บริเวณ ก.

อาณาบริเวณโดยรอบสนามบินขนาดใหญ่ เริ่มแต่จุดกำหนดบนแนวศูนย์กลางเข้าสู่สนามบินขนาดใหญ่ ตรงหลักกิโลเมตรที่ 0+500 (หลักกิโลเมตร 0+000 เริ่มต้นที่ตัวอาคารท่าอากาศยาน ฯ) เป็นจุดเริ่มต้น ทำมุม 82 องศาจากเหนือตรงไปทางทิศตะวันออก เป็นระยะทางยาว 4.3 กิโลเมตร แล้วเลี้ยวขวา ทำมุม 172 องศาจากเหนือ ตรงไปทางทิศใต้ เป็นระยะทางยาว 1 กิโลเมตร แล้วเลี้ยวขวา ทำมุม 262 องศาจากเหนือ ตรงไปยังทิศตะวันตก ผ่านถนนทางเข้าบ้านโคกเจริญศักดิ์ ถนนบ้านใหม่ (2) เป็นระยะทางยาว 9.1 กิโลเมตร แล้วเลี้ยวขวา ทำมุม 352 องศาจากเหนือ ตรงไปทางทิศเหนือ ผ่านถนนทางเข้าบ้านวังพา เป็นระยะทางยาว 1 กิโลเมตร แล้วเลี้ยวขวา ทำมุม 82 องศาจากเหนือ ตรงไปทางทิศตะวันออก เป็นระยะทางยาว 4.8 กิโลเมตร ประจบกับจุดกำหนดบนถนนทางเข้าสู่สนามบินขนาดใหญ่ ซึ่งเป็นจุดเริ่มต้น ดังแนวเขตปรากฏตามแผนที่ที่แนบท้ายประกาศนี้

บริเวณ ข.

อาณาบริเวณโดยรอบสนามบินหาดใหญ่ มีพื้นที่ภายในรัศมี 4 กิโลเมตร โดยกำหนดจุดกึ่งกลางความยาวของทางวิ่งสนามบินหาดใหญ่ เป็นจุดศูนย์กลางซึ่งรวมทั้งที่ บ้านทุ่งคำเสา บ้านทุ่งเลียบ บ้านโคกเจริญศักดิ์ บ้านท่าหรั่ง บ้านคลองนา บ้านละไลด บ้านปลักควายกิน บ้านโคกม่วง บ้านทอดคลอง บ้านจอมหระ บ้านคลองหอยโข่ง บ้านโหนด (2) บ้านใหม่ (2) บ้านโหนด (1) บ้านใหม่ (1) บ้านทอนไม้ไผ่ ดังแนวเขตปรากฏตามแผนที่ที่แนบท้ายประกาศนี้

ประกาศ ณ วันที่ 24 เมษายน 2517

พลเรือตรี ปรีดี สินธุโสภณ

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม

1.8 พระราชบัญญัติ หอพัก พ.ศ. 2507

พระราชบัญญัติ หอพักนี้เป็นกฎหมายที่ตราขึ้นเพื่อควบคุมกิจการหอพักของเอกชน มีกฎกระทรวงออกตามความในพระราชบัญญัติ ฉบับนี้รวม 3 ฉบับ ตัวพระราชบัญญัติ ประกอบด้วย 4 หมวด คือ การตั้งหอพัก การจัดการหอพักอำนาจหน้าที่นายทะเบียนหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ และบทกำหนดโทษ กรมประชาสงเคราะห์กระทรวงมหาดไทยเป็นเจ้าหน้าที่รับผิดชอบตามพระราชบัญญัตินี้ ผู้ฝ่าฝืนจัดตั้งหอพักโดยไม่ได้รับอนุญาตจะมีโทษจำคุกไม่เกินหกเดือนหรือปรับไม่เกินสองพันบาท หรือทั้งปรับทั้งจำ

พระราชบัญญัติ หอพัก มีส่วนเกี่ยวข้องกับการควบคุมอาคาร คือ ตัวพระราชบัญญัติ และกฎกระทรวงได้กำหนดรายละเอียดเกี่ยวกับตัวอาคารไว้ ซึ่งได้คัดลอกบางมาตราที่เกี่ยวข้องไว้ดังนี้คือ

พระราชบัญญัติ หอพัก พ.ศ.2507

มาตรา 9 หอพักอย่างน้อยต้องมีห้องต้อนรับผู้เยี่ยมชมเยียน ห้องนอน ห้องอาหาร ห้องน้ำ และห้องส้วม ซึ่งมีสภาพถูกสุขลักษณะตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

กฎกระทรวงฉบับที่ 1 (พ.ศ. 2508)

ข้อ 3 ห้องนอน ห้องต้อนรับผู้เยี่ยมชมเยียน ห้องอาหาร ห้องน้ำ และห้องส้วมของหอพักตามมาตรา 9 ต้องมีช่องแสงสว่าง ช่องระบายอากาศอย่างเพียงพอ และต้องมีสุขลักษณะดังต่อไปนี้ด้วยคือ

(1) ห้องนอนต้องมีขนาดความจุอากาศไม่น้อยกว่าเก้าลูกบาศก์เมตรต่อผู้พักหนึ่งคน ผู้พักที่มีอายุต่ำกว่าสิบปีสองคนให้นับเป็นหนึ่งคน

(2) ห้องต้อนรับผู้เยี่ยมชมเยียน ต้องมีเนื้อที่ของพื้นห้องไม่น้อยกว่าแปดตาราง

เมตร

(3) ห้องอาหารต้องมีเนื้อที่รอบพื้นห้องไม่น้อยกว่าเก้าตารางเมตร

(4) ห้องน้ำต้องมีพื้นห้อง ซึ่งไม่ดูดซึมน้ำจากใต้พื้นและไม่มีน้ำขัง

(5) ห้องส้วม ต้องมีส้วมแบบส้วมซึม พื้นห้องไม่ดูดซึมน้ำจากใต้พื้นและไม่มี

น้ำขัง

1.9 พระราชบัญญัติสถานพยาบาล พ.ศ. 2504

พระราชบัญญัติสถานพยาบาล พ.ศ. 2504 มีกฎกระทรวงออกตามความในพระราชบัญญัติฉบับนี้ หนึ่งฉบับ เป็นกฎหมายที่ตราขึ้นเพื่อควบคุมสถานพยาบาลต่าง ๆ ของเอกชน กระทรวงสาธารณสุขเป็นเจ้าหน้าที่รับผิดชอบ พระราชบัญญัตินี้มีส่วนเกี่ยวข้องกับอาคาร คือได้กำหนดลักษณะบางประการของสถานพยาบาลไว้ในกฎกระทรวง ตามข้อ 4 ซึ่งได้คัดลอกพิมพ์ไว้ดังนี้คือ

ข้อ 4 ลักษณะของสถานพยาบาลตามความในมาตรา 8 (2) มีดังนี้

(1) ที่ไม่มีเตียงรับผู้ป่วยไว้ค้างคืน

(ก) เหมาะสมสำหรับการประกอบโรคศิลปะ

(ข) มีห้องตรวจโรคซึ่งจัดไว้เฉพาะโดยไม่ประเจิดประเจ้อ

(ค) มีที่กำจัดสิ่งปฏิกูลถูกสุขลักษณะ

(ง) มีห้องส้วมที่ถูกสุขลักษณะจำนวนเพียงพอ

(2) ที่มีเตียงรับผู้ป่วยไว้ค้างคืน

(ก) มีลักษณะตาม (1)

(ข) มีห้องผู้ป่วยขนาดคำนวณได้ไม่น้อยกว่า 15 ลูกบาศก์เมตรต่อผู้ป่วยหนึ่งคน และประตูหน้าต่างหรือช่องลมคำนวณเป็นเนื้อที่รวมกันไม่น้อยกว่าหนึ่งในสิบของเนื้อที่พื้นห้อง เว้นแต่ในกรณีที่ใช้เครื่องระบายหรือปรับอากาศ ต้องทำให้เป็นที่พอใจของผู้อนุญาต

(ค) มีเตียงสำหรับผู้ป่วยคนละเตียง แต่ละเตียงตั้งห่างจากกันอย่างน้อย

80 เซนติเมตร

(ง) มีห้องส้วมสำหรับผู้ป่วยสิบคนต่อหนึ่งที่เป็นอย่างน้อย และห้องน้ำที่ถูกสุขลักษณะจำนวนเพียงพอ

(จ) มีห้องเวชภัณฑ์

(ฉ) ในกรณีที่รับผู้ป่วยทั่วไป ผนังของอาคารสถานพยาบาลโดยรอบต้องไม่ติดต่อกับอาคารซึ่งใช้เพื่อกิจการอื่นนอกจากกิจการของสถานพยาบาลนั้น

(ข) ในกรณีที่รับผู้ป่วยทั้งสองเพศ มีห้องผู้ป่วย ห้องส้วม และห้องน้ำสำหรับแต่ละเพศแยกไว้ต่างหากจากกัน

1.10 พระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. 2509

พระราชบัญญัติสถานบริการ เป็นพระราชบัญญัติที่ตราขึ้นเพื่ควบคุมสถานบริการอันได้แก่ สถานเต็นท์ รำวงหรือรอกเงย สถานที่มีสุรา น้ำชาหรือเครื่องดื่มจำหน่ายบริการโดยมีหญิงบำเรอสำหรับปรนนิบัติลูกค้า และสถานที่ ออบน้ำ นวด หรืออบตัว ซึ่งมีผู้บริการแก่ลูกค้า พระราชบัญญัตินี้ให้มีประกาศคณะปฏิวัติและราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมรวม 2 ฉบับ และออกกฎกระทรวง 3 ฉบับ หน่วยงานกรมตำรวจเป็นเจ้าหน้าที่รับผิดชอบ มีส่วนเกี่ยวข้องกับการควบคุมอาคาร เกี่ยวกับสถานที่ตั้งของอาคาร ตามที่ได้คัดลอกพิมพ์ไว้ดังนี้คือ

มาตรา 7 อาคารหรือสถานที่ที่ขออนุญาตตั้งเป็นสถานบริการตามมาตรา 4 ต้อง

- (1) ไม่อยู่ใกล้วัด สถานที่สำหรับปฏิบัติพิธีกรรมทางศาสนา โรงเรียน หรือสถานศึกษา โรงพยาบาล สถานพยาบาลที่รับผู้ป่วยไว้ค้างคืน สโมสรเยาวชน หรือหอพักตามกฎหมายว่าด้วยหอพัก ในขนาดที่เห็นได้ว่าจะก่อความเดือดร้อนรำคาญแก่สถานที่ดังกล่าว
- (2) ไม่อยู่ในย่านที่ประชาชนอยู่อาศัย อันจะก่อความเดือดร้อนรำคาญแก่ประชาชนผู้อยู่อาศัยใกล้เคียง
- (3) มีทางถ่ายเทอากาศสะดวก

1.11 พระราชบัญญัติรักษาความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง

พ.ศ. 2503

พระราชบัญญัติฉบับละ ได้ออกกฎกระทรวงรวมสองฉบับ ซึ่งมุ่งควบคุมความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง โดยมีเจ้าพนักงานท้องถิ่น ซึ่งได้แก่ผู้บริหารท้องถิ่นเป็นผู้รับผิดชอบมีส่วนเกี่ยวข้องกับการควบคุมอาคาร พอสรุปได้ดังนี้คือ

1. ผู้ครอบครองอาคารที่ต่อเนื่องกับทางสาธารณะ ต้องรักษาความเป็นระเบียบเรียบร้อยในบริเวณอาคาร รวมทั้งทางเท้าหน้าอาคารด้วย

2. การติดตั้งป้ายทุกชนิดต้องได้รับอนุญาต ป้ายต่าง ๆ ที่เข้าข่ายตามพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร เมื่อได้รับอนุญาตตามพระราชบัญญัติควบคุมอาคารแล้ว ต้องของอนุญาตและเสียค่าธรรมเนียมตามพระราชบัญญัติรักษาความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมืองด้วย

3. อาคารที่ตั้งอยู่ริมทางสาธารณะขนาดกว้างไม่ต่ำกว่าแปดเมตร ชำรุดทรุดโทรมหรืออยู่ในสภาพอันเป็นที่น่ารังเกียจ และไม่อาจแก้ไขได้ เจ้าพนักงานท้องถิ่นอาจสั่งให้รื้อถอนได้ถ้าชัดขึ้น เจ้าพนักงานท้องถิ่นอาจเข้ารื้อถอนเองได้

2. ข้อบัญญัติกรุงเทพมหานครฉบับ

2.1 ข้อบัญญัติกรุงเทพมหานคร เรื่องตลาดเอกชน พ.ศ. 2518

ข้อบัญญัติกรุงเทพมหานครฉบับนี้ ตราขึ้นเพื่อควบคุมตลาดเอกชน มีส่วนเกี่ยวข้องกับการควบคุมอาคาร โดยเฉพาะอาคารที่ใช้เป็นตลาด ซึ่งมีข้อกำหนดเกี่ยวกับลักษณะตัวอาคารโดยตรง บางข้อ ดังได้คัดมาพิมพ์ไว้ดังต่อไปนี้คือ

ข้อ 8. สถานที่ที่ตั้งเป็นตลาดและการปลูกสร้างในสถานที่นั้นต้องให้ได้สุขลักษณะดังต่อไปนี้

- (1) ต้องตั้งอยู่ในที่ซึ่งเจ้าพนักงานสาธารณสุขเห็นว่าไม่น่าจะเป็นอันตรายแก่สุขภาพ
- (2) อาคารต้องทำด้วยวัสดุถาวร มั่นคงแข็งแรง
- (3) บริเวณพื้นต้องทำด้วยวัสดุถาวร มั่นคงแข็งแรง ทำความสะอาดง่าย และไม่มีน้ำขังอยู่ได้
- (4) ต้องมีทางระบายน้ำทำด้วยวัสดุถาวรทำความสะอาดง่าย เพื่อรับน้ำให้ไหลไปสู่ทางระบายน้ำสาธารณะได้สะดวก และต้องมีการกำจัดน้ำโสโครกตามความเห็นของเจ้าพนักงานสาธารณสุข
- (5) ต้องมีแสงสว่างและการระบายอากาศให้เพียงพอ ตามความเห็นของเจ้าพนักงานสาธารณสุข

(6) ที่วางของขายต้องมีลักษณะดังต่อไปนี้

ก. ต้องกว้างไม่น้อยกว่า 2 เมตร และมีพื้นที่ไม่น้อยกว่า 2 ตารางเมตร สูงไม่น้อยกว่า 60 เซนติเมตร สำหรับตลาดขายปลีก หรือสูงไม่น้อยกว่า 15 เซนติเมตร สำหรับตลาดขายส่ง ทำด้วยวัสดุถาวรที่ถูกต้องลักษณะแยกเป็นหมวดหมู่เหมาะสมตามประเภทสินค้า และกำหนดหมายเลขประจำแต่ละที่ไว้ให้เห็นโดยชัดเจน

ข. ต้องจัดที่นั่งสำหรับผู้ขายของไว้โดยเฉพาะ เหมาะสมแยกต่างหากจากที่วางของขายและสะดวกต่อการเข้าออก

ค. หากจะสร้างที่วางของขาย ซึ่งมีลักษณะพิเศษต่างหากจากที่กล่าวแล้วข้างต้น จะต้องสร้างให้ถูกต้องลักษณะ ทำความสะอาดได้ง่ายตามคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุข

(7) ทางเดินของตลาดต้องมีลักษณะดังต่อไปนี้

ก. ทางเข้าออกของตลาดต้องมีอย่างน้อยหนึ่งทาง กว้างไม่น้อยกว่า 4 เมตร ในกรณีที่ทางเข้าออกลอดใต้อาคารอื่นจะต้องสูงไม่น้อยกว่า 5 เมตร

ข. ทางเดินสำหรับผู้ซื้อของภายในอาคารตลาด ต้องกว้างไม่น้อยกว่า 2 เมตร

(8) ต้องทำรั้วหรือประตูกันหรือสิ่งป้องกันไว้ เพื่อมิให้คนและสัตว์เข้าไปพลุกพล่าน

(9) ต้องจัดให้มีส้วม เครื่องสุขภัณฑ์ อุปกรณ์ เครื่องใช้ จำนวนและสถานที่ตั้งตามคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุข

(10) ต้องจัดให้มีที่ล้างสินค้าพร้อมติดตั้งท่อน้ำประปา และท่อระบายน้ำทิ้งให้เพียงพอตามคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุข

(11) ต้องปฏิบัติกรอื่น ๆ อันเกี่ยวกับสุขลักษณะตามคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุข

ข้อ 9. ในกรณีที่สถานที่ที่ตั้งเป็นตลาด และการปลูกสร้างในสถานที่นั้นมีลักษณะพิเศษได้สุลักษณะ มีการระบายอากาศโดยใช้เครื่องปรับอากาศ และได้รับความ

เห็นชอบจากเจ้าพนักงานสาธารณสุขแล้ว สถานที่ที่ตั้งและการปลูกสร้างในสถานที่นั้น อาจได้รับยกเว้นไม่ต้องปฏิบัติตามข้อ 8. ก็ได้

ข้อ 10. ผู้ตั้งตลาดต้องจัดให้มีเครื่องอุปโภคและสิ่งอื่น ๆ อันจำเป็นสำหรับ สุขลักษณะของตลาด ดังต่อไปนี้

(1) ที่รองรับมูลฝอยและสิ่งปฏิกูลอันได้สุขลักษณะให้มีขนาด จำนวน เพียงพอและตั้งอยู่ในสถานที่ที่เหมาะสมตามคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุข

(2) น้ำสะอาดพร้อมทั้งที่เก็บสำรองน้ำให้มีปริมาณเพียงพอและสะดวกแก่ การใช้สำหรับล้างมือ ล้างสินค้า และล้างตลาด

(3) เครื่องอุปโภคอื่น ๆ ที่จำเป็นสำหรับสุขลักษณะของตลาดตามคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุข

2.2 ข้อบัญญัติกรุงเทพมหานคร เรื่องควบคุมการค้าซึ่งเป็นที่รังเกียจ หรืออาจเป็นอันตรายแก่สุขภาพ พ.ศ. 2519

ข้อบัญญัติกรุงเทพมหานครฉบับนี้ออกโดยอาศัยพระราชบัญญัติสาธารณสุข เป็นแม่บท จุดประสงค์เพื่อควบคุมการค้าเนนกิจการบางประเภทให้ถูกสุขลักษณะ มีส่วน เกี่ยวข้องกับการควบคุมอาคาร คือการขออนุญาตปลูกสร้าง และดำเนินกิจการที่ควบคุม โดยข้อบัญญัติฉบับนี้ นอกจากจะต้องให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร หรือข้อ บัญญัติควบคุมอาคารแล้วจะต้องผ่านการพิจารณา และให้เป็นไปตามข้อบัญญัติฉบับนี้ด้วย ข้อบัญญัติฉบับนี้ได้กำหนดการค้าประเภทต่าง ๆ และมีข้อกำหนดเพื่อให้ถูกสุขลักษณะ จึงคัดลอกพิมพ์ไว้เฉพาะข้อที่เกี่ยวข้อง มีดังนี้คือ

ข้อ 4. ให้การค้าซึ่งเป็นที่รังเกียจหรืออาจเป็นอันตรายแก่สุขภาพประเภทต่าง ๆ ดังต่อไปนี้ เป็นการการค้าซึ่งกำหนดให้ควบคุมตามมาตรา 8 แห่งพระราชบัญญัติสาธารณสุข พุทธศักราช 2484

(1) การเลี้ยงม้า โค กระบือ

(2) การเลี้ยงสุกร

- (3) การเลี้ยงแพะ แกะ
- (4) การเลี้ยงห่าน เป็ด ไก่
- (5) การเลี้ยงสัตว์เพื่อรีดเอาน้ำนม การรีดเอาน้ำนม
- (6) การทำเนย เนยเทียม
- (7) การฆ่าห่าน เป็ด ไก่ ยกเว้นการฆ่าในภัตตาคาร โรงแรม หรือ

ร้านข้าวแกง เพื่อปรุงอาหารในนั้น หรือการฆ่าเพื่อปรุงอาหารเร่ขายด้วยตัวเอง

- (8) การฟอกหนังสัตว์ การสะสมหนังสัตว์
- (9) การสะสมเขาสัตว์ กระดุกสัตว์ ขนสัตว์ หนังสัตว์ที่ยังไม่ได้ฟอก
- (10) การย้อมที่ทำให้เกิดกลิ่นเหม็น
- (11) การทำกะปิ น้ำปลา น้ำเค็ม ไตปลา เต้าเจี้ยว ซีอิ๊ว หอยดอง
- (12) การทำ การหมัก การสะสม ปลาจ๋า ปลาเจ้า กุ้งเจ้า
- (13) การทำและตากปลาเค็ม เนื้อเค็ม เป็ดเค็ม หนั้หมู กุ้งแห้ง การ

เคี้ยวมันกุ้ง

(14) การนึ่งปลา การต้มปลาซึ่งใช้แทนการนึ่ง ยกเว้นการนึ่งหรือต้มในภัตตาคาร โรงแรม หรือร้านข้าวแกง เพื่อปรุงอาหารในนั้น และการนึ่งหรือต้มเพื่อปรุงอาหารเร่ขายด้วยตนเอง

- (15) การทำสบู่
- (16) การเคี้ยวหนังสัตว์ เอ็นสัตว์ ไขสัตว์
- (17) การอัดเอาน้ำมัน
- (18) การเคี้ยวน้ำมัน การทำกวนเชียง หมูตั้ง
- (19) การทำเส้นหมี่ ขนมหิน ก้วยเตี่ยว เต้าหู้ วุ้นเส้น เกี่ยมอี
- (20) การทำเบ๊ชะแซ
- (21) การเผาเปลือกหอย
- (22) การล้าง การรม การสะสมยางดิบ
- (23) การทำอาหารบรรจุกระป๋อง ขวด หรือภาชนะอื่นใด

- (24) การทำขนมปังสด ขนมปังแห้ง จันอับ
- (25) การทำน้ำอัดลม น้ำหวาน น้ำโซดา
- (26) การทำน้ำตาล
- (27) การทำน้านมข้น
- (28) การทำแป้งมันสำปะหลัง แป้งสาคู และการทำแป้งอื่น ๆ ในทำนอง

เดียวกัน

- (29) การสีข้าว
- (30) การต้มกลั่นแอลกอฮอล์ สุรา เบียร์ และน้ำส้มสายชู
- (31) การทำไม้ขีดไฟ
- (32) การทำแชลแล็ค
- (33) การทำภาชนะดินเผา
- (34) การทำและมวนยาสูบ
- (35) การทำกระดาษทราย
- (36) การทำรูป โดยใช้เครื่องจักร
- (37) การปั่นฝ้ายหรือนุ่นโดยใช้เครื่องจักร
- (38) การประดิษฐ์ของเครื่องใช้ด้วยกระดูกสัตว์ เขาสัตว์ หนังสัตว์

ขนสัตว์และยาง

- (39) การสะสมหนังสัตว์ชนิดแผ่นที่ฟอกแล้ว
- (40) การสะสมถ่าน
- (41) การเลื่อยและซอยไม้
- (42) การหลอม หล่อ ดี กิ่ง ถลุงแร่ แก้ว และโลหะทุกชนิด
- (43) การเชื่อมและประสานโลหะด้วยแก๊ส ไฟฟ้า หรือเครื่องจักร
- (44) การต่อ ประกอบ หรือซ่อมเครื่องจักร เครื่องยนต์ รถยนต์

รถยนต์ เรือกลไฟ

- (45) การล้าง อัด ฉีดรถยนต์

- (46) การเคลือบ ชุบโลหะด้วยตะกั่ว สังกะสี ดีบุก โครเมียม นิกเกิล
- (47) การขัดโลหะด้วยเครื่องจักร
- (48) การไม่ ปั่นหินด้วยเครื่องจักร
- (49) การอัด เจาะ รีดโลหะด้วยเครื่องจักร
- (50) การไม่ บดยาด้วยเครื่องจักร
- (51) การประดิษฐ์ไม้ หรืองานเป็นสิ่งของต่าง ๆ ด้วยเครื่องจักร
- (52) การไส เจาะ ชุद्र่อง ทำคิ้ว และตัดไม้ด้วยเครื่องจักร
- (53) การทำสังกะสี เหล็ก เหล็กกล้า ตะกั่ว ดีบุก หรือ ทองแดง

เป็นภาชนะเครื่องใช้ต่าง ๆ

- (54) การพิมพ์หนังสือด้วยเครื่องจักร (เว้นการพิมพ์หนังสือพิมพ์)
- (55) การทำกระดาษเป็นกล่อง ซอง ถุง หรือสมุดด้วยเครื่องจักร
- (56) การพ่นสี
- (57) การกรอด้วย ทอผ้าด้วยเครื่องจักรหรือด้วยกี่กระตุกตั้งแต่ 5 กี่ขึ้นไป
- (58) การสะสมหรือล้างครั่ง
- (59) การทำยากันยุงชนิด เฝามีควัน
- (60) การคว่ำกาแฟ
- (61) การทอกระสอบด้วยเครื่องจักร
- (62) การสะสมปอหรือป่าน
- (63) การทำกระดาษต่าง ๆ
- (64) การทำสิ่งของเครื่องใช้ด้วยวัตถุซีเมนต์หรือวัตถุคล้ายคลึง
- (65) การทำลูกชิ้นด้วยเครื่องจักร
- (66) การทำกาว
- (67) การประดิษฐ์ของใช้ด้วยยางเทียม พลาสติก เซลลูลอย เบเกอร์-

ไลท์ หรือวัตถุคล้ายคลึง

- (68) การทอเสื้อ พรม และสิ่งทออื่น ๆ
- (69) การทำหรือการบรรจุยาฆ่าแมลง หรือยารักษาสัตว์

- (70) การทำผงชูรส
- (71) การสะสมอาหารสัตว์
- (72) การขัด กะเทาะ บดเมล็ดพืช
- (73) การโม่ บดชั้น
- (74) การทำบรรจุเครื่องสำอาง และยาสีฟัน
- (75) การปะ เชื่อมยาง
- (76) การทำยารักษาโรค
- (77) การทำสี และน้ำมันผสมสี
- (78) การทำสี
- (79) การทำ สะสมบู่
- (80) การทำ และการอัดแบตเตอรี่น้ำและแห้ง
- (81) การเย็บผ้าด้วยเครื่องจักรเกิน 5 เครื่อง
- (82) การทำน้ำกรด
- (83) การทำน้ำกลั่น น้ำบริโภคน้ำ เครื่องดื่มชนิดต่าง ๆ
- (84) การทำ สะสมแก๊ส
- (85) การประกอบกิจการ อाप อบ นวด
- (86) การประกอบกิจการโรงแรม
- (87) การประกอบกิจการโรงพยาบาล
- (88) การสะสมน้ำมันเชื้อเพลิง
- (89) การสะสมซีเมนต์และวัตถุคล้ายคลึง
- (90) การทำหลอดกาแฟ
- (91) การอบไม้
- (92) การซ่อมเครื่องอิเล็กทรอนิกส์
- (93) การล้างฟิล์มรูปถ่ายและฟิล์มภาพยนตร์
- (94) การพิมพ์สีละลายผ้าและสิ่งอื่น ๆ

(95) การทำหรือประดิษฐ์ผ้าเย้นและสิ่งทีคล้ายกันที่ไม่บรรจุในกล่องหรือซอง

ข้อ 6. ผู้ขอรับใบอนุญาตประการค่าซึ่งให้ควบคุม ต้องยื่นเรื่องราวตามแบบที่ได้กำหนดไว้ต่อผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร และต้องปฏิบัติและจัดสถานที่สำหรับประกอบการค่านั้นให้เป็นไปตามเงื่อนไขอันเกี่ยวกับสัญลักษณ์ ซึ่งผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครได้กำหนดไว้ตามควรแก่กรณี ดังต่อไปนี้

- (1) สถานที่นั้นต้องตั้งในทำเลซึ่งจะทำวางระบายน้ำโสโครกไปให้พื้นที่นั้นโดยสะดวก
- (2) ต้องทำวางระบายหรือบ่อซึ่งรับน้ำโสโครกด้วยวัสดุถาวร มีลักษณะเรียบไม่ซึม ไม่รั่ว น้ำไหลได้สะดวก
- (3) การระบายน้ำต้องไม่ให้เป็นที่เดือดร้อนแก่ผู้ใช้น้ำในทางน้ำสาธารณะหรือแก่ผู้อาศัยใกล้เคียง
- (4) เมื่อเจ้าพนักงานสาธารณสุขเห็นว่า สถานที่ใดสมควรจะต้องทำพื้นด้วยวัสดุถาวร เพื่อป้องกันมิให้น้ำซึมรั่วไหลหรือขังอยู่ได้ หรือเห็นว่าควรมีบ่อพักน้ำโสโครกหรือทำการกำจัดน้ำโสโครก ไขมันให้ถูกต้องตามหลักสุขาภิบาล หรือต้องมีเครื่องระบายน้ำ เครื่องป้องกันกลิ่น ไอ เสียง ความกระเทือน ฝุ่น ละออง เขม่า ฝ้า คิวิน มูล หรือสิ่งอื่นใดซึ่งอาจเป็นเหตุรำคาญแก่ผู้อยู่ในที่ใกล้เคียง ข้อกำหนดดังกล่าวต้องปฏิบัติให้เป็นไปตามคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุข
- (5) ต้องให้มีแสงสว่างและการระบายอากาศเพียงพอ และต้องจัดสถานที่มิให้เป็นที่อาศัยของสัตว์นำโรค
- (6) ต้องจัดให้มีน้ำสะอาดเพียงพอแก่การค่านั้น
- (7) ต้องมีที่รองรับมูลฝอยและสิ่งเปราะเปื้อนอันได้สัญลักษณ์ และ

เพียงพอ

(8) โดยความเห็นชอบของเจ้าพนักงานสาธารณสุข จัดให้มีส้วมอันได้สุขลักษณะจำนวนเพียงพอกับจำนวนคนที่ทำการอยู่ในสถานทีนั้น และต้องตั้งอยู่ในทำเลที่เหมาะสม รวมทั้งการกำจัดอุจจาระด้วยวิธีที่ถูกต้องตามหลักสุขาภิบาล

(9) สถานที่เลี้ยงสัตว์ ต้องมีที่ขังและปล่อยสัตว์กว้างขวางพอ

(10) สถานที่เกี่ยวแก่การตาก หรือฝังสินค้าต้องมีที่สำหรับตาก หรือฝังสินค้าตามที่เจ้าพนักงานสาธารณสุขเห็นชอบ

(11) ปฏิบัติการอื่นใดเกี่ยวกับสุขลักษณะตามที่เจ้าพนักงานสาธารณสุขเห็นชอบ

2.3 ข้อบัญญัติกรุงเทพมหานคร เรื่อง ค่าตอบแทนการบริการแก่เอกชน องค์การของรัฐ หรือหน่วยราชการ พ.ศ. 2519

ข้อบัญญัติกรุงเทพมหานคร ฉบับนี้ตราขึ้นเนื่องจากกรุงเทพมหานคร ต้องให้บริการบางอย่างแก่เอกชน องค์การของรัฐ หรือหน่วยราชการ โดยมีค่าตอบแทนหลายประการด้วยกัน แต่การบริการที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการควบคุมอาคาร คือ

1) การออกแบบ ได้แก่การออกแบบอาคารหรือสิ่งต่างๆบริการให้แก่ประชาชน

2) การทำต่าง ๆ ในที่สาธารณะ ซึ่งได้แก่เมื่อมีการก่อสร้างอาคาร ต้องมีการตัดกับหินทางเท้าเพื่อเป็นทางเข้าออก กองวัสดุสิ่งก่อสร้างต่างๆ หรือกั้นรั้วและสร้างอาคารชั่วคราว

อัตราค่าตอบแทนบริการต่าง ๆ ได้คัดมาเฉพาะส่วนที่เกี่ยวข้อง ซึ่งมีดังนี้คือ

บัญชีอัตราค่าตอบแทนการบริการ

ประเภทบริการซึ่งกำหนดให้มีค่าตอบแทน	รายการ	อัตราค่าตอบแทน	
		บาท	สตางค์
(1) การออกแบบ	1. อาคารไม้พักอาศัยที่ไม่ต้องคำนวณโครงสร้าง คำนวณเนื้อที่พื้นที่ทุกชั้นรวมกัน ตารางเมตรละ	2	—
	2. อาคารไม้พักอาศัยที่ต้องคำนวณโครงสร้าง คำนวณเนื้อที่พื้นที่ทุกชั้นรวมกัน ตารางเมตรละ	4	—
	3. ตึกพักอาศัย คำนวณเนื้อที่พื้นที่ทุกชั้นรวมกัน ตารางเมตรละ	4	—
	4. ตึกแถวคานาคำนวณเนื้อที่พื้นที่ทุกชั้นรวมกัน ตารางเมตรละ	5	—
	5. อาคารพาณิชย์โดดเดี่ยว หรือสำนักงานคำนวณเนื้อที่พื้นที่ทุกชั้นรวมกัน ตารางเมตรละ	20	—
	6. โรงจอดรถที่มีช่วงเสาต่ำกว่า 10 เมตร หรือไม่ต้องคำนวณโครงสร้าง คำนวณเนื้อที่พื้นที่ ตารางเมตรละ	3	—
	7. โรงโถงที่มีช่วงเสาเกิน 10 เมตร หรือที่ต้องคำนวณโครงสร้าง คำนวณเนื้อที่พื้นที่ตารางเมตรละ	5	—
	8. ติดตั้งเครื่องจักร คิดตามพื้นที่ที่ติดตั้ง ตารางเมตรละ	40	—
	9. กั้นสาดไม้ตารางเมตรละ	6	—
	10. กั้นสาด ค.ส.ล. หรือโครงเหล็ก ตารางเมตรละ	15	—
	11. รั้วไม้ รั้วสังกะสี รั้วลวดหนาม คิดตามความยาวเมตรละ	2	—
	12. รั้วกำแพงก่ออิฐ คิดตามความยาว เมตรละ	4	—
	13. ประตูรั้วไม้ (เสาไม้) ประตูละ	50	—

ประเภทบริการซึ่ง กำหนดให้มีค่าตอบแทน	รายการ	อัตราค่าตอบแทน	
		บาท	สตางค์
	14. ประตูเหล็ก (เสา ค.ส.ล.) ประตูละ	100	—
	15. ถนน ค.ส.ล. ตารางเมตรละ	2	—
	16. ทางเท้า เมตรละ	1	—
	17. ท่อระบายน้ำพร้อมท่อพัก เมตรละ	1	—
	18. เชื้อนไม้คึดตามความยาว เมตรละ	3	—
	19. เชื้อน ค.ส.ล คึดตามความยาว เมตรละ	5	—
	20. สะพานไม้ ตารางเมตรละ	10	—
	21. สะพาน ค.ส.ล. หรือสะพานเหล็ก ตาราง เมตรละ	20	—
	22. บ้ายโฆษณา ตารางเมตรละ	50	—
	23. ค่าแบบพิมพ์		
	ก. เนื้อที่ไม่เกิน 0.50 ตารางเมตร แผ่นละ	5	—
	ข. เนื้อที่เกิน 0.50 ตารางเมตร แผ่นละ	12	—
	หมายเหตุ		
	ก. ถ้าคำนวณค่าบริการแล้วต่ำกว่า 50 บาท ให้คิด 50 บาท		
	ข. ตามรายการข้อ 22 ถ้าเนื้อที่หรือความ ยาวต่ำกว่า 1 ตารางเมตร หรือ 1 เมตร ให้คิด 1 ตารางเมตร หรือ 1 เมตร		
	ค. อาคารตามข้อ 1, 2 และ 3 รับบริการ เฉพาะอาคารที่มีพื้นที่รวมกันไม่เกิน 150 ตารางเมตร และในวงเงินค่าก่อสร้างไม่ เกินสามแสนบาท		

ประเภทบริการซึ่งกำหนดให้มีค่าตอบแทน	รายการ	อัตราค่าตอบแทน	
		บาท	สตางค์
(6) การทำการ ต่างๆ ในที่ สาธารณะ	1. ขอตัดคั่นหินทางเท้า		
	ก. พื้นทางเท้าตารางเมตรละ	100	—
	ข. คั่นหินยาวเมตรละ	100	—
	2. ขอตึงโต๊ะ ม้านั่ง กระจงม เตินท์ ชั่วคราว วันละ	20	—
	3. ขอกองสิ่งของ วัสดุก่อสร้างต่างๆ ชั่วคราว ตารางเมตรละ วันละ	2	—
4. สร้างโรงงานชั่วคราวตารางเมตรละ เดือนละ	5	—	
5. ขอกั้นรั้ว หรือสร้างนั่งร้าน ชั่วคราว ตาม เนื้อที่ที่กั้นรั้วหรือนั่งร้าน ตารางเมตรละ เดือนละ	5	—	
หมายเหตุ			
ก. ถ้าเนื้อที่หรือความยาวต่ำกว่า 1 ตาราง เมตร หรือ 1 เมตร ให้คิด 1 ตาราง- เมตร หรือ 1 เมตร			
ข. ตามรายการข้อ 4 และข้อ 5 ถ้าคำนวณ ค่าบริการแล้วต่ำกว่า 100 บาท ให้คิด 100 บาท			

3. สรุปข้อแนะนำสำหรับการขออนุญาตปลูกสร้างอาคารในเขต กรุงเทพมหานคร

อาคารตามพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร

1. ดึก บ้าน เรือน โรง ร้าน แพ คลังสินค้า สำนักงาน หรือสิ่งก่อสร้าง
อื่นใดซึ่งบุคคลอาจเข้าอยู่ได้ หรือเข้าใช้สอยได้
2. อัมจันทร์ หรือสิ่งก่อสร้างอันเป็นที่ชุมนุมของประชาชน
3. เชื้อน สะพาน อุโมงค์ ท่อ หรือทางระบายน้ำ อุ้เรือ คานเรือ ทำน้ำ
ท่าจอดเรือ หรือประตู ที่ซึ่งติดต่อกับทางสาธารณะ หรือสร้างให้บุคคลทั่วไปใช้สอย
4. บ้าย หรือที่ติดตั้ง ซึ่งติดตั้งไว้เหนือที่สาธารณะ และมีขนาดเกินหนึ่ง-
ตารางเมตร หรือมีน้ำหนักเกินสิบกิโลกรัม หรือติดตั้งห่างที่สาธารณะน้อยกว่าความสูง
ของบ้ายนั้น
5. พื้น ที่ หรือสิ่งทีสร้างขึ้นเพื่อจอดรถยนต์ กลับริยยนต์และทางเข้าออกรถยนต์
6. สิ่งทีสร้างขึ้นอย่างอื่น ที่กำหนดตามกฎหมายกระทรวง

ลักษณะการปลูกสร้างอาคารที่ต้องขออนุญาต

1. สร้างอาคารขึ้นใหม่ล้วน
2. ต่อเติมหรือดัดแปลงอาคารที่มีอยู่แล้ว ซึ่งเพิ่มน้ำหนักให้แก่อาคารนั้นหรือ
ขยายเนื้อที่มากขึ้น ดังนี้
 - 2.1 เพิ่มหรือขยายพื้นที่หนึ่งชั้นใด ตั้งแต่หกตารางเมตรขึ้นไป
 - 2.2 เปลี่ยนหรือขยายหลังคาให้ปกคลุมเนื้อที่มากขึ้นกว่าเดิม อันเป็นการ
เพิ่มน้ำหนักแก่อาคารเดิมเกินร้อยละสิบ
 - 2.3 เพิ่มหรือลดจำนวนเสาหรือคาน
 - 2.4 เปลี่ยนเสา คาน บันได ผนัง หรือเพิ่มผนัง หรือส่วนประกอบอื่น
อันเป็นการเพิ่มน้ำหนักแก่อาคารเดิมเกินร้อยละสิบ

สถานที่ติดต่อขออนุญาตปลูกสร้างอาคาร

การยื่นแบบขออนุญาตปลูกสร้างอาคารในกรุงเทพมหานคร สามารถยื่นขอได้ที่

1. ณ ที่ว่าการเขตตามท้องที่ ที่สถานที่ที่จะทำการปลูกสร้างอาคารขึ้นอยู่กับ
จะต้องเป็นอาคารพักอาศัย อาคารตึกแถว หอพัก แฟลต อาคารชุด สำนักงาน
ทาว์นเฮ้าส์ คอนโดมิเนียม ห้องแสดงสินค้า โกดังเก็บของ และอาคารพาณิชย์ ทั้งนี้
เฉพาะที่สูงไม่เกินสี่ชั้น ห้องแถวที่สูงไม่เกินสองชั้น อาคารสัตว์เลี้ยง อาคารชั่วคราว
สะพานไม้ หอถ้ำเก็บน้ำ รั้วเขื่อน บ้าย แผงลอย และถนน

2. กองควบคุมอาคาร ศาลาว่าการกรุงเทพมหานคร ถ้าเป็นอาคารตึกสูงเกิน
สี่ชั้น อาคารสาธารณะ อาคารพิเศษ หรืออาคารอื่นใด นอกจากอาคารข้อ 1.

เอกสารประกอบการขออนุญาตปลูกสร้างอาคาร

1. คำร้องขออนุญาตปลูกสร้างอาคารตามแบบฟอร์ม อ. 1
2. แผนผังแบบก่อสร้างและรายการก่อสร้างอย่างละ 4 ชุด
3. การปลูกสร้างอาคารในที่ดินของตนเอง จะต้องมีส่วนภาพถ่ายโฉนดที่ดิน
ซึ่งเจ้าของที่ดินเป็นผู้รับรองภาพถ่ายถูกต้อง
4. ถ้าปลูกสร้างอาคารในที่ดินของบุคคลอื่น จะต้องมีส่วนการยินยอม
อนุญาตให้ปลูกสร้างอาคารจากเจ้าของที่ดินมาแสดง โดยระบุขอบเขตของที่ดินที่ยินยอมให้
ปลูกสร้างอาคาร ตามแบบหนังสือรับรองให้ทำการปลูกสร้างอาคารในที่ดิน พร้อมด้วย
ส่วนภาพถ่ายโฉนดที่ดินซึ่งเจ้าของที่ดินเป็นผู้รับรองภาพถ่ายถูกต้อง หรือใช้สัญญาเช่า
ที่ดินที่ได้จดทะเบียนต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ โดยสัญญาเช่ามีข้อความระบุได้สาระสำคัญ
“ผู้ให้เช่ายินยอมให้ผู้เช่าปลูกสร้างอาคารในที่ดินที่เช่า” ซึ่งเจ้าของที่ดินหรือ
ผู้เช่าเป็นผู้รับรองว่าสัญญาเช่ายังคงมีผลผูกพันกันอยู่ พร้อมส่วนภาพถ่ายโฉนดที่ดินและ
สารบาญการจดทะเบียน ซึ่งพนักงานเจ้าหน้าที่รับรองถูกต้อง
5. ถ้าเป็น หรือส่วนหนึ่งส่วนใดของอาคารเป็นคอนกรีตเสริมเหล็กก่อสร้าง
ด้วยวัสดุถาวรหรือท่อนไฟเป็นส่วนใหญ่ หรืออาคารพิเศษ ต้องมีรายการคำนวณ 1 ชุด

6. ถ้าเป็นอาคารที่อยู่ในข่ายควบคุมตาม พ.ร.บ. วิชาชีพวิศวกรรมจะต้องมีหนังสือรับรองตามแบบฟอร์มของกรุงเทพมหานคร จากผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พร้อมภาพถ่ายใบอนุญาตประกอบวิชาชีพซึ่งวิศวกรรับรองภาพถ่ายถูกต้อง

7. ถ้าเป็นอาคารที่อยู่ในข่ายควบคุม ตาม พ.ร.บ. วิชาชีพสถาปัตยกรรมจะต้องมีหนังสือรับรองตามแบบฟอร์มของกรุงเทพมหานคร จากผู้ประกอบวิชาชีพสถาปัตยกรรมควบคุม พร้อมภาพถ่ายใบอนุญาตประกอบวิชาชีพซึ่งสถาปนิกรับรองภาพถ่ายถูกต้อง

8. ในกรณีที่ผู้ยื่นขออนุญาตมิใช่เจ้าของอาคาร ต้องมีหลักฐานการมอบอำนาจตามแบบฟอร์มของกรุงเทพมหานครจากเจ้าของอาคาร พร้อมทั้งปิดอาคารเสตมป์ให้ถูกต้องตามกฎหมาย (ติดอาคารเสตมป์ 5 บาท)

9. การขออนุญาตปลูกสร้างอาคารโรงงานอุตสาหกรรม ให้ยื่นขออนุญาตในหลักการต่อกรมโรงงานอุตสาหกรรมก่อน เมื่อกรมโรงงานอุตสาหกรรมอนุญาตในหลักการแล้ว จึงนำหลักฐานมาเมื่อประกอบการพิจารณาการขออนุญาตปลูกสร้างอาคาร

10. ในกรณีอาคารที่อยู่ในข่ายต้องมีระบบกำจัดน้ำเสีย เช่น โรงงานอุตสาหกรรม โรงพยาบาล ตลาดสด ภัตตาคาร อาคารชุด หอพัก และอาคารที่เกี่ยวกับกิจการค้าอันเป็นที่น่ารังเกียจ ให้ยื่นแบบ 4 ชุด และรายการคำนวณการกำจัดน้ำเสีย 1 ชุด

11. ในกรณีวิศวกรและสถาปนิก ตามข้อ 5.6 และ 5.7 มิได้เป็นผู้ควบคุมงาน ผู้ขออนุญาตต้องระบุชื่อผู้ควบคุมงานที่ถูกต้องตาม พ.ร.บ. วิชาชีพวิศวกรรม และ พ.ร.บ. วิชาชีพสถาปัตยกรรม พร้อมทั้งหนังสือรับรองตามแบบฟอร์มของกรุงเทพมหานคร จากวิศวกร หรือสถาปนิกผู้ควบคุมงานและภาพถ่ายใบอนุญาต ซึ่งผู้ควบคุมงานรับรองภาพถ่ายถูกต้อง

รายละเอียดประกอบการเขียนแบบ

เพื่อยื่นขออนุญาตปลูกสร้างอาคาร

1. มาตรฐาน ขนาด น้ำหนัก ระยะ และหน่วยการคำนวณต่าง ๆ ของแผนผังแบบก่อสร้าง รายการก่อสร้างหรือรายการคำนวณนั้นให้ใช้มาตราเมตริก

2. แผนผัง

- 2.1. ใช้มาตราส่วนไม่เล็กกว่า 1 ใน 500
- 2.2 แสดงขอบเขตที่ดิน และบริเวณติดต่อพร้อมเครื่องหมายทิศ
- 2.3 แสดงขอบนอกของอาคารที่มีอยู่แล้ว (ถ้ามี)
- 2.4 แสดงขอบนอกของอาคารที่ขออนุญาตปลูกสร้างพร้อมทั้งขนาดที่ดิน

และระยะห่างเขตที่ดินโดยรอบ

2.5 แสดงทางระบายน้ำออกจากอาคารจนถึงทางระบายน้ำสาธารณะ พร้อมทั้งแสดงทิศทางส่วนลาดน้ำไหล

2.6 แสดงทางสาธารณะที่ติดต่อกับที่ดินที่ปลูกสร้าง พร้อมทั้งสถานที่ใกล้เคียง

2.7 แสดงระดับพื้นชั้นล่างของอาคารสัมพันธ์ระดับพื้นดินหรือ ถนนสาธารณะ

3. แบบก่อสร้าง

3.1 ให้ใช้มาตราส่วนไม่เล็กกว่า 1 ใน 100 สำหรับอาคารทั่วไป ส่วนโรงงานอุตสาหกรรมจะใช้ไม่เล็กกว่า 1 ใน 200 ก็ได้

3.2 แสดงรูปด้าน และรูปตัดทางขวางทางยาว ไม่ต่ำกว่าสองด้าน

3.3 แสดงแผนฐานรากอาคาร และแผนพื้นอาคารชั้นต่าง ๆ

3.4 แสดงรายละเอียดสำคัญ ขนาด และวัสดุก่อสร้าง

3.5 สำหรับอาคารสาธารณะ และอาคารตั้งแต่สามชั้นขึ้นไป ให้แสดงรายการคำนวณกำลังของส่วนต่าง ๆ ของอาคาร

3.6 แบบก่อสร้างต่อเติมต้องแสดงของเดิมด้วย

4. แผนผังแบบก่อสร้าง และรายการก่อสร้าง ให้ลงรายละเอียดชื่อแจ้งสำนักงานหรือที่อยู่พร้อมทั้งคุณวุฒิของผู้กำหนดรายละเอียดนั้นด้วย

ข้อกำหนดตามข้อบัญญัติบางประการ

เกี่ยวกับการปลูกสร้างอาคาร

1. ห้ามมิให้ปลูกสร้างอาคารหรือส่วนของอาคารยื่นออกมาใน หรือเหนือทางหรือที่ดินสาธารณะ

2. อาคารที่ทำด้วยไม้ หรือวัสดุไม่ทนไฟเป็นส่วนใหญ่ หรือก่อด้วยอิฐไม่เสริมเหล็ก จะปลูกสร้างไม่ได้ไม่เกินสองชั้น
3. อาคารที่ปลูกสร้างเกินสามชั้น โรงมหรสพ หรือหอประชุมที่สร้างเกินหนึ่งชั้น นอกจากมีบันไดตามปกติ ต้องมีทางลงหนีไฟอย่างน้อยอีกหนึ่งทาง
4. อาคารที่ปลูกสร้างเกินเจ็ดชั้นให้มีทางหนีไฟทางอากาศได้ตามสภาพที่เหมาะสม
5. การปลูกสร้างอาคาร (นอกจากที่กล่าวไว้ในข้อ 6) ริมทางสาธารณะที่มีความกว้างไม่ถึง 6.00 เมตร ให้ร่นแนวอาคารห่างจากศูนย์กลางทางสาธารณะอย่างน้อย 3.00 เมตร
6. ตึกแถว ห้องแถว อาคารพาณิชย์ โรงงานอุตสาหกรรมและอาคารสาธารณะที่ปลูกสร้างริมทางสาธารณะที่มีความกว้างน้อยกว่า 10.00 เมตร ให้ร่นแนวอาคารห่างจากศูนย์กลางทางสาธารณะอย่างน้อย 6.00 เมตร
7. ตึกแถว ห้องแถว อาคารพาณิชย์ โรงงานอุตสาหกรรมและอาคารสาธารณะที่ปลูกสร้างริมทางสาธารณะที่มีความกว้างตั้งแต่ 10.00 เมตร ขึ้นไป ให้ร่นแนวอาคารห่างจากริมทางสาธารณะอย่างน้อย 1 ใน 10 ของความกว้างของทางสาธารณะ สำหรับทางสาธารณะที่กว้างกว่า 20.00 เมตร ให้ร่นแนวอาคารห่างจากริมทางสาธารณะอย่างน้อย 2.00 เมตร
8. ห้ามมิให้ปลูกสร้างอาคารสูงกว่าระดับพื้นดินเกินสองเท่าของระยะจากผนังด้านหน้าของอาคารจดแนวทางสาธารณะปากตรงข้าม
9. ยอดหน้าต่าง และประตูในอาคาร ให้ทำสูงไม่น้อยกว่า 1.80 เมตร และบุคคลที่อยู่ในห้องต้องสามารถเปิดประตูหน้าต่างและออกจากห้องนั้นได้โดยสะดวก
10. ช่องทางเดินในอาคารสำหรับบุคคลใช้สอย หรือพักอาศัยให้ทำกว้างไม่น้อยกว่า 1.00 เมตร กบมิมิให้มีเสากีดกันให้ส่วนใดแคบกว่ากำหนดนั้น ทั้งนี้ให้มีแสงสว่างแลเห็นได้ชัด
11. วัสดุผนังหลังคาให้ทำด้วยวัสดุทนไฟ เว้นแต่อาคารซึ่งตั้งอยู่ห่างจากอาคารอื่นซึ่งมุงด้วยวัสดุทนไฟ หรือห่างจากเขตที่ดิน หรือทางสาธารณะเกิน 40.00 เมตร จะใช้วัสดุอื่นก็ได้
12. รั้ว หรือกำแพง ทำได้สูงไม่เกิน 3.00 เมตร เหนือระดับถนน

13. สะพานสำหรับรถข้ามได้ ต้องมีช่องกว้างเป็นทางจราจรไม่ต่ำกว่า 3.50 เมตร ส่วนลาดไม่ชันกว่าร้อยละแปด
14. อาคารที่ปลูกสร้างชิดเขตที่ดินต่างผู้ครอบครอง อนุญาตให้เฉพาะฝาหรือผนังที่บไม่มีประตูหน้าต่างและช่องระบายอากาศอยู่ชิดเขตได้พอดี
15. ดึกแถวที่มีคานฟ้าสร้างชิดเขตที่ดินข้างเคียง ให้สร้างผนังที่บด้านชิดเขตสูงไม่ต่ำกว่า 1.50 เมตร
16. อาคารชุดพักอาศัย อาคารขนาดใหญ่ ที่มีใช้ดึกแถว ห้องแถว ที่มีเนื้อที่เกิน 2,000 ตารางเมตร หรือโรงแรมต้องจัดให้มีที่ทิ้งขยะ
17. อาคารซึ่งใช้เป็นสถานที่บริการจำหน่ายน้ำมัน หรือแก๊สต้องปฏิบัติตามระเบียบกรุงเทพมหานครว่าด้วยหลักเกณฑ์การตั้งสถานีบริการจำหน่ายน้ำมัน พ.ศ. 2519 และระเบียบกรุงเทพมหานครว่าด้วยหลักเกณฑ์การตั้งสถานีบริการจำหน่ายแก๊ส พ.ศ. 2525
18. ห้องแถว และดึกแถว ที่ปลูกสร้างในแนวเดียวกัน ไม่ว่าจะเป็นเจ้าของเดียวกันหรือไม่ ให้เว้นระยะไม่น้อยกว่า 4.00 เมตร โดยไม่มีสิ่งกีดขวางและปกคลุมทุกระยะยี่สิบห้องติดกัน
19. อาคารพาณิชย์ โรงงานอุตสาหกรรม และอาคารสาธารณะซึ่งไม่ได้ใช้เป็นที่พักอาศัย ให้มีที่ว่างปราศจากสิ่งปกคลุม 10 ใน 100 ของพื้นที่ แต่ถ้าใช้เป็นที่พักอาศัยด้วยให้มีที่ว่างปราศจากสิ่งปกคลุม 30 ใน 100 ของพื้นที่
20. อาคารสูงตั้งแต่ 15 เมตรขึ้นไป เนื้อที่รวมกันทุกชั้นเกิน 1,000 ตารางเมตร หรืออาคารเนื้อที่รวมกันทุกชั้นเกิน 2,000 ตารางเมตร ต้องมีที่จอดรถยนต์ตามกฎหมายกระทรวง ฉบับที่ 7 พ.ศ. 2517
21. อาคารที่มีที่จอดรถยนต์ภายในอาคารตั้งแต่ 7 คัน ขึ้นไปจะต้องปฏิบัติตามข้อบัญญัติกรุงเทพมหานคร เรื่องอาคารที่จอดรถยนต์ พ.ศ. 2521
22. อาคารแฝงลอย ต้องมีระยะห่างกันไม่น้อยกว่า 2.00 เมตร
23. บ้าย หรือโครงบ้ายที่ติดตั้งบนอาคาร ต้องห่างจากเขตทางหรือที่สาธารณะไม่น้อยกว่า 6.00 เมตร

24. ห้ามติดตั้งป้าย หรือโครงป้ายได้กั้นสายตาชั้นล่างของอาคารเว้นแต่ป้ายแจ้งชื่อร้าน ที่ติดตั้งแนบผนังด้านหน้าของอาคาร

25. ป้าย หรือโครงป้ายที่ติดตั้งที่ผนังของอาคาร ห้ามติดตั้งสูงกว่าตัวอาคาร และห้ามยื่นออกไปเหนือ หรือในเขตทาง หรือที่สาธารณะ

26. อาคารที่ปลูกสร้าง จะต้องมียาระบายน้ำฝน และน้ำใช้แล้ว หรือน้ำโสโครก

27. ทางระบายน้ำจากอาคารสู่ทางระบายน้ำสาธารณะ ต้องมีส่วนลาดไม่ต่ำกว่า 1 ใน 200

28. ห้องส้วมต้องมีขนาดเนื้อที่ไม่ต่ำกว่า 0.90 ตารางเมตร และกว้างภายในไม่น้อยกว่า 0.90 เมตร ถ้าใช้อาบน้ำด้วยต้องมีเนื้อที่ภายในไม่น้อยกว่า 1.50 ตารางเมตร และมีช่องระบายอากาศไม่น้อยกว่าร้อยละสิบของพื้นที่ห้อง หรือมีพัดลมระบายอากาศ

29. ส้วมต้องเป็นชนิดชำระสิ่งปฏิกูลด้วยน้ำลงบ่อเกรอะ บ่อซึมการสร้างส้วมภายในระยะ 20.00 เมตร จากเขตकुคลองสาธารณะต้องสร้างเป็นส้วมถึงเก็บชนิดน้ำซึมไม่ได้

30. คร้วไฟจะต้องอยู่นอกอาคารเป็นสัดส่วนต่างหาก เว้นแต่ถ้ามีที่ดินจำกัด จะรวมคร้วไฟไว้ด้วยก็ได้ แต่ต้องกรุผนัง เพดานคร้วไฟ ด้วยวัสดุทนไฟ

31. ห้ามมิให้มีประตูหน้าต่าง หรือช่องลม จากคร้วไฟเปิดเข้าสู่ห้องส้วมหรือห้องนอนของอาคารได้โดยตรง

อาคารที่ขออนุญาตปลูกสร้างในบางบริเวณ

ในบริเวณบางส่วนของท้องที่เขตพญาไท ปทุมวัน บางรัก และยานนาวา มีเทศบัญญัติเทศบาลนครกรุงเทพ ฉบับที่ 2 พ.ศ. 2502 และฉบับที่ 5 พ.ศ. 2505 เรืองกำหนดบริเวณซึ่งอาคารบางชนิดจะปลูกสร้างขึ้นมิได้ ได้แก่ ห้องแถว ดึกแถว อาคารพาณิชย์ โรงงานอุตสาหกรรม อาคารสาธารณะ หรืออาคารอื่นใด นอกจากอาคารพักอาศัย

ได้มีการผ่อนผันโดยประกาศกรุงเทพมหานคร ว.ศ. 27 มิถุนายน พ.ศ. 2522 เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์การอนุญาตปลูกสร้างอาคารแถวพักอาศัย จะประกาศกรุงเทพมหานคร วันที่ 5 ตุลาคม 2524 เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์การผ่อนผัน อนุญาตให้ปลูกสร้างอาคารบางชนิดในบริเวณดังกล่าวข้างต้น แต่ต้องปฏิบัติให้ถูกต้องตามข้อบัญญัติในประเทศดังกล่าว

สำหรับสถาปนิกและวิศวกร

การออกแบบ สถาปนิกและวิศวกรจะต้องศึกษารายละเอียดในพระราชบัญญัติข้อบัญญัติ กฎกระทรวงตลอดจนประกาศ ระเบียบ ข้อบังคับที่เกี่ยวข้อง หากแบบที่ยื่นขออนุญาตไม่มีส่วนที่ขัดต่อกฎหมายดังกล่าวแล้ว แบบที่ยื่นขออนุญาตก็จะได้รับอนุญาตโดยมิชักช้า

สำหรับเจ้าของอาคาร

เนื่องจากมีประกาศกระทรวงมหาดไทย และข้อบัญญัติฯ กำหนดบริเวณห้ามปลูกสร้างอาคารบางชนิดในบางท้องที่ออกบังคับใช้หลายฉบับ ผู้ใดประสงค์จะลงทุนซื้อเพื่อปลูกสร้างอาคารเพื่อกิจการบางประเภทนอกจากอาคารพักอาศัยแล้ว จะสอบถามรายละเอียดได้ที่งานโยธาทุกเขตและกองควบคุมอาคาร

เมื่อผู้ขออนุญาตได้รับอนุญาต ให้ปลูกสร้างอาคารแล้วให้ผู้ได้รับอนุญาตปฏิบัติตามแบบ เงื่อนไข และคำเตือน ในใบอนุญาตโดยเคร่งครัด มิฉะนั้นจะมีความผิดตามกฎหมาย

เงื่อนไขและบทกำหนดโทษ

1. การปลูกสร้างอาคารในกรุงเทพมหานคร จะต้องได้รับอนุญาตจากกรุงเทพมหานครก่อน
2. ผู้ยื่นขอรับอนุญาตปลูกสร้างอาคารต้องเป็นเจ้าของอาคารหรือเป็นตัวแทนซึ่งได้รับมอบอำนาจโดยชอบด้วยกฎหมาย

3. ผู้ที่ทำการปลูกสร้างอาคารผิดจากแผนผังแบบก่อสร้างและรายการที่ได้รับอนุญาต หรือไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขที่ได้รับไว้ในใบอนุญาต เมื่อได้รับคำสั่งให้แก้ไขเปลี่ยนแปลงจากรุงเทพมหานครแล้ว ถ้าอาคารที่ปลูกสร้างไปไม่ขัดต่อข้อบัญญัติกรุงเทพมหานคร 2522 และกฎกระทรวงฯ ให้เจ้าของอาคารยื่นขอแก้ไขแบบให้ถูกต้อง แต่ถ้าอาคารที่ปลูกสร้างไปขัดต่อข้อบัญญัติกรุงเทพมหานคร 2522 และกฎกระทรวงฯ ให้เจ้าของอาคารแก้ไขเปลี่ยนแปลงอาคารให้ถูกต้องภายในระยะเวลาที่กำหนดในคำสั่งกรุงเทพมหานคร

4. ผู้ขอรับใบอนุญาต ผู้ได้รับใบอนุญาต และผู้ได้รับคำสั่งจากกรุงเทพมหานคร ไม่พอใจในคำสั่งของกรุงเทพมหานคร ให้ยื่นหนังสืออุทธรณ์ต่อคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ ที่สำนักงานปลัดกระทรวงมหาดไทย ภายในสามสิบวันนับแต่วันทราบคำสั่ง

5. หากมีการปลูกสร้างอาคารโดยมิได้รับอนุญาต หรือปลูกสร้างอาคารผิดจากแผนผังแบบก่อสร้างและรายการที่ได้รับอนุญาตหรือไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขที่ได้รับไว้ในใบอนุญาต ต้องระวางโทษตาม พ.ร.บ. ควบคุมอาคาร 2522 มาตรา 65 ปรับไม่เกิน 10,000 บาท และจะต้องถูกปรับเป็นรายวันตลอดระยะเวลาที่ฝ่าฝืนวันละ 500 บาท หรือมาตรา 70 ซึ่งได้แก่อาคารเพื่อพาณิชย์กรรม อุตสาหกรรม การศึกษา หรือการสาธารณสุข หรือเป็นการกระทำในทางการค้าเพื่อให้เช่า ให้เช่าซื้อ ขาย หรือจำหน่ายโดยมีค่าตอบแทน ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน 2 ปี หรือปรับเป็นสิบเท่าของโทษที่บัญญัติไว้ตามความผิดนั้นๆ หรือทั้งปรับทั้งจำแล้วแต่กรณี

6. ในกรณีการปลูกสร้างอาคาร ซึ่งต้องมีที่จอดรถยนต์หากไม่ปฏิบัติตามคำสั่งผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครหรือคำสั่งชี้ขาดของคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์เกี่ยวกับการปลูกสร้างอาคารภายในระยะเวลาที่กำหนด ต้องระวางโทษปรับเป็นรายวัน วันละ 1,000 บาท

7. ผู้ได้รับปลูกสร้างอาคารต้องเก็บรักษาหนังสืออนุญาต แผนผังแบบก่อสร้าง และรายการก่อสร้างและรายการก่อสร้างไว้ 1 ชุด ณ บริเวณก่อสร้าง เพื่อให้นายช่างที่ตรวจการก่อสร้างขอตรวจดูได้เสมอในเวลากลางวัน หรือเวลาทำการของสถานที่นั้น

8. ผู้ได้รับอนุญาตปลูกสร้างอาคารต้องทำการปลูกสร้างให้เสร็จภายในเวลาที่กำหนดในหนังสืออนุญาต หากจะมีการขอต่ออายุใบอนุญาต ให้ยื่นเรื่องราวขอต่ออายุใบอนุญาตก่อนวันที่ใบอนุญาตนั้นหมดอายุ

9. ให้มีผู้ควบคุมงานหรือผู้แทนรับผิดชอบการปลูกสร้างอยู่ประจำ

10. การตอกเข็มเจาะดินเพื่อทำฐานรากอาคาร ให้ทำได้เฉพาะกลางวัน

11. อาคารที่ปลูกสร้างติดกับทางสาธารณะจะลงมือปลูกสร้างได้ต่อเมื่อ ได้นัดหมายให้นายช่างทราบและตกลงกำหนดเวลากันแล้ว เพื่อให้เป็นการปลอดภัยต่อผู้ใช้ทางสาธารณะนั้น ผู้ปลูกสร้างจะต้องแสดงวิธีการและขั้นตอนของงานจนเป็นที่พอใจของนายช่าง และต้องสร้างสิ่งป้องกันสิ่งของร่วงหล่นที่จะเป็นอันตรายแก่ผู้สัญจร

12. ผู้ได้รับอนุญาตให้ปลูกสร้างอาคารพักอาศัยสูงเกิน 2 ชั้นตึกแถว อาคารพาณิชย์ โรงงานอุตสาหกรรม อาคารสาธารณะหรืออาคารพิเศษ เมื่อลงมือทำการปลูกสร้างต้องติดตั้งป้ายขนาดกว้างไม่น้อยกว่า 0.50 เมตร ยาวไม่น้อยกว่า 1.00 เมตร ระบุข้อความตามตัวอย่างที่กำหนดไว้ในใบอนุญาต

พิมพ์ที่ ห้างหุ้นส่วนจำกัดโรงพิมพ์อักษรไทย เลขที่ 410/10-13 ถนนเจริญสนิทวงศ์
แขวงบางยี่ขัน เขตบางกอกน้อย กรุงเทพฯ 10700 โทร. 4244557, 4240694
นายณัฐ ปวิณวิวัฒน์ ผู้พิมพ์ผู้โฆษณา 2528

๑

6059 ฉ.1

D.

KP
147
น553ก
2528

นิคม ปราชญ์นคร
กฎหมายและระเบียบควบคุมอาคาร
พร้อมด้วยกฎหมายอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง

๕

๑

๕๘๗ ถนนสุทธิสาร แขวงดินแดง

เขตห้วยขวาง กรุงเทพมหานคร

โทร. ๒๗๗๐๔๖๐, ๒๗๗๒๓๑๕, ๒๗๗๑๘๖๘, ๒๗๗๔๑๙๘

